



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

### **Usage guidelines**

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

### **About Google Book Search**

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA  
SCRIPTORUM GRAECORUM  
ET ROMANORUM  
TEUBNERIANA

SYRIANUS

IN HERMOG. COMMENT.

EDIDIT

H. RABE

II.



LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY  
DEPARTMENT OF



LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY  
DEPARTMENT OF





*Syrianus*

SYRIANI

IN

HERMOGENEM COMMENTARIA

EDIDIT

HUGO RABE.

VOLUMEN II:  
COMMENTARIUM IN LIBRUM ΠΕΡΙ ΣΤΑΣΕΩΝ.  
ACCEDUNT INDICES.



LIPSIAE  
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXIII

888.9  
S995hr  
v.2

In constituendo textu commentarii in librum *περὶ στάσεων* non tot auxiliis adiuti sumus, quot in commentario in libros *περὶ ἰδεῶν*. cum in hoc praeter codices V et S adessent scholia Syrianeo commentario nisa Wv et WvII, in illo solus V ab initio usque ad finem praesto est; in S prior tantum pars legitur, p. 1—53; is, qui scholia WIV composuit (i. e. textum voluminis quarti rhetorum Walzianorum; in annotationibus enim Walzsius genuini Syrianei textus eas partes ex codice V exprimendas curavit, quae ab illo compilatore neglectae sunt), magnas partes Syrianei commentarii praeteriit. saepissime igitur textus huius voluminis codice V uno quidem sed eo optimo nititur. ubi praeter VS praesto sunt scholia WIV (pag. 1—53), eandem necessitudinem intercedere videmus inter S et WIV, quae est in commentario in libros *περὶ ἰδεῶν* inter S et Wv WvII: eiusdem recensiois sunt S et is codex, quo compilator scholiorum WIV usus erat. qua de causa a p. 1 ad p. 53 pleraque, quibus differt textus scholiorum WIV a codicibus VS, silentio premere licebat, utpote quae immutanti compilatori debeantur paene omnia. contra inde a p. 55 iis locis, quibus praesto est retractatio, de eius lectionibus multo



largius rettuli; praetermisi autem, quaecunque non Syrianum sed retractatorem aperte mihi prodere viderentur. nullus nego saepius fortasse factum esse, ut nimio brevitatis studio scholiorum WIV lectiones silentio praeterirem, quas alii sive non contemnendas sive etiam iure genuinas existimabunt; non hercle ab erroribus me iudico liberum.

Ad indices venio. uncis fractis [ ] circumclusi eos numeros, qui ad praefationem Syriano abiudicandam (vol. I 96—112) aut ad notas quasdam codicum marginales pertinent. — indice II non solum terminos rhetoricos contineri volui sed etiam grammaticos et dialecticos, omnino ea verba, quae in scripto rhetorico quacunq̄ue de causa mihi commemoratu indigna non esse viderentur. — indici I adiunxi duas minoris pretii appendiculas: indicem locorum, quibus verba fiunt de rhetoribus nominatim non laudatis (*ἔτιμοι, οἱ μὲν — οἱ δὲ —*), et indicem virorum — nobilium plerorumque —, de quibus in causis fictis\*) agitur.

Sitne idem Syrianus Hermogenis commentator atque eiusdem nominis interpret Aristotelis, extra dubitationem non est. de dicendi usu ut facilius possem iudicare, Vsener, priusquam hoc volumen II typis expressum esset, liberalissime mihi concessit, quaecunque quondam de Syriani graecitate observarat in edendo commentario in Aristotelis Metaphysica; gratias hac

---

\*) Euathlum et Protagoram non sine dubitatione primae parti indicis I assignavi.

de causa viro veneratissimo ago maximas. non eundem prorsus esse sermonem commentariorum in Aristotelem et in Hermogenem apparet. tamen, ut taceam de materia eorum diversa, ne id quidem obliviscendum est, quod certissime Syrianus Philoxeni f. Alexandrinus, si omnino composuit utrumque, commentarium in Hermogenem multo ante commentarium in Aristotelem scripsit. — iure offendi potest in superscriptionibus commentariorum rhetoricorum *Συριανοῦ σοφιστοῦ*\*), cum clarus ille Syrianus semper nominetur *φιλόσοφος*. nec quicquam lucramur, cum conicimus adolescentem Syrianum se professum esse sophistam, adolescentem igitur eum scripsisse commentarium in Hermogenem, postea, cum clarus esset philosophus, commentaria in Aristotelem. ut maximus annorum numerus intersit inter commentaria in Hermogenem et in Aristotelem scripta, tamen commentator librorum *περὶ ἰδεῶν* non est adolescens: librum suum dedicat Alexandro filio (I 2, 3 ὃ φίλτατέ μοι τῶν ἐκγόνων Ἀλέξανδρε). auctor igitur virilem aetatem habebat; Alexandrum filium ne etiam tum puerilem aetatem egisse ponamus, nec libri materia nec dedicandi mos obstat; commonefacio libri de compositione verborum a Dionysio Halicarnasensi missi ad Rufum Metilium, cum togam virilem sumeret. Syrianus philosophus igitur cum certe non iam procul esset ab aetatis anno quadragesimo, sophistae nomen habuisse et praeter philosophiam rhetoricis studiis operam dedisse putandus esset. quod attinet ad nomen *σοφιστής*, tenendum est nil mali

\*) I 1, 1 in V (*σοφιστοῦ* om. S), II 1, 5 in VS.

apud Syrianum ei nomini inesse; significat rhetorem.\*) inter significationes φιλόσοφος et σοφιστής auctor accurate distinguit.\*\*) arti autem σοφιστοῦ, i. e. arti rhetoricae, inde ab Aquilae et Euagorae temporibus immixta est scientia philosophica: II 35, 2 Ἀκύλας τε καὶ Εὐαγόρας οἱ τὴν ἐκ φιλοσοφίας ἐπιστήμην τῇ ὀητόρων συμμίξαντες τέχνη. II 128, 23 οὗτοι δὲ τὴν ἐκ τῆς θείας φιλοσοφίας ἐπιστήμην τοῖς περὶ τῶν στάσεων ἐγκαταμίξαντες θεωρήμασιν ἀκριβεστέροισι τοὺς τε ὄρους καὶ τὰς τῶν προβλημάτων ἐποίησαντο διαιρέσεις. hos 'optimos philosophos' advocat sibi συλλήτορας τῆς ἀκριβοῦς περὶ τῶν στάσεων γνώσεως γίνεσθαι (II 56, 20). illa qui scribit, non se iudicat merum sophistam, quamquam in componendo commentario rhetorico revera 'sophistae' munere fungitur, non merum rhetorem, sed philosophum. philosophum autem Platonicum esse Hermogenis quoque commentatorem unaquaque fere pagina clamat. itaque eundem eum esse existimo atque Aristotelis interpretem. nomen autem σοφιστοῦ sive ab ipso superscriptionibus additum est sive ab alio quovis, non poterat adici, postquam Syrianus clarus philosophus et Athenis scholarcha factus est. — alia quoque dubitatio semovenda est. II 47, 18 ann. legitur . . ὡς ὁ θεὸς Πρόκλος ἐν τῷ Πλατωνικῷ φησι πρὸς τῷ τέλει. si haec verba auctor commentarii nostri scripsisset, eum diversum esse ab

\*) I 1, 8. 57, 7. II 1, 6; 15. 2, 1; 8. 3, 25. 5, 9. 8, 23. 15, 3. (42, 3.) 96, 1. 117, 18.

\*\*\*) II 15, 3 φιλοσόφων ἢ σοφιστῶν. II 1, 6 φιλοσόφων τε καὶ σοφιστῶν. I 1, 8 πολλοὶ καὶ ἄλλοι σοφιστῶν τε καὶ τῶν Πλατωνικῶν φιλοσόφων. confer etiam II 48, 24. 18, 1. I 28, 25.

Aristotelis commentatore, Procli praeceptore, necessario statueremus; neque vero potest dubitari, quin illa verba posteriore tempore margini ascripta sint: in Veneto etiamnunc in margine leguntur, in Messanensi irrepserunt quidem in textum neque vero iusto loco (in scholiis Aldinis prorsus omissa sunt).

---

H Hermogenes (edit. Spengeliana)

S cod. Messanensis S. Salv. 118

V cod. Marcianus gr. 433

W<sub>IV</sub>, W<sub>V</sub> etc. rhetorum Graecorum editionis Walzianae vol. IV,  
v etc.

In Syriani textu uncis usus sum hisce:

- [ ] ut significarem, quae contra auctoritatem codicum VS vel  
inde a pag. 55 solius V delenda essent;  
< > ut significarem, quae (omissa in VS vel inde a pag. 55  
in solo V) textui inserenda essent.

In annotatione critica uncis usus sum hisce:

- { ] ut significarem litteras eo modo saeptas in cod. correctas  
esse, sive erasae sunt litterae antea scriptae sive alio modo  
deletae. ubi litterae antea scriptae cognosci etiamnum  
poterant, eas apposui. ubi expressis verbis dictum non  
est, utrum eadem manus (m. 1), quae scripsit textum, cor-  
rexerit an posterior (m. 2), manum priorem correxisse puta.

Saepius lectorem in annotationibus relegavi ad locos,  
qui quam in pagina legerentur, nondum poteram scire,  
cum plagulas illas corrigerem; qua de causa numeros  
foliorum codicis V ascripsi, e. g.: fol. 52 v Ven.; Ven.  
fol. 90 r med.

---

ΣΧΟΛΙΑ  
ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΥ  
ΤΗΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ  
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΔ ΣΤΑΣΕΙΣ  
ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

5

Πολλῶν ἤδη φιλοσόφων τε καὶ σοφιστῶν πραγμα-  
τείας οὐ σμικρὰς εἰς ἐξήγησιν τῆς Ἑρμογένους κατα-  
βαλομένων τέχνης οὐδὲ εἷς τῶν εἰς ἐμὲ ἠκόντων περὶ  
τοῦ βίου διελέχθη τάνδρός· Φιλόστρατος δὲ μόνος  
ἐν δευτέρῳ τῶν σοφιστικῶν βίων φησὶν ἐπὶ τῶν Μάρκου<sup>10</sup>  
βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ φιλολογωτάτου χρόνων αὐτὸν  
γεγενῆσθαι ἐκ Ταρσῶν τῆς Κιλικίας πόλεως εὐειδοῦς,  
ἦν Κύδνος ποταμὸς διαρρεῖ μέσος, ἐφ' οὗ καὶ Ἀρι-  
στείδης ἦν. *ΙΕ* δὲ γενόμενον ἐτῶν οὕτως ἐπὶ τῇ  
σοφιστικῇ θανατωθῆναι τέχνῃ, ὡς καὶ Μάρκον τὸν<sup>15</sup>  
βασιλέα Συρραίοις ἐπιδημήσαντα περισπούδαστον ἠγή-  
σασθαι πρὸς τὴν ἀκρόασιν τῶν Ἑρμογένους παραγενέ-  
σθαι λόγων· ὅτε δὴ καὶ διαλεγόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου,

1 fol. 2<sup>r</sup> in cod. V, fol. 240<sup>r</sup> in S. superscriptio est in VS.  
in codicis V fol. 2<sup>r</sup> et 2<sup>v</sup> nonnulla evanuerunt 6 Wiv 30—31 ||  
δὴ S 7 μικρὰς S || καταβαλλομένων V 8 εἰ[S] S 9 δι-  
ελέχθη V || τοῦ ἀνδρός S || Philostr. vit. soph. II 7 10 βίων  
S] βιβλίῳ V 13 κύδνος S || μέσος S || ἐφ V] ἀφ S || ἐφ' οὗ  
καὶ Ἀρ. ἦν aut post 11 χρόνων ponenda aut delenda viden-  
tur 15 μάκρον | f. 240<sup>v</sup> | τὸν S 16 συρραίοις γε S

<sup>β</sup>  
18 λόγων <sup>α</sup>παραγενέσθαι V || δὴ] δὲ V; om. S

SYRIANUS II, ed. Rabe.

ὡς σοφισταῖς νόμος, ἔφη ἰδοῦ, σοί, βασιλεῦ, ῥήτωρ  
 παιδαγωγῷ δεόμενος, ῥήτωρ ἡλικίαν περιμένων'. εἰς  
 ἄνδρας δὲ προελθὼν εἰς τε Δημοσθένην γέγραφεν ὑπο-  
 μνήματα καὶ τεχνικὰ πολλὰ τε καὶ καλὰ συγγράμματα  
 5 πάνυ τοὺς ἀκροωμένους ὠφελειν ἱκανά. πόρρω δὲ τῆς  
 ἡλικίας ἦκων ἀπέβαλε πᾶσαν τὴν προτέραν ἔξιν ὑπ'  
 οὐδεμιᾶς φανεραῶς νόσου· διὸ καὶ κατεφρονήθη πάνυ.  
 Ἀντίοχος δὲ ὁ ἐξ Αἰγῶν τῆς Κιλικίας σοφιστῆς ἀπο-  
 σκώπτων εἰς αὐτὸν ἔφη "Ἐρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων,  
 10 ἐν δὲ γέρουσι παῖς" καὶ ὅτι εἰκότως Ὅμηρος περὶ-  
 εντας ἔφησε τοὺς λόγους, ὡς γὰρ περὰ ἔχοντες ἀπέ-  
 πτησαν Ἐρμογένους'. ἀλλὰ ταῦτα μὲν σφόδρα νεμεσ-  
 σητὰ τὰ ῥημάτια καὶ πολλοῦ τοῦ ὑπεροπτικοῦ τε καὶ  
 ἀκραχόλου δείγματα, ἄπερ ἄμφω τὸν Ἀντίοχον ἠνώχλει  
 15 τῶν εὐ ἔχόντων ὡς ἔοικεν Ἰσοκράτους λόγων ἐπιλε-  
 λησμένον, ὃς ἡμῖν ἐκ μειρακίων παραινεῖ μηδενὶ πώ-  
 ποτε συμφορὰν ὀνειδίξειν τό τε τοῦ μέλλοντος ἄθλον  
 καὶ τὸ τῆς τύχης ἄστατον ἐκλογιζομένους. φαίνεται δὲ  
 ἀνὴρ εὐδόκιμος ἐπὶ τῇ τέχνῃ γεροντῶς Ἐρμογένης καὶ  
 20 κρῖναι ῥητορικοὺς λόγους ἱκανώτατος, ὡς δηλοῖ αὐτοῦ  
 τὰ γε εἰς ἡμᾶς ἐλθόντα συγγράμματα, φημί δὲ τὴν τε  
 περὶ τῶν στάσεων τέχνην καὶ τὸ περὶ μεθόδου δεινό-

2 παιδαγωγῷ δεόμενος Philostr., cf. Max. Plan. Wv 222, 9] παιδαγωγούμενος VS Sopatr. Wv 8, 28 || ἡλικίαν περιμένων S Philostr.] ἡλικίας δεόμενος, in mg.  $\bar{\eta}$ μένον, V 3 τε S, fort. etiam in V erat || δημοσθένη]v post. ins.] V 6 ἀπέβαλε]v erasa] S 7 νόσου etiam in V certo legi 8 κιλικίων S 9 ἔφη εἶδαντον V 13 πολλοῦ τοῦ] πλούτου VS 14 ἄμφω], ex om. m. 2, S || ἠνώχλει VS; fort. ἠνιόχει 15 ἐπιλελισμένον S || Isocr. 1, 29 16 μηδενὶ | f. 241<sup>r</sup> | πάποτε S 18 δὲ ἀνήρ] ἀ]νηρ] (om. δὲ) V; δὲ ἄρα S 21 τὰ γε] τὰ [lac. 1 litt.] ε V; τὰ τε S || ἐλθ[ό]ντα, ex ω, S || τε om. V

τητος καὶ τό γε ἀπάντων ἀκριβέστατον καὶ φιλοσοφώ-  
 ταιον αὐτοῦ τῶν συνταγμάτων τὸ περὶ ἰδεῶν· κατα-  
 λέλοιπε δὲ καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπομνήματα καὶ  
 τέχνην ἑτέραν περὶ τῶν μερῶν τοῦ πολιτικοῦ λόγου,  
 ὡς αὐτὸς ἐν τῇ τέχνῃ τῶν στάσεων αἰνίττεται λέγων 5  
 ἐν τῷ περὶ στοχασμοῦ 'ἀκριβέστερον δὲ ἡμῖν ἐν τῷ  
 περὶ προοιμίου λελέξεται'.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ τεχνουργοῦ τοσαῦτα· χω-  
 ρητέον δὲ ἤδη πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῶν ἐν τῇ τέχνῃ  
 'Ερμῆν τε καὶ μούσας ἡμῖν συλλήπτορας τῶν λεγο- 10  
 μένων γενέσθαι ἱκετεύσαντας.

[133, 4] 'πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, ἃ τὴν  
 ῥητορικὴν συνίστησι καὶ τέχνην ποιεῖ κατα-  
 ληφθέντα τε ἐξ ἀρχῆς δηλαδὴ καὶ συγγυμνα-  
 σθέντα τῷ χρόνῳ' τὴν περὶ τῶν στάσεων πραγμα- 15  
 τείαν οἱ μὲν οὐδ' ὄλως ἔφασαν εἶναι τέχνην — εἰ γε  
 καὶ τὴν ὄλην ῥητορικὴν τινὲς ἐμπειρίαν ἀπεφάναντο  
 πρὸς τὴν τῶν μεταχειριζομένων δηλονότι ἀποβλέποντες  
 ἀπαιδευσίαν, οἷος ἦν ὃ τε ἀπὸ τῆς κώπης ἀνίπτοις  
 ποσὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὸ βῆμα πηδήσας Δη- 20  
 μάδης 'Ηγήμων τε καὶ Πυθίας καὶ Ἀριστογείτων  
 ὕθλων ἀλόγων συκοφαντίας τὰς βουλὰς τε καὶ τὰ  
 δικαστήρια ἐμπεπληκότες· καὶ ἐπὶ τῶν Εὐαγόρου δὲ  
 τοῦ φιλοσόφου χρόνων, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ περὶ τῶν στά-  
 σεων πραγματείᾳ φησί, σοφιστῆς ἦν Ἀθήνησι μαθη- 25  
 τῶν μὲν τριακοσίων ἡγούμενος τὰς δὲ περὶ τῶν

2 αὐτοῦ | f. 2<sup>v</sup> | τῶν συγγράμματων V || ἀπολέλοιπε S  
 6 H 149, 18 9 ἐξήγησιν τὴν ἐν τέχνῃ S 11 ἱκετεύσαντας  
 ex -τες V 15 Wiv 39—45 16 μὲν | f. 241<sup>v</sup> | οὐδ' S  
 22 συκοφαντία[s], ex v m. 2, S 25 cf. Wv 610, 16—33  
 26 μὲν τ V] μέντοι S



στάσεων μεθόδους φλυαρίαν ἀποφαινόμενος καὶ τοὺς  
 νέους ἀπειργῶν τοῦ σὺν τέχνῃ τινὶ μελετᾶν τοὺς ἐν  
 ῥητορικῇ λόγους λέγειν δὲ μόνον ἀνέδην αὐτοὺς τοὺς  
 αὐτοσχεδίου τῶν λόγων ἐκδιδάσκων καὶ συνεχῶς τὴν  
 5 ἐκ τριόδου ταυτηνὴ παροιμίαν τοῖς δυστυχεσίην ὁμιλη-  
 ταῖς ἐμβοῶν ὡς 'τὸ λαλεῖν ἐκ τοῦ λαλεῖν' κακῶς  
 εἰδῶς ὡς ἑαυτὸν τε τοῦ μηδενὸς ἄξιον ἀπέφαινε τοῖς  
 νέοις, εἴ γε μηδεμίαν τοῦ λέγειν αὐτοῖς ἐνειργάζετο  
 ἐπιστήμην, καὶ ὅτι ὁ τέχνης ἀπάσης γνώμων ἀκρι-  
 10 βέστατος Πλάτων τὴν ἐναντιωτάτην περὶ τῆς σῶφρο-  
 νος ῥητορικῆς καὶ τοῦ ταύτην ἐπιτηδεύοντος ἀφίησι  
 φωνὴν ἐν μὲν Σωκράτους ἀπολογία λέγων 'ῥήτορος  
 μὲν γὰρ ἔργον τὸ τάληθῆ λέγειν, δικαστῶν δὲ γε  
 σωφρόνων τὰ δίκαια κρίνειν', ἐν δὲ Γοργία 'τὸν γὰρ  
 15 μέλλοντα ὀρθῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι δίκαιον ἄρα δεῖ  
 εἶναι, ἐπιστήμονα τῶν δικαίων', ἐν δὲ Φαῖδρῳ 'εἰ  
 γὰρ σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῶ εἶναι, ἔση ῥήτωρ  
 ἐλλόγιμος προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην· οὔτου  
 δ' ἂν τούτων ἐλλείπῃς, ταύτη ἀτελὴς ἔση.' ἀκολούθως  
 20 δὲ τῷ θεῷ Πλάτωνι καὶ Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος ἐν

2 ἀπ[ε]ργῶν S 3 ἀνέδην S || αὐτοὺς om. et αὐτοῦ  
 post λόγων ins. S 5 τρι[ό]δου, ex α m. 2, S || ταυτηνὴ ex  
 ταύτην V 6 cf. p. 5, 8 || Wiv 41, 9: ἐν γοῦν τοῦτο καλῶς  
 ποιᾶν, ὅτι τοῦ μηδενὸς ἄξιον ἑαυτὸν ἀπέφαινε; ceterum cf.  
 Wv 610, 23 7 εἰδῶς [δ]ς, ex ω m. 2, S || ἀπέφῆ<sup>αι</sup>νεν V;  
 ἀπέφαινε[ν] erasa] S 8 αὐτοῖς | f. 242<sup>r</sup> | ἐνειργάζετο S  
 10 περὶ τε τῆς S 12 ἐν μέσω (fin. vers., tum σω in mg.  
 ascript.) κράτους V; ἐν μ[εν] σω|κράτ[ει], corr. m. 2, S ||  
 ἀπολογίαν S || cf. Plat. apol. 18 A 13 τὰ ἀληθῆ S || λέγειν |  
 f. 3<sup>r</sup> | δικαστῶν V 14 τὸ τὰ δίκαια Syr. fol. 21<sup>v</sup> Ven. || γορ-  
 γία[ι] erasa] S || Plat. Gorg. 508 C 16 εἰ[δε] eras. γ[ρα]ι S ||  
 εἶναι καὶ Plat. || φαῖδρω[ι] er.] S || Plat. Phaedr. 269 D  
 17 et 19 ἔση V; ἔση, in mg. m. 1 εἰ, S; ἔσει Plat. 18 μελέ-  
 τη|ν] S 19 ἐλλείπῃς V

τῷ πρώτῳ τίτλῳ περὶ μιμήσεώς φησιν ὅτι ἑτέρα  
ταῦτα τὴν ἀρίστην ἡμῖν ἐν τε τοῖς πολιτικοῖς λόγοις  
ἔξιν καὶ ἐν πάσῃ τέχνῃ τε καὶ ἐπιστήμῃ χορηγήσει,  
φύσις δεξιὰ, μάθησις ἀκριβής, ἄσκησις ἐπίπονος, ἅπερ  
καὶ τὸν Παιανιέα τοιοῦτον ἀπειργάσατο.<sup>5</sup> πῶς οὖν  
ἢ τε τῶν ἀληθῶν καὶ δικαίων γνῶσις ἔτι δὲ ἐπι-  
στήμη τε καὶ μελέτη γενήσεται τῶν καλῶν ἀνδρῶν τὸ  
λαλεῖν ἐκ τοῦ λαλεῖν ἐπιτηδεύοντι, ὡς ὁ περίβλεπτος  
ἐπὶ τῆς τῶν ἐταίρων ἀγέλης διεθρόυλει σοφιστής; οἷς  
γε, εἰ κατὰ τὸ προσήκον τὰς τῶν λόγων ἐκμανθάνειν<sup>10</sup>  
ἠβούλονται τέχνας, μόλις ἂν εἴκοσιν ἐξήρκουν οἶμαι  
διδάσκαλοι — τὴν τοίνυν περὶ τῶν στάσεων πραγμα-  
τείαν οἱ μὲν οὐδ' ὄλως ἠξίωσαν ὑποβάλλειν τέχνῃ, οἱ  
δὲ τὴν πᾶσαν ῥητορικὴν ἐν ταύταις θεωρεῖσθαι φασιν.  
ἐκατέρους οὖν ὁ τεχνογράφος εὐθύς ἐκ προοιμίου<sup>15</sup>  
διελέγχων τεχνικῆς τε θεωρίας ἔχουσθαι τὰς στάσεις  
ἀποδεικνύσει καὶ πρὸς ῥητορικὴν τέχνῃν οὐ μόνως  
ἐξαρκεῖν· ὅτι μὲν γὰρ τεχνικῆς ἔχονται θεωρίας, δηλοῖ  
λέγων ὡς πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, ἐξ ὧν ἡ ῥητο-  
ρικὴ τέχνη συνέστηκε, μέγιστόν ἐστι τὸ κατὰ τὴν<sup>20</sup>  
διαίρεσιν τῶν πολιτικῶν ζητημάτων, ὅτι δὲ οὐ πᾶσα  
ἐν τούτοις ἡ ῥητορικὴ τέχνη, πρόδηλον ἐκ τοῦ πολλὰ  
εἶναι ἕτερα τὰ συνιστῶντα αὐτήν. ἄξιον δὲ καὶ τοῦ  
προοιμίου θαυμάσαι τὴν ἀκριβείαν, ὅπως δι' αὐτῆς  
τῆς ὑπερθέσεως λεληθότως κατεσκεύασεν ὅτι ἡ ῥητο-  
ρικὴ τέχνη καὶ οὐκ ἐμπειρία, ὡς διακωμωδοῦσί τινες.

1 τίτλῳ V] τῶν S || Dion. fg. 2 Vs. 5 π[1 litt. erasa] παι-  
νιαία V; π[α]ϊανιέα S 7 τ[ὸ], ex ὦ, V 8 περὶ | f. 242v |  
βλεπτος S 9 ἐπὶ τῆς . . ἀγέλης VS ('coram grege'); ἐπὶ  
τῆ . . ἀγέλῃ Walz 10 [εἰ] S 17 ἀποδεικνύς S 23 αὐ-  
τήν V] ταύτην S 25 συνθέσεως S 26 τινες {f. 28 \

τὸν γάρτοι παρὰ τῶν διαλεκτικῶν ἀποδιδόμενον τῆς  
 τέχνης ὄρον τοῖς τῆς ῥητορικῆς ἐφαρμόζει μέρεσιν -  
 ὀρίζονται γὰρ ἐκεῖνοι τὴν τέχνην οὕτως ἑσύστημα ἐκ  
 καταλήψεως ἐγγεγυμνασμένον πρὸς τι τέλος εὐχρηστον  
 5 τῷ βίῳ<sup>1</sup> ·· διὰ μὲν τοῦ συνίστησι τὸ σύστημα δηλοῖ  
 <τῆς ῥητορικῆς>, εἶτα ἐπειδὴ ἐνδέχεται καὶ σύστημα  
 εἶναι ἐμπειρικόν - οὕτω γοῦν τὴν ἀρχὴν καὶ παρ' Αἰ-  
 γυπτιοῖς ἐκ τῶν κατὰ μέρος νοσοῦντων τε καὶ τὰς  
 τῶν νόσων ἰάσεις ἀπογραφομένων τὴν ἰατρικὴν πρῶ-  
 10 τως εὐρῆσθαι φασιν -, προστίθησι καὶ τέχνην ποιεῖ·  
 τὸ γὰρ μετὰ λόγου καὶ αἰτίας σύστημα τῶν θεωρη-  
 μάτων ἰατρικῶν ἢ μουσικῶν ἢ ῥητορικῶν τέχνης ἂν  
 εἶη ποιητικόν - οὕτω γοῦν καὶ Πλάτων φησὶν ἐν  
 Γοργία ἔργῳ γὰρ τέχνην οὐ καλῶ ὃ ἂν ἦ ἄλογον  
 15 πρᾶγμα<sup>2</sup> ·· διὰ δὲ τοῦ καταληφθέντα τὴν κατάλη-  
 ψιν ἐναργῶς μὴνύει, κατάληψις δὲ ἐστὶ λόγος γνῶσιν  
 ἀκριβῆ μετὰ αἰτίας τῶν ὑποκειμένων περιέχων· ὥστε  
 καὶ τοῦτο τεχνικόν κατὰ Πλάτωνα· εἰ γὰρ τὸ ἄλογον  
 οὐ τέχνη, τὸ μετὰ αἰτίας τέχνη, τέχνη δὲ ἡ ῥητορικὴ  
 20 τῷ τὰς αἰτίας εἰδέναι, καθ' ἃς οἱ τοιοῖδε λόγοι τοὺς  
 τοιοῦσδε πεῖθουσιν ἀκροατάς, ἄλλως μὲν τοὺς πρὸς  
 δόξαν ὀρῶντας, ἑτέρως δὲ τοὺς πρὸς κέρδος ἀποβλέ-  
 ποντας, ἄλλως δὲ τοὺς ἀληθείᾳ τε καὶ δικαιοσύνη

1 τ[ὸ]ν, ex ω, S || τῆι (ex τῶν) τέχνη ἀποδιδόμενον τῆς  
 τέχνης V 2 ἐφαρμόζει | f. 243<sup>r</sup> | μέρεσιν S 4 [ἐ]γγεγυμνα-  
 σμένον V; fort. Syrianus scripsit συγγεγυμνασμένον, cf. p. 8, 17  
 (καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων Wiv 41, 26) || εὐχρηστον τῶν ἐν  
 τῷ Wiv 5 δηλῶν Wiv 6 τῆς ῥητορικῆς inserui, cf. ann. ad  
 p. 6, 18 10 εὐρῆσθαι] V || φασίν S; lin. del. V 11 τῶν  
 eras. S 13 εἶη ἢ V || ποιητικόν om. Wiv 42, 7 || καὶ Πλάτων  
 om. S || Plat. Gorg. 465 A 15 δὲ τὰ κατα[λ]ηφθέντα S  
 18 δηλοῖ τῆς ῥητορικῆς post Πλάτωνα add. V; cf. p. 6, 6  
 ann. 20 καθ' ὅ οἱ V

προσέχοντας εἰλικρινῶς. ἐμπειρία δέ ἐστι λόγος ἐκ  
 πλείονων ὁμοίων καταλήψεως τὴν γνῶσιν ποιούμενος.  
 τὸ δὲ ἐξ ἀρχῆς δηλαδὴ ἀφ' οὐπερ ἢ τῶν ἀνθρώ-  
 πων ὑπέστη φύσις· σύνδρομος γὰρ ἡ ῥητορικὴ τῷ  
 λόγῳ τῶν ψυχῶν, καὶ πρὸ Νέστορός τε καὶ Φοίνικος 5  
 Παλαμήδους τε καὶ Ὀδυσσεῶς καὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ ῥη-  
 τῶρων ἠσκέετο παρὰ ἀνθρώποις ἡ ῥητορικὴ, εἰ γε καὶ  
 τὸν Τροϊζήνιον Πιτθέα φασὶν ἔνιοι λόγων ἐν Τροι-  
 ζῆνι τέχνας γράφειν τε καὶ διδάσκειν ἀνθρώπους, τοὺς  
 δὲ ἀνωτέρω τούτων τὸ πρᾶγμα σὺν ἀρετῇ μετα- 10  
 διάζωντας ἢ ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ σὺν τοῖς ἄλλοις  
 ἠφάνικε λήθη. εἰ γὰρ αἰώνιος ὁ ἐν ψυχῇ λόγος, πρό-  
 δηλον ὅτι καὶ ἡ τοῦτον διενκρινούσα τέχνη καὶ τὴν  
 ἀγλὴν αὐτοῦ - κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν Ἀθηναῖν - καὶ τὴν  
 ἀπαιδευσίαν διακαθαίρουσα οὐ χθές τε καὶ πρόφην ὡς 15  
 φασὶ παρέδν οὐδὲ οἱ πρότεροι τοῦ θειοτάτου τῶν ἐν  
 ἡμῖν - φημὶ δὴ τοῦ λόγου - κατημέλουν καίτοι γε  
 ἄριστα καὶ εὐνομάτατα πολιτευόμενοι καὶ τὸν ἐπὶ  
 Κρόνου διαζῶντες βίον καὶ τοῦ χρυσοῦ γένους  
 ἀτεχνῶς ἐπάξιοι πρὸς τῶν ἐνθέῳ μανίᾳ κατόχων 20  
 ὑμνούμενοι ποιητῶν. εὐδηλον γὰρ ὡς κάκεινοι τά τε  
 θεῖα διαφερόντως ἐτίμων, εἰ γε τότε μάλιστα δὴ οἱ

1 ἐμπειρία | f. 243<sup>v</sup> | δέ S    2 καταλήψεων S Wiv 42, 18  
 3 fort. σημαίνει ante ἀφ' ins.    8 πῖθθα S || λόγων S] δὲ τῶν  
 V; cf. Paus. II 31, 3: ἐνταῦθα Πιτθέα διδάξαι λόγων τέχνας  
 φασὶ κτλ.    11 σὺν om. S    12 ἠφάνικε, ε m. 2, S || [εἰ] V ||  
 ὁ om. S || πρόδηλο|v] S    13 διενκρινούσα | f. 4<sup>r</sup> | τέχνη V  
 14 E 127: ἀγλὴν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν  
 ἐπῆεν || καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν κατὰ τὴν ὀμηρικὴν ἀθηναῖν  
 VS; ordinem mutavi    15 διακαθαίρουσαν V    18 συννομά-  
 τατα V    20 μανία [1 litt. er.] S    22 [γ]ε S || μάλιστα |  
 f. 244<sup>r</sup> | δὴ S

θεοὶ 'παντοιοὶ τελέθοντες ἐπεστρωφῶντο πόλλης', καὶ  
 τοὺς τε ἀγαθοὺς δι' ἐπαίνων ἤγον καὶ τοὺς προπετεῖα  
 φύσεως ἐπὶ τὸ χεῖρον ὀρμῶντας ἐλοιδόρουν, ἅπερ ἴδια  
 τῆς πανηγυρικῆς ιδέας. ἔτι δὲ ἀγνοοῦσί τε τὸ προσ-  
 5 ἦγον καὶ ὑπὸ νεότητος φλεγόμενοις τὰ βέλτιστα συνε-  
 βούλευον τῶν μὲν ἀτόπων ἐξείργοντες τῶν δὲ χρηστῶν  
 ἔχεσθαι παρακαλοῦντες, δι' ὧν τὸ συμβουλευτικὸν  
 ἠσκέτο παρ' αὐτοῖς. οὐ μὴν οὐδὲ τῆς περὶ τὸ δίκαιον  
 ἀκριβείας οἱ γε τοιοῦτοι κατωλιγώρουν, ἀλλ' ὡς θεῶν  
 10 ἀτεχνῶς ὑπάρχοντες ὀφίσταται δίκην τε καὶ τὸ δίκαιον  
 ἐτίμων καὶ τοῖς ὑπερβαίνειν ἐπιχειροῦσι τὰς τιμωρίας  
 ἐπῆγον, ὅθεν καὶ τοῦ δικανικοῦ συνέβαινε αὐτοῖς  
 οὐκ ἀμελετήτως ἔχειν. τὸ δὲ δηλαδὴ σημαίνει  
 ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πασῶν τεχνῶν ἀνάγκη  
 15 προτέραν γίνεσθαι τὴν κατάληψιν εἰθ' οὕτω συν-  
 ἴστασθαι τὰς τέχνας. τὸ δὲ συγγυμνασθέντα τῷ  
 χρόνῳ δηλοῖ μὲν τὸ ἐν τῷ ὄρῳ τῆς τέχνης 'συγ-  
 γυμνασμένον', πρόσκειται δὲ τοῖς καταληφθεῖσιν,  
 ἐπειδὴ ἀδύνατόν ἐστι τέλειον ἐνεργεῖα γενέσθαι ῥή-  
 20 τορα, καὶ τὴν κατάληψιν ἀκριβῆ τῶν εἰς τὴν τέχνην  
 συντελούντων θεωρημάτων ποιήσεται, μὴ καὶ γυμνα-  
 σίαν ἐν χρόνῳ μακρῷ τούτων ἀσκήσαντα - ὅθεν καὶ  
 Πῶλος ὁ σοφιστῆς ὁ Γοργίου μαθητῆς ἐν τῇ τέχνῃ  
 φησὶ 'πολλὰ τέχνη ἐν ἀνθρώποις εἰσὶν ἐκ τῶν ἐμ-

1 ρ 486      4 ἔτι τοῖς ἀγνοοῦσι Wiv 43, 17      5 φλεγο-  
 μέν[οις], οἱς in ras. m. 2, S      8 τὸ om. S      9 οἱ V] εἰ' S  
 10 ὁ[α]ριστ[αί] V      13 ἀμελέτητα S || σημαίνει ἀντὶ τοῦ ὥσπερ  
 S      13/16 σημαίνει ὅτι ὥσπερ . . . τέχνας, οὕτω κἀνταῦθα  
 Wiv 44, 6      15 πρότερον Wiv || γίνεσθαι S || οὕτως S || [σ]υν-  
 ἴστασθαι, ex γ, V      17 τὸ ἐν om. Wiv 44, 9 || cf. p. 6, 4  
 (ἐγγυμνασμένον)      19 ἐνεργεῖα S] ἐν νηεῖαι V      21 συν-  
 τελούντων | f. 244<sup>v</sup> | θεωρημάτων S

πειριῶν ἐμπείρους εὐρημέναι· μέμνηται δὲ τούτου καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ - καὶ παράδειγμα τούτων Δημοσθένους τελεώτατα μὲν τῶν ῥητορικῶν θεωρημάτων τὴν ἐπιστήμην κατορθωκῶς, ὡς καὶ τῶν κριτικῶν τοὺς εὐδοκιματάτους διαρρήθην ἀποφαίνεσθαι ἄριστον 5 τῶν πολιτικῶν λόγων εἶναι τὸν Δημοσθενικόν· ἀλλὰ τοὺς μὲν δικανικοὺς καὶ συμβουλευτικοὺς τῶν λόγων φαίνεται κατὰ τὸ προσῆκον συντεθεικῶς ἅτε καὶ σφόδρα γυμνασθεῖς ἐν τούτοις, περὶ δὲ τοὺς πανηγυρικοὺς τῶν λόγων οὐ σφόδρα ἐπιτηδεῖας ἔχων - τὸν 10 γοῦν ἐπιτάφιον αὐτοῦ τινὲς αἰτιῶνται ὡς παρὰ τὴν ἄξιαν τοῦ ῥήτορος συγκείμενον - καὶ δῆλον ὅτι καὶ τούτων μὲν ἄριστα τοὺς τεχνικοὺς ἠπίστατο λόγους, τὸ δὲ τῆς γυμνασίας ἐνδεὲς τοῖς διαβάλλειν βουλομένοις ἀφορμὴν τῆς κατηγορίας παρέσχεν. 15

[133, 6] ἴσαφῃ τε τὴν ὠφέλειαν παρεχόμενα τῷ βίῳ κἂν ταῖς βουλαῖς κἂν τοῖς δικαστηρίοις καὶ πανταχοῦ· τὸ μὲν <ἐν> τῷ διαλεκτικῷ ὄρω ἴσως τι τέλος εὐχρηστον τῷ βίῳ· διὰ τούτων παρώδησε, τῆς δὲ ῥητορικῆς τὸ χρήσιμον περὶ τίνα ἐστὶν 20 ἐνταῦθα μνησεί, ὅτι ἐν βουλαῖς τε τὸ λυσιτελοῦν ἐξευρίσκειν κἂν τοῖς δικαστηρίοις διελέγχειν τοὺς ἀδικούοντας, καὶ τοὺς παντοδαποὺς τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας διαπλέκει λόγους· τὸ γὰρ πανταχοῦ διχῶς νοητέον, ἢ ὡς ἐν ἀνθ' ἐνὸς τὸ πανηγυρικόν - διὸ ποικίλη τις 25

2 Plat. Gorg. 448 C 4 κατορθωκῶς S || ὡς om. S || κρη-  
τικῶν, puncta posuit m. 2, S 9 γυμνασθεῖς | f. 4<sup>v</sup> | ἐν V  
16 παρεχόμενοις m. 1, παρεχόμενον corr. m. 2 S 18 Wiv 45 ||  
ἐν τῷ] om. V; τ[ῷ], om. ἐν, S (τὸ ἐν τῷ ὄρω Wiv 45, 3); cf.  
p. 6, 4 19 εὐχρηστον | f. 245<sup>v</sup> | τῷ S || τῶν ἐν τῷ Wiv 45, 4  
21 μνησεί ante ἐνταῦθα lin. del. V || μνησεί S 22 διελέγειν  
V] δοὺς ἐλέγειν (δοὺς lin. del. m. 2) S 25 ἐν om. S

ἡ τούτου χρῆσις, ἐν ὕμνοις θεῶν, ἐν ἐπαίνοις ἀν-  
 θρώπων ζώντων τετελετηκότων, ἐν ἑορταῖς, ἐν  
 θρηνοῖς, ἐν διαβολαῖς κακίας, ἐν ἀρετῆς εὐφημίαις -,  
 ἢ τὸ μὲν πανηγυρικὸν παρήκεν ὡς τῷ δικανικῷ τε  
 5 καὶ συμβουλευτικῷ συμπλεκόμενον - ὡς διδάσκουσιν  
 ἡμᾶς Δημοσθένης μὲν ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου Ἰσο-  
 κράτης δὲ ἐν πανηγυρικῷ ὁ μὲν τῷ συμβουλευτικῷ ὁ  
 δὲ τῷ δικανικῷ τὴν πανηγυρικὴν ἀναμίξαντες ιδέαν -,  
 τὸ δὲ πανταχοῦ κατὰ τῶν τριῶν ἔφησε τῆς ῥητορι-  
 10 κῆς εἰδῶν ὡς οὐ μόνον ἐν βουλευτηρίοις καὶ δικαστη-  
 ρίοις καὶ θεάτροις ἢ ῥητορικῇ δι' ὧν ἔφαμεν χρήσιμος  
 ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ πατέρων τε πρὸς υἱεῖς καὶ διδασκάλων  
 πρὸς μαθητὰς καὶ φίλων πρὸς ἐταίρους τὸ δέον ἀπο-  
 φαινομένων εὐφημούντων τε τὰ χρηστὰ καὶ τὸ δίκαιον  
 15 ἄριστα διακρινόντων.

[133, 8] 'μέγιστον εἶναι μοι δοκεῖ τὸ περὶ  
 διαιρέσεως' οὐκ ἄρα πᾶσα ῥητορικὴ τέχνη ἐν  
 ταῖς στάσεσι περιεῖληπται, ὡς ἔνιοι φασιν, ἀλλὰ  
 20 πολλὰ μὲν καὶ μεγάλα καὶ τὰ ἄλλα τὰ συνιστῶντα  
 ταύτην, μέγιστον δὲ τὸ κατὰ τὰς στάσεις. διαιρέσεις  
 δὲ ἐστὶ λόγος τομῆν ἀκριβῆ τῶν ὑποκειμένων μετὰ  
 εὐκρινείας ἀπεργαζόμενος. ταύτη γάρτοι καὶ διαφέρει  
 συγκοπῇ διαιρέσεως, ὅτι ἀμφοτέραι μὲν τέμνουσι τὰ  
 ὑποκείμενα, ἀλλ' ἢ μὲν διαιρέσεις ἕκαστα τὰ μέρη καὶ  
 25 κατὰ ἰδίαν τέμνει περιγραφῆν - ζῶόν τε εἰ τύχοι

1 | τούτου S      3 ἀρετῆ[ς m. 2] S || εὐφημίαι[ι m. 2] S V;  
 εὐφημί[ι m. 2] ας S      6 τοῦ om. SWiv 46, 1      8 πανηγυ-  
 ρικ[ην], ex v, V      9 κατὰ om. S      10 βουλευτηρίω S  
 11 p. 9, 21      14 ἐπαινούτων Wiv 46, 9 || χρῆ | f. 245<sup>v</sup> | [σιμα  
 in ras. m. 2] S      17 Wiv 45, 46, 59 (cf. iv 61, 5—11) ||  
 πᾶσα ἢ S      18 περιεῖλη[<sup>α</sup>τῆ], corr. m. 2, S      20 ταύ-  
 την | f. 5<sup>r</sup> | μέγιστον V      23 ἀμφοτέρα V

κατὰ ἄρθρα καὶ λόγον κατὰ κεφάλαια -, ἥ δὲ συγκοπὴ  
 συγκεχυμένας τε καὶ ἀδιαρθρώτους ποιεῖται τὰς τομάς.  
 ἐπειδὴ δὲ τὸ τῆς διαιρέσεως ὄνομα πολλαῖς ῥητορικαῖς  
 ἀρμόττει τέχναις, ταῖς τε περὶ τῶν εἰδῶν τῆς ῥητο-  
 ρικῆς διαλαμβανούσαις καὶ ταῖς περὶ τῶν μεθόδων, αἱ  
 γυμνάξουσιν ἡμᾶς εἰς τὰ μέρη τοῦ πολιτικοῦ λόγου,  
 οἷας δὴ γεγράφασιν Ἀριστοτέλης τε καὶ Ἀψίνης καὶ  
 Καικίλιος καὶ μυριοὶ ἕτεροι, διδασκαλικῶς πάνυ δια-  
 στέλλει τὴν ὁμωνυμίαν. 5 10

[133, 9] ἴλέγω δὲ οὐ τῆς ἀπὸ τῶν γενῶν εἰς  
 εἶδη ὅτι οἱ γάρτοι περὶ τῆς διαιρέσεως πραγματευσά-  
 μενοι τῆς ἀπὸ τῶν γενῶν εἰς εἶδη γένος μὲν εἶναι  
 φασὶ τὴν ῥητορικὴν, εἶδη δὲ αὐτῆς οἱ μὲν δύο,  
 πραγματικὸν καὶ ἐπιδεικτικόν, οἱ δὲ τρία, δικανικόν 15  
 συμβουλευτικὸν πανηγυρικόν, οἱ δὲ τέταρτον τούτοις  
 προστιθέασι τὸ ἱστορικόν. Ἀριστοτέλης δὲ δύο γένη  
 φησὶν εἶναι τῶν πολιτικῶν λόγων, δικανικόν τε καὶ  
 δημηγορικόν, εἶδη δὲ ἑπτὰ, προτρεπτικὸν ἀποτρεπτικόν  
 ἐγκωμιαστικὸν ψεκτικὸν κατηγορικὸν ἀπολογητικὸν ἐξ- 20  
 εταστικόν· τὰ μὲν οὖν ἕξ ἐν τῷ λέγοντί φησι θεωρεῖ-  
 σθαι, τὸ δὲ ἕβδομον ἐν τοῖς ἀκροωμένοις οἷπερ τῶν  
 λεγομένων ἕκαστον ἐξετάξουσιν, ὀρίζεται δὲ αὐτὸ  
 οὕτως ἕξεταστικόν ἐστὶ κρίσις προαιρέσεων ἢ λόγων

9 κεκίλιος VS 12 Wiv 60—6 || οἱ γάρτοι περὶ  
 τῆς | f. 246<sup>r</sup> | διαίρ. — 13 εἰς εἶδη S] om. V (πραγματευόμενοι  
 Wiv 60, 4) 17 ad Alex. 1421<sup>b</sup> 7 (ubi legitur τρία γένη)  
 20 κατηγορητικὸν S || ἀπολογητικὸν Wiv 60, 12] ἀπολογικὸν  
 VS 22 ἀκροω]μένοις V || οἷπερ Wiv 60, 13] οἱ περὶ VS  
 24 rhet. ad Alex. 1427<sup>b</sup> 12: ἡ ἐξετάσις ἐστὶ προαιρέσεων ἢ  
 πράξεων ἢ λόγων πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς τὸν ἄλλον βίον ἐναντιου-  
 μένων ἐμφάνισις



ἢ πράξεων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸν ἄλλων βίον  
 ὁμολογούντων ἢ ἐναντιουμένων'. ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν  
 γενῶν εἰς τὰ εἶδη διαίρεσις περὶ τούτων διαλαμβά-  
 νουσα τοὺς ἐκάστῳ προσήκοντας ἀποδίδωσι λόγους,  
 5 ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ὄλων εἰς μέρη τοιαύτη τίς ἐστίν· τοῦ  
 γὰρ πολιτικοῦ λόγου ὄλου τινὸς ὄντος οἱ μὲν τέσσαρά  
 φασιν εἶναι μέρη, προοίμιον διήγησιν πίστιν ἦτοι  
 ἀπόδειξιν ἐπίλογον, οἱ δὲ πέντε, προοίμιον διήγησιν  
 ἀντίθεσιν λύσιν καὶ ἐπίλογον, οἱ δὲ καὶ πλείονα  
 10 τούτων ὀνόματα μὲν καινότερα προσεπινοοῦντες  
 ἅπαντες δὲ πρὸς τὰ πέντε μέρη καταντώντες ἀλλ'  
 οἱ μὲν αὐτῶν συστέλλοντες τὴν ποσότητα οἱ δὲ ἐκτεί-  
 νοντες.

[133, 10] 'μικρὸν μὲν γὰρ οὐδὲ τοῦτο ῥητο-  
 15 ρικῆς μέρους' τὴν αὐτὴν ἔννοιαν τῇ ἀρχῇ ἐκ τοῦ  
 ἐναντίου ἐπιχειρήσας ἔφη· περὶ ὧν γὰρ εἶπεν ἀνωτέρω  
 πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, περὶ τῶν αὐτῶν νῦν  
 λέγει μικρὸν μὲν γὰρ οὐδὲ τοῦτο ῥητορικῆς  
 μέρους· οἶδε γὰρ ὡς ἐπιστήμων ἀκριβῆς καὶ τὰς περὶ  
 20 τούτων τεχνολογίας πολλῆς ἐξετάσεως δεομένης.

[133, 12] 'περὶ δὲ τῆς τῶν πολιτικῶν ζητη-  
 μάτων διαιρέσεως εἰς τὰ λεγόμενα κεφάλαια  
 ὁ λόγος γιγνέσθω' τὴν τῶν στάσεων πραγμα-  
 τείαν περὶ ταύτην φησὶ καταγίνεσθαι τὴν διαίρεσιν  
 25 τὴν τῶν πολιτικῶν ζητημάτων εἰς τὰ κεφάλαια. πολι-

1 τ[ὸ]ν V    2 ἡ om. S || <sup>ναντι</sup> εὐολογούμενων (volog lin. del.)  
 V || ἀπ[ὸ] V    8 διήγησιν | f. 5<sup>v</sup> | ἀντίθεσιν V    9 λύσιν |  
 f. 246<sup>v</sup> | (om. καὶ) ἐπίλογον S (καὶ om. etiam Wiv 61, 3)  
 12 συστέλλοντες αὐτῶν S    15 Wiv 60 et 61, 11—17  
 20 δεομένης V    23 Wiv 61, 62    24 ταύτης S

τικὰ δὲ ζητήματά φησι πάντα τὰ ὑπὸ τὰς  $\overline{I\Gamma}$  ἀναγο-  
 μενα στάσεις, ἅσπερ προΐοντος ἡμᾶς διδάξει τοῦ λόγου.  
 λεγόμενα δὲ κεφάλαιά φησιν, ἐπειδὴ οἶδεν ἐνίους  
 μὲν συμπεράσματα καλοῦντας, τὰ κεφάλαια, ἐνίους δὲ  
 ζητούμενα, ἄλλους δὲ περιεχόμενα, καὶ ζητούμενα μὲν 5  
 πρὸ τοῦ κατασκευασθῆναι, συμπεράσματα δὲ μετὰ τὰς  
 ἀποδείξεις, περιεχόμενα δὲ ὡς ὑπὸ τῶν στάσεων ἢ  
 τῶν ὄλων λόγων περιειλημμένα, κεφάλαια δὲ ὡς  
 μεγάλα καὶ κυριώτατα τμήματα τῶν λόγων ὄντα - καὶ  
 γὰρ τοῦ σώματος κυριώτατον μέρος ἢ κεφαλὴ - 10  
 κεφάλαιον δὲ ἐστὶ μέρος λόγου ἀπόδειξιν ἔχον τοῦ  
 προκειμένου πράγματος ἐκ νοημάτων καὶ ἐπιχειρημά-  
 των συγκείμενον. ἢ δέ γε τῶν πολιτικῶν ζητημάτων  
 διαίρεσις προηγουμένην μὲν ποιεῖται τὴν εἰς τὰ  
 κεφάλαια τομὴν, οἷον τὸ μὲν στοχαστικὸν εἰς τὰ 15  
 στοχαστικὰ τὸ δὲ ὀρικὸν εἰς τὰ ὀρικά, παρεπομένην  
 δὲ τὴν εἰς τὰ μέρη τοῦ λόγου.

[133, 14] ἔστι δὲ σχεδὸν ὁ αὐτὸς τῷ περὶ  
 εὐρέσεως ὁ περὶ τῆς διαιρέσεως φησὶ λόγος παρα-  
 πλήσιός πῶς ἐστὶ τῷ περὶ εὐρέσεως· εὐρεσις γὰρ ἐστὶ 20  
 λόγος νοημάτων καὶ ἐπιχειρημάτων εὐπορίαν περιέχων.  
 ἢ μὲν οὖν διαίρεσις τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ τὴν τάξιν  
 ἡμᾶς διδάσκει τῶν ὑπὸ ἐκάστην στάσιν ἀναγομένων  
 κεφαλαίων, ἢ δὲ εὐρεσις πλατύτητα καὶ τὴν ἐξεργασίαν  
 ἡμῖν χορηγεῖ τῶν κεφαλαίων, οἷον ἢ μὲν διαίρεσις 25

1  $\overline{I\Gamma}$  VS]  $\overline{I\Delta}$  fol. 20<sup>r</sup> Ven. || ἀναγομένης S 2 ἅσπερ V  
 3 κε[φ]άλαια S, om. W<sub>IV</sub> 62, 1 7 περιεχόμενα | f. 247<sup>r</sup> | δὲ  
 S || ἢ om. V 8 περιειλημμένα S 9 κ[αι]ριώτατα, αι m. 2, S;  
 καιριώτατα V 11 ἐστὶ in ras. m. 2 S || ἔχον τοῦ V] ἔχον<sup>0</sup>  
 m. 1, ὅ add. m. 2, S 19 W<sub>IV</sub> 64—65 || παραπλήσι[ο]ς, ex ω  
 m. 2, S

ἵνα ἐκ τῶν γνωριμωτέρων ἡμῶν ὁ λόγος σαφῆς γένηται  
 τέμνει τὸ ἐγκώμιον ἢ τὴν νόμου εἰσφορὰν τοῖσδε  
 ἢ τοῖσδε τοῖς κεφαλαίοις, ἢ δὲ εὗρεσις τὰ προσήκοντα  
 εἰς ἕκαστον ἐνθυμήματα διερευνᾶται, καὶ ἡ μὲν διαί-  
 5 ρεσις ὠρισμένη ἐστὶ καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχει, ἢ δὲ  
 εὗρεσις ἀόριστός τε ἐστὶ καὶ ἄλλοτε ἄλλη ἐπὶ τῶν  
 φητορευόντων γίνεται πρὸς τὰς τῶν λεγόντων ἐκάστοτε  
 μεταβαλλομένη φύσεις εὐπορωτέρα τε καὶ ἀσθενεστέρα  
 γινομένη· διόπερ καλῶς καὶ ὁ Πορφύριος ἐν τῇ περὶ  
 10 τῶν στάσεων τέχνῃ ἐκεῖνό φησιν, ἡλίκον ἢ τῶν νοη-  
 μάτων εὗρεσις ἐν λόγῳ δύναται μνηύων, 'τοῦ γὰρ  
 λόγου ψυχὴν δοκοῦντος ἔχειν καὶ σῶμα ἢ μὲν τῶν  
 νοημάτων εὗρεσις δικαίως ἂν ψυχὴ τοῦ λόγου νομί-  
 ζοιτο ἢ δὲ ἐρμηνεῖα σῶμα.'

15 [133, 14] 'πλὴν ὅσον οὐ πάντα ἔχει τὰ περὶ  
 εὐρέσεως' ἢ οὖν διαίρεσις ὡς εἴρηται παρέοικε μὲν  
 τῇ εὐρέσει - πηγὴ γὰρ τίς ἐστὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις  
 εὐρισκομένων ἐπιχειρημάτων -, οὐ πάντα δὲ τὰ ἐν  
 ταύτῃ ἐπιδέχεται· πολὺ γὰρ τὸ πλάτος τῆς εὐρέσεως  
 20 καὶ κατὰ ἄνδρα ἴδιον ἅτε ἀορίστου ὡς ἔφαμεν  
 οὕσης.

[133, 15] 'καὶ πρῶτόν γε ὅτι ἐστὶ πολιτικὸν  
 ζήτημα φητέον' διδασκαλικῶς πάνν πρότερον ἡμῶν  
 τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος παραδίδωσι τὸν ὅρον ὥστε  
 25 τὴν τε δύναμιν αὐτοῦ καὶ περὶ τίνα καταγίνεται

1 τῶν | f. 6<sup>r</sup> | γνωριμωτέρων V || σαφῆς ὁ λόγος S  
 2/3 τοῖσδε ἢ τοῖσδε τοῖς V; τ[οῖσ]δε [ἢ] τοῖς, οἷς in ras. m. 2,  
 ἢ erasa, S 4 ἐνθυμήματα [2 litt. er.] V; ἐν | f. 247<sup>v</sup> | θυμή-  
 ματα S 6 τέ om. S || ἐπὶ] περὶ VS 7 γίνεται S, p. comp.  
 V 9 ὁ om. S 10 φησιν ex φασιν (p. comp.) V 16 Wiv  
 65 et 66, 2-6 || p. 13, 19 || παρέοικε]ν eras.] S 20 [ἄ]νδρα  
 V || p. 14, 6 22 τὸ post ἐστὶ S 23 Wiv 65

σαφῶς γινῶναι τοὺς ἀκροωμένους. ἰστέον δὲ ὅτι σφόδρα τελείως ἀποδέδωκε τὸν τοῦ ζητήματος ὄρον ὡς μηδένα τῶν μετ' αὐτὸν φιλοσόφων ἢ σοφιστῶν προσθεῖναι τι ἢ ἀφελεῖν τοῦ ὄρου.

[133, 16] ἔστι γὰρ ἀμφισβήτησις λογικὴ ἐπὶ 5 μέρους ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις κειμένων νόμων ἢ ἐθῶν περὶ τοῦ νομισθέντος δικαίου ἢ καλοῦ ἢ συμφέροντος ἢ καὶ πάντων ἅμα ἢ τινῶν γένος μὲν τοῦ ὄρου ἐστὶν ἡ ἀμφισβήτησις, διαφορὰ δὲ τὰ λοιπά· πᾶς γὰρ τελείως ἔχων ὄρος ἐκ γένους 10 ἐστὶ καὶ διαφορῶν. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀμφισβητήσεων αἱ μὲν ἐν λόγοις αἱ δὲ ἐν ἔργοις εἰσὶν, ὡς αἱ τῶν ἀθλητῶν τε καὶ στρατιωτῶν, προσθεῖς τὸ λογικὴ ἐχώρισεν αὐτὴν τῶν πρακτικῶν. πάλιν ἐπειδὴ τῶν λογικῶν ἀμφισβητήσεων αἱ μὲν καθόλου εἰσὶν, οἵαιπερ 15 αἱ φιλόσοφοι περὶ τῶν καθόλου διαλαμβάνουσαι θεοῦ νοῦ ψυχῆς, αἱ δὲ μερικαί, οἵαιπερ εἰσὶν αἱ περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, προσθεῖς τὸ ἐπὶ μέρους ἐχώρισεν αὐτὴν τῶν καθόλου.

[133, 17] ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις κειμένων 20 νόμων ἢ ἐθῶν ὁ γὰρ ῥήτωρ τὰ πολιτικὰ ζητήματα διαπλέκει τὰς πίστεις ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις ἐθῶν τε καὶ νόμων ποιούμενος, παρ' οἷς ἂν καὶ δημηγοροῖη· οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀκροωμένων βραχυλογία χαίρουσι καὶ

2 σφόδρα | f. 248<sup>r</sup> | τελεί[ω]ς S || τὸν om. S 3 αὐτ[ον],  
ex ω, V; o in ras. m. 2 S 4 [ἢ ἀ]φ[ε]λεῖν V 7 καλοῦ  
ἢ om. V 8 [ἢ τινῶν], m. 2 ex κτηνην, S 9 Wiv 69—70  
13 στρατιωτ[ῶ]ν V; στρατιωτικῶν S 14 ἐχώρησεν V 16 δια-  
πραγ  
λαμβάνουσαι], ex ι m. 2, S 18 ζητημάτων, ζητη lin. del.,  
V 19 ἐχώρησεν V 21 Wiv 70 (cf. Wiv 78, 18) || πολιτικὰ |  
f. 6<sup>v</sup> | ζητήματα V 22 διαπλέξει S 24 βραχυ[λ]ογία V

πρὸς πόλεμον αὐτοῖς πᾶσα συντέτακται δίαίτα, ὡς  
 Λακεδαιμόνιοι, οἱ δὲ τοὺς μακροτέρους τε τῶν λόγων  
 ἀνέχονται καὶ μᾶλλον ἀνειμένοι τὰς γνώμας ὑπάρχου-  
 σιν, ὡς Ἀθηναῖοι· καὶ τῶν δικαστῶν οἱ μὲν πρὸς  
 5 κέρδος ὀρθῶσιν, οἱ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἐκ πάντων ζητοῦ-  
 σιν. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πολυτρόπου τῆς τῶν ἀκροα-  
 μένων ὑπαρχούσης φύσεώς τε καὶ πολιτείας συμμετα-  
 βάλλεσθαι χρῆ καὶ τὸν ῥήτορα ταῖς ἐκείνων ἔξεσιν ἐν  
 τοῖς λόγοις. ἔστι δὲ νόμος μὲν λόγος κοσμητικὸς καὶ  
 10 μετρητικὸς τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ πραγμάτων πᾶσι τὸ  
 κατ' ἀξίαν ἀπονέμων, ἔθος δὲ νόμιμον ἄγραφον ἐκ  
 συλλογῆς συνιστάμενον παραδειγμάτων· εἰ γὰρ ἕκαστος  
 εἰ τύχοι τῶν εὐπορωτέρων Ἀθήνησι παιδὸς ἀντὶ  
 γερονότος τρέφοι τοὺς δημότας ἐκ τῶν ἄνω χρόνων,  
 15 πρόδηλον ὡς Μιλτιάδῃ τε καὶ Περικλεῖ καὶ τῶν πλου-  
 τούντων ἕκαστῳ ἐπάναγκες τῷ ἔθει κατακολουθεῖν·  
 καὶ πάλιν ἔθος ἦν Ἀθήνησι τετιγοφορεῖν τῶν εὐ-  
 πατριδῶν τοὺς παῖδας, ὃ καὶ μέχρι ἡμῶν διεσφάζετο,  
 καὶ τὸ ἀρχαιότερον, ὡς καὶ Θουκυδίδης φησί, κρω-  
 20 βύλον ἀναδεῖσθαι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

[133, 18] 'περὶ τοῦ νομισθέντος δικαίου ἢ  
 καλοῦ ἢ συμφέροντος' τὰ τέλη τῶν τριῶν εἰδῶν  
 τῆς ῥητορικῆς ἐμπεριέλαβε τῷ ὄρω τοῦ πολιτικοῦ ζητή-  
 ματος διὰ μὲν τοῦ δικαίου τὸ δικανικὸν δηλῶν, διὰ  
 25 δὲ τοῦ καλοῦ τὸ πανηγυρικόν, διὰ δὲ τοῦ συμφέρον-  
 τος τὸ συμβουλευτικόν. κελῶς δὲ τοῦ νομισθέντος

1 αὐτῶν S || δίαίτα | f. 248<sup>v</sup> | ὡς S 3 fort. ἀναδέχον-  
 ται 5 ἐκ VS; fort. ἐπὶ || ὀρθῶς post πάντων lin. del. V  
 13 αὐτ[ῶ] S 19 Thuc. 1, 6 22 Wiv 70—71 23 ἐμπε-  
 ριέλαβε[ν eras.] S || πολῆ | f. 249<sup>r</sup> | τικου S

προσέθηκεν· περὶ γὰρ τοῦ δοκοῦντος ἐν ἐκάστη πόλει  
δικαίου τε καὶ καλοῦ ποιεῖται τοὺς λόγους. ἕτερον δὲ  
τὸ δοκοῦν παρὰ τὸ ἀληθές, οἷον ἀληθές μὲν δίκαιόν  
ἔστι καὶ συμφέρον τοὺς ἀρίστους ἄρχειν ἐκασταχοῦ,  
κἂν Ἴρου πτωχότεροι τυγχάνωσιν - καὶ τοῦτο νομοθε- 5  
τῶν ὁ θεῖος Πλάτων ἐν πολιτείᾳ φησὶν ὡς οὐ πρό-  
τερον αἱ πόλεις εὐδαιμονήσουσι, πρὶν ἂν ἢ οἱ βασιλεῖς  
φιλοσοφήσωσιν ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν -, Ἀθή-  
νησι μέντοι ἐξ εὐπατριδῶν ἤροῦντο πάντως ἐν τοῖς  
πρὸ τοῦ χρόνοις τοὺς ἄρχοντας, καὶ εἰ μὴδ' ὅτιοῦν 10  
ἀρετῇ διέφερον τῶν ἄλλων, ὕστερον δὲ καὶ ἐκ  
δημιουργῶν Λακεδαιμόνιοι δὲ τοὺς βασιλεῖς ἐξ Ἡρα-  
κλειδῶν ἤροῦντο πάντως, εἰ καὶ χωλοὶ τε ὑπάρχοιεν  
καὶ Πανσανίου τυραννικώτεροι τὰς ψυχάς. οὕτω τὸ  
νομιζόμενον κἂν ταῖς εὐνοματέραις πόλεσιν ἐκράτει 15  
δίκαιον, ἀλλ' οὐ τὸ ἀληθές.

[133, 19] 'ἢ καὶ πάντων ἅμα ἢ τινῶν' ἢ  
γὰρ περὶ δικαίου καὶ καλοῦ καὶ συμφέροντος ἅμα τὴν  
ἐξέτασιν ποιεῖται τὸ πολιτικὸν ζήτημα ἢ περὶ μόνων 20  
τῶν δύο ἢ περὶ ἐνός.

[133, 19] 'τὸ γὰρ ὡς ἀληθῶς τε καὶ καθόλου  
καλὸν ἢ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν οὐ ῥητορικῆς'  
εὐκαίρως ἐπὶ τῷ ὄρω ὡς τελείως ἔχοντι σεμνῶς τε  
καὶ ἀξιωματικῶς τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπάγει ἀπόφασιν  
ἥμισυ ῥητορικῆ προσήκειν ἀποφαινόμενος τὴν περὶ 25

5 τυγχάν[ω]σιν V 6 Plat. reip. v 473 C || πολ[ι]τεία S ||  
εὐδαιμονήσουσι | f. 7<sup>r</sup> | πρὶν V 7 ἢ om. S 8 φιλοσοφή-  
σ[ω]σιν, ex ou m. 2, S 9 ἤροῦντο V 14 τό[ν] eras.] S  
15 πόλεσιν V] τῶν πόλεων S 17 Wiv 71, 79 18 γ[ὰ]ρ V ||  
καὶ post δικαίου om. S 20 B | f. 249<sup>v</sup> | ἢ S 21 ἀλη-  
θές S 23 Wiv 71

τῶν ὡς ἀληθῶς ὄντων καὶ καθόλου ζήτησιν, φιλοσοφίας δὲ ἴδια τὰ τοιαῦτα αἰνιττόμενος, ἤπερ μόνη τεχνῶν τε καὶ ἐπιστημῶν πηγὴ ὑπάρχουσα κυριότατα κατ' Αἰσχύλον 'οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι  
5 θέλει.'

[133, 21] 'τὴν δὲ ἀμφισβήτησιν ταύτην ἀνάγκη περὶ τε πρόσωπα γίνεσθαι καὶ πράγματα' τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος γένος τὴν ἀμφισβήτησιν ὀρισάμενος εὐτάκτως πάνυ διδάσκει ἡμᾶς  
10 περὶ ποῖα ἅττα συνίσταται αὕτη· φησὶν οὖν ὡς περὶ πρόσωπα καὶ πράγματα. καὶ καλῶς πάνυ τὸ ἀνάγκη πρόσκειται· οὐ γὰρ οἶόν τε πολιτικὴν συστήναι ζήτησιν μὴ προσώπου τε ὑφεστῶτος τοῦ διαπραττομένου καὶ πράγματός τινος γεγονότος, περὶ ὃ καὶ ἡ ἀμφισβήτησις συνίσταται· ἄνευ γὰρ θατέρου θάτερον  
15 ἀσύστατον.

[133, 22] 'ὧν πλείστη δὴπου διαφορὰ' οἱ μὲν τῶν ἐξηγητῶν ἐξεδέξαντο προσώπων πρὸς πράγματα διαφορὰν, ὅπερ τῆς τοῦ τεχνογράφου βαθύτητος  
20 ἀνάξιον, ἀλλὰ δεῖ νοῆσαι τὴν διαφορὰν προσώπων τε πρὸς πρόσωπα καὶ πραγμάτων πρὸς πράγματα· ἡ γὰρ τούτων ἀκριβῆς κατανόησις ὡς αὐτὸς φησὶν εὐχερεστεραν ἡμῖν τῶν πολιτικῶν ζητημάτων ἀπεργάζεται τὴν διαίρεσιν τὰ τε ἀδιαίρετα καὶ διαιρούμενα σαφῶς  
25 παραστήσει. μαρτυρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ ἐξηγήσει ταύτῃ εὐθὺς ἐπενεγκῶν πρώτας μὲν τὰς πρὸς ἄλληλα δια-

1 ὡς om. S || ἀληθῶ[s] V    2 [ῆ]περ, corr. m. 2, S  
4 Aesch. Sept. 575    7 τε om. S    8 et 17 Wiv 81, 82  
14 ὃ] οὐ VSWiv 82, 4    17 διαφορὰν | f. 250<sup>r</sup> | ὅπερ S  
25 καὶ ὁ αὐτὸς S    26 εὐθὺς | f. 7<sup>v</sup> | ἐπενεγκῶν V || ἀλλ[η]λα, ex α, S

φορὰς τῶν προσώπων δευτέρας δὲ τὰς τῶν πραγμάτων.

[133, 26] 'τῶν οὖν προσώπων τὰ μὲν ἐστὶν οἷα καὶ δύνασθαι ἐξετάζεσθαι, τὰ δὲ οὐ τόπον δὲ ἄλλως ἐπέχει προσώπου' καθόλου 5 πρόσωπα ἐξεταζόμενα καλεῖ τὰ ἔχοντα ποιότητά τινα, ἐξ ἧς ἢ περὶ τὸ πρόσωπον ὕλη γνωρίζεται, οἷον Περικλῆς Ἀλκιβιάδης πλούσιος πένης στρατηγὸς ῥήτωρ· τὰ δὲ ἀνεξέταστα ποιότητα μὲν οὐδεμίαν ἔχει προσκειμένην, δι' ἧς ἂν τις εὐπορίαν τινα ἐν τῇ ὑποθέσει 10 σχολίῃ ὥσπερ τὰ ἀόριστα, εἰκόνα δὲ μόνην προσώπου ἐκπληροῖ. ὅταν οὖν ἐν ὑποθέσει παραληφθῇ τι ἀνεξέταστον, ἰστέον ὅτι καθολικὸν ἢ τέχνην παραδίδωσιν ἡμῖν θεώρημα, ὡς χρῆ ἀκόλουθον τῇ τοῦ πράγματος ποιότητι περιτιθέναι τῷ ἀορίστῳ προσώπῳ χαρακτήρα· 15 εἰ μὲν γὰρ χρηστὸν εἴη τὸ πεπραγμένον, πρόδηλον ὡς τοιοῦτος ὁ πράξας - πρᾶγμα γὰρ αἰεὶ βέλτιστον προαιρέσεως ἔχεται δεξιᾶς -, εἰ δὲ φαῦλον εἴη τὸ γεγονός, ἀνοσίαν εἶναι καὶ τοῦ πεπραχότος ἐροῦμεν τὴν φύσιν. ὀρθότατα γὰρ καὶ Σωκράτης ἡμῖν τὸ φιλοσοφίας 20 κεφάλαιον πρὸς ταῦτα βλέπων τὸ τοιόνδε συνεχῶς ἐβόα 'οἷος ὁ βίος, τοιοῦτος ὁ λόγος· οἷος ὁ λόγος, τοιαῦται αἱ πράξεις.'

[133, 28] 'τῶν δ' αὖ ἐξεταζομένων ἰσχυροτάτην μὲν ἔχει δύναμιν τὰ ὠρισμένα καὶ κύρια' 25 ἐπὶ μὲν τὰς ὕλας διαφορὰς ἡμῖν παραδίδωσι τῶν προσώπων, τὴν δὲ πρωτίστην ἀποδίδωσι τάξιν τοῖς

5 Wiv 86—87 7 περικλ[ῆ]ς, ex ei m. 2, S 8 πένης πλούσιος S 11 ὥσπερ V] ὡς S 12 καὶ ante ὅταν S 14 ὡς | f. 250<sup>v</sup> | χρῆ S 16 [εἰ]η V 18 γεγον[ό]ς, ex ω, S 24 ἰσχυροτάτην [μὲν superscr. m. 2] S 26 Wiv 89—90



ὠρισμένοις τε καὶ κυρίοις διὰ δύο ταύτας αἰτίας, ὅτι  
 τε πᾶσα ἢ περὶ αὐτῶν ὕλη πρόδηλός ἐστιν ἐκ τῆς  
 ἱστορίας, γένος ἀγωγή ἐπιτηδεύματα πράξεις, καὶ διότι  
 τὰ κύρια - ὡς καὶ αὐτὸς ὑποκατιῶν ἐπισημαίνεται -  
 5 πολλοὺς ἐπιδέχονται τρόπους τῆς τῶν προσώπων  
 τάξεως. ὁ γὰρ Περικλῆς εἰ τύχοι παραληφθεὶς  
 ὠρισμένον τέ ἐστὶ πρόσωπον καὶ πρὸς τι - πατῆρ γὰρ  
 καὶ δεσπότης -, καὶ ἠθικόν - καὶ φιλόπολις γὰρ -,  
 καὶ προσηγορικόν - στρατηγὸς γὰρ καὶ ῥήτωρ · ὁ  
 10 γοῦν Θουκυδίδης παραλαβὼν αὐτὸν ἐκ τῆς τοῦ προσ-  
 ῶπου ποιότητος τὸ ἀξιόπιστον αὐτῷ περιτίθησι λέγων  
 'καίτοι ἐμοὶ τοιούτῳ ἀνδρὶ ὀργίξασθε, ὃς οὐδενὸς  
 ἦσσαν οἶμαι εἶναι γυνῶναί τε τὰ δέοντα καὶ ἐρη-  
 νεῦσαι ταῦτα φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείσσων.'  
 15 εἰ μὲν οὖν ἔνδοξα εἴη τὰ κύρια πρόσωπα, συστατικῶς  
 χρησόμεθα τῇ περὶ αὐτῶν ὕλη, εἰ δὲ ἄδοξα οἶον  
 Φιλοκράτης ἢ Φρύων ἢ Ἀριστογείτων, ἐκ τῶν ἐναν-  
 τίων δηλονότι διαβαλοῦμεν ἐπιχειρημάτων.

[134, 2] 'δευτέραν δὲ τὰ πρὸς τι' ταῦτα εἰ  
 20 καὶ προσηγορικά ἐστὶ καὶ ταύτῃ ὑποβέβηκε τὴν τῶν  
 κυρίων δύναμιν, ἀλλ' οὖν διὰ τῆς πρὸς ἄλλο σχέσεως  
 διπλὴν τινα ποιότητων εὐπορίαν χορηγεῖ τῷ λόγῳ·  
 ὁ γὰρ πατὴρ ἐν ζητήματι παραληφθεὶς ἢ φιλότεκνός  
 ἐστὶ καὶ σύστασιν ἱκανὴν ἐκ τούτου λήφεται ἢ σκαιὸς  
 25 περὶ παιδᾶς ὧν παρεῖξει καταδρομῆς ἀφθονίαν τοῖς

1 κυρίως S 3 καὶ ὅτι Wiv 90, 1 5 μὲν post ἐπι-  
 δέχονται V 9 γὰρ | f. 251<sup>r</sup> | καὶ πρ. S 10 αὐτὸν εὐθὺς  
 ἐκ S Wiv 90, 5 || Thuc. 2, 60 12 ὀργίξασθ[ε], ex ai m. 2, S;  
 ὀργίξασθαι V 16 χρ[η]σόμεθα V || ὕλη | f. 8<sup>r</sup> | εἰ V || ἄδοξοι  
 V 19 Wiv 93—94 22 <sup>εὐπορ</sup>χορηγίαν, χορηγ. lin. del., V 24 ἢ  
 καὶ ὡς μισόποις ὧν Wiv 94, 1

αἰτιάσθαι βουλομένοις, ὅπερ καὶ Αἰσχίνης κατὰ Δη-  
 μοσθένους ἔφη σκληρότητα κατηγορῶν ἤθους ἐν τῷ  
 κατὰ Κτησιφῶντος ἔβδόμῃν δὲ ἡμέραν τῆς θυγατρὸς  
 αὐτῷ τετελευτηκῆναι πρὶν ἢ πευθῆσαι καὶ τὰ νομιζό- 5  
 μενα ποιῆσαι στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα  
 λαβὼν ἐβουθύτει καὶ παρενόμει τὴν μόνην ὁ δειλαιοῦ  
 καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας,  
 εἶτα ἐπάγει ὁ γὰρ μισότεκνος καὶ πατὴρ πονηρὸς  
 οὐκ ἂν ποτε γένοιτο δημαγωγὸς χρηστός, οὐδ' ὁ τὰ  
 φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων οὐδέποθ' 10  
 ὑμᾶς περὶ πολλοῦ ποιήσεται τοὺς ἀλλοτρίους, οὐδέ γε  
 ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός, οὐδ'  
 ὅστις ἐστὶν οἶκος φαῦλος οὐδέποθ' ἂν ἐν Μακεδονίᾳ  
 κατὰ τὴν πρεσβείαν καλὸς κἀγαθὸς γένοιτ' ἔν· τὸν  
 γὰρ τόπον μόνον ἀλλ' οὐ τὸν τρόπον μετέλλαξεν.<sup>1</sup> 15  
 καὶ ὄρεῖς ὀπόσῃν ἢ τοῦ πατρὸς σχέσις ἀφορμὴν αὐτῷ  
 διαβολῆς κεχορήγηκεν. πάλιν υἱὸς εἰ τύχοι μελετώ-  
 μενος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ὁσιότητος ἢ ἡσθητικῆς  
 βελτίστου δόξαν ἢ πατραλοίου λήψεται, ὃ τε δεσπότης  
 ἐκ τῆς πρὸς τοὺς οἰκέτας ἰταμότητος ἢ φιλανθρωπίας 20  
 εὐπρόσιτος εἶναι καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἢ βαρῦς καὶ  
 φιλαπεχθίμων δόξει, τὸν τε οἰκέτην ἢ πρὸς τὸν  
 δεσπότην πίστις ἢ κακόνοια διελέγχει.

1 καὶ om. S || Aesch. 3, 77 3 κατὰ — 6 ἐβουθύτει post χρη-  
 στὸς ponit S (ubi scriptum est χρηστός ὡς κατὰ) || στησιφῶντος  
 ἐ[β]δόμην, β superscr., S 4 καὶ κατὰ τὰ S 5 [ἐ]σθῆτα, ex  
 ai m. 2, S 6 λαβὼν Aesch.] βαλὼν VS || καὶ παρενόμει  
 om. V || τὴν ex στη m. 2 S 7 αὐτ[ὸ]ν, ex ω, S 8 εἶτα |  
 f. 251<sup>v</sup> | ἐπάγει S || Aesch. 3, 78 11 ποιήσ[ε]ται, ex ai, V  
 17 κελ[ο]ρήγηκεν V; κελ[ο]ρήγηκε[ν] eras.] S 19 πατραλοίας  
 S 21 εὐπρόσιτος ἢ φιλαπεχθίμων Wiv 22 δόξει] δόξειεν  
 VS Wiv 94, 12

[134, 3] 'τρίτην τὰ διαβεβλημένα, οἷον ἄσω-  
 τοι μοιχοὶ κόλακες' διαβεβλημένα καλεῖ τὰ διὰ  
 τὴν φαυλότητα τοῦ τρόπου μισούμενα, ὧν αἱ πράξεις  
 αὐταὶ κατηγοροῦσιν. ἀπορήσειε δ' ἂν τις, πῶς καὶ  
 5 τοὺς μοιχοὺς, καθ' ὧν αἱ τοσαῦται παρὰ τῶν νόμων  
 τιμωρίαι, τοῖς κόλαξι συνέμιξεν, οὓς λοιδορεῖσθαι μὲν  
 εἰώθαμεν διὰ τὸ τῶν τρόπων ἀπατηλόν, οὐ μέντοι  
 κολάζουσιν οἱ νόμοι. ἐνιοὶ μὲν οὖν μοιχοὺς ἐξε-  
 δεξάντο τοὺς μοιχικοὺς τὴν ἔξιν οὐ πρὸς ἐνέργειαν  
 10 δὲ τὸ πάθος ἐξευεγκόντας, οἱ δὲ ἄμεινον ἐξηγούμενοι  
 λέγουσιν ὅτι τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα οἶδεν ὁ τεχνο-  
 γράφος ἐπὶ τε διαβολῆς καὶ κατηγορίας ταπτόμενον -  
 ἐπὶ μὲν διαβολῆς ὡς παρὰ Μενάνδρῳ 'οὐκ ἔστιν οὔτε  
 διάβολος γραῦς ἔνδον', ἐπὶ δὲ κατηγορίας ὡς παρὰ  
 15 Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου ἐν προοιμίῳις  
 'ὄρω γὰρ ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς, αἷς ἐκ τοῦ  
 πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἐνι τῷ φεύ-  
 γοντι παρελθεῖν, εἰ μὴ τῶν δικαζόντων ἕκαστος ὑμῶν  
 τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν ἐννοῶν καὶ τοῦ λέγον-  
 20 τος ὑστέρου δίκαια εὐνοικῶς προσδέξεται' -. οἱ μὲν  
 οὖν μοιχοὶ ὑπὸ κατηγορίαν ὡς παρανομοῦντες ἀνάγον-  
 ται, οἱ δὲ ἄσωτοι καὶ κόλακες ὑπὸ διαβολὴν καὶ  
 ψόγον.

[134, 4] 'τετάρτην τὰ ἠθικά, οἷον γεωργοὶ  
 25 λίχνοι καὶ τὰ ὅμοια' φιλάργυροι δύσκολοι. ἠθικά  
 φησιν ὅσα ἐκ μόνου τοῦ ἠθους τὴν εὐπορίαν τῆς

2 W<sub>IV</sub> 97, 16—98 3 τὴν | f. 252<sup>r</sup> | φαυλότητα S || τοῦ  
 sup. m. 1 S 6 συντάξεν S (cf. W<sub>IV</sub> 97, 20) 8 κολάζου-  
 σιν | f. 8<sup>v</sup> | (om. οἱ νόμοι) ἐνιοὶ V || οὖν sup. S 13 Men.  
 fig. 878 K. 15 Dem. 18, 7 19 τ[ὴν] V 20 προσδέξεται  
 Dem.] προσδέξεται VS 22 τε post διαβολὴν S; om. V W<sub>IV</sub>  
 98, 10 25 W<sub>IV</sub> 100—101

συστάσεως ἢ διαβολῆς παρέχει τῷ λέγοντι· οἱ τε γὰρ  
 γεωργοὶ ὡς ἐπίπαν αὐτουργοὶ τε καὶ ἐπίπονοί εἰσι  
 καὶ τῷ ἀμικτοτέρῳ χαίρουσι βίῳ οἱ τε φιλάργυροι  
 μικρολόγοι τινὲς καὶ πρὸς μόνον ἀεὶ τὸ κερδαίνειν  
 ὀρῶντες οἱ τε αὖ λίχνοι τοῦ ἡδέος ἔνεκα πᾶν ὅτιοῦν 5  
 ἔτοιμοι ποιεῖν. ὄθεν καὶ Μενάνδρῳ τῷ κάλλιστα τὸν  
 βίον ἐκμιμησαμένῳ πᾶσαι ὑποθέσεις ἐκ τῶν τοιούτων  
 ἠθικῶν συμπληροῦνται· διόπερ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ  
 γραμματικὸς εὐστοχώτατα πεποίηκεν εἰς αὐτὸν ἐκεῖνο  
 ‘ὦ Μένανδρε καὶ βίε, πότερος ἄρ’ ὑμῶν πότερον 10  
 ἀπεμιμήσατο;’ ἀπλῶς τε εἰπεῖν τὰ διαβεβλημένα τὰς  
 πράξεις ἔχει κατηγορούσας, ὄθεν καὶ μισεῖται, τὰ δὲ  
 ἠθικὰ ἐκ μόνου τοῦ ἤθους, κἂν μηδὲν αὐτοῖς ἢ  
 κατειργασμένον, γνώριμα γίνεται καὶ διὰ τὸ ἀπαί-  
 δευτον τοῦ ἤθους ἐλεεῖται. 15

[134, 5] ‘πέμπτην τὰ κατὰ συμπλοκὴν δύο  
 προσηγοριῶν, οἷον νέος πλούσιος’ οἶδεν ἐκά-  
 τερον τῶν προσηγορικῶν ἀσθενὲς σφόδρα πρὸς εὐ-  
 πορίαν συστάσεως ὑπάρχον καὶ διὰ τοῦτο δύο πρὸς  
 ταῦτὸ συνήγαγεν. ἢ τε γὰρ νεότης πρόδηλον μὲν 20  
 ὅτι ὡς ἐπίπαν ἀφρονεστέρα καὶ φίλαρχος - ἀεὶ γὰρ  
 ‘ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται’ -, σπανίως  
 δὲ κἂν τῷ φρονεῖν ἄριστα διαφέρει - ὁ γοῦν Διο-  
 μύθης ‘καὶ βουλῆ μετὰ πάντας ὀμήλικας ἔπλετ’

1 συστάσεως | f. 252<sup>v</sup> | ἢ S 3 χαίρουσι|v eras.] S  
 5 λ[ι]χνοι, ex v, V || ἡδέος V] δέος S || ὅτι οὖν V] εἶπερ S  
 6 τ|ὸ|v, ex ω, S 7 αὖ ὑποθέσεις πᾶσαι Wiv 101, 1  
 8 Nauck, Arist. Byz. p. 249 14 κατειργασμένον S || γνώρισμα  
 V || γίνεται S 17 Wiv 104 18 σφόδρα | f. 9<sup>r</sup> | πρὸς V  
 19 ὑπάρχ[ο]v, ex ω m. 2, S 20 μὲν in mg. S 22 Il.  
 Γ 108 23 τῷ V] τὸ S 24 Il. I 54 || μετὰ | f. 253<sup>r</sup> | πάντας  
 S || ὀμ[η]λ[ι]κας, η ex ι et ι ex η V; ὀμαίλικας S

ἄριστος' -, ὃ τε πλοῦτος ὅτε μὲν 'κακίας μᾶλλον ἢ καλοκάγαθίας ἐστὶν ὑπερέτης' φησὶν Ἰσοκράτης, ὅτε δὲ κατὰ Πλάτωνα 'οὐ τυφλὸς ἀλλὰ ὀξὺ βλέπων, ἄνπερ ἅμ' ἔπηται φρονήσει.' διεξευγμένα μὲν οὖν  
 5 ἀσθενεῖ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις, συμπλακέντα δὲ μέγα τι καὶ σφοδρὸν ἀποτελεῖ πρὸς ἀρετὴν ἢ κακίαν ῥέψαντα.

[134, 8] 'ἔκτην τὰ κατὰ συμπλοκὴν προσώπου καὶ πράγματος, οἷον μειράκιον καλλωπιζόμενον φεύγει πορνείας' ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον ἤδη χωρούσης τῆς τῶν προσώπων δυνάμεως καὶ πραγμάτων συνέβηξε προσώπῳ προσηγορικῷ οὐκ ἀδίχημα ὁμολογουμένως ὑπάρχον οὐδὲ πρὸς καιρὸν γεγονός, ὡς τὸ παρεστάναι τῷ νεοσφαγεῖ σώματι ἢ τὸ νύκτωρ  
 15 βοῆσαι παριόντα τὸ δεσμοτήριον 'θαρρεῖτε, ὦ δεσμῶνται', ἀλλὰ τῇ συνεχείᾳ τοῦ καλλωπίζεσθαι τῆς πορνείας τὴν ὑπόνοιαν βεβαιοῦν.

[134, 10] 'ἑβδόμην τὰ ἀπλᾶ προσηγορικά, οἷον στρατηγὸς ῥήτωρ' ὅπερ ἐπὶ τῆς πέμπτης τῶν προσώπων τάξεως ὡς ἀσθενὲς παρητήσατο σμικρὸν ἢ οὐδὲν ἰσχύειν ἀποφηνάμενος, τοῦτο τελευταῖον ἔταξεν ἀμυδροτάτην ὡς πρὸς τὰ πρῶτιστα τὴν ἰσχὺν ἔχον. ὥσπερ γὰρ αἱ ἐπὶ πλεόντων ψυχῶν πρόοδοι πρὸς τὸ ἀσθενέστερον αἰεὶ χωροῦσιν ἅτε τῆς οἰκείας  
 25 αἰτίας ἐπὶ μῆμιστον ἀποπλανώμεναι, οὕτω καὶ ταῖς

1 διὸ (ὁ m. 2) ante ὃ V    2 Isocr. 1, 6 || Ἰσοκράτ[η]ς S  
 3 Plat. leg. I 631 C || οὐ ex ὁ V    4 ἄ [1 litt. er.] μ' V  
 10 φεύγει πορνείας om. S || Wiv 106 || ἀσθενέστατον S  
 11 πρᾶγμα VSWiv    13 γεγον[ὸ]ς, ex ω, S    14 παριστάναι V  
 17 βεβαιοῦν S, βεβαιῶν Wiv 106, 8    19 Wiv 107  
 23 αἱ S] δι V    24 οἰκείας S || ἀπο | f. 253<sup>v</sup> | πλανώμενοι S

ἐπιστημονικαῖς διαιρέσεσιν αἱ ἐπὶ πλέον διαιρέσεις  
πρὸς τὰ μερικώτερα καὶ ἀπορώτερα χωροῦσιν. ἐπι-  
σημῆνασθαι δὲ ἄξιον, ὅτι χορὴ τὰ ἀπλᾶ προσηγορικὰ  
ἀξιώματι περιέχειν, ὅπως ἂν εὐπορώτερα τὰ τῆς  
ὑλῆς ὑπάρχη, ὡς τὸ τῆς στρατηγίας τε καὶ τῆς 5  
ῥητορικῆς.

[134, 18] ἔκαλ δει τοῖς ἐγκωμιστικοῖς ἀκο-  
λουθοῦντα τόποις χρῆσθαι τοῖς ἐμπίπτουσιν  
ἐγκωμιστικοὺς μὲν φησι τόπους οὓς καὶ ἀνωτέρω  
ἔφαμεν γένος ἀνατροφῆν ἐπιτηδεύματα πράξεις, τὸ δὲ 10  
τοῖς ἐμπίπτουσιν οὐχὶ τοῖς εὐρισκομένοις δηλοῖ -  
οὐδὲ γὰρ πάντως ἐξετάζειν ἡμῖν ἕκαστα συμφέροι τῶν  
εὐρισκομένων - ἀλλὰ τοῖς κατὰ τεχνικὴν θεωρίαν τῷ  
λέγοντι λυσιτελοῦσιν. κἂν γὰρ ὧσιν ἐπὶ τινων πρό-  
δηλοι πατέρες ἢ πατρὶς ἄδοξον δέ τι ἔχοντες, παρα- 15  
λείψομεν, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου  
πεποίηκεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων· Γύλωνα μὲν γὰρ  
τὸν πρὸς μητρὸς πάππον ὡς φυγάδα καὶ πρὸς τοῦ  
δήμου θανάτου καταγνωσθέντα διὰ τὴν Νυμφαίου  
τοῦ ἐν τῷ Πόντῳ προδοσίαν καὶ τὴν μητέρα ὡς 20  
Σκυνθίδα κατὰ τὸ γένος - ταῦτα γὰρ Αἰσχίνης ἐν τῷ  
κατὰ Κτησιφῶντος φησι - παρήκεν, ἐπὶ δὲ τὴν ἀνα-  
τροφῆν ὡς χρηστὴν οὔσαν καὶ τὰς πράξεις εὐθύς  
ἐχώρησε λέγων ἔμοι μὲν τοίνυν ὑπῆρξε παιδί μὲν

1 διαιρέσιν S || αἱ sup. S    2 ἀπο [1 litt. er.] ῥῶ | f. 9v |  
τερα V    4 ἀξιώμα τι, acutus sup. ω er., V || ὅπως V] [ω]s,  
ω m. 2, S    5 ὑπάρχ[η], η m. 2, S; ὑπάρχ[ο]ι, ex η, V  
7 δ[εῖ], εἴ m. 2, S    9 Wiv 112—116    10 p. 20, 3 ||  
φαμέν S    12 συμφέροι [1 litt. er.] V    14 ἐπὶ τινων πατέ-  
ρες ἄδοξοι ἢ πατρὶς, παραλείψομεν Wiv 113, 3    15 παρ[α]λέ-  
ψομεν, αλ sup. m. 2, S    18 μητρὸς S] πατρὸς V    21 σκν-  
θί[θ]ια κατὰ τὸ V] [σ]κυνθίδα τὸ S || Aesch. 3, 171    23 τὰς |  
f. 254<sup>r</sup> | πράξεις S    24 Dem. 18, 257

ὄντι φοιτᾶν ἐς διδασκάλους' καὶ τὰ ἐξῆς, ἐν δὲ τοῖς  
 κατ' Αἰσχίνου λόγοις ἐπὶ τοὺς πατέρας ὡς λίαν  
 ἀδόξους πρὸ τῶν ἄλλων ἔτρεψε τὸν λόγον 'οὐκ  
 ἀπορῶν δὲ ὅτι χρῆ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν,  
 5 ἀπορῶ τοῦ πρώτου μνησθῶ, πότερον ὡς ὁ πατήρ σου  
 Τρόμης ἐδοῦλενεν', εἴ τι δὲ χρηστὸν ἐκ τῆς ἀγωγῆς  
 ἢ τῆς περὶ τοὺς λόγους ἀσκήσεως ὑπῆρχεν αὐτῷ, τοῦτο  
 παραλέλοιπεν. ἐκ γὰρ τῆς τοιαύτης ἀκριβοῦς τῶν  
 προσώπων ἐξετάσεώς τε καὶ χρήσεως καὶ ποίας ιδέας  
 10 ἐπιβάλλειν προσήκει τοῖς λόγοις γνωσόμεθα· οἷον ὡς  
 Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην ὑπὲρ διαβεβλη-  
 μένου προσώπου Κτησίππου τοῦ Χαβρίου παιδὸς  
 ἀσωτίαν νοσοῦντος πρὸς ἐνδοξον τὸν Λεπτίνην ποι-  
 ούμενος τοὺς λόγους ἠθικωτέρα κέχρηται καὶ λίαν  
 15 ἐπιεικεστέρα τῇ ιδέᾳ λέγων 'οὐδὲν γὰρ φλαῦρον ἐρῶ  
 σε' καὶ πάλιν 'καὶ γὰρ εἰ πάνν χρηστός ἐστι Λεπτί-  
 νης, ὡς ἐμοῦ γε ἔνεκα ἔστω'. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίον  
 κατὰ διαβεβλημένου προσώπου χωρῶν καταφορικωτέρα  
 καὶ τραχυτέρα τῇ τῶν λόγων ιδέᾳ κέχρηται, ἐν δὲ τῷ  
 20 περὶ τοῦ στεφάνου περὶ τῶν ἐνδόξων πράξεων τὸν  
 ὅλον διαπλέκων λόγον πομπικωτέρα τε καὶ λαμπρο-  
 τέρα· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν ἐκάστῳ τῶν λόγων ἀεὶ τῶν  
 τε δημοσίων καὶ τῶν ιδιωτικῶν προσφόρους ἀεὶ τοῖς  
 ὑποκειμένοις ἐπιτιθέντα προσώποις ὄψει τὰς τῶν  
 25 λόγων ιδέας. τὸ μὲν οὖν πρόχειρον τῆς τῶν ἐγκω-

3 Dem. 18, 129 5 πρότερον S 6 ἐδοῦλενεν V Dem.]  
 ἐδοῦλενεν S 7 τοὺς om. S 14 λίαν om. Wiv 114, 10  
 15 Dem. 20, 102 || φλαῦρον S Dem.] φαῦλον V Wiv 16 σοι V ||  
 καὶ post σε om. S || Dem. 20, 14 || <sup>λεπτι</sup> αἰσχίνης, αἰσχι lin. del., V  
 17 [ἔστω] S 19 [ἐ]δέαι V 21 πομ | f. 254<sup>v</sup> | πομπικωτέρα  
 (sic) S 22 τῶν λόγων ex τὸν λόγον V 24 ἐπιτίθεντ[αι],  
 ex ε, S || ὄψεις S

μιαστικῶν τόπων χρήσεως τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε διὰ  
 πάσης ἔχειν φυλακῆς, μή τι καὶ προέσθαι ἀναγκασθῶ-  
 μεν ἔπος ὕπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον', ἀλλὰ τὰ μὲν  
 πρὸς σύστασιν ἡμετέραν ἐροῦμεν, τὰ δὲ βλέποντα  
 σιωπήσομεν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων τὸ ἀνάπαλιν τὰ 5  
 μὲν ἐκείνοις συνοίοντα τελέως παραλείψομεν, ὅσα δὲ  
 βλέπτειν ἱκανὰ ἐκτραγῶδησομεν. ἔστι δέ τις παρὰ τε  
 Δημοσθένει καὶ Θουκυδίδῃ βιαιότερα μέθοδος, ἣτις  
 καὶ τὰ πρὸς ἔπαινον τῶν ἐναντίων ἀπὸ τῆς γνώμης  
 διαβάλλει καὶ τὰ καθ' ἡμῶν κινουῦντα λοιδορίαν ἀπὸ 10  
 τῆς διανοίας βέλτιστα δείκνυσιν. Δημοσθένης μὲν  
 γὰρ ἐν τῷ κατὰ Μειδίον ὄρων ἐκείνον μεγαλοφρο-  
 νοῦντα διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς τριήρους - μέγα γὰρ ἦν  
 καὶ τὸ τριηραρχῆσαι Ἀθήνησι, μή τί γε δὴ τριήρη  
 ὄλην ἐκ τῶν οἰκείων ἐπιδοῦναι - ὁ δὲ τὴν αἰτίαν 15  
 ἐξετάσας, δι' ἣν τοῦτο πεποίηκε, διαβεβλημένον ἀπέ-  
 δεῖξε τὸ δοκοῦν ἐνδοξον· φησὶ γὰρ ὡς στρατείας εἰς  
 Εὐβοίαν γινομένης δέον σὺν τοῖς ἰππεῦσιν αὐτὸν  
 ἐξελεθεῖν ἐπιδέδωκε τριήρη διαφυγεῖν τὸ στρατεύσα-  
 σθαι σπεύδων, καὶ τὸ ἐνθύμημα τοῦτο συμπληρῶν 20  
 ἐπάγει τῷ δῆλον, ὡς μηδὲ ἀντειπεῖν αὐτὸν ἔχειν,  
 ὅτι τὴν στρατείαν φεύγων οὐ φιλοτιμίᾳ τοῦτο ἐποίη-  
 σεν· καὶ πάλιν αἰσθόμενος ὅτι ξύλα διὰ τῆς τριήρους  
 ἦγαγεν ἐξ Εὐβοίας φησὶ διαβάλλων ἔκαι χρηματισμὸς  
 οὐ λειτουργία γέγονεν ἢ τριηραρχία τῷ καταπτύσῳ 25  
 τουτῶν. ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ στεφάνου φεύγων τὸ

3 Od. § 466      6 συν[οί]οντα, οἰς postea ins. m. 1, S ||  
 παραλήψομεν S      8 β[ι]αιότερα V      12 μεγάλα φρονοῦντα  
 S      14 τριήρη V      15 [ὄ]λην, ex ω, S      17 Dem. 21, 162 ||  
 στρατείας | f. 255<sup>r</sup> | εἰς S      19 [δια]φυγεῖν S      21 ἀντι[ει]-  
 πείν, ex ι m. 2, S      24 Dem. 21, 167



μέγεθος τῆς κατ' αὐτοῦ διαβολῆς, ὅτι δὴ συμβεβου-  
 λευκότεος αὐτοῦ πόλεμον ἄρασθαι πρὸς Φίλιππον τὸ  
 περὶ Χαιρώνειαν ἀτύχημα τῇ πόλει γέγονεν, ἀπὸ τῆς  
 γνώμης αὐτὸ συνέστησεν εἰπὼν ὡς 'καλὰ καὶ τῶν  
 5 προγόνων ἄξια τὰ συμβουλευθέντα καὶ παρ' ἡμῶν  
 μὲν ἀεὶ γιγνόμενα παρ' ἐμοῦ δὲ τότε συμβουλευθέντα·  
 οὐ γὰρ δὴ τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι χωρὶφ ἀδόξῳ  
 τότε γε ὄντι καὶ μικρῷ τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προσ-  
 ἦκεν ἐγγενέσθαι ὥστε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπι-  
 10 θυμῆσαι καὶ τοῦτο εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι, ὑμῖν δὲ  
 οὐσίην Ἀθηναίοις καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ἐν  
 πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι τῆς τῶν προγόνων  
 ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὀρώσι τοσαύτην κακίαν ὑπάρξαι  
 ὥστε τῆς ἐλευθερίας ἀντεπαγγέλτους ἐθειλοντὰς παρα-  
 15 χωρῆσαι Φιλίππῳ. λοιπὸν τοίνυν ἦν ἀναγκαῖον ἅμα  
 πᾶσιν οἷς ἐκεῖνος ἔπραττεν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐναντιοῦσθαι  
 δικαίως. τοῦτ' ἐποιεῖτε μὲν ὑμεῖς ἐξ ἀρχῆς εἰκότως  
 καὶ προσηκόντως, ἔγραφον δὲ καὶ συνεβούλευον καθ'  
 οὓς ἐπολιτεύομεν χρόνους - ὁμολογῶ'. ἔτι γε μὴν  
 20 ἐπιπλέον βεβαιῶσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὡς ἀρίστην  
 βουλόμενος μεταστατικῶς ἐφ' ἑτέροισι μετάρχει τὴν  
 αἰτίαν λέγων 'εἰ δὲ ἢ δαίμονός τινος ἢ τύχης ἰσχὺς  
 ἢ στρατηγῶν φανλότης ἢ πάντα ἅμα ἐλυμαίνετο τοῖς  
 ὅλοις ἕως ἀνέτρεψε, τί Δημοσθένης ἀδικεῖ;' ὁ δὲ γε  
 25 Θουκυδίδης τῇ οἰκείᾳ κεχρημένος βία τὸ αὐτὸ πρᾶγμα

1 δὴ | f. 10<sup>v</sup> | συμβεβουλευκότεος V 2 ἄ[1 litt. er.]ρασθαι  
 V 3 χ[αι]ρώνειαν V 4 ipsa Demosthenis verba incipiunt a  
 lin. 7 5 ἡμῶν S 6 γι[γ]νόμενα, γ sup., V 7 Dem.  
 18, 68—69 8 ὄντι καὶ, ex os m. 1, S 12 θεωρή |  
 f. 255<sup>v</sup> | μασι S 15 φιλι[ππαι] V || ἀναγκαῖον VS 17 [δι]-  
 καίως S 20 ἐπιπλέ[ο]ν, ex ω, V 22 Dem. 18, 303 || δὲ ἢ S]  
 δ' ἐν V

συνέστησέ τε καὶ διέβαλεν ἀπὸ τῆς γνώμης. ζητου-  
 μένου γάρ, διὰ τί οἱ Κερκυραῖοι οὐδενὶ συνεμάχησαν,  
 ἑκάτεροι ἀπὸ τῆς γνώμης ἐπιχειρήσαντες κατεσκευάσαν  
 ὅπερ ἠβούλοντο· ὁ μὲν γὰρ Κερκυραῖός φησι 'σύμ-  
 μαχοί τε γὰρ οὐδενός πω ἐκούσιοι ἐν τῷ πρὸ τοῦ 5  
 γενόμενοι νῦν ἄλλων τοῦτο δεησόμενοι ἤκομεν καὶ  
 ἅμα ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων ἔρημοι δι'  
 αὐτὸ καθέσταμεν καὶ περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν  
 πρότερον σωφροσύνη τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ συμμαχίᾳ τῇ  
 τοῦ πέλας γνώμῃ συγκινδυνεύειν νῦν ἀβουλία καὶ 10  
 ἀσθένεια φαινομένη.' ὁ δ' αὖ Κορίνθιος ἐκ τοῦ  
 ἐναντίου διέβαλε τὸ πρᾶγμα εἰπὼν 'φασὶ δὲ συμ-  
 μαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δέξασθαι· τὸ δὲ  
 ἐπὶ κακουργίᾳ καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν σύμμαχόν  
 τε οὐδένα βουλόμενοι πρὸς τὰ ἀδικήματα οὐδὲ μάρ- 15  
 τυρα ἔχειν.'

[134, 19] 'οὐκ ἐπιδέχεται δὲ ἐξέτασιν τὰ τε  
 ἀόριστα οἷον τὸ τίς καὶ τὰ ἰσάζοντα διόλου'  
 ἱκανῶς περὶ τῶν ἐξεταζομένων προσώπων διαλαβῶν  
 ἐπὶ τὰ ἀνεξέταστα χωρεῖ. ταῦτα δὲ εἶναι φησι τὰ τε 20  
 ἀόριστα καὶ τὰ ἰσάζοντα διόλου. ἰστέον δὲ ὅτι ταῦτα  
 ἐπὶ μὲν πεπλασμένων ὑποθέσεων δύναται κρίσιν ἐκ-  
 δέξασθαι, ἐπὶ δὲ ἀληθείας οὐδαμῶς ἂν συσταίῃ· οὔτε  
 γὰρ ἀορίστου ὄντος τοῦ πεποιηκότος κατηγορία τις  
 ἔννομος κατ' αὐτοῦ γενήσεται οὔτε δύο πρόσωπα 25

1 ζητοῦμεν S 4 Thuc. 1, 32 6 τοῦτο S] τ' οὔτε V  
 8 δοκοῦσα | f. 256<sup>r</sup> | ἡμῶν S 10 τοῦ | f. 11<sup>r</sup> | πέλας V ||  
 συγκινδυνεύει|ν], ν sup. m. 2, S 11 ἐκ τοῦ V] ἐκτός S  
 12 Thuc. 1, 37 13 [π]ω S 18 [κ]αί, κ ins. m. 2, S || ἐξ-  
 ισάζοντα S 19 Wiv 117—119 21 ἐξισάζοντα S 24 ὄντ[ο]ς,  
 ex ω m. 2, S 25 ἔν[ο]μος, ν sup. m. 2, S

ἐξισάζοντα διόλου ῥάδιον εὔρειν· κἄν γὰρ ἐπὶ τινῶν  
 κοινωνία τις αὐτοῖς συμβαίνοι ἐκ νεότητος ἢ πλοῦτου,  
 ἀλλ' οὖν ἐν τῇ ἀγωγῇ ἢ ταῖς πράξεσιν οὐκ ἐνδέχεται  
 μὴ διαφορὰν τινα εὔρεσθῆναι. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ ἀνεξέ-  
 5 ταστα παντελῶς ἀκατάσκευα καταλέλοιπεν ἢ τέχνη,  
 ἀλλὰ τῆς μὲν τῶν ἀορίστων ἐξετάσεως τρεῖς ἡμῖν  
 παραδέδωκε μεθόδους· ἡ γὰρ κατασκευαστικὸς αὐτοῖς  
 λογισμοὺς προσθήσομεν ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιπ-  
 πικοῖς ἤκουον δὲ ἐρωγέ τινων ὡς οὐδὲ τοὺς λιμένας  
 10 καὶ τὰς ἀγορὰς ἔτι δάσοιεν αὐτῷ καρποῦσθαι' καὶ  
 εἰδῶς τὸ σαθρὸν τοῦ ἀορίστου τὴν κατασκευὴν εὐθὺς  
 ἐπήγαγε 'τὰ γὰρ κοινὰ τὰ Θετταλῶν ἀπὸ τούτων δέοι  
 διοικεῖν, οὐ Φίλιππον λαμβάνειν', ἢ ἐπικρίσει οἰκεία  
 τὸ ἀορίστον συστήσει - ταύτην δὲ τὴν ἐπικρίσιν ὁ  
 15 μὲν ρήτωρ μετὰ ὄρκου ποιήσεται 'καὶ μὰ τὸν Δία  
 οὐδὲν ἄπιστον ἴσως', ὁ δὲ Πλάτων θαρρῶν τῷ οἰκείῳ  
 ἀξιωματί φησι 'καὶ ἐγὼ πείθομαι' -, ἢ ἐπαίνῳ συστή-  
 σει τὸν εἰρηκότα ὡς Δημοσθένης 'ὡς δὲ ἐγὼ τῶν ἐν  
 αὐτῇ τῇ χάρα γεγεννημένων τινὸς ἤκουον ἀνδρὸς οὐ-  
 20 δαμῶς οἶον τε ψεύδεσθαι' καὶ Πλάτων ἐν Ἀλκιβιάδῃ  
 'ἐπεὶ ποτε ἐγὼ ἤκουσα ἀνδρὸς ἀξιόπιστου τῶν ἀνα-  
 βεβηκότων παρὰ βασιλέα, ὃς ἔφη διελθεῖν χώραν πάνυ  
 πολλὴν καὶ ἀγαθὴν ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν, ἣν καλεῖν  
 τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην τῆς βασιλέως γυναικός.' ἐπὶ

1 κἄν γὰρ V Wiv 118, 4] καὶ γὰρ εἰ S 2 κοινωνία  
 [1 litt. er.] S || τις V] τ[ῆ]ς, ex oi, S || συμβαίνοι V (cf. p. 41, 6  
 κἄν . . ἐλέγχοιτο)] συμβαίνει S; συμβαίνῃ Wiv 3 οὖν ἐν τῇ  
 S] οὐ τῇ V 5 ἢ | f. 256<sup>v</sup> | τέχνη S 6 τῶν om. V 8 Dem.  
 1, 22 13 ἐπικρ[ί]σει, ex o, S 14 συνίστησι S 16 ὁ δὲ  
 S] οὐδὲ V 17 ἢ ἐπαίνῳ τοῦ εἰρηκότος Wiv 119, 7 18 Dem.  
 2, 17 19 γεγεννημένων | f. 11<sup>v</sup> | τινος V 20 Plat. Alc.  
 I 123 B

δὲ τῶν ἐξισάζοντων προσκείμενον ἀκριβῶς πάνυ τὸ  
 διόλου μέθοδον ἡμῖν παραδίδωσι, δι' ἧς δυνησόμεθα  
 καὶ ταῦτα πρὸς ἐξέτασιν παραλαβεῖν· ἐὰν γὰρ καὶ τὴν  
 βραχυτάτην διαφορὰν εὕρωμεν ἐν τῷ ἐξισάζοντι,  
 φευξόμεθα τὸ δοκεῖν τοῖς αὐτοῖς τῷ ἀντιδίκῳ περι- 5  
 πίπτειν. τοιγαροῦν οὕτω Δημοσθένης μὲν ἐν τοῖς  
 κατ' Αἰσχίνου λόγοις ἐξισάζοντος τοῦ ὅτι ἀμφοτέροι  
 πολιτεύονται συνέστησεν αὐτὸ εἰπὼν 'σὺ μὲν γὰρ  
 ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἕπαντα  
 πεπολίτευμαι' καὶ πάλιν ἐξισάζοντος τοῦ πεπρεσβευ- 10  
 κέναι ἐπὶ ἀμφοτέρων φησὶ βιαιότερον ἐγχειρῶν 'ἐγὼ  
 δὲ οὐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημι σοί, πρεσβεύειν  
 μέντοι σὲ μὲν πολλὰ καὶ δεινὰ κατὰ τῆς πατρίδος,  
 ἐμάντων δὲ ὑπὲρ τούτων τὰ βέλτιστα.' Ὑπερείδης δὲ  
 πάλιν ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης ἐξισάζοντος τοῦ ὅτι αὐτός 15  
 τε καὶ Εὐθύας ὠμιληκότες ἦσαν τῇ Φρύνῃ - εταίρα δὲ  
 ἦν αὕτη ἐκ Θεσπιῶν διαφέρουσα τῷ κάλλει καὶ ἐπακ-  
 μάσασα Λαϊδί· ἀναθέντων <δὲ τῶν> 'Ελλήνων ἐν  
 Δελφοῖς αὐτῆς εἰκόνα καὶ ἐπιγραψάντων 'Φρύνῃ Ἐπι-  
 κλέους Θεσπικῆ' Κράτης ὁ κύων ὑπέγραψεν 'ἐκ τῆς 20  
 τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας' - Ὑπερείδης οὖν ὁ ῥήτωρ ἐν  
 τῷ ὑπὲρ αὐτῆς λόγῳ εὕρων τινα διαφορὰν ἔφυγε τὸ  
 ἐξισάζον φήσας 'οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστι τὸν μὲν ὅπως  
 σωθήσεται ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν, τὸν δὲ ὅπως  
 ἀπολέσειεν.'

25

1 προσκεί | f. 257<sup>r</sup> | μενον S 4 fort. ἐν τῷ ἐξισάζοντι  
 del. 6/7 τῶν . . λόγων S 8 Dem. 18, 265 9 δ' S  
 11 Dem. 19, 189 13 [πολλὰ] V 14 δ' S || ὑπερείδης VS  
 15 πάλιν V] πολλὴν S || τοῦ om. V 17 Θεσπεσιῶν VS  
 18 δὲ τῶν inserui 20 Θεσπικῆ V 21 ὑπερείδης VS  
 22 τῶι | f. 257<sup>v</sup> | ὑπὲρ S || λόγοι | fin. vers. | [3—4 litt. er.]  
 εὐθρῶν V 25 ἀπολέσει Walz

[134, 24] ὥσπερ δὲ τῶν προσώπων, οὕτως καὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶ διαφορὰ οὐχὶ κατὰ τὴν ποσότητά φησι - τὰ μὲν γὰρ ἄχρι ἐπὶ προεληλυθε διαφορῶν, τὰ δὲ τρεῖς ἔχει μόνως -, ἀλλὰ κατὰ τὴν ποιότητα· πολλή γὰρ καὶ τούτων ἢ πρὸς ἄλληλα διαφορὰ.

[134, 25] καὶ ἰσχυροτάτην μὲν ἔχει δύναμιν ταῦτα, ἐφ' οἷς τις αὐτὸς ὡς ποιήσας κρίνεται· εἰκότως· τοὺς γὰρ λογισμοὺς ὧν ἂν βουλοίμεθα 10 πράττειν αἰεὶ προχείρους ἔχομεν· καὶ τὰς αἰτίας προητρεπικότες ἀπολογίας τε καὶ προφάσεις πιθανὰς οἱ τολμῶντες τόδε τι ποιεῖν οὕτως ἐπὶ τὰ πράγματα χωροῦσιν.

[134, 28] δευτέραν δὲ ὅταν ἐτέρου πράξαν- 15 τος ἄντικρυς εἰς αὐτὸν ἀναφέρεται τὸ κρινόμενον· τῶν πραγμάτων ἐφ' οἷς ἢ κρίσις ἢ παρ' ἡμῶν γιγνομένων ἢ παρ' ἐτέρων τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πεπραγμένα τὴν πρωτίστην ἔχει τάξιν, τὰ δὲ παρ' ἄλλων ἢ ἄντικρυς εἰς ἡμᾶς ἀναφέρεται - ὅπερ ἐστὶ 20 φανερῶς - ἢ ἐξ ὑπονοίας. τὰ μὲν οὖν ἄντικρυς εἰς ἡμᾶς ἀναφερόμενα τὴν δευτέραν ἔχει τάξιν, διότι πεπλανημένους ἐπιδέχεται τοὺς λογισμοὺς· ὧν γὰρ ἄλλοι πεπράχασι, πῶς ἂν ὠρισμένας ἀποδοίημεν αἰτίας, εἰ γε μὴ συνειδείημεν αὐτοῖς; τὸ δὲ συνειδέναί 25 τῷ κακῷ πάντως ὑπεύθυνον. τὰ δὲ ἐξ ὑπονοίας τὴν

1 οὕτως δὲ καὶ V    2 W<sub>IV</sub> 121    4 τρία V; γ S  
 7 ἰσχυρο[ο]τάτην, ex ω m. 2, S    8 αὐτὸς τις (om. ὡς) ποιήσας S  
 9 W<sub>IV</sub> 123    10 πράττειν | f. 12<sup>r</sup> | αἰεὶ V    11 ἀπολο-  
 γίαν S    14 ἐτι[έ]ρου V    15 αὐτὸν H | αὐτὸν V; ἡμᾶς S  
 16 W<sub>IV</sub> 125    17 γιγνομένη S    22 πε | f. 268<sup>r</sup> | πλανημέ-  
 νους S    25 sq. W<sub>IV</sub> 125 et 126

τρίτην εικότως ἐπιδέχεται τάξιν· πολὺ γὰρ ἀσθενέ-  
 στερον τὸ ἐξ ὑπονοίας πρᾶγμα ἀναφερόμενον εἰς τινα  
 τοῦ ἄντικρου, πεπλανημένα γὰρ σφόδρα καὶ παντά-  
 πασιν ἀβέβαια τὰ τῶν ὑπονοϊῶν ἀληθείας τε καὶ  
 ψεύδους ἐπίσης ἀπέχοντα. ἀπορήσειε δ' ἂν τις, τίνος 5  
 ἕνεκα τὴν τρίτην τῶν πραγμάτων τάξιν μεταξὺ τε-  
 τάχθαι τῶν προειρημένων δύο φήσας οὐ δευτέραν  
 αὐτὴν τέταρχεν ἀλλὰ τρίτην· τὸ γὰρ μεταξὺ προόδηλον  
 ὡς μεσότητά τινα δηλοῖ. τρίτην μὲν οὖν αὐτοῖς ἐπι-  
 τέθεικε τάξιν, διότι τὴν εὐπορίαν ἐν τοῖς ζητήμασιν 10  
 ἐλάττωνα τῶν προειρημένων ἡμῖν χορηγεῖ, μεταξὺ δὲ  
 αὐτὰ κέκληκεν, ἐπεὶ περ ἀμφοτέρων μετέχει τῶν ἀνω-  
 τέρω τάξεων, οἷον ἐπὶ Ἀρχιδάμου· τὸ γὰρ πρᾶγμα  
 ἐκείσε τῇ μὲν πρώτῃ τάξει τῶν πραγμάτων κοινωνεῖ,  
 διότι πέπρακται Ἀρχιδάμῳ ἄλλα τινά, ἐξ ὧν καὶ ἡ 15  
 τῆς δωροδοκίας ὑπόνοια βεβαιοῦται - χρόνον τε γὰρ  
 οὐκ ὀλίγον ἐν τῷ ἐπιστρατεύειν διέτριψεν, ὡς καὶ  
 Θουκυδίδης φησί, καὶ τὴν Ἀττικὴν δηώσας μόνους  
 τοὺς Περικλέους ἀγροὺς καταλέλοιπεν ἀδηώτους -, τῇ  
 δὲ δευτέρῳ πάλιν κοινωνεῖ, διότι τὸ παρὰ Περικλέους 20  
 πεπραγμένον εἰς Ἀρχίδαμον ἀναφέρεται οὐ μάρτην  
 ἀλλὰ διὰ τὰ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ Ἀρχιδάμου πρὸς  
 χάριν Ἀθηναίων γεγονότα.

[135, 4] ἄπειοικε δὲ οὐδὲν τοῦ ζητήματος  
 τούτου καὶ ὁ ἄσματος ὁ ἐπὶ τῷ πατρὶ ἀφανεῖ 25  
 γενομένῳ φόβου φεύγων· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ ζητή-  
 ματος τούτου τὸ πρᾶγμα τὸ εὐθυνόμενον τῆς τρίτης

5 ἐπίσης V; [ἐπίσης] m. 2 S 10 διότι V] ὅτι S  
 12 ἀνωτέρων S 17 ὡς | f. 268<sup>v</sup> | καὶ S 18 Thuc. 1, 18  
 20 κοινωνεῖ | f. 12<sup>v</sup> | διότι V 22 [ὅπ' αὐτ'οῦ V] fort. αὐτοῦ  
 τοῦ Ἀ. 26 γεγομένον S || W<sub>IV</sub> 129—130 27 [τὸ πρᾶγμα] V

ὑπάρχον τάξεως ἐξ ὑπονοίας εἰς τὸν ἄσωτον ἀναφέρεται· ὁ γὰρ πᾶσαν τὴν οὐσίαν οὕτως ἀκόσμως εἰς τὰ μὴ δέοντα καταναλίσκων ἴσως καὶ τῷ παρανομοωτάτῳ τῶν ἔργων ἐπεχείρησε μηδένα τὸν σωφρονίζοντα βου-  
5 λόμενος ἔχειν.

[135, 6] 'καὶ οὐκ ἄγνοῶ γε ὡς ᾤήθησάν τινες μὴ εἶναι τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα τὸ κρινόμενον' τοῦτο εἰς ἐπίουσι ἀποτείνεται τῶν τεχνουργῶν, οἳ τὰ ἐξ ὑπονοίας πράγματα ὡς ἀνεξέταστα παραλαμβάνουσιν  
10 ἐν τοῖς ζητήμασι καὶ μελετῶντες αὐτὰ ἐκ μὲν τοῦ πράγματος οὐδὲ ἐν κινουσί κεφάλαιον, τὰ δὲ ἐκ τοῦ προσώπου μόνου ἐξετάζουσιν. τῶν γὰρ στοχαστικῶν κεφαλαίων τὰ μὲν ἐκ τοῦ προσώπου μόνου κινεῖται, ὡς βουλήσις καὶ δύναμις, τὰ δὲ ἐκ τοῦ πράγματος,  
15 ὡς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἀντίληψις, μετάληψις, χρώμα ὃ καὶ μετὰθεσις αἰτίας καλεῖται, πιθανὴ ἀπολογία. ἔτι δὲ κάκεινο ἰστέον, ὡς τὸ πρᾶγμα διχῶς λέγεται ἐν τοῖς στοχαστικοῖς ζητήμασι, τό τε σημεῖον καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτό. τὸ μὲν οὖν πρᾶγμα ποτε ἀδύνα-  
20 τον ἐκλείπειν· πῶς γὰρ ἂν καὶ κρίσις συσταίῃ μὴ ὄντος τοῦ εὐθυνομένου πράγματος; τὸ δὲ σημεῖον ἐκλείπει πολλάκις, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐξ ὑπονοίας· διὸ τοὺς τοιοῦτους ἀτελεῖς ἐκ πραγμάτων καλοῦσι στοχασμούς. τοῦ τοίνυν χρώματος ἀεὶ τῷ σημείῳ μαχομένον, εἰ μὴ  
25 ἐμπίπτει τὸ σημεῖον, ᾧπερ μάλιστα ὁ κατήγορος ἰσχυρίζεται, περιττὴ τις ἂν εἴη καὶ ἡ διὰ τοῦ χρώματος

1 ὑπάρχει S 7 τὸ om. V 8 Wiv 130, 6—131 || of[on eras.] S 11 οὐδὲν V 13 προσώ | f. 269<sup>r</sup> | που S 20 καὶ V] ἢ Wiv 130, 18; om. S 21 εὐθυνομένου S 22 ἐξ ὑπονοίας στοχασμοῖς Wiv 130, 20 23 το[ῦ], ex vs m. 2, S 25/26 ἰσχυρίζεται | f. 13<sup>r</sup> | περιττὴ V

ἀπολογία· διόπερ τῶν τε πρὸ Ἑρμογένους τεχνογράφων ἔνιοι καὶ τῶν μετ' ἐκείνου Ἀκύλας τε καὶ Εὐαγόρας οἱ τὴν ἐκ φιλοσοφίας ἐπιστήμην τῇ θητόρων συμμίξαντες τέχνῃ τὸ κατὰ τὸν ἄσωτον ζήτημα διελόντες τοῖς ἐκ μόνου τοῦ προσώπου κεφαλαίοις ἐχρήσαντο.

[135, 7] Ἐθαναμάξω δὲ εἰ μὴ κρινομένου πράγματος αἰτίαν τις ἀποδώσει καὶ τὸ λεγόμενον χροῶμα φαινεται καὶ ὁ τεχνογράφος μὴ σφόδρα θαρρῶν τῇ δόξῃ ταύτῃ· οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἐνδοιαστικώτερον ἀνωτέρω τε καὶ νῦν ἐχρήσατο τῷ λόγῳ εἰωθὼς ἀποφαίνεσθαι διαρρηδην, ἐν οἷς ἂν αὐτῷ κατὰ κράτος ἀρέσκη τὰ λεγόμενα ὡς ἐκείσε. τὸ γὰρ ὡς ἀληθῶς τε καὶ καθόλου καλὸν ἢ συμφέρον ἢ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν οὐ ρητορικῆς. οἱ μὲν οὖν ὡς ἀτελεῖς ἐκ πραγμάτων τὸ κατὰ τὸν ἄσωτον ζήτημα διελόντες οὐδὲ χροῶματι ὄλως ἐχρήσαντο· εἰ δὲ κατὰ Ἑρμογένην βούλοιτό τις ἐνταῦθα κινήσαι χροῶμα, δηλονότι τῶν πεπλανημένων τινὰ χρωμάτων ἐρεῖ ὡς ἑκὸς ὑπ' ἐχθρῶν ἐμῶν ἀνηροῆσθαι τὸν πατέρα ἢ ὅτι πρὸς ἀποδημίαν τινὰ λαθραίαν ἐστάλη.

[135, 9] ἀπολογησεται δὲ οἶμαι ὁ ἄσωτος καὶ ἐρεῖ τι· οἱ μὲν ἄλλοι φασὶν ὡς ἐκ βουλήσεώς τε καὶ δυνάμεως παραγραφικοῦ τε τοῦ ἀπὸ τῶν λειπόντων καὶ ἐλέγχων ἀπαιτήσεως πλατυνεῖ τὴν ἀπολο-

2 ἐκείνον ex ἐκείνων V 4 τ[ου] . . [ζητήματος, ου ex o alio atram., V 9 χροῶμα | f. 269<sup>v</sup> | φαίνεται S || Wiv 131 et 133 || δὲ καὶ V 10 ἐνδυναστικώτερον S 11 καὶ S] καὶ V 13 κράτους V 17 Ἑρμογένῃ S 19 χρωμάτων om. Wiv 133, 9 23 Wiv 133, 11 24 λειπόντων V



γίαν ὁ ἄσωτος, ὁ δὲ Ἐρμογένης καὶ τοῖς ἐκ τοῦ  
πράγματος κεφαλαίοις φησὶ δεῖν αὐτὸν κεχρησθαι.

[135, 10] ἄρα γὰρ δὲ οὐ κρίνεται κατὰ γε  
ἐμὲ τὸ ἐξισάζον μόνον ἔνταῦθα φανερῶς τὴν  
5 οἰκείαν ἐκφαίνει γνώμην, ὡς μόνα τὰ διόλου ἐξισά-  
ζοντα τῶν πραγμάτων φησὶν ἐξέτασιν μὴ ἐπίδέχεσθαι  
ἐν τοῖς ζητήμασι, τὰ δὲ ἄλλα πάντα κρίνεσθαι δια-  
γορευεῖ. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον ὅτι, ὥσπερ ἐν τοῖς  
προσώποις δύο τινὰ ἐστὶ τὰ ἀνεξέταστα, τὰ τε ἀορί-  
10 στα καὶ τὰ ἐξισάζοντα διόλου, οὕτω καὶ ἐν τοῖς  
πράγμασι τὰ τε ἐξ ὑπονοίας καὶ τὰ ἐξισάζοντα. καὶ  
ἀναλογεῖ τοῖς ἀορίστοις τὰ ἐξ ὑπονοίας ὥσπερ γὰρ  
ἐκεῖ οὐδεμία ποιότης ὠρισμένη τοῦ ἀορίστου κατη-  
γορεῖται προσώπων, οὕτως καὶ τῷ ἐξ ὑπονοίας πρᾶγ-  
15 ματι οὐδὲν τι βέβαιον τεκμήριον χορηγεῖ τὴν  
σύστασιν.

[135, 17] μετὰ ταῦτα τοίνυν ἔστιν ἐξ αὐ-  
τῶν ἐπιγνῶναι τὰ τε συνεστῶτα καὶ διαιρει-  
σθαι δυνάμενα τῶν ζητημάτων ἱκανῶς ἡμᾶς  
20 προτρέπει πρὸς τὴν ἀκριβῆ κατανοήσιν τῆς τε τῶν  
προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων διαφορᾶς· τὸ γὰρ τέλος  
οὐ μικρὸν εἶναι τούτων ἀποφαίνεται, εἴ γε τὰ συν-  
εστῶτα καὶ διαιρούμενα τῶν ζητημάτων καὶ τὰ ἀσύ-  
στατα διὰ τούτων γνωσόμεθα. ἀσύστατον δὲ ἐστὶ  
25 ζήτημα τὰς ἐξ ἑκατέρου μέρους τῶν δικαζομένων  
συνηγορίας οὐκ ἔχον ἐρρωμένας.

4 Wiv 136 5 ἐκφαίνει | f. 270<sup>r</sup> | γνώμην S 10 οὕτως  
S 14 προσώπων | f. 13<sup>v</sup> | οὕτως V || οὕτω S 19 Wiv 138

20 τ[ῆ]ς τε τ[ῶ]ν πρ[ο]σῶ[π]ων V 24 ἐπι ante γνωσόμεθα lin. et  
punctis del. V || ἀσύστατον V; ἀσύστατ[ο]ν, ex ω, S 26 ἐρ-  
ρωμένας | f. 270<sup>v</sup> | τὰ S

[135, 19] 'τὰ μὲν γὰρ ἦτοι ἄμφω καὶ πρόσ-  
 ωπον ἔχοντα καὶ πρᾶγμα κρινόμενον' τέσ-  
 σαρως τούτους κανόνας ἡμῖν παραδίδωσι τῆς τῶν  
 συνεστηκόντων ἐπιγνώσεως· πρῶτον μὲν ἵνα πρόσωπόν  
 τε καὶ πρᾶγμα ἔχωσι κρινόμενον - ὅπερ ἐστὶν ἐξ- 5  
 ετάξεσθαι δυνάμενον - ἢ τὸ ἕτερον πάντως· δεύτερον  
 ὥστε τὰς ἐξ ἑκατέρου μέρους δικαιολογίας πιθανὰς τε  
 καὶ διαφόρους εἶναι καὶ ταῖς πίστεσιν ἐρωσμένας·  
 τρίτον ὥστε τὸν δικαστὴν μὴ προειληφῶτα τὴν κρίσιν  
 οἰκοθεν ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἰέναι ἀλλ' ἐκ τῶν λεγο- 10  
 μένων ἐν τῇ δίκῃ τὴν φαινομένην αὐτῷ δικαίαν τε  
 καὶ ἀδωροδόκητον ἐπάγειν κρίσιν· τέταρτον ὥστε μετὰ  
 τὰς προσηκούσας δικαιολογίας δύνασθαι τὸ ζητού-  
 μενον ἐπιδέξασθαι πέρας - εἰ γὰρ ἀπέραντα τὰ τῆς  
 ὑποθέσεως ὑπάρχοντι, λίθον ἔψειν δόξομεν δικαζόμενοι 15  
 περὶ πράγματος, ᾧ πέρας ἀδύνατον ἐπιτεθῆναι - .

[135, 25] 'τὰ δὲ οὐτινοσοῦν τούτων ἐνδεᾶ  
 ταῦτα ἀσύστατά ἐστιν' τὰ δὲ καὶ ἐνὸς μόνου  
 τῶν τεσσάρων ἀποδέοντα κανόνων ἐν τοῖς ἀσυστάτοις  
 τετάχθαι δίκαιον. 20

[135, 26] 'καὶ πρῶτον ἀσυστάτων εἶδος τὸ  
 μονομερές' τοῦτο παρὰ τὸν δευτερόν ἐστι κανόνα·  
 οὐ γὰρ ἔχει τὰς ἐξ ἑκατέρου μέρους δικαιολογίας ἐρ-  
 ωσμένας, ὅπερ ἐκεῖνος ἡμῖν παρήγγελλεν, ἀλλὰ θατέρω  
 τοῖν μεροῖν τὴν πᾶσαν ἰσχὺν προσνέμει τῶν λόγων. 25  
 ὁ δὲ Ἀκύλας τὸ κατὰ τὸν πορνοβοσκὸν παράδειγμα  
 τοῦ κατὰ πρόσωπον ἀδόξου τρόπου φησὶν εἶναι.

2 Wiv 139 3 κανόνας S 5 τε om. S 16 πραγμά-  
 των S || ἐπιτεθεῖναι V; ἐπιθεῖναι Wiv 139, 19 17 |ἐ|νδεᾶ  
 V 18 ἀ|σύστατά S || Wiv 146 21 ἀσυστάτων H] ἀσύστα-  
 τον VS 22 Wiv 146 et 148, 13 23 δικαιολο | f. 271<sup>r</sup> γίας S  
 24 παρήγγειλεν S 26 τὸ [1 litt. er.] κατὰ | f. 14<sup>r</sup> | τὸν V

[135, 30] 'δεύτερον τὸ ἰσάζον διόλου' τοῦτο παρὰ τὸν πρῶτον κανόνα ἐστίν· οὔτε γὰρ πρόσωπα οὔτε πράγματα ἔχει κρινόμενα, ἀλλὰ τῷ ἰσάζειν ἀσύστατον ποιοῦσι τὴν κρίσιν.

5 [136, 2] 'τρίτον τὸ ἀντιστρέφον' καὶ τοῦτο παρὰ τὸν δεύτερον κανόνα ἐστίν· οὐ γὰρ ἰσχυρὰ τὰ τῶν πίστεων αὐτοῖς ἀλλὰ σαθρότατα ποτὲ μὲν τάδε ποτὲ δὲ τάναντία διεξιόντων. διαφέρει δὲ τοῦ ἰσάζοντος, ὅτι ἐκεῖ μὲν τοῖς ἀλλήλων ἐνταῦθα δὲ τοῖς  
10 ἑαυτῶν οἱ δικαζόμενοι περιπίπτουσι λόγοις.

[136, 8] 'τέταρτον τὸ ἄπορον' τοῦτο ἀκριβῶς παρὰ τὸν τέταρτον κανόνα ἐστίν· οὐ γὰρ δύναται πέρας λαβεῖν.

[136, 12] 'πέμπτον τὸ ἀπίθανον' καὶ τοῦτο  
15 παρὰ τὸν δεύτερόν ἐστι κανόνα· οὐ γὰρ ἐκ πιθανῶν σύγκειται λόγων, ἀλλὰ ταῖς πάντων ἀκριβῶς ἐναντία δόξαις καὶ τῷ χρησιμῷ τῆς Πυθίας οὐ συνάδοντα λέγειν ἐπιχειρεῖ.

[136, 14] 'ἕκτον τὸ ἀδύνατον' καὶ τοῦτο  
20 παραπλησίως τῷ πέμπτῳ παρὰ τὸν δεύτερόν ἐστι κανόνα· οὔτε γὰρ πιθανοὶ οὔτε ταῖς πίστεσιν ἰσχυροὶ οἱ ἐν αὐτῷ λόγοι. διαφέρει δὲ τοῦ ἀπιθάνου, ὅτι τὸ μὲν ἀδύνατον οὐδεμίαν ἔχει τοῦ γενέσθαι φύσιν - ὃ δὲ ἀδύνατον πραχθῆναι, πῶς οὐκ ἄτοπον πλάττειν; -,  
25 τὸ δὲ ἀπίθανον τῶν ἐνδεχομένων ἐστίν - ἐνδέχεται

2 Wiv 146 et 150, 22 || οὔτε γὰρ bis scriptum, prius lin. del., V 3 κρινόμενα ἔχει S || τ[ῷ], ex ὁ, S 5 Wiv 146 et 152 7 σαθρότατα V 8 τὰ [ἐναν]τία V 11 Wiv 146 et 155, 10 14 π[έ]μπτον, ex α, V || Wiv 156 15 π[ι]θάνων V 17 συνάδοντα V 19 Wiv 159 20 παραπλησίως  
om. S 21 π[ι] | f. 271<sup>v</sup> | στεσιν S 22 ἀδύνατον, δυνάτον lin. del., V

γὰρ Σωκράτην τε διὰ φιλανθρωπίαν ἑταίρα χορηγή-  
σαι τροφήν καὶ Ἀριστείδην ἀπατηθέντα πρᾶξαι τι  
ἄδικον -.

[136, 16] 'ἕβδομον τὸ ἄδοξον' ἄδοξον ἐν-  
ταῦθά φησιν οὐ τὸ εὐτελές - πολλὰ γὰρ καὶ τῶν 5  
εὐτελεστάτων πραγμάτων ἐξέτασιν ἐν ζητήμασιν ἐπι-  
δέχεται - ἀλλὰ τὸ κακόδοξον καὶ αἰσχροῦν. ἰστέον δὲ  
ὡς Ἀκύλας ἄδοξον κατὰ τὸ πρᾶγμα τὸν τρόπον τοῦτον  
καλεῖ. ἡμάρτηται δὲ καὶ οὗτος παρὰ τε τὸν δεύτερον  
κανόνα καὶ παρὰ τὸν τρίτον· ποίαν γὰρ ἰσχυρὰν προ- 10  
βαλεῖται πίστιν ἀνὴρ προαγωγὸς τῆς αὐτοῦ γαμετῆς  
ὑπὲρ οὕτω διαβεβλημένης πράξεως κατηγορεῖν ἐπι-  
χειρῶν; ποῖος δὲ δικαστῆς σωφρονῶν οὐ πρὸ τῆς  
κρίσεως καταλεύσει τὸν μηδὲ τῶν οἰκειοτάτων δι'  
αἰσχροκέρδειαν φεισάμενον; ὥστε καὶ διὰ τὸ προειλη- 15  
φθαι τῇ κρίσει ἡμάρτηται.

[136, 18] 'ὄγδοον τὸ ἀπερίστατον' ἔγνωσται  
πολλάκις ἡμῖν καὶ ἐν προγυμνάσμασιν ὅτι ἕξ ἐστι τὰ  
περιστατικά μόρια, πρόσωπον πρᾶγμα τόπος χρόνος  
αἰτία τρόπος· τούτων δὲ μετὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ 20  
πρᾶγμα συνεκτικώτατόν ἐστιν ἡ αἰτία. ἀπερίστατον  
οὖν καλεῖ τὸ μηδεμίαν προφανῆ αἰτίαν τῆς κατηγορίας  
ἔχον. ἐνταῦθα οὖν τελείως ἐκλείπει τό τε πρᾶγμα  
καὶ τὸ τεκμήριον, ὅπερ οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἀτελῶν ἐκ  
πραγμάτων στοχασμῶν ποτε συμβαίνει· καὶ οὗτος οὖν 25

1 σωκράτη|ν], ν sup., V; σωκράτη S 2 τὴν τροφήν S ||  
φησι

ἀπατηθέντα S 4 Wiv 162 5 καλεῖ, καλεῖ lin. del., V 9 τε  
om. S 15 |αἰ|σχροκέρδειαν, ex ε m. 2, S 17 Wiv 164 ||  
ἔγνωστ|αι], ex ε m. 2, S 18 ἐστιν | f. 14<sup>v</sup> | τὰ V 19 τόπος |  
f. 272<sup>r</sup> | χρόνος S 25 ποτὲ [1 litt. er.] σ[υ]μβα[ίν]ει, ν sup.  
m. 1, S || οὗτος S

παρὰ τὸν δευτέρον ἐστὶ κανόνα μηδεμίαν ἰσχυρὰν  
πίστιν ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖ παρεχομένου τοῦ πατρὸς.

[136, 21] 'παρὰ δὲ ταῦτα εἶδη ἐστὶν ἕτερα  
ἐγγύς μὲν ἀσυστάτων μελετώμενα δὲ ὅμως'  
5 διεξελθὼν τὰ πάντη ἀσύστατα οὐκ ἀθρόως ἐπὶ τὰ  
συνεστῶτα χωρεῖ ἀλλ' ἐπὶ τὰ μέσα τῶν συνεστῶτων  
καὶ ἀσυστάτων· οἱ γὰρ τρεῖς τρόποι, οὓς ἐκτίθεται,  
μετέχουσι τῶν μὲν συνεστῶτων ἐπὶ πλεον τῶν δὲ  
ἀσυστάτων ἐπ' ἐλάχιστον.

10 [136, 22] 'πρῶτον μὲν τὸ ἕτερορρεπές' τοῦτο  
πλησιάζει μὲν τῷ μονομερεῖ, καθότι θατέρω τοῖν  
μεροῖν πολλὴν σφόδρα χορηγεῖ τὴν δικαιολογίαν,  
ὥσπερ ἐκεῖνο τὴν ὅλην, διενήνοχε δὲ τῷ ἐν ἐκείνῳ  
μὲν τὸ ἕτερον μέρος μηδεμιᾶς εὐπορεῖν ἀπολογίας ἐν-  
15 ταῦθα δὲ βραχεῖς ἔχειν τοὺς συναγωνιζομένους τῶν  
λόγων.

[136, 26] 'εἶτα τὸ κακόπλαστον' τοῦτο παν-  
ταχόθεν μὲν συνέστηκε, μόνην δὲ τὴν περὶ τὰ πρόσ-  
ωπα ἐξέτασιν χωλεύουσιν ἔχει, διότι τοὺς τεθνεῶτας  
20 ὡς ζῶντας ὑποτίθεται· εἰ γὰρ ἀντὶ Κλέωνος γράφειέ  
τις Θηραμένην πέμπειν στρατηγόν, τελείως ἔρρωται  
τὸ ζήτημα. ὥστε καὶ ἐν τούτῳ τὸ ἡμαρτημένον παρὰ  
τὸν πρότερόν ἐστὶ κανόνα· τὰ γὰρ μὴ ὑπόντα πρόσ-  
ωπα πῶς ἂν καὶ κρίσιν ἐπιδέχοιτο;

5 Wiv 170 || πάντ[η], η m. 2, S 6 τῶν τε συνεστ[ώ]των  
(ex α m. 2) καὶ τῶν ἀσυστάτων S 9 ἐλά[χ]ιστον V  
10 ἕτερορρεπές VS || Wiv 171 11 κατέρω S 13 ἐκεῖνο —  
ἐν V (cf. Wiv 171, 10)] om. S 16 λόγων | f. 272<sup>r</sup> | εἶτα S  
17 κα|κο|πλαστον, ex τα m. 2, S || Wiv 173—174 20 ὡς V]  
πρὸς S || τοῦ κλέωνος S 21 θηραμένη S || τελείως S 23 γὰρ  
V] γάρτοι S 24 ἐπιδέχοιτο V

[137, 1] ἔστιν ἐν τούτοις καὶ τὸ προειλημ-  
 μένον τῇ κρίσει τούτο φανερώτατα παρὰ τὸν  
 τρίτον ἐστὶ κανόνα· καὶ ἡ μὲν πλάσις αὐτοῦ πᾶσα  
 συνέστηκεν, οἱ δὲ κριταὶ πρὸς τῆς γυναικὸς εὖ πεπον-  
 θότες οὐδεμίαν κατ' αὐτῆς ἐξοίσουσι ψῆφον, κὰν περι- 5  
 φανῶς ἐλέγχοντο μεμοιχευμένη.

[137, 6] ἰτάχα δ' ἂν καὶ παρὰ ταῦτα εἶδη  
 τινὰ εὐρεθεῖη ἄλλα τοιαῦτα οἷδεν ὁ τεχνο-  
 γράφος ὡς ἡ κατὰ μικρὸν τῶν συνεστῶτων παράλλαξις  
 πολλοὺς ἀπεργάζεται τῶν ἐγγύς ἀσυστάτων τρόπους. 10  
 ἔνιοι γοῦν τῶν μετ' αὐτόν, ὧν ἐστὶν Εὐαγόρας τε  
 καὶ Ἀκύλας, καὶ μέχρι δώδεκα τρόπων τὰ ἀσύστατα  
 προήνεγκαν τέσσαρας ἄλλους τοῖς παρὰ Ἑρμογένους  
 εἰρημένους ὀκτὼ προσθέντες· τὸν καθ' αὐτόν πάντη  
 δῆλον, οἷον ἀριστεὺς ἀνελῶν <πορνεύοντα τὸν> υἱὸν 15  
 φόνου κρίνεται· τὸν καθ' αὐτόν πάντη ἄδῆλον, οἷον  
 καταλέλοιπέ τις δύο παισὶν ἐξίσου τὴν οὐσίαν, εἰ-  
 πὼν τι πρὸς τὸ οὖς θατέρῳ τῶν υἱῶν ἐτελεύτησε, καὶ  
 ἀξιόθ' ὁ θάτερος ὡς περὶ θησαυροῦ ἀκούσαντα αὐτόν  
 εἰσφέρειν καὶ τὸν θησαυρόν· τὸν κατὰ τὸ τεκμήριον 20  
 δῆλον, οἷον Αἰσχίνης κρινόμενος ἐπὶ τῷ προδεδα-  
 κέναι Κερσοβλέπτην ἐπέδειξεν ἐπιστολὴν δηλοῦσαν ὡς  
 πρὶν αὐτόν ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξελεθεῖν Κερσοβλέπτης  
 ἦν ἀλόγος ὑπὸ Φιλίππου, καὶ οὐδὲν ἦττον κρίνεται·

2 Wiv 175, 23 5 ἐξοίσουσι S] ἔξουσι V || κὰν —  
 ἐλέγχοντο, cf. p. 30, 2 8 Wiv 179—180 10 τρόπους | f. 15<sup>r</sup> |  
 ἔνιοι V 11 αὐτ[ὸ]ν, ex ω m. 2, S 14 εἰρημέν[οις] | f. 273<sup>r</sup> |  
 ὀκτὼ S || καθ' αὐτόν] κατὰ τὸν V; κατὰ τὸ S (cf. Wiv 167, 15)  
 15 πορνεύοντα τὸν ins.; cf. fol 52<sup>v</sup> Ven. 16 καθ' αὐτόν]  
 κατὰ τὸν V; κατὰ τὸ [1 litt. er.] S (cf. W iv 167, 2) || πάντ[η]  
 ἄδῆλον, η sup. m. 2, α in ras. m 2, S 18 |σ]ός, o m. 2, S  
 19 ὁ θάτερος V] ἕτερος S 20 sq. cf. Wiv 169, 29—170, 6

τὸν ἄπορον ἐν κατηγορίᾳ, ὃν καὶ κροκοδειλίτην οἱ  
 Στωϊκοὶ φασιν, οἷον Εὐαθλος συνέθετο Πρωταγόρα  
 τῷ σοφιστῇ δώσειν μισθόν, εἰ τὴν πρώτην δίκην  
 λέγων νικήσειε, μαθὼν καὶ μὴ βουλόμενος λέγειν ὑπὸ  
 5 τοῦ Πρωταγόρου τὸν μισθὸν ἀπαιτεῖται, ὃ δὲ ἀντι-  
 λέγει, εἴτε γὰρ νικήσειεν, οὐ δίκαιος δοῦναι κατὰ τὴν  
 σύνταξιν, εἴτε ἡττηθείη, ὡς μήπω μαθὼν οὐκ ἄξιός  
 ἀπαιτεῖσθαι - διαφέρει δὲ τοῦ ἑτέρου ἀπόρου, ὅτι  
 ἐκεῖ μὲν ἐν τῷ βουλευέσθαι ἔστιν ἡ ἀπορία ἐνταῦθα  
 10 δὲ ἐν κατηγορίᾳ καὶ ἀπολογίᾳ -.

[137, 10] ἔλδους γὰρ ἔνεκα προβλημάτων  
 καὶ τρόπου περιέργου ἂν εἴη λέγειν ἐν τῷ  
 παρόντι· τοῦτο ἀκριβῶς εἰς Μινουκιανὸν αἰνίττε-  
 ται. ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῇ τέχνῃ πρὸ τοῦ περὶ τῶν στά-  
 15 σεων διεξελθεῖν τὰ εἶδη τῶν προβλημάτων ἀπαριθμεῖται  
 καὶ τοὺς τρόπους λέγων εἶδη μὲν εἶναι προβλημάτων  
 πέντε, πανηγυρικὰ δικανικὰ ἠθικὰ παιδητικὰ μικτὰ· παν-  
 ηγυρικὰ μὲν, οἷον μετὰ τὰ ἐν Σαλαμῖνι γράφει Θεμιστο-  
 κλῆς θύειν τοῖς ἀνέμοις - εἰ γὰρ καὶ συμβουλή πρόκειται,  
 20 ἀλλ' οὖν πανηγυρικὸν ὅλον τὸ εἶδος τοῦ λόγου γενή-  
 σεται ἐπὶ τηλικούτοις οὔσι τοῖς κατορθωμένοις -  
 δικανικὰ δέ, οἷον τὰς ἱερωσύνας τῶν παιδῶν εἶναι,  
 ἀριστεύσας τις ἤτησεν ἱερωσύνην τινὸς ἀφελέσθαι,  
 ἔλαβε, τεθνήκασιν ἀμφοτέροι ὅ τε ἀριστεύς καὶ ὁ  
 25 πρῶτος ἱερεύς, <καὶ> οἱ παῖδες ἀμφοτέρων ἀμφισβη-

1 κροκοδ[ει]λίτην, ex η m. 2, S 2 στοικοὶ S 9 βου-  
 λ[ε]ύεσθαι, εν sup. m. 1, S 11 εἰδ[ου]ς (ex ω m. 2) γὰρ |  
 f. 273<sup>v</sup> | ἔνεκα S 13 Wiv 181—182 || αἰνίττεται S 19 τοῖς  
 sup. V 21 κατορθω[μ]ένοις V; κατορθωμένοις S 22 ἱερ[ω]-  
 σύνας, ex ο m. 2, S 24 ἀμφοτέροι | f. 15<sup>v</sup> | ὅ V || ἀριστεύσας  
 S 25 an πρώτος? (ἐξ ἀρχῆς Wiv 185, 29. 186, 7) || καὶ ins.  
 coll. Wiv 185, 29 || ἀμ[φισ]βητοῦσιν V

τοῦσι τῆς ἰερωσύνης - ἐνταῦθα γὰρ ψιλή περὶ τῶν  
 δικαιῶν ἐστὶν ἡ μάχη - ἠθικὰ δέ, οἷον φιλάργυρος  
 ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν τοῦ πλουσιωτάτου  
 τὸν κληῖρον ἀφελέσθαι· παθητικὰ δέ, οἷον ἐν μανίᾳ  
 τις ἀπτόμενον αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἀπέκτεινε καὶ ἀνευγκῶν 5  
 φόνου κρίνεται· μικτὰ δέ, οἷον τραυματίας τις  
 ἀριστεὺς παρεχώρησε τῆς δωρεᾶς ἀπρώτῳ ἀριστεῖ,  
 καὶ ὁ μὲν αἰτεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λαβεῖν, ὁ δὲ  
 μονομαχεῖν ἀξιοῖ - πολλὰ γάρ ἐστιν ἐν ταύτῳ, ἢ τε  
 περὶ τῆς δωρεᾶς μάχη καὶ τὸ περὶ τὴν γυναῖκα πάθος 10  
 καὶ τοῦ τραυματίου τὸ ἦθος τὸ μὲν τῇ συμφορᾷ τὸ  
 δὲ ἀπειλῇ τὸ δὲ καὶ παρακλήσει σωφρονίζοντος -  
 Ἀκύλας δὲ τῆς διαιρέσεως ταύτης ἐπιλαμβάνεται  
 λέγων ὅτι ἄπρωτον μὲν ἄτοπον ὅτι τῷ δικανικῷ περι-  
 ληπτικῷ ὄντι τοῦ τε ἠθικοῦ καὶ παθητικοῦ ἀντιδιαριεῖ 15  
 ταῦτα, ἔπειτα τὸ πανηγυρικὸν οὐδέποτε καθ' ἑαυτὸ  
 ἐμπίπτει ἐν ζητήμασιν ὡς μόνως εὐρισκόμενον  
 παρέλαβε τὰ τε συμβουλευτικὰ πολλαχοῦ εὐρισκόμενα  
 παρῆκεν· διόπερ αὐτὸς ἐτέρως διαιρῶν φησι τῶν  
 ζητημάτων τὰ μὲν εἶναι ἠθικὰ τὰ δὲ παθητικὰ τὰ δὲ 20  
 πραγματικὰ τὰ δὲ μικτὰ· τούτους γὰρ τοὺς τέσσαρας  
 τρόπους ἐν δικανικοῖς τε καὶ συμβουλευτικοῖς εἶδεσι  
 λόγων εὐρίσκεισθαι. καὶ εἶδη μὲν ταῦτά φησι, τρό-  
 πους δὲ τέσσαρας, ἐνδοξον ἄδοξον παράδοξον ἀμφί-  
 δοξον· ἐνδοξον μὲν, οἷον Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαι- 25

5 ἀπόμενον S || ἀνε | f. 274<sup>r</sup> | νεγκῶν S 6 τις lineolis de-  
 letum erat, sed lineolae iterum erasae sunt V; om. S (cf.  
 Wiv 187, 5) 7 ἀριστεύσας S || τὴν δωρεάν V (cf. Wiv 187, 5)  
 12 σωφρονίζοντος] σωφρονεῖν ἐρίζοντος V; σωφρονεῖν ὀρίζον-  
 τος S 13 cf. Wiv 187, 19 sq. 22 δεικανικοῖς S || εἶδεσι V |  
 ἦθρεσι S 25 ἀ | f. 274<sup>v</sup> | θηναῖοι S



μόνιοι μετὰ τὰ Μηδικὰ περὶ τῆς προπομπείας ἀμφισβητοῦσιν· ἄδοξον δέ, οἷον πορνοβοσκὸς ταῖς ἐταίραις τίθεται τὰ τῶν μουσῶν ὀνόματα· παράδοξον δὲ τὸ δι' ὑπερβολὴν ὠμότητος μισούμενον, οἷον  
 5 πένης καὶ πλούσιος ἐχθροί, κατεγνώσθη ὁ πένης θανάτου, παρεδόθη τῷ δημίῳ, πείσας ὁ πλούσιος ταλάντῳ τὸν δήμιον λαβῶν ἀπέκτεινε καὶ φεύγει φόνου· ἀμφίδοξα δὲ τὰ πῆ μὲν ἔνδοξα πῆ δὲ ἄδοξα, οἷον στρατηγὸς προέστησεν ἐπὶ οἰκῆματος τὰς αἰχμα-  
 10 λώτους καὶ κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων.

[137, 11] 'τὰ μὲν γὰρ εἶδη καὶ τοὺς τρόπους διὰ τοῦτο μανθάνομεν δήπου, ἵνα ταῖς οἰκείαις ιδέαις τῶν λόγων χρώμενοι τὰ προβλήματα μελετῶμεν' ἢ τῶν τρόπων φησὶ καὶ τῶν  
 15 εἰδῶν κατανόησις ταῖς προσηκούσαις ιδέαις κεχρησθῆαι διδάσκει τὸν λέγοντα.

[137, 14] 'οἷον δικανικῶς τὸ δικανικὸν καὶ συμβουλευτικῶς τὸ συμβουλευτικόν' ἐπισημαίνονται τινες τῷ χωρίῳ ὡς οὐκ ὀρθῶς ἔχοντι· οὐ  
 20 γὰρ πάντως τὸ δικανικὸν εἶδος τοῦ λόγου καὶ δικανικῶς ἐξενεχθήσεται. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου δικανικωτάτῳ τῶν λόγων ὄντι πανηγυρίζων πεφώραται τῇ λαμπρότητι τῶν οἰκείων ἐναβρυνόμενος πολιτευμάτων, καὶ πάλιν Ἴσοκράτης συμβουλευτικὸν εἶδος λόγου διαπλέκων πανηγυρίζει πανταχοῦ Ἀττικῶν ἀνδραγαθημάτων μνήμη. ἐροῦμεν οὖν

1 προπομπ[ε]ί[ας], ex ι, V 6 παρεδ[ό]θη, ex ω, S 8 τὰ om. V 9 [οἷον] V || ἐπι sup. V; ἐν sup. m. 2 S || οἰκῆμα[τι], ex ος m. 2, S (ἐπὶ οἰκῆμάτων Dio Chrys. p. 126 A; προέστησε τοῦ οἰκῆματος Wiv 189, 23) 12 δήπου | f. 16<sup>r</sup> | ἵνα V 14 Wiv 182 18 Wiv 190—191 23 πεφῶ | f. 275<sup>r</sup> | ραται S

ὅτι τοῖς ἀκριβῶς κατανοοῦσιν οὐδ' ὅτιοῦν ὁ τεχνο-  
γράφος φανήσεται διημαρτηκῶς· εἰ γὰρ καὶ πανταχοῦ  
τὴν πανηγυρικὴν ἐγκαταμινύουσιν ὕλην τοῖς προ-  
ειρημένοις λόγοις Ἴσοκράτης τε καὶ Δημοσθένους, ἀλλ'  
οὖν τῶν οἰκείων ἰδεῶν τοῖς προκειμένοις εἶδεσιν 5  
οὐδαμῶς ἀφίστανται, ἀλλ' ὁ μὲν τῇ δεινότητι παντα-  
χοῦ καὶ γοργότητι ἤδη δὲ καὶ τῇ τραχύτητι πολλῇ  
κεχωρημένος δικανικῶς κομιδῇ τὸ δικανικὸν καὶ πανη-  
γυρίζειν δοκῶν ὁ δαιμόνιος ἀπεργάζεται, ὁ δὲ τοῦ  
προσηκόντος πανταχῇ τῷ συμβουλευόντι στοχαζόμενος 10  
ἤθους σεμνότητά τε καὶ λαμπρότητα μεταδιώκων,  
αἴπερ μάλιστα τοῦ κατὰ συμβουλήν ἀξιωματός εἰσιν  
ἀπεργαστικά, συμβουλευτικῶς τὸ συμβουλευτικὸν εἶδος  
διὰ πανηγυρικῆς ὕλης περαίνει. οὐ γὰρ ἡ τῆς ὕλης  
ἐπιπλοκὴ ἀλλοιότερον ἀπεργάζεται τὸ εἶδος, ἀλλ' ὅπερ 15  
ἂν ἐξ ἀρχῆς ὁ τεχνίτης ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ πρόσφορον  
εἶδος βουλευσῆται, τούτω καὶ τὴν ὕλην ἐξ ἀνάγκης  
ἐπομένην δημιουργεῖ, καθάπερ οἷ τε πλάσται καὶ οἱ  
γραφεῖς. τὸ δὲ ἐνδόξως τὰ ἐνδοξα ἐξ ἐνὸς τὴν τῶν  
προειρημένων τεσσάρων τρόπων ἐργασίαν δηλοῖ. 20

[137, 17] 'τοὺς δὲ μήπω περὶ ψιλῆς τῆς εἰς  
τὰ λεγόμενα κεφάλαια' οἶδε τοῦ πολιτικοῦ λόγου  
τὰ μὲν μέρη καλούμενα, ὡς τὰ πέντε ἐκεῖνα τὰ πολυ-  
θρόλυτα προοίμιον διήγησιν ἀντίθεσιν λύσιν ἐπίλογον,  
τὰ δὲ κεφάλαια, ὡς τὰ στοχαστικά τὰ ὀρική τὰ ἀντι- 25

2 πανταχοῦ [2 litt. er.] τὴν V 3 ἐγκαταμινύουσιν V  
5 προκειμένοις V] προειρημένοις S 6 τῇ τε S 7 καὶ  
post δὲ om. V 9 δαιμονίως V 11 ἤθος S || λαμπρότητ|α|,  
ex ε, rasura supr. η, V 16 τεχνίτης VS 17 βουλευσῆται |  
f. 275<sup>v</sup> | τούτω S 20 προειρημένων | f. 16<sup>v</sup> | τεσσάρων V  
22 Wiv 194 24 καὶ post λύσιν add. V 25 ἀντιλη|μ|πτικὰ,  
μ eras. V, μ sup. m. 1 S

ληπτικά, ἄπερ τοῖς μέρεσι τοῦ λόγου συνεπιπλέκονται. λεγόμενα δὲ αὐτὰ καλεῖ διὰ τὴν πολυωνυμίαν αὐτῶν· οἱ μὲν γὰρ συμπεράσματα αὐτὰ καλοῦσιν, οἱ δὲ ἐπιφοράς, οἱ δὲ ζητήματα, οἱ δὲ περιεχόμενα. τὰ 5 μερικώτερα τοίνυν ἀγνοοῦντας πρὸς τὴν τῶν ὀλικωτέρων τρέπεσθαι ζήτησιν - ἄπερ εἰσὶ τὰ τε εἶδη καὶ οἱ τρόποι - παντελῶς ἀνόητόν φησιν.

[137, 24] 'πραγματείας γὰρ ἰδίας καὶ οὐ 5 μικρᾶς εἰ μὴ καὶ τῆς μεγίστης καὶ τελεωτάτης ἐστὶν ὁ περὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ λόγου καὶ τῆς 10 χρήσεως αὐτῶν ἐκάστης λόγος' εἰκότως σφόδρα τὴν περὶ ἰδεῶν ἀνυμνεῖ πραγματεῖαν ὡς ἔξωτος ἤδη ἐπιστημονικωτέρας τε καὶ τελειοτέρας δεομένην πρὸς 15 τε τὴν ἐπίγνωσιν αὐτῶν καὶ μάλιστα πρὸς τὴν εὐκαιρον χρῆσιν ἐκάστης. ἵνα δὲ μὴ τὸ τοῦ ὀνόματος ξένον 20 τέλειον ἀγνοοῦντας καταλείπη τοὺς ἀκροωμένους, ἀναγκαῖον εἶδέναι ὡς ἐπὶ μὲν φησιν εἶναι τὰς γενικωτάτας ἰδέας, σαφήνειαν μέγεθος κάλλος γοργότητα ἤθος ἀλήθειαν δεινότητα, ἐκάστην δὲ τῶν ἰδεῶν ἐν 25 ὁκτιῶ τούτοις φησὶ θεωρεῖσθαι, ἐννοία λέξει μεθόδῳ σχήματι κῶλον συνθήκη ἀναπαύσει ὄνθυμῳ.

[137, 28] 'διαιρήσει τοίνυν ὀρθῶς ὁ τὴν τε 5 διαφορὰν καὶ τὴν δύναμιν τῶν τε προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων καὶ ἔτι τὴν λεγομένην 10 25 στάσιν εἰδώς' τεχνικῶς πάνυ τὰ διὰ πλειόνων εἰρημένα συντόμως ἐπανακεφαλαιοῦται. τὴν γὰρ διαι-

8 πραγματ[ε]ίας, ex i m. 1, S 9 μικρᾶς S 10 περὶ om. S 11 αὐτῶν om. S || Wiv 195—196 13 δεομένην | f. 276<sup>r</sup> | πρὸς S 14 εὐκαιρον S 16 ἀγ[νοοῦ]ντας S || καταλείπη V Wiv 196, 3 17 ὡς om. V 19/20 ἐν ἧ S] ἐνήν V 22 ὁ om. S || τε om. V 25 εἰδώς VS] ἐπιγνούς H || Wiv 197

ρετικὴν τῶν ζητημάτων ἐπιστήμην μόνῳ προσειναί  
 φησι τῷ τὴν διαφορὰν ἀκριβῶς ἐπεσκευμένῳ τῶν τε  
 προσώπων πρὸς πρόσωπα καὶ πραγμάτων πρὸς πράγ-  
 ματα καὶ τὴν ἐκάστου δύναμιν - τουτέστι τὴν εὐ-  
 πορίαν, ἣν παρέχει τοῖς ζητήμασιν - καὶ τὴν στάσιν 5  
 γνόντι, ἣν λεγομένην καλεῖ διὰ τὸ πολυώνυμον  
 πάλιν· οἱ μὲν γὰρ στάσιν αὐτὴν καλοῦσιν, οἱ δὲ  
 γενικὸν πρόβλημα, οἱ δὲ περιέχον ὡς περιεκτικὴν τῶν  
 οἰκείων κεφαλαίων, εἴ γε καὶ περιεχόμενα ὡς ἔφαιεν  
 τὰ κεφάλαιά φασιν. 10

[137, 31] ὄθεν μὲν γὰρ εἴρηται στάσις εἴτε  
 ἀπὸ τοῦ στασιάζειν εἴτε ὄθεν οὖν, ἑτέροις ἐξ-  
 ετάζειν παρήμι' τὴν περὶ τὰς ἐτυμολογίας λεπτο-  
 λογίαν οἶδε γραμματικοῖς μὲν μᾶλλον ἀρμόζουσαν, οὐ  
 μὴν οὐδὲ τῆς ῥητόρων ἀπάδουσαν πολυμαθίας· διὸ 15  
 τὸ μὲν τι περὶ αὐτῆς ἔφη, τὸ δὲ παραλείψειν ἑτέροις  
 φησί. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ στασιάζειν τοὺς ἀγωνιζο-  
 μένους πρὸς ἀλλήλους φασὶν ὀνομάσθαι τὴν στάσιν,  
 οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκάτερον τῶν ἀντιδίκων ὡς ἐπὶ τινος  
 ἀσφαλοῦς κρηπίδος ἐστάναι περὶ τὰ οἰκεία δίκαια. 20

1 μόνως S 2 φησι om. V || ἐπεσκευμένῳ | f. 17<sup>r</sup> | τῶν V  
 6 γνόντι|γνοῦς V (ἐπιγνοῦς H); γ|οῦν], ex nou m. 2, S  
 7 πάλιν, cf. p. 46, 2 8 γενικὸν om. p. 58, 8; an γενικῶς? || δὲ |  
 f. 276<sup>v</sup> | περιέχον S || παρεκτικὴν S 9 p. 46, 4 11 στάσις S  
 12 τοῦ sup. m. 1 S 13 παρημι S || Wiv 198—199 || ἐτοιμο-  
 λογίας V 18 V m. 1 in mg. inf., S in textu post 15 πολυ-  
 μαθίας addunt: ὡς (ὡς om. V) ὁ θεῖος Πλάτων ἐν Φαίδρῳ  
 (263 A) λέγων (λέγων om. V) τὴν δύναμιν εἶναι τῆς ῥητορικῆς  
 ἐν οἷς στασιαστικῶς ἔχομεν· φησὶ γοῦν καὶ Ζάπυρος ὁ Κλαζο-  
 μένιος πρῶτον Πλάτωνα τὸ τῆς στάσεως ὄνομα ἐξευρεῖν (ἐξευ-  
 ρεῖν, ex e m. 2, S) ὡς ὁ θεῖος Πρόκλος ἐν τῷ Πλατωνικῷ  
 φησι πρὸς τῷ τέλει. haec in scholiis Aldinis non leguntur,  
 cf. Wiv 199, 1

[138, 1] ὄνομα δὲ ἀφείδεις εἶναι τοῦτο κοινὸν ἢ καὶ συμβεβηκὸς τῶν ζητημάτων ἀπάντων<sup>1</sup> τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν προσηγορικὰ μόνως ἐστίν, ὡς λίθοι κίονες, τὰ δὲ καὶ συμβαίνουσιν ἔχει τὴν προσ-  
 5 ἠγορίαν τῷ ὑποκειμένῳ πράγματι, ὡς ἄνθρωπος τε ἀπὸ τοῦ ἀναθρεῖν ἢ ὄπωπεν καὶ ἵππος ἀπὸ τοῦ ἴεσθαι τοῖς ποσὶ - ταχύτατον γὰρ τῶν ἐπὶ γῆς -. τοιοῦτον οὖν τι καὶ ἡ στάσις ἐστίν· κοινῶς τε γὰρ κατὰ πασῶν κατηγορεῖται τῶν στάσεων καὶ οὐ συμβέβηκεν αὐτῇ  
 10 τὸ ὄνομα διὰ τὰς προειρημένας ἐτυμολογίας. ἐπειδὴ δὲ τὸν τῆς στάσεως ὄρον παραλέλοιπεν ὁ τεχνογράφος, ἀναγκαῖον ἂν εἶη καὶ περὶ τούτου βραχέα διελεθεῖν, ὅπως ἂν ἡμῖν ἢ τῆς στάσεως ἐπίγνωσις ἐξ ἀφοῦν ἀκριβεστέρα γένοιτο. στάσις τοίνυν ἐστὶ πρότασις  
 15 ἀπλῆ ῥητορικὴ πρὸς ἀπόδειξιν κομιζομένη μιᾶς φάσεως τῶν ἐν τῷ πολιτικῷ ζητήματι κειμένων, καθ' ἣν ἡ διαίρεσις γίνεται τῶν κεφαλαίων τῶν πρὸς πίστιν κομιζομένων. 'πρότασις' μὲν οὖν τὸ γένος ἐστὶ τοῦ ὄρου, τὰ δὲ λοιπὰ διαφοραί. ἐπειδὴ δὲ τῶν προ-  
 20 τάσεων αἱ μὲν εἰσιν ἀπλαῖ αἱ δὲ διπλαῖ - οἷον ἀπλῆ μὲν πᾶν ζῶον ἔμψυχον, διπλῆ δὲ πᾶν ἔμψυχον οὐσία καὶ πᾶν ἔμψυχον κινεῖται -, διὰ τοῦ 'ἀπλῆ πασῶν' αὐτὸ τῶν τε διπλῶν καὶ τῶν τριπλῶν προ-  
 25 ἰατρικῶν καὶ τῶν φιλοσόφων - πολλὰ γὰρ καὶ παρ'

1 τοῦτο om. V    2 καὶ om. S || συμβεβηκώς V    3 Wiv  
 199—201    5 cf. Plat. Crat. 399 C    6 ἀναθρεῖν S || ὁπωπει  
 S    7 ἐπὶ | f. 277<sup>r</sup> | γῆς S    8 οὖν sup. m. 1 S    9 κατη-  
 γορεῖτ[αι], ex ε, S    10 p. 47, 17    15 κομιζομένην V || φά-  
 σεως S    18 κομιζομένων | f. 17<sup>v</sup> | πρότασις V    22 οὐσία[v  
 erasa] S || τοῦ V] τοῦτο S    24 ἐχώρησεν V || [π]ροσθεῖς V

ἐκείνοις αἱ προτάσεις -. ἐπειδὴ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ στάσει  
πολλαὶ εἰσιν ἀποδεικνύμεναι προτάσεις, διακρίνων  
αὐτάς ἐκείνων ἔφη 'πρὸς ἀπόδειξιν κομιζομένη μιᾶς  
φάσεως τῶν ἐν τῷ πολιτικῷ ζητήματι κειμένων'. ἢ  
γὰρ στάσις, οἷον ὅτι τόδε ὄρος ἐστὶν εἰ τύχοι ἢ ἀν- 5  
τίληψις, πρὸς ἀπόδειξιν κομίζεται μιᾶς φάσεως -  
τουτέστιν ἐνὸς αὐτοτελοῦς λόγου - τῶν ἐν τῷ πολι-  
τικῷ ζητήματι κειμένων. 'καθ' ἣν ἡ διαίρεσις γίνεται  
τῶν κεφαλαίων τῶν πρὸς πίστιν κομιζομένων', 'καθ' ἣν'  
ταύτην τὴν μίαν φάσιν τὴν συνεκτικὴν τοῦ ζητή- 10  
ματος, 'ἡ διαίρεσις γίνεται τῶν κεφαλαίων' τῶν  
ὀρικῶν εἰ τύχοι ἢ ἀντιληπτικῶν. ἐπειδὴ δὲ πολλὰ  
κεφάλαιά ἐστὶν ἐν τῷ ζητήματι τὰ μὲν ὡς μέρη τοῦ  
πολιτικοῦ λόγου τὰ δὲ τὸ προκείμενον ἀποδεικνύντα,  
διὰ τοῦτο πρόσκειται 'τῶν πρὸς πίστιν κομιζομένων.' 15  
οἷον ὡς ἐπὶ παραδείγματος πλούσιος ἀριστεύσας  
ἤτησεν ἐχθροῦ πένητος φόνον εἰς τὸ γέρας, λαβῶν  
ἀπέκτεινε καὶ μὴ πολιτευομένων ἔτι τῶν πενήτων  
κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν  
ἀποκρίνασθαι ὅτι 'ἀντίληψις ἐστὶ τὸ προκείμενον 20  
ζητήμα' πρότασις ἐστὶν ἀπλή ὄρητορική, μία δὲ φάσις  
ἐν αὐτῷ ἐκείνη συνεκτικὴ 'ἀλλ' οὐκ ἀδικῶ τὴν πόλιν  
τὸν κατὰ δωρεάν μοι δεδομένον ἀνηρηκῶς', καὶ κατὰ  
ταύτην ἀντιληπτικὴν οὐσαν ἢ πᾶσα διαίρεσις γίνεται  
τῶν ἀντιληπτικῶν κεφαλαίων ἐν τῷ ζητήματι, ἅπερ 25  
πρὸς πίστιν κομίζεται τοῦ μὴ τὸν πλούσιον ἀδικεῖν.  
ἢ ὡς ἐπὶ τοῦ παρεστῶτος τῷ νεοσφαγεῖ σώματι τὸ

1 αἱ sup. V    2 εἰσιν αἱ Wiv 200, 15.    4 φάσεως τῶν |  
f. 277<sup>v</sup> | ἐν S    5 ὅτι sup. m. 1 S || ante εἰ rasura 2 litt.  
6 φάσεως S    12 ἀντιλη[μ]πτικῶν, μ sup. m. 1, S    22 an συν-  
εκτικὴ ἐκείνη?    23 δωρεάς V    24 πᾶσα | f. 278<sup>r</sup> | διαίρεσις S  
27 παρεστῶτος | f. 18<sup>r</sup> | τῷ V || νεοσφαγ[εῖ], ex η m. 2, S

μὲν εἰπεῖν ὅτι 'στοχασμός ἐστιν ἡ στάσις' πρότασις ἀπλή, φάσις δὲ ἐν αὐτῷ συνεκτικὴ ἐκείνη 'ἀλλὰ θάψαι βουλόμενος παριστάμην.' ἢ ὡς ἐπὶ Μειδίου 'ἀσεβεὶ καὶ ὑβρίζει Μειδίας χορηγὸν ὄντα με τύπτων ἐν ἱερο-  
5 μνηία' ἢ φάσις μὲν αὕτη, ἢ δὲ πρότασις ὅτι 'ὄρος ἡ στάσις ἐστίν.'

[138, 4] 'ἀπὸ τοῦ στοχασμοῦ ἀναγκαίως ὡς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ δηλώσει' ἀναγκαιοτάτον φησι προτετάχθαι τῶν ἄλλων στάσεων τὸν στοχασμόν, δι'  
10 ἄς ὄλλγον ὕστερον αἰτίας ἐρεῖ.

[138, 9] 'παντὸς οὔτινοσοῦν προτεθέντος ζητήματος εἰ συνεστήκοι ἐπισκοπεῖν δεῖ τὸ κρινόμενον' πᾶν ζήτημα ἐκ τριῶν τούτων συνεστάναι φησὶν ὁ Μινουκιανός, αἰτίου συνέχοντος κρι-  
15 νομένου· αἴτιον μὲν οὖν φησι τὴν τοῦ ἐπαγομένου αἰτίασιν, οἷον πλούσιος ἐχθρῷ πένητι συνεχῶς ἐπανατείνεται τὰς χεῖρας καὶ κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ὕβρεως, ἐνταῦθα αἴτιον μὲν ἐστὶ τὸ παρὰ τοῦ κατη-  
γόρου ἐγκαλούμενον 'ἀδίκεις ὑβρίζων καὶ τὰς χεῖρας  
20 ὥσπερ οἰκέτη προσάγων'· συνέχον δὲ ἡ τοῦ φεύγοντος ἀπολογία 'οὐχ ὕβρισα, οὐ γὰρ πληγὰς ἐπήνεγκα'· κρινόμενον δὲ τὸ ἐν τῇ τῶν δικαστῶν κρίσει κατα-  
λιμπανόμενον, πότερον ὑβριστῆς ὁ δεῖνα ἢ οὐ. ὁ δὲ 'Ακύλας ἐναλλάξας αἴτιον μὲν φησι τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄκρι-  
25 τέλους ἐν ἐκάστῳ προβλήματι, οἷον τὸ παρεστάναι τῷ νεοσφαγεῖ σώματι, τὸ δακρύνειν νύκτωρ τὴν γυναῖκα,

1 στάμενος ἐστίν ante ἡ lin. del. S 2 φάσις — 3 παρι-  
στάμην om. S 4 με|ν lin. del.] S 8 Wiv 201—202  
11 [ουτινοσοῦν] m. 2 S 12 συνεστήκει ἐπισκοπήν δ[ε], m. 2  
ex η, S 13 Wiv 203—207 18 [μ]έν S 21 ἐπήνεγκα |  
f. 278<sup>v</sup> | κρινόμενον S 24 ἐναλ | fin. vers. [|αλ]λάξας, αλ del.  
m. 2, S 26 νύκτω[ρ], ex v m. 2, S

κρινόμενον δὲ τὴν τοῦ ἀπολογουμένου φάσιν, συνέχον  
 δὲ τὸ ἐν τῇ τῶν δικαστῶν κρίσει καταλιμπανόμενον.  
 παραγγέλλει τοίνυν ἡμῖν ὁ τεχνογράφος τὴν πᾶσαν  
 ἀπολογίαν τε καὶ κατηγορίαν περὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ  
 κρινόμενου ποιεῖσθαι καὶ μὴ ταύτης περιφρονησάντας 5  
 ἐπὶ τοὺς κοινούς κατατρέχειν τόπους, ὅπερ πάσχουσιν  
 οἱ τῆς τεχνικῆς ἐργασίας τῶν λόγων ἄπειροι, οἱ τοῦ  
 μὲν ἀποδείξαι διὰ τῶν ἐντέχνων πίστεων καὶ ἐπι-  
 χειρημάτων τὸ προκείμενον ἔγκλημα πρόνοιαν οὐδε-  
 μίαν ποιοῦνται, τὸ δὲ ζητούμενον ὡς ὁμολογούμενον 10  
 λαβόντες κατατρέχουσι τῶν ἀντιδίκων <ὡς> εἰργασμέ-  
 νων τὸν φόνον. χρὴ δὲ τοὺς μετὰ τέχνης ἐργάζεσθαι  
 τοὺς λόγους ἐπιχειροῦντας ταῖς ἀποδείξεσι συμπλέκειν  
 τὰς ἐπιφοράς· οὕτω γὰρ οὐκ ἔξω τοῦ προκειμένου  
 φανοῦνται βαδίζοντες· πολλάκις γάρ τινες ἔξω τοῦ 15  
 προκειμένου λέγειν ἔνια φιλοτιμηθέντες αὐτοὶ καθ'  
 ἑαυτῶν φασὶν ἀμώμενοι τὴν κόνιν ἐφάνησαν· ὁ γοῦν  
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος οὐκ ἀρκεσθεὶς  
 δεῖξαι τὸ γραφὲν παρ' αὐτοῦ Δημοσθένει ψήφισμα  
 παράνομον ἀλλὰ προσθεὶς ὡς οὐδὲ ἄξιος τοῦ στεφάνου 20  
 Δημοσθένους πρόφασιν τῷ ἀντιδίκῳ τῆς τῶν οἰκείων,  
 πολιτευμάτων διεξόδον κεχορήγηκεν ἄφθονον· εἰ δὲ  
 περὶ μόνον ἔσται τὸ κρινόμενον, θᾶττον ἂν εἴλε  
 Δημοσθένην Τιμάρχου. μάλιστα μὲν οὖν δεῖ περὶ τὸ  
 κρινόμενον ἴστασθαι τὴν πᾶσαν δικαιολογίαν, εἰ δὲ 25

2 τὸ S] τὸν V    3 παραγγέλλει S    6 τόπους V] πόρους  
 S    7 οὐ] καὶ VS    8 ἐντέχνων καὶ ἀτέχνων Win 204, 15  
 11 ἀντιδίκων S] ἀδίκων V || ὡς inserui    12 ἢ τὴν ὕβριν post  
 φόνον add. S    14 ἐπιφοράς | f. 18<sup>v</sup> | οὕτω V    15 [β]αδί  
 f. 279<sup>r</sup> | ζῶντες S    16 κατ' αὐτῶν S    17 fort. ὡς φασὶν ||  
 κόνην S    23 ἀνεῖλε|v|, v postea ins., V || δημοσθένην|v|,  
 v postea ins., V



ἀνάγκη τις ἡμῖν γένοιτο ἔξωθεν τινα ἐπεισάγειν, μιᾶ  
 τῶν τριῶν μεθόδων τῶν τεχνικῶν χρησόμεθα, αἷς  
 ὃ τε Θουκυλίδης κέχρηται καὶ Δημοσθένης παρ'  
 αὐτοῦ μαθῶν· ἢ γὰρ ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνοίσομεν  
 5 τὴν αἰτίαν ἢ ἐπὶ <τὰ> ἔξωθεν πρόσωπα ἢ - τὸ  
 βιαιότερον - εἰς αὐτὸν τὸν ἀντίδικον· ἐπὶ μὲν τὰ  
 πράγματα, ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσβείας Δημο-  
 σθένους φησὶν ἔστι δὲ ἀναγκαῖον, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ  
 προσήκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε  
 10 τὰ πράγματα, ἀναμνησθῆναι, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα  
 καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε· ἐπὶ δὲ τὰ ἔξωθεν πρόσωπα,  
 ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀναγκαῖον δὲ ὑπο-  
 λαμβάνω καὶ δίκαιον ἅμα περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν,  
 ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἡγμένος ἄλλο-  
 15 τριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου·  
 ἐπὶ δὲ αὐτὸν τὸν ἀντίδικον, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ στε-  
 φάνου πολλαχοῦ ἄξιῶ δέ, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ δέομαι  
 τοῦτο μεμνησθῆναι παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατη-  
 γορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς οὐδ' ἂν  
 20 ἐγὼ λόγον οὐδένα ἐπιούμην ἕτερον, ἀπάσαις δὲ αἰ-  
 τίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου ἀν-  
 ἀγκαῖον ἦν μοι πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων μικρὰ  
 ἀποκρίνασθαι, καὶ πάλιν εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε  
 μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ  
 25 προβουλεύματος εὐθύς ἂν ἀπελογούμην· ἐπειδὴ δὲ

1 εἰσάγειν V; παρεισάγειν Wiv 205, 14 5 τὰ Wiv 205, 17  
 om. VS || ἔξωθεν πρόσωπα (cf. p. 52, 11)] πρόσωπα ἔξωθεν V  
 Wiv; πρόσωπα ἔξ[ο]μεν, ex ω m. 1, S 8 Dem. 18, 17 (est  
 περὶ στεφάνου) 9 εἶχε V] εἶεν S 11 καιρὸν | f. 279<sup>v</sup> |  
 ἕκαστα S || θεωρῆται S 12 Dem. 18, 9; est περὶ στεφάνου  
 15 τὸν S 17 Dem. 18, 34 23 Dem. 18, 9 25 ἀπελο-  
 γούμην | f. 19<sup>r</sup> | ἐπειδὴ V

οὐκ ἐλάττω λόγον τᾶλλα διεξιὼν ἀνήλωκεν καὶ τὰ πλείστα κατεψεύσατό μου, ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω καὶ δίκαιον ἅμα βραχέα περὶ τούτων διεξελεθεῖν. ἐπισημῆρασθαι δὲ ἄξιον, ὡς οὐκ ἄρκει μόνον μιᾷ τῶν τριῶν μεθόδων χρήσασθαι βουλομένους τι παρὰ τὸ 5 κρινόμενον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυσθαι χρῆ ὅτι τε διὰ βραχείων λέξει τὰ παρὰ τὸ κρινόμενον καὶ μετ' αὐτὰ εὐθύς ἐπὶ τὸ κρινόμενον ἤξει. πανταχοῦ γοῦν καὶ ὁ Δημοσθένης τό τε 'πρῶτον' προστίθησι καὶ τὸ μικρὰ ἢ βραχέα περὶ τῶν ἐξαγωνίων ἐρεῖν ἐπαγγέλλε- 10 ται, καὶ πρὸ Δημοσθένους ὁ Θουκυδίδης τοῖς τοιοῦτοις δαίκενται κεχρημένους· κρινομένου γὰρ πότερον συμφέρει βοηθῆσαι Κερκυραίοις ἢ μὴ, ὅρα ὁ Κορίνθιος ὅπως ἤρξατο τοῦ λόγου 'ἀναγκαῖον Κερκυραίων τῶνδε οὐ μόνον περὶ τοῦ δεξασθαι σφᾶς τὸν λόγον 15 ποιησαμένων ἀλλ' ὡς καὶ ἡμεῖς τε ἀδικοῦμεν καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰκότως πολεμοῦνται μνησθέντας πρῶτον καὶ ἡμᾶς περὶ ἀμφοτέρων οὕτω καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον ἰέναι'· καὶ γὰρ ἐπὶ τὸν ἀντίδικον μετήνεγκε τὴν αἰτίαν τοῦ παρὰ τὸ κρινόμενον εἰπεῖν καὶ διὰ 20 τοῦ 'μνησθέντας' ἐνεδείξατο δι' ἐλαχίστων ἐρεῖν καὶ πρὸς τὸν ἄλλον λόγον οὕτως ἰέναι λέγων τὸ κρινόμενον ἐξετάσειν ὀρθῶς ἐπηγγείλατο.

Ἡ δὲ μέθοδος τῆς διαιρέσεως τῶν στάσεων τοιαύτη τις ἐστὶν ἢ εἰς ΙΔ αὐτὰς τέμνουσα·

25

3 ἐπισημῆρα]σθαι, ex η m. 1, S 6 κρι | f. 280<sup>r</sup> | νόμενον  
S 7 μετὰ ταῦτα S 12 πότερον, q inter π et o erasa, S  
13 τοῖς κερκυραίοις S 14 Thuc. 1, 37 16 ποιησα]μένων,  
ex ou, V 20 διὰ — 21 καὶ V Wiv 207, 5] om. S 22 πρὸς V]  
ὡς S || οὕτως V] ὅτι S



in S statuum schema confusum est; fol. 280<sup>v</sup> inc. in medio  
 schemate 1 τὸ κρινόμενον S 2 ποιότητος ἢ ποιότης S 3 νο-  
 μικάι addidi 4/5 ἑνός (ut vid.) . . πλειόνων S 6 ἀνευθύ-  
 θνον V 7 Δ' om. S 8 ἑαυτόν S

Desinit Syriani textus in S

## I. ΠΕΡΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΥ.

Μινουκιανὸς μὲν οὖν πρῶτος τῶν καθ' ἑαυτὸν τεχνογράφων Π εἶναι φησι τὰς στάσεις τὴν μετάληψιν διπλῆν μὲν εἶναι λέγων ὡς μίαν δὲ αὐτὴν ἐξετάζων. Ἐρμογένης δὲ καὶ Μητροφάνης ὁ Πλατωνικὸς ὁ τοῦ 5 του ἐξηγητῆς Εὐαγόρας τε καὶ Ἀκύλας οἱ φιλόσοφοι ΙΔ λέγουσιν (εἶναι) αὐτὰς τὴν μετάληψιν εἰς δύο διαιροῦντες στάσεις, παραγραφὴν τε καὶ μετάληψιν· καὶ τὸν μὲν στοχασμὸν περὶ οὐσίας ἔχειν φασὶ τὴν ζήτησιν - ἐναντίως Ἀριστοτέλει· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ὄρον 10 περὶ οὐσίας ἔχειν φησὶ τὴν ζήτησιν -, ζητεῖσθαι γὰρ ἐν αὐτῷ εἰ οὗτος ἔστιν ὁ φονεὺς ἢ ὁ τυραννοκτόνος, τὸν δὲ ὄρον περὶ τοῦ τί ἔστι τὸ κρινόμενον, ἑροσουλία ἢ κλοπή, τὰς δὲ ἄλλας πλὴν τῆς μεταλήψεως ἀνάγουσιν ὑπὸ τὴν ποιότητα. τὴν γὰρ ποιότητα εἰς πράγματα 15 καὶ ὄητὰ τέμνοντες τὴν μὲν περὶ τὰ ὄητὰ ἀσχολομένην τὰς τέσσαρας νομικὰς στάσεις ἐργάζεσθαι φασί, τὴν δὲ περὶ πράγματα τέμνουσιν εἰς δύο χρόνους, μέλλοντα καὶ παρεληλυθότα, καὶ τὴν μὲν περὶ τὰ μέλλοντα πραγματικὴν φασί τὴν δὲ περὶ τὰ παρελη- 20 λυθότα δικαιολογίαν· ταύτην δὲ εἰς ἀνεύθυνον καὶ ὑπεύθυνον τέμνοντες ὑπὸ μὲν τὸ ἀνεύθυνον πρῶμα

1 | fol. 20<sup>r</sup> | περὶ V || Wiv 294—441 5 cf. H 138, 9 sq.  
7 εἶναι addidi 8 παραγραφὴν] παραγραφικὴν V 10 Arist.  
met. Z. 1039 a 20 12 τυραννοκτόνος (cf. Ven. fol. 44<sup>r</sup>)  
τύραννος V 22 τέμνοντες Walz] τεμόντες V

τὴν ἀντίληψιν ἀνάγουσιν ὑπὸ δὲ τὸ ὑπεύθυνον τὰς  
 τέσσαρας ἀντιθετικάς· ἢ γὰρ εἰς ἑαυτὸν ἀναδέχεται τὸ  
 ἐπαγόμενον ὁ φεύγων ἢ εἰς τινα τῶν ἔξωθεν μεθί-  
 στησι, κἂν μὲν εἰς ἑαυτὸν ποιεῖ ἀντίστασιν, ἂν δὲ  
 5 εἰς τινα τῶν ἔξωθεν ἢ εἰς τὸν παθόντα ἢ εἰς ἄλλον  
 τινά, κἂν μὲν εἰς τὸν παθόντα ποιεῖ ἀντέγκλημα,  
 ἂν δὲ εἰς ἄλλον τινα ἢ ὑπεύθυνον ἢ ἀνεύθυνον,  
 κἂν μὲν εἰς ὑπεύθυνον ποιεῖ μετάστασιν, ἂν δὲ εἰς  
 ἀνεύθυνον συγγνώμην. ἂν δὲ τῶν μὲν προειρη-  
 10 μένων μηδὲν ἢ ζητούμενον, μήτε εἰ ἔστι μήτε <τί  
 ἔστι μήτε> ὁποῖόν τι ἔστι, περὶ δὲ <τοῦ> εἰ χρὴ τὸν  
 ἀγῶνα εἰσελθεῖν <ἢ> μὴ γίνεται μετάληψις, ἢ περ  
 διαιρουμένη εἰς δύο, τό τε ἔγγραφον καὶ τὸ ἄγραφον,  
 ποιεῖ ἑτέρας δύο στάσεις, τὴν τε παραγραφὴν καὶ τὴν  
 15 μετάληψιν.

Μέχρι μὲν οὖν τῶν ἐνταῦθα τοῖς Ἐρμογένους  
 ἀκολουθητέον τεχνικώτατα καὶ σαφέστατα εἰρημένους·  
 ἐπειδὴ δὲ τοὺς τῶν στάσεων ὄρους ὑπογραφικωτέρους  
 μᾶλλον ἢ περ τελείως ἔχοντας ἀποδέδωκεν, ἀναγκαῖον  
 20 ἂν εἴη πρὸς τὰ λοιπὰ τοὺς ἀρίστους φιλοσόφους  
 Εὐαγόραν τε καὶ Ἀκύλαν μεταγενεστέρους μὲν ὄντας  
 ἐπιστημονικώτατα δὲ περὶ τούτων διεξελθόντας συλ-  
 λήπτορας ἡμῖν τῆς ἀκριβοῦς περὶ τῶν στάσεων γνώ-  
 σεως γίνεσθαι παρακαλεῖν.

25 Τῶν τοίνυν στάσεων αἱ μὲν εἰσι λογικαί, αἱ δὲ  
 νομικαί· λογικαὶ μὲν ἐννέα, στοχασμὸς ὄρος πραγμα-  
 τικῆ ἀντίληψις ἀντίστασις ἀντέγκλημα μετάστασις

10/11 τί ἔστι μήτε inserui 11 τοῦ H 141, 32] om. V  
 12 ἢ Walz] om. V; ἢ μὴ om. H 142, 1 18 fort. ὑπογραφι-  
 κώτερον 19 μᾶλλον | f. 20<sup>v</sup> | ἢ περ V 22 ἐπιστημονικό-  
 τατα V

συγγνώμη μετάληψις, νομικαὶ <δὲ> πέντε, παραγραφή  
ῥήτων καὶ διάνοια ἀντινομία συλλογισμὸς ἀμφιβολία.

Πάλιν τῶν στάσεων αἱ μὲν ὑπὸ τὸ δικανικὸν  
ἀνάγονται, αἱ δὲ ὑπὸ τὸ δικανικὸν καὶ συμβουλευτι-  
κόν· τὸ δὲ πανηγυρικὸν συνεπιπλέκεται μὲν ἔσθ' ὅτε 5  
τούτοις, ὑπ' αὐτὸ δὲ μόνον οὐδεμία στάσις ἀνάγεται·  
ὑπὸ μὲν οὖν τὸ δικανικὸν ἀνάγονται στοχασμὸς ἀντί-  
ληψις ἀντίστασις ἀντέγκλημα· μετάστασις συγγνώμη,  
ὑπὸ δὲ τὸ δικανικὸν καὶ συμβουλευτικὸν ὄρος πραγ-  
ματικὴ ῥήτων καὶ διάνοια <ἀντινομία> συλλογισμὸς 10  
ἀμφιβολία μετάληψις παραγραφή.

Πάλιν τῶν στάσεων αἱ μὲν περὶ τὸν παρεληλυ-  
θότα συνίστανται, αἱ δὲ περὶ τὸν μέλλοντα, αἱ δὲ  
περὶ τὸν παρεληλυθότα ἅμα καὶ μέλλοντα· περὶ δὲ  
τὸν ἐνεστώτα οὐδεμία συνίσταται στάσις. περὶ μὲν 15  
οὖν τὸν παρεληλυθότα αἶδε συνίστανται <αἱ> στάσεις,  
ὄρος δικαιολογικαὶ νομικαὶ πλὴν ἀμφιβολίας μετάληψις  
παραγραφή, περὶ δὲ τὸν μέλλοντα πραγματικὴ, περὶ  
δὲ τὸν παρεληλυθότα καὶ μέλλοντα στοχασμὸς ἀμφι-  
βολία. 20

Ἐπι τῶν στάσεων αἱ μὲν ἐκ τοῦ κατηγοροῦ γνω-  
ρίζονται, αἱ δὲ ἐκ τοῦ φεύγοντος, αἱ δὲ ἐξ ἀμφοτέρων·  
ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ κατηγοροῦ μετάληψις καὶ τῶν συλ-  
λογισμῶν ἐνιοι, ἀπὸ δὲ τοῦ φεύγοντος δικαιολογικαὶ  
νομικαὶ παραγραφή, ἐκ δὲ ἀμφοτέρων στοχασμὸς ὄρος 25  
πραγματικὴ.

1 δὲ inserui 10 ἀντινομία inserui collato statuum sche-  
mate in codicis V fol. 20<sup>v</sup> marg. inf. 13 fort. χρόνον post  
συνίστανται ins. 16 αἱ inserui 26 πραγματικὴ | f. 21<sup>r</sup> |  
ἐπειδὴ V

Ἐπειδὴ δὲ δύο ταῦτα συνελθόντα ἐν τέλειον ἀπεργάζεται, τὸ τε ἀποδεικνύον καὶ τὸ ἀποδεικνύμενον, καὶ τὸ μὲν ἀποδεικνύον αἱ στάσεις εἰσὶν τὸ δὲ ἀποδεικνύμενον τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ἡ στάσις τουτέστι τὸ <sup>5</sup> ζήτημα, τὰ ἀρκούντα περὶ τῶν στάσεων διαλεχθέντες ἤδη καὶ περὶ τῆς πολυωνυμίας τῶν ζητημάτων διεξέλθωμεν. καλοῦσι γὰρ αὐτὸ οἱ μὲν ζήτημα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τοῦ δικαίου ζήτησιν, οἱ δὲ πρόβλημα ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι πρὸς διάγνωσιν τῆς ἐν αὐτῷ στάσεως, <sup>10</sup> οἱ δὲ ὄρον ἀπὸ τοῦ περιγράφειν καὶ περιορίζειν τινὰ ὑπόθεσιν, οἱ δὲ ὑπόθεσιν ἀπὸ τοῦ ὑποτίθεσθαι πρᾶγμα τι γερονὸς ἐκ προσώπου, οἱ δὲ μελέτην διότι οὐκ ἄνευ τινὸς συνεχοῦς ἀσκήσεως ἢ περὶ τοὺς ῥητορικοὺς λόγους ἐπιστήμη προσγίνεται ἀνθρώπῳ ὡς καὶ τῶν <sup>15</sup> ἄλλων ἕκαστον, οἱ δὲ πλάσμα καὶ γύμνασμα ἀπὸ τοῦ καὶ πράγματος ἀληθοῦς μὴ ὑποκειμένου γυμνασίας ἔνεκα μόνης διαπλάττειν τινὰς ὑποθέσεις.

Ἄξιον δὲ καὶ τὸ χρήσιμον τῆς περὶ τῶν στάσεων μεθόδου κατανοήσαντας οὕτως ἐπὶ τὴν ἐκάστης χωρῆσαι <sup>20</sup> διαίρεσιν. τὸ γάρτοι τὰς ἀείρους παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἀποδείξεις εἰς *ΙΔ* μόνας γενικὰς ἀναγαγεῖν προτάσεις - φημὶ δὴ τὰς στάσεις - οὐ πόρρω τινὸς διαιρετικῆς ἐστὶ φιλοσοφίας· ὥσπερ γὰρ Ἀρχύτας ὁ Πυθαγόρειος καὶ μετ' αὐτὸν Ἀριστοτέλης ὁ θαυμάσιος <sup>25</sup> ὑπὸ τὰς δέκα κατηγορίας τὰς ἀείρους λέξεις ἀνήνεγκον, οὕτως ἐπαίνων ἀξίους ἠγητέον ὡς μικρὰ μεγάλοις

1 Wiv 294, 8    3 ἀποδεικνύον αἱ Wiv 296, 2] ἀπόδεικτον αἱ V    10 τινὰ ὑπόθεσιν Wiv 296, 9] ὑπόθεσιν om. Wiv 171 ann; τινὰ ὑπ' ὄψεσιν V    15 fort. καὶ γύμνασμα del. 21 γενικὰς om. Wiv 296, 20    24 πυθαγόρειος V    25 ἀνήνεγκον] ἀνενεγκῶν V; ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης θαύματος ἔξιαι . . ἀνενεγκόντες Wiv 297, 3    26 ἐπαίνων Wiv

εικάσαι τοὺς ἅπασαν ἐν ῥητορικῇ δικαιολογίαν ἀριθμῶ  
 δέκα καὶ τεσσάρων ὀρίσαντας στάσεων· διὰ γάρτοι τῆς  
 τούτων ἐπιγνώσεως τοῖς τε προσήκουσι κεφαλαίοις ἐν  
 ἐκάστη στάσει χρησόμεθα καὶ τῶν οἰκείων εὐπορήσο-  
 μεν νοημάτων καὶ σύγχυσιν οὐδεμίαν ἐργασόμεθα, 5  
 τοῖς στοχαστικοῖς ἐν ὄρω κεχρημένοι, τοῖς ὀρικοῖς ἐν  
 πραγματικῇ, ἀλλὰ τὰ προσεχῆ νοήματα ζητήσομεν ἐν  
 ἐκάστη, τὰ δὲ παντελῶς ἀπάδοντα διαγράφομεν. καὶ γὰρ  
 Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις πρὸς τέσσαρα  
 ταῦτα χρήσιμον εἶναι φησι τὴν ῥητορικὴν καὶ τὰς δι' 10  
 αὐτῆς ἀποδείξεις· πρῶτον μὲν πρὸς τὴν τῶν ἀληθῶν  
 καὶ δικαίων ἐν τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν ἐπίγνωσιν,  
 εἰ γὰρ καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρω φησὶ ῥήτορος μὲν γὰρ  
 ἔργον τὸ τὰ ἀληθῆ λέγειν, δικαστῶν δὲ γὰρ σωφρόνων  
 τὸ τὰ δίκαια κρίνειν· δεύτερον τὸ διὰ τῶν κοινῶν 15  
 καὶ πιθανῶν λόγων πείθειν τοὺς πολλοὺς ἀλλὰ μὴ  
 διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν, (ὄν) ἐπαλεῖν παντελῶς ἀδυ-  
 νατοῦσιν· τρίτον (τὸ) πρὸς τὰ ἀντικείμενα δύνασθαι  
 διὰ λόγων βοηθεῖν ἑαυτοῖς· τέταρτον τὸ πᾶσαν ἐν  
 λόγοις εὐροίαν, ἣτις πρὸς ἅπασαν ἐπιστήμην χρήσιμος, 20  
 ἐκ ταύτης ἡμῖν περιγίνεσθαι. ὅθεν καὶ Ἀριστοτέλης  
 ἐν ταῖς δειλιναῖς προσόδοις τῶν ἐταίρων ῥητορικὰ  
 προβλήματα μελετᾶν αὐτοὺς παρεσκεύαζε δύο τέχναις  
 φάσκων εἶναι τοῦ πείθειν ἐν λόγοις, ῥητορικὴν καὶ

1 πᾶσαν ῥητορικὴν δικαιολογίαν Wiv 4 οἰκείων ἐκάστης  
 Wiv 6 κεχρημένοι ἢ τοῖς Wiv 297, 11 8 διαγράφομεν |  
 f. 21<sup>v</sup> | καὶ V 9 Arist. rhet. A. 1355 a 21 11 αὐτῆς Wiv  
 297, 16] αὐτὴν V 13 εἰ γὰρ V] ὡς Wiv || immo ἐν Σωκρά-  
 τος ἀπολογία 18 A (cf. p. 4, 12); error fort. natus est simili-  
 bus locis Phaedr. 260 A sq. 272 D sq. 15 τὸ post σωφρόνων  
 om. Syr. II 4, 14 || δεύτερον δὲ τὸ Wiv 17 ὄν] ὡς Wiv;  
 om. V 18 τὸ Wiv 297, 26] om. V 20 εὐροίαν ex εὐροί-  
 ᾶν V 22 προσόδοις] προόδοις VWiv 23 κατηνάρκαζε Wiv



διαλεκτικὴν, τὴν μὲν ἐν τῷ λέγειν ἀποτάδην, τὴν δὲ ἐν τῷ διαλέγεσθαι· καὶ συνεχῶς ἐπεβόα τοῖς ἐταίροις κινῶν αὐτοὺς πρὸς τὴν τοῦ λέγειν μελέτην 'αἰσχρὸν σιωπᾶν, Ἰσοκράτην δ' εἶν λέγειν'. οἱ μὲν οὖν τῶν  
 5 δειλινῶν ἀκροώμενοι συνόδων, αἱ πρὸς τοὺς πολιτικούς ἐγύμναζον (λόγους), ἑξωτερικοὶ ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ τῶν ἐωθινῶν περὶ φιλοσοφίας λόγων ἀκροαματικοί.

Μινουκιανὸς μὲν οὖν προτάττει τῶν ἄλλων στάσεων τὸν στοχασμὸν λέγων κατὰ φύσιν εἶναι τοῖς φεύγουσι  
 10 πρὸ πάσης ἄλλης δικαιολογίας ἐπὶ τὴν ἄρνησιν χωρεῖν· Ζήνων δὲ καὶ Ἐρμογένης καὶ Μητροφάνης προτάττουσι τῶν στάσεων τὸν στοχασμὸν, διότι ἐν πάσαις ταῖς λογικαῖς ἐμπίπτει στάσεσι, ταύτας δὲ πρὸ τῶν νομικῶν μελετητέον· Ἀρποκρατίων δὲ τῶν στάσεων  
 15 προτάττει τὴν παραγραφὴν, διὸ κατὰ φύσιν ἐστὶ τῷ φεύγοντι παραγράφεσθαι πρῶτον τὸν ἀγῶνα καὶ πολλὰ ποιεῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ τὴν δίκην εἰσελθεῖν, ἔπειτα εὐθινομένον πρὸς ἄρνησιν ἰέναι, ὅπερ στοχασμῷ προσήκει· Κορνοῦτος δὲ τὴν ἀμφιβολίαν λέγων δύο εἶναι  
 20 ἐν ταῖς στάσεσιν ἀμφιβολίας, τὴν μὲν περὶ ῥητὰ τὴν νομικὴν ἀμφιβολίαν, τὴν δὲ περὶ πράγματα τὴν στοχαστικὴν, πρότερα δὲ εἶναι τὰ ῥητὰ τῶν πραγμάτων, προτέραν ἄρα καὶ τὴν νομικὴν ἀμφιβολίαν τακτέον· Ἐναγόρας δὲ καὶ Ἀκύλας τὸν στοχασμὸν προτάττουσι,  
 25 διότι τὴν περὶ τοῦ εἰ ἔστι περιέχει ζήτησιν, ἐν παντὶ

4 Ἰσοκράτην Wiv] Ἰσοκράτη V 6 λόγους Wiv 298, 6] om. V 7 φιλοσοφίαν Wiv 8 Wiv 298 11 H 138, 4 sq. 15 fort. διότι 22/23 πρότερα et προτέραν Graeven coll. Wiv 843 ann. 1 (Ven. fol. 102<sup>r</sup>)] πρῶτα et πρότην V || ῥητὰ | f. 22<sup>r</sup> | τῶν V 25 περιέχει (cf. fol. 35<sup>v</sup> Ven.)] ἐπέχει V

δὲ πράγματι πρῶτον εἰ ἔστι ζητοῦμεν, δεύτερον τὸ τί ἔστι, τρίτον τὸ ὁποῖόν τί ἐστίν.

Ἐνόμασται δὲ στοχασμὸς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐπι-  
 τινα σκοπὸν εὐστόχως λέντων τὰ βέλη· καὶ γὰρ ἐν-  
 ταῦθα στοχαστικοῖς τοῦ προκειμένου καὶ τοῖς ἐξ εἰ- 5  
 κόντων λόγοις ὃ τε κατήγορος κατασκευάζει τὸ ἐπαγό-  
 μενον ἔγκλημα καὶ ὃ φεύγων διωθεῖσθαι σπένδει τὰς  
 αἰτίας. Μινουκιανὸς μὲν οὖν ὠρίσατο τὸν στοχασμὸν  
 οὕτως ἄρρησις παντελῆς τοῦ ἐπιφερομένου ἔγκλη-  
 ματος, οὐ σφόδρα δὲ ὑγιῶς ὁ ὄρος ἔχει· οὔτε γὰρ 10  
 ἐκ γένους ἐστὶ καὶ διαφορῶν, ἅπερ τοῖς τελείως ἔχου-  
 σιν ὄροις προσεῖναι δεῖ, καὶ κοινόν ἐστὶ καὶ τῶν  
 ἄλλων στάσεων τὸ ἀρνεῖσθαι τὸ ἐπαγόμενον ἔγκλημα,  
 ἔτι δὲ οὐδὲ παντὶ στοχασμῷ ἀρμόζει - ἐν γὰρ τοῖς  
 συνεξευγμένοις στοχασμοῖς οὐχ ἓν ἐστὶ τὸ ἐπιφερό- 15  
 μενον ἔγκλημα ἀλλὰ δύο -, ἔτι γε μὴν ὡς εἴρηται  
 τοῦ στοχασμοῦ ἐξ ἑκατέρων γνωριζομένου τῶν μερῶν  
 ἐκ μόνου τοῦ φεύγοντος αὐτὸν ὠρίσατο - ἢ γὰρ  
 ἄρρησις οἰκεία δηλονότι τοῖς φεύγουσιν -. Ἐρμογένης  
 δὲ καὶ Μητροφάνης οὕτως ὀρίζονται τὸν στοχασμὸν 20  
 ἄδηλου πράγματος ἔλεγχος οὐσιώδης ἀπὸ τινος φανε-  
 ροῦ σημείου, ἔχει δὲ <καὶ> οὕτως ἀτελῶς ὁ ὄρος·  
 οὔτε γὰρ ἐκ γένους ἐστὶ καὶ διαφορῶν, οὔτε τῶν  
 ἀγωνιζομένων ἑκάτερα τὰ μέρη περιλαμβάνει, ἀλλ'  
 ἐναντίως ἐπιχειρήσας τῷ Μινουκιανῷ καὶ ἀπὸ τοῦ 25  
 διώκοντος ὀρισάμενος οὐδεμίαν ἐν τῷ ὄρω τοῦ φεύ-

1 an πρῶτον τὸ εἰ? 3 Wiv 298, 8 5 fort. καὶ del.  
 7 τ[ἀ]ς V 11 συστατικῶν διαφορῶν Wiv 299, 3  
 16 p. 57, 25 17 ἑκατέρου Wiv 299, 8 19 H 138, 12 22 ση-  
 μείον ex σημείον V || καὶ οὕτως Wiv 299, 13] οὕτως (συν. καὶ)  
 V 26 [ὀ]ρισάμενος, ex ω, V

γοντος ἐποιήσατο μνήμην - ὁ γὰρ οὐσιώδης ἔλεγχος  
μόνῳ τῷ κατηγορῶν προεπώδης -, ἔτι γε μὴν οὐδὲ  
πάντα στοχασμὸν ἐμπεριλαμβάνει τῷ ὄρῳ· εἰσὶ γὰρ  
τινες, οἱ τεκμήρια οὐκ ἔχουσιν, οὓς ἀτελεῖς ἐκ πραγ-  
5 μάτων καλοῦσιν οἱ τεχνολογοί, οἷον ἀσώτου πατῆρος  
ἀφανῆς γέγονε καὶ κρίνεται ὁ ἄσωτος φόνου· ἐπὶ γὰρ  
τούτου καὶ τῶν παραπλησίων τεκμήριον οὐδὲν ἐναργῆς  
δείκνυται τοῦ κρινομένου. διαφέρει δὲ τὸ τεκμήριον  
τοῦ κρινομένου, ὅτι τὸ μὲν ἀποδείκνυσι, τὸ δὲ ἀπο-  
10 δείκνυται, καὶ ὅτι τὸ μὲν κρινόμενον καὶ ἐν ταῖς  
ἄλλαις ἐμπίπτει στάσεσι, τὸ δὲ τεκμήριον ἐν μόνῳ τῷ  
στοχασμῷ. ἴδιον δὲ στοχασμοῦ ἐστὶ μόνου τε καὶ  
παντὸς τὸ περὶ οὐσίας εἶναι τὴν ζήτησιν, τὸ δὲ  
ἀνεύθυνον μὲν εἶναι <τὸ> τεκμήριον ἕτερον δέ τι δι'  
15 αὐτοῦ κρίνεσθαι ἴδιον μὲν στοχασμοῦ οὐ παντὸς  
δέ· ἔνια γὰρ τῶν τεκμηρίων ἐστὶν ἀνεύθυνα, ὡς ἐπὶ  
τοῦ νέου πλουσίου τοῦ γήμαντος ἐξ ἀστυγείτουτος  
πόλεως <τυράννου> θυγατέρα καὶ κρινομένου τυραν-  
νίδος ἐπιθέσεως. ὅρος δὲ αὐτοῦ τελείως ἔχων ὅδε  
20 στοχασμὸς ἐστὶ στάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ  
μέρους περὶ τοῦ εἰ ἐστὶ τὸ κρινόμενον τὴν ζήτησιν  
ἔχουσα'. γένος μὲν οὖν τοῦ ὄρου ἐστὶν ἡ στάσις -  
ὑπὸ γὰρ τὴν στάσιν καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀνάγονται  
ζητήσεις -, τὰ δὲ λοιπὰ διαφοραί· ἐπειδὴ γὰρ τῶν  
25 στάσεων αἱ μὲν εἰσὶ μουσικαί, αἱ δὲ ἀριθμητικαί, αἱ  
δὲ πολιτικαί, προσθεῖς τὸ 'πολιτικοῦ πράγματος' τῶν  
ἄλλων αὐτὴν ἐχώρισε στάσεων. πάλιν ἐπειδὴ τῶν  
πολιτικῶν ζητήσεων αἱ μὲν εἰσὶ καθόλου, αἱ δὲ μερι-

8 ὅτι ante διαφέρει lin. del. V 9 ἀποδείκνυσιν | f. 22<sup>v</sup> |  
τὸ V 14 τὸ Wiv 300, 13] om. V 18 τυράννου Wiv,  
cf. Syr. II 80, 4] om. V 26 τὸ Wiv 301, 4] τοῦ V

καί, προσθεῖς τὸ 'ἐπὶ μέρους' ἐχώρισεν αὐτὰς τῶν καθόλου. τὸ δὲ τοῦ στοχασμοῦ ἰδιον προσθεῖς τῶν ὁμογενῶν αὐτὸν χωρίζει στάσεων· τὸ γὰρ περὶ οὐσίας εἶναι τὴν ζήτησιν μόνῃ καὶ παντὶ ὡς εἴρηται στοχασμῷ ἀρμόζει.

5

Εἶδη δὲ τῶν στοχαστικῶν προβλημάτων ἐστὶ δέκα. τὰ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπλᾶ, τὰ δὲ σύνθετα· καὶ ἀπλᾶ μὲν τέσσαρα, ἀπλοῦν τέλειον ἐκ προσώπων καὶ πραγμάτων, ἀπλοῦν ἀτελὲς ἐκ <προσώπων, ἀπλοῦν ἀτελὲς ἐκ> πραγμάτων· ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀπλοῖς καὶ ὁ 10 καλούμενος τῆς γνώμης στοχασμός, ἐν ᾧ μόνῃ τοῦ δράσαντος ἢ γνώμῃ δι' ὅλου τοῦ προβλήματος ἐξετάζεται, οἷον μητρικὰ δόξασα μεμνηνῆναι τὸν μὲν νῖδον ἔτρωσε, τὸν δὲ πρόγονον ἀνεῖλε καὶ φεύγει φόνου. τῶν δὲ συνθέτων ἀντεγκληματικὰ μὲν ἐστὶ τρία, ἃ 15 καὶ κατὰ ἀμφισβήτησιν καλεῖται, συνεξευγμένα δὲ τρία· ἀντεγκληματικὸς διπλοῦς τέλειος ἐκ προσώπων καὶ πραγμάτων, ἀντεγκληματικὸς διπλοῦς ἀτελὲς ἐκ προσώπων, ἀντεγκληματικὸς διπλοῦς ἀτελὲς ἐκ πραγμάτων· τῶν δὲ συνεξευγμένων ὁ μὲν τίς ἐστὶν ἐμπύπτων, ὁ 20 δὲ προκατασκευαζόμενος, ὁ δὲ συγκατασκευαζόμενος. ἀπορήσειε δ' ἂν τις, πῶς οἶόν τε κρίσιν ἐν δικαστηρίῳ συστήναι προσώπου ἢ πράγματος ἐκλείποντος. φημὲν οὖν ὅτι τὸ μὲν πρόσωπον πάντῃ ἐκλείπει ἀδύνατον· τοῦ γὰρ δράσαντος μὴ ὑπόντος κατὰ τίνος 25 ἐξοίσει τὴν ψῆφον ὁ δικαστής; ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῶν προσώπων κινούμενα κεφάλαια ἐκλείπει, ὅταν ἀόριστον

3 ἀπ[ὸ]ν] V 4 p. 62, 12 6 Wiv 301 9 προσώπων —  
ἐκ inserui 10 fort. prius καὶ del. 12 πράγματος ante  
προβλήματος lin. del. V 15 συνθέτων | f. 23<sup>r</sup> | ἀντεγκλημα-  
τικὰ V 22 cf. Wiv 431, 20—32. Wvii 348, 21—349, 2

πρόσωπον ἢ πάντη ἐξισάζον ἐν στοχασμῷ παραλάβω-  
 μεν, διὰ τοῦτο ἀτελεῖς ἐκ προσώπων τοὺς τοιοῦτους  
 καλοῦμεν στοχασμούς. πάλιν τὸ πρᾶγμα διχῶς οἱ  
 τεχνογράφοι καλοῦσι, τὸ τεκμήριον καὶ τὸ κρινόμενον·  
 5 τὸ μὲν οὖν τεκμήριον ἐκλείπει πολλάκις, τὸ δὲ ἐπι-  
 φερόμενον ἐγκλημα οὐδέποτε· διὰ γοῦν τὴν τοῦ  
 τεκμηρίου ἐκλειψιν ἀτελεῖς ἐκ πραγμάτων καλοῦνται  
 στοχασμοί.

Κεφάλαια δὲ τοῦ στοχασμοῦ ἐστὶν ἐννέα μετὰ τὰ  
 10 προοίμια καὶ προκατάστασιν καὶ κατάστασιν — ταῦτα  
 γὰρ κοινὰ πάντων ἐστὶ προβλημάτων τῶν ὑπὸ τὰς  
 στάσεις ἀναγομένων. ἔστι δὲ προκατάστασις μὲν λόγος  
 ἐν βραχεῖ τὰ ἐν τῇ καταστάσει μηνύων περιεχόμενα,  
 ὡς δὲ Ἀψίνης φησὶν ἐν τῇ περὶ τῶν μερῶν τοῦ πολι-  
 15 τικοῦ λόγου τέχνῃ ἔφοδος πρὸς τὰς ἀποδείξεις<sup>9</sup>, οἷον  
 ἐν τῷ κατὰ Μειδίον βούλομαι δὲ ἕκαστον ἀπ' ἀρχῆς ὦν  
 πέπονθα ἐπιδείξας καὶ περὶ τῶν πληγῶν εἰπεῖν, ἄς τὸ  
 τελευταῖον προσενέτεινέ μοι· ἐν γὰρ οὐδέν ἐστιν, ἐφ'  
 20 ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὦν ἀπολωλέναι φανή-  
 σεται· κατάστασις δέ ἐστι λόγος πρὸς <τὸ> τῷ  
 πράγματι συμφέρον καθιστὰς τὴν διήγησιν καὶ τὰ  
 ἐμπίπτοντα προαναιρῶν τῆς τῶν ἀκουόντων ἐννοίας,  
 διαφέρει δὲ διηγήσεως, ὅτι ἢ μὲν ψιλὴν ἐκθεσιν ἔχει  
 τῶν πραγμάτων, ἢ δὲ τῶν τε πρὸ τοῦ πράγματος ἔνια  
 25 συμπεριλαμβάνει καὶ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα καὶ αὐτὸ  
 τὸ πρᾶγμα οὐ πάντως <ὡς> γέγονέν ἄλλ' ὡς ἂν αὐτῷ

9 Wiv 303, 1 (302 ann.) || H 143, 2 12 cf. Wvii 721, 1—  
 722, 6 13 μηνύ[ω]ν V 15 Aps. I 348, 12 Sp. 16 Dem.  
 21, 12 20 τὸ] om. V (πρὸς τὸ τοῦ πράγματος συμφέρον Wvii  
 721, 9) 22 ἐμ[πί]πτοντα V] ἀντιπίπτοντα Wvii 721, 10  
 23 μὲν | f. 23<sup>v</sup> | ψιλὴν V || fort. παρέχει 25 περιλαμβάνει sive  
 παραλαμβάνει Wvii 721, 13 26 ὡς Wvii 721, 14] om. V

δοκῆ συμφέρειν ἀφηγεῖται, τὰ μὲν ὅτι μάλιστα συστέ-  
 λουσα, τὰ δὲ πλατύνουσα, ἕνια δὲ καὶ πρὸς τὸ μείζον  
 ἐξαίρουσα· καὶ γὰρ Ἴσοκράτης ἐν τῇ τέχνῃ φησὶν ὡς  
 ἔν τῇ διηγῆσει λεκτέον τό τε πρᾶγμα καὶ τὰ πρὸ  
 τοῦ πράγματος καὶ τὰ μετὰ τὸ πρᾶγμα καὶ τὰς δια- 5  
 νοίας, αἷς ἑκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων χρώμενος τόδε  
 τι πέπραχεν'. καταστάσεων δὲ τρόπους Ἀψίνης φησὶ  
 ἸΒ· ἢ γὰρ τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν ἐξετάζομεν, ἢ τὴν  
 τῶν ἀκούοντων, ἢ τὴν τῶν ἀντιδίκων, ἢ ἀντιπίπτον  
 ἀναιροῦμεν, ἢ προσυστάσει χρώμεθα, ἢ προδιαβολῇ, 10  
 ἢ προδιορισμῶ, ἢ ἀντεξετάσει τῶν προτέρων καὶ τῶν  
 νῦν, ἢ τὸ πρῶτον κεφάλαιον καταστατικῶς εἰσάγομεν  
 τουτέστιν ἀφηγηματικῶς καὶ ἀνηπλωμένως, ἢ μέρος  
 κεφαλαίου ἀπολαβόντες εἰσάγομεν καταστατικῶς, ἢ  
 τρόπους παρεισφέρομεν - τοῦτο δὲ μάλιστα ἐν τοῖς 15  
 ἐσχηματισμένοις ἀρμόσει τῶν ζητημάτων -, ἢ ἐπαγ-  
 γελία χρώμενοι τὴν κατάστασιν ἐργασόμεθα —. μετὰ  
 δὲ ταῦτα κεφάλαια στοχαστικά ἐστι τάδε· παραγραφι-  
 κόν, ἐλέγχων ἀπαίτησις, βούλησις, δύναμις, ἀπ' ἀρχῆς  
 ἄχρι τέλους, ἀντίληψις, μετάληψις, χρῶμα, πιθανή 20  
 ἀπολογία. τούτων δὲ τῶν κεφαλαίων τὰ μὲν ἐκ τοῦ  
 προσώπου λαμβάνεται, τὰ δὲ ἐκ τῆς τῶν πραγμάτων  
 ποιότητος, τὰ δὲ ἕξωθεν ἔχει τὴν σύστασιν· ἀπὸ μὲν  
 οὖν τοῦ προσώπου βούλησις τε καὶ δύναμις κινεῖται,  
 διόπερ ἐν τοῖς ἀτελέσιν ἐκ προσώπων στοχασμοῖς ἢ 25

1 συμφέρον Wvii 721, 15 4 [διηγῆσει] V || τ[ἀ], ex o, V  
 6 ἐκά[σ] er. | τερος V || χρώμενος om. Syr. i 25, 6 et π fol. 91<sup>v</sup>  
 Ven. 7 καταστάσεως Wvii 721, 21 (cf. Syr. fol. 91<sup>v</sup> Ven.)  
 καταστάσεων V || δὲ V] δὴ Wvii || Aps. l. l. 11 προτέρων  
 καιρῶν καὶ Aps. 18 δὲ V; an δὴ? 20 χρώμα ἀντίληψις  
 μετάληψις V; ordinem mutavi coll. π 66, 2/3. 66, 12. 79, 3 sq.  
 H 143, 5 21 Wiv 303, 3 24 τε sup. V; om. Wiv 303, 6

τε βούλησις καὶ ἡ δύναμις ἐκλείπει· ἀπὸ δὲ τοῦ πράγματος τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἀντίληψις εἰ ἐμπίπτουσι, μετάληψις, χρωμα, πιθανὴ ἀπολογία, ἅπερ ἐν τοῖς ἀτελέσιν ἐκ πραγμάτων ἐκλείπει· ἔξωθεν δὲ  
 5 ἐμπίπτουσι δύο, παραγραφικὸν καὶ ἐλέγχων ἀπαίτησις. πάλιν δὲ τῶν κεφαλαίων τὰ μὲν τοῦ κατηγοροῦ ἐστὶ, τὰ δὲ τοῦ φεύγοντος, τὰ δὲ κοινὰ ἀμφοῖν· τοῦ μὲν κατηγοροῦ δύο, ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, μετάληψις· τοῦ δὲ φεύγοντος πέντε ὥσπερ ὑπ' αὐτῆς βοηθουμένου  
 10 τῆς τέχνης καὶ τὸ φοβερόν τῆς κατηγορίας τῷ πολυτρόπῳ τῆς ἀπολογίας ἐκκρούοντος, ἔστι δὲ τάδε παραγραφικόν, ἐλέγχων ἀπαίτησις, ἀντίληψις, χρωμα, πιθανὴ ἀπολογία· κοινὰ δὲ ἀμφοῖν κεφάλαια βούλησις καὶ δύναμις.

15 Τὸ μὲν οὖν παραγραφικὸν ὠνόμασται μὲν ἀπὸ τοῦ παραγράφειν καὶ ἐκβάλλειν τὴν γραφήν· εἰ γὰρ γράψασθαι τὸ κατηγορῆσαι καὶ τὸ ἐκβάλλειν τὴν κατηγορίαν παραγράφεσθαι, εἰκότως καλεῖται καὶ παραγραφικὸν τὸ κεφάλαιον. ἐμπίπτει δὲ κατὰ πέντε  
 20 τρόπους, κατὰ τὸ λείπον, κατὰ τὸ περιττεῦον, κατὰ τὸ ἀπὸ χρόνου, ἀφ' ὧν ἄλλοι ἐποίησαν, ἐφ' οἷς ἔδει τιμᾶσθαι ἐπὶ τούτοις καὶ εὐθύνεσθαι· κατὰ μὲν τὸ λείπον, ὡς ἐπ' ἐκείνου ἀσώτου πατῆρ ἀφανῆς γέγονε καὶ φόνου φεύγει ὁ ἄσωτος, ἐρεῖ γὰρ ὡς ἤρη πρό-  
 25 τερον ἐμφανῆ γενέσθαι τὸν φόνον, εἰθ' οὕτως ἐμὲ τοῦ φόνου κρίνεσθαι· κατὰ δὲ τὸ περιττεῦον, οἷον δέκα νέοι συνώμοσαν μὴ γῆμαι καὶ κρίνονται κακοῦ

5 ἀπαίτησις | f. 24<sup>r</sup> | πάλιν V 15 Wiv 303 || H 143, 7

καὶ κρίνεται

20 et 23 λείπον V

p. 62, 6)

24 καὶ φόνου φεύγει V (καὶ κρίνεται

βίου· εἰ γὰρ καὶ Μαῖωρ ἐβάλλει τοῦτον τοῦ παρα-  
 γραφικοῦ τὸν τρόπον λέγων ὡς ἔει μὲν διάφορα ἦσαν  
 τὰ πράγματα πεποιηκότες οἱ κρινόμενοι, ἤρμοττεν ἂν  
 ἡ κοινὴ κατ' αὐτῶν κατηγορία, ὡς ἐπὶ τῶν δέκα στρα-  
 τηγῶν τῶν μὴ ἀνελομένων τὰ νανάγια· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ 5  
 τῷ αὐτῷ κρινονται, οὐχ ἔξει χώραν τὸ παραγραφικόν,<sup>3</sup>  
 ἀλλ' ἐρεῖ τις πρὸς αὐτὸν ὅτι κἀνταῦθα οἱ νέοι δια-  
 φόρους αἰτίας προβάλλονται τῆς ἀγαμίας, ὁ μὲν ἀπο-  
 ρίαν, ὁ δὲ τῶν γυναιῶν τὴν ἐπὶ τὸν ἄτοπον βίον  
 εὐχέρειαν καὶ τὰ ἐπ' αὐταῖς ὄνειδῃ, ὁ δὲ τὰς ἐπὶ 10  
 παισὶν ἁώροις λύπας, ὁ δὲ τις ἐλευθερίαν ὑπο-  
 λαμβάνων τὴν μοναυλίαν, ὁ δὲ ἄλλο τι, ὥστε κἀν-  
 ταῦθα οἱ νέοι τὴν κοινὴν εὐλόγως παραγράφονται  
 κρίσιν οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς γνώμης ἐπὶ τὸ μὴ γῆμαι  
 κεχωρηκότες, ὥσπερ καὶ τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δια- 15  
 φόρους ἐρεῖ τοῦ μὴ ἀνελεῖσθαι τὰ νανάγια τὰς αἰτίας·  
 ὁ μὲν γὰρ τις αὐτῶν ἐπὶ τῆς συμβολῆς ἐτέτακτο, ὁ  
 δὲ ἐπὶ τῆς φρουρᾶς, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως τῶν  
 νεκρῶν, ὁ δὲ ἐπ' ἄλλῳ τινί· διὰ ταῦτα οὖν οὐκ ἐκβα-  
 λούμεν ἀλλὰ παραδεξόμεθα καὶ τὸν κατὰ τὸ περιτ- 20  
 τεῦον τοῦ παραγραφικοῦ τρόπον· κατὰ δὲ τὸ ἀπὸ  
 χρόνου, οἶον δειλοῦ παῖς ἠρίστευσε καὶ κρίνει τὴν  
 γυναῖκα μοιχείας, ἐρεῖ γὰρ ὁ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς λέγων  
 ὡς ἔχρην τὴν γυναῖκα πάλαι κρίνεσθαι μοιχείας, οὐχὶ  
 νῦν· κατὰ δὲ τὸ ἀφ' ὧν ἄλλοι ἐποίησαν, οἶον 25  
 τρισαριστέως εἰκόνα ἔστησαν οἱ πολέμιοι καὶ φεύγει  
 προδοσίας, τὸ γὰρ ὑπὸ ἄλλων πεπραγμένον εἰς αὐτὸν  
 ἀναφέρεται· κατὰ δὲ τὸ ἐφ' οἷς ἔδει τιμᾶσθαι ἐπὶ

3/4 immo ἤρμοττεν ἂν τὸ παραγραφικόν 15 κεχωρηκότες  
 Walz] ἐκχωρηκότες V 17 συμβολῆς | f. 24<sup>v</sup> | ἐτέτακτο V  
 27 πεπραγμένον, ex -μένων, V



τούτοις καὶ εὐθύνεσθαι, οἷον ἠνέχθη σιγητὸς ἐπὶ  
 τὴν Περικλέους οἰκίαν, εὐρέθησαν χίλια πανοπλία  
 καὶ κρίνεται τυραννίδος ἐπιθέσεως, ἐρεῖ γὰρ ὡς ὑπὲρ  
 τῆς πόλεως κατεσκευάσα τὰς πανοπλίας, ὁ δὲ τῆ  
 5 πατρίδι βοηθῶν τιμητέος, οὐ κολαστέος· τὰ μὲν οὖν  
 ἄλλα παραγραφικὰ δοκεῖ καθαιρεῖν τοῦ παραγραφο-  
 μένου τὸ ἀξίωμα, τοῦτο δὲ σεμνότητά τινα καὶ τιμὴν  
 τῷ κρινομένῳ περιποιεῖ. πλατύνεται δὲ τὸ παραγραφο-  
 φικὸν διὰ ἀποστροφῶν διὰ παραδειγμάτων δι' ἐνθυ-  
 10 μημάτων· διὰ ἀποστροφῶν μὲν, οἷον ἐπὶ Περικλέους  
 ἔφερε γὰρ εἰ (σὺ) στρατιώτας ἐκ τῶν προσόντων  
 ἑτρεφες ἑκατόν, ὅπως ἐν τῷ δέοντι προθύμως ἐπαμύ-  
 νοις τῇ πατρίδι, εἰτά τις τῶν συκοφαντῶν τυραννίδος  
 ἐπάγοι κατὰ σοῦ γραφήν, οὐκ ἂν ἠγανάκτεις εὐθυνό-  
 15 μενος ἐφ' οἷς εὐεργέτης; ἐγὼ μὲν ἠγοῦμαι· διὰ  
 παραδειγμάτων, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ 'καὶ γὰρ πρό-  
 τερον ἀκούω Κλεινίαν ἐν καιρῷ τῇ πόλει πορίσασθαι  
 τὴν ἐπικουρίαν, διότι πολλοῖς καὶ πρότερον ἐκ τῶν  
 προσόντων ἐπαρκῶν ἐν τῇ κατὰ Μήδων ἐπ' Ἀρτεμισίῳ  
 20 ναυμαχίᾳ τριήρη σὺν διακοσίοις ἀνδράσιν ἐπιδέδωκε  
 τῇ πατρίδι καὶ τῆς κατὰ βαρβάρων ἀριστείας αἰτιώτα-  
 τος ὑπῆρξεν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐκείνου ὄρων ἀνδρῶν τοσού-  
 των ἰδιώτην ὄντα δύναμιν περιβαλλόμενον ἠγανάκτησεν  
 ἢ πρὸς δικαστήριον εἴλκυσεν ἢ τυραννίδος ἐγράψατο·  
 25 διὰ δὲ ἐνθυμημάτων, ὅταν οἰκείαις τῷ προκειμένῳ  
 χρώμενος ἐννοίαις κατασκευάζῃ τὸ παραγραφικὸν λέγων

8 Wiv 322, 4      10 οἷον ὡς Wiv 322, 6      11 σὺ Wiv]

om. V      12 ἐπαμύνη<sup>οἷς</sup> V      13 τῶν συκοφαντῶν τις Wiv  
 16 οἷον om. Wiv 322, 11      20 ἀνδρ[ά]σιν, ex ω, V      23 περι-  
 βαλλόμενον | f. 25<sup>r</sup> | ἠγανάκτησεν V      25/26 ὅταν . . κατα-  
 σκευάζει VWiv; fort. ὁ αὐτὸς . . κατασκευάζει

ἵπου γὰρ δίκαιον τηλικούτους ἀγῶνας ὑπομένειν ὑπέρ  
 ὧν εὖ ποιεῖν ἐσπουδάκασιν ἄνθρωποι; ποῦ τὸν προ-  
 λαμβάνοντα παρασκευῆ τοὺς κινδύνους εὐθύνειν ἄξιον;  
 ποῦ τὴν θρεψαμένην προαναρπάζειν τῶν δεινῶν οὐκ  
 εὐλογον; εἰ γὰρ περιμενοῦμεν τοὺς καιροὺς καὶ τῶν 5  
 πολεμίων ἤδη τὴν χώραν λεηλατούντων τότε πρὸς τὴν  
 ἐπιμέλειαν τρεψόμεθα τῶν δεόντων, ὀκνῶ μὴ τοῖς  
 ἐναντίοις πρὸς ἠδονὴν ἅπαντα πολιτευσόμεθα. ὁ μὲν  
 οὖν φεύγων διὰ τῶν τόπων τούτων κατασκευάσει τὸ  
 παραγραφικόν, ὁ δὲ διώκων ἀνατρέψει αὐτὸ λογισμοῖς 10  
 καθολικοῖς, οἷον ἑτῶν συνειδότην ἑαυτοῖς ἐστὶ τὸ  
 παραγράφεσθαι, τῶν δὲ θαρρούντων τὸ δέχεσθαι τὸν  
 ἀγῶνα· δυοῖν <γὰρ> θάτερον, ὃ χρηστέ, ἢ κατὰ τῆς  
 πόλεως ἅπαντα κακουργεῖς ἢ κηδόμενος ἡμῶν, ὡς  
 ἄνω καὶ κάτω θρυλεῖς, παρεσκευάσαι τὰ πρὸς τυραν- 15  
 νίδα· εἰ μὲν οὖν εὖ ποιῶν φανῆς, πρόδηλον ὡς καὶ  
 δωρεὰς λήψῃ παρὰ τῶν πολιτῶν, εἰ δὲ ὥσπερ δείξειν  
 ἐγὼ πεπίστευκα καθ' ἡμῶν ἅπαντα ταυτὶ πεφώρασαι  
 σκευωρούμενος, αὐτὸς τε ἐπιβουλεύων εὖ οἶδα παύσῃ 20  
 καὶ τοὺς ἄλλους σωφρονεστέρους ὁ κατὰ σοῦ τήμερον  
 ἀγῶν παρεσκευάσει. κατ' ἀμφοτέρα τοίνυν ἡμίστα  
 παραγραφικόν σοι τὴν δίκην. διαφέρει δὲ τῆς παρα-  
 γραφῆς τὸ παραγραφικόν, ὅτι ἡ μὲν στάσις ἐστὶ, τὸ  
 δὲ κεφάλαιον, καὶ ἡ μὲν πάντως νόμον ἔχει πρόσκει-

2 προλαβόντα Wiv 322, 24 7/8 ὀκνῶ λέγειν μὴ . . πολι-  
 τευσόμεθα Wiv 322, 28 9 παρεσκευάζει Wiv 323, 1  
 10/11 καθολικοῖς λογισμοῖς Wiv 13 γὰρ Wiv 323, 5] om. V  
 15 παρεσκευάσαι] παρεσκευάσαι VWiv 17 λήψῃ] V || ἐπι-  
 πε  
 δείξειν Wiv 323, 9 18 φώρασαι, ras. supr. prior. α, V]  
 πεφώραση Wiv 323, 10 19 περ vel παρα (p. comp.) post  
 οἶδα V (fin. vers.) || π[άυσῃ] V 20 σήμερον Wiv

μενον, τὸ δὲ οὐ, καὶ ἡ μὲν ἐκβάλλει τὸν ἀγῶνα, τὸ δὲ διαβάλλει, καὶ τὸ μὲν κατὰ τοὺς προειρημένους γίνεται τρόπους, ἡ δὲ δι' ἐτέρων εὐρίσκεται θεωρημάτων.

- 5 Ἡ δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις ὠνόμασται μὲν ἀπὸ τοῦ τὸν φεύγοντα μάρτυρας ἀπαιτεῖν τῶν κατηγορουμένων καὶ τῷ διώκοντι μὴ συγχωρεῖν ἀμαρτύρους ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας. πλατύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ φεύγοντος τέτρασι τόποις τούτοις, πηλικότητι συγκρίσει  
 10 τοῖς πρὸς τι τοῖς περιστατικοῖς μορίοις - ἔοικε δὲ ἡ πηλικότης καὶ ἡ σύγκρισις καὶ τὰ πρὸς τι τῇ ἐν κοινῷ τόπῳ τριπλῇ συγκρίσει ἀπὸ τοῦ μείζονος ἀπὸ τοῦ ἴσου ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος - πηλικότητι μὲν οὕτως ἄμεγα ἐστὶν ὁμολογουμένως τὸ ἐπαγόμενον ἔγκλημα - εἰ  
 15 τυραννὶς εἰ προδοσία τὸ κρινόμενον εἴη -, οὐκὸν χρὴ μαρτύρων ἀπόντων περὶ τηλικούτων πραγμάτων ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν· συγκρίσει δέ, ὅτι καὶ ἐπὶ πάντων οὕτως ἔχει τῶν παραπλησίων, φόνου δωροδοκίας παραπροσβείας, ἅπερ ἅπασαν ἄρδην ἀνατρέπει διὰ τῆς  
 20 παρανομίας τὴν πόλιν· ἀλλ' ὅμως οὐδὲ <ἐπ'> ἐκείνων οὐδεὶς πώποτε τῶν ἐλεγξόντων ἀπόντων ὑπέσχε τὴν κρίσιν· τοῖς δὲ πρὸς τι, ὅτι ἄτοπον ἐπὶ μὲν ὕβρεως καὶ κλοπῆς μηδένα ἐξ ὑποψίας κρίνεσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν τηλικούτων ἀμαρτύρους ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας·  
 25 τοῖς δὲ περιστατικοῖς μορίοις, οἷον προσώπῳ τίς εἶδε,

2 p. 66, 19 5 Wiv 325 || H 143, 27 9 τούτοις τόποις Wiv 326, 2 12 ἴσου | f. 25<sup>v</sup> | ἀπὸ V 13 πηλικότητι Wiv 326, 2 (cf. marg. V) | πηλικότης V 14 ἐπαγόμενον om. Wiv || οἷον εἰ τυραννὶς Wiv 15 fort. τυραννὶς ἢ προδοσία || εἴη om. Wiv 18 οἷον φόνου Wiv 20 ἐπ' addidi 21 ἀπόντων ex ἀπάντων m. 2 V 24 ἀμαρτύρου|ς ποιεῖσθαι V 25 περιστατικοῖς προσώπῳ μὲν οἷον τίς οἶδεν, χρόνῳ δὲ οἷον πότε, τόπῳ οἷον ποῦ Wiv 326, 17 (cf. H)

χρόνῳ πότε, τόπῳ ποῦ, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον παρα-  
 πλησίως κατὰ τὴν χρεῖαν - διαφέρει δὲ ἡ σύγκρισις  
 τῶν πρὸς τι ταύτῃ, ὅτι ἡ μὲν σύγκρισις ἐπὶ τῶν  
 παραπλησίων λαμβάνεται, τὰ δὲ πρὸς τι ἐπὶ τῶν ἐλατ-  
 τόνων· ἀμφοτέρω μὲν γὰρ συγκριτικὴν ἔχει δύναμιν, 5  
 διόπερ καὶ οὕτως καλεῖται παρὰ τῶν τεχνογράφων,  
 διαφορὰ δὲ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ παραπλησίου καὶ ἐλάτ-  
 τυνός ἐστιν, ὡς τὰ παραδείγματα δεδήλωκεν ἡμῖν  
 ἀνωτέρω -. ἀνατρέπεται δὲ ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἡ τῶν  
 ἐλέγχων ἀπαίτησις τοῖς αὐτοῖς τόποις· πηλικότητι μὲν, 10  
 ὅτι ἔμεγα ὁμολογουμένως τὸ ἐγκλημα, τὰ δὲ μεγάλα  
 λαθεῖν ἀδύνατα· οὐκ οὖν δεῖ μάρτυρας ἐπὶ τούτων  
 καλεῖν, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι προσέχειν, ἅπερ πιστότατά  
 ἐστὶ μαρτύρων ἀπάντων· καὶ πολλοῖς ἑτέροις χρησά-  
 μενος λογισμοῖς τὰ πρὸς τι συνάψει λέγων ὅτι ἔπι 15  
 μὲν ὕβρεως καὶ κλοπῆς καὶ τῶν μικροτέρων ἀδικη-  
 μάτων εἰκότως χρεῖα μαρτύρων, ὅπου καὶ λανθάνειν  
 τῶν ἀδικημάτων ἢ βραχύτης παρασκευάζει, ἐπὶ δὲ τῶν  
 μειζόνων οὐ μαρτυρίαις πεπλασμέναις ἀλλὰ τῶν δρα-  
 μένων ταῖς ὑπερβολαῖς προσέχειν ἄξιον· τοῖς δὲ περι- 20  
 στατικοῖς οὕτως ἔτινας δὲ καὶ βούλει καλέσω μάρτυρας;  
 φίλους σοῦ; ἀλλ' οὗτοι σοὶ συννεργοῦσιν, οὐκ οὖν καθ'  
 ἑαυτῶν ἐροῦσιν. ἀλλὰ τοὺς ἀπεχθῶς πρὸς σὲ διακει-  
 μένους; ἀλλ' εὐδὴλον ὅτι τῆς ψευδομαρτυρίας αἰτιώσῃ  
 τὴν ἀπέχθειαν. ἀλλὰ τοὺς οἰκέτας βασάνῳ τάληθῆ 25  
 λέγειν καταναγκάσομεν; καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὡς ἐπίορκος  
 αἰεὶ καὶ ἄπιστος ἢ τῶν ἀνδραπόδων φύσις καὶ τῶν αἰκί-

8 p. 70, 17—24 11 [μ]έγα, ex γ, V 12 ἀδύνατον Wiv ||  
 τοῦτο Wiv 327, 4 13 πιστότερά Wiv 14 καὶ τοιούτους  
 πολλοῖς ἑτέροις Wiv 22 σοῦς Wiv 327, 13 || οὐκο[υν] V  
 27 αἰκισμῶν | f. 26<sup>r</sup> | ἐθάδες V

σμῶν ἐθάδες ὑπάρχοντες διακατεροῦσι πρὸς τὰς  
 πληγὰς; ὅπως δὲ εἰ καὶ μάρτυρας παρειχόμεν τοὺς  
 ἐπ' αὐτοφώρῳ κατειληφότας, οὐδεὶς ἔτι κρίσεως  
 ὑπελείπετο καιρός<sup>2</sup>. ἀπὸ δὲ χρόνου ἑνὶ γὰρ ἐπε-  
 5 τήρεις καὶ σκότος<sup>3</sup>. ἀπὸ δὲ τόπου οἴκοι γὰρ ταῦτα  
 κατέκρουπτες ἐπιβουλεύειν ἡνίκα ἂν σοι δοκῇ τοῖς  
 πολίταις ἐσπουδακῶς<sup>4</sup> καὶ ὡς ἐρημίαν ὁ φονεὺς ἐπε-  
 τήρει τὴν παράνομον ἐκπληρῶσαι προαίρεσιν ἐπειγό-  
 μενος. ὁ μὲν οὖν φεύγων ἐν ἀρχῇ τῆς ἀπολογίας  
 10 κέχρηται τῇ τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσει, ὁ δὲ διώκων  
 ἀνατρέπει αὐτὴν μετὰ βούλησιν καὶ δύναμιν καὶ τὰ  
 ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. καὶ ἔστι τῶν αἰεὶ ἐμπιπτόν-  
 των ἐν τῷ τελείῳ στοχασμῷ τὸ κεφάλαιον, ἐν μόνῳ  
 δὲ στοχασμῷ τῆς γνώμης ὄντι ἀπλῶ οὐκ ἐμπίπτει ἢ  
 15 τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσεις, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου νόμος  
 τὴν ἐπιτροπευομένην γυναικα μήτε τὸν ἐπίτροπον  
 μήτε τὸν παῖδα αὐτοῦ γαμεῖν, ἐπίτροπος ἀπεκίρηνξε  
 τὸν υἱόν, ἐβιάσατο τὴν κόρην ὁ παῖς, ἐκείνη γαμηθῆ-  
 ναι εἴλετο τῷ βιασαμένῳ, ἀναλαμβάνει τὸν παῖδα ὁ  
 20 πατήρ καὶ κρίνεται κατασοφισμοῦ.

Ἡ δὲ βούλησις καὶ ἡ δύναμις ὀνόμασται μὲν ἀπὸ  
 τοῦ τὴν τε διάνοιαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ δεδρακότος  
 πανταχόθεν ἐπισκοποῦντας τὸ βούλεσθαι τε καὶ δύνα-  
 σθαι διὰ τῶν προσηκόντων ἐπιχειρημάτων κατασκευά-  
 25 ζειν, ἔστι δὲ κοινὰ κεφάλαια ἀμφοτέρων, πολλὴν δὲ  
 ἔχει πρὸς ἄλληλα τὴν συγγένειαν. καὶ τῇ φύσει μὲν  
 ἔστιν ἀχώριστα - ἄνευ γὰρ θατέρου θατέρου οὐδὲν

<sup>2</sup> παρειχόμεν Wiv 327, 21    <sup>3</sup> fort. οὐδεὶς ἂν ἔτι    <sup>5</sup> cf. p. 68, 1 sq.    <sup>7</sup> ὁ φονεὺς ἐπετήρεις Wiv    <sup>8</sup> ἐκπληρῶσαι, ῥῶ sup., V] ἐμπλήσαι Wiv 327, 26    21 Wiv 338, 1 || H 144, 24

ἰσχύει οὐδὲ εἰς δικαστήριον εἰσάγεται -, τῷ δὲ λόγῳ  
 χωρίζεται· ὅταν γὰρ τὸ μὲν αὐτῶν πάνν γνώριμον ἦ  
 καὶ δῆλον, τὸ δὲ ἄδηλον, τὸ μὲν ἄδηλον κατασκευάζε-  
 ται, τὸ δὲ δῆλον παραλιμπάνεται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἡ  
 δύναμις ἐκλείπει, ὡς ἐπ' ἐκείνου τύραννος ἐκήρυξεν 5  
 'ὁ τὸν πατέρα ἀποκτείνας δορυφορεῖται με', νεανίσκος  
 κεφαλὴν πρεσβύτερον δείξας ὡς τοῦ πατρὸς ἔδορυφόρει  
 τὸν τύραννον, δορυφορῶν ἀνείλεν αὐτὸν καὶ κρίνεται  
 ὡς τὸν πατέρα ἀνελών· οὐδαμῶς οὖν ἐνταῦθα τὴν  
 δύναμιν κατασκευάσομεν διὰ τὸ πάνν δῆλον, δυνατὸν 10  
 γὰρ νεανίσκῳ πατέρα πρεσβύτην ἀνελεῖν. ἰστέον δὲ  
 ὅτι ἐκ τῶν κοινῶν κεφαλαίων οὐ κινουῦνται ἀντιθέσεις,  
 πλὴν ὅταν ἀξίωμα ἔχη τὸ φεῦγον πρόσωπον, οἷον ὡς  
 ἐπὶ Περικλέους τοῦ κρινομένου τυραννίδος διὰ τὰς  
 πανοπλίας. πλατύνεται <δὲ> τὰ κεφάλαια ταῦτα τοῖς 15  
 ἐγκωμιαστικοῖς τόποις, γένει πατρίδι ἀγωγῇ φύσει ἐπι-  
 τηδεύμασι <πράξεσιν>. τὰς δὲ πράξεις τριχῶς ἐξετά-  
 σομεν, ἀπὸ τοῦ ἴσου ἀπὸ τοῦ μείζονος ἀπὸ τοῦ ἐλάτ-  
 τονος· οἷον ἐρεῖ ὁ φεύγων ἀπὸ μὲν τοῦ ἴσου ὅτι  
 'τοῖς γὰρ ἄλλοις δημαγωγοῖς καὶ τοῖς εὐνοοῦσι τῇ πόλει 20  
 παραπλησίας ἐκάστοτε τιμῆς ἀπολαύων οὐδαμῶς ἂν  
 εἰλόμην τὴν τε πρὸς ὑμᾶς ὑπερβῆναι πίστιν καὶ τῶν  
 ὁμοτίμων καταδεέστερος ἐπιδειχθῆναι', ἀπὸ δὲ τοῦ  
 μείζονος, οἷον, εἰ κρίνοιτο ἐπὶ κλοπῇ, ἐρεῖ ὡς 'εἶπερ  
 ἦττων ὑπῆρχον τῶν αἰσχυρῶν πλημμελημάτων, οὐκ ἂν 25  
 τοιοῦτοις ἐπεχείρουν, ἂ καὶ τὴν εὐπορίαν ἐλαχίστην  
 καὶ τὴν ἀτιμίαν ἐφάμιλλον τοῖς μείζοσι χορηγεῖ τῶν

2 αὐτ πάνν, ras. sup. τ et π, V    3 πάντη ante κατασκ.  
 lin. del. V    8 τύραννον | f. 26<sup>v</sup> | δορυφορῶν V    15 δὲ Wiv]  
 om. V    17 πράξεσιν Wiv 338, 19; cf. H 144, 32 et Syr.  
 π 25, 10] om. V    20 γὰρ om. Wiv    22 ὑπερβῆναι Wiv

ἀδικημάτων, ἀλλ' ἐπὶ προδοσίαν <ἄν> ἔτρεπον τὴν  
 γνώμην καὶ κατὰ τῶν ἐν ἱεροῖς κειμένων χρημάτων  
 ὠπλιζον τὸ χεῖρε· τούτων γὰρ ἐκάτερον νῆ Δία πλου-  
 σιώτατον ἄν ἔδειξε τὸν ὑπὸ τῆς αἰσχροκερδείας μηδ'  
 5 ὅτιοῦν ὀκνοῦντα τῶν δεινῶν. τούτων δὲ πρὸς ἔννοιαν  
 ἔλθῶν οὐδεπώποτε πρόδηλον ὡς καὶ τὰ σμικρὰ ταυτὶ  
 περιεφρόνουσ'. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλάττονος οὕτως ἐπι-  
 χειρήσει, οἷον, εἰ περὶ ἱεροσυλίας τις κρίνοιτο,  
 λέξει 'μὴ γὰρ ὑβριστῆς γέγονα πώποτε; μὴ κλέπτων  
 10 ἐάλων; μὴ θρασυνόμενος πρὸς οὓς ἦκιστα ἐχρῆν;  
 μὴ κύβους καὶ παροιμίας ἀγαπῶν; ἀλλ' οὐδεὶς ἂν  
 εἰπεῖν ἔχοι. ὁ τοίνυν ἐλευθέραν τῶν τοιούτων τὴν  
 διάνοιαν κεκτημένος εὐδήλον ὅτι καὶ τὰ μείζονα παν-  
 τελῶς ἂν ἔδεισε τοῦ τε δαιμονίου τὴν μῆνιν ἔξευλα-  
 15 βούμενος καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τοῖς τοιού-  
 τοις ἐπηρημένους καταπεπληγμένους'. ἀνατρέψει δὲ [καὶ]  
 ὁ κατήγορος τὴν τριπλῆν ταύτην τῶν πράξεων ἐξέτα-  
 σιν διὰ τῶν αὐτῶν τόπων, ἀπὸ μὲν τοῦ ἴσου, εἰ πρό-  
 τερον εἶη κεκλοφῶς ὁ φεύγων καὶ νῦν κρίνοιτο περὶ  
 20 κλοπῆς, ὅτι 'ὁ γὰρ πρότερον ὑφελέσθαι τὸ ἀλλότριον  
 ἐσπουδακῶς εἰκότως καὶ νῦν ἐπὶ τὴν παραπλησίαν  
 κελώρηκε τῶν κακῶν παλαιστραν'. ἀπὸ δὲ τοῦ μείζο-  
 νος, εἰ πρότερον ἱεροσυλήσας ὕστερον φεύγοι περὶ  
 κλοπῆς, 'ὁ γὰρ πρὸς ἱερὰ σὺν ἀνοσίᾳ τῇ χειρὶ παρελ-  
 25 θῶν οὕτως οὐδὲ τὴν κλοπὴν ἠγήσεται τι τῶν χαλε-  
 πωτάτων'. ἀπὸ δὲ τοῦ ἥττονος, εἰ πρότερον κλέψας  
 νῦν ἱεροσυλίας φεύγοι γραφήν, 'ὁ γὰρ τοῖς μικροτέ-

1 ἄν inserui 3 νῆ Δία] ἰδία V (ἰδία Wiv 339, 6) 4 τὸν  
 bis script. V 6 οὐδεπώποτε ἔλθῶν Wiv 7 ἐλάττονος Wiv  
 8 κρίνοιτό τις Wiv 10 ἐάλω V || ἦκιστα | f. 27r | ἐχρῆν V 14 fort.  
 ἄρ' ἔδεισε 16 καὶ V, om. Wiv 339, 19 19 fort. εἶη del.  
 24 πρὸ[s], ex τ, V 27 μικροτέροις Wiv (cf. p. 71, 16)] μικροῖς V

ροισ τῶν ἀδικημάτων παιδοτριβήσας τὴν ἑαυτοῦ γνώ-  
μην ὁδῶ βαδίζων ἐπὶ τὰ μείζονα κεχώρηκε τῶν  
πονηρευμάτων, καὶ παιδιὰν ἠγησάμενος τὴν κλοπὴν  
ἐπὶ τὴν ἱεροσυλίαν ὡς τι τῶν σπουδαιοτάτων κεχώ-  
ρηκεν<sup>3</sup>. διαιρήσεις δὲ τὴν αἰτίαν εἰς δύο, εἰς τε τὴν 5  
προκαταρκτικὴν αἰτίαν καὶ εἰς τὴν τελικὴν, οἶον, εἰ  
ὑβρεῶς τις κρίνοιτο, ἐρεῖ ὕβρισας, ἔχθρα γὰρ ἐκίνει  
σοι πρὸς ὑβριν τὸν λογισμόν<sup>4</sup>. αὕτη προκαταρκτικὴ  
καλεῖται αἰτία, ἄρχει γὰρ ἡ ἔχθρα τῆς ὑβρεως<sup>5</sup>· τελικὴ  
δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀσώτου, εἰ τις κρίνοιτο υἱὸς πατέρα 10  
ἀνελόν, ἀπέκτεινας τὸν πατέρα, κληρονομήσειν γὰρ  
ἠλπίζεις<sup>6</sup> καὶ ἐπὶ Περικλέους ἑπανοπλίας παρεσκευάσω  
τοσαύτας, τυραννίδα γὰρ κατὰ τοῦ δήμου περιεσκόπεις<sup>7</sup>.  
περὶ δὲ τάξεως βουλήσεως τε καὶ δυνάμεως ἰστέον ὅτι  
ποτὲ μὲν τὸ ἕτερον λέγοντες συνυπακουόμενοι ἔχομεν 15  
καὶ θάτερον, ποτὲ δὲ ἄμφω τάττομεν πλατέως κατὰ  
τὴν τοῦ λόγου χρεῖαν ἢ τὴν βούλησιν προτάττοντες  
ἢ τὴν δύναμιν. ἐπειδὴ δὲ ὁ Μητροφάνης ἔφη τὴν  
δύναμιν ἐν τῷ στοχασμῷ τοὺς φεύγοντας παραλιμπά-  
νειν, ὅταν ὑπάρχοντες δυνατοὶ κρίνονται [τυραννίδος 20  
ἐπιθέσεως], χρεὶ γινώσκειν, ὡς οὐδὲ ἐκεῖνοι παραδρα-  
μοῦνται τὴν δύναμιν ἀνεξέταστον - ἢ σιωπῶντες ἑαυ-  
τοῖς συνειδέειν δόξουσιν - ἀλλὰ τὸ κρινόμενον ἐπὶ  
πλέον ἀυξήσουσιν, οἶον ἐπὶ τυραννίδος <ἐπιθέσεως>  
ὡς ἀναριθμητῶν χρεῖα χρημάτων τοῖς τοιούτοις στρα- 25

3 παιδιὰν Wiv 340, 5] παιδείαν V 6 αἰτίαν om.  
Wiv 8 σου Wiv 10 ἐπὶ τοῦ ἀσώτου fort. delenda sunt ||  
εἰ κρίνοιτο τὸν πατέρα ἀνελόν Wiv 340, 11 12 ἠλπὶ | 1 litt.  
er.] ζεις V 17 χρεῖαν | f. 27<sup>v</sup> | ἢ V 20 τυραννίδος ἐπι-  
θέσεως deleui, cf. p. 75, 24 24 ἀυξήσουσιν Wiv 340, 24]  
ἀυξήσαντες V || ἐπιθέσεως inserui, cf. p. 75, 20/21 25 ὡς om.  
Wiv || χρεῖα χρημάτων Wiv 340, 25] χρημάτων χρεῖα V



τιωτῶν συμμάχων, ταῦτα δὲ παρασκευάζειν οἱ μὴ τοῖς πλούτοις ὑπερβάλλοντες ἀδύνατοι· ἐμοὶ δὲ χρήματα μὲν ἐκ πατέρων ἐστίν, ὅσα μὴ πένητα δείκνυσι καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κατὰ τὸ δέον <εἰσφέρειν>  
 5 εἰσφορᾶς ἔτοιμον ἀπεργάζεται, τυραννίδας δὲ καὶ τὴν κατὰ τῶν πολιτῶν ἐπανάστασιν οὐδὲ ὄναρ περισκοπεῖν ἐπιτρέπει’.

Μετὰ δὲ τοῦτο ἐστὶ τὰ ἀπ’ ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἄπερ ὠνόμασται μὲν οὕτως, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ  
 10 ζητήματος μέχρι τέλους ταῦτά ἐστὶ τὰ ἐξεταζόμενα. καλεῖται δὲ καὶ εἰκότα, διότι περὶ τὴν τοῦ ἐνδεχομένου φύσιν ἐξετάζεται· ἐνδέχεται γὰρ τὸν παρεστῶτα τῷ νεοσφαγεῖ σώματι καὶ πεφονευκέναι τὸν κείμενον καὶ δι’ οἶκτον παρεστάναι γῆ κρύπτειν ἐπειγόμενον.  
 15 ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀπλοῖς στοχασμοῖς ὀλίγα ἐστὶ τὰ ἀπ’ ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἐν δὲ τοῖς συνεξευγμένοις πλείονα, οἷον ὑπάπτειυσέ τις τὸν οἰκέτην ἐπὶ τῇ γυναικί, δήσας ἀπεδήμησε, θεσμοφορίων ἐπιστάντων νόμου κελεύοντος ἔλυσεν αὐτὸν ἢ γυνή, ὁ δεσπότης ἐπανιῶν  
 20 εὐθρηται νεκρὸς ἀσκύλευτος, ἀφανῆς γέγονεν ὁ παῖς καὶ κρίνεται συνειδότης ἢ γυνή· ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ὑποψίας λαβόντα τὴν ἀρχὴν τὰ ἀπ’ ἀρχῆς ἄχρι τέλους μέχρι τοῦ συνειδέναι τὴν γυναῖκα τῷ φόνῳ ἴσταιται. ἔστι δὲ τῶν αἰεὶ ἐμπιπτόντων ἐν τῷ  
 25 ἀπλῶ τελεῖῳ στοχασμῷ ἐκ μόνου τοῦ κατηγοροῦ κινούμενα, ποτὲ δὲ καὶ κοινὸν ἀμφοῖν γίνεται, σπανίως δὲ μόνου τοῦ φεύγοντος. γίγνεται μὲν γὰρ μόνου τοῦ

2 ἀδύνατον V; τοὺς μὴ πλούτους ὑπερβάλλοντας ἀδύνατον  
 Wiv 3 δείκνυσι, rasura sup. σι, V 4 εἰσφέρειν inserui;  
 Wiv 341, 1: καὶ πρὸς τὰς ὑπὲρ τῆς π. 5 τυραννίδα Wiv  
 8 Wiv 354 || H 145, 15 27 Wiv 359, 13 sq.

κατηγόρου, ὡς ἐπὶ Περικλέους ὅπου γὰρ πανοπλίας  
 τοσαύτας οἴκοι κατακρύψας ἔχεις, πρόδηλος εἶ τυραν-  
 νῆσαι σπεύδων'. κοινὰ δὲ γίνεται ἀμφοῖν, ὡς ἐπ'  
 ἐκείνου συνεχῶς τις καθαιρόμενος τοῖς τῶν ἀνδρο-  
 φόνων καθαρσίοις κρίνεται φόνου· ὃ τε γὰρ κατήγορος <sup>5</sup>  
 ἐρεῖ ὅτι 'συνεχῶς τοῖς ἐπὶ φόνῳ καθαρμοῖς καθαιρό-  
 μενος συνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ κακόν', ὃ τε  
 φεύγων ἀπολογούμενος λέξει ὡς 'τοσοῦτον ἀπέχῳ τῆς  
 ἀνδροφονίας ὥστε καὶ συνεχῶς καθαρσίοις προσιέναι  
 θεοῖς παλαιῶν ἀσεβημάτων ἐμαντὸν ἐξάντη καθιστάς· <sup>10</sup>  
 φόνων δὲ συνεχεῖα καὶ καθαρμοῖς μυροῖς κοινὸν οὐδὲ  
 ἔν'. γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων κοινὰ  
 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, οἷον ἐγράφατό τις τυραν-  
 νίδος ἐπιθέσεώς τινα, μετεώρου τῆς δίκης οὔσης ὃ  
 τοῦ φεύγοντος ἀδελφὸς ἀριστεύσας ἤτησεν ἀναίρεσιν <sup>15</sup>  
 τῆς γραφῆς, ἔλαβε, μετὰ ταῦτα τυραννοῦντα τὸν ἀδελ-  
 φὸν ἀπέκτεινε καὶ κρίνεται ὃ ἀριστεύσας συνειδότης·  
 ὃ μὲν οὖν κατήγορος ἐρεῖ ὅτι 'συνήθεις αὐτῷ τὴν  
 τυραννίδα, διὰ τοῦτο γὰρ ἀλίσκεσθαι μέλλοντα ἐξητήσω  
 καὶ μικρὸν ὕστερον ἀνεῖλες ἐκποδῶν καταστῆσαι σπεύ- <sup>20</sup>  
 δων τὸν ἔλεγχον', ὃ δὲ φεύγων ἀπολογησεται ὅτι  
 'πρότερον μὲν σκοφαντεῖσθαι τὸν ἀδελφὸν νομίζων  
 εἰς τὸ γέρας τῆς ἀριστείας ἤτησα τὴν ἀναίρεσιν τῆς  
 γραφῆς, ὕστερον δὲ περιφανῶς τυραννοῦντα κατα-  
 μαθὼν οὐδὲ κρίσεως ἄξιον ἐπὶ τηλικούτοις ἡγούμην'. <sup>25</sup>  
 γίνεται δὲ σπανίως καὶ μόνου τοῦ φεύγοντος, ὡς ἐπ'  
 ἐκείνου τρεῖς τις ἔχων παῖδας ὀλυμπιονίκας τοὺς

2 οἴκοι | f. 28<sup>r</sup> | κατακρύψας V || ἔχεις Wiv 359, 15] ἔχει V  
 4 ἀνδροφ[ο]νίων V 7 μοι τι Wiv 359, 20 11 συνέχεια V  
 15 forsitan εἰς τὸ γέρας τῆς ἀριστείας post ἀριστεύσας ins.,  
 σπεύδων  
 cf. p. 77, 23. H 145, 26 20 μέλλων, μέλλων lin. del., V

δύο ἀποβαλὼν ἦλθεν ἐπὶ βρόχον, μέλλοντα αὐτὸν  
 ἀποπνίγεσθαι ὁ νεώτερος καθείλεν, ἱεροσυλίας γενο-  
 μένης ἔφησεν ὁ πατήρ ἑαυτὸν ἱεροσυληκέναι καὶ ὁ  
 παῖς ἀντιλέγει· ὁ γὰρ παῖς τοῦ φεύγοντος ἔχων τὴν  
 5 τᾶξιν τοῦ πατρὸς τὴν συμφορὰν διηγῆσεται καὶ τὴν  
 αἰτίαν, δι' ἣν ἐπιβουλεῦσαι ἑαυτῷ θέλει. διαφέρει δὲ  
 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους τῆς διηγῆσεως, ὅτι ἡ μὲν  
 δείκνυσιν ὅπως τόδε τι ἐγένετο, τὰ δὲ ὅτι καὶ ὄντως  
 ἐγένετο κατασκευάζει καὶ κατὰ μίαν πρότασιν δι' ἐπι-  
 10 χειρημάτων πιστοῦται τὸ δοκοῦν. πλατύνεται δὲ τὰ  
 ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ταῖς παρασκευαῖς ταῖς κατὰ  
 μίαν πρότασιν ἐκ τῶν περιστατικῶν μορίων κινου-  
 μέναις, τοῖς παρειμένοις - καλεῖται δὲ παρειμένα (<ᾗ>  
 ἔξον ποιῆσαι οὐκ ἔπραξεν ἀλλὰ παρήκεν -, τῇ τῶν  
 15 αἰτίων ὑπεξαίρέσει· οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου γυνή τις  
 δακρύνουσα νύκτωρ συνεχῶς κρίνεται μοιχείας ὑπὸ τοῦ  
 ἀνδρὸς ἕνυκτὸς ἐπελθούσης ὄδυρμολ συνεχεῖς, λυπεῖ  
 γὰρ οὔπω παρεστικῶς ὄν ποθεῖς· ἀπὸ τοῦ προσώπου  
 ἄλλως τε καὶ τὸ τῆς διαίτης ἀβρὸν οὐ σώφρονά σοι  
 20 μνηύει τὸν λογισμὸν· ἀπὸ τοῦ χρόνου ἑκαὶ νῦξ  
 ἐκάστοτε πρὸς ὑπόμνησιν ἄγει δακρύνων, τῶν παρα-  
 νόμων εἰς μνήμην ἄγουσα τὸν λογισμὸν ἡδονῶν·  
 ἀπὸ δὲ τῶν παρειμένων εἰ γὰρ τι τοῦ σώματος  
 ἠνώχλει σοι πάθος καὶ πρὸς δάκρυον εἴλκεν ὀδύνη,  
 25 τὴν ἱασομένην ἐχρῆν μεταπέμπεσθαι καὶ τῶν δακρύνων  
 ἢ συνέχεια συγγνώμης ἐτύγγανεν· ἀπὸ δὲ τῆς τῶν  
 αἰτίων ὑπεξαίρέσεως ὁ πατήρ σοι τέθνηκεν, οὐ

9 ἐπιχειρημάτων | f. 28<sup>v</sup> | πιστοῦται V 10 ἐπιχειρήματα  
 post τὰ lin. del. V 13 & ins. Walz 21 ὑπόμνησιν  
 V; an ὑπόπλησιν vel simile quid? 23 γάρτοι τοῦ Wiv  
 365, 24

θυγάτριον ἄωρον ἀποβέβληκας, οὐ παίδων τεθέασαι συμφορὰς· τίνα οὖν τῶν δακρῶν ἐρεῖς τὴν αἰτίαν;

Ἡ δὲ ἀντίληψις ὠνόμασται μὲν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ φεύματος μὲν παραφερομένων ξύλου δὲ ἢ λίθου ἀντιλαβομένων καὶ τὴν σωτηρίαν διὰ τούτου πορισσόμενων· καὶ γὰρ ὁ φεύγων ὡσπερ ἐν κλύδωνι τῷ δικαστηρίῳ κινδυνεύων λαμβάνεται τῆς ἀντιλήψεως. ἔστι δὲ οὐ τῶν ἀεὶ ἐμπιπτόντων τὸ κεφάλαιον· τῶν γὰρ πραγμάτων ὄντων ἢ ἂν αὐτοὶ ἐποίησαμεν ἢ ἂν ἄλλοι ἐποίησαν, καὶ τούτων διχῶς ἐξεταζομένων καὶ ἢ ἀντικρὺς εἰς ἡμᾶς ἀναφερομένων ἢ ἐξ ὑποψίας, ὅταν ἢ τὰ πράγματα ἄπερ αὐτοὶ ἐποίησαμεν ἢ κατὰ νόμον ἢ κατὰ φύσιν ἢ κατὰ τέχνην ἢ κατὰ ἔθος, τότε μόνον ἐμπίπτει· οἷον κατὰ νόμον μὲν, ὡς ὁ θάπτων τὸ νεοσφαγὲς σῶμα, ἐρεῖ γὰρ ὅτι ἔνομον κελεύοντι μὴ περιορᾶν ἀτάφους τοὺς οἰχομένους ἐπειθόμενον· κατὰ φύσιν δέ, ὡς νέος πλούσιος ὁ δακρῶν, ἐρεῖ γὰρ φύσιν ἀνθρώπῳ δάκρυα χορηγεῖν· κατὰ τέχνην δέ, ὡς ὁ γράφων Δημοσθένους ὑπὲρ ἱεροσυλίας λόγον, ὡς ἐξουσίαν αὐτῷ δέδωκεν ἢ τέχνη μελετᾶν ἢ δὴ καὶ βούλοιο· κατὰ ἔθος <δέ>, ὡς ὁ τρέφων τοὺς ἀποκηρύκτους νέος πλούσιος, ἐρεῖ γὰρ ἔθος εἶναι τοῖς εὐποροῦσι πολλοὺς ἀεὶ τῶν πενομένων διατρέφειν. ὅταν δὲ τὸ ὑφ' ἡμῶν πεπραγμένον μηδὲ καθ' ἓνα τῶν τεσσάρων ἐμπίπτῃ τρόπων, οὐ παραληψόμεθα τὴν

2 ἐρεῖς Wiv 366, 5] ἐρεῖ V 3 Wiv 369, 28 || H 146, 1  
 5 ἀντιλαβομένων . . πορισσόμενων Wiv. Wvii 289 14 οἷον  
 om. Wiv || θαψάσ, ψας lin. del., V 17 ὁ νέος δακρῶν εἰς  
 τὴν ἀκρόπολιν ἀφορῶν Wiv 370, 12. Wvii 292, 4 (cf. Syr. II 82, 9) ||  
 ἀνθρώποις Wiv 18 ἀνθρώπῳ | f. 29<sup>r</sup> | δάκρυα V 19 λόγον  
 ἐρεῖ γὰρ ὡς Wiv 21 δὲ Wiv] om. V

ἀντίληψιν ἐν ἐκείνῳ τῷ ζητήματι· πολλὰ γὰρ καὶ τῶν  
 ὑπ' ἡμῶν πραττομένων ὑπεύθυνα ἔστιν, ὡς ἐπ' ἐκεί-  
 νου νέος πλούσιος ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως ἔγρημε  
 τυράννου θυγατέρα καὶ κρίνεται τυραννίδος ἐπιθέσεως,  
 5 οὐ γὰρ ἀνεύθυνον τὸ γῆμαι τυράννου θυγατέρα τὸν  
 ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον. δῆλον οὖν ὅτι καὶ τὰ  
 τεκμήρια ἐν πολλοῖς τῶν στοχαστικῶν προβλημάτων  
 ἔστιν ὑπεύθυνα, οὐ μέντοι ἐκείνα τὰ κρινόμενά ἔστιν  
 ἀλλ' ἕτερόν τι δι' αὐτῶν. γνωσόμεθα δὲ εἰ ἐμπίπει  
 10 ἐν τῷ ζητήματι ἀντίληψις καὶ οὕτως· ὅταν μὲν γὰρ  
 ἔπηται τὸ κρινόμενον τῷ τεκμηρίῳ, ἐκλείπει ἢ ἀντί-  
 ληψις, ὡς ἐπὶ Περικλέους τοῦ κρινομένου διὰ τὰς  
 πανοπλίαις - ἔπεται γὰρ τῷ βουλομένῳ τυραννεῖν τῶν  
 τοσοῦτων παρασκευῇ πανοπλιῶν -, ὅταν δὲ τῷ κρινο-  
 15 μένῳ τὸ τεκμήριον μὴ ἀκολουθῇ, ἐμπεσεῖται πάντως  
 ἀντίληψις, ὡς ἐπὶ τοῦ παρεστῶτος τῷ νεοσφραγῆί σώ-  
 ματι - οὐ γὰρ παρέπεται τῷ φρονεύσαντι παρεστάναι  
 τῷ τεθνηκότι, φυγὴ δὲ τοῖς τοιοῦτοις ἐν ἔθει -. δια-  
 φέρει δὲ τὸ κεφάλαιον ἢ ἀντίληψις τῆς στάσεως αὐτῆς  
 20 τῆς οὕτω καλουμένης ἀντιλήψεως κοινὴν ἔχον τὴν  
 ὀνομασίαν, ὅτι ἢ μὲν στάσις ἔστι τὸ δὲ κεφάλαιον,  
 ὕπερ τρόπον καὶ τὸ ὅλον τοῦ μέρους διενήνοχε, καὶ  
 ὅτι ἢ μὲν νόμον ἔχει τῷ πεπραγμένῳ συναγορευόντα,  
 τὸ δὲ νόμον ἔχει τῷ τεκμηρίῳ, ᾧ περὶ ὁ φεύγων προ-  
 25 βάλλεται, συναγωνιζόμενον· ἔτι ἢ μὲν τέλεον τὸν  
 ἀγῶνα διὰ τοῦ νόμον σαλεύει, τὸ δὲ παρατρέπειν  
 μόνον πειρᾶται τὴν κατηγορίαν. θήσει δὲ τὴν ἀντί-  
 ληψιν ὁ φεύγων οὐκ ἀνθάδως οὐδὲ ἀναιδῶς - φορτικόν

2 ante πραττομένων 2 litt. ras. V || ἐπ'] ὅπ' V 9 ἐν-  
 πίπει V 13 ἢ τῶν Wiv 371, 5 17 τὸ παρεστάναι Wiv  
 18 φυγὴ — ἔθει om. Wiv 19 τ[ὸ], ex ᾧ, V

γὰρ τὸ λέγειν ὡς ἔξεστί μοι τόδε ἢ τόδε ποιεῖν' -  
 ἀλλ' ἐμμεθόδως καὶ μετὰ τινος ἐπιεικειᾶς διασκευάσει  
 τὸ ἐξεῖναι. πλατύνεται δὲ ἡ ἀντίληψις ἐκ παραδειγ-  
 μάτων τῶν κατὰ τοὺς τέσσαρας τρόπους τῆς ἀντιλή-  
 ψεως κινουμένων, οἷον ὁ ἐπὶ τοῖς θακρούοις εὐθυνό- 5  
 μενος ἐρεῖ πλείονα κατὰ φύσιν παραδείγματα ὡς 'οὐδὲ  
 τὸν γελῶντα ἔλκει τις εἰς δικαστήριον οὐδὲ τὸν τροφῆ  
 χρώμενον ἐν τῷ δέοντι <ἦ> καταδαρθάνοντα· τούτων  
 γὰρ ἕκαστα φύσις ἀνθρώποις ἐπέτρψε ποιεῖν, ὅπως  
 ἂν ἐρρωμένων αὐτοῖς τῶν σωμάτων καὶ τοὺς ἀναγκαί- 10  
 οὺς ὑπομένειν δύναιτο τῶν πόνων', κινήσει δὲ καὶ  
 ἀπὸ τῶν ἄλλων τρόπων τῆς ἀντιλήψεως εἰ βούλοιο  
 παραδείγματα οὐ τὸ κατὰ φύσιν κατασκευάζων, νόμου  
 τέχνης ἔθους, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

Ἀκολουθεῖ δὲ ἐξ ἀνάγκης τῇ ἀντιλήψει ἢ μετὰ- 15  
 ληψις, ἣτις ὠνόμασται μὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ τὸν κατή-  
 γορον συγχωροῦντα κατὰ τι τῇ παρὰ τοῦ φεύγοντος  
 προβαλλομένη ἐξουσία μεταλαμβάνειν ἐν τι τῶν περι-  
 στατικῶν μορίων, τόπον ἢ χρόνον ἢ πρόσωπον ἢ τι  
 ἄλλο. διαιρεῖται δὲ εἰς ἐνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν, 20  
 ἐνστάσει μὲν ὅτι 'οὐδ' ὄλως ἐξῆν σοι τόδε τι ποιεῖν',  
 ἀντιπαράστασει δὲ ὅτι 'εἰ καὶ ἐξῆν, ἀλλ' οὐχὶ τόνδε  
 τὸν τρόπον'. οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ πλουσίου τοῦ τρέφοντος  
 τοὺς ἀποκηρύκτους ὅτι 'μάλιστα μὲν οὐ δίκαιον τοὺς  
 ἀπὸ τῶν πατέρων διὰ μοχθηρίαν ἀποκηρυχθέντας 25  
 ὥσπερ τοὺς ἀγαθόν τι δρῶντας ὑποδεχόμενον τρέφειν,

1 ποιεῖν | f. 29<sup>v</sup> | ἀλλ' V 8 ἢ addidi || κατα[δ]ραθάνοντα  
 V 11 δύναιτο πόνους Wiv 372, 5 14 καὶ — ὁμοίως om.  
 Wiv 15 Wiv 377 || H 146, 8 17 τι τῇ Wiv 377, 27] τι  
 V 21 ἐνστασιν μὲν οἷον ὅτι . . ἀντιπαράστασιν δὲ οἷον δε  
 Wiv || τι[ποιεῖν] V; τι om. Wiv 24 ἀποκηρύκτους V  
 25 fort. ὅπό

εὶ δ' ἄρα καὶ περὶ ἓνα τῶν ἀτόπων νεανίσκων ἢ δύο  
 τοῦτο σε πράττειν ἐχρήν, ἀλλ' οὐχὶ στρατόπεδον ἀπο-  
 κηρύκτων εἰς ταῦτόν συνάγειν ἔδει καὶ τοσοῦτους  
 ἀναλαμβάνειν, ὧν τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ  
 5 βίου οὐδ' ἢ σύμπασα χώρα φέρειν δυνατὴ. ἰστέον  
 μέντοι ὡς οὐκ ἀεὶ προτέρα χρησόμεθα τῇ ἐνστάσει,  
 ἀλλ' ὅταν δοκῇ βιαιότερα εἶναι ἢ ἐνστασις, προτέραν  
 τὴν ἀντιπαράστασιν τάξομεν δευτέραν δὲ τὴν ἐνστασιν·  
 οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ δακρύοντος νέου πλουσίου καὶ πρὸς  
 10 τὴν ἀκρόπολιν ἀφορῶντος, ἐπειδὴ γὰρ τὸ λέγειν 'οὐκ  
 ἔξεστί σοι δακρύνειν' ἀναιδές πως εἶναι δοκεῖ - παρὰ  
 φύσιν γάρ -, τῇ ἀντιπαραστάσει πρῶτον αὐτὸ μεθο-  
 δεύσομεν λέγοντες ὅτι 'οὐκ ἐπὶ τυραννίδι σοι τὴν  
 ἐξουσίαν τῶν δακρύων δέδωκεν ἢ φύσις, οὐκ ἐπ'  
 15 ὀλέθρῳ τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ τῆς πατρίδος'  
 καὶ τὰ τοιαῦτα· ἄλλως δὲ 'οὐδὲ δακρύνειν ἔξῃν, ᾧ  
 χρηστέ, μάτην, οἱ γὰρ ὄρωντες ἀπάνθρωπον περὶ τοὺς  
 εὐποροῦντας εἶναι τὸν δῆμον ὑπελάμβανον, καὶ σκαιό-  
 τητος σαντῶ προσετρίβον δόξαν, καὶ δακρύων πληθὸς  
 20 εἰκῆ καταρρέον ἠδίκηι πολίτας οὐδ' ὅτιοῦν εἰς πλοῦ-  
 τον παρανομοῦντας'.

Τὸ δὲ χρῶμα ὠνόμασται μὲν οὕτως ἀπὸ μετα-  
 φορᾶς τῶν ἐν τοῖς σώμασι χρωμάτων· ὥσπερ γὰρ  
 ἐκεῖνα δι' ὅλων διήκει τῶν ὑποκειμένων - διὰ μὲν  
 25 τῆς χιόνος ἢ λευκότης, διὰ δὲ τοῦ κόρακος ἢ μελανία -,  
 οὕτω καὶ τοῦτο τὴν πᾶσαν τοῦ φεύγοντος χρώνυσιν  
 ἀπολογίαν· καὶ ἀτεχνῶς ὥσπερ αἱ κομμώτριαι τὰ

1 ἢ δύο Wiv 378, 11] οὐδ' οὐ V      11 ἀναιδ[ε]ς V  
 12 ἀτάτω V      15 πολιτῶν | f. 30<sup>r</sup> | οὐκ V      19 σαντῶ Wvii  
 299, 4] ἀτάτῳ V; ἀτάτῳ Wiv || δακρύ[ω]ν, ex ei, V      20 πλοῦ-  
 τον V] πληθὸς Wiv      22 Wiv 383 || H 146, 25

δύσμορφα πρόσωπα κόσμοις ἐπιθέτοις καλύπτουσιν, οὕτως ὁ φεύγων τὸ δυσειδές τῶν ὑπὸ τῆς κακίας τετολημμένων ἐπιπλάστῳ καλύπτει χρώματι καθαρὸν τε καὶ ἀκηλίδωτον τὸ ἀκάθαρτον καὶ μεμολυσμένον ἐπιδεικνύται σπουδάζει. καὶ διὰ πάσης μὲν αὐτὸ 5  
τιθέναι προσήκει τῆς ἀπολογίας ἰσχυρότατον ὄν κεφαλαιωδῶς μέντοι, τὴν δὲ πλατυτέραν αὐτοῦ κατασκευὴν ἐν τούτῳ χρῆ φυλάττειν τῷ τόπῳ. καλεῖται δὲ μετάθεσις αἰτίας, διότι τὸ ἐπιφερόμενον ἔγκλημα ἐπὶ τὸ ἀνεύθυνον ἢ ἐπαίνου ἄξιον μετάρειν πειρᾶται ὁ φεύγων διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου. ἔστι δὲ τῶν ἀεὶ ἐμπίπτόντων ἐν τῷ ἀπλῶ τελείῳ στοχασμῷ. λαμβάνεται δὲ τὰ χρώματα ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· ἀπὸ μὲν τοῦ ὁμοίου, ὡς ἐπ' ἐκείνου πεφώραται τις ἐν ἐρημίᾳ ξίφος ἡμαγμένον κατέχων 15 καὶ κρίνεται φόνον, ἐρεῖ γὰρ ὡς ἑθιρῖον ἀνελθὼν ἡμαξα τὸ ξίφος', ἢ οὖν τοῦ αἵματος ὁμοιότης ἐργάζεται τὸ πιθανόν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου, ὅταν τις ἐπὶ προδοσίᾳ κρινόμενος ἢ τυραννίδι φιλόπολιν τε καὶ τοῖς κοινοῖς εὖνον ἐαυτὸν ἀποδεικνύται πειρᾶτο διὰ 20 τοῦ χρώματος, ὡς ὁ Περικλῆς ὁ τῆς πατρίδος ἔνεκα παρεσκευακέναι τὰς πανοπλίας ὁμολογῶν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη τεχνικωτέρα τῶν χρωμάτων εὕρεσις τοιαύτη· τῶν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἢ ἐν λόγοις ὄντων ἢ ἐν ἔργοις ἢ ἐν πάθεισι γνωστότερον ὅτι, ἐὰν μὲν ἢ ἐν λόγοις 25 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, τὸ χρῶμα κατὰ φητὸν καὶ διάνοιαν ὑπάρξει, ὡς ἐπὶ Ἀλκιβιάδου τοῦ παρελθόντος νύκτωρ τὸ δεσμοκτήριον καὶ βοήσαντος ἑθαρεῖτε, ὦ δεσμῶται', τὸ γὰρ εἰρημένον οὐχ οἶός τε ὢν ἀρνεῖ-

5 σπουδάζων Wvii 315, 2 19 προδοσίαν V 23 [τεχνικωτέρα V 25 ἢ | f. 30<sup>v</sup> | ἐν V 29 δεσμῶται V || οὐδὲ V 6\*



σθαι ἐπί τινα εὐλογον χωρεῖ διάνοιαν, ἀφ' ἧς προη-  
 νέγκατο τὸν λόγον, ὡς τὸν δῆμον αἰτεῖν ὑπὲρ τῆς  
 λύσεως τῶν δεσμωτῶν ἐβουλόμην'. ὅταν δὲ ἐν ἔργοις  
 ἢ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, τὸ χρώμα κατὰ θέσιν  
 5 ἔσται, ὡς ἐπὶ τοῦ θάπτουτος ἐν ἐρημίᾳ τὸ νεοσφαγῆς  
 σῶμα, ἐρεῖ γὰρ <ὡς> ὄσιον ἡγούμην θάπτειν τὸν  
 οἰχόμενον' καὶ διὰ τῶν θετικῶν τόπων κατασκευάσει  
 τὴν περὶ τοὺς τεθνεῶτας ὄσιαν, ὡς ἀναγκαία καὶ  
 φυλαττομένη μὲν ἀγαθῶν αἰτία ταῖς πόλεσι περιορω-  
 10 μένη δὲ πανωλεθρίαν ἐπάγει τοῖς ἡσθιμοῦσι καὶ τὰ  
 τοιαῦτα. ὅταν δὲ ἐν πάθεσιν ἢ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι  
 τέλους, συγγνωμονικὸν ὑπάρξει τὸ χρώμα, ὡς ἐπὶ τῆς  
 δακρνούσης νύκτωρ γυναικός, ἐρεῖ γὰρ ὡς οἰκτείρουσα  
 τὴν ἀνθρωπίνην ἀτυχίαν ἐδάκρνον καὶ τῶν ἐν τῷ  
 15 βίῳ κακῶν οἱ κλύδωνες ἐπὶ σχολῆς εἰς μνήμην ἰόντες  
 κινουῦσι πρὸς θρηῆνον'. πλατύνεται δὲ τὰ μὲν κατὰ  
 ῥητὸν καὶ διάνοιαν χρώματα ἐκφράσει ἐκφραζόντων  
 ἡμῶν ἡλίκα καὶ πόσα διὰ τὰς ἀμέτρους κατὰ τῶν  
 ἡμαρτηκῶτων αἰκίας περιέστηκε <κακὰ> τὰς πόλεις, τὰ  
 20 δὲ κατὰ θέσιν χρώματα διὰ τῶν τελικῶν κατασκευάζε-  
 ται κεφαλαίων καλοῦ δικαίου συμφέροντος, τὰ δὲ  
 συγγνωμονικὰ ἐκφράσει τε καὶ κοινῶς τόπῳ ἐκφραζόν-  
 των τε τὰ κατ' ἀνθρώπους ἀτυχήματα πηλίκα καὶ  
 25 κοινούς τόπους κατὰ τῶν ἀεὶ δεῦρο παρουσῶν ψυχῶν  
 καὶ τῇ λήθῃ βαπτιζομένων διαπλεκόντων. ἀνατρέπεται  
 δὲ τὰ χρώματα διὰ τῶν αὐτῶν τόπων ἐκ τοῦ ἐναν-  
 τίου, δι' ὄνπερ καὶ κατασκευάζεται, ὥσπερ καὶ ἡ τῶν

3 δεσμ[ω]τῶν V || ἐβουλόμην Wiv 384, 26] ἐβουλενόμενη V  
 6 ὡς Wiv] om. V      19 περιέστη[ε], ex α m. 2, V || κακὰ  
 Wiv 385, 16] om. V      24 τόπους Wiv 385, 20] τοὺς V || παρ-  
 ιουσῶν Wiv

ἐλέγχων ἀπαίτησις, τὰ μὲν κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν  
 ἢ τῷ . . . . ., τὰ δὲ κατὰ θέσιν θετικῶς,  
 τὰ δὲ συγγνωμονικὰ ἐκφράσει τε καὶ κοινῷ τόπῳ.  
 ζητοῦσι δὲ τινες πότερον ἐν ἢ πλείω χρώματα ἐν  
 τοῖς ζητήμασιν ἐμπίπτει. ἰστέον οὖν ὅτι, ὅταν μὲν ἦ <sup>5</sup>  
 τὰ ἐν τοῖς ζητήμασι πράγματα ἅπερ αὐτοὶ πεπεράχαμεν,  
 <ἐν> ἐμπίπτει χρῶμα ἐνὸς ὄντος τοῦ τεκμηρίου, ὡς  
 ἐπὶ τοῦ παρεσιῶτος τῷ νεοσφαγεῖ σώματι, ἐνίοτε δὲ  
 πλείω ἀκόλουθα μέντοι, ὡς ἐπὶ τοῦ νύκτωρ προσαι-  
 τοῦντος καὶ κρινομένου ληστείας, ἐρεῖ γὰρ ὡς ἠδού- <sup>10</sup>  
 μην μεθ' ἡμέραν προσαιτεῖν' καὶ ἄλλο ἑνύκτωρ γὰρ  
 μᾶλλον οἰκτείρουσιν ἄνθρωποι' καὶ ἄλλο ἑσυνελάμβανέ  
 μοι πρὸς τὸ λανθάνειν τὸ σκότος'. ἐνίοτε δὲ καὶ  
 πλείω εὐρίσκεται χρώματα πολλῶν ὄντων <τῶν> τεκμη-  
 ρίων, ὡς ἐπ' ἐκείνου ἐγράφη φυγῆς ψήφισμα Δη- <sup>15</sup>  
 μοσθένει, Ἰππερίδης περὶ καθόδου συνεβούλευσε,  
 Δημάδης ἀντεῖπεν, ἠττήθη, εὐρηται Δημοσθένης  
 νεκρὸς ἀσχύλευτος καὶ κρίνεται Δημάδης φόνου' πρὸς  
 γὰρ ἕκαστον τῶν τεκμηρίων ἀνακύψει χρῶμα ὃ γὰρ  
 ἀντειπὼν τῇ καθόδῳ πρόδηλον ὡς καὶ τὴν σφαγὴν <sup>20</sup>  
 ἐπήνεγκε τῷ καταστείχοντι' καὶ ἄλλο ὃ γὰρ ἠττηθεὶς  
 ἐφ' οἷς ἔγραφε φανερόν ὡς θυμῷ τὸ πᾶν ἐπιτρέψας  
 ἐκποδῶν καταστῆσαι τὸν ἐχθρὸν ἔσπευδεν' καὶ τρίτον  
 ὃ γὰρ ἀνηρηκῶς Δημάδης οὐ λωποδύται, καὶ τεκμη-  
 ριον ὃ Δημοσθένους νεκρὸς τῆς ἐσθῆτος οὐκ ἀπεστε- <sup>25</sup>  
 ρημένος'. καὶ ἐν τοῖς συνεξευγμένοις δὲ στοχασμοῖς  
 πολλὰ ἐμπίπτει χρώματα τῶν πραγμάτων ὄντων ἅπερ

2 ἢ τῷ [lac. 1, 8 cm.] τὰ V; fort. διάνοιαν χρώματα ἐκ-  
 φράσει, τὰ (cf. p. 84, 17) 6 αὐτοὶ | f. 31<sup>r</sup> | πεπεράχαμεν V  
 7 ἐν Wiv 386, 3] om. V 9 μέντοι Wiv 386, 5] μὲν τοῖς V  
 14 τῶν inserui 16 ἰππερίδης V 22 ἐπιτρέψας, σ int. ι et τ  
 erasa, V 25 ἀπεστερημένος, ras. int. ο et ε, V

αὐτοὶ πεποιήκαμεν, ἀκόλουθα μέντοι ὡς εἴρηται. ὅταν δὲ ἄλλων πραξάντων ἔντικρυς εἰς ἡμᾶς ἀναφέρηται, πλείω τὰ χρώματα ἐμπίπτει καὶ ἀνακόλουθα, ἅπερ καὶ πεπλανημένα καλοῦσιν οἱ τεχνικοί, εἰκότως, εἰ γὰρ  
 5 ἀκόλουθα λέγομεν, συνειδέναι τοῖς πεποιηκόσι δόξομεν, οἶον ὡς ἐπὶ τοῦ τρισαριστέως, οὐπερ εἰκόνα ἔστησαν οἱ πολέμιοι, ἐρεῖ γὰρ ὡς 'θαυμάζοντες τῆς ἀνδραγαθίας ἔστησαν' καὶ πάλιν 'ἀλλὰ φθονοῦντές μοι τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς εἰκόνας δωρεᾶ διαβεβλή-  
 10 κασιν' καὶ πάλιν 'ἀλλὰ προῶν αὐτοῖς ἔσεσθαι με διὰ ταύτης ὑπώπτευσαν' καὶ πάλιν 'ἀλλ' ἴσως ἐπ' ἀρετὴν προτρέψαι τοὺς παρ' ἑαυτοῖς σπεύδοντες τὸν πλείστα χαλεπὰ δρᾶσαντα τετιμήκασιν εἰκόνι'. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑπονοίας πραγμάτων πολλὰ καὶ ἀνακόλουθα  
 15 ἐμπίπτει χρώματα διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν, οἶον ὡς ἐπὶ Ἀρχιδάμου τοῦ κρινομένου προδοσίας διὰ Περικλέα, ἐρεῖ γὰρ 'ἀλλὰ πολεμίοις ἑτέροις ἐπιέναι μέλλουσι δέδωκε τὰ πεντήκοντα τάλαντα', 'ἀλλὰ τοῖς πενομένοις τῶν πολιτῶν ἴσως αὐτὰ διένειμεν', 'ἀλλὰ  
 20 τὰ προσόντα βουλόμενος αὔξειν τῆς τῶν χρημάτων δαπάνης ἀπεκρύψατο τὴν αἰτίαν'. εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι πλείους μὲν ὁ φεύγων ἔξει ἀντιθέσεις, ἐὰν τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρη τέλους πολλὰ ὄντα ἀντιτιθῆ ἑαυτῷ κατὰ μέρος, καὶ ὁ κατήγορος ὁμοίως πολλὰς ἑαυτῷ κινήσει  
 25 ἀντιθέσεις τὰ τοῦ φεύγοντος χρώματα διαιρῶν καὶ μὴ ἅμα πάντα ἐν μιᾷ συνάγων ἀντιθέσει.

1 p. 85, 9    5 λέγομεν Wiv 386, 17    6 cf. p. 67, 26  
 7 ἐρεῖ Wiv 387, 1] [ἦ], ex ei, V    8 ἀνδραγαθίας V] ἀν-  
 δρείας τὸ μέγεθος Wiv 387, 1    12 αὐτοῖς Wiv 387, 4  
 15 p. 86, 4 || αἰτίαν | f. 31<sup>v</sup> | οἶον V    20 βουλόμενος Wiv  
 387, 12] βουλευόμενος V    23 πολλὰ om. Wiv || κατὰ μέρος  
 ἀντιθῆ ἑαυτῷ Wiv

Ἐφ' ἅπασι δὲ τοῖς κεφαλαίοις ἐμπίπτει ἡ πιθανὴ ἀπολογία, περὶ ἧς ἀποροῦσί τινες, ὅτου χάριν οὕτως ὠνόμασται καίτοι καὶ τῶν ἄλλων κεφαλαίων πιθανῶν ὄντων, εἴ γε καὶ ἡ σύμπασα ῥητορικὴ πειθοῦς ἐστὶ δημιουργός. ἐροῦμεν οὖν ὅτι μάλιστα μὲν τῷ κοινῷ<sup>5</sup> ὀνόματι ὡς ἰδίῳ ἐχρήσατο - πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα τῷ τοῦ γένους ὀνόματι ὡς κυρίῳ κέχρηται, ὥσπερ καὶ Πλάτων διαιρεῖ τὸ δίκαιον εἰς τε τὸ ὄσιον καὶ τὸ δίκαιον ὁμωνύμως τῷ γένει -, ἔπειτα δὲ ὅτι τισαύτης μετέχει τῆς πειθοῦς ὥστε τοῖς αὐτοῖς κεχρησθαι<sup>10</sup> τεκμηρίοις τὸν φεύγοντα τοῦ μὴ πεποιηκέναι τοῦθ' ὅπερ ἐγκαλεῖται ἢ μέλλειν ποιήσῃν, οἷσπερ καὶ ὁ κατήγορος κέχρηται τὸνναντίον ἀποδεικνύων, οἷον ἐπὶ Ἀλκιβιάδου τοῦ παριόντος τὸ δεσμοκτήριον, ἐρεῖ γὰρ ὡς 'εἴπερ ἐβουλόμην τυραννεῖν, οὐκ ἂν ἐβόησα τοῖς<sup>15</sup> δεσμώταις θαρρεῖν', ὁ δὲ κατήγορος λέξει ὡς 'πέρας ἤδη προσδοκῶν ἐπάξειν τῇ προαιρέσει καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν νόμων καθειργμένους λύσειν ἐκήρυττες'. διαφέρει δὲ τοῦ χρώματος τῷ τὸ μὲν αἰτίαν εὐλογον φέρειν πρὸς τὸ τεκμήριον - διὸ καὶ μετάθεσις αἰτίας καλεῖ-<sup>20</sup>ται -, τὴν δὲ πιθανὴν ἀπολογίαν ἀναιρετικὴν εἶναι τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. ἐστὶ δὲ οὐ τῶν ἀεὶ ἐμπιπτόντων τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐν τῷ ἀπλῶ τέλειφ στοχασμῷ, ἀλλ' ὅταν μὲν τὸ τεκμήριον σύμφωνον ἦ

1 Wiv 400 || H 147, 28 7 post κυρίῳ complures litt. er. (fin. vers.) V 8 cf. Plat. Gorg. 507 B 9 δὲ ὅτι] διότι V 10 τῆς om. Wiv 400, 28 12 π[οιήσ]ειν V 14 δεσμοκτήριον Wiv 401, 3 (cf. Syr. π 24, 15. 83, 28)] δικαστήριον V || καὶ βοήσαντος ante ἐρεῖ Wiv 16 ὡς πέρας Wiv 401, 5] ὥσπερ ὡς V 18 καθειργμένους V || τοῖς . . καθειργμένοις λύσειν Wiv 401, 6; fort. τοῖς . . καθειργμένοις λύσειν || [ἐκήρυττες] V 19 ἐπιφέρειν Wiv 22 ἔστι[v] V

τῷ κρινομένῳ, ἐκλείπει, ὥσπερ καὶ ἡ ἀντίληψις, ὡς  
 ἐπὶ Περικλέους 'σύμφωνον τῷ βούλεσθαι τυραννεῖν  
 τὸ ὄπλα πολλὰ κεκτῆσθαι'. ὅταν δὲ τὸ τεκμήριον  
 ἀνακόλουθον ἢ πρὸς τὸ κρινόμενον, ἐμπεσεῖται πάν-  
 5 τως, οἷον ἐπὶ τοῦ παρεστῶτος τῷ νεοσφαγεῖ 'ὁ γὰρ  
 ἀνελῶν οὐ παρεστάναι ἀλλὰ φεύγειν εἶωθε τὸν τε  
 πεπονθότα καὶ τὸν τόπον ὡς δεινοὺς κατηγοροῦς  
 ἐξευλαβούμενος'. ἐφ' ὧν δὲ ἐκλείπει ἡ πιθανὴ ἀπο-  
 λογία, δυνατὸν οὕτως ἐπιχειρεῖν ὅτι 'ὁ μὲν τυραννῶν  
 10 πάντως ὄπλα κτᾶται, οὐ μὴν ὁ κτώμενος ὄπλα ἤδη  
 καὶ τυραννεῖν ἐπιχειρεῖ'. πολλὰ γὰρ αἱ τῆς κτήσεως  
 ἀφορμαί'. πλατύνεται δὲ τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὑπὸ  
 μὲν τοῦ φεύγοντος τρισὶ τούτοις τόποις, τῷ μηδὲν  
 ὄφελος ἔχειν, τῷ βλάπτεσθαι τὰ μέγιστα, τῷ δύνασθαι  
 15 περὶ τῶν αὐτῶν ἄλλως ἐπιχειρεῖν. οὔτε γὰρ ὄνησις  
 ἐρίγνετο τῷ παρεστῶτι τῷ πεφονευμένῳ καὶ τὸ τῆς  
 βλάβης ἀνύποιστον ἦν ἀλόντι φόνον τιμωρίαν ὑπέχειν  
 καὶ μᾶλλον ἂν ἀποκρύπτειν ἑαυτὸν ἐσπούδασε φεύγων  
 τὸν ἔλεγχον. ὁ δὲ κατήγορος πάλιν ἀνατρέψει τὴν  
 20 πιθανὴν ἀπολογίαν διὰ τριῶν τόπων, τύχης ἀγνοίας  
 ἀνάγκης, ἀπὸ μὲν τύχης οὕτως ἐπιχειρῶν ὅτι 'θεοὶ τε  
 καὶ τύχη τὸ τῆς γνώμης ἀνόσιον κατιδόντες φωρα-  
 θῆναι παρεσκεύασαν', ἀπὸ δὲ ἀγνοίας ὅτι 'συνεργὸν  
 τὴν ἐρημίαν τῆς κακουργίας λαβῶν ἡγνόεις ὡς ὄφεται  
 25 τις τὰ παρὰ πάντας σοὶ δρώμενα τοὺς νόμους', ἀπὸ  
 δὲ ἀνάγκης ὅτι 'τοσαύτη σέ τις ἐπιθυμία τοῦ φόνου  
 κατεῖχεν, ὡς καὶ μετὰ τὴν πληγὴν παρεστάναι τῷ  
 πεπτωκότι ἐφηδόμενον τοῖς ἔργοις ὥσπερ ἀριστέα'.

5 τ[ο]ν, ex α, V 6/7 τε | f. 32<sup>r</sup> | πεπονθότα V 17 ὑπο-  
 σχεῖν Wiv 402, 3 24 τῆς κακουργίας τὴν ἐρημίαν Wiv  
 402, 9

Ἰστέον δὲ καὶ ἐκεῖνο, ὅτι καθόλου ἐν ταῖς στάσεσιν οὐχ ἡ διάφορος κρίσις - οἶον προδοσίας ἢ τυραννίδος ἢ φόνου - διάφορα τὰ εἶδη ποιεῖ, ἀλλ' ἡ τῶν κεφαλαίων διάφορος διαίρεσις ἐναλλαγὴν ἀπεργάζεται τῶν εἰδῶν. ἔστι δὲ ἡ τῶν κεφαλαίων διαίρεσις ποικίλη καὶ κατὰ τρεῖς ἐναλλαττομένη τρόπους· καὶ γὰρ κατὰ πλεονασμὸν καὶ κατὰ ἔλλειψιν καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν προϊόντα διάφορα ἐν ταῖς στάσεσιν ἀπεργάζεται <τὰ> εἶδη.

Ἐπεταὶ δὲ τοῖς κεφαλαίοις ἅπασιν ἡ καλουμένη <sup>10</sup> κοινὴ ποιότης, ἥπερ ἔστιν οἱ ἐπίλογοι. ὠνόμασται δὲ κοινὴ ποιότης, διότι κοινόν ἐστι τῶν μερῶν ἀμφοτέρων <τὸ κεφάλαιον> ἑκατέρου τῶν ἀγωνιζομένων τὴν οἰκείαν ποιότητα πρὸς τῷ πέρατι τοῦ λόγου συνιστῶντος καὶ τῶν πλατέως δι' ὅλου τοῦ λόγου κατασκευασθέντων <sup>15</sup> ὡς καλῶν ἢ δικαίων ἢ συμφερόντων σύντομον ὑπόμνησιν ποιούμενου. διαιρεῖται δὲ ἡ κοινὴ ποιότης εἰς τε τὸ πραγματικὸν καὶ τὸ παθητικόν. καὶ αὐθις τὸ μὲν πραγματικὸν διὰ δύο τούτων ἐργασόμεθα τόπων, ἐπανόδου καὶ ἀνακεφαλαιώσεως· ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς <sup>20</sup> ἐπὶ τὸ τέλος τῶν προειρημένων πραγμάτων ἀπάντων ποιούμεθα τὴν ὑπόμνησιν καὶ καλεῖται τοῦτο ἀνακεφαλαιώσις, ἢ ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπάνιμεν καλοῦντες αὐτὸ ἐπάνοδον· παράδειγμα τοῦ μὲν προτέρου Δημοσθένους ἐν τῷ παραπροσβείας· σὺλ- <sup>25</sup> λογίσασθαι δὲ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἐξ ἀρχῆς.

6 ἐναλλα[ττο]μένη V 9 τὰ inserui 10 H 148, 24 11 Wiv 412, 17 12 ἀμφοτέρων τῶν μερῶν Wiv 412, 18 13 τὸ κεφάλαιον Wiv] om. V; διότι κοινὴ ἐστι τῶν μερῶν ἀμφοτέρων (om. τὸ κεφάλαιον) Wvii 328 ann. 17 ποιούμενου Wiv 412, 22; ποιούμενων | f. 32<sup>v</sup> | διαιρεῖται V 25 fort. περὶ παραπροσβείας || Dem. 19, 177—178 26 βούλομα V

ἐπέδειξα οὐδὲν ἀληθὲς αὐτὸν ἀπηγγελκότα, ἀλλὰ φε-  
 νακίσαντα ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γεγενημένοις αὐτοῖς οὐ  
 λόγοις χρώμενος. ἐπέδειξα αἴτιον γεγενημένον τοῦ μὴ  
 θέλειν ὑμᾶς ἐμοῦ ἀκοῦσαι τάληθῆ ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ  
 5 τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τούτου καταληφθέντας καὶ πάντα  
 τάναντία συμβουλευσάντα ἢ ἔδει, καὶ τῇ μὲν τῶν συμ-  
 μάχων ἀντειπόντα εἰρήνῃ τῇ δὲ Φιλοκράτους συναγο-  
 ρεύσαντα, τοὺς χρόνους κατατρίψαντα, ἵνα μηδ' εἰ  
 βούλοισθε δύναισθε ἐξελεθεῖν εἰς Φωκέας, καὶ ἄλλα  
 10 ἐπὶ τῆς ἐπιδημίας πολλὰ εἰργασμένον, προοδεωκότα,  
 πεπρακότα πάντα, δῶρα ἔχοντα, οὐδὲν ἔλλειοιότα  
 μοχθηρίας. οὐκοῦν ταῦτα ὑπεσχόμην ἐν ἀρχῇ, ταῦτα  
 ὑπέδειξα', τῆς δὲ ἐπανόδου παράδειγμα περὶ τοῦ πολ-  
 λοῦ ἔραστοῦ διεξιὼν Πλάτων ἡμῖν ἐν Φαίδρω παρέχεται  
 15 λέγων 'φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων καὶ ἀπεστε-  
 ρηκῶς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἔραστῆς ὁστράκου μετα-  
 πεσόντος ἵεται φυγῇ μεταβαλὼν, ὁ δὲ ἀναγκάζεται  
 διώκειν ἀνόητος ὢν ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθειάζων ἡγνοη-  
 κῶς τὸ ἅπαν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐκ ἄρα ποτὲ ἔδει ἐρῶντι  
 20 καὶ ὑπὸ ἀνάγκης κατεχομένῳ χαρίζεσθαι ἀνοήτως, ἀλλὰ  
 πολὺ μᾶλλον μὴ ἐρῶντι καὶ νοῦν ἔχοντι, εἰ δὲ μὴ  
 ἀναγκαῖον εἶναι ἐκδοῦναι αὐτὸν ἀπίστῳ δυσκόλῳ φθο-  
 νερῷ, βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς  
 τὴν τοῦ σώματος ἕξιν, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς

4 ἀκοῦειν ἐμοῦ Dem. 9 δύναισθε Dem.] δύνησθε V  
 12 [μοθγ]ηρίας V 13 ἐπέδειξα Dem. || πολλοῦ V] Πόλιον  
 Wiv 413, 5 14 Plat. Phaedr. 241 BC 15 ἀποστερηκῶς  
 ὅπ'  
 ἐξ (ἐξ lin. del.) V 18 ἀνόητος ὢν om. Plat. || ἐπιθειάζων  
 Wiv 19 ἔδει ποτὲ Plat. || ἐρῶντι Plat.] ἔρωτι VWiv 413, 10  
 20 κατεχομένῳ om. Plat. || ἀνοήτῳ χαρίζεσθαι Plat. 22 εἴη  
 ἐνδοῦναι Plat. || φθονερῷ ἀηδεῖ Plat. 23 βλαβερῷ μὲν Plat.]  
 βλαβερόν μὲν V 24 ἕξιν | f. 33<sup>r</sup> | πολὺ V || βλαβερωτερω-  
 τάτω V

τὴν τῆς ψυχῆς παιδευσιν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ τοῦ  
τελευταίου τῶν χρημάτων ἐπὶ τὸ πρῶτιστον ἐπανῆλθε,  
τὴν τῆς ψυχῆς παιδευσιν. τὸ μὲν οὖν πραγματικὸν  
οὕτω μεταχειρισόμεθα συντομωτέραν ὑπόμνησιν τῶν  
πλατέως εἰρημένων ἐν τῷ λόγῳ ποιούμενοι· τὸ δὲ <sup>5</sup>  
παθητικὸν ὑπὸ μὲν τοῦ κατηγοροῦ διὰ καταδρομῆς  
πληρωθήσεται πρὸς ὀργὴν κινουῦντος τοὺς δικαστάς,  
ὑπὸ δὲ τοῦ φεύγοντος διὰ ἐλεεινολογιῶν προαχθήσε-  
ται, ἔνθα δὴ καὶ αἱ παραγωγαὶ γυναικῶν τε καὶ παι-  
δῶν χρησιμοὶ καὶ φίλων· πολλοὶ γοῦν ἠττώμενοι ταῖς <sup>10</sup>  
δικαιολογίαις τοσοῦτον ἐν τῇ τοῦ ἐλέου διεξόδῳ  
κεκινήκασιν πάθος τοῖς ἀκροωμένοις, ὡς τὴν νικῶσαν  
ἀπενέγκασθαι, καὶ τούτου μαρτύριον Ὑπερίδης ἐν τῷ  
ὑπὲρ Φρύνης τῆς ἐταίρας λόγῳ ἐλεεινολογίας τε πλή-  
θει καὶ τῇ περιρρήξει τῆς ἐσθῆτος διασώσας ἐκ τῆς <sup>15</sup>  
Εὐθίου κατηγορίας τὴν ἀνθρωπον. ἐπὶ δὲ τῷ παθη-  
τικῷ τοῖς τελικοῖς ἄμφω χρήσονται κεφαλαίοις, νομίζω  
δικαίῳ συμφέροντι δυνατῷ ἐνδόξῳ. καὶ καθόλου,  
ὥσπερ καὶ Ἑρμογένης φησί, λαμβάνονται μὲν οἱ ἐπί-  
λογοι ὄθενπερ καὶ τὰ προοίμια καὶ ἰσχύουσι γε τὰ <sup>20</sup>  
αὐτά - πάθος γὰρ ψυχῆς ἄμφω κινητικά, εὐνοίας  
μίσους φόβου ὀργῆς ἐλέου φθόνου ἢ τινος τοιούτου -,  
διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τῇ <τε> τάξει καὶ τῇ ἐννοίᾳ  
καὶ τῇ φράσει· τὰ μὲν γὰρ τὴν πρώτην κατέχει τοῦ  
λόγου τάξιν καὶ σπερματικωτέραις χρώμενα ταῖς ἐν- <sup>25</sup>  
νοίαις τοῖς τε σχοινοτενέσι καλουμένοις χαιρουσι τῶν  
κῶλων καὶ τοῖς βεβηκόσι τῶν ὀνθυμῶν, οἱ δὲ ἐπίλογοι

4 μεταχειρισόμεθα, ex ω, V 13 ὑπερίδης V 15 περι-  
ρήξει V 19 H 149, 5 23 τε Wiv 414, 13. Wvii 344, 22]  
om. V 24 τοῦ λόγου κατέχει Wiv 25 [σπερματικω-  
τέραις V



τῷ τε λόγῳ παντὶ ἐπέρχονται, ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, καὶ τὰς ἐννοίας ἐφ' ὅσον ἂν ἐθέλωσι πλατύνοντες τοῖς ἀσυνδέτοις καὶ κομματικωτέροις <χαίρουσι> τῶν κώλων καὶ τοῖς λελυμένοις τῶν ῥυθμῶν.

- 5 Τοὺς μὲν οὖν ἀπλοῦς τελείους στοχασμοὺς οὕτω διαιρήσομεν κὰν τοῖς ἀτελέσιν ἐκ προσώπων ἢ πραγμάτων στοχασμοῖς τὰ ἐκ τοῦ προσώπου ἢ τοῦ πράγματος ὡς εἴρηται κεφάλαια παραλιπόντες τὰ λοιπὰ μελετήσομεν. τῶν δὲ διπλῶν τοὺς μὲν ἀντεγκληματι-  
 10 κοὺς καλοῦσι διὰ τὸ δύο εἶναι πρόσωπα <τὰ> ἀντεγκαλοῦντα ἀλλήλοις - ἐνιοὶ δὲ αὐτοὺς κατὰ ἀμφισβήτησιν ὀνομάζουσιν -, τοὺς δὲ συνεξευγμένους. ἰστέον δὲ ὅτι καθόλου τό τε παραγραφικὸν καὶ ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσεις ἐν αὐτοῖς ἐκλείπει διὰ τὸ ἐξισάζειν - παντα-  
 15 χοῦ δὲ τὰ ἰσάζοντα ἔφαμεν εἶναι ἀσύστατα -, τῶν δὲ ἄλλων ἕκαστον ἀπὸ τῆς βουλήσεως ἀρξαμένους κεφάλαιον χρῆ πρὸς κεφάλαιον ἀντιτιθέναι, ἀγωνιστικώτερος γὰρ οὕτως ὁ λόγος ὑπάρξει· τὸ δὲ - ὥσπερ ἐνιοὶ λέγουσι χρῆναι - προθέντας τὴν τοῦ ἐτέρου μέρους  
 20 ἀπολογίαὺν οὕτω ποιεῖσθαι τὴν τοῦ ἐτέρου κατηγορίαν ὑπιότιητα πολλὴν τῷ λόγῳ ἐμποιεῖ καὶ τοὺς δικαστὰς ἐπιλανθάνεσθαι ποιεῖ τῶν πρότερον λεχθέντων.

Μετὰ δὲ τοὺς ἀντεγκληματικούς στοχασμοὺς εἰσὶν οἱ συνεξευγμένοι, οἵτινες ὀνομάσθησαν μὲν οὕτως διὰ  
 25 τὸ δύο περιέχειν ἐγκλήματα, διαφέρουσι δὲ τῶν μὲν

2 δσ|ο|ν, ex ω, V 3 χαίρουσι Wiv 414, 20. Wvπ 344, 30] om. V 4/5 ῥυθμῶν | f. 33v | τοὺς V 5 Wiv 439 6 κὰν] καὶ V 8 p. 65, 25. 66, 3 9 H 150, 18 || ἀντεγκληματικούς Wiv 439, 16 et in mg. V] ἐγκληματικούς V 10 εἶναι πρόσωπα Wiv] πρόσωπα εἶναι V || τὰ inserui 15 p. 38, 3 || ἀ[σ]ύστατα V 17 προς sup. V || κεφάλαι|ο|ν, ex ίω, V 20 οὐτ[ω]ς, ex ος, V 23 H 151, 20 || εἰσι|ν], ν postea ins., V

ἀπλῶν τῷ ἔχειν διπλᾶ τὰ κεφάλαια, τῶν δὲ διπλῶν τῇ τε τάξει καὶ τῷ πλεονασμῷ τῶν κεφαλαίων· τὰ γὰρ διάφορα τῶν στάσεων εἶδη κατὰ πλεονασμὸν ὡς ἔφαμεν ἢ ἔλλειψιν ἢ ἐναλλαγὴν γίννεται τῶν κεφαλαίων.

5

Τῶν δὲ συνεξευγμένων ὁ μὲν ἐμπίπτων οὕτως ὠνόμασται, διότι ἐκ τοῦ χρώματος οὗ παρέχεται ὁ φεύγων ἐμπίπτει τὸ δεύτερον ζήτημα, ὡς ἐπὶ τοῦ στρατηγῶ τοῦ τὸν συστράτηγον ἀνελόντος ὡς ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ κρινομένου συνειδότος, ἐρεῖ γὰρ εὐθυνό-<sup>10</sup> μενος ὡς 'μοιχὸν ἐπὶ τῇ γυναικὶ καταλαβὼν ἀπέκτεινα κατὰ τὸν νόμον', εἶτα ἐκ τούτου τὸ δεύτερον ἐξετάζεται ζήτημα, πότερον μοιχὸς ὁ δεσμώτης ἢ οὐ.

Δεύτερος δὲ τῶν συνεξευγμένων ἐστὶν ὁ προκατασκευαζόμενος, ὃς ὠνόμασται μὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ<sup>15</sup> ἕτερον τι πρὸ τοῦ κρινομένου πράγματος ἐξετάζεσθαι, εἶθ' οὕτως ἐκεῖνο περὶ οὗ ἡ κρίσις, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνελόντος πλουσίου τοὺς τρεῖς παῖδας τοῦ πένητος καὶ μὴ ἐπεξιόντα τὸν πατέρα κρίνοντος συνειδότος. διαφέρει δὲ τοῦ ἐμπίπτοντος τῷ ἐκεῖ μὲν <τὸ> πρὸς<sup>20</sup> ἀπόδειξιν τοῦ κρινομένου κομιζόμενον παραλαμβάνεσθαι τελευταῖον, ἐν δὲ τῷ προκατασκευαζομένῳ πρότερον· ἐν γὰρ τούτῳ κρινόμενος ὁ πατήρ συνειδότος πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ μὴ συνειδέσθαι τοῖς παισὶ τὴν προδοσίαν πρότερον κατασκευάσει, ὡς ἥμιστα προ-<sup>25</sup> δεδώκασιν οἱ παῖδες, εἶθ' οὕτως ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολο-

4 p. 89, 7 13 μοιχὸς | f. 34<sup>r</sup> | ὁ V] fort. μοιχὸς γίννεσθαι  
 δυνατὸς ὁ; cf. H 151, 32: εἰ ἐκεῖνον εἰκὸς δεσμώτην ὄντα μοιχεύ-  
 σαι 14 Wiv 457 20 τὸ Wiv 457, 7] om. V 22 προκατα-  
 σκευαζομένῳ Wiv 457, 9] κατασκευαζομένῳ (init. vers.) V  
 26 [ἐ]αυτοῦ, ἐ sup., V

γήσεται, ἐν δὲ τῷ ἐπίπτοντι κρινόμενος συνειδότης ὁ τὸν συστράτηγον ἀνελῶν πρότερον τὴν περὶ τοῦ συνειδέναι κατηγορίαν ἀποσεισεται καὶ οὕτως τὸ τῆς μοιχείας ἔγκλημα κατὰ τοῦ τεθνεώτος κινήσει.

- 5 Τρίτος δὲ τῶν συνεξευγμένων ἐστὶν ὁ συγκατασκευαζόμενος, ὃς ὠνόμασται μὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ δύο ἐγκλήματα ἐπάγειν τῷ φεύγοντι τὸν κατήγορον ὡς πεποιηκότες ἢ μέλλοντι πράττειν, ὡς ἐπὶ τοῦ πλουσίου τοῦ ὁμόσαντος ἐν συμποσίῳ τυραννήσειν καὶ τοῦ
- 10 πένητος τοῦ τυραννοκτονήσειν ὁμόσαντος καὶ νεκροῦ ἀστυλεύτου εὐρεθέντος· ἀμφοτέρω γὰρ συμπλέκων, τὸν τε τοῦ πένητος φόνον καὶ τῆς τυραννίδος τὴν ἐπίθεσιν, κρίνει τὸν πλούσιον. διαφέρει δὲ τῶν μὲν ἀπλῶν τῷ εἶναι διπλοῦς, τοῦ δὲ ἐπίπτοντος τῷ
- 15 ἐκεῖ μὲν τὸ χροῶμα μὴ ἔξωθεν ἐπινοεῖσθαι ἀλλ' ἐν αὐτῷ κεῖσθαι τῷ προβλήματι, ἐνταῦθα δὲ ἔξωθεν τοῦ προβλήματος ἐπινοεῖσθαι, καὶ τῷ ἐκεῖ μὲν ἐν μόνον εἶναι τὸ ἐπαγόμενον ἔγκλημα κατὰ τοῦ φεύγοντος προσώπου, ἐνταῦθα δὲ δύο. τοῦ δὲ προκατασκευαζο-
- 20 μένου διαφέρει, ὅτι ἐν ἐκείνῳ μὲν ὁ φεύγων συνειδότης κρίνεται πάντως, ἐνταῦθα δὲ ὡς αὐτὸς κακόν τι πράξας ἢ μέλλον ποιεῖν, καὶ ἐν μὲν τῷ προκατασκευαζομένῳ τὸ προηγούμενον ὁ φεύγων τελευταῖον ἐξετάζει τὸ δὲ μὴ [κατὰ] προηγούμενον πρότερον, ἐν
- 25 δὲ τῷ συγκατασκευαζομένῳ ὁμοίως ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἐγκλημάτων ἀπολογεῖται ὁ φεύγων οὐχ ὡς συνειδὼς ἄλλω τινὶ ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὢν ὁ πράξας.

5 Wiv 460, 19 11 συμπλέκων, ras. int. π et λ, V 14 μὲν  
sup. V 16 δὲ | f. 34<sup>v</sup> | ἔξωθεν V 22 ποι[εῖν] V 24 κατὰ  
V, om. Wiv 460, 29

## II. ΠΕΡΙ ΟΡΟΤ.

Ἡ μὲν οὖν τοῦ στοχασμοῦ διαίρεσις τοιαύτη τίς ἐστιν. χρῆ δὲ εἰδέναι ὡς οἱ λεγόμενοι κακοῦ βίου στοχασμοὶ καὶ ἀχαριστίας καὶ κατασοφισμοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα οὐ ποιοῦσιν ἕτερα εἶδη στοχασμῶν· οὐ γὰρ αἱ διάφοροι κρίσεις αἱ τοῖς προβλήμασι προσκει-  
 5 μенаι τὰ εἶδη ποιοῦσιν - ἢ γὰρ ἂν ἄπειρα εὐρεθείη -, ἀλλ' ὁ τῶν κεφαλαίων πλεονασμὸς τε καὶ ἔλλειψις καὶ ἐναλλαγὴ τὰς διαφορὰς τῶν εἰδῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἀπεργάζονται. αὐτίκα δὲ ἐπ' ἐκείνων τῶν προβλη-  
 10 μάτων μιᾶς οὐσης τῆς κρίσεως διάφορα εὐρίσκεται τὰ εἶδη· μειράκιον ὠραῖον συνεχῶς ἐν θεάτρῳ συρίττεται καὶ κρίνεται κακοῦ βίου· μειράκιον ὠραῖον μνουόμενον ἐγέλασε καὶ κρίνεται κακοῦ βίου· μητρυῖα ἠράσθη ὁ πρόγονος καὶ παραχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς κρί-  
 15 νονται οἱ τρεῖς κακοῦ βίου. εἰ τοίνυν αἱ κρίσεις διάφορα εἶδη ἐποιοῦν στοχασμοῦ ἢ τινος ἄλλης στάσεως, ἔδει καὶ τὰς αὐτὰς κρίσεις μὴ διαφόρων στάσεων ἔχειν προβλήματα. ἐνταῦθα γοῦν, ἐπειδὴ 'κακοῦ βίου' πρόσκειται ἐν πᾶσι, πάντα ἔχρῃν εἶναι στοχαστικά,  
 20 νῦν δὲ τὸ μὲν στοχαστικόν ἐστι, τὸ δὲ ἀντιληπτικόν, τὸ δὲ συγγνωμονικόν· ὥστε δῆλον ὅτι οὐ διάφορα εἶδη ποιοῦσιν αἱ προσθήκαι τῶν κρίσεων. αἱ δὲ τοῦ κατασοφισμοῦ καὶ δημοκοπίου καὶ δήμου ἀπάτης κρι-

1 Wiv 429—430 et 474—575 || H 153—157 || caput π. ὄρ. proprie inc. p. 96, 23 4 κατασοφισμοῦ καὶ δημοκοπίας καὶ δήμον ἀπάτης καὶ τὰ τοιαῦτα Wiv 429, 12 6 προσκειμέναι] προκειμέναι V 8 πλεονασμὸς καὶ ἡ ἔλλειψις καὶ ἡ Wiv 429, 16 9 τῶν ἰδεῶν, ε lin. del. m. 1, V 10 ἀπεργάζ[ο]νται V; ἀπεργάζεται Wiv || δὲ om. Wiv 16 βίου | f. 35<sup>r</sup> | εἰ V 19/20 γοῦν εἰ πᾶσι κακοῦ βίου πρόκειται Wiv 430, 1

σεις εἶσιν <αί> αὐταί, ὑπὸ δὲ τῶν σοφιστῶν διαφόρως  
 ὀνομάζονται, εἰσὶ δὲ τοῦ γνώμης στοχασμοῦ, ὃν ἔφα-  
 μεν εἶναι τοῦ ἀπλοῦ εἶδους. δυσχέρεια δὲ γίνεται  
 πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῶν ζητημάτων ποίας εἰσὶ στά-  
 5 σεως δι' αἰτίας δύο· πρώτην μὲν τὸ τὴν αὐτὴν  
 προσθήκην εἶναι τῆς κρίσεως ἐν διαφόροις προ-  
 βλήμασιν ὡς καὶ ἀνωτέρω ἔφαμεν ὑπὸ πλείονας  
 ἀναγομένοις στάσεις· ἔπειτα τὸ ἄδηλον εἶναι, πότερον  
 10 ἢ ὡς τεκμήριον, οἷον Πανσανίας Μηδικὴν στολὴν  
 ἀμφιεννύμενος κρίνεται μηδισμοῦ· κάκεινο νόμος  
 τὸν τυραννοκτόνον δωρεὰν λαμβάνειν, μάγος ὑπέσχετο  
 εἶσω πέντε ἡμερῶν ἀποκτενεῖν τὸν τύραννον, ἠνέχθη  
 σκηπτὸς εἶσω πέντε ἡμερῶν κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ὁ  
 15 μάγος αἰτεῖ τὴν δωρεάν· ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα  
 εἰ μὲν ὡς τεκμήρια λαμβάνοιτο τοῦ κρινομένου, στο-  
 χαστικὴν ποιήσει τὴν στάσιν τεκμήριον ἡμῶν ποιου-  
 μένων τοῦ μηδίξειν τὸ φορεῖν Μηδικὴν ἐσθῆτα καὶ  
 τοῦ τὸν μάγον ἀνηρηκέναι τὸν τύραννον τὸ εἶσω τῶν  
 20 παρ' αὐτοῦ ὑποσχεθεῖσθαι πέντε ἡμερῶν ὑπὸ σκηπτῷ  
 τὸν τύραννον ἀνηρηθῆσαι· εἰ δὲ ὡς κρινόμενα ταῦτα  
 λαμβάνοιτο, ὀρικὴν ἀπεργάσεται στάσιν.

Ἄξιον δὲ λοιπὸν μετὰ τὸν στοχασμὸν περὶ τοῦ  
 ὄρου κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν διεξελεθεῖν. εἰ γὰρ ἐν  
 25 παντὶ πράγματι περὶ τοῦ εἰ ἔστι πρῶτον ζητητέον,  
 ὅπερ ὁ στοχασμὸς ὡς ἔφαμεν περιέχει, εἴθ' οὕτως  
 περὶ τοῦ τί ἔστιν - ὁ δὲ ὄρος ὡς ἐπιδειξομεν τὴν

1 αἰ αὐταί] αὐταί V; fort. etiam μὲν ins. 2 p. 63, 10  
 5 τ[ὸ], ex ω, V 7 p. 95, 11 20 αὐτ[ὸ]ν, ex ω, V  
 21 ἀνηρηθῆσαι | f. 35<sup>v</sup> | εἰ V 22 ἀπεργάσεται τὴν στάσιν  
 Wiv 430, 22 23 Wiv 474 26 p. 60, 25

περὶ τοῦ τί ἐστὶ περιέχει ζήτησιν -, τακτέος ἂν εἴη μετὰ τὸν στοχασμὸν ὁ ὄρος.

Ἐπειδὴ δὲ πολλαχῶς ὁ ὄρος, ἀναγκαῖον διαστεῖλαι τὴν ὁμωνυμίαν, ἵνα τὸ ζητούμενον ἡμῖν ἀκριβέστερον ἐπιδειχθῆίη. καλεῖται τοίνυν πρῶτως ὄρος ὁ ἐν τοῖς 5 χωρίοις διορίζων τὸ τε οἰκείον καὶ τὸ ἀλλότριον. καλεῖται δὲ ὄρος καὶ ὁ διαλεκτικός, (οἶον εἰς ὃν ἡ πρότασις διαλύεται. καὶ ἔτι ὄρος καλεῖται) ὁ τὸ τί ἦν εἶναι κατὰ Ἀριστοτέλην σημαίνων, τουτέστιν ὁ τὴν ἐκάστου φύσιν διοριζόμενος καὶ τί ἐστὶν ἐκάστω τὸ 10 εἶναι σαφῶς ἀνιχνεύων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τέλειοι τῶν πραγμάτων ὄροι. ὄρος λέγεται καὶ τὸ πέρας παντὸς πράγματος, ὡς ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐπιφανείας ἢ γραμμῆ καὶ τῆς γραμμῆς τὰ σημεῖα. ὄροι λέγονται καὶ τὰ μέρη τῶν προτάσεων, οἷον πρότασις 15 ἐστὶ 'πᾶν ζῶον ἔμψυχον', ταύτης οὖν τὰ μέρη - τὸ πᾶν τὸ ζῶον τὸ ἔμψυχον - ὄροι καλοῦνται. λέγονται ὄροι καὶ πάντα τὰ ῥητορικὰ ζητήματα. καλεῖται ὄρος καὶ ἡ στάσις αὐτῆ, περὶ ἧς ὁ λόγος.

Διαφέρει δὲ τοῦ στοχασμοῦ ὁ ὄρος τῷ ἐκεῖ μὲν 20 περὶ οὐσίας εἶναι τὴν ζήτησιν, ἐν δὲ τῷ ὄρω περὶ τοῦ τί ἐστὶν.

Ὅρίζεται δὲ ὁ μὲν Ἐρμογένης τὸν ὄρον οὕτως ὀνόματος ζήτησις περὶ πράγματος, οὗ τὸ μὲν πράκται, τὸ δὲ λείπει πρὸς αὐτοτέλειαν τοῦ ζητου- 25 μένου ὀνόματος· πρῶτον μὲν οὖν κακῶς ὅτι ὀνόματος

4 μετὰ post ἡμῖν lin. del. V 5 ἐπιδειχθῆ Wiv 474, 10 || πρῶτως] πρῶτος V 7 οἶον — 8 καλεῖται Wiv 474, 12; cf. Wv 299, 22] om. V; cf. Wvii 396, 8. 397, 24 8 διαλύεται Wv Arist. anal. pr. 24<sup>b</sup> 16] ἀναλύεται Wiv 9 σημαίνων Wv | σημαῖνον V 24 H 138, 23 25 ζητουμένου om. H 28 ὅτι om. Wiv

ζήτησις' εἶπεν, ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις πραγμάτων  
 ζητήσεις εἰσὶν οὐχὶ ὀνομάτων. ἔπειτα οὐ καλῶς  
 ζητησὶν τὸ γένος τοῦ ὄρου παρέλαβεν, ἢ γὰρ ζήτησις  
 ἐνέργειά τις ἐστίν, ἐχρῆν δὲ μᾶλλον 'πίστις' εἰπεῖν.  
 5 ἔτι δὲ οὐ πάντα περιέλαβε τὰ ὀρικὰ ζητήματα διὰ τοῦ  
 ὄρου, τὸ γὰρ 'οὐ τὸ μὲν πέπρακται, τὸ δὲ λείπει'  
 τοῖς μὲν ἐκ λείποντος καὶ πεπραγμένου συνεστῶσιν  
 ὄροις ἀρμόζει, ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ προβλήματι πλού-  
 σιος ἐχθρῶ πένητι συνεχῶς ἐπανατείνεται τὰς χεῖρας  
 10 καὶ κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ὕβρεως, τοὺς δὲ κατὰ τὸ  
 τέλειον ὄρους καὶ τοὺς κατὰ τὸ περιττεῦον οὐδαμῶς  
 περιλαμβάνων ἐλλειπῆς ἂν εἴη· παραδείγματα δὲ αὐτῶν  
 τᾶδε νόμος τὸν καινὸν ὄπλον ἐπιδειξάντα γέρας  
 λαμβάνειν, ἄνθρωπόν τις πολεμιστὴν δειξας ἀξιοῖ τοῦ  
 15 γέρας τυχεῖν - ἐν γὰρ τούτῳ λείπει μὲν οὐδέν,  
 τελειότης δὲ τις τῷ συνήθει προσγέγονεν -, τοῦ δὲ  
 κατὰ τὸ περιττεῦον ὄρου παράδειγμα τόδε νόμος  
 τὸν ὀλόκληρον ἰεραῖσθαι, ἐξαδάκτυλός τις ὢν ἀντέχε-  
 ται τῆς ἰερωσύνης καὶ καλύεται. πάντας τοίνυν τοὺς  
 20 τοιούτους ὄρους ἔξω τοῦ Ἐρμογένους ὄρου πίπτοντας  
 εὐρήσομεν. ἔτι δὲ οὐ μόνον τοῦ ἡγορικοῦ ὄρου  
 οἰκείός ἐστιν ὁ ὄρος, ἀλλὰ καὶ τοῖς φυσικοῖς ἀρμόσει·  
 καὶ γὰρ ὁ ἰατρὸς ζητῶν, πότερον τὸ ἐμβρυον ζῶν  
 ἐστίν ἢ οὐ, ἐκ λείποντος καὶ ὄντος ἐπιχειρεῖ· ὁ μὲν  
 25 γὰρ λέγων ζῶν αὐτὸ εἶναι ἐκ τοῦ ὄντος καὶ οἰοεὶ  
 πεπραγμένου ἐπιχειρεῖ, ὁ δὲ λέγων μήπω εἶναι αὐτὸ

1 ζήτησις Wiv 475, 9] ζήτησιν V 4 εἰπεῖν πίστις Wiv

6 δὲ | f. 36<sup>r</sup> | λείπει V 7 συν<sup>εστῶ</sup>σιν, ὄρω lin. del., V  
 12 περιλαμβάνων — εἴη om. Wiv 475, 19 || ἐλλειπῆς V || αὐτῶν  
 Wiv] αὐτοῦ V 14 ἄνθρωπόν V] ἔπρον Wiv 475, 20 (cf. Wiv  
 581, 19 ἔπρον τις ἐδίδαξε μάχεσθαι) || δει[ξας] V] διδάξας Wiv

ζῶον ἐκ τοῦ λείποντος. Μινουκιανὸς δὲ οὕτως ὀρίξε-  
 ται ὅταν ὁμολογῇ μὲν ὁ φεύγων τὸ πεπραγμένον,  
 περὶ δὲ τῆς ιδιότητος ἢ ζήτησις ἦ, περὶ τοῦ ποιόν τι  
 ἐστὶ τὸ πεπραγμένον. ἢ πρῶτον μὲν οὖν οὐ καλῶς ἐκ  
 μόνου τοῦ φεύγοντος ὠρίσατο τὸν ὄρον ἐξ ἀμφοτέρων 5  
 τῶν μερῶν γνωριζομένου τοῦ ὄρου ὡσπερ καὶ τοῦ  
 στοχασμοῦ, ἔπειτα ἐκ τοῦ φεύγοντος τὴν στάσιν ὀρίσά-  
 μενος ἐν τῇ διαιρέσει τῶν κεφαλαίων τῷ κατηγορῶ  
 προσνέμει τὸν ὄρον, τρίτον οὐ τί ἐστὶν ὁ ὄρος δι-  
 δάσκει ἡμᾶς ἀλλὰ πότε συμβαίνει γίνεσθαι, ἔτι δὲ 10  
 ἐν τῇ διαιρέσει τῶν στάσεων ἔξω τῆς ποιότητος ἐάσας  
 τὸν ὄρον ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ποιότητα αὐτὸν ἀνάγει  
 λέγων τὴν ζήτησιν ἐν αὐτῷ γίνεσθαι περὶ τοῦ ποιόν  
 τί ἐστὶ τὸ πεπραγμένον. ὁ δὲ τελείως ἔχων ὄρος ἐστὶν  
 οὗτος ἰστάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους 15  
 περὶ τοῦ τί ἐστὶ τὸ κρινόμενον τὴν ζήτησιν ἔχουσα.  
 τὰ μὲν οὖν ἄλλα κοινὰ ὄντα πασῶν τῶν στάσεων  
 δηλὰ ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς τοῦ στοχαστικοῦ ὄρου ἐξηγήσεως,  
 ἴδιον δὲ τοῦ ὄρου ἐστὶ τὸ τὸ μὲν πεπραγμένον εἶναι  
 δηλον, ζητεῖσθαι δὲ τί χρὴ καλεῖν αὐτό. τοῦτο δὲ τὸ 20  
 ἴδιον μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχει, τὸ δὲ ἕτερον ἴδιον τὸ  
 ἐκ λείποντος εἶναι καὶ πεπραγμένου μόνῳ μὲν ὑπάρ-  
 χει οὐ παντὶ δέ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀπεδείξαμεν.  
 ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἐκ πεπραγμένου καὶ λείποντος  
 συνεστῶσιν ὄροις τὸ πεπραγμένον ἀεὶ ἀρχὴ τοῦ λεί- 25  
 ποντός ἐστὶ καὶ τῷ πραγμαθέντι τὸ λείπον συνελθὸν ἐν

3 ἦ Wiv 476, 10] ἢ V; fort. περὶ τοῦ — 4 πεπραγμένον  
 del. (cf. p. 99, 13/14) 6 τῶν μερῶν V 10 δὲ om. Wiv

11 τῶν Wiv 476, 16] τῶ V 15 ὄρος ἐστὶν V; ὄρος ἐστὶν om.  
 Wiv 476, 20 17 post ἀλλὰ cr. 4 litt. er. V 18 ἐστὶν  
 f. 36<sup>v</sup> | καὶ V 23 p. 98, 5



τέλειον πρᾶγμα ποιεῖ, οἷον τὸ ἐπανατείνεσθαι τὰς  
 χεῖρας τοῦ τυπτῆσαι ἀρχή ἐστι καὶ τὸ λάθρα νύκτωρ  
 εἰς ἱερὸν παρελθεῖν ἱεροσυλίας ἀρχή· προστεθέντων  
 δὲ τῶν λειπόντων ἐν ἑκατέρῳ τέλεια τὰ πλημμελή-  
 5 ματα γίνεται.

Τῶν δὲ ὄρων οἱ μὲν εἰσὶν ἄπλοῖ, οἱ δὲ διπλοῖ,  
 καὶ τῶν ἀπλῶν οἱ μὲν αὐτὸ τὸ κρινόμενον ἔχουσι καὶ  
 ζητούμενον, ὡς ὁ τοῦ ἐπανατεινομένου πλουσίου πένητι  
 ἐχθρῶ τὰς χεῖρας - κρίνεται γὰρ ἡ ὕβρις καὶ ζητεῖται  
 10 εἰ τὸ ἐπανατείνεσθαι τὰς χεῖρας ὕβρις ἐστίν -, οἱ δὲ  
 ἕτερον μὲν τὸ κρινόμενον ἔχουσιν ἕτερον δὲ τὸ ζητού-  
 μενον, οἷον τὸν ἄπολιν ἐν Ὀλυμπίᾳ μὴ ἀγωνίζεσθαι,  
 Ἀθηναῖον ἀθλητὴν μετὰ τὰ Μηδικὰ βουλούμενον  
 ἀγωνίζεσθαι κωλύουσιν Ἥλειοι, καὶ κρίνουσιν αὐτοὺς  
 15 ἐπὶ τῶν Ἀμφικτυόνων ὕβρεως - κρίνεται μὲν γὰρ ἡ  
 ὕβρις, ζητεῖται δὲ εἰ ἄπολις ὁ Ἀθηναῖος -. ὅμοιον  
 δὲ τούτῳ κἀκεῖνο εὐνοῦχόν τις καταλαβὼν ἐπὶ τῇ  
 γυναικὶ ὡς μοιχὸν ἀνεῖλε καὶ κρίνεται φόνοσ - κρίνε-  
 ται μὲν γὰρ ὁ φόνοσ, ζητεῖται δὲ εἰ μοιχὸσ ὁ εὐνοῦ-  
 20 χοσ -. εἶδη δὲ ὁ ἀπλοῦσ ὄροσ οὐκ ἔχει· οὔτε γὰρ  
 ἐναλλαγὴ κεφαλαίων ἐν αὐτῷ οὔτε πλεονασμὸσ οὔτε  
 ἔλλειψίσ ἐστίν, ἅπερ ἔφαμεν ποιεῖν ἐν ταῖσ στάσεσι  
 τὰ εἶδη. τῶν δὲ διπλῶν ὄρων ὁ μὲν τις καλεῖται  
 ἀντονομάζων, ὁ δὲ ἐμπίπτων, ὁ δὲ κατὰ σύλληψιν, ὁ  
 25 δὲ κατὰ ἀμφισβήτησιν, ὃσ καὶ κατὰ δύο πρόσωπα  
 καλεῖται, ὁ δὲ δύο ὄροι.

1 cf. p. 98, 9      2 cf. p. 105, 24      8 πένητι ex πένη-  
 τοσ V      12 οἷον νόμοσ τὸν Wiv 580, 24 (supervac., cf. e. g.  
 p. 42, 22 et H 156, 12)      14 fort. κρίνουσιν Ἀθηναῖοι αὐτοὺσ  
 (cf. Wiv 580, 26)      17 κἀκεῖνω V      22 p. 89, 7. 95, 8  
 24 ἀντονομάζων, cf. H 154, 30] αὐτοσ ὀνομάζων V

Διαιρείται δὲ ὁ ἀπλοῦς ὕρος κεφαλαίοις ἐπτά· προβολῇ, ὕφω, ἀνθορισμῶ, συλλογισμῶ, γνώμη νομοθέτου, πηλικότητι, πρὸς τι. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐστὶ τοῦ κατηγοροῦ, τὰ δὲ τοῦ φεύγοντος, τὰ δὲ κοινὰ ἀμφοῖν, τοῦ μὲν κατηγοροῦ προβολὴ ἀνθορισμὸς συλλογισμὸς, 5 τοῦ δὲ φεύγοντος ὕρος, κοινὰ δὲ γνώμη νομοθέτου πηλικότης πρὸς τι.

Ἐν οὖν τοῖς ὀρικοῖς ζητήμασι μετὰ τὰ προοίμια τὴν τε προκατάστασιν (καὶ τὴν κατάστασιν), ἅπερ κοινὰ πάντων ἐστὶ ζητημάτων τῶν ὑπὸ τὰς στάσεις 10 ἀναγομένων, τακτέον τὴν προβολὴν, ἥτις ὠνόμασται μὲν ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς Ἀθήνησι δίκης οὕτω καλουμένης κατὰ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἀδικούντων, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μειδίον 'καὶ προῦβαλόμην ἀδικεῖν τουτουὶ περὶ τὴν ἐορτήν' τουτέστι 15 τῇ προβολῇ κατ' αὐτοῦ ἐχρησάμην, ὥσπερ καὶ ἡ ἐνδειξις καὶ ἡ εἰσαγγελία καὶ ἡ ἐξούλης ὀνόματα δικῶν ὑπῆρχε παρ' αὐτοῖς. παραλαμβάνεται δὲ ἀντὶ διηγήσεως ὁ γὰρ ὕρος διήγησιν οὐκ ἐπιδέχεται τῷ τὸν φεύγοντα, ὡς καὶ Μινουκιανὸς φησιν, ὁμολογεῖν τὸ 20 πεπραγμένον, ἡ δὲ προβολὴ αὐξήσιν περιέχει τῶν πεπραγμένων. πλατύνεται δὲ τοῖς περιστατικοῖς μορίοις, οἷον ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ὀρικοῦ προβλήματος νόμος τὸν τυραννοκτόνον δωρεὰν λαμβάνειν, πόλεως τυραννουμένης φιλόσοφος ἔπεισε τύραννον καταθέσθαι 25 τὴν τυραννίδα καὶ αἰτεῖ τὸ γέρας, ἐρεῖ γὰρ ἐκ τῶν προσώπων τῇ πλατύτητι χρώμενος ὅτι 'φιλοσοφία

3 τι | f. 37<sup>r</sup> | τούτων V 9 καὶ τὴν κατάστασιν inserui (cf. p. 64, 10) 11 Wiv 487 || H 153, 17 14 Dem. 21, 1 16 ὥσπερ — 18 αὐτοῖς fort. del. 18 δὲ ἡ προβολὴ ἀντὶ Wiv 487, 9 21 προ[βολῇ] V || [αὐξήσιν περιέχει τῶν πεπραγμένων N

προσέχων ἄνθρωπος τὴν τυραννίδα καθείλον λόγοις  
οὐ φόβῳ τὸν τύραννον σωφρονίσας καὶ τοὺς πολίτας,  
οἷς ἔλευθερία τε καὶ δημοκρατία πάτριον, τῶν περι-  
εστῶτων ἀπήλλαξα δυσχερῶν· οὕτω μὲν οὖν τοῖς  
5 προσώποις ἐπέξελεύσεται, τόπῳ δὲ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν  
κατειληφῶτα καὶ τὴν πόλιν ὄλην δεδουλωμένον καὶ  
τὴν χώραν ἅπασαν ἀνάστατον τῇ βαρύντητι τῶν φόρων  
ἀπεργαζόμενον· τρόπῳ δὲ ὅτι τῇ γὰρ ἐκ φιλοσοφίας  
ἐπιστήμῃ τὸ τῆς γνώμης ἀνόσιον ἐξέκοψα, ἔνθα δὴ καὶ  
10 πολὺν αὐτῆς διεξελεύσεται τὸν ἔπαινον, ὡς ὄπλων καὶ  
χρημάτων καὶ δυνάμεως ἀπάσης ἰσχυροτέρα· αἰτία ὄρων  
γὰρ νεῶς κεκλειμένους, ἱερὰ θεῶν περιφρονούμενα, γυ-  
ναῖκας ὑβριζόμενας, παῖδας δουλεύοντας, ἄνδρας ἀκρί-  
τως ἀπολλυμένους, τολμῶντα δὲ οὐδένα πρὸς τὴν ἀπαλ-  
15 λαγὴν τῶν δεινῶν ἐπὶ ταύτην ἐτραπόμην ἐγὼ τὴν  
ἐννοίαν· τούτοις καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἀεὶ λογισμοῖς ἐκ  
τῶν περιστατικῶν μορίων κινουμένοις ἢ προβολῇ  
πλατύνεται ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ.

Τὸν δὲ ὄρον ὁ φεύγων εἰσάξει, ὃς ὠνόμασται μὲν  
20 οὕτως ἀπὸ τοῦ ὀρίζειν καὶ περικλείειν τὸ κρινόμενον,  
εἰς ὅπερ ὁ φεύγων βούλεται· τοῦ γὰρ φιλοσόφου τυ-  
ραννοκτονίαν ὀνομάζοντος τὸ πρᾶγμα ὁ ἐναντιούμενος  
αὐτῷ τὴν τοῦ φεύγοντος ἔχων τάξιν ἐρεῖ μηδαμῶς  
αὐτὸν εἶναι τυραννοκτόνον, οὐ γὰρ ἀνηρησθαι τὸν  
25 τύραννον. πλατύνεται δὲ ὁ ὄρος παραδείγμασι, τῷ  
ἐκ περιτροπῆς, τοῖς λείπουσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ πλουσίου

1 καθείλε Wiv 487, 16 5 ἐπέξελεύσεται Wiv] ἐξελεύσε-  
ται V 11 ἰσχυροτέρα | f. 37v | αἰτία V || αἰτία δὲ οἷον ὄρων  
Wiv 487, 26 12 κεκλει|ει|μένους, ex t, V] κεκλεισμένων Wiv  
14 τολμ|ῶ|ντα V 19 Wiv 490 || H 153, 22 21 εἰς ὅπερ  
καταφεύγειν ὁ Wiv 25 τῷ Wiv 490, 23] τὸ V

τοῦ ἐπανατεινομένου τῷ πένητι τὰς χεῖρας παρα-  
 δεῖγμασι μὲν ὅτι ἔδύναται γὰρ καὶ ληστείας κρῖνεσθαι  
 τις ἐκ τοῦ κακούργου διαλεχθῆναι μόνον καὶ τυμβω-  
 ρυχίας ἕτερος, ὅτι νύκτωρ ἔξω πυλῶν ἐφάνη βαδίζων·  
 ὡσπερ δὲ ἐπ' ἐκείνων ταῦτα λέγειν ἄτοπον, οὕτω 5  
 καμὲ νῦν ὑβρεως κρῖνεσθαι παντελῶς ἄδικον μηδὲν  
 ὑβριστικὸν τετολμηκότα· τῷ δὲ ἐκ περιτροπῆς, ὅταν  
 τῷ κατηγορῶ περιτρέψωμεν τὸν λόγον λέγοντες ἕφερε  
 γὰρ εἴ τις σοὶ φόνον δίκην ἐπάγοι, διότι τὴν  
 πανοπλίαν ἔχων ἐπὶ τὸ στάδιον ἐχώρεις, ἄρ' (ἀν) 10  
 ἀνάσχοιο κρῖνεσθαι παρὰ τοῖς δικασταῖς ὡς φονεύς;  
 οὐδαμῶς, ἀλλὰ ἀγανακτήσεις εὖ οἶδα πίστεις ἐναργεῖς  
 ἀπαιτῶν τῆς κατηγορίας. μὴ τοίνυν ἐπὶ μὲν σαντῶ  
 ταῦτα δίκαια νόμιζε, ἐπὶ δὲ ἡμῶν καινοτέρων πραγ-  
 μάτων ἀποτίθου γραφὰς ὡσπερ ἐπαίειν τὸ δέον ἀδυ- 15  
 νατούντων· τοῖς δὲ λείπουσιν, ὅταν τὰ λείποντα τῷ  
 πεπραγμένῳ διεξιῶμεν λέγοντες ὑβριστῆς γὰρ ἐστὶν  
 ὁ τύπτων τινά, ὁ στρεβλῶν, ὁ ἄγγων, ὁ τὴν ἐσθῆτα  
 καταρρηγνύς· ὁ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα τολμῶν ὑβρίζει.  
 εἰ τοίνυν ἐμοί τι πέπρακται κατὰ σοὺ τοιοῦτον, κατη- 20  
 γόρει καὶ λάμβανε δίκην· εἰ δὲ τούτων ἔχεις ἐπιδείξαι  
 μηδὲ ἔν, πέπανσο συνοφαντῶν, ᾧ ταλαίπωρε· τούτοις  
 ὁ φεύγων ἀεὶ χρώμενος τοῖς τόποις πλατύνει τὸν  
 ὄρον· ἔστι γὰρ ἀεὶ τοῦ φεύγοντος τὸ κεφάλαιον, κἂν  
 μυριάκις ὁ Μινουκιανὸς αὐτὸ τῷ κατηγορῶ προσ- 25  
 νέμοι· χρὴ γὰρ ἀεὶ τὸν μὲν κατήγορον τοῖς πεπραγ-  
 μένοις ἰσχυρίζεσθαι, τὸν δὲ φεύγοντα τοῖς λείπουσι,

8 περιτρέψωμεν V 9 ἐπάγοι Wiv 491, 4 10 ἄν in-  
 serui 14 δίκαια Wiv 491, 8] δίκαιον V 19 καταρρηγνύς,  
 prior q lin. del., V 20 τι sup. V

πλήν εἰ μὴ παραδόξως συμβαίῃ τὸ ἀνάπαλιν, ὡς ἐπὶ τοῦ τὸν εὐνοῦχον ἀποκτείναντος.

Ὁ δὲ ἀνθορισμὸς ἐστὶ μόνου τοῦ κατηγοροῦ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπιχειρημάτων τῷ ὄρω ὀρῶμενος, ὡς καὶ  
 5 τὸ ὄνομα δηλοῖ· τοῦ γὰρ φεύγοντος μὴ συγχωρήσαν-  
 τος τῇ παρὰ τοῦ κατηγοροῦ προβολῆς ὁδῶ προελθεῖν  
 ἀλλ' ἀμφίβολον αὐτὴν διὰ τοῦ ὄρου καταστήσαντος ὁ  
 κατηγορὸς διὰ τοῦ ἀνθορισμοῦ κατασκευάζειν ἐπιχειρεῖ  
 τὰ σαλευθέντα τῆς προβολῆς. ὁ δὲ ἀνθορισμὸς τῇ  
 10 προβολῇ κοινωνεῖ μὲν κατὰ τὸ ἔχειν κοινὰ τὰ πεπραγ-  
 μένα ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους καὶ τὸ ἐκ τῶν περιστατι-  
 κῶν μορίων ἄμφω τὰ κεφάλαια λαμβάνειν τὴν εὐ-  
 πορίαν· διαφέρει δὲ τῷ τὴν μὲν προβολὴν αὐξησιν  
 ἔχειν τῶν πεπραγμένων, τὸν δὲ ἀνθορισμὸν κατα-  
 15 σκευὴν αὐτῶν, καὶ ἐν μὲν τῇ προβολῇ ὡς ὁμολογού-  
 μενα εἰσάγεται, ἐν δὲ τῷ ἀνθορισμῷ ὡς ἀμφίβολα  
 ὑπὸ τῆς ἀντιλογίας τοῦ ὄρου γενόμενα κατασκευάζεται.  
 πλατύνεται δὲ ὁ ἀνθορισμὸς τοῖς περιστατικοῖς, τοῖς  
 πεπραγμένοις, παραδείγμασιν, ὡς ἐπὶ τοῦ φιλοσόφου  
 20 τοῦ τὴν τυραννίδα καθελόντος, ἔρει γὰρ ὅτι 'τοῦτό  
 ἐστὶ τυραννοκτονία τὸ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν παρελθεῖν,  
 τὸ πείσαι τὸν τυραννοῦντα τὴν καθ' ἑαυτὸν ἐλαύνειν,  
 τὸ τοὺς δορυφόρους ἀπατῆσαι, τὸ σῶσαι τοὺς νόμους,  
 τὸ δοῦλον ἐλευθέρον καταστήσαι', καὶ ὁ πένης ὁμοίως  
 25 ἔρει κατὰ τοῦ πλουσίου 'τοῦτό ἐστὶν ὑβρίσαι τὸ

2 cf. p. 100, 17 || τὸν | f. 38<sup>r</sup> | εὐνοῦχον V 3 Wiv  
 495 || H 153, 25 || μόνου] μὲν V 6 προβολῆς scripsi ('si reus  
 non concessit, ut ea προβολῆς via et ratione progrediantur,  
 quam proposuit accusator') || προβολῆι V || προελθεῖν VWVII  
 414, 11] προελθεῖν Wiv 495, 22 10 post κοινὰ ras. cr. 2  
 litt. 11 τὸ V] τῷ Wiv 495, 26 20 τοῦ τὴν τυρ. καθελόν-  
 τος om. Wiv 496, 5 23 τὸ σῶσαι Wiv 496, 8] τοῦ σῶσαι V

πλούτῳ [θαρροῦντα] τυφλώττοντα τοῖς ὁμοτίμοις τῶν  
 πολιτῶν ἀτίμως προσφέρεσθαι, τὸ ὡσπερ οἰκέτῃ τὰς  
 χειρας ἐπανατείνεσθαι καὶ τοῦτο οὐ πρὸς μίαν ἢ δύο  
 μόνας ἡμέρας οὐδὲ ἐπ' ἐρημίας καὶ λάθρα - οἰστὸν  
 γὰρ ἴσως ἂν ἦν - ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς ὅλον ἔτος καὶ 5  
 πάντων ὁρῶντων, οὗ τίς γένοιτ' ἂν ὑπερβολή; οὐ γὰρ  
 ἢ πληγὴ παρίστησι τὴν ὀργὴν ἀλλ' ἢ ἀτιμία, οὐδὲ τὸ  
 τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις ἐστὶ δεινὸν καίπερ ὄν  
 δεινὸν ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει'. ταῦτα γὰρ πάντα καὶ τὰ  
 τοιαῦτα ἐκ τῶν περιστατικῶν κινεῖται μορίων, τοῦ 10  
 προσώπου τοῦ χρόνου τοῦ τόπου. εἶτα ἐκ παραδειγ-  
 μάτων 'καὶ γὰρ ὁ τριήρεις τῆς πατρίδος ἢ φρουρίον  
 προδεδικῶς εἶτα παρ' ὑμῖν εὐθυνόμενος οὐκ ἂν  
 δύναίτο λέγειν ὡς 'ἐπειδὴ τοὺς νεωσοίκους ἢ τὰ  
 τείχη τῆς πόλεως οὐ προὔδωκα, οὐκ ἂν προδοσίας 15  
 δικαίως κρινοίμην'. οὐδὲ δικαστῆς εὖ φρονῶν ἀνέξε-  
 ται τοιαῦτά τινα ληρῶντων. τῶν γὰρ πραττομένων  
 ἕκαστον ἐφ' ἑαυτοῦ δεῖ σκοπεῖν καὶ μὴ τὰ μείζονα  
 τῶν ἀμαρτημάτων εἰς μέσον προφέροντας ἀνεύθυνα  
 τὰ βραχύτερα τῶν ἀδικημάτων νομίζειν'. καὶ τούτοις 20  
 πάλιν τὰ πεπραγμένα συνάψει ἐξομοιῶν τοῖς παρα-  
 δείγμασι τὰ νῦν κρινόμενα. κέχρηται δὲ ὁ μὲν φεύ-  
 γων εἰδικοῖς ὀνόμασιν ὁ δὲ διώκων γενικοῖς, οἷον  
 ὁ φεύγων ἱεροσυλίας γραφὴν ἔρει ὡς 'ἱερόσυλός ἐστιν  
 ὁ φιάλας ἐξ ἱερῶν ὑφαιρούμενος, ὁ στεφάνους, ὁ θυμαία- 25

1 θαρροῦντα *delevi* || τυφλώττοντα τοῖς] τυφλώττοντι τοῖς  
 V; τυφλώττειν τὸ Wiv 496, 10 2 προσφέρεσθαι Wiv 496, 11]  
 προσφέρεσθαι V 3 μίαν μόνον ἢ δύο ἡμέρας Wiv 6 cf.  
 Dem. 21, 72 10/11 τοῦ προσώπου — τόπον om. Wiv 496, 20  
 17 τινα] τι V; om. Wiv 19 ἀνεύθυνα | f. 38<sup>v</sup> | τὰ V  
 21 ἐξ ὁμοίων VWiv 22 κρινόμενα Wiv 497, 7] συγκρινόμενα  
 V 23 ἰδικοῖς V 25 [ὑ]φαιρούμενος, ex α, V; ἀφαιρούμενος  
 Wiv 497, 10

τήρια καὶ ὅσα τοιαῦτα' [εἰδικὰ ὀνομάζων ἀπολογήσεται], ὁ δὲ διώκων ἐρεῖ ὡς ἱεροσυλός ἐστιν ὁ λάθρα παριῶν εἰς ἱερά, ὁ γνώμη κακούργου χραίνων τὸν νεῶν, ὁ λαμβάνων ἐξ ἱερῶν ἄπερ οὐ κατέθετο, ὁ τῆς  
 5 πίστεως τὸ θεῖον ἀποστερῶν· αὕτη γὰρ ἐναργής ἱερο-  
 συλία, κἂν σὺ κἂν ὁ δεῖνα διαρραγήτε ψευδόμενοι·  
 γενικώτερον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ λαμβάνειν ἐξ ἱεροῦ  
 τινα, εἰδικώτερον δὲ τὸ τάδε ἢ τάδε τὰ σκευὴ ὀνομά-  
 ζειν. τῷ μὲν οὖν φεύγοντι συμβαλεῖται τὰ εἰδικὰ  
 10 διεξιέναι τῶν ὀνομάτων, ἵνα διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως  
 τούτων τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐπικρούσῃαι δυναθῆιη· τῷ δὲ  
 κατηγορῶ τὰ γενικά, περιληπτικώτερα γὰρ ὄντα τῶν  
 εἰδικῶν συμπεριλαμβάνει καὶ τὰ παρὰ τοῦ φεύγοντος  
 τετολημμένα.

15 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπάξει τὸν συλλογισμὸν ὁ κατήγο-  
 ρος, <ὅς> ὠνόμασται μὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ εἰκέναι πως  
 τῷ διαλεκτικῷ συλλογισμῷ· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος συνάγει  
 τότε κατὰ τοῦδε - οἷον ὅτι πᾶν ζῷον ἔμψυχον, πᾶν  
 ἔμψυχον οὐσία, πᾶν ἄρα ζῷον οὐσία, συνάγει οὖν τὴν  
 20 οὐσίαν κατὰ τοῦ ζῷου -, οὕτω καὶ ὁ ῥητορικὸς συλ-  
 λογισμὸς συνδετικὸς ὢν τοῦ τε ὄρου καὶ τοῦ ἀνθο-  
 ρισμού συνάγει τὸ λείπον καὶ τὸ πεπραγμένον. τοῦ  
 γὰρ ὄρου ἐκ τῶν λειπόντων συνεστῶτος καὶ τούτοις  
 ὡς ἐδείξαμεν ἰσχυριζομένου τοῦ δὲ ἀνθορισμοῦ ἐκ  
 25 τῶν πεπραγμένων ὁ συλλογισμὸς ἀμφοτέρα συνδεῖ καὶ  
 φησιν ὡς ἴσον ἐστὶν ἢ οὐδὲν διαφέρει τοιῶσδε <ἢ

1 εἰδικὰ (ἰδικὰ V, εἰδικῶς Wiv) — ἀπολογήσεται delevi  
 (ἀπολογήσεται om. Wiv) 4 οὐκ ἀπέθετο Wiv 8 ἰδικώ-  
 τερον V 9 ἰδικὰ V 13 ἰδικῶν V 15 Wiv 502 || H 153, 27  
 16 ὅς Wiv 502, 28] om. V 24 p. 103, 16. 27 26 ἢ τοιῶσδε  
 Wiv 503, 7] om. VWVII 418, 24

τοιῶσδε) ὑβρίζειν εἰς τινα ἢ ἀδικεῖν. ἐὰν μὲν οὖν μὴ πολὺ λείπηται τὸ παρὰ τοῦ φεύγοντος εἰργασμένον τοῦ παρὰ τοῦ κατηγοροῦ λεγομένου, ἐροῦμεν ὡς ἴσον ἐστὶ τὸδε τῷδε· τὸ γὰρ ἐπανατείνεσθαι συνεχῶς κατ' αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἴσον ἐροῦμεν τῇ διὰ τῶν πληγῶν 5 ὑβρεῖ. ἐὰν δὲ πολὺ λείπηται, ἐροῦμεν ὡς ὄυδὲν διαφέρει, ὡς ἐπ' ἐκείνου νόμος τὸν ἐξιόντα στρατηγὸν ἐπὶ πόλεμον εἰ ἔχοι θυγατέρα παρατίθεσθαι τῷ συστρατήγῳ καὶ νόμος τὸν βιασάμενον χιλίας διδόναι, ἐξιῶν τις ἐπὶ πόλεμον στρατηγὸς παρέθετο τῷ συ- 10 στρατήγῳ τὴν θυγατέρα κατὰ τὸν νόμον, λαβὼν ἐκεῖνος ἐβιάσατο, ἐπανελθὼν ὁ στρατηγὸς κρίνει αὐτὸν δημοσίῳν ἀδικημάτων, ὁ δὲ ὡς βιασάμενος ἀξιοῖ τὰς χιλίας διδόναι· ἐνταῦθα γὰρ ἐπειδὴ τὸ λέγειν ὡς ἴσον ἐστὶ τὸ βιάσασθαι τοῦ στρατηγοῦ τὴν θυγατέρα 15 τῷ λιμένας καὶ τεύχη προδοῦναι' δοκεῖ πως ἀναίσχυντον εἶναι, ἐροῦμεν ὡς ὄυδὲν διαφέρει τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε τὴν πόλιν ἀδικεῖν· στρατηγοῦ γὰρ παρανομῶντος ἢ χώρα σύμπασα τῶν ἀδικημάτων ἀνάπλεως· πλατύνεται δὲ ὁ συλλογισμὸς τῷ ἀπὸ τοῦ τέλους 20 τόπῳ καὶ ἐκφράσει· τῷ μὲν ἀπὸ τοῦ τέλους, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ φιλοσόφου ἴσκοπεῖτε γὰρ, τίς ἢ καθαιρέσις ἐστὶ τοῦ τυράννου, πότερον τὸ φόνους ἐργάζεσθαι παμπόλλους ἢ τὸ τὴν πόλιν ἐλευθέραν ἀποδειξαι τῶν ἐκ τυραννίδος χαλεπῶν. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τοῦτο. εἰ 25 γὰρ οἱ φόνοι τὴν τυραννοκτονίαν ἐβεβαίουν, ἔδει καὶ

4 cf. p. 98, 9      8 θυγατέρα | f. 39<sup>r</sup> | παρατίθεσθαι V  
9 καὶ νόμος — 11 συστρατήγῳ in mg. V (margo decurtatus est; supplevi βιασάμεν<ον>, διδό<ναι>, ἐ<πι>, στρα<τηγός>, συστρατή<φ>)] om. Wiv      11 κατὰ τὸν νόμον om. Wiv  
503, 16      26 τυραννοκτονίαν Wiv 504, 3] τυραννοφονίαν V



τοὺς ἀνδροφόνους ταῖς τῶν τυραννοκτόνων τιμᾶσθαι  
 δωρεαῖς· νῦν δὲ οἱ μὲν τὰς ἐκ τῶν νόμων ὑπέχουσι  
 τιμωρίας, οἱ δὲ τοὺς δῆμους ἐλευθεροῦντες πανταχοῦ  
 τίμιοι, ὅπερ ἐμοὶ τετολμημένον εὐρήσεις<sup>1</sup>, εἶτα συνάψει  
 5 τὴν ἔκφρασιν ἐκφράζων ὅσα διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ  
 τυράννου κατέχει τὴν πόλιν ἀγαθὰ ἑσκέψασθε γάρ,  
 ἡλίκη περιέστηκεν εὐδαιμονία τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς  
 πρότερον βαρυσυμμορίας· νεῶ μὲν καὶ τεμένη θεῶν  
 10 βεβιωκότων, βουλή δὲ τὰ λυσιτελοῦντα τῇ πόλει προ-  
 βουλευσαμένη τὸν δῆμον ἐπιψηφίζειν ὅσα τοῖς εὐνο-  
 μουμένοις πρόσφορα καταναγκάζει, καὶ οἱ μὲν εὖ  
 δρωῦντες τὴν πατρίδα περίβλεπτοι καθεστῆκασιν ἐπὶ  
 ταῖς τιμαῖς, οἱ δὲ τῆς μοχθηρίας ἐρασταὶ τὰς κατ'  
 15 ἀξίαν <ἐκ> τῶν νόμων ὑπέχοντες τιμωρίας σωφρονε-  
 στέρους αἰεὶ τοὺς τῶν παραπλησίων ἐφιμεμένους ἀπερ-  
 γάζονται. εἶτα τὸν τῆς τοσαύτης τῶν ἀγαθῶν φορᾶς  
 ἐμπλήσαντα τὴν πόλιν οὐ φήσει τις ἄξιον εἶναι τῆς  
 δωρεᾶς; καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον;<sup>2</sup> λύεται δὲ ὁ συλλο-  
 20 γισμὸς ὑπὸ τοῦ φεύγοντος μεταλήψει, οἷον ἄλλ'  
 οὐχὶ τὸ πείσαι τὸν τύραννον λόγοις ἤδη καὶ τυραν-  
 νοκτονίαν ὀνομαστέον· ἐκποδῶν μὲν γὰρ ἐκεῖνος τῷ  
 τεθνήσκειν καταστάς τῶν τε περὶ τοὺς πολίτας ἀδικη-  
 μάτων ἀξίαν ὑπέειχε τὴν δίκην καὶ τὸ λοιπὸν ἐλευθέ-  
 25 ραν δέους ἀπειργάζετο τὴν πόλιν, ἔτι δὲ περιῶν  
 ἀτιμώρητόν τε τὴν πονηρίαν ἐπιδείκνυσι καὶ μικρὸν  
 ὕστερον πάλιν δορυφόρους συλλέξει καὶ τὴν ἀκρόπολιν  
 αὐθις περισκοπήσει<sup>3</sup> καὶ τὰ τοιαῦτα.

<sup>1</sup> τυραννοκτόνων Wiv 504, 4] τυραννοφόνων V 8 νεῶ]  
 νεῶς V 15 ἐκ Wiv 504, 17] om. V 23 καταστάς | f. 39<sup>v</sup>  
 τῶν V

Ἔπεται τῷ συλλογισμῷ ἡ τοῦ νομοθέτου γνώμη, κοινὸν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κεφάλαιον· εἰ μὲν οὖν ἔχομεν νόμον συνηγοροῦντα τῷ προκειμένῳ πράγματι, θέντες αὐτοῦ τὸ ῥητὸν οὕτω τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ἐξετάσομεν διὰ πάντων συναγωνιζόμενον ἡμῖν τὸν νομοθέτην ἐπιδεικνύντες· εἰ δὲ μὴ ἔχομεν νόμον, ἐπὶ τὰς καλουμένας εὐλόγους αἰτίας καταδραμούμεθα ὡς καὶ τῶν νόμων ἀποδεχομένων τὸ πρᾶγμα καὶ τῆς τοῦ νομοθέτου διανοίας οὐ πόρρω τῶν ἡμῖν πεπραγμένων βλεπούσης, ὥσπερ καὶ ὁ Δημοσθένης ἀπορῶν νόμον πρὸς τὰς εὐλόγους αἰτίας μεταβαίνει καὶ φησι ἵτις γὰρ ἔστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός· καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ ἡ τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ· πλατύνομεν δὲ τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου τῇ τε ἐξετάσει τοῦ προκειμένου νόμου εἰ ἔχομεν καὶ ταῖς εὐλόγοις αἰτίαις τῶν τε ὁμοίων νόμων τῇ παραθέσει.

Μετὰ δὲ ταῦτά ἐστιν ἡ πηλικότης, κοινὸν κεφάλαιον, ὅπερ καλοῦσιν ἔνιοι καὶ ἄμεγα καὶ ποσόν· περιέχει δὲ αὔξησιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὥσπερ καὶ ἡ προβολή, διαφέρει δὲ τῇ τε τάξει καὶ τῷ ἐκεῖ μὲν ὡς ὁμολογουμένων αὐτῶν αὔξησιν γίνεσθαι, ἐνταῦθα δὲ μετὰ κατασκευῆς αὐτὰ τιθέναι καὶ τρόπον τινὰ ἀνακεφαλαίωσιν εἶναι τῶν ἐν τῇ προβολῇ ῥηθέντων τὴν πηλικότητα. οὐ πᾶσιν οὖν τοῖς περιστατικοῖς μορῶν ἐπεξελεύσεται, μόνῳ δὲ τῷ περιέχοντι ποσῷ

1 Wiv 508 || H 154, 2      4 αὐτοῦ om. Wiv 508, 23  
 8 τ[ῶ]ν νόμ[ω]ν V      11 Dem. 18, 112      12 ἔστι V] om.  
 Wiv 509, 1. Dem.      13 Dem. 18, 119      19 Wiv 516 ||  
 H 154, 3

ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀεὶ τοῖς πεπραγμένοις ἰσχυριζόμενος ἐν τῇ πηλικότητι καὶ τὰ λείποντα ὑπὸ τοῦ πεπραγμένου δείξει περιεχόμενα καὶ τὸ πᾶν μέγεθος αὐτῷ περιιθῆσει, ὁ δὲ φεύγων τοῦναντίον μειώσῃ τὸ
   
 5 πεπραγμένον καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῶν λειπόντων αὐτὸ δείξει περιεχόμενον, οἷον ὁ μὲν φιλόσοφος ἐρεῖ κατηγοροῦν τάξιν ἐπέχων ἐν δωρεᾷς αἰτήσῃ τῷ πρώτῳ λέγειν ἑλογίσασθε γάρ, ὦ ἄνδρες, πότερον ἢ τυραννοκτονία τὴν εὐνομίαν περιέχει καὶ τὴν ἐλευθερίαν,
   
 10 ἢ τοῦναντίον τῶν νόμων ἢ βεβαιότης καὶ τὸ τῆς γνώμης τῶν εὖ πολιτευομένων ἐλεύθερον οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἔφεσιν τινα τυραννίδος ἐγγίνεσθαι τοῖς ἐνοικοῦσι συγχωρεῖ. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τοῦτο. ἀναιρεθεῖς μὲν γὰρ ὁ τύραννος πολλοὺς ἴσως ἕξει τοὺς διὰ συγγένειαν ἢ φιλίαν τὰ παραπλήσια κατὰ τῆς πατρίδος φρονήσοντας καὶ τυραννίδος ἐργαστήριον τὴν πόλιν ἡμῖν ἐπιδειξοντας, φρονήσας δὲ τὰ βέλτιστα καὶ τὴν ἀδικίαν τῶν κακῶν τὸ κεφάλαιον ἐγνωκῶς οὐτ' αὐτὸς
   
 15 τούτοις ἐπιχειρεῖν ἄπερ ἔσχατα τῶν κακῶν οἰεται τολμήσει οὐτ' ἄλλον τινὰ τοιαῦτα κακουροῦντα περιόψεται'. τούτοις μὲν οὖν καὶ τοῖς τοιούτοις λογισμοῖς ὁ φιλόσοφος χρώμενος τὸ παρ' αὐτοῦ πεπραγμένον μέγα τε καὶ περιέχον ἀποδείξει, ὁ δὲ ἀντιλέγων κατὰ μειώσιν προᾶξει τὴν πηλικότητα καὶ μᾶλλον τὸ λείπον
   
 20 περιεκτικώτερον ἀποδείξει τοῦ πεπραγμένου λέγων ἔτι τῶν ὅπλων οὐχ ἀψάμενος, οὐ τὸν τύραννον ἀπεκτονῶς, οὐ κίνδυνον οὐδένα κινδυνεύσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῶν ἀριστέων αἰτεῖς τὰς δωρεάς; καὶ πῶς

7 τάξιν Wiv 517, 6] τάξεως V    8 τυραννοκτονία | f. 40<sup>r</sup> |  
 τὴν V    17 ἡμῖν om. Wiv 517, 15

οὐκ ἀλόγιστον; οὐ γάρ, εἰ δεδοικῶς ἐκεῖνος τοὺς ἐφεδρεύοντας αὐτῷ τῶν πολιτῶν καὶ τὸ τῆς τύχης εὐμετάβολον ὑφορώμενος τοῖς παρὰ σοῦ πείθεσθαι λόγοις ἐσκῆψατο, ἤδη που καὶ τῶν τυραννοκτόνων καρποῦσθαι τὰ γέρα δίκαιος ὑπάρχεις. ἐκεῖνοι μὲν 5 γὰρ τὴν πάρανομίαν ἐκκόψαντες καὶ κακῶν Ἰλιάδος τὴν πόλιν ἐλευθερώσαντες εἰκότως σοβαροὶ παρίασιν ἐπὶ τὸ βῆμα τῷ μεγέθει τῶν κινδύνων ἐφάμιλλον κομίζεσθαι καὶ τὴν δωρεὰν ἐσπονδακότες, σὺ δὲ τιμωρίας ἐλευθέρον τὸν κοινὸν ἀλάστορα τῆς χώρας ἀφεις 10 καὶ διαδρᾶναι τὸν λυμεῶνα παρεσκευακῶς σεμνόν τι διαπεπρᾶχθαι νομίζεις. ἔστι δὲ τὸ κεφάλαιον ἐπιλογικὸν καὶ θαυμάζειν οὐ χρή, εἰ καὶ ἐν μέσοις τοῖς ἀγῶσιν ἐπιλογίζεσθαι δεῖ. καὶ γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους πρώτον θεῖς τὸ νόμιμον ἐπι- 15 λογίζεται, εἶτα τὸ δίκαιον ἐξετάσας καὶ ἐπιλογισάμενος πάλιν τὸ πρόπον διεξελθὼν ἐπιλογίζεται. ἔξεστιν οὖν καὶ κατὰ κεφάλαιον ἐπιλογίζεσθαι καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀγῶνων ἐπάγειν τοὺς ἐπιλόγους, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους ὁ ῥήτωρ ποιεῖ. 20

Μετὰ δὲ ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς τι, ἅπερ καὶ συγκριτικὰ καλοῦσιν ἔνιοι. ὡς γὰρ καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, τὴν πρὸς ἕτερα σχέσιν ἐξετάζομεν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ μὲν κατήγορος μείζονα τὰ πεπραγμένα τῶν λειπόντων δείκνυσιν ὁ δὲ φεύγων τὰ λείποντα τῶν πεπραγ- 25 μένων. ὅταν δὲ πάνυ μείζονα ἢ τὰ πεπραγμένα, ἐπειδὴ ἀναίσχυντόν ἐστι τὸ λέγειν μείζονα εἶναι τὰ

β  
3/4 λόγοις <sup>α</sup> πείθεσθαι 16 ἐπιλογ[ι]σάμενος, ex η, V  
20 ποιεῖ | f. 40<sup>v</sup> | μετὰ V 21 Wiv 524 || H 154, 4 23 αὐτῷ  
Wiv] ταυτῶι V 26 πάνυ V; περιφανῶς p. 112, 26

λείποντα τῶν πεπραγμένων, ἐὰν μὲν ἦ τὸ ζήτημα  
 ἱστορικόν, παραδείγματα ὅμοια κινήσομεν κἀκείνων  
 μείζονα δεῖξομεν τὰ παρὰ τοῦ φεύγοντος καθ' ἡμῶν  
 τετολημμένα, ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου  
 5 πεποίηκεν - βουλόμενος γὰρ δεῖξαι χαλεπώτατα καὶ  
 φόνοις ὅμοια τὸν Μειδίαν διὰ τοῦ κονδύλου τετολημη-  
 κότε πιστοῦται διὰ παραδειγμάτων, ὅτι πολλοὶ διὰ  
 πληγὴν ἀγανακτήσαντες ἐφόνευσαν τοὺς τυπτήσαντας  
 καὶ φησιν Ἴσασιν Ἐθαίωνα πολλοὶ τὸν Λεωδάμαντος  
 10 ἀδελφὸν ἀποκτείναντα Βοιωτὸν ἐν δαίπνῳ καὶ συνόδῳ  
 κοινῇ διὰ πληγὴν μίαν' -· ἐὰν δὲ μὴ ἦ τὸ ζήτημα  
 ἱστορικόν, λογισμοῖς αὐτὸ μεθοδεύσομεν, οἷον ὡς ἐπὶ  
 τοῦ πλουσίου τοῦ συνεχῶς ἐπανατεινομένου τὰς χεῖρας,  
 εἰ γὰρ καὶ τὸ τυπτῆσαι μείζον εἶναι δοκεῖ τοῦ ἐπανα-  
 15 τείνεσθαι, ἀλλ' οὖν βιαιότερον ἐπιχειροῦντες ἔλαττον  
 αὐτὸ δεῖξομεν τῷ λόγῳ λέγοντες ἄϊθε γὰρ ἐπάγων  
 συνεχῶς οὐτοσί τὰς χεῖρας ἐπληξεν, αἴθε τὴν ἄτιμον  
 ἐπάταξε πληγὴν, ὡς εὐθέως ἂν ἐπικουροῦντος ἠτύ-  
 χου τοῦ νόμου καὶ δίκην αἰκίας εἰσπραξάμενος αὐτός  
 20 τε τῆς ὕβρεως ἀνεπεπαύμην καὶ ὁ σοβαρὸς ἡμῖν ἐπὶ  
 τῷ πλούτῳ ταπεινότερος γενόμενος ἐσαφρόνει· νυνὶ  
 δὲ ἡ συνεχῆς ἐπανάτασις τῶν χειρῶν ἐμοὶ τε τὸ τῆς  
 ὕβρεως ἀφορητότερον καθίστη καὶ τὸν αἰκίζόμενον  
 ἀτιμώρητον διαφεύγοντα ἐπεμβαίνειν ὀσημέραι τῷ  
 25 πένητι παρεκάλει· μοχθηρία γὰρ ἀνυπεύθυνον ἔχουσα  
 τὴν ἐξουσίαν ἀνύποιστος.' ὀρᾶς ὡς τὸ περιφανῶς  
 μείζον ἔλαττον ἀποδέδεικται τῇ μεθόδῳ. τούτοις οὖν  
 καὶ τοῖς τοιούτοις λογισμοῖς ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀναι-  
 σχύντων εἶναι πρὸς τι χρηστέον.

9 Dem. 21, 71  
 525, 18] οὐτωσί V

12 συλλογισμοῖς Wiv  
 24 [ὀ]σημέραι, ex ω, V

17 οὐτωσί Wiv

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐμπίπτει γνώμης αἰτησις παρὰ τοῦ  
κατηγόρου κινουμένη λυομένη δὲ ὑπὸ τοῦ φεύγοντος  
χρῶματι, οἷον ἐπὶ τοῦ ἱεροσύλου τοῦ ὑφελομένου τὰ  
ιδιωτικὰ χρήματα ἐξ ἱεροῦ ἄλλ' εἶπερ μὴ ἱεροσυλεῖν  
ἐβούλου, τίνος ἔνεκεν οὐ πρὸς ἰδιώτου παρελθὼν 5  
οἰκίαν ἐλήστευες; ὁ τοίνυν φεύγων πρὸς τὴν αἰτησιν  
τῆς γνώμης κινήσει χρῶμα συγγνωμονικόν, ὡς ἄλαθεῖν  
ἤλπιζον μᾶλλον ἐξ ἱεροῦ χρήματα λαμβάνων· οἱ γὰρ  
φύλακες ἐν ἑορταῖς αἰεὶ καὶ μέθαις ὄντες ἀπερίοπτοι  
τῶν φυλαττομένων εἰσί, τὰ δὲ οἴκοι κείμενα φυλάκων 10  
<καὶ> προφυλάκων ἀξιοῦται παμπόλλων'. κινήσει δὲ  
καὶ ὁ φιλόσοφος γνώμην - εἰρηται γὰρ ὡς ἐν ταῖς  
αἰτήσεσι τῶν δωρεῶν ὁ πρῶτος λέγων κατηγόρου  
τάξιν ἐπέχει ὁ δὲ ἀντιλέγων τὴν τοῦ φεύγοντος -, ὁ  
τοίνυν φιλόσοφος κινήσει τοιάνδε γνώμην ἄλλ' εἶπερ 15  
μὴ καθελεῖν ἔσπευδον τὴν τυραννίδα, τίνος ἔνεκεν  
ἔμαντοῦ περιφρονήσας ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἐχώρουν καὶ  
λόγοις ἐλαύνειν τὸν τύραννον ἐπειρώμην, ὃν ὀπλιτῶν  
φάλαγγες τόσαι καὶ τόσαι μέγρι καὶ τήμερον ἔδρασαν  
οὐδὲ ἓν; ὁ δὲ ἀντιλέγων πρὸς ταῦτα κινήσει χρῶμα 20  
κατὰ διάνοιαν τοιάνδε ἄλλ' ἤδη σαθρὰν ἔγνωκῶς  
εἶναι τὴν τυραννίδα πείθειν τετόλμηκας ἄνθρωπον  
αἰρετωτέραν ἤδη τῆς ἄκρας ἠγούμενον τὴν φυγὴν.  
ἰστέον δὲ ὡς τινὰ μὲν τῶν ἐν τοῖς ὀρικοῖς ζητήμασι  
χρωμάτων θάδιόν ἐστιν εὑρεῖν τινὰ δὲ οὐ, ἄπερ καὶ 25  
ἄπορα χρώματα καλοῦσιν οἱ τεχνικοί, ὡς ἐπὶ τοῦ <τὸ>  
κενοτάφιον διορύξαντος καὶ κρινομένου τυμβωρυχίας

1 Wiv 540 || H 154, 23    2 κατηγόρου μὲν Wiv    3 χρῶ-  
ματι | f. 41<sup>r</sup> | οἷον V    11 καὶ Wiv 541, 9] om. V    12 p. 110, 7.  
102, 23    14 τὴν om. Wiv    21 τοιάνδε V    26 τὸ Wiv  
541, 24; cf. p. 115, 5] om. V    27 [δι]ορύξαντος, δι sup., V

ἐπί τε τοῦ εὐνοῦχου τοῦ κρινομένου μοιχείας. ὅταν  
 οὖν δυσχερὲς ἢ χρώμα εὐρεῖν τῷ φεύγοντι καὶ ἄπορον  
 ἢ πρὸς τὴν αἴτησιν τῆς γνώμης ἀποκρίνεσθαι, τοιῶδε  
 λογισμῷ κεχρησθαι προσήκει καὶ βιαιότερον ἐπάγειν  
 5 τὸ χρώμα κατὰ διάνοιαν, ὡς 'δίκαιόν ἐστι πρὸς τὴν  
 τῶν πραγμάτων ἐκάστοτε φύσιν ἀποβλέπειν καὶ τὰ  
 ὀνόματα σαφῶς ἐξετάζειν, ἐπὶ τίσιν ὁ νομοθέτης ταῦτα  
 διώρισεν. πρόδηλον γὰρ ὡς τυμβώρυχον μὲν ἀναγο-  
 ρεῦει τὸν κέρδους ἕνεκα τὰς τῶν κειμένων διορύτ-  
 10 τουτα θήκας καὶ ταύτας ἐσθῆτος ἢ χρυσίου γυμνὰς  
 ἀποδείξαντα· ἐγὼ δὲ οὐδὲν ὀτιοῦν εἰληφῶς ἐκ τοῦ  
 τάφου πεφάραμαι', <καὶ> πάλιν 'ὁ νομοθέτης μοιχοῦς  
 ἀποκαλεῖ τοὺς τῶν γυναιῶν τὴν σωφροσύνην διαφθει-  
 ροντας καὶ παῖδας ἐξ ὧν ἤκιστα θέμις ποιουμένους,  
 15 οὐχὶ τοὺς σπείρειν ἀδυνατοῦντας καὶ τοῖν γενοῖν  
 ἑκατέρου διὰ δυσδαιμονίαν τὴν φύσιν ἀρνησαμένους.  
 τίς γὰρ ἂν τῶν ἀδυνάτων ἐρῶη; τίς δ' ἂν ἀδικεῖν μὴ  
 δυνάμενος τὰς τῶν πλημμελούντων ἀγαπῶη προση-  
 γορίας;'

20 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπίπτουσιν ἐν τοῖς ὀρικοῖς προ-  
 βλήμασιν ἀντιθέσεις ἀντιθετικά τε καὶ μεταληπτικά  
 ὀρικά τε καὶ στοχαστικά. λύνονται δὲ αἱ μὲν ἀντι-  
 θετικά μεταλήψει, <αἱ δὲ μεταληπτικά ἀντιλήψει,>  
 αἱ δὲ ὀρικά ἀνθορισμῷ τε καὶ συλλογισμῷ, αἱ δὲ  
 25 στοχαστικά βουλήσει <καὶ> δυνάμει. οὐκ ἐν πᾶσι δὲ  
 τοῖς ὀρικοῖς προβλήμασιν αἱ ἔξωθεν ἀντιθέσεις ἐμ-  
 πίπτουσιν· τῶν γὰρ ὄρων <ἢ> κατὰ ἐνέργειαν ὄντων

5 fort. διάνοιαν τοιάνδε ὡς 11 ὀτιοῦν | f. 41<sup>v</sup> | εἰληφῶς  
 V 12 καὶ inserui 15 γενοῖν [1—2 litt. er.] ἑκατερο|v] V  
 20 Wiv 542 et 531 || H 154, 6 23 αἱ δὲ μεταληπτικά ἀντι-  
 λήψει Wiv 531, 28] om. V 25 καὶ Wiv] om. V 27 ἢ Wiv]  
 om. V

ἢ κατὰ πρόσωπον ἢ κατὰ τόπον - κατ' ἐνέργειαν μὲν, ὡς ἐπὶ τοῦ τὰ ἰδιωτικὰ χρήματα ἐξ ἱεροῦ ὑφελομένου καὶ κρινομένου ἱεροσυλίας, κατὰ πρόσωπον δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ τὸν εὐνοῦχον ὡς μοιχὸν ἀνελόντος, κατὰ τόπον δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ τὸ κενοτάφιον διορύξαντος - ἐπὶ 5 μόνων τῶν κατ' ἐνέργειαν καὶ κατὰ πρόσωπον ὄντων ὀρικῶν προβλημάτων ἐξῴθεν κινοῦνται ἀντιθέσεις, ὥσπερ ἐπὶ τε τοῦ ἱεροσύλου ἢ συγγνωμονικῆ ὡς ἐφαμεν καὶ αὐθις ἐπὶ τοῦ εὐνοῦχου συγγνωμονικῆ ἔρωτα μόνης ὕψεως αἰτιωμένου καὶ ἐπὶ τοῦ συνεχῶς ἐπανα- 10 τεινομένου πλουσίου ἀντιληπτικῆ λέγοντος ὡς ἔξεστιν ὅπως ἂν τις βούλοιο κινεῖν τὴν χεῖρα, παίειν δὲ προπετῶς εἰργουσιν οἱ νόμοι· ἄς ὁ κατήγορος ἀπάσας λύσει μεταλήψει· λυτικὴ γὰρ πασῶν τῶν δικαιολογι- 15 κῶν ἢ μετάληψις.

Ἡ μὲν οὖν τῶν πάντη ἀπλῶν ὀρικῶν προβλημά- των διαίρεσις τοιαύτη τίς ἐστίν. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἔχοντες ὄροι ἄλλο μὲν τὸ κρινόμενον ἄλλο δὲ τὸ ζητούμενον - ὡς ἐπὶ τοῦ εὐνοῦχου τοῦ διὰ μοιχείαν ἀνρηρημένου καὶ τοῦ Ἀθηναίου ἀθλητοῦ τοῦ ὡς ἀπό- 20 λιδος κωλυθέντος ὑπὸ Ἡλείων ἀγωνίζεσθαι - ἀπλοῖ μὲν εἰσι τῶν ἔχειν ἀπλᾶ τὰ κεφάλαια, διαφέρουσι δὲ αὐτῶν τῶν ἐναλλάττεσθαι τῶν ἀγωνιζομένων τὴν τάξιν ἐν αὐτοῖς· ἕως μὲν γὰρ τὰ κρινόμενα λέγουσι, φυλάτ- 25 τουσιν τὴν τάξιν ὃ τε κατήγορος καὶ ὁ φεύγων, ἐπει-

4 cf. p. 100, 17      6 ὄντων Wiv 532, 7] τῶν V  
8 p. 137, 7      9 cf. p. 114, 1. 12      10 cf. p. 98, 9      12 [κι-  
ρεῖν] V || προπετῶς V] συνεχῶς Wiv 532, 15      13/14 λύσει<sup>β</sup>  
ἀπάσας V      17 Wiv 547, 9 || cf. p. 100, 12      20 cf. p. 100, 17  
24 κρινόμενα | f. 42<sup>r</sup> | λέγουσιν V



δὲν <δὲ> τὸ ζητούμενον ἐξετάζωσι, τότε τὴν τάξιν  
 ἐναλλάττουσιν, ὡσπερ ἐν τῷ ἐμπίπτουσι στοχασμῷ,  
 καὶ ὁ μὲν κατήγορος ἀπολογούμενος γίννεται ὁ δὲ  
 φεύγων διώκων· οἷον ἐπὶ τοῦ ἐννούχου ὁ μὲν κατή-  
 5 γορος χρήσεται τῇ προβολῇ λέγων ὅτι 'φονεὺς εἶ καὶ  
 δίκην ἄξιός ὑποσχεῖν ἐννοῦχον ὡς μοιχὸν ἀπεκτονῶς,  
 ὃν ἢ φύσις μοιχεύειν οὐκ εἶα', εἶτα ὁ φεύγων τῷ  
 ὄρω χρήσεται 'ἀλλ' οὐκ ἐφόνευσα, τοῦτο γὰρ ἀδίκου  
 πράγματος ὄνομα', μετὰ δὲ τοῦτο ἐναλλάττουσι τὴν  
 10 τάξιν καὶ ὁ φεύγων τὴν τοῦ κατηγοροῦ τάξιν ἀναλα-  
 βῶν τοῖς ἐκείνου χρήσεται κεφαλαίοις καὶ ἀνθορισμὸν  
 κινήσει λέγων <ὡς> 'ἀλλὰ μοιχὸν ἀπεκτονῶς [ὡς]  
 κατὰ τὸν νόμον ἤκιστα δίκαιος ὑπέχειν εὐθύνας', εἶτα  
 ὁ πρότερον κατήγορος πρὸς τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ  
 15 ἐννούχου χωρῶν τῷ ὄρω χρήσεται ἐκ τῶν λειπόντων  
 ὡς πολλάκις εἴρηται συνεστηκότι 'καὶ τίς ἂν φαίη τὸν  
 ἐννοῦχον γεγονέναι μοιχόν, γονῆς ἔρημον, σπέρματος  
 ἄπορον, εἰ μὴ καὶ τὰς ἡμιόνους σπείρειν ἐντελῆ καὶ  
 κνεῖν πεισόμεθα;' εἶτα τὸν συλλογισμὸν ἐξ ἀντιθέ-  
 20 σεως ἐαυτῷ κινήσει 'ἀλλ' ἴσον, φησίν, ἐστὶ τὸ πλησιάζαι  
 παρὰ τὸν νόμον ἑτέρου γαμετῇ τῷ μοιχεύειν', τοῦτον  
 δὲ λύσας λογισμοῖς τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τῇ τάξει  
 χρήσεται. παραπλησίως δὲ καὶ ὁ τὸν ἄπολιν μελετῶν  
 διαιρήσει.  
 25 Καθόλου δὲ οἱ μὲν διπλοὶ τῶν ἀπλῶν διαφέρουσι  
 τῷ ἔχειν ἀπλᾶ τὰ κεφάλαια, ἰδίως δὲ ὁ ἀντονομάζων

1 δὲ Wiv 547, 16] om. V || κατηγορίαν ante τάξιν lin. del.  
 V 12 ὡς post λέγων inserui; ὡς ante κατὰ V, om. Wiv

547, 27 13 εὐθύνας ἐγὼ Wiv 16/17 τὸν ἐννοῦχον φαίη V  
 17 fort. μοιχόν, τὸν γονῆς 21 τῷ Wiv 548, 5] τοῦ V  
 25 Wiv 548 26 H 154, 30

διαφέρει τῶν ἀπλῶν τῷ ἐν μὲν τοῖς ἀπλοῖς ἄρρησιν εἶναι μόνον τοῦ ἐπιφερομένου, ἐνταῦθα δὲ ἄρρησιν μὲν τοῦ ἐπιφερομένου ἀντισταγωγῆν δὲ ἐλάττονος ἀδικήματος· ὥσπερ ὁ ἐξ ἱεροῦ τὰ ἰδιωτικὰ ὑφελόμενος τὸ μὲν ἱεροσύλος εἶναι ἀρνεῖται κλέπτῃν δὲ φησιν 5 ἑαυτόν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τῆς τοῦ ἀυτονομάζοντος τετύχηκε προσηγορίας τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ὄρου, διότι ἐκάτερος τῶν ἀντιδίκων ἐβάλλων τὸ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου λεγόμενον ἕτερόν τι ὄνομα τῷ ἀδικήματι ἐπάγει ὁ μὲν κλοπῆν ὁ δὲ ἱεροσυλίαν. ἐν ὄσῳ μὲν <οὔν> τὸ λείπον 10 ἐξετάζεται, κατὰ φύσιν προβαίνει τῶν ὀρικῶν κεφαλαίων ἢ διαίρεσις τοῦ τε κατηγοροῦ καὶ τοῦ φεύγοντος τοῖς οἰκείοις κεραιμένον, ὡς ἔφαμεν ἐν τῇ διαίρεσει· ἐπειδὴν δὲ εἰς τὸ πεπραγμένον μεταβῶσιν, ἐναλλάττουσι τὰ κεφάλαια καὶ τῷ μὲν ἀνθορισμῷ καὶ 15 συλλογισμῷ ὁ φεύγων κέρχεται, τῷ <ὄε> ὄσῳ <ὄ> κατηγορος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐξ ἱεροῦ ὑφελόμενου τὰ ἰδιωτικὰ χρήματα. ἔνιοι δὲ τῶν σοφιστῶν ἀμαθαινόντες κατὰ ἀνθορισμὸν αὐτὸν καλοῦσιν ὡς καὶ τῶν ἀπλῶν μὴ ἐχόντων ἀνθορισμὸν, οἱ δὲ κατὰ τέσσαρας ὄρους, 20 ἐπειδὴ δύο ὄρους ἔχει καὶ δύο ἀνθορισμούς· οἷς οὐδαμῶς προσεκτέον.

Δεύτερος δὲ τῶν διπλῶν ὄρων ἐστὶν ὁ κατὰ σύλληψιν, ὃς ὠνόμασται μὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ τὸν κατήγορον ἐν αὐτῷ ἄμφω τὰ ἐγκλήματα συλλαμβάνειν, τὸ 25 τε παρ' αὐτοῦ ἐπαγόμενον τῷ φεύγοντι καὶ ὅπερ ὁ φεύγων ἀντιπροβάλλεται· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν τῷ ἀντο-

2 μόνον εἶναι Wiv 6 τοῦ sup. V 10 οὔν Wiv 549, 11] om. V 12 κατηγόρον | f. 42v | καὶ V 13 ὡς VWiv; an οἷς? || p. 101, 3 16 δὲ et ὁ Wiv 549] om. V 23 δεύτερος ex δεύτερον V || Wiv 555 || H 155, 7

νομάζοντι ἐκβάλλει μὲν τὸ ὑπὸ τοῦ φεύγοντος ὁμολο-  
 γούμενον ὡς μικρόν - τὴν κλοπὴν -, μεῖζον δὲ τι  
 κατ' αὐτοῦ πειροᾶται κατασκευάζειν - τὴν ἱεροσυλίαν -.  
 κοινωνεῖ δὲ τῷ ἀντονομάζοντι τῷ τε διπλοῦς εἶναι  
 5 καὶ δύο περιέχειν ἐγκλήματα, διαφέρει δὲ αὐτοῦ, ὅτι  
 ἐν μὲν τῷ ἀντονομάζοντι τὸ ὑπὸ τοῦ φεύγοντος λεγόμε-  
 νον ἔπεται τῷ ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἐγκαλουμένῳ  
 ὥσπερ τὰ εἶδη τοῖς γένεσιν - ἔπεται γὰρ ἡ κλοπὴ τῇ  
 ἱεροσυλίᾳ, οὐκ ἀναστρέφει δέ, εἰ τις μὲν γὰρ ἱερόσυ-  
 10 λος, οὗτος καὶ κλέπτης, οὐ πᾶς δὲ κλέπτης ἱερόσυλος,  
 ὥσπερ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔπεται τῷ ζῷῳ, εἰ τι μὲν γὰρ  
 ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ ζῷον, οὐκ εἰ τι δὲ ζῷον, τοῦτο  
 <καὶ> ἄνθρωπος -, ἐν δὲ τῷ κατὰ σύλληψιν τὸ ἀνά-  
 παλιν συμβαίνει· ἐὰν γὰρ τῶν ἐν τῷ ζητήματι δύο  
 15 ἐγκλημάτων <μηδέτερον> μηδετέρῳ ἀκολουθῆ ἄλλὰ  
 διεστῶτα ἢ ἀπ' ἀλλήλων, τότε γίνεται τὸ κατὰ σύλ-  
 ληψιν εἶδος τοῦ ὄρου, ὥσπερ καὶ ὁ Δημοσθένης ἐν  
 τῷ κατὰ Μειδίου ποιεῖ· διεστῶτων γὰρ πολὺ τῆς τε  
 εἰς ἄνθρωπον ὕβρεως καὶ τῆς περὶ τὸν θεὸν ἀσεβείας  
 20 αὐτὸς ἐν τῇ κατηγορίᾳ συλλαμβάνει ἕμφω καὶ φησι  
 τὸν Μειδίαν αὐτόν τε ἡδίκηκεναι τὰ μέγιστα καὶ περὶ  
 τὸν θεὸν ἡσεβηκεναι. τοιοῦτόν ἐστι κάκεινο τὸ ζήτημα  
 τὸ κατὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ βιασαμένου τὴν τοῦ  
 πρεσβευτοῦ θυγατέρα καὶ κρινομένου δημοσίων ἀδικη-  
 25 μάτων· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ὁ πρεσβευτῆς ἑαυτόν τε  
 ἡδίκησθαι φησι καὶ τὴν πόλιν σύμπασαν παρὰ τοῦ  
 στρατηγοῦ.

6 λεγόμενον V] ὁμολογούμενον Wiv 556, 10 10 κλέπτης  
 post δὲ sup. V 13 καὶ Wiv 556, 15] om. V 15 μηδέτε-  
 ρον Wiv] om. V || ἀκολουθεῖ V 23 (cf. p. 107, 7) 25 ἐν-  
 ταῦθα | f. 43<sup>r</sup> | ὁ V

Τρίτον ἐστὶν εἶδος τῶν διπλῶν ὄρων τὸ καλούμενον ἐμπύπτον, ὅπερ ὠνόμασται μὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ δύο τινῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένῳ ζητημάτων ἀπὸ τῶν πρὸς τι τοῦ πρώτου ζητήματος ἀνακύπτειν τὸ δεύτερον πρόβλημα, ὥσπερ ἐν τῷ ἐμπύπτοντι στοχασμῷ 5 ἀπὸ τοῦ χρώματος (τοῦ προτέρου ζητήματος) ἐμπύπτει τὸ δεύτερον ζήτημα, οἷον νόμος τὸν ἐξειπόντα τὰ μυστήρια τεθνάναι, ὅναρ τις ἰδὼν τὰ μυστήρια ἐρώτησε μεμνημένον, εἰ οὕτως ἔχοι, ἐπένευσεν ἐκεῖνος καὶ ὡς ἐξειπὼν τὰ μυστήρια ὑπάγεται τῷ νόμῳ· ἐνταῦθα 10 γὰρ δύο ὄντων τῶν ζητουμένων, τοῦ τε εἰ τὸ ἐπινεῦσαι ἐξειπεῖν ἐστὶ καὶ τοῦ εἰ μεμύηται ὁ ὄναρ ἐωρακῶς, μέχοι τῶν πρὸς τι προελθούσης τῆς ἐξετάσεως τοῦ προτέρου ζητήματος οὕτως ἐμπύπτει τὸ δεύτερον· ἐνθα δὴ καὶ τὴν τάξιν ἐναλλάττουσιν οἱ 15 ἀγωνιζόμενοι, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπλοῖς ὄροις, ἐν οἷς ἄλλο μὲν τὸ κρινόμενον ἔφαμεν ἄλλο δὲ τὸ ζητούμενον, καὶ ὁ μὲν κατήγορος γίνεται φεύγων ὁ δὲ φεύγων διώκων. ἀμέλει καὶ τῶν κεφαλαίων ἐναλλάττουσι τὴν διαίρεσιν· ζητούντων γὰρ αὐτῶν εἰ μεμύη- 20 ται ὁ τεθεαμένος τὸ ὄναρ ὁ μὲν φεύγων τοῖς ἰδίοις τοῦ κατηγοροῦ χρήσεται κεφαλαίοις - ἀνθορισμῷ φημι καὶ συλλογισμῷ - κατασκευάζων ὅτι μεμύηται, ὁ δὲ πρότερον κατήγορος τῷ τοῦ φεύγοντος ὄρω ἀνατρέπων τὸ μεμύησθαι διὰ τοῦ ὀνείρου τὸν ἄνθρωπον. ζητη- 25 τέον δὲ τίς ἢ διαφορὰ ἐμπύπτοντος ὄρου καὶ στοχασμοῦ ἐμπύπτοντος· καὶ φαμὲν ὅτι ἐν μὲν στοχασμῷ

1 Wiv 557 || H 156, 21    6 τοῦ προτέρου ζητήματος addidi  
τουμένων  
 (cf. p. 119, 1)    10 Wiv 570    11 ζητημάτων, τμημάτων Lxx.  
 del., V    17 p. 115, 18

ἀπὸ τοῦ χρώματος τοῦ προτέρου ζητήματος τὸ δεύ-  
 τερον ἀναφαίνεται ζήτημα καὶ οἰκείον ἐστὶ καὶ ἡρη-  
 μένον τοῦ προτέρου, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ χρώμα οὐχ ὁ  
 λέγων ποιεῖ ἀλλ' ἐν αὐτῷ κεῖται τῷ προβλήματι, ἐν δὲ  
 5 τῷ ἐμπίπτουσι ὄρω τὰ τε ζητήματα ἄμφω κεχώρισται  
 ἀλλήλων - μετὰ γὰρ τὰ πρὸς τι τὸ ἕτερον ἐξετάζεται  
 ζήτημα φύσεως ἄλλης ὑπάρχον, ἄλλο γὰρ τὸ ζητεῖν  
 τί τὸ ἐξειπεῖν καὶ ἄλλο τίς ἀμύητος - καὶ ἀπὸ τῶν  
 πρὸς τι τοῦ πρώτου ζητήματος ἐμπίπτει τὸ δεύτερον  
 10 ζήτημα.

Τέταρτον δὲ εἶδος τῶν διπλῶν ὄρων τὸ κατὰ  
 ἀμφισβήτησιν καλούμενον, ὅπερ καὶ κατὰ δύο πρόσωπα  
 ὀνομάζουσιν, ὃ ὠνόμασται μὲν οὕτως, διότι περὶ ἐνὸς  
 πράγματος ὑπ' ἀμφοῖν εἰργασμένου ποιοῦνται τὴν  
 15 ἀμφιβολίαν· κατὰ δύο δὲ πρόσωπα καλεῖται, οὐχ ὅτι  
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὄροις οὐκ εἰσι δύο πρόσωπα τὰ  
 ἀγωνιζόμενα, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐν ἐνταῦθα πρᾶγμα ὑπὸ  
 τῶν δύο εἰργασται τοῦ μὲν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ τοῦ δὲ  
 τὸ πέρας πεποιηκότος, ὡς ἐπὶ τῶν δυοῖν ἐκείνων, ὧν  
 20 ὁ μὲν τὸν τύραννον ἐδίωξε τῆς ἀκροπόλεως, ὁ δὲ  
 συντυχῶν ἀνεῖλε, καὶ ἀμφισβητούντων ἀλλήλοισι τῆς  
 τοῦ τυραννοκτόνου δωρεᾶς. διαφέρει δὲ τῶν μὲν  
 πάντη ἀπλῶν τῷ εἶναι διπλοῦς, τῶν δὲ ἄλλο τὸ κρι-  
 νόμενον καὶ ἄλλο τὸ ζητούμενον ἐχόντων τῷ ἐν  
 25 ἐκείνοισι μὲν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀγωνιζομένων  
 πεπραῆχθαι τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα δὲ ὑπὸ τῶν δύο

2 ἡρητημένον Walz] ἡρητημένον V 8 ἀμύητος | f. 44<sup>v</sup> |  
 καὶ V 11 Wiv 571 || H 156, 10 13 δ Walz] δς V

ἄλλοις

15 κατὰ] καὶ τὰ V 16 λοιποῖς, λοιποῖς lin. del., V || fort.  
 καὶ del. 19 δεῖν, in mg. οἶν, V 20 τὸν sup. V  
 22 τυραννοκτόνου (cf. p. 108, 1)] τυράννου V

προσώπων εἰργάσθαι, τῶν δὲ διπλῶν τῷ ἐκεῖ μὲν εἶναι διπλᾶ τὰ πράγματα ἐνταῦθα δὲ τὰ πρόσωπα διπλᾶ μίαν μὲν εἰργασμένα προᾶξιν, κάκει μὲν μίαν εἶναι τὴν προβολὴν ἐνταῦθα δὲ δύο. ἐπειδὴ δὲ καὶ στοχασμοὶ κατὰ ἀμφισβήτησίν εἰσιν - ὡς ἐκεῖνος <sup>5</sup> τύραννος νοσῶν καὶ ὑποπτεύσας εἰληφέναι φάρμακον παρὰ τοῦ οἰκείου ἰατροῦ μετεπέμψατό τινα τῶν ἐκ τοῦ δήμου ἰατρῶν ἀλεξιφάρμακον δῶσοντα, ἔλαβεν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ σημείοις φαρμάκων νόμου κελεύοντος τὸν τυραννοκτόνον δωρεὰν λαμβάνειν ἀμφισβητοῦσιν <sup>10</sup> ἀλλήλοις οἱ ἰατροὶ περὶ τῆς δωρεᾶς -, ζητητέον τίς ἢ διαφορὰ τούτου τε καὶ τοῦ κατὰ ἀμφισβήτησιν ὄρου. ἐν μὲν οὖν τῇ κατὰ στοχασμὸν ἀμφισβήτησει περὶ τοῦ προσώπου ποιούμεθα τὴν ζήτησιν, πότερος τῶν ἰατρῶν τυραννοκτόνος· ἐν δὲ τῇ ὀρικῇ ἀμφισβήτησει τὸ προᾶγμα <sup>15</sup> ζητοῦμεν, πότερον τὸ διῶξαι τῆς ἀκροπόλεως ἢ τὸ ἀνελεῖν τυραννοκτονία, καὶ τῷ μὲν λείπει τι τοῦ ὅλου πράγματος, τῷ δὲ πέπρακται τι, συνελθόντα δὲ τὰ παρ' ἑκατέρων γενόμενα ἐν τέλειον ἀποτελεῖ· πάντως οὖν ἡ ὀρικῇ ἀμφισβήτησις ἐκλείποντός ἐστι καὶ <sup>20</sup> πεπραγμένον. ἐν δὲ τῇ κατὰ ἀμφισβήτησιν πραγματικῇ ἐπαινέσει μὲν καὶ τὸν συναμφισβητοῦντα ὁ φεύγων, ἑαυτὸν δὲ μᾶλλον ἄξιον ἀποφανεῖ τῆς τιμῆς, ὡς ἐπ' ἐκεῖνον μετὰ τὰ Μηδικὰ ἔδοξεν ὑπὸ τοῦ ἀρίστου τῶν Ἑλλήνων βασιλεύεσθαι τὴν Ἑλλάδα καὶ <sup>25</sup>

3 aut διπλᾶ μίαν μέντοι scrib. aut τελείαν δὲ οὐδέτερον post προᾶξιν ins. || εἰργασμένα, ras. sup. v. V || μὲν post μίαν lin. del. V 4 Wiv 566 || δὲ sup. V 5 ἐκεῖνο Wiv 566, 22 6 [φ]άρμακον V 15 post προᾶγμα 2 litt. er. V 17 τῷ μὲν Wiv 567, 3] τὸ μὲν V 21 ἀμφισβήτησιν πραγματικῇ] πραγματικῇ ἀμφισβήτησει V; cf. Syr. fol. 90<sup>r</sup> Ven. 22/23 fort. ὁ φεύγων del. (cf. Ven. fol. 90<sup>r</sup> med.) 23 φεύγων | f. 44<sup>r</sup> | ἑαυτὸν V || ἀποφανεῖ Wiv 567, 9] ἀποφαίνει V

ἀμφισβητοῦσι Θεμιστοκλῆς καὶ Πανσανίας. γνωστέον  
 δὲ ὅτι πολλὰ τοιαῦτα προβλήματα ὀρικὰ εὐρίσκεται·  
 ὥσπερ γὰρ ἐν στοχασμῷ ἄπειρα μὲν τὰ ἀπλᾶ, πολλὰ  
 δὲ τὰ ἐκ προσώπων ἀτελῆ, ὀλίγα δὲ τὰ ἐκ πραγμάτων  
 5 ἀτελῆ, προκατασκευαζόμενά τε καὶ ἐμπίπτοντα καὶ  
 συννεξυγμένα, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὄρων τὰ μὲν ἀπλᾶ  
 ἄπειρά ἐστι, τὰ δὲ ἀντονομάζοντα καὶ ἐμπίπτοντα  
 ὀλίγα, πλεῖστα δὲ <τὰ> κατὰ δύο πρόσωπα, ἃ καὶ  
 κατὰ ἀμφισβήτησιν ἔφαμεν. ἡ δὲ ὀρική ἀμφισβήτησις  
 10 γίνεται καὶ κατὰ συμβουλήν καὶ κατὰ τὸ δικανικὸν  
 εἶδος. οὐ μόνον δὲ ἐκ λείποντος καὶ πεπραγμένου  
 συνέστηκεν ὁ κατὰ ἀμφισβήτησιν ὄρος ἀλλὰ καὶ ἐκ  
 πεπραγμένου μόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ Κεφάλου καὶ Ἀριστο-  
 φῶντος τῶν ἀμφισβητούντων τοῦ καλοῦ βίου, καὶ ἐκ  
 15 λείποντος μόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μὴ γελῶντος καὶ κωλο-  
 μένου ἱερᾶσθαι. δοκεῖ δὲ καὶ τὸ κατὰ τὸν Κέφαλον  
 ἐκ λείποντος εἶναι καὶ πεπραγμένου, λείποντος μὲν  
 τοῦ κατὰ τὸν Κέφαλον μέρους τῷ μηδεμίαν γραφήν  
 φυγεῖν, πεπραγμένου δὲ τοῦ κατὰ τὸν Ἀριστοφῶντα  
 20 τῷ πολλὰς φυγεῖν γραφὰς καὶ μηδεμίαν ἀλῶναι. οἱ  
 μὲν οὖν μελετῶντες ὡς ὄρον τὸ κατὰ τὸν Κέφαλον  
 πρόβλημα τῷ ἑτέρῳ μέρει οὐ προσάφουσιν ἐπαίνους,  
 οἱ δὲ ὡς πραγματικὴν κατὰ ἀμφισβήτησιν ἐπαινέσουσι  
 μὲν καὶ τὸν ἕτερον, ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον συστήσουσιν.  
 25 ἐν μὲν οὖν πραγματικῇ ὠρισταὶ ἢ αἰτήσις τῆς δωρεᾶς,  
 οἷον σίτησις ἢ εἰκὼν ἢ ἐχθροῦ ἀναίρεσις, ἐν δὲ ταῖς  
 ἄλλαις στάσεσιν ἀόριστος ἢ δωρεά ἐστίν. οὐ μόνον  
 δὲ ἐν ὄρῳ κατὰ ἀμφισβήτησιν ἐστὶ προβλήματα ἀλλὰ

8 τὰ ins., cf. Wiv 567, 19 9 p. 120, 12 13 καλοῦ  
 βίου γέρωσ ἀμφισβητοῦσι Wiv 705, 23. cf. fol. 90<sup>r</sup> Ven. 15 μὴ  
 VWiv 581, 9, cf. p. 126, 15] om. Wiv 567, 25 (p. 95, 13)

καὶ ἐν πραγματικῇ καὶ ἐν ἀμφιβολίᾳ, σπανίως δὲ καὶ ἐν στοχασμῷ. καθόλου τοίνυν τὰ κατὰ ἀμφισβήτησιν προβλήματα γνωσόμεθα ποίας ἐστὶ στάσεως, εἰ μάθουμεν ὅτι ὁ μὲν στοχασμὸς τὸ δικανικὸν ἔχει μόνον, σπανίως δὲ καὶ τὸ συμβουλευτικόν, αἱ δὲ ἀντιθετικαὶ μόνον τὸ δικανικόν, πραγματικῇ δὲ ἄμφω, αἱ δὲ νομικαὶ [καὶ] τὸ δικανικὸν πλὴν τῆς ἀμφιβολίας - (αὕτη) γὰρ ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ συμβουλευτικὸν ἐπιδέχεται -. πᾶσαι τοίνυν αἱ ἀμφισβητήσεις γίνονται ἢ κατὰ στοχασμὸν ἢ κατὰ ὄρον ἢ κατὰ πραγματικὴν (ἢ κατὰ) 10 ἀμφιβολίαν· ἀλλὰ ἐν μὲν στοχασμῷ ὡς εἴρηται οὔτε ἢ τῆς δωρεᾶς αἰτήσεις ὄρισται καὶ τίς ὁ τυραννοκτόνος ζητοῦμεν, ὡς ἐπὶ τῶν δύο λατρῶν τῶν ἀνελότων φαρμάκῳ τὸν τύραννον καὶ ἀμφισβητούντων ἀλλήλοις τῆς δωρεᾶς, ἐν δὲ τῷ ὄρῳ ἐκ λείποντος καὶ πεπραγ- 15 μένου ἢ ἀμφισβήτησις ἐστὶ καὶ εἰ τὸ διῶξαι τὸν τύραννον τυραννοκτονία ζητοῦμεν, ἐν δὲ τῇ πραγματικῇ ἢ μὲν τῆς δωρεᾶς αἰτήσεις ὄρισται, περὶ μελλόντων (δὲ) ἢ σκέψις γίνεται, ἐν δὲ τῇ ἀμφιβολίᾳ ἢ κατὰ ὁμωνυμίαν ἀμφισβήτησις γίνεται - ὡς ἐπὶ τῶν 20 ἡγεμόνων τῶν ἀμφισβητούντων τίνες οἱ ἡγεμόνες, πότερον οἱ ῥήτορες ἢ οἱ στρατηγοί, ἢ ὡς ἐπὶ τοῦ ξυλίνου τείχους οὗ ἔχρησεν ὁ θεός -, ἢ κατὰ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Πανταλέοντος, ὅπερ δοκεῖ καὶ ἀσύστατον εἶναι. ὥσπερ δὲ περὶ τιμῆς καὶ 25

3 ἐστὶ [ν], ν postea ins., V 6 δικανικόν | f. 44<sup>r</sup> | πραγματικῇ V 7 καὶ V; om. Wiv || αὕτη Wiv 568, 18] om. V 10 ἢ κατὰ Wiv] om. V 11 cf. p. 121, 13 sq. 16/17 τὸ . . τυραννοκτονία Wiv 568, 27] τῷ . . τυραννοκτονίαν V 19 δὲ σκέψις Wiv 569, 1] om. V || πραξίς, πραξίς lin. del., V 20 ὁμ[ω]νυμίαν, ex o, V || ἢ ἀμφισβήτησις Wiv || cf. p. 124, 7 22/23 cf. fol. 102<sup>v</sup> Ven. 23 ἔχρησεν V 24 καὶ V] ἢ Wiv 569, 6



πρωτείων ἀμφισβητήσεις γίνονται, οὕτω καὶ περὶ  
 τιμωριῶν καὶ κολάσεων, καὶ λέγεται ἐπ' ἐκείνων ἄντι-  
 προβάλλονται ἀλλήλους', ὡς ἐπ' ἐκείνου λοιμοῦ  
 καταλαβόντος τὴν Ἑλλάδα ἔχρησεν ὁ θεὸς παύεσθαι  
 5 τὴν νόσον, εἰ τὴν ἀσεβῆ πόλιν κατασκάψειαν, καὶ  
 ἀντιπροβάλλονται ἀλλήλας Ἄργος τε καὶ Θῆβαι· καὶ  
 τόδε μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ χρωμένοις περὶ τῆς  
 ἡττης ἔχρησεν ὁ θεὸς ἡγεμόνων κακότητι γεγενῆσθαι  
 τὴν ἡτταν, καὶ ἀντιπροβάλλονται ἀλλήλους οἱ στρα-  
 10 τηροὶ καὶ οἱ ῥήτορες. ἔστι δὲ δυσχερεστέρα τῶν τοι-  
 ούτων προβλημάτων <ἡ> ἐπίγνωσις, πότερον ὀρικῆς  
 ἔστιν ἀμφισβητήσεως ἢ τῆς κατὰ ἀμφιβολίαν, ὥσπερ  
 κἀκεῖνο πολемоῦντές τινες πρὸς ἐτέρους ἐκήρυσαν  
 ὥστε τὸν αὐτομολοῦντα ἐλεύθερα καὶ ἴδια ἔχειν ἢ  
 15 ἐπάγεται, ἠυτομόλησέ τις δοῦλον ἐπαγόμενος, ἄλλος  
 ἠυτομόλησε τὴν ὠνὴν ἐπιφερόμενος τοῦ δούλου καὶ  
 ἀμφισβητοῦσι περὶ αὐτοῦ. πλεῖστα δὲ καὶ ἄλλα τοιαυτά  
 ἔστι, περὶ ὧν ἄπορον ἀποφύνασθαι ποίας ἔστι στά-  
 σεως, πλὴν εἴαν τις τὰ ἴδια ἐκάστης διερευνῶν ἢ  
 20 στάσεως μᾶλλον ὀρικὰ εὐρεθῆσεται ἐκ λείποντος  
 ὄντα καὶ πεπραγμένον· τὰ γὰρ κατὰ ἀμφιβολίαν ἢ  
 περὶ προσφθίαν ἢ διάστασιν γίνεται συλλαβῶν, ὡς  
 ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ ἀμφιβολίας λελέξεται.

Τοσαῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν κατὰ ἀμφισβήτησιν  
 25 ὀρικῶν προβλημάτων. τελευταῖον δὲ εἶδος τῶν διπλῶν

2 κολάσεως Wiv 4 ἔχρ[ει]σεν, ex η, V || παύεσθαι Wiv;  
 fort. παύεσθαι 7 χερωνείαι V 8 ἔχρ[ει]σεν, ex η, V  
 11 ἡ inserui || ὀρικῆς Walz] ὀρικῆ V 15 ἐξέπα  
 ἔχων γόμενος, ἔχων  
 lin. del., V 16 ἀντομόμενος, αὐτον lin. del., V 17 δὲ sup. V  
 18 στάσεως | f 45<sup>r</sup> | πλὴν V 21 ἀμφιβολί[α]ν V 25 Wiv 573 ||  
 H 156, 30

ὄρων ἐστὶν οἱ καλούμενοι δύο ὄροι, ὅπερ ὠνόμασται  
 μὲν οὕτως, διότι τοῦ ἀντιλέγοντος τῇ δωρεᾷ δύο  
 τινὰ κινουῦντος ἐγκλήματα καὶ δύο προβολαῖς κεχορη-  
 μένου ἀναγκαιῶς ὁ τὴν δωρεὰν αἰτῶν τοῖς ἐναντίοις  
 κεχορημέτος κεφαλαίοις δύο ὄροις κέχρηται πρὸς ἑκατέ- 5  
 ραν ἑκατέρω τῶν ὄρων ἀπαντῶν. διαφέρει δὲ τῶν  
 μὲν ἀπλῶν τῶ εἶναι διπλοῦς, τῶν δὲ διπλῶν τῇ τάξει  
 τῶν κεφαλαίων· καὶ τοῦ μὲν ἀντονομάζοντος καὶ τοῦ  
 κατὰ σύλληψιν τῶ ἐν ἐκείνοις μὲν τῶν ἐπαγομένων  
 ἐγκλημάτων τὸν φεύγοντα τὸ μὲν μείζον μὴ παρα- 10  
 δέχεσθαι τὸ δὲ ἔλαττον ἐκόντα ἐπαναιρεῖσθαι, ἐνταῦθα  
 δὲ τοῖς δύο ὄροις ἀμφοτέρα ἐκβάλλει καὶ οὐδέτερον  
 παραδέχεται ὁ τὴν τάξιν ἔχων τοῦ φεύγοντος· τοῦ δὲ  
 ἐμπύπτοντος ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐν τῶ αὐτῶ ζητήματι τὴν  
 τάξιν ἐναλλάττουσι τῶν κεφαλαίων ὅ τε κατήγορος 15  
 καὶ ὁ φεύγων ὡς εἴρηται τὰς οἰκείας ἀμείβοντες τάξεις,  
 ἐνταῦθα δὲ δι' ὅλου τοῦ προβλήματος τὴν οἰκείαν  
 ἑκάτεροι διασφύζουσι τάξιν· τοῦ δὲ κατὰ ἀμφισβήτησιν  
 ὅτι ἐκεῖ μὲν τὸ ἐν πρᾶγμα τοῖς δύο πέπρακται προσώ-  
 ποις, ἐνταῦθα δὲ τὰ δύο τοῦ ἐνὸς κατηγορεῖται, ὡς 20  
 ἐπ' ἐκείνου νόμος τὸν καθαρὸν καὶ ἐκ καθαρῶν  
 ἰεραῖσθαι, πατέρα τις ὡς μοιχὸν καταλαβὼν ἀπέκτεινε  
 καὶ βουλόμενος ἰεραῖσθαι ὡς μὴ καθαρὸς κωλύεται· ὁ  
 γὰρ ἀντιλέγων ἐνταῦθα τῇ ἰερωσύνη δύο τινὰ κατὰ  
 τοῦ ἑτέρου σπεύδει ἀποδείξει, ὅτι τε οὐ καθαρὸς ὡς 25  
 ἀπεκτονῶς τὸν πατέρα καὶ ὅτι οὐκ ἐκ καθαρῶν, μοιχὸς  
 γὰρ ὁ πατήρ. ἔοικε δὲ ὡσπερ ἄλλο τι παρὰ τὰ εἰρη-

ἐγκλήματα

3 κεφάλαια, κεφάλαια lin. del., V 5 ἑκατέρω προβολῆν  
 Wiv 573, 17 12 δὲ sup. V 16 p. 119, 15 17 προ-  
 βλήματος, ex α, V

μένα εἶδος εἶναι ὕρου, ὅπερ ἔν μὲν ἔχει τὸ κρινόμενον  
 δύο δὲ ὕρους καὶ δύο ἀνθορισμούς, ὡς τότε νόμος  
 τὸν ἱερέα καθαρὸν καὶ ἐκ καθαρῶν εἶναι, ἱερεία ὑπὸ  
 λησταῖς ἐγένετο, ἀπεδόθη ὑπ' αὐτῶν πορνοβοσκῶ,  
 5 προέστησεν αὐτὴν ἐκεῖνος, ἡ δὲ τοὺς πρὸς αὐτὴν  
 εἰσιόντας ἔπειθε τὸ μὲν ἀργύριον καταβάλλεσθαι  
 ἐξιέναι δὲ μὴ πλησιάντας, στρατιώτην εἰσελθόντα μὴ  
 δυνηθεῖσα πείσαι ἀπάτη ἀπέτεινε, διαφυγοῦσα ἀπῆλθε  
 εἰς τὴν ἑαυτῆς πόλιν καὶ ἀντιποιουμένη τῆς ἱερωσύνης  
 10 κωλύεται ὡς μὴ καθαρὰ. ἀπλοῦν μὲν γὰρ εἶναι δοκεῖ  
 τῷ τὸ κρινόμενον <ἔν> εἶναι, διπλοῦν δὲ τῷ δύο ὕρους  
 ἐκ τοῦ φεύγοντος καὶ δύο ἀνθορισμούς ἐπιδέχεσθαι.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν ὀρικῶν ζητημάτων τὰ μὲν  
 ἀκούσια ἔχει τὰ κρινόμενα τὰ δὲ ἐκούσια, ἀκούσια μὲν  
 15 ὡς τὸ ἑξαδάκτυλον εἶναι ἢ ὡς τὸ μὴ γελᾶν, ἐκούσια  
 δὲ ὡς τὸ ἐπανατείνεσθαι τὸ κλέπτειν τὸ βιάζεσθαι.  
 ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀκουσίων οὔτε γνώμης αἰτησιν κινή-  
 σομεν οὔτε ἀντίθεσιν ἔξωθεν οὐδεμίαν ὧν ἔφαμεν ἐν  
 τοῖς ὀρικοῖς ἐμπίπτειν ζητήμασι μετὰ τὴν ἐργασίαν  
 20 τῶν οἰκείων κεφαλαίων, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκουσίων ἢ τε  
 τῆς γνώμης αἰτησις ἐμπεσεῖται καὶ αἱ ἔξωθεν ἀντι-  
 θέσεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

Αἱ δὲ διηγήσεις ἐν μὲν τῷ στοχασμῷ ἐκ τῶν ἀπ'  
 ἀρχῆς ἄχρι τέλους γίνονται, ἐν δὲ τῷ ὄρω ἐκ τῆς  
 25 προβολῆς· καὶ γὰρ αὕτη τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους  
 περιέχει. οἱ δὲ φεύγοντες ἐκ τῶν ἐναντίων ἐννοίων  
 δηλονότι καὶ λυσιτελεῖν αὐτοῖς πρὸς τὸν ἀγῶνα δυνα-

2 καὶ [δύ]ο V    8 πείσαι | f. 45<sup>v</sup> | ἀπάτη V    10 εἶναι]  
 εἰ καὶ V    11 ἐν inserui    15 cf. p. 98, 18 || μὴ γελᾶν, cf.  
 p. 122, 15    16 ἐπανατείνεσθαι χειρᾶς Wiv 574, 15 (cf. p. 98, 9  
 115, 10)    17 ἀκου[σ]ίων V    18 p. 114, 20 sq.

μένων τὰς τε καταστάσεις καὶ τὰς διηγήσεις ποιήσονται ἀρχόμενοι μὲν ἐκ τινῶν καθολικωτέρων ἐννοιῶν, τὰ δὲ μερικὰ καὶ τῆς παρουσίας ὑποθέσεως οἰκεία συνυφαίνοντες ἐκείνοις. γνωστέον δὲ ὅτι καὶ Κόραξ ὁ τεχνογράφος τῷ τῆς καταστάσεως ὀνόματι κέχρηται 5 προοίμια τοῦ λόγου τὴν κατάστασιν καλῶν, οἱ δὲ τεχνικώτερον περὶ αὐτῆς διεξιόντες ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται τὴν κατάστασιν φασὶ τῷ λόγῳ λυσιτελεῖν πρὸς τοῦτο, ὅπερ καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, πρὸς τὴν πρεπωδιστατήν διάπλασιν τῆς διηγήσεως· τὸ μὲν γὰρ διηγεί- 10 σθαι ψιλὸν τὸ πρᾶγμα οὐ σφόδρα ἔντεχρον, τὸ δὲ σὺν καταστάσει διηγείσθαι τεχνικώτατον· ὅθεν καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς δημοσίοις μάλιστα τῶν λόγων, ὅπου καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐκφαίνει τῆς τέχνης, τοιαύταις κέχρηται ταῖς διηγήσεσιν. 15

### III. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ.

Οἱ τὴν ἀρίστην τῶν στάσεων ποιησάμενοι διαίρεσιν μετὰ τὸν ὄρον τάττουσι τὴν ἀντίληψιν, ἣτις ὀνόμασται μὲν ἀπὸ τοῦ τὸν φεύγοντα [μὲν] ἐν μέσῳ τῷ τῆς δίκης ὑπάρχοντα κλύδωνι ὡσπερὲι πείσματός τινος 20 ἀσφαλοῦς ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ ἐξουσίας. ὀρίζεται δὲ αὐτὴν Μινουκιανὸς μὲν οὕτως ὅταν ὁμολογῶν ὁ φεύγων τὸ πεπραγμένον τὴν ἐξου-

7 διορίζοντες Wiv 575, 10 || p. 64, 20 8 τ[ὸ] λό[γι] V  
 12 συγκαταστάσει VWiv 14 ἐμφαίνει (om. τῆς τέχνης) Wiv  
 575, 17 15 διηγήσεσιν | f. 46<sup>r</sup> | περὶ ἀντίληψεως V 16 Wiv  
 582—643 || H 157—161 19 μὲν delevi || το, al. atr. sup., V  
 20 περ[ι]σματος V



στάσεων ἐγκαταμύξαντες θεωρήμασιν ἀκριβεστέρους  
 τοὺς τε ὄρους καὶ τὰς τῶν προβλημάτων ἐποίησαντο  
 διαιρέσεις. ὁ δὲ τελείως ἔχων τῆς ἀντίληψως ὄρος  
 ἐστὶν οὗτος ἀντίληψίς ἐστι στάσις πολιτικοῦ πράγ-  
 ματος τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν ὁ φεύγων ὁμολογῶν 5  
 τὸ πεπραγμένον τῆς ἐξουσίας ἀντιλαμβάνεται· 'στά-  
 σις' μὲν οὖν τὸ γένος τοῦ ὄρου, τὰ δὲ ἄλλα διαφορὰ  
 χωρίζουσαι αὐτὴν τῶν τε ἑτερογενῶν καὶ ὁμογενῶν,  
 ἑτερογενῶν μὲν πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους·  
 χωρίζει γὰρ τὴν ἀντίληψιν γεωμετρικῶν τε καὶ μουσι- 10  
 κῶν καὶ φυσικῶν θεωρημάτων, πολλὰ γὰρ κἀκεῖσε  
 περὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν δογμάτων ἀμφιβολία· τὸ δὲ  
 'ἐπὶ μέρους' τῶν καθόλου πολιτικῶν χωρίζει πραγ-  
 μάτων. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ὁμογενῶν χωρὶς αὐτὴν ἴσθησι  
 στάσεων· ἐν γὰρ ταύτῃ τοῦ παντὸς πράγματος τὴν 15  
 αἰτίαν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἀνάγει.

Γίνεται δὲ τὰ ἀντιληπτικὰ προβλήματα κατὰ τέσ-  
 σαρας τρόπους, κατὰ νόμον κατὰ ἔθος κατὰ φύσιν  
 κατὰ τέχνην, κατὰ νόμον μὲν ὡς ἐκείνο τρισαριστέα  
 τις μοιχὸν καταλαβὼν ἀπέκτεινε καὶ κρίνεται φόνου, 20  
 τὸν γὰρ νόμον αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν τοῦ φόνου φησὶ  
 δεδωκέναι· κατὰ ἔθος δὲ μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ  
 Φίλιππος ἀπέστειλε πρὸς Ἀθηναίους αἵρεσιν διδοὺς  
 ἢ τοὺς δισχιλίους λαβεῖν αἰχμαλώτους ἢ τοὺς χιλίους  
 νεκροὺς ἀνελεῖσθαι πρὸς ταφήν, ἔπεισε Δημοσθένους 26  
 ἐλεῖσθαι τοὺς νεκρούς, ἀπέκτεινε Φίλιππος τοὺς δισχι-

9 μὲν οἶον τὸ Wiv 584, 5 || πράγματος | f. 46<sup>v</sup> | τῶν V  
 10 γὰρ om. Wiv || τε om. Wiv 12 δογμάτων V] πραγμάτων  
 Wiv 17 τὰ om. Wiv 584, 12 20 μοιχὸν ἄς V 21 φησὶ  
 τοῦ φόνου Wiv 22 χ[αι]ρωνεῖαι V 26 ἐλεῖσθαι Wiv. Wv  
 319, 20. Wvii 499, 2. H 159, 10] ἀνελεῖσθαι V

λίους ζῶντας καὶ κρίνεται <Δημοσθένης> δημοσίων ἀδικημάτων ὑπ' Αἰσχίνου - ἔθος γὰρ ἦν παρ' Ἀθηναίοις τοὺς βουλομένους παριέναι καὶ συμβουλευεῖν τὰ δοκοῦντα, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης φησὶν 'έβόα μὲν  
 5 ὁ κῆρυξ· τίς ἀγορεύειν βούλεται; παρήει δὲ οὐδείς' - κατὰ τέχνην δὲ ζωγράφος ναύαγια πρὸ τοῦ λιμένος ἔγραψε καὶ μηδενὸς εἰσπλέοντος κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων, ἄδειαν γὰρ αὐτῷ τοῦ γράφειν ἂ βούλοιοτο φησὶ δεδωκέναι τὴν τέχνην· κατὰ φύσιν δὲ Αἰσχίνης  
 10 μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ ἔπεται Δημοσθένει δακρῶων καὶ κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ὕβρεως, φύσιν γὰρ ἀνθρώπων φησὶ τῶν δακρῶων τὴν ἐξουσίαν χορηγεῖν.

Διαφέρει δὲ τοῦ μὲν στοχασμοῦ, ὅτι ἐν ἐκείνῳ μὲν περὶ τοῦ εἰ ἔστι γίνεταί ἢ ζήτησις καὶ ἄλλο δι'  
 15 ἄλλου κρίνομεν, ἐν δὲ ἀντιλήψει περὶ τοῦ ποῖόν τί ἔστι καὶ τὸ κρινόμενον οὐ δι' ἑτέρου κρίνεται. τοῦ δὲ ὄρου διαφέρει, ὅτι ἐν ἐκείνῳ μὲν περὶ τοῦ τί ἔστι γίνεταί ἢ ζήτησις καὶ τῶν ὀρικῶν προβλημάτων ἐν ἐνίοις τὸ μὲν πέπρακται τὸ δὲ λείπει καὶ τὰ μὲν  
 20 αὐτὸ τὸ κρινόμενον ἔχουσι καὶ ζητούμενον τὰ δὲ ἄλλο μὲν τὸ κρινόμενον ἄλλο δὲ τὸ ζητούμενον ὡς δέδεικται, ἐν δὲ ἀντιλήψει περὶ τε ποιότητος ἢ ζήτησις γίνεταί καὶ αὐτὸ μὲν οὐ κρίνεται τὸ παρὰ τοῦ φεύγοντος γεγονὸς ὡς ἔγκλημα διὰ δέ τινα περιστάσιν  
 25 λαμβάνει τὴν κρίσιν. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, εἰ κατὰ νόμον ἢ ἀντίληψις, τίτι διενήνοχε τοῦ κατὰ νόμον ὄρου, ἐν

1 Δημοσθένης Wiv 584, 22. Wv 319, 21] om. VWVII 499, 9

4 Dem. 18, 170 10 χ[αι]ρωνεῖαι V 12 <sup>ἔξουσί</sup> χορηγίαν, χορηγί  
 lin. del., V 17 [δ]τι V || ἔστι τὸ κρινόμενον Wiv 585, 11  
 21 p. 100, 7 || ὡς δέδεικται om. Wiv 585, 15 24 ἔγκλημα |  
 f. 47r / διὰ V 25/26 ζητῆσαι ἢ κατὰ νόμον ἀντίληψις τίτι  
 Wiv 26 νόμον Wiv 585, 19] νόμον V || cf. p. 100, 17

ᾧ ὁ εὐνοῦχος ὡς μοιχὸς ἀνήρηται· φαμέν οὖν ὅτι ἐν μὲν τῷ ὄρω ἐκ πεπραγμένου καὶ λείποντος ὄντι ζητεῖται, εἰ μοιχεύειν ὁ εὐνοῦχος οἷός τε καὶ εἰ τὸ συγκαθευδῆσαι ἀπλῶς μοιχεία, ἐν δὲ ἀντιλήψει τοῦ πράγματος ὁμολογημένου καὶ τελείου ὄντος καὶ τοῦ 5 τρισαριστέως μοιχοῦ φανερωῶς ἐαλωκότος ζητεῖται, εἰ τὸν τρισαριστέα φονεύειν ἐχρῆν ἢ μή.

Εἶδη δὲ τῆς ἀντιλήψεως ἐστὶ τέσσαρα· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ πάντη ἀπλή, οἷον τρισαριστέα τις μοιχὸν καταλαβὼν ἀπέκτεινε καὶ κρίνεται φόνον· ἡ δὲ ἀπλή κατὰ 10 συμβεβηκός, οἷον ζωγράφος ἔγραψε ναυάγια πρὸ τοῦ λιμένος καὶ μηδενὸς εἰσπλέοντος κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων, ἐκ γὰρ τοῦ συμβάντος ἐπὶ τῇ γραφῇ τὴν κρίσιν ὑπέχει, εἰ δέ γε τὴν ἀπορίαν μὴ συνέβη γενέσθαι τῶν εἰσπλεόντων, οὐκ ἂν ὁ ζωγράφος ἐπὶ τὸ 15 δικαστήριον εἴλκετο. διὰ τοῦτο τοίνυν ἐπισυμβεβηκὸς ὠνόμασται τὸ εἶδος τοῦτο· ἕτερον δὲ αὐτὸ τοῦ πάντη ἀπλοῦ φαμεν εἶναι, διότι δύο κεφαλαίοις πλεονάζει, παραγραφικῶς τε καὶ συγγνωμονικῶς - οἱ δὲ πλεονασμοὶ τῶν κεφαλαίων ἐλλείψεις τε καὶ ἐναλλαγὰς ὡς πολ- 20 λάκις εἰρηται τὰς διαφορὰς τῶν εἰδῶν ἀπεργάζονται· οὐ γὰρ ὡς τινὲς φασὶ τὸ κατὰ νόμον ἢ ἔθος ἢ τέχνην ἢ φύσιν εἶδη ἐστὶν ἀντιλήψεως ἀλλὰ τρόποι ἀντιληπτικῶν ὡς ἔφαμεν προβλημάτων· οὐδεμία γὰρ ἐν αὐτοῖς διαφορὰ τῶν κεφαλαίων εὐρίσκεται -. 25

2 ὄντι] ὄν V    5 ὁμολογημένου Wiv || τελείου ὄντος Wiv 585, 24] τελειούοντος V    6 ἐαλωκότος φανερωῶς Wiv || ζητεῖται εἰ] ζητεῖ τε V; ζητεῖ εἰ Wiv 585, 25    8 Wiv 585 et 629 || H 158, 26    9 τρισαριστέα, int. α et ρ 1 litt. er., V

10/11 κατ' ἐπισυμβεβηκός Wiv 629, 22    13 ἐν, ἐν lin. del., V || [ἐπι] V    17 δέ τι αὐτό Wiv 629, 27    24 p. 129, 18  
9\*



τὰ μὲν οὖν ἀπλᾶ τῆς ἀντιλήψεως εἶδη τοιαῦτα. ἔστι δὲ καὶ διπλῆ ἀντίληψις καὶ τριπλῆ, διπλῆ μὲν ὡς ἦδε ταῖς πάντων γνώμαις τις ἀντιλέγων καὶ μηδὲν αὐτὸς ἀποφαινόμενος κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων, τριπλῆ  
 5 δὲ ὡς αὕτη ἐγράψαντό τινες ἀλλήλους ἐπὶ ταῖς γυναιξί, καθυφῆκαν τὰς γραφάς, ἠγάγοντο τὰς ἀλλήλων γυναικάς καὶ κρίνονται κακοῦ βίου.

Διαιρεῖται δὲ ἡ ἀντίληψις κεφαλαίοις τούτοις· προβολῆ, μορίοις δικαίου, προσώπων, ὄρων, ἀνθορισμῶ, συλλογισμῶ, γνώμη νομοθέτου, πηλικότητι, πρὸς τι, ἀντιλήψει, μεταλήψει, γνώμης ἐρωτήσει, χρώματι ἐκ τῶν ἀντιθετικῶν κινουμένῳ. ἔξωθεν δὲ πολλάκις ὀρκαί τε καὶ στοχαστικά ἐμπίπτουσιν ἀντιθέσεις αἱ μὲν ἀνθορισμῶ τε καὶ συλλογισμῶ αἱ δὲ βουλήσει τε καὶ  
 15 δυνάμει λυόμεναι. τούτων δὲ τὰ μὲν τοῦ κατηγοροῦ ἐστὶ, τὰ δὲ τοῦ φεύγοντος, τὰ δὲ κοινὰ ἀμφοῖν· τοῦ μὲν κατηγοροῦ προβολῆ ἀνθορισμὸς συλλογισμὸς μετάληψις γνώμης αἰτήσεις, τοῦ δὲ φεύγοντος μόρια δικαίου πρόσωπον ὄρος ἀντίληψις χρῶμα, κοινὰ δὲ ἀμφοῖν  
 20 γνώμη νομοθέτου πηλικότης πρὸς τι.

Ἡ μὲν οὖν προβολῆ ὥσπερ καὶ ἐν ὄρων τοῦ κατηγοροῦ ἐστὶ, πλατυνομένη τοῖς τε πεπραγμένοις καὶ τοῖς περιστατικοῖς μορίοις καὶ μάλιστα τῷ καιρῷ.

Τὰ δὲ μόρια τοῦ δικαίου ἔστι μὲν τοῦ φεύγοντος, 25 ὀνόμασται δὲ οὕτως, διότι μέρη τοῦ δικαίου ἐστὶ νόμος τε καὶ φύσις καὶ τέχνη καὶ ἔθος, ὧν ἐνὶ πάν-

1 cf. Wiv 630, 27 7 β[ί]ου V 8 H 157, 7 10 νομοθέ-  
 του | f. 47<sup>v</sup> | πηλικότητι V 12 Wiv 593, 5 || συλλογισμῶ, συλ-  
 λογισμῶ lin. del., V 16 ἐστὶν  
 22 τε om. Wiv 593, 14 24 H 157, 11

τως ὁ φεύγων ἐν ἀντιλήψει ἰσχυρίζεται· ταῦτα δὲ παραγραφικοῦ τάξιν ἔχει.

Τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀεὶ ἐμπίπτει ἐν ἀντιλήψει· ὅταν μὲν γὰρ ἰδιώτης κρίνηται δημοσίων ἀδικημάτων, ἐμπίπτει λέγοντος ὡς ᾿οὐκ ἂν οἶός τε ἦν ἰδιώτης ἂν 5 τηλικαῦτα κινεῖν καὶ μεταφέρειν πράγματα, ὅταν δὲ ἔνδοξον ἢ τὸ πρόσωπον, ἐκλείπει, πλὴν εἰ μὴ τις ἐκ μεταχειρίσεως αὐτὸ εἰσάγοι, ὡς ὁ κρινόμενος Αἰσχίνης δημοσίων ἀδικημάτων, διότι μετὰ Χαιρώνειαν εἶπετο τῷ Δημοσθένει δακρύων, ἐρεῖ γὰρ ὅτι ᾿τοὺς κακῶς 10 ἐστρατηγηκότας αἰτιᾶσθαι χρεῶν τῶν δημοσίων ἀδικημάτων, τοὺς προδιδόντας τὰ φρούρια καὶ τὰς τριήρεις, οὐχὶ τοὺς ῥήτορας’.

Ὁ δὲ ὄρος ἔστι μὲν τοῦ φεύγοντος, πλατύνεται δὲ <οἷς> καὶ ἐν ὄρω εἴρηται, ἀπὸ τῶν λειπόντων. ταῦτα 15 δὲ τὰ τρία κεφάλαια - μόρια δικαίου πρόσωπον ὄρος - παραγραφικοῦ τάξιν ἔχοντα λύει τὴν προβολήν.

Ὁ δὲ ἀνθορισμὸς καὶ συλλογισμὸς ἔστι μὲν τοῦ κατηγοροῦ λύνοντα τὸν ὄρον, πλατύνεται δὲ οἷς εἰρηκαμεν ἐν ὄρω. 20

Ἡ δὲ γνώμη τοῦ νομοθέτου πηλικότης τε καὶ πρός τι κοινὰ ὄντα παρ’ ἐκατέρων πρὸς τὸ τῷ λόγῳ συμφέρον μελετηθήσεται ἐπὶ μὲν τῆς γνώμης τοῦ νομοθέτου ἢ νόμοις εἰ ἔχοιεν ἢ νόμων ὁμοίων μέρεσιν ἢ ταῖς εὐλόγοις αἰτίαις χρωμένων, τὴν δὲ πηλικότητα 25

3 Wiv 598 || H 157, 19      7 πλὴν om. Wiv 598, 16  
 9 γ[αι]ρώνειαν V      11 fort. τῶν del.      12 τὰ τεύχη καὶ τὰς  
 τριήρεις καὶ τὰ φρούρια Wiv 598, 21      13 ῥήτορας | f. 48<sup>r</sup> | ὁ V  
 14 Wiv 600 || H 157, 23      15 οἷς Wiv 600, 16] om. V ||  
 p. 102, 26 || λειπόντων Wiv] εἰπόντων V      18 H 157, 25  
 19 λύνοντος Wiv 600, 20      20 p. 104, 18, 107, 20      21 H 157, 30  
 22 ἐκατέρων] ἐκατέρου V      24 ἔχοιμεν Wiv

τοῦ μὲν κατὰ αὐξήσιν τοῦ δὲ κατὰ μείωσιν προάγον-  
τος, ἐπὶ δὲ τῶν πρὸς τι ὁ μὲν διὰ παραδειγμάτων  
ἐκ συγκρίσεως αὐξήσει τὸ πεπραγμένον, ὁ δὲ ἐξ ἀναι-  
ρέσεως ἐπιχειρῶν οὐδ' ὄλως ἀδίκημα δείξει τὸ κατη-  
5 γορούμενον.

Τὴν δὲ ἀντίληψιν ὁ φεύγων οὐκ ἀνέδην εἰσάξει,  
ἀναίσχυντον γὰρ τὸ λέγειν ὡς 'ἔξεστιν ἅπερ ἂν τις  
βούλοιο διαπραττεσθαι', ἀλλ' ὑφειμένως αὐτὴν θήσει  
καὶ λανθανόντως, ἵνα τὸ ἀναιδὲς αὐτῆς ἐπικρούπηται,  
10 οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ ζωγράφου 'ἀλλὰ γὰρ ἀποστερεῖν με  
τῆς τέχνης ὁ συκοφάντης ἐπικεχείρηκεν, ὥσπερ ἂν εἰ  
καὶ τοῦ γελᾶν ἐξεῖργε καὶ ὄλως τῇ φύσει κεχρησθαι  
διεκώλυνεν· εἰ γὰρ αἰτιᾶ τὴν τέχνην, γράφου καὶ τὴν  
φύσιν, ἧς παράδειγμα γέγονεν ἀνθρώποις ἡ τέχνη'.

15 Τὴν δὲ μετάληψιν ὁ κατήγορος διαιρήσει μὲν ἐν-  
στάσει καὶ ἀντιπαραστάσει, πλατυνεῖ δὲ αὐτὴν παρα-  
δείγμασιν. πλείονα δὲ τῷ φεύγοντι τὴν διαβολὴν  
εἰργασμένος εὐθύς ἐπὶ τῇ προβολῇ θήσει τὴν ἀντίληψιν  
ἐξ ἀντιθέσεως <καὶ> λύσει ὡς εἴρηται τῇ μεταλήψει.  
20 Μετὰ ταῦτα τὴν αἴτησιν τῆς γνώμης εἰσάξει ὁ  
κατήγορος τοιῶσδε ἐπὶ τοῦ ζωγράφου 'ἀλλ' εἶπερ μὴ  
δημοσίᾳ τὴν πόλιν ἀδικεῖν ἐβούλου, τίνος χάριν πρὸ  
τοῦ λιμένος ἔγραφες τὰ ναύαγια;'

Πρὸς δὲ τὴν γνώμην χρῶμα ἀντιστατικὸν εἰσάξει ὁ  
25 φεύγων λέγων 'ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ τῶν πλεόντων τὴν  
τοιάνδε πρὸ τοῦ λιμένος πεποίημαι γραφήν, ἵν' οἱ μὲν  
τοὺς χεμιῶνας ὀρρωδοῦντες καὶ τὰ ναύαγια ἐν τοῖς

2 ἀπὸ παραδειγμάτων Wiv 601, 2 6 Wiv 610 || H 158, 6 ||  
ἀναίδην V 10 cf. p. 130, 6 11 ἐπικεχείρη[η]κεν, ex ι, V  
15 Wiv 612 || H 158, 7 19 καὶ Wiv 612, 23] om. V  
20 μετὰ δὲ Wiv 24 H 158, 11

προσῆκουσι καιροῖς ναυτίλλοιντο, ἡ δὲ πόλις τὸν πλοῦν ἐκείνων ἐν τῷ δέοντι ποιουμένων μὴ τὰς ἐκ ναυαγίων ὀλοφύροιτο συμφοράς' καὶ λοιπὸν ἐκφράσει ἐνταῦθα τριήρων καταδύσεις ναυτῶν ὄλεθρον καὶ τὰς ἐπὶ τούτοις τῶν οἰκείων συμφοράς. 5

Ἐπὶ τούτῳ μετάληψις κινήθησεται παρὰ τοῦ κατηγόρου δευτέρα ὡς ἔνῃν ἑτέρῳ τρόπῳ τῇ πόλει βοηθεῖν συμβουλευόντα παραινοῦντα τῶν ἀναγομένων ἐνίοις ἰδίᾳ πείθοντα'.

Ὁ δὲ φεύγων ἐπὶ ταύτῃ πάλιν ἀντίληψιν κινήσει 10 δευτέραν λέγων ἄλλ' οὐδὲ εἰς κεκώλυκε νόμος καὶ τὴν ἀπὸ τῆς τέχνης τῇ πόλει πορίζειν ἐπικουρίαν· ὅση γὰρ δύναμις ἐκάστῳ τῶν ἐνοικούντων, ταύτη βοηθεῖν ἐπάναγκες'.

Αὕτη μὲν οὖν τῶν ἀντιληπτικῶν κεφαλαίων διαί- 15 ρεσις. ἔξωθεν δὲ ὡς ἔφαμεν ἐμπίπτει ἀντίθεσις ὀρικῆ μὲν ὡς ἐπ' ἐκείνου Πλάτων [μὲν] ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων, ἐρεῖ γὰρ ἄλλα τάληθῆ εἶπον' καὶ σκοπηθήσεται πότερον τάληθῆ εἶπεν ἢ οὐ· στοχαστικῆ δὲ ὡς ἐπ' ἐκείνου Θουκυδίδης ἐπὶ τῇ 20 ἱστορίᾳ κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων, ἐρεῖ γὰρ ἄλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν ἱστορίαν ἀπαλείψω', λυθῆσεται δὲ βουλήσει τε καὶ δυνάμει τῶν ἐχόντων αὐτήν, ὡς ἄδύνατον <τὸ> τοιόνδε, οἱ γὰρ ἔχοντες οὐ βουλήσονται ἀφανίσει τὴν ἱστορίαν, ὥστε ἀδύνατος ἢ ἀπάλειψις'. 25

Τῶν δὲ διπλῶν ἀντιλήψεων ἡ μὲν τίς ἐστὶ κατὰ

1 ναυτίλλωνται Wiv 2 τὰ[s], s sup., V 3 συμφοράς | f. 48<sup>v</sup> | καὶ V 6 Wiv 619 || H 158, 13 7 ἐνῃν ἑτέρῳ Wiv 619, 6] ἐν ημετέρῳ V 10 H 158, 15 15 ἡ τῶν Wiv 16 p. 132, 12 17 μὲν V; om. Wiv 619, 15 24 τὸ Wiv 619, 21] om. V 25 ἀπάληψις V 26 H 160, 6

σύνθεσιν, ἣ δὲ κατὰ διαίρεσιν· κατὰ σύνθεσιν μὲν,  
 ὅταν ἑκατέρα τῶν ἐν τῷ ζητήματι ἀντίληψεων μὴ  
 δύνηται καθ' ἑαυτὴν ἐπιδέξασθαι κατηγορίαν, συν-  
 τεθεῖσα δὲ τὸ ἔγκλημα βέβαιον ἀπεργάζεται, οἷον  
 5 ζωγράφος πάντα γράφων καὶ θεοὺς μὴ γράφων κρίνε-  
 ται ἀσεβείας· ἐὰν γὰρ τις λάβῃ τὸ 'πάντα γράφων',  
 μὴ εἴπῃ δὲ 'μόνους θεοὺς μὴ γράφων', οὐδεμιᾶς κατηγο-  
 ρίας θάτερον ἄξιον· διὸ συντίθησιν ἀμφοτέρα βουλόμενος  
 ἰσχυρὰν ποιήσασθαι τὴν κατηγορίαν. διὰ τοῦτο οὖν δι-  
 10 πλοῦν κατὰ σύνθεσιν καλεῖται τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀντι-  
 λήψεως. ἰστέον δὲ ὡς ἐν ταῖς διπλαῖς κατὰ σύνθεσιν  
 ἀντίληψεσιν ὁ φεύγων ἐπὶ μὲν θατέρῳ ὡς πράξας  
 ἐπὶ δὲ θατέρῳ ὡς μὴ πράξας τὴν ἐξουσίαν προβάλλ-  
 λεται. πλείστα δ' ἂν τις εὗροι παραπλήσια τούτῳ  
 15 ζητήματα, ὥσπερ κάκεινο ταῖς πάντων γνώμαις τις  
 ἀντιλέγων καὶ μηδὲν αὐτὸς ἀποφαινόμενος κρίνεται  
 δημοσίων ἀδικημάτων. τοιαύτη μὲν οὖν ἡ κατὰ σύν-  
 θεσιν ἀπλή ἀντίληψις· κατὰ διαίρεσιν δὲ ἔστιν, ὅταν  
 μίᾳ ἐκάστῃ τῶν ἀντίληψεων <ἰσχυρὰ μὲν ἢ ἱκανῶς,  
 20 συντεθέντα δὲ ἀμφοτέρα τὰ ἀντιληπτικά> ἰσχυρότερα  
 τε ἢ καὶ τῷ φεύγοντι φέρῃ τινὰ διὰ τὴν περίστασιν  
 κίνδυνον ἢ ψόγον, οἷον πολλὰς τις ἀμείβων γυναῖ-  
 κας καὶ πολλοὺς παῖδας θετοὺς ποιούμενος κρίνεται  
 δημοσίων ἀδικημάτων, καὶ γὰρ τὸ πολλὰς ἀμείβειν  
 25 γυναῖκας οὐκ ἔξω μέμψεως καὶ τὸ πολλοὺς ποιεῖσθαι

σύνθεσιν  
 1 σύλληψιν, σύλληψιν lin. del., V      2 ἑκατέρῳ V  
 3 ἐπιδέξασθαι] ἐπιδέξασθαι V      4 ἀπεργάζεται V      7 μὴ  
 in mg. add. m. post.      8 συντίθησιν] συντιθ[εῖ] οἷον V  
 14 [δ' ἂν] V      16 ἀποφαινόμενος | f. 49<sup>r</sup> | κρίνεται V  
 18 Wiv 642 || H 160, 18      19 ἰσχυρὰ — 20 ἀντιληπτικά  
 inserui      20 ἰσχυρότερα V] ἰσχυρὰ Wiv 642, 15      21 φέρει V  
 23/24 κακοῦ βίον φεύγει H 160, 22

θετούς παίδας οὐκ ἀνεύθυνον. ἐπειδὴ οὖν ἐκάτερον τῶν ἐν τῷ ζητήματι δύναται καὶ ἰδίᾳ γραφήν ἀναδέξασθαι, καλεῖται κατὰ διαίρεσιν. ὁ μὲν οὖν κατήγορος ἐν ἐκατέραις ταῖς τε κατὰ σύνθεσιν καὶ ταῖς κατὰ διαίρεσιν ἀμφοτέρω συλλήψεται τὰ ἀντιληπτικά, 5 ἐν μὲν ταῖς κατὰ σύνθεσιν διὰ τὸ ἐκάτερον αὐτῶν ἰδίᾳ ὡς εἰρηται μὴ εἶναι γραφῆς ἄξιον, ἐν δὲ ταῖς κατὰ διαίρεσιν, ἵνα σφοδροτέραν ἀπεργάσθαι τὴν κατηγορίαν. ὁ δὲ φεύγων ἐν ἀμφοτέραις διαιρήσει τὴν ἀπολογίαν, ἐν μὲν τῇ κατὰ σύνθεσιν δεῖξαι βου- 10 λόμενος, ὅτι μάτην ὁ κατήγορος τὴν κατ' αὐτοῦ πεποιήται γραφήν, ἐν δὲ ταῖς κατὰ διαίρεσιν, ἵνα τούναντίον οὐ βούλεται ὁ διώκων διαπράξῃται· εἰ γὰρ ἐκεῖνος συλλαβῶν ἀμφοτέρας τὰς ἀντιλήψεις σφοδροτέραν ἀπεργάζεται τὴν κατηγορίαν, εἰκότως οὗτος διαι- 15 ρήσει σαθρότερον τῶν ἀντιληπτικῶν ἐκάτερον ἰδίᾳ δεῖξαι σπουδάξων.

Τὸ δὲ τριπλοῦν τῆς ἀντιλήψεως εἶδος ταύτῃ μόνον διαφέρει τοῦ διπλοῦ, ὅτι τρεῖς ἀντιλήψεις ἔχει, ὡς ἐπ' ἐκεῖνου ἐγράψαντό τινες ἀλλήλους ἐπὶ ταῖς 20 γυναιξί, καθυφῆκαν τὰς γραφάς, ἠγάγοντο τὰς ἀλλήλων γυναικας <καὶ> κρίνονται κακοῦ βίου· ἐπὶ ἐκάστῳ γὰρ τῶν πεπραγμένων προβαλοῦνται τὴν ἔξουσίαν, διὰ δὲ τὸ μὴ προσκορῆ φαίνεσθαι τὸν λόγον συνάψουσι τὰ ἀντιληπτικά· τῶν τε γὰρ ἀκροατῶν στοχα- 25 στέον καὶ τῆς συντομίας τούτοις προνοητέον.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ τῆς ἀχαριστίας γραφαὶ οὔτε ῥη-

1 θετούς Wiv 642, 18] τοὺς V      2 γραφ[ήν] V

ἀντιληψ

7 p. 136, 2      14 ἀποδείξεις, ἀποδείξ lin. del., V      21 ἠγάγοντο (cf. p. 132, 6)] ἠγαγον V      22 καὶ ins. (cf. p. 132, 7)

τορικάι εἰσιν, ὡς τινὲς οἴονται, οὔτε ἀντιληπτικάι - ἀναίσχυντον γὰρ τὸ λέγειν 'ἔξην μοι' - ἀλλὰ μᾶλλον ἀντιστατικάι.

#### IV. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ.

5 Μετὰ τὴν ἀντίληψιν ἀκολούθως ἐπὶ τὰς ἀντιθετικὰς μετιέναι στάσεις εὐλογον· εἰ γὰρ αἱ τέσσαρες ἀντιθετικάι σὺν τῇ ἀντιλήψει δικαιολογικάι καλοῦνται ὡς τὰς περιτρόπους τοῦ φεύγοντος περιέχουσαι δικαιολογίας, ἀναγκαῖον ἂν εἴη εὐθέως τῇ ἀντιλήψει ταύτας  
 10 ἐπάγειν. ὢν πρώτην τακτέον τὴν ἀντίστασιν, ἣτις ὠνόμασται μὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀντιτιθέναι καὶ ἀνθιστᾶν τῷ ἐγκαλουμένῳ ἀδικήματι εὐεργέτημα· ὀρίζεται δὲ αὐτὴν Μινουκιανὸς μὲν οὕτως 'ἀντίστασις ἐστὶν ἡ ἔχουσα φαῦλόν τι καὶ καλόν'. ἐλέγχεται δὲ οὗτος  
 15 μῆτε ἐκ γένους ὢν καὶ διαφορῶν ὡς εἶναι τέλειον ὄρον μῆτε ὑπογραφή τις ὢν· αἱ γὰρ ὑπογραφαί, εἰ καὶ μὴ τὴν οὐσίαν σημαίνουσι τῶν ὑποκειμένων, ἀλλ' οὖν ἰδιὸν τι πάντως αὐτῶν περιλαμβάνουσιν. τὸ δὲ πρὸς Μινουκιανοῦ εἰρημένον στοχασμῶν τε ἐνίοις καὶ  
 20 ἀντιλήψει καὶ μεταλήψει ἀρμόσει· καὶ γὰρ ἐν στοχασμῷ εὐρεθήσεται φαῦλόν τι καὶ καλόν, ὡς ἐπὶ τοῦ Περικλέους τοῦ λέγοντος ὑπὲρ τῆς πόλεως παρεσκευάσθαι τὰς πανοπλίας, καὶ ἐν ἀντιλήψει, ὡς ἐπὶ τοῦ τὸν τρισαριστέα μοιχὸν ἀνελόντος, καὶ ἐν μεταλήψει, ὡς  
 25 ἐπὶ τῆς ἱερείας τῆς ἐν ἱερῷ τὸν τύραννον ἀνελούσης.

3 ἀντιστατικάι | f. 49<sup>v</sup> | περὶ ἀντιστάσεως V 4 Wiv  
 691—695 || H 161—163 8 fort. πολυτρόπους (p. 66, 10)  
 14 τ[ι καὶ καλον] V || ἐλέγχεται] ἐστὶν V 19 Μινουκιανοῦ]  
 μινουκιανὸν V 22 cf. p. 68, 1 23 cf. p. 129, 19

Ἐρμογένης δὲ καὶ Μητροφάνης οὕτως ὀρίζονται τὴν ἀντιτάσασιν ὅταν ὁμολογῶν ὁ φεύγων τὸ πεπραγμένον ἀντιτιθῆ δι' αὐτοῦ τοῦ ἀδικήματος εὐεργέτημά τι γεγενημένον'. ἔχει δὲ καὶ οὗτος ἀτελῶς· οὔτε γὰρ ἐκ γένους ἐστὶ καὶ διαφορῶν, καὶ πότε γίνεται ἀντι- 5  
 στατικὸν πρόβλημα οὐ τί ἐστὶν ἀπεφήνατο. ὁ δὲ τελείως ἔχων τῆς ἀντιστάσεως ὄρος ἐστὶν οὗτος ἑτά-  
 σις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν ὁ φεύγων ὁμολογῶν τὸ γεγενημένον ἀντιτίθησιν εὐεργέτημα μείζον δι' αὐτοῦ πεπραγμένον τοῦ ἀδικήματος'. 10  
 ἴδιον δὲ τῆς ἀντιστάσεως ἐστὶ τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἀδικήματος ἀντιτιθέναι μείζον εὐεργέτημα γεγενημένον, ὡς ὁ τὸν ἵππον ἀνελὼν ἀντιτίθησιν τοῦ δεσπότου τὴν σωτηρίαν, ὁ δὲ τὸ τείχος κατασκάψας στρατηγὸς τὴν κατὰ πολεμίων νίκην· τὸ γὰρ λέγειν ἴδιον εἶναι ἀντι- 15  
 στάσεως τὸ ἀμφοτέρα ὁμολογῆσθαι ἐν αὐτῇ, τό τε ἀδίκημα καὶ τὸ εὐεργέτημα, κοινόν ἐστὶ καὶ τῶν ἄλλων ἀντιθετικῶν. ἀποροῦσι δὲ τινες πρὸς τοῦτο λέγοντες ἑὶ ἄμφω ὁμολογῆται, καὶ οὐδεμία τις ἐν αὐτῇ γενήσεται ζήτησις, ἀσύστατος ἄρα· πρὸς οὓς ἐροῦμεν ὅτι κατὰ 20  
 μὲν τὸν τοῦ φεύγοντος λόγον ἀμφοτέρα δοκεῖ ὁμολογῆσθαι, κατὰ δὲ τὸν τοῦ διώκοντος τὸ μὲν ἀδίκημα φανερόν ἐστὶ, τὸ δὲ δοκοῦν εὐεργέτημα δι' ἕτερον πεπραχθῆαι φαίνεται, ὡς ἐπὶ τοῦ κατασκάψαντος στρατηγοῦ τὸ τείχος καὶ νικήσαντος ἢ μὲν καθαιρέσεις τοῦ τείχους 25  
 φανερά, ἢ δὲ νίκη ἀμφισβητεῖται πότερα διὰ τὸν

2 H 139, 28 3 ἕτερόν τι εὐεργέτημα μείζον (μείζον om. Par. 2977) H 11 τὸ Walz] τοῦ V 13 cf. p. 140, 16  
 14 cf. p. 140, 19 19 ὁμολογεῖται καὶ . . γίνεται Wiv 692, 15  
 20 ζήτησις | f. 50<sup>r</sup> | ἀσύστατος V || ἀσύστατον Wiv 692, 16  
 21 μὲν τὸν τοῦ φεύγοντος κατὰ



στρατηγὸν ἢ διὰ τὴν εὐτολμίαν τῶν πολιτῶν γέγονεν. ἔτι γε μὴν οὐδὲ ὡς ἀδίκημα τὸ γεγονός ὁ φεύγων ὁμολογεῖ πεπραχέναι, ἀλλὰ τῆς εὐεργεσίας ἀρχὴν ὀρίζεται τὸ εὐθυνόμενον· ὥστε ἀμφότεροι τὸ μὲν ὠφε-  
 5 λοῦν αὐτοὺς ὡς πρόδηλον ἐξετάξουσι, τὸ δὲ ἐναντιού-  
 μενον, εἰ καὶ φανερόν εἶναι δοκεῖ, ἀλλ' ἐφ' ὃ βούλονται  
 μετάγουσιν.

Εἶδη δὲ ἡ ἀντίστασις οὐκ ἐπιδέχεται, διότι οὐδὲ  
 τὰ εἰδοποιούντα ἐν ταῖς στάσεσιν ἐν αὐτῇ ἐμπίπτει,  
 10 φημί δὲ κεφαλαίων πλεονασμὸν ἢ ἄλλειψιν ἢ τάξιν  
 διάφορον, ἅπερ πολλάκις ἔφαμεν τὴν ἑτερότητα τῶν  
 εἰδῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἀπεργάζεσθαι.

Τρόποι δὲ ἀντιστατικῶν προβλημάτων εἰσὶ τρεῖς,  
 ὁ μὲν γὰρ περὶ ἰδιωτικῶν ἔστιν, ὁ δὲ περὶ δημοσίων,  
 15 ὁ δὲ περὶ δημοσίων ἅμα καὶ ἰδιωτικῶν· περὶ ἰδιωτι-  
 κῶν μὲν οἷον <ἵππον> τις τὸν ἔποχον εἰς τοὺς  
 πολεμίους ἐκκομίζοντα βαλὼν ἀπέκτεινε καὶ κρίνεται  
 μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ δεσπότητος βλάβης· περὶ δημοσίων  
 δὲ πόλεως πολιορκουμένης συνεβούλευεν ὁ στρατη-  
 20 γὸς ἐπεξελεθεῖν, μὴ δυνηθεὶς πείσαι κατέσκαψε μέρος  
 τι τοῦ τείχους, ἐπεξελεθόντες ἐνίκησαν καὶ κρίνεται  
 δημοσίων ἀδικημάτων ὁ στρατηγός· περὶ δημοσίων δὲ  
 καὶ ἰδιωτικῶν οἷον τύραννος ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως  
 ἤρα κόρης, ἔπεμψεν αἰτῶν καὶ πόλεμον ἀπειλῶν, εἰ μὴ  
 25 λάβοι, ἢ πόλις οὐκ ἔδωκεν, ἐπιόντος τοῦ τυράννου  
 πολέμου νόμῳ ἀπέκτεινεν ὁ πατὴρ τὴν παιδα καὶ πρὸ  
 τοῦ τείχους ἔρριψεν, ἰδὼν ὁ τύραννος ἀνέξευξε καὶ  
 κρίνεται ὁ πατὴρ φόνου.

8 cf. H 163, 5      9 στά[σει]ν V      10 δὲ V; δὴ Wiv  
 693, 3      13 cf. H 163, 11      16 ἵππον inserui (cf. p. 139, 13.  
 Wiv 685, 11)

Διαιρεῖται δὲ ἡ ἀντίστισις κεφαλαίοις τοῖσδε· προβολῇ κοινῇ, γνώμη τοῦ φεύγοντος, τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους τοῦ κατηγοροῦ, ἀντιστάσει τοῦ φεύγοντος, μεταλήψει τοῦ κατηγοροῦ, μεταστάσει ὅτε ἐμπίπτει τοῦ φεύγοντος - ἰστέον γὰρ ὅτι μόνη τῶν ἀντιθετικῶν 5 ἢ μετάστασις συμπλέκεται τῇ ἀντιστάσει οὐκ ἀεὶ ἀλλ' ἐπὶ τινῶν προβλημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ κατασκευασαντος τὸ τεῖχος στρατηγοῦ -, μεταλήψει δευτέρῃ τοῦ κατηγοροῦ, τοῖς πρὸς τι καὶ βιαίῳ ὄρω κοινοῖς, μεταλήψει ἐκ προσώπου, ἀντιλήψει. 10

Ἡ μὲν οὖν προβολῇ κοινῇ ἐστὶ τῶ τὸν μὲν κατηγοροῦν τὸ ἀδίκημα αὔξειν τὸν δὲ φεύγοντα τὸ εὐεργέτημα ἐν τῇ ἑαυτοῦ προβολῇ.

Ἡ δὲ γνώμη ἐστὶ μὲν ὡς εἴρηται τοῦ φεύγοντος, πλατύνεται δὲ τῶ ἐκ διαιρέσεως σχήματι, αἰτία δι' 15 ἣν τοῦτο πέπραχε, παραδείγμασι, προσώπου ποιότητι, τοῖς ἐγκωμιαστικοῖς τόποις - γένει φύσει ἀγωγῇ ἐπιτηδεύμασιν -, ἀνάγκη, ἐκφράσει τῶν τε νῦν ὄντων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐπελθόντων ἂν χαλεπῶν εἰ μὴ τοῦτο ἦν πράξας. 20

Τὰ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους θήσει ὁ κατηγορὸς οὐχὶ τὸ ἀδίκημα ἀφηγούμενος - πρόδηλον γὰρ τοῦτο καὶ ὁμολογημένον ὡς εἴρηται - ἀλλὰ κατασκευάξωσιν ὅτι φαύλη τῇ γνώμῃ τὸ γεγρονὸς ὁ φεύγων διαπέπρακται. 25

Εἶτα τὴν ἀντίστασιν τὸ οἰκτεῖον τῆς στάσεως κεφάλαιον εἰσάξει ὁ φεύγων τὸ συμφέρον τὸ διὰ τῆς βλάβης γεγρονὸς ἐξαίρων· πλατύνεται δὲ ἐκφράσει καὶ

αυξήσει τοῦ δεινοῦ καὶ θέσει, χροὴ γὰρ πρότερον ἐξᾶραι  
 τῷ λόγῳ τὰ περιστάντα δεινὰ τὴν πόλιν ἢ τὸν ἄν-  
 θρωπον τὸν ὑπὸ τοῖς πολεμίοις μέλλοντα γίνεσθαι  
 διὰ τοῦ ἵππου καὶ οὕτω τὸ εὐεργέτημα ἐπάγειν πλα-  
 5 τύνοντα τῇ θέσει.

Ἐπειτα δὲ τῇ ἀντιστάσει μετάληψις λύουσα αὐτήν,  
 ἐνστάσει τε καὶ ἀντιπαραστάσει πλατυνομένη.

Μετὰ δὲ ταῦτα κινήσει στοχαστικὴν ἀντίθεσιν ὁ  
 κατηγορος, ἥτις ὑπὸ τοῦ φεύγοντος λύεται βουλήσει  
 10 τε καὶ δυνάμει.

Εἶτα ἡ μετᾶστασις ὑπὸ τοῦ φεύγοντος εἰσάγεται  
 ὅτε ἐμπίπτει λέγοντος ἄλλ' ὁ δῆμος αἴτιος μὴ πει-  
 σθεῖς'.

Καὶ πάλιν ταύτην ὁ κατηγορος λύσει μεταλήψει·  
 15 καθόλου γὰρ τῶν πέντε δικαιολογικῶν λυτικὴ ἐστίν  
 ἡ μετάληψις.

Πρὸς τι κοινὰ τοῦ μὲν μείζον ἀποφαινομένου τὸ  
 ἀδίκημα τοῦ εὐεργετήματος τοῦ δὲ φεύγοντος προ-  
 κρίνοντος μετὰ κατασκευῆς τὸ εὐεργέτημα τοῦ ἀδικη-  
 20 ματος.

Ὅρος βίαιος κοινὸς τοῦ μὲν μὴδ' ὅλως εὐεργέτημα  
 γεγενῆσθαι παρὰ τοῦ φεύγοντος διαγορευόντος τοῦ  
 δὲ μηδεμίαν ἀπνητηκέναι βλάβην ἐκ τοῦ γεγονότος  
 ἰσχυριζομένου.

25 Εἶτα μετάληψις ἐπὶ πρόσωπον κινεῖται παρὰ τοῦ

ἐπάγειν

4 ἐφ[1 litt. er.]εργέτημα V || πλατων, πλατων lin. del., V  
 8 fort. Μετὰ — 10 δυνάμει del., cf. p. 141, 4 et 143, 3;  
 idem colligo ex ordine capitum, qualem praebet schema in  
 codicis V folio 51<sup>r</sup> (marg. inf.) scriptum 12/13 πεισθ[ει]ς  
 V 21 εὐεργετήμα τι Wiv 695, 1 22 διαγορευόντος | f. 51<sup>r</sup> |  
 τοῦ V 23 ἀπ[η]ν[η]κέναι V 25 παρὰ om. Wiv 695, 5

κατηγόρου· ἔστι δὲ οὐ τῶν ἀεὶ ἐμπιπτόντων, ὅταν δὲ ἐμπέσῃ, λύεται ἀντιλήψει.

Ἔστι δὲ ὅτε καὶ στοχαστικὴ ἀντίθεσις ἐν ἀντιστάσει ἐμπίπτει, οἷον ἐπὶ τοῦ κατασκάφαντος στρατηγοῦ τὸ τεῖχος ἄλλ' ἄδηλον ἦν εἰ πάντως ἢ νίκη πρὸς 5 ἡμῶν ὑπάρξει', ἣν ὁ στρατηγὸς λύσει τῶν στρατιωτῶν βουλήσει τε καὶ δυνάμει ὡς ἑποικινδυνεύειν βουλόμενοι τῆς πατρίδος οὐκ ἀδύνατοι κατὰ πολεμίων ὑπῆρχον στήσαι τὰ τρόπαια καλῶς ἐκπαιδευθέντες ὑπ' ἐμοὶ τὰ πολέμια καὶ τεθνάναι μᾶλλον εὐκλεῶς ἢ ζῆν 10 αἰσχροῶς ἐπὶ τῶν παρατάξεων αἰρούμενοι'.

Τοιαύτη μὲν οὖν ἡ τῶν ἀντιστατικῶν ὑπάρξει διαίρεσις κεφαλαίων. ἰστέον δὲ ὅτι τῇ μὲν ἀντιστάσει μετὰστασις συνεπιπλέκεται, τῇ δὲ μεταστάσει 15 συγγνώμη, τῇ δὲ ἑσσυγγνώμη ἃ καὶ τῷ ἀντεγκλήματι ἀντίστασις. ἔστι δὲ κάκεινο τὸ ζήτημα ἀντιστατικόν, κἂν ἐνίοις τῶν τεχνογράφων μετὰστασις εἶναι δοκῇ. Ἀρχίδαμος λοιμοῦ καταλαβόντος Ἀθήνας ἀνέβηξε καὶ κρίνεται παρὰ Σπαρτιάταις δημοσίων ἀδικημάτων· τό τε γὰρ ἀδίκημα φανερόν ἐνταῦθα τὸ καταλιπεῖν οὐ- 20 τωσὶ τὴν πολεμίαν ἐτοιμῶς καὶ τὸ εὐεργέτημα πρόδηλον τὸ μὴ συγχωρῆσαι τῷ στρατεύματι λοιμοῦ πειραθῆναι· ἔτι δὲ ἐν τῇ μεταστάσει ἐπὶ πρόσωπον ὑπεύθυνον ἢ ὀρητὸν ὑπεύθυνον μεταφέρει τὴν αἰτίαν ὁ φεύγων τοῦ πεπραγμένου, ὁ δὲ λοιμὸς, ἐφ' ὃν ὁ 25 Ἀρχίδαμος μεταφέρει τὴν αἰτίαν, ἀνεύθυνον.

6/7 βουλήσει τε καὶ δυνάμει τῶν στρατιωτῶν V (βουλ. τε κ. δυν. τ. στρατ. Wiv 695, 9) || προικινδυνεύειν ἀεὶ Wiv 12 ὑπάρξ[ε]ι, ex χ, V 15 & om. Wiv 695, 17; fort. τε 21 ἐτ[ο]ίμ[ω]ς V 26 ἀνεύθυνον | f. 51<sup>v</sup> | περὶ μεταστάσεως V

## V. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Τὴν μετὰσταςιν Μινουκιανὸς μὲν οὕτως ὀρίζειται  
 'ὅταν μεταφέρωμεν τὸ ἀδίκημα ἐπὶ πρόσωπον ἢ ῥητὸν  
 ὑπεύθυνον', Ἐρμογένης <δὲ> 'ὅταν ὁμολογῶν ὁ φεύ-  
 5 γων τὸ ἀδίκημα ἐπὶ πρόσωπον ἢ ῥητὸν ὑπεύθυνον  
 μεταφέρῃ τὴν αἰτίαν'. προδήλων δὲ ὄντων κἀνταῦθα  
 τῶν περὶ τοὺς ὄρους ἀμαρτημάτων ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως  
 τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις στάσεσιν ὄρων περιέργον ἂν εἴη  
 τοὺς αὐτοὺς ἐπεισκυκλεῖν λόγους. ὁ δὲ τελείως ἔχων  
 10 τῆς μεταστάσεως ὄρος ἐστὶν ὅδε 'μετὰσταςίς ἐστὶ  
 στάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν  
 ὁ φεύγων ὁμολογῶν τὸ ἀδίκημα ἐπὶ πρόσωπον ὑπεύ-  
 θυνον <ἢ ῥητὸν ὑπεύθυνον> μεταφέρει τὴν αἰτίαν'.  
 ἴδιον δὲ μεταστάσεώς ἐστὶ τὸ ἐπὶ πρόσωπον ἢ ῥητὸν  
 15 ὑπεύθυνον μεταφέρειν τὴν αἰτίαν, ἐπὶ πρᾶγμα δὲ  
 μηδέποτε, ὡς Ἀρχίδαμος ἐπὶ τὸν λοιμόν. πρόσωπον  
 μὲν οὖν ὑπεύθυνόν ἐστὶ τὸ δυνάμενον δοῦναι δίκην,  
 ῥητὸν δὲ ὑπεύθυνον τὸ λυθῆναι δυνάμενον. κοινωνεῖ  
 δὲ μετὰσταςίς ταῖς ἄλλαις ἀντιθετικαῖς πρῶτον μὲν  
 20 τῷ γένει· ποιότης γὰρ καὶ δικαιολογία καὶ ἀντίθεσις  
 γένος αὐτῶν, τὸ μὲν ειδικώτατον ἢ ἀντίθεσις, τὸ δὲ  
 σὺν ἀντιλήψει ἢ δικαιολογία, τὸ δὲ σὺν ἄλλαις πλειό-  
 σιν ἢ ποιότης - πλὴν γὰρ στοχασμοῦ καὶ ὄρου αἰ λοιπαὶ  
 στάσεις ὑπὸ τὴν ποιότητα ἀνάγονται - ἔπειτα τῷ

1 Wiv 696—698      2 τὴν δὲ Wiv 696, 2      4 δὲ Wiv  
 696, 4] om. V || cf. H 140, 4      5 ῥητὸν om. sed πρᾶγμα add.

H 9 ἐπ[εισ]κυκλεῖν, ex ι, V      11 ζητηματος, ζητη lin. del.,  
 V 13 ἢ ῥητὸν ὑπεύθυνον Wiv 696, 9] om. V      14 πρόσω-  
 πον ὑπεύθυνον ἢ Wiv      21 ἰδικώτατον V

ἀμφοτέρω ὁμολογήσθαι, τό τε ἀδίκημα καὶ τὸ εὐεργέ-  
τημα· κοινὸν γὰρ καὶ τοῦτο τῶν ἀντιθετικῶν. διαφέρει  
δὲ τῶν <μὲν> ἀντιθετικῶν τῷ ἐπὶ τι ὑπεύθυνον τῶν  
ἔξωθεν μεταφέρειν τὴν αἰτίαν τοῦ ἀδικήματος, τῆς δὲ  
ἀντιλήψεως τῷ ἐνταῦθα μὲν τὸ ἀδίκημα ὑπὸ τοῦ 5  
φεύγοντος ὁμολογεῖσθαι, ἐν δὲ ἀντιλήψει ἀνεύθυνον  
μὲν εἶναι τὸ πεπραγμένον παρὰ τοῦ φεύγοντος, διὰ  
δέ τινα περιστάσιν ὡς ἀδίκημα κρίνεσθαι.

Εἶδη δὲ διάφορα οὐκ ἔχει ἡ μετάστασις.

Ἡ δὲ τῶν κεφαλαίων διαίρεσις ἔστι μὲν ἡ αὐτή 10  
πῶς τοῖς ἐν ἀντιστάσει, διαφέρει δὲ τῇ τε τάξει καὶ  
τῇ προβολῇ· τῇ μὲν προβολῇ, ὅτι ἐν μὲν ἀντιστάσει  
κοινή ἔστιν ἑκατέρου τῶν ἀγωνιζομένων, ἐν δὲ μετα-  
στάσει μόνου τοῦ κατηγοροῦ· τῇ δὲ τάξει, ὅτι ἡ μετά-  
στασις τὸ κεφάλαιον ἐνταῦθα μετὰ προβολὴν καὶ 15  
γνώμην καὶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους πρὸ τῶν λοι-  
πῶν τάττεται κεφαλαίων, ὥσπερ ἐν τῇ ἀντιστάσει τὸ  
ἀντιστατικὸν μεθ' ἃ εἶπον κεφάλαια τάττεται. ἔτι δὲ  
καὶ ἡ στοχαστικὴ ἀντίθεσις ἠνίκα ἐμπίπτει ἐν μὲν  
ἀντιστάσει ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ εἰσάγεται, ἐν δὲ μετα- 20  
στάσει ὑπὸ τοῦ φεύγοντος.

Ἡ δὲ τῶν κεφαλαίων διαίρεσις ἔστι τοιαύτη· προ-  
βολὴ τοῦ κατηγοροῦ, πλατυνομένη οἷς πολλάκις εἰρη-  
ται· γνώμη τοῦ φεύγοντος, ὥσπερ ἐν ἀντιστάσει  
πλατυνομένη· τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους <τοῦ κατη- 25  
γόρου>, μετὰ κατασκευῆς εἰσαγόμενα ὡς οὐ δεῖ τὰ  
πραχθέντα μόνον σκοπεῖν ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην ἀφ'

1 ὁμολογ[ῆ]σθαι, ex ει, V      3 μὲν Wiv 696, 23] om. V  
11 τοῖς V Wiv; fort. τῇ      18 ἀντιστατικὸν | f. 52<sup>r</sup> | μεθ' V  
19 fort. καὶ del.      25 τοῦ κατηγοροῦ inserui      27 ἀφ' Walz]  
ἐφ' V

ἧς ἐπὶ ταῦτα κεχώρηκεν, ὡς ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητή-  
 ματος νόμος Ἀθήνησι νύκτωρ μὴ ἀνοίγεσθαι τὰς  
 πύλας, Κλέωνος ἀγαρόντος τοὺς τριακοσίους ἀπὸ  
 Σφακτηρίας <νύκτωρ> Νικίας ἐφεστῶς τῷ τείχει οὐκ  
 5 ἠνέφξεν, ἐπελθόντες οἱ πολέμιοι ἀπέκτειναν αὐτοὺς  
 καὶ κρίνεται Νικίας δημοσίων ἀδικημάτων· μετάστασις  
 τοῦ φεύγοντος, πλατύνεται δὲ τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ καὶ  
 ἡ ἀντίστασις, ἐκφράσει τε καὶ ἀυξήσει τοῦ δεινοῦ καὶ  
 θέσει· μετάληψις ἐκ πράγματος κατηγοροῦ· ἀντίθεσις  
 10 στοχαστικῆ τοῦ φεύγοντος, καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν ἀντι-  
 στάσει ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ ἐκινεῖτο, λύεται δὲ οἷς  
 πολλάκις εἴρηται βουλήσει τε καὶ δυνάμει· πρὸς τι  
 καὶ ὄρος βίαιος κοινά· μετάληψις ἐπὶ πρόσωπον τοῦ  
 κατηγοροῦ· ἀντίληψις τοῦ φεύγοντος, λύουσα τὴν  
 15 μετάληψιν.

Τῆς δὲ μεταστάσεως ἡ μὲν τίς ἐστὶν ἐπὶ ῥητόν,  
 ἧς παράδειγμα τὸ εἰρημένον ζήτημα, ἡ δὲ ἐπὶ πρόσω-  
 πον, ὡς τότε νόμος τὸν πρεσβευτὴν λαβόντα παρὰ  
 τοῦ ταμίου χιλίας δραχμὰς εἰς ἐφόδιον ἐξιέναι, πρεσ-  
 20 βευτῆς τις χειροτονηθεὶς καὶ μὴ λαβὼν παρὰ τοῦ  
 ταμίου τὰ χρήματα οὐκ ἐξῆλθε καὶ ὑπάγεται τῷ νόμῳ·  
 ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ταμίου μετοίσει  
 τὴν αἰτίαν ὃ πρεσβευτῆς εὐθυνόμενος.

Διαφέρει δὲ τῆς ἐπὶ νόμον ἀντιλήψεως ἡ ἐπὶ

1 [ἐπὶ] V    2 ἀνοίγειν Wiv    3 τριακοσίους (i. e. τ')  
 dubitanter scripsi] την V; om. Wiv 698, 2    4 νύκτωρ Wiv]  
 om. V    5 ἠνέ[ω]ιξεν V || ἀπέκτεινον Wiv    6 δημοσίων  
 Νικίας V    10 fort. καὶ — 11 ἐκινεῖτο del.    13 πρόσωπον  
 ex προσώπου V    14 post κατηγοροῦ ras. 1, 2 cm.    16 ζή-  
 τ[ο]ν, ex ω, V    19 ταμ[εί]ου, ex ι m. 2, V || δραχμὰς V  
 21 et 22 ταμ[εί]ου, ex ι m. 2, V    23 post εὐθυνόμενος  
 I litt. er. V    24 τ[ῆς] V

νόμον μετάστασις τῷ τὴν μὲν ἐφ' οἷς ἐποίησε προ-  
βάλλεσθαι τὴν ἐξουσίαν, πλὴν εἰ μὴ ποτὲ ἀντίληψις  
ἐφ' οἷς οὐκ ἐποίησεν εὐρεθείη, τὴν δὲ μετάστασιν  
πάντως ἐφ' οἷς οὐκ ἐποίησεν εἶναι.

## VI. ΠΕΡΙ ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ.

5

Ἀντέγκλημα δέ ἐστι στάσις πολιτικοῦ πράγματος  
τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν ὁ φεύγων ὁμολογῶν τὸ  
πεπραγμένον ἄξιον εἶναι φησι τὸν πεπονθότα τοῦ  
γεγονότος· τὸν γὰρ Μινουκιανοῦ τε καὶ Ἑρμογένους  
ὄρον ὡς κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἡμαρτημένον παρα- 10  
λιμπάνειν εὐλογον. ἴδιον δὲ ἀντεγκλήματός ἐστι τὸ  
πάντως τὸ πεπονθὸς πρόσωπον ἐκὸν παρέχεσθαι τὴν  
αἰτίαν τοῦ παθεῖν ἄπερ πέπονθεν, οἷον τὸ ὑπὸ τοῦ  
πατρὸς ἀνηρημένου μειράκιον ἐκὸν ἐπὶ τὴν πορνείαν 15  
ἐχώρησεν, ἢ κατασκαφεῖσα πόλις ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ  
ἐκοῦσα ἀπέστη, ἑκατέρω γὰρ ὑπῆρχε δυνατὸν μὴ  
γενέσθαι τοῦ πάθους αἰτίω· ὥστε πᾶν πρόβλημα, ἐν  
ᾧ τὸ πεπονθὸς πρόσωπον ἄκου παρέσχε τοῦ πάθους  
τὴν αἰτίαν, οὐκ ἂν εἴη ἀντεγκληματικόν. ὥσπερ δὲ  
ἐν τῷ ἀπλῷ ὄρω, ἐν ᾧ ἄλλο μὲν ἐστι τὸ κρινόμενον 20  
ἄλλο δὲ τὸ ζητούμενον, ὁ μὲν κατήγορος ἀπολογεῖται  
ὁ δὲ φεύγων διώκει διὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν  
ἐναλλάττοντες τὴν τάξιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ ἀντεγκλή-  
ματι ὁ μὲν διώκων ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος

1 [οἷ]ς V

4 εἶναι | f. 52<sup>v</sup> | περὶ ἀντεγκλήματος V

5 Wiv 698—699

6 δὲ om. Wiv 698, 15

H 140, 1 || ἡμαρτημένον Walz] ἡρητημένον V

δοον  
10 λόγον V  
14 cf. p. 148, 10  
10\*



ὁ δὲ φεύγων κατηγορεῖ. δέχεται δὲ ἀντίστασιν τὸ ἀντέγκλημα.

Ἡ δὲ τῶν κεφαλαίων διαίρεσις ἢ αὐτὴ ταῖς ἄλλαις ἀντιθετικαῖς ἐστὶ μόνῃ τῇ τάξει τοῦ οἰκείου διαφέ-  
 5 ρουσα κεφαλαίου καὶ τῇ ἐναλλαγῇ τῶν λεγόντων ὡς εἴρηται. τὸ δὲ ἀντέγκλημα τὸ κεφάλαιον πλατύνεται ὑπὸ τοῦ φεύγοντος κοινῶ τόπῳ καὶ πολλῇ τῇ κατα-  
 φορᾷ, ὑπὸ δὲ τοῦ κατηγοροῦ λύεται μεταλήψει.

Προβλήματα δὲ ἐστὶν ἀντεγκληματικά τάδε· τρισα-  
 10 ριστεύς πορνεύοντα τὸν υἱὸν ἀπέκτεινε καὶ κρίνεται φόνου· στρατηγὸς συνεχῶς ἀφισταμένην πόλιν συ-  
 μαχιδα κατέσκαψε καὶ κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων.

## VII. ΠΕΡΙ ΣΤΥΓΝΩΜΗΣ.

Συγγνώμη δὲ ἐστὶ στάσις πολιτικοῦ πράγματος  
 15 τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν ὁ φεύγων ὁμολογῶν τὸ πεπραγμένον ἐπὶ τι ἀνεύθυνον μεταφέρει τὴν αἰτίαν. ἴδιον δὲ συγγνώμης τὸ πάντως ἐπὶ τι ἀνεύθυνον ῥητὸν ἢ πρόσωπον ἢ πράγμα μεταφέρειν τὴν αἰτίαν· ῥητὸν μὲν ἀνεύθυνον χρησμὸν, οἷον μετὰ τὸν περὶ  
 20 τοῦ Ἄλως χρησμὸν Κροίσῳ τις συμβουλευσας στρα-  
 τεύειν ἐπὶ Πέρσας κρίνεται μετὰ τὴν ἦταν, ἐπὶ ῥητὸν γὰρ ἀνεύθυνον τὸν χρησμὸν μετᾶξει τὴν αἰτίαν· ἐπὶ πρόσωπον δὲ ἀνεύθυνον τύραννον ἢ πολεμίους· ἐπὶ πράγμα δὲ ἀνεύθυνον ὄργην ἢ ἔρωτα λύπην

5 p. 147, 23      6 τὸ (alt.) sup. V      9 προβλήματα —  
 12 ἀδικημάτων om. Wiv 699, 12      13 Wiv 699—701 || cf. H  
 140, 7      16 ἀνεύθυνον ῥητὸν ἢ πρόσωπον ἢ πράγμα Wiv  
 699, 16      20 συμβουλευσας | f. 53<sup>r</sup> | στρατεύειν V      24 ἢ post  
 ὄργην om. Wiv 699, 21

φόβον νόσον ὕπνον χειμῶνα ἀνάγκην καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ γὰρ πράγματα ἐφ' ἃ μετᾶξει τὴν αἰτίαν ἢ ψυχικά ἐστὶν ἢ σωματικά ἢ ἔξωθεν νικῶντα φύσιν ἀνθρωπίνην.

Διαιρεῖται δὲ τοῖς αὐτοῖς κεφαλαίοις ταῖς ἄλλαις 5 ἀντιθετικαῖς, πλὴν ὅτι τὸ οἰκείον αὐτῆς - φημὶ δὲ τὸ συγγνωμονικόν - μετὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἔχει τέλος πρὸ τῶν ἄλλων τάττεται κεφαλαίων, ὥσπερ ἐν ἀντιστάσει τὸ ἀντιστατικόν καὶ ἐν μεταστάσει τὸ μεταστατικόν καὶ ἐν ἀντεγκλήματι τὸ ἀντεγκληματικόν. ἐκάστη γὰρ 10 τῶν ἀντιθετικῶν διαφέρει τῆς ἐτέρας πρῶτον μὲν τῷ ὄρω, δευτέρον δὲ τῷ ἰδίῳ, τρίτον δὲ τῷ οἰκείῳ κεφαλαίῳ, τέταρτον δὲ τῷ πρὸς τι· τὸ γὰρ πρὸς τι ἐν μὲν ἀντιστάσει σύγκρισιν ἔχει τοῦ τε ἀδικήματος καὶ τοῦ εὐεργετήματος, ἐν δὲ μεταστάσει τῆ ἐπὶ νόμον σύγκρι- 15 σιν τοῦ ὀρητοῦ καὶ τοῦ ἀδικήματος, ἐν δὲ μεταστάσει τῆ ἐπὶ πρόσωπον σύγκρισιν τοῦ μεθίσταντος προσώπου καὶ τοῦ εἰς ὃ μεθίστησιν, ἐν δὲ ἀντεγκλήματι τοῦ τε ἀδικήματος καὶ τῆς ἀνάγκης ἧς ἂν προβάληται ὁ παθῶν καὶ τοῦ τολμήματος οὗ τετόλμηκεν ὁ παθῶν, 20 ἐν δὲ συγγνώμῃ τοῦ τε ἀδικήματος καὶ τῆς ἀνάγκης ἧσπερ ἂν προβάληται ὁ παθῶν, οἷον νόμος τὸν ἀποκαθευδήσαντα τῶν φρουρῶν θανάτῳ ζημιούσθαι, πόλεως πολιορκουμένης φύλαξ τις ἀποκαθευδήσας εἶδεν ὄναρ, ᾧ χρησάμενοι περιγένοιτο τῶν 25 πολεμίων, ἀναστὰς ἐξείπε, ποιήσαντες οἱ πολῖται τὰ ὑπὸ τοῦ ὄνειρου δηλωθέντα ἐνίκησαν καὶ μετὰ τὴν νίκην ὑπάγεται ὁ φρουρὸς τῷ νόμῳ· ἐν γὰρ τῷ πρὸς

1 ὕπνον χειμῶνα νόσον Wiv 6 δ[ε] V; δὴ Wiv 700, 4  
15 τῆ] τὴν V 17 σύγκρισιν Walz] συγκρίσει V 19 ἧς ἂν]  
ἢ ἐὰν V

τι ὁ μὲν κατήγορος τῆς ἀνάγκης ἧς προβάλλεται ὁ  
φεύγων μείζον ἀποφαίνεται τὸ ἀδίκημα, ὁ δὲ φεύγων  
τὸ ἐκ τοῦ ὕπνου γερονὸς εὐεργέτημα μείζον ἀπο-  
δείκνυσι τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου.

- 5 Διαφέρει δὲ ἡ συγγνώμη τοῦ καλουμένου τῆς  
γνώμης στοχασμοῦ τῷ ἐνταῦθα μὲν ὠμολογήσθαι τὸ  
ἀδίκημα ὡς ἀκούσιον, ἐν δὲ στοχασμῷ τῆς γνώμης  
ἐξέτασιν γίγνεσθαι πότερον ἔκουσα ἢ μητροιὰ πεφό-  
νευκε τὸν πρόγονον ἢ ἔκουσα καὶ μὴ μανείσα· καὶ ἡ  
10 μὲν στάσις ἐστί, τὸ δὲ στοχασμοῦ εἶδος· καὶ ἐν μὲν  
τῷ στοχασμῷ τῆς γνώμης ἕτερον δι' ἑτέρου κρίνεται -  
διὰ γὰρ τοῦ τὸν μὲν νιδὸν τρωῶσαι τὸν δὲ πρόγονον  
ἀνελεῖν τὸ πεπλασμένον τῆς μανίας κρίνεται -, ἐν δὲ  
τῇ συγγνώμῃ αὐτὸ τὸ πεπραγμένον κρίνεται, τὸ ἀπο-  
15 καθευδῆσαι, τὸ μὴ ἀνελέσθαι τὰ νανάγια ὡς ἐπὶ τῶν  
δέκα στρατηγῶν· καὶ ἐν μὲν τῷ εἰ ἔστιν ἡ μανία  
ζητοῦμεν, ἐν δὲ τῷ ποῖόν τί ἐστι, πότερον παράνομον  
ἢ οὐ. ἔστω δὲ ἡμῖν παράδειγμα γνώμης στοχασμοῦ  
καὶ τόδε· ῥήτωρ ἐπὶ τῷ πάντα νικᾶν ἐφυγαδεύθη,  
20 ἀμφισβητήσεως περὶ ὕρων γενομένης πρὸς ἀστυγεί-  
τονα πόλιν ἀνεκλήθη καὶ ἠττηθεὶς κρίνεται καθυφ-  
έσεως.

6 τ[ῶν], ex o, V || μὲν | f. 53<sup>v</sup> | ὠμολογήσθαι V 12 cf.

p. 63, 13 13 <sup>β</sup> κρίνεται τῆς <sup>α</sup> μανίας V 17 post τί ἐστιν ras.  
4 cm. (ἡ μανία — τί ἐστιν omissa erant, suppleta sunt inter  
lineas) V

## VIII. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Τὴν δὲ μετάληψιν ὁ μὲν Ἑρμογένης τελευταίαν τάττει πασῶν τῶν στάσεων λέγων αἰτίας τάσδε· πρώτην μὲν ὅτι ἐν τε ταῖς λογικαῖς καὶ ἐν ταῖς νομικαῖς ἐμπίπτει στάσεσιν, εἰκότως οὖν τὴν τε ἄγραφον καὶ 5 τὴν ἔγγραφον ποιότητα πρώτου ἐξεταστῆος, τουτέστι τὰς τε λογικὰς καὶ νομικὰς, ἐν αἷς εὐρίσκειται, καὶ τελευταῖον ἐπάγειν τὸν περὶ τῆς μεταλήψεως λόγον· δευτέραν δὲ τὴνδε, ὅτι αἱ μὲν ἄλλαι στάσεις τὸ εἶ ἔστιν ἢ τί ἔστιν ἢ ποῖόν τί ἔστι σημαίνουσιν - τὸ μὲν 10 εἶ ἔστιν ὁ στοχασμός, τὸ δὲ τί ἔστιν ὄρος, τὸ δὲ ποῖόν τί ἔστιν αἱ λοιπαί -, ἢ δὲ μετάληψις τῷ πεπραγμένῳ φανεροῦ ὄντι καὶ ὁμολογουμένῳ συγχωροῦσα ἐν τι τῶν περιστατικῶν αἰτιᾶται μορίων. οἱ δὲ μεταγενέστεροι σὺν φιλοσοφίᾳ τοὺς περὶ τῶν στάσεων 15 διεξελλθόντες λόγους ἐπὶ ταῖς ἀντιθετικαῖς τάττουσι τὴν μετάληψιν, πρώτον μὲν διότι τῶν πέντε δικαιολογικῶν στάσεων μία αὕτη λυτική ἔστιν ἢ μετάληψις, εἰκότως οὖν τὴν ἐπ' ἐκείναις δέχεται τάξιν, ὅπως ἂν γινῶμεν ποίας ὑπάρχουσα φύσεως τηλικαύτην ἰσχὺν 20 διὰ τῶν μεθόδων ἐπιδείκνυται ὡς μόνη τὰς πέντε λύειν· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν παλαιῶν τεχνογράφων οἱ πλείονες ταύτην αὐτῇ τὴν τάξιν ἀποδεδώκασιν· τρίτον δὲ πολλῶν ἂν ἄμεινον εἶη καθ' ἑαυτὴν πρώτον ἐξετάσαι τὴν οὐσίαν αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐν ταῖς νομικαῖς περὶ 25

1 Wiv 766—769      2 cf. H 141, 31 sq.      3 Hermogenes  
causas illas expressis verbis non affert      13 | ὁμολογουμένῳ,  
ex ω, V      15 συμ V      24 πρώτον | f. 54<sup>r</sup> | ἐξετάσαι V

ταύτης τι λέγειν ἐπιχειροῦντες τὴν τῶν προκειμένων διακόπτωμεν διδασκαλίαν.

Τινὲς μὲν οὖν τῶν τεχνογράφων ὑπὸ τὴν ποιότητα τὴν μετάληψιν ἀνάγουσι, τινὲς δὲ οὐ. ἄμεινον δὲ  
 5 τάττειν ὑπὸ τὴν ποιότητα· εἰ γὰρ καὶ τὸ εἰ ἔστιν ἔγνωσται ἐν αὐτῇ καὶ τὸ τί ἔστιν, ἤδη δὲ καὶ τὸ ποῖόν τί ἔστιν ὡς ἐπὶ τῆς ἀνελεύσεως τὸν τύραννον λερείας, ἀλλ' οὖν διὰ τὸ ἐν τοιῷδε τόπῳ τὸ πρᾶγμα συμβῆναι ζητοῦμεν πότερον ἔννομον ἢ παράνομον τὸ  
 10 πεπραγμένον.

Ἔτι δὲ οἱ μὲν ὡς μίαν στάσιν παραλαμβάνουσι τὴν μετάληψιν τὸ μὲν αὐτῆς ἄγραφον τὸ δὲ ἔγγραφον λέγοντες, οἱ δὲ ἄμεινον φάσκοντες δύο τε αὐτὴν λέγουσι περιέχειν στάσεις καὶ πλεῖστον ἀλλήλων διε-  
 15 στάναι ταύτας, πρῶτον μὲν τῷ ὀνόματι, ἢ μὲν γὰρ ἄγραφος μετάληψις καλεῖται ὁμωνύμως τῷ γένει, ἢ δὲ ἔγγραφος παραγραφῆ· ἔπειτα τοῖς ὄροις τε καὶ τῇ διαιρέσει τῶν κεφαλαίων, ὧν δὲ διάφοροι οἱ ὄροι, τούτων ἔξ ἀνάγκης καὶ τὰ ὀριστὰ διάφορα· ἔπειτα ἢ  
 20 μὲν ἐκ τοῦ φεύγοντος γνωρίζεται ἢ δὲ ἐκ τοῦ κατηγόρου, καὶ ἢ μὲν τῶν λογικῶν ἔστιν ἢ δὲ τῶν νομικῶν. εἰ δὲ αἱ τέσσαρες ἀντιθετικαὶ τοῖς αὐτοῖς σχεδὸν διαιρούμεναι κεφαλαίοις πλὴν ἑνὸς τοῦ ἐκάστης οἰκείου πᾶσαι τε ἐκ τοῦ φεύγοντος γνωριζόμεναι διάφοροι  
 25 παρὰ πάντων ἐνομισθῆσαν εἶναι στάσεις, πόσῳ πλέον αὐταὶ τοσοῦτοις ἀλλήλων ὡς ἔφαμεν διαφέρουσαι. κοινωνοῦσι δὲ ἀλλήλαις τῷ τε ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἀνάγεσθαι, τὴν μετάληψιν, καὶ τῷ ἐκ τῶν περιστατι-

7 cf. p. 153, 23      22 εἰ δὲ αἱ Δ'] ἰδέαι δὲ V      26 δια-  
 φέρονται] V

κῶν μορίων ποιεῖσθαι τὴν παραγραφὴν, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ ἀγράφῳ ὁ διάκων κέχρηται τῷ περιστατικῷ μορίῳ εἰς παραγραφὴν ἐν δὲ τῇ ἐγγράφῳ ὁ φεύγων. πρῶτον δὲ ἡμῖν ὁ λόγος γιννέσθω περὶ τῆς ἀγράφου μεταλήψεως ὡς ἀπλουστέρας τε καὶ ταῖς λογικαῖς ὡς ἔτι 5 μελετῶμεν ὠκειωμένης.

Μετάληψις τοίνυν ἔστι στάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν ὁ κατήγορος συγχωρῶν τῷ πεπραγμένῳ ἐν τι τῶν περὶ τὸ πρᾶγμα περιστατικῶν μεταλαμβάνει μορίων. 10

Διαφέρει δὲ τῶν ἀντιθετικῶν ἢ μετάληψις, ὅτι αἱ μὲν ἐκ τῶν φεγγόντων ἢ δὲ ἐκ τοῦ κατηγόρου γνωρίζεται, καὶ αἱ μὲν τὰ πεπραγμένα (ὑπέθυνα ἔχουσι, ἢ δὲ αὐτὸ μὲν τὸ πεπραγμένον) ἀνεύθυνον ἔχει, τῶν δὲ περὶ τὸ πεπραγμένον τι περιστατικῶν μορίων ἐν 15 αὐτῇ μεταλαμβάνεται.<sup>1</sup>

Ἡ δὲ μετάληψις εἰς εἶδη οὐ διαιρεῖται· οὐδεμίαν γὰρ εἰδοποιὸν διαφορὰν ὧν πολλάκις ἔφαμεν ἐπιδέχεται τὰ ὑπ' αὐτὴν ἀναγόμενα ζητήματα, ἀλλὰ πάντα τὰς αὐτὰς ἐπιδέχεται διαιρέσεις. 20

Τρόποι δὲ εἰσι τῶν μεταληπτικῶν προβλημάτων πέντε, κατὰ τόπον κατὰ πρόσωπον κατὰ χρόνον κατὰ τρόπον κατ' αἰτίαν· κατὰ τόπον μὲν, οἷον ἰέρεια μουῦσα τύραννον ἀπέκτεινεν ἐν ἱερῷ καὶ κρίνεται ἀσεβείας, τῷ γὰρ πράγματι συγχωροῦντες ὡς καλῶς 25 γεγονότι - φημὶ δὴ τῇ τυραννοκτονίᾳ - τόπον αἰτιώ-

6 οικ[ει]ωμένης, ex oi m. 2, V      8 [κατή]γορος V  
12 φεγγόντων | f. 54<sup>v</sup> | ἢ V      13 ὑπέθυνα — πεπραγμένου  
inserti    14 ἀνεύθυνον, α sup. m. 2, V || ἐχέουσι    οῦσι m. 2, V  
17 [εἰ]δη V      26 ἄτοπον, α lin. del. m. 2, V

μεθα· κατὰ πρόσωπον δὲ πένης καὶ πλούσιος ἐχθροί,  
κατεγνώσθη θανάτου παρὰ τοῦ δήμου ὁ πένης, παρε-  
δόθη τῷ δημίῳ, πείσας ὁ πλούσιος τάλαντῳ τὸν  
δήμιον αὐτὸς λαβὼν ἀπέκτεινε καὶ κρίνεται φόνου,  
5 τὸ μὲν γὰρ πρᾶγμα κἀνταῦθα δίκαιον ἀναιρεθῆναι  
τὸν κατεγνώσμενον, τὸ δὲ πρόσωπον οὐ δικαίως  
εἰργασται τὸν μὴ προσήκοντα φόνον· κατὰ χρόνον δὲ  
νόμος τὸν μοιχὸν καὶ τὴν μεμοιχευμένην ἀναιρεῖσθαι  
παραχορήμα, καταλαβὼν τις μοιχὸν ἐπὶ τῇ γυναικὶ τὸν  
10 μὲν ἀπέκτεινεν, ὕστερον δὲ χρόνῳ τὴν γυναικᾶ εὐρῶν  
ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μοιχοῦ κλαίουσαν ἀνείλε καὶ κρί-  
νεται φόνου, οὐδὲν γὰρ ἔχοντες αἰτιᾶσθαι τοῦ πράγ-  
ματος τὸν χρόνον ἐπιμεμφόμεθα· κατὰ τρόπον δὲ  
νόμος τὸν μοιχὸν ἀναιρεῖσθαι, καταλαβὼν τις ἐν τῇ  
15 οἰκίᾳ μοιχὸν ἀποκλείσας ἐνέπρησε τὴν οἰκίαν καὶ  
συγκατέφλεξε τὸν μοιχὸν καὶ κρίνεται φόνου, μόνος  
γὰρ ὁ τρόπος ἐνταῦθα τῆς ἀναιρέσεως ἀφορμὴν  
παρέχει τῆς κατηγορίας· κατ' αἰτίαν δὲ νόμος τὸν  
μοιχὸν φονεύειν ἢ χρήματα πράττεσθαι, καταλαβὼν  
20 τις ἐπὶ τῇ γυναικὶ μοιχὸν ὑποσχομένου τοῦ μοιχοῦ  
τρία τάλαντα δώσειν ἀφῆκεν, ὕστερον παρ' ἐχθροῦ  
τοῦ μοιχοῦ λαβὼν ἕξ τάλαντα παρέδωκεν ἐκείνῳ τὸν  
μοιχὸν καὶ κρίνεται φόνου αἰτίας.

Ἄξιον δὲ ζητῆσαι τῆς κατὰ πρόσωπον μεταλήψεως  
25 καὶ τῆς κατὰ νόμον ἀντιλήψεως τίς ἢ διαφορά· ἐν  
ἐκατέρῳ γὰρ οὐκ ἀδίκως ὁ πεφονευμένος ἀνηροῦσθαι

1 cf. p. 44, 5

2 κατεγνώσθη V

8 [με]μοιχευμένην,

με sup., V 22 τάλαντα | f. 55<sup>r</sup> | παρέδωκεν V 23 αἰτίας

φόνου V 24 μεταλήψεως] ἀντιλήψεως V

δοκεῖ. φαιμέν οὖν ὅτι ἐν μὲν τῇ ἀντιλήψει ἔνδοξόν  
 πῶς ἔστι τὸ πεπονθὸς πρόσωπον - τρισαριστέως γὰρ  
 υἱὸς ἀνηρημένος -, ἐν δὲ τῇ μεταλήψει κατεγνωσμένον  
 ἔστι τὸ πεπονθὸς πρόσωπον, καὶ ἐν μὲν τῇ κατὰ  
 νόμον ἀντιλήψει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡς οὐ δεόντως εἰρ- 5  
 γασμένον καταιτιώμεθα - οὐ γὰρ φόνω τὴν πορνείαν  
 ἰᾶσθαι δίκαιον ἀλλ' ὕβρει πληγαῖς ἀτιμία καὶ τοῖς  
 τοιοῦτοις -, ἐν δὲ τῇ κατὰ πρόσωπον μεταλήψει τό  
 γε πεπραγμένον συγχωροῦντες γεγενῆσθαι καλῶς τὸ  
 πεποιηκὸς πρόσωπον αἰτιώμεθα - οὐ γὰρ τὸν ἐχθρὸν 10  
 ἀλλὰ τὸν δῆμιον ἐχρῆν ἀποκτεῖναι τὸν πένητα -.

Ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ τότε τὸ ζήτημα κατὰ πρόσωπον  
 εἶναι μετάληψιν· ἀπεστάλη πρὸς Φίλιππον Αἰσχίνης  
 περὶ εἰρήνης πρεσβευτής, τελευτήσαντα καταλαβῶν  
 ἐκέλευον Ἀλεξάνδρῳ συνέθετο περὶ τῆς εἰρήνης, ἐπανελ- 15  
 θῶν κρίνεται παραπρεσβείας· ἐπειδὴ δὲ τὸ πρόσωπον  
 οὐκ ἔστι κατεγνωσμένον, μᾶλλον ἂν ὀρικὸν εἶη.

Διαιρεῖται δὲ κεφαλαίοις ἢ μετάληψις τοῖς αὐτοῖς  
 οἷσπερ ὁ ὄρος καὶ ἡ ἀντίληψις πλὴν σφόδρα ὀλίγων·  
 ὡσπερ γὰρ αἱ ἀντιθετικαὶ τοῖς αὐτοῖς διαιροῦνται 20  
 σχεδὸν πλὴν τῆς τάξεως [καὶ] τοῦ οἰκείου ἐκάστης  
 κεφαλαίου, οὕτω καὶ αὗται. κεφάλαια δ' οὖν μετα-  
 λήψεως ἔστι τάδε· προβολὴ τοῦ κατηγοροῦ, παραγρα-  
 φικὸν τοῦ φεύγοντος ἀντιληπτικῶς εἰσαγόμενόν τε καὶ  
 πλατυνόμενον, μετάληψις τοῦ κατηγοροῦ, συλλογισμῶ 25

πεπονθὸς  
 2 πεφονευμένον, πεφονευμένον lin. del., V || (cf. p. 129, 19)  
 β α μετα  
 4 πρόσωπον πεπονθὸς V 5 οὐδὲ ὄντως V 8 ἀντιλήψει,  
 αντι lin. del., V 9 γε] τε V 10/11 cf. p. 154, 1 18 Wiv  
 783 21 καὶ delevi 22/23 δ' [οὖν μεταλήψεως, sup. rasur.  
 3-4 litterarum, V 25 sq. συλλογισμὸς . . ὄρος . . γνώμη . .  
 πηλικότης . . κοινά Wiv 784, 2; fort. ante συλλογισμῶ exciderunt



τοῦ φεύγοντος, ὄρω τοῦ κατηγόρου, γνώμη τοῦ νομοθέτου πηλικότητι πρὸς τι κοινοῖς - τὴν δὲ πηλικότητα καὶ τὸ πρὸς τι ποτὲ μὲν ἐξετάσουσιν ὡς δεῖ, ποτὲ δὲ καὶ παραλείψουσιν ὡς παρέλκοντα διὰ τὸ σφόδρα τοῦ  
5 πρᾶγματος ὡμολογημένον -, ἀντιθέσει ἀντεγκληματικῇ αἰεὶ ἐν μεταλήψει ἐμπιπτούσῃ, λύσει μεταληπτικῇ.

Ζητοῦσι δὲ τινες τίμη διαφέρει ἀντέγκλημα μεταλήψεως, εἴ γε ἐν ἀμφοτέραις τὸ πεπονθὸς κατέγνωσται πρόσωπον· ἐροῦμεν οὖν ὅτι ἐν μὲν ἀντεγκλήματι  
10 ἀδίκημά ἐστι τὸ ὑπὸ τοῦ φεύγοντοςπραχθέν, ἐν δὲ μεταλήψει αὐτὸ μὲν τὸ γεγονὸς οὐκ ἐστὶν ἀδίκημα, διὰ δὲ τι τῶν περιστατικῶν ὡς ἀδίκημα εὐθύνεται.

Ἰστέον δὲ ὅτι πᾶν ἐνθύμημα καὶ πᾶν εἰκὸς καὶ σημεῖον τῆς κατὰ τὰς στάσεις ῥητορικῆς λύεται τῷ καὶ  
15 τὴν ὕλην ἐνδεχομένην εἶναι· τεκμήρια δὲ αὐτῆς τινὰ ἄλλα ἐστὶν, ὡς κατὰ τὸν Αἰσχίνην τὸν ἐπὶ τῷ προδεδωκέναι τὸν Κερσοβλέπτην κρινόμενον, διόπερ καὶ ἐν τοῖς ἀσυστάτοις αὐτὸ τετάχαμεν ὡς κατὰ τὸ τεκμήριον δῆλον. ἢ μέντοι ἀληθινῇ ῥητορικῇ τὴν αὐτὴν  
20 ὕλην ἔχουσα τῇ φιλοσοφίᾳ - φημι δὴ τὴν ἀναγκαίαν - ἀναγκαίους ἔχει καὶ τοὺς λόγους· οὐ γὰρ τὸ νομιζόμενον ἐκείνη σκοπεῖ δίκαιον καὶ συμφέρον καὶ καλόν, ἀλλὰ τὰ ὅντως ὄντα καὶ ἀμιγῆ, διόπερ καὶ ἀντιρρήσεων ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις λόγοις ἐστὶν ἐλευθέρια.

ἔτι διαιρεῖται καὶ τοῖσδε, cf. p. 156, 5 ann. 1 τοῦ alt.  
om. Wiv 784, 3 2 κοινοῖς | f. 55<sup>v</sup> | τὴν V 5 ὡμολογη-  
μένον· ἔτι διαιρεῖται καὶ τοῖσδε, ἀντιθέσει Wiv 784, 7  
11 γεγονὸς Wiv 784, 13] γένος V 18 p. 41, 21 23 ἀντι-  
ρήσεων V

## ΙΧ. ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ.

Ἐπετα τῇ μεταλήψει ὁ περὶ τῆς παραγραφῆς λόγος εἰκότως, εἴ γε ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἄμφω τελοῦσι τὴν μετάληψιν· ὅτι γὰρ ἑτέρα στάσις ἐστὶν ἢ παραγραφὴ τῆς μεταλήψεως, πρόδηλον ἔκ τε τῶν ἤδη περὶ αὐτῶν 5 εἰρημένων ἐν τῇ μεταλήψει καὶ ἔτι ἔκ τοῦ τὴν μετάληψιν ἓνα μόνον ἐπιδέχασθαι ἄγωνα, τὴν δὲ παραγραφὴν δύο, τὸν τε τῆς εὐθυδικίας καὶ τὸν δι' ὃν ἢ παραγραφῆς, οἷον ἐγράψατο Τίμαρχος Αἰσχίνην παραπροσβείας, ὁ δὲ ἑταιρήσιν ἐγκαλῶν αὐτῷ παραγράφεται 10 τὴν δίκην· ἐνταῦθα ἕτερος μὲν ἐστὶν ὁ ἄγων ὁ τῆς παραπροσβείας ἕτερος δὲ ὁ τῆς ἑταιρήσεως, καὶ πρότερος μὲν εἰσάγεται ὁ τῆς ἑταιρήσεως ἄγων στάσεως ὢν διὰ τὸ ἀμάρτυρον στοχαστικῆς κατὰ παραγραφὴν, μετὰ δὲ τὸ ἠττηθῆναι διὰ τῆς παραγραφῆς Τίμαρχον 15 ὁ τῆς παραπροσβείας ἄγων εἰσάγεται στοχαστικῆς ὢν καὶ αὐτὸς στάσεως.

Ὡνόμασται δὲ παραγραφὴ ἀπὸ τοῦ παραγράφειν καὶ ἐκβάλλειν τὸν φεύγοντα τὸν περὶ τοῦ πράγματος ἄγωνα· τὸ γάρτοι παραγράφειν ἐναντίον ἐστὶ τῷ 20 ἐγγράφειν\* εἰ οὖν τὸ ἐγγράφειν εἰσάγειν ἐστὶν εἰς τὸν δῆμον καὶ καθιστάναι δημότην, εἰκότως τὸ παραγράφειν ἐκβάλλειν ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἡ παραγραφὴ ἢ ἐκβάλλουσα τὴν εὐθυδικίαν. ὄρος δὲ ἐστὶ τῆς παραγραφῆς οὗτος ἑστάσις πολιτικοῦ πράγματος 25

1 Wiv 769—773 6 p. 152, 14 11 ὁ ante ἄγων om.  
 Wiv 770, 1 14 τὸ | f. 87<sup>r</sup> | ἀμάρτυρον V || παραγραφῆν Wiv  
 770, 3] περιγραφὴν V 22 καθιστάνειν Wiv 24 εὐθυδικίαν  
 ἐλέχθη Wiv 770, 12

τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν ὁ φεύγων ἐνίσταται περὶ τοῦ μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην'.

Τῆς δὲ παραγραφῆς ἡ μὲν ἐστὶ τελεία ἡ δὲ ἀτελής, καὶ τελεία μὲν ἐστὶν ἡ πάντη τὴν τε εὐθουδικίαν καὶ τὸν ἀγῶνα παρακρουομένη, ἀτελής δὲ ἡ μέρος τι καταιτιωμένη τῶν περιστατικῶν οἷον χρόνον ἢ τόπον ἢ πρόσωπον. διὰ δὲ τὰς τοιαύτας παραγραφὰς ἔδοξε τισὶν ἡ αὐτὴ εἶναι τῇ μεταλήψει ἡ παραγραφή ὡς παραπλησίως ἐκείνη ἐκ τῶν περιστατικῶν κινουμένη  
10 τόπων· τὸ δὲ οὐκ ἀξιόχρεόν ἐστι πρὸς τὸ κοινωνεῖν, πολλὰ γὰρ ἕτερα ὡς ἔφαμεν ἐστὶ τὰ χωρίζοντα αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων.

Γίνεται δὲ ἡ παραγραφή κατὰ στοχασμὸν κατὰ ὄρον κατὰ πραγματικὴν κατὰ φητὸν καὶ διάνοιαν κατὰ  
15 ἀντινομίαν καὶ πάντως τοῖς κεφαλαίοις τῆς ἐμπιπτούσης διαιρεθῆσεται στάσεως. καὶ ἐστὶ κατὰ στοχασμὸν μὲν, ὡς <ὁ> ἐπὶ Τιμάρχῳ ἀγών, οἷον νόμος τὸν ἡταιροκότα μὴ λέγειν, ἐγράψατο Τιμαρχος Αἰσχίνην παραπροσβείας, ὁ δὲ τὴν ἐταίρησιν ἐγκαλῶν παραγράφεται· κατὰ ὄρον δέ, οἷον δις περὶ τῶν αὐτῶν μὴ  
20 εἶναι δίκας, ἰέρεια προαγωγείας ἀλοῦσα ἐκρίθη καὶ ἠφείθη καὶ πάλιν φεύγει ἀσεβείας, ἡ δὲ παραγράφεται, ἐνταῦθα γὰρ εἰ ἡ προαγωγεία τῇ ἀσεβείᾳ ταῦτόν ἐστι ζητεῖται· κατὰ δὲ πραγματικὴν, ὡς τόδε νόμος τὸν  
25 ἀντιλέγοντα νόμῳ τινὶ εἰσω τριάκοντα ἡμερῶν ἀντιλέγειν, πένης καὶ πλούσιος ἐχθροί, ἐπέμφθη προσβε-

10 κοινωνεῖν (cf. fol. 99<sup>r</sup> Ven.)] κοινωνίαν V 11 p. 152, 15.  
157, 6 || [δ]ῆ V 14 καὶ Wiv 771, 1] κατὰ V 17 ὁ Wiv  
771, 4] om. V || aut οἷον post μὲν ponendum aut verba  
ὡς — ἀγών delenda esse puto 19 ἐταίρησιν αὐτῶ ἐγκαλῶν  
Wiv 771, 6 21 προαγωγείας V 23 προαγωγεία V 24 cf.  
H 166, 24

τῆς ὁ πένης, παρὰ τὴν ἀποδημίαν τοῦ πένητος (ὁ πλούσιος) τέθεικε νόμον τὸν ὑπὲρ πέντε τάλαντα (μὴ) κεκτημένον μὴ πολιτεύεσθαι, ἐπανελθὼν ὁ πένης μετὰ δύο μῆνας ἀντιλέγειν βούλεται, ὁ δὲ παραγράφεται· κατὰ δὲ ῥητὸν καὶ διάνοιαν δις περὶ τῶν αὐτῶν 5 μὴ εἶναι δίκας, φόνον κρινόμενός τις ἀπέφυγεν, ὕστερον χωμένῳ αὐτῷ ἀνεῖλεν ὁ θεὸς ἄνδροφόνους οὐ χρῶ', καὶ πάλιν φεύγει φόνου, ὁ δὲ παραγράφεται· κατὰ δὲ ἀντινομίαν νόμος τὸν στρατηγὸν μὴ ἔχειν δίκας καὶ νόμος τὸν ἔμπορον εἰσω τριάκοντα ἡμερῶν 10 δικάζεσθαι, ἔμπορος ἔχων πρὸς στρατηγὸν πράγματα βούλεται δικάζεσθαι, ὁ δὲ παραγράφεται. ἀπλῶς τε εἰπεῖν ἢ δὲν συνεπιπλέκηται στάσει ἢ παραγραφῇ, ταύτης καὶ τὰ κεφάλαια λήψεται. καὶ ποτὲ μὲν ὁ τῆς εὐθυδικίας ἀγὼν εἰσάγεται καὶ ἰδίᾳ μετὰ τοῦτου ὁ 15 τῆς παραγραφῆς, ποτὲ δὲ ἅμα συνεισάγονται οἱ ἀγῶνες ὃ τε τῆς παραγραφῆς καὶ ὁ τῆς εὐθυδικίας.

Ἴνα δ' ἔτι σαφέστερον περὶ τελείας καὶ ἀτελοῦς παραγραφῆς διεξέλθωμεν, ἰστέον ὅτι τελείαι μὲν εἰσι παραγραφαὶ (αί) ἐπὶ κεκριμένοις ἤδη τοῖς ἐγκλήμασι 20 γιγνόμεναι καὶ πάντῃ τὴν εὐθυδικίαν ἐκβάλλουσαι, ὡς ἢ περὶ τοῦ ἀνδροφόνου τοῦ δευτέρου κρινομένου καὶ τῆς ἰσθμίας· ἐν τούτοις γὰρ οὐδ' ὅτιοῦν πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἐγκλημα ὁ φεύγων ἀπολογεῖται, περὶ δὲ τοῦ μὴ ἐξεῖναι κρίσιν αὐτὸν ὑπέχειν δεύτερον περὶ 25 τῶν αὐτῶν τὴν πᾶσαν ποιεῖται δικαιολογίαν. ἀτελεῖς

1 πένης] πλούσιος V || πένητος | f. 87<sup>v</sup> | τέθεικεν V  
 1/2 ὁ πλούσιος inserui 2 εἰσω πέντε τάλαντων H 166, 25 ||  
 μὴ inserui 5 οἷον δις Wiv 771, 12 9 οἷον νόμος Wiv  
 12 τε V] δὲ Wiv 772, 4 13 συνεπιπλέκεται V 18 δέ τι  
 VWiv 19 διεξέλθωμεν παραγραφῆς Wiv 20 αἱ Wiv 772, 8] om. V 22 cf. p. 159, 6 23 cf. p. 158, 21

δέ εἰσιν, ὅταν τοῦ ῥητοῦ βοηθοῦντος τῷ φεύγοντι  
 <καθ' > ἐν τι τῶν περιστατικῶν μορίων ἢ παραγραφή  
 γίνηται ἢ πρόσωπον ἡμῶν παραγραφομένων, ὡς ἐπὶ  
 Τιμάρχου, ἢ χρόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ πένητος τοῦ μετὰ  
 5 τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἀντιλέγειν βουλομένου, ἢ τόδε  
 τὸ δικαστήριον ἢ τι ἄλλο τῶν περιστατικῶν. ἀτελεῖς  
 δὲ αὐτάς φαμεν τῷ μὴ τέλεον ἐκβάλλειν τὴν εὐθυδι-  
 κίαν ὡσπερ αἱ τέλειαι, ἀλλ' ἀγωνιζομένης τῆς ἐπὶ τῷ  
 ἀγῶνι κρίσεως δι' ἐν τι τῶν εἰρημένων παραγράφε-  
 10 σθαι· ὁ γὰρ Αἰσχίνης ὁ διὰ τὴν τοῦ προσώπου ποιό-  
 τητα τὸν τῆς παραπροσβείας ἀγῶνα παραγραψάμενος  
 ἀγωνισάμενος πρὸς Τιμάρχον καὶ νικήσας οὐδὲν ἤττον  
 ὑπὸ Δημοσθένους ἐγράφη παραπροσβείας καὶ τὴν ἐπὶ  
 ταύτῃ δίκην εἰσῆλθεν· εἰκότως οὖν ἀτελεῖς αἱ τοιαῦται  
 15 καλοῦνται παραγραφαὶ ὡς πάντῃ τὴν εὐθυδικίαν ἐκ-  
 βάλλειν οὐ δυνάμεναι, ἀλλὰ κἂν ὁ δεῖνα μὴ ἐπέξέλθῃ  
 τῇ γραφῇ ἢ χρόνος ἢ τόπος παραχρῆμα τῷ φεύγοντι  
 βοηθήσῃ, διαδέξεται πάντως αὐτὸν ὁ τῆς εὐθυδικίας  
 ἀγὼν καὶ γραφὴν τις ἄλλος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκλή-  
 20 μασιν ἀποθήσεται <κατ' αὐτοῦ καὶ δικαστήριον ἕτερον  
 εὔρεθῆσεται> παρ' ᾧ κυρίως τὰς περὶ τῶν ἐγκαλου-  
 μένων κρίσεις ὑπομενεῖ, ὡς εἰ τις παρὰ τοῖς θεσμο-  
 θέταις Ἀθήνησιν ὑπὲρ ἱερῶν εὐθυνόμενος παραγρά-  
 ψοιτο τὴν δίκην λέγων παρὰ τῷ βασιλεῖ μᾶλλον  
 25 δίκαιος εἶναι κρίνεσθαι περὶ τῶν τοιούτων.

Μὴ λανθανέτω δὲ ἡμᾶς ὡς ἐνιοὶ φασιν ἴδια

2 καθ' Wiv 772, 16] om. V      3 γίνεταί V      4/5 cf.  
 p. 158, 25      7 τέ[λεο]ν V      10 ὁ ante διὰ om. Wiv 772, 24  
 15 καλοῦνται | f. 88r | παραγραφαί V      18 διαδέξεται Wiv  
 773, 6] διαλέξεται V      19 τις] τε V      20/21 κατ' αὐτοῦ —  
 εὔρεθῆσεται Wiv 773, 8] om. V

κεφάλαια τὴν παραγραφὴν ἔχειν τὸ τε κατὰ ἐπαγγελίαν καὶ τὸ κατὰ ἔκβασις καὶ τὸ ἐκ παραδειγμάτων· ταῦτα δὲ ὡς πολλάκις εἴρηται κοινὰ παντός ἐστὶ ζητήματος, ὥστε ἴδια μὲν οὐκ ἔχει, τοῖς δὲ τῆς συμπλεκομένης στάσεως <ὡς> καὶ ἄνω ἔφαμεν διαιρεθῆσεται κεφα- 5  
λαίοις.

Ἔστι δὲ καὶ τόδε τὸ ζήτημα παραγραφῆ κατὰ στο-  
χασμόν· νόμος ἐπὶ ἀδίκῳ κρίσει ἐπικαλεῖσθαι τοὺς δη-  
μάρχους καὶ νόμος τὸν <μὴ> ὁμολογήσαντα κακοῦργον  
εἴσω τριάκοντα ἡμερῶν δεδέσθαι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, 10  
εἶτα ἀπάγεσθαι, ἦρα τις κόρης, προσῆλθε τῷ πατρὶ  
αὐτῆς, ὁ δὲ οὐκ ἔδωκε, καὶ δεύτερον προσῆλθεν, ὁ  
δὲ οὐδ' οὕτως δέδωκεν, εὔρηται ἡ παῖς πεφονευμένη  
καὶ παρεστὼς ὁ παῖς ἐπερωτώμενος οὐκ ἔφησεν ἀνη-  
ρηκέναι τὴν παῖδα, ἐδέδετο κατὰ τὸν νόμον, ἱερόσυλοι 15  
μεταξὺν ἐάλωσαν, βασανιζόμενοι ἄλλα τε ἐξεῖπον καὶ  
ὅτι αὐτοὶ εἶησαν οἱ πεφονευκότες τὴν κόρην, παρελ-  
θούσης τῆς προθεσμίας ἀπάγειν οἱ ἄρχοντες τὸν  
παῖδα βούλονται, οἱ δὲ οἰκτεροὶ αὐτοῦ ἐπικαλοῦνται  
τοὺς δημάρχους, οἱ δὲ παραγράφονται. 20

## X. ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ.

Ἐπὶ τῇ παραγραφῇ τάττουσιν οἱ τῶν τεχνογράφων  
ἄριστοι τὴν πραγματικὴν πολυσχιδῆ τε καὶ πολύνυλον  
οὔσαν καὶ ποικίλας προβλημάτων ἰδέας ἐπιδεχομένην.  
ὠνόμασται μὲν οὖν πραγματικὴ ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος 25

3 πάντως V 5 ὡς addidi || p. 158, 15. 159, 13 9 μὴ  
inserui || [ὁ]μολογήσαντα, ex ω, V 20 παραγράφονται | l. 88<sup>r</sup>  
περὶ πραγματικῆς V 21 Wiv 701—763 || H 164—166; cf.  
H 139, 10 23 πολυσχιδῆ V

ἐν αὐτῇ· τῆς γὰρ ποιότητος τῶν πραγμάτων, ὡς καὶ ἐν τῇ διαιρέσει τῶν στάσεων ἐγνώκαμεν, εἰς τε τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα διαιρουμένης μόνη τὴν περὶ τῶν μελλόντων ἅπασαν ἀπειληφέναι ἐπισκοπεῖ φύσιν, 5 ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τῶν γεγονότων ἐφάπτεται πρὸς κατασκευὴν τῶν μελλόντων. ὄρος δέ ἐστιν αὐτῆς οὗτος 'στάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους περὶ τοῦ εἰ γέρονέ τι ἢ γενήσεται καὶ περὶ τοῦ εἰ τόδε τι πρακτέον ἐστὶν ἢ μὴ τὴν ζήτησιν ποιουμένη'.

10 Τῆς δὲ πραγματικῆς ἢ μὲν ἐστὶν ἔγγραφος ἢ δὲ ἄγραφος, καὶ ἢ μὲν ἔγγραφος ἀπὸ ῥήτου τινος καὶ περὶ ῥητὸν ἔχει τὴν ἐξέτασιν, ἢ δὲ ἄγραφος ῥητῶν οὐ προσαπτομένη περὶ ψιλὰ μόνον ἔχει πράγματα τὴν ζήτησιν. εἶδη δὲ αὐτῶν οὐδετέρω ἔχει, διότι οὐδὲ 15 διαφορὰ κεφαλαίων ἐν αὐταῖς θεωρεῖται, κὰν μυριάκις ἔνιοι ξένοις ὀνόμασι τὰ συνήθη προσαγορεύει ἐπιχειρῶσι, διαφορὰ δὲ προβλημάτων.

Τῶν μὲν οὖν ὑπὸ τὴν ἔγγραφον πραγματικὴν προβλημάτων εἰσὶ διαφορὰ ἐπτὰ, κατὰ νόμον εἰσφορᾶν, 20 κατὰ νόμον παλαιοῦ κύρωσιν καὶ ἀναίρεσιν, κατὰ πρόσθεσιν ἐν νόμῳ μέρους τινός, κατὰ ψηφίσματος εἰσαγωγῆν, κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν, κατὰ ἀντινομίαν, κατὰ αἰτησιν δωρεᾶς· κατὰ μὲν νόμον εἰσφορᾶν, οἶον πολλῶν ἀτελῶν γιγνομένων καὶ τῶν πολυτελεσομένων 25 ἐκλειπόντων τίθησι νόμον λεπτίνης μηδένα εἶναι ἀτελεῖ· κατὰ δὲ νόμου πάλαι κειμένου κύρωσιν καὶ ἀναίρεσιν, οἶον μετὰ τὰ ἐν Μαραθῶνι γράφει τις

2 p. 57, 12 3 μόνη τῇ Wiv 711, 8 4 fort. ἀπειλήφε καὶ (ἐπειληφέναι ἐπισκοπεῖν ed. Ald.) 6 αὐτῆς ἐστὶν Wiv 711, 11  
10 Wiv 717 13 τὰ πράγματα Wiv 717, 17 24 πολυτελεσομένων] πολιτενομένων VWiv 25 ἐκλειπόντων Wiv 718, 1] ἐκλιπόντων V 26 παλαιοῦ (om. κειμένου) Wiv

παρὰ Λακεδαιμονίοις ἀναιρεῖσθαι τὸν τῆς πανσελήνου νόμον· κατὰ δὲ πρόσθεσιν ἐν νόμῳ μέρους τινός, οἷον νόμος τὸν τυπήσαντα χιλίας διδόναι, πλούσιος ἐχθρὸς πένητα ἅπαξ τυπήσας ἐξέτισε τὰς χιλίας καὶ δεύτερον τυπήσας δέδωκε τὰς χιλίας, ὁ δὲ πένης 5 νόμον εἰσφέρει καὶ ἀτίμους τοὺς τυπήσαντας γίνεσθαι - οὐ γὰρ ἀναιρῶν τὴν ἔκτισιν τῶν χιλίων τῇ προσθήκῃ τῆς ἀτιμίας ἕνα τὸν ὅλον ἀπεργάζεται νόμον· κατὰ δὲ ψηφίσματος εἰσαγωγὴν, οἷον βασιλέως ἐπερχομένου πολλῶ στρατῶ γράφει Θεμιστοκλῆς 10 ἐκλιπόντας τὴν πόλιν εἰς τὰς τριήρεις ἐμβαίνειν - οὐ ῥαδίαν δὲ τὴν ἐπίγνωσιν ἔχει τὰ τοιαῦτα συμβουλευτικὰ προβλήματα, πότερον τῆς ἐγγράφου πραγματικῆς ἐστὶν ἢ τῆς ἀγράφου· τὰ γὰρ αὐτὰ δυνατὸν ὑπὸ ἑκατέραν ἀνάγειν, πλὴν ἐκείνῳ γε διεστήκασιν· ἐὰν 15 μὲν γὰρ ἦ τὸ 'γράφει' προσκειμένον ἐν τῷ ζητήματι, δηλονότι ὡς ψηφίσματος εἰσαγομένου τινός τὸ 'γράφει' προσγέγραπται καὶ οὕτως ἂν τῷ ψηφίσματι ὁ συμβουλευτὸν συσταίῃ, εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ 'γράφει' Θεμιστοκλῆς ἢ ὁ δεῖνα' τὸ 'συμβουλεύει' προσκειμένον ἔχοι, 20 ψιλῇ τῶν πραγμάτων ἐξέτασις ἔσται· καὶ οὕτως ὑπὸ μὲν τὴν ἔγγραφον πραγματικὴν ἀναχθῆσεται πᾶσα ψηφίσματος εἰσαγωγὴ καὶ λόγος τῷ ψηφίσματι συνιστάμενος, ὑπὸ δὲ τὴν ἀγραφον πραγματικὴν πᾶς συμβουλήν περιέχων ἄνευ ῥητοῦ λόγος· ἀνάγονται 25 δὲ ὑπὸ τὴν ἔγγραφον πραγματικὴν τὰ τε κατὰ ῥητὸν

2 δὲ om. Wiv      4 ἅπαξ πένητα Wiv 718, 7; πένητος ἅπαξ V      7 fort. οὐκ ἄρ'      8 ἕνα | f. 89<sup>r</sup> | τὸν V      11 ἐκλιπόντας Wiv 718, 12] ἐκλειπόντας V      17/18 γράφει προσκεῖται Wiv 718, 19      20 ἔχει Wiv      24 ἀγραφον Wiv 718, 25] ἔγγραφον V || πραγματικὴν om. Wiv || τὰ τε κατὰ ῥητὸν ante πᾶς lin. del. V      26 fort. ἐπὶ τοῦτοις ante ὑπὸ ῥητὸν



καὶ διάνοιαν προβλήματα, οἷον νόμος περὶ πολέμου  
 μέχρι τριῶν ἡμερῶν βουλευέσθαι, Ἐλάτιαν ἔχοντος  
 Φιλίππου γράφει συμβουλευσάν Δημοσθένους ἀδθημερὸν  
 ἐξιέναι, <καὶ> Αἰσχίνης ἀντιλέγει, καὶ κατὰ ἀντινο-  
 5 μίαν, οἷον νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι ἐν ἧ  
 ἐτυράννησε πόλει καὶ νόμος τὸν κεραινοῦ βληθέντα  
 ἐκεῖ θάπτεσθαι, ἐνθαπερ ἐβλήθη, ἠνέχθη σκηπτὸς  
 κατὰ τυράννου, καὶ ὁ μὲν τις ἐκεῖσε θάπτειν αὐτὸν  
 συμβουλεύει, ὁ δὲ ἀντιλέγει· ἔτι γε μὴν καὶ κατὰ  
 10 αἰτησὶν δωρεᾶς πάντα ὑπὸ τὴν ἔγγραφον ἀναχθῆσεται  
 πραγματικὴν, ἐπεὶπερ κατὰ νόμον γίνονται, οἷον  
 νόμος τὸν ἀριστεῖα λαμβάνειν ἦν ἂν βούλοιο δωρεάν,  
 πλούσιος ἀριστεύσας αἰτεῖ πένητος ἐχθροῦ φόνον καὶ  
 ἀντιλέγει τις.

15 Τῶν μὲν οὖν ὑπὸ τὴν ἔγγραφον πραγματικὴν  
 ἀναγομένων προβλημάτων αὐταὶ διαφοραί. τῆς δὲ  
 ἀγράφου πραγματικῆς προβλημάτων ὁμοίως εἰσὶ δια-  
 φοραὶ ἑπτὰ, κατὰ ἀμφισβήτησιν, κατὰ ἀποκήρυξιν,  
 κατὰ δοκιμασίαν, κατὰ προσαγγελίαν, κατὰ τίμησιν  
 20 καὶ ἀνθυποτίμησιν, κατὰ συμβουλήν περὶ μελλόντων,  
 κατὰ ἀξίωσιν· κατὰ ἀμφισβήτησιν μὲν ἔδοξε τῶν  
 ἐν Μαραθῶνι πεσόντων ἐπιτάφιον εἰπεῖν τοῦ ἀριστεύ-  
 σαντος τὸν πατέρα καὶ ἀμφισβητοῦσι περὶ τούτου ὁ  
 τε Κυνεγείρου καὶ ὁ Καλλιμάχου πατήρ· κατὰ ἀπο-  
 25 κήρυξιν δὲ ἐπέστη νύκτωρ ὁ παῖς ξιφῆρης τῷ πατρὶ,  
 μεταγνοὺς ὥρκασε μὴ ἐξειπεῖν καὶ ἀποκηρύττεται ὑπὸ

2/3 Φιλίππου καταλαβόντος Wiv 4 καὶ inserui 5 οἷον  
 om. Wiv 6 ἐτυράν[ν]ησεν, v sup., V || [β]ληθέντα V  
 11 εἶπερ Wiv 719, 10 17 [ἀ]γράφου V || πραγματικῆς om.  
 Wiv || τῶν προβλημάτων Wiv 20 μελλόντων | f. 89<sup>v</sup> | κατὰ  
 V 21 μὲν οἷον Wiv

τοῦ πατρός· κατὰ δὲ δοκιμασίαν Ἐπίκουρος λαχὼν  
 δαδουχεῖν δοκιμάζεται· κατὰ προσαγγελίαν μετὰ  
 Χαιρώνειαν Δημοσθένους ἑαυτὸν προσαγγέλλει· κατὰ  
 δὲ τίμησιν καὶ ἀνθυποτίμησιν μετὰ Πέρον ἄλόντι  
 Μιλτιάδῃ Ξάνθιππος τιμᾶται πενήκοντα ταλάντων, 5  
 ὁ δὲ ἑαυτῷ ἀνθυποτιμᾶται θανάτον· κατὰ δὲ συμβου-  
 λήν περὶ μελλόντων, οἷον Ἀλκιβιάδης μετὰ <Κύζι-  
 κον> συμβουλεύει πλεῖν ἐπὶ Σικελίαν· κατὰ ἀξίωσιν  
 Ἀλκιβιάδης ἐπανελθὼν ἀπὸ τῆς φυγῆς καὶ στρατηγεῖν  
 ἀναγκαζόμενος ἀξιοὶ περὶ τῶν ἐπενεχθέντων ἐγκλη- 10  
 μάτων αὐτῷ πρότερον ἀπολογεῖσθαι.

Διαφέρει δὲ ἡ κατὰ ἀξίωσιν πραγματικὴ τῆς κατὰ  
 συμβουλῆν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς συμβουλαῖς ὑπὲρ τοῦ  
 κοινῆ τῆ πόλει συμφέροντος προηγουμένως ποιεῖται 15  
 τοὺς λόγους ὁ συμβουλεύων, ἐν δὲ ταῖς κατὰ ἀξίωσιν 15  
 ὑπὲρ ἑαυτοῦ ποιεῖται τὴν πρόσοδον ὁ λέγων· παρά-  
 δεῖγμα τῆς κατὰ συμβουλῆν Ἀλκιβιάδης μετὰ Κύζι-  
 κον συμβουλεύει πλεῖν ἐπὶ Σικελίαν - τοῦτο γὰρ  
 συμφέρει τῆ πόλει -, τῆς δὲ κατὰ ἀξίωσιν Ἀλκιβιά- 20  
 δης ἐπανελθὼν ἀπὸ τῆς φυγῆς καὶ στρατηγεῖν ἀναγκα- 20  
 ζόμενος ἀξιοὶ πρότερον περὶ τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ  
 ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι· ἐνταῦθα μὲν οὖν δι' ἑαυ-  
 τὸν τῆ πόλει προσάγει τὴν ἀξίωσιν, ἐκεῖ δὲ τὴν συμ-  
 βουλῆν διὰ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ποιεῖται. ἡ δὲ  
 κατὰ φητὸν καὶ διάνοιαν πραγματικὴ διαφέρει τοῦ 25  
 φητοῦ καὶ διανοίας τῆς νομικῆς στάσεως, ὅτι ἐκεῖ μὲν  
 ἐκὼν ὁ κρινόμενος παραβαίνει καὶ ὡς ἤδη παραβεβη-

1 οἷον Ἐπίκουρος Wiv 2 δὲ οἷον μετὰ Wiv 7/8 Κύ-  
 ζικον Wiv 720, 5] om. V || [μετὰ συμβουλεύει πλεῖν ἐπὶ  
 σικελίαν V 8 κατὰ δὲ Wiv 14 τῆ πόλει om. Wiv  
 16 [ποιεῖται V 17 μετὰ τὰ κατὰ Wiv 25 fort. τὰς δελ.

κῶς τὸν νόμον κρίνεται καὶ ἀρθέντος τοῦ νόμου τὸ  
 λοιπὸν οὐδεμίαν ἐγκλημάτων ἐπιδέχεται χώραν, ἐν-  
 ταῦθα δὲ οὐδέπω παραβέβασται ἀλλ' εἰ χρὴ παρα-  
 βῆναι ζητεῖται. καὶ ἡ κατὰ ἀντινομίαν δὲ πραγματικῆ  
 5 διαφέρει τῆς ἀντινομίας τῷ ἐκεῖ μὲν παραβέβασθαι  
 ἤδη τὸν ἕτερον τῶν νόμων, ἐνταῦθα δὲ βουλήν προ-  
 κείσθαι πότερον αὐτῶν παραβατέον - ὡς ἐπὶ τοῦ  
 κεραινωθέντος τυράννου ἐν ἧ ἔτυράννει πόλει -. ἐπειδὴ  
 δὲ δωρεᾶς αἰτήσις καὶ ἐν στοχασμῷ ἐμπίπτει - ὡς ἐπὶ  
 10 τοῦ μάγου τοῦ ὑποσχομένου εἰσω πέντε ἡμερῶν  
 ἀποκτενεῖν τὸν τύραννον καί, ἐπειδὴ ἠνέχθη κατ'  
 αὐτοῦ σκηπτὸς εἰσω τῶν πέντε ἡμερῶν, αἰτοῦντος  
 κατὰ τὸν νόμον τὴν δωρεάν - καὶ ἐν ὄρω καὶ ἐν  
 πραγματικῇ, ἴστέον ὅτι ταύτῃ διαφέρουσιν ἀλλήλων,  
 15 ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν οὐ κεχώρισται ποίαν αἰτεῖ ὁ λαβεῖν  
 ἀξιῶν, ἐν δὲ ταύτῃ ὠρισμένην αἰτεῖ - οἷον πατέρα  
 σφύζεσθαι ἢ ἐχθροῦ φόνον ἢ γυναικα πρὸς γάμον -,  
 καὶ ἔτι <ἐν μὲν τῷ στοχασμῷ περὶ μόνου τοῦ προσώ-  
 που ποιούμεθα τὴν ζήτησιν εἰ οὗτος ἔστιν ὁ τυραν-  
 20 νοκτόνος,> ἐν δὲ τῷ ὄρω οὐδ' ὄλωσ τὸν αἰτοῦντα  
 φαιμέν ἄξιον εἶναι δωρεᾶς, οὐ γὰρ τὸ παρὰ τοῦ νόμου  
 διηγορευμένον ἐπὶ τῇ δωρεᾷ πεπραχέναι, ἐν δὲ τῇ  
 πραγματικῇ τῆς μὲν αἰτουμένης κωλύομεν τὸν αἰ-  
 τοῦντα τυχεῖν, ἑτέραν δὲ λαμβάνειν συγχωροῦμεν.  
 25 διαφέρει δὲ ἡ κατὰ ἀμφισβήτησιν πραγματικῆ τοῦ  
 κατὰ ἀμφισβήτησιν ὄρου, ὅτι ἐν μὲν τῷ ὄρω ἐκ

4 πραγματικῆ | f. 90<sup>r</sup> | διαφέρει V      8 cf. p. 164, 5  
 10 cf. p. 96, 12      10 εἰσω [1 litt. er.] ε ἡμερῶν V  
 15 οὐχ ὠρισται Wiv 721, 7      16 οἷον ἢ Wiv      18 καὶ ἔτι  
 Wiv 721, 10] αἰτεῖ V || ἐν — 19 τυραννοκτόνος inserui (cf.  
 p. 55, 12. 121, 5 sq. 123, 12)      20 ἐν δὲ V] ἐν μὲν Wiv  
 721, 10      21 φαιμέν Wiv] μὲν V

λείποντος καὶ πεπραγμένου συνέστηκεν ἡ ἀμφισβή-  
 τησις καὶ ἑαυτὸν μὲν ἄξιον εἶναι τοῦ αἰτουμένου  
 λέγει τὸν δὲ ἀντιλέγοντα οὐδαμῶς, ἐν δὲ τῇ πραγ-  
 ματικῇ ἑαυτὸν μὲν μᾶλλον ἄξιον εἶναι φησιν ἤττον  
 δὲ τὸν ἐναντιούμενον· διόπερ ἐν ταῖς πραγματικαῖς, 5  
 ἡνίκα ποιούμεθα τὰς συγκρίσεις, οὐ χροῖ τὸν ἀμφισβη-  
 τοῦντα ψέγειν, ἀλλὰ κἀκεῖνον μὲν ἐπαινεῖν ἑαυτοῦς  
 δὲ μᾶλλον προκρίνειν, ὡς ἐπὶ Κεφάλου καὶ Ἀριστο-  
 φῶντος, οἱ περὶ τοῦ γέρωσ ἀμφισβητοῦσιν. δύο δὲ  
 τῆς φητορικῆς εἰδῶν ὡς πολλάκις ἔφαμεν ἐν ταῖς 10  
 στάσεσι θεωρουμένων, δικανικοῦ τε καὶ συμβουλευτι-  
 κοῦ, (συνεπιπλεκομένου δὲ ἔσθ' ὅτε τούτοις τοῦ πανη-  
 γυρικοῦ,) τὸ μὲν δικανικὸν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐμπίπτει  
 στάσεσι, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν ὑπὸ μόνην σχεδὸν  
 ἀνάγεται τὴν πραγματικὴν συνεπιπλεκομένων αὐτῇ 15  
 καὶ τῶν ἄλλων δύο εἰδῶν. σπανίως γὰρ ἐν στοχασμῶ  
 συμβουλή εὔρεθήσεται, ὡς ἐπ' ἐκείνου πολιορκού-  
 μενοὶ τινες ἀνέφξαν τὰς πύλας καὶ βουλεύονται οἱ  
 πολιορκουῦντες εἰ χροῖ εἰσελθεῖν· σπανίως δὲ καὶ ἐν  
 ὄρω, ὡς ἐπ' ἐκείνου νόμος τὴν ἄχρηστον ἡλικίαν 20  
 ἀναιρεῖσθαι, τρισσαριστεὺς ἄχειρ ἐστὶ καὶ βουλεύονται -  
 τοῦτο γὰρ οὐκ ἐστὶ κατὰ φητὸν καὶ διάνοιαν, εἰ καὶ  
 Μινονκιανὸς φησὶν, ἀλλὰ ὄρος· ζητοῦμεν γὰρ τίς  
 ἐστὶν ἡ ἄχρηστος ἡλικία καὶ εἰ ἄχρηστος ὁ τρισσαρι-  
 στεὺς -. πλὴν οὖν ὀλίγων συμβαίνει πᾶσαν συμβου- 25  
 λην ὑπὸ τὴν ἄγραφον ἀνάγεσθαι πραγματικὴν. οὐ

1 ἡ ins. m. post. V

7 ἑαυτὸν Wiv 721, 23

f. 90<sup>v</sup> | τρισσαριστεὺς V ||

722, 9

2/3 λέγει τοῦ αἰτουμένου Wiv

12 συνεπιπλεκομένου — πανη-

γυρικοῦ inserui, cf. p. 167, 15/16. 57, 5

21 ἀναιρεῖσθαι |

βουλεύονται περὶ τούτου. τοῦτο Wiv

μόνον δὲ τὸ συμβουλευτικὸν ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ δικανικὸν εἶδος ἐπιδέχεται ἡ πραγματικὴ· πᾶσαι γὰρ αἱ τῶν παρὰ νόμων γραφαὶ πραγματικῆς στάσεώς εἰσιν. πᾶσα δὲ συμβουλή ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης περὶ τούτων γίνεταί  
 5 γενικῶς· περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, περὶ πόρου χρημάτων, περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς χρημάτων, περὶ οἰκισμοῦ πόλεων ἢ κατασκαφῆς, περὶ μεταναστάσεως, περὶ νόμων, περὶ τιμῆς. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν ὄρω περὶ τιμῆς γίνεταί ἡ ζήτησις, ὅταν τις ἀξιοῖ τιμᾶσθαι τύραννον  
 10 διώξας ἢ προσκτεθῆσάμενός τινα πόλιν, ἰστίον ὅτι ἐν ὄρω μὲν ἡ ζήτησις περὶ τὸ πρᾶγμα γίνεταί, εἰ τὸ διῶξαι μόνον τὸν τύραννόν ἐστι τυραννοκτονία ἢ τὸ πείσαι Φίλιππον ἀποδοῦναι Ἀμφίπολιν προσκτεθῆσθαι πόλιν ἐστίν, ἵνα εἰ τοῦτο γένοιτο φανερόν τῆς προση-  
 15 κούσης ὁ αἰτῶν τύχοι τιμῆς· ἐν δὲ τῇ πραγματικῇ φανεροῦ τοῦ πράγματος ὄντος ἡ σκέψις γίνεταί περὶ τοῦ ποῖαν τινὰ λαβεῖν χρῆ τὸν αἰτοῦντα δωρεάν. εἰδὼ δὲ καὶ περὶ τιμωρίας ἐν πραγματικῇ ἀμφισβητήσεις, ὡς ἐπ' ἐκείνου ἐξῆν ἐν πολέμῳ μισθωσάμενον ἕτερον  
 20 ἐκπέμπειν ἀνθ' ἑαυτοῦ, πολέμου καταλαβόντος ἐξέπεμψέ τις ἄλλον ἀνθ' ἑαυτοῦ μισθωσάμενος, ἀριστεύσας ἐκεῖνος κατὰ τὸν νόμον ἔλαβε τὴν δωρεάν, ἐτέρου πολέμου καταλαβόντος ἐξέπεμψεν αὐτὸν ὁμοίως μισθωσάμενος, ἔλιπε τὴν τάξιν καὶ νόμον κελεύοντος κολάζε-  
 25 σθαι τὸν λιπόντα τὴν τάξιν ἀντιπροβάλλονται ἀλλήλους

1 δεικανικὸν V      4 cf. Arist. rhet. A. 1359<sup>b</sup> 20 (rh. ad Alex. 1423<sup>a</sup> 23) || τούτω V      7 πόλεως Wiv 722, 21 ||  
 περὶ μεταναστάσεως om. Wiv      10 προσκτεθῆσάμενος V  
 12 cf. p. 123, 16      13 προκτεθῆσθαι V      15 [ὁ α]ἰτῶν V ||  
 τιμῆς ἐν δὲ Wiv 723, 6]      τινες δὲ ἐν V      18 πραγματείας,  
 πραγματεῖ lin. del., V

ὅ τε ἐκπέμφας καὶ ὁ ἐκπεμφθεὶς· τοῦτο δὲ τὸ ζήτημα  
 τινές φασὶ γνώμης στοχασμὸν τῶ πλείστοις ἐν αὐτῶ  
 λογισμοῦς ἐμφαίνεσθαι στοχαστικούς, ὥσπερ καὶ ἐν  
 τοῖς πολιορκουῦσι καὶ βουλευομένοις εἰ χρὴ εἰσελθεῖν  
 ἀνοιξάντων τὰς πύλας τῶν πολιορκουμένων· ἔστι δὲ 5  
 πραγματικῆς ἀγράφου κατὰ στοχασμὸν ἐχούσης τὴν  
 ζήτησιν. καθόλου δὲ χρὴ γινώσκειν, ὅτι πολλὰ προ-  
 βλήματά ἐστιν ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται, ἅπερ ὑπὸ  
 μίαν ἀντικρὺς ἀνάγειν στάσιν οὐχ οἶόν τε, ὥσπερ καὶ  
 τόδε νόμος τὸν στρατηγὸν τὸς καταστείχοντας φυ- 10  
 γάδας ἀναιρεῖν, διδύμων ἀδελφῶν τὸν ἕτερον φυγόντα  
 εἰργεν ὁ νόμος κατιέναι, τὸν ἕτερον συναποδημήσαντα  
 μόνον εἶτα ἐπανιόντα ἀπέκτεινεν ὁ στρατηγὸς ὡς  
 φυγάδα καὶ κρίνεται φόνου· τοῦτο γὰρ καὶ γνώμης  
 ἂν τις εἴποι στοχασμὸν καὶ συγγνώμην. 15

Διαιρεῖται δὲ ἢ τε ἔγγραφος καὶ ἢ ἀγραφος πραγ-  
 ματικῇ τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις, ἅπερ ἔστι πέντε, τὸ  
 νόμιμον τὸ δίκαιον τὸ συμφέρον τὸ δυνατὸν τὸ πρέ-  
 πον· ἐν δὲ τῇ ἀγράφῳ ἀντὶ τοῦ νόμιμον τὸ ἔθος  
 παραληφόμεθα. ἐκ δὲ τούτων καὶ <αί> ἀντιθέσεις ἐν 20  
 αὐτῇ κινουῦνται, ἐκ [δὲ] τοῦ νόμιμον μὲν αἱ νομικαί,  
 ἐκ δὲ τοῦ δικαίου καὶ συμφέροντος αἱ δικαιολογικαί,  
 οἶον 'ἀλλ' ἄξιον τὰς αἰτίας λέγειν', 'ἀλλ' ἄτοπον τόδε  
 τι ποιήσαντά με κρίνεσθαι'. καὶ τὸ ὀρικὸν δὲ ἐν  
 αὐτῇ κινεῖται καὶ πλατύνεται οἷς περὶ ἑκάστον τόποις 25  
 εἰρήκαμεν. ἐκ δὲ τοῦ συμφέροντος αἱ ἀντιστατικαὶ  
 κινήθησονται. ἔτι δὲ κάκεινο ἰστέον, ὡς ἀπὸ τριῶν

8 cf. p. 124, 10. 17 || ἅπερ | f. 91<sup>r</sup> | ὑπὸ V 13/14 ὡς φυγάδα  
 ὁ στρατηγὸς Wiv 724, 2 16 Wiv 711 20 αἱ Wiv 711, 18]  
 om. V 21 δὲ delevi; δὲ τοῦ om. Wiv 22 καὶ τοῦ Wiv  
 25 αὐτῇ Wiv 711, 22] αὐτῶ V || περὶ αὐτοῦ τόποις Wiv  
 27 τῶν τριῶν Wiv

τούτων τόπων ἐν τῇ πραγματικῇ χρῆ τὰς ἀντιθέσεις  
 κινεῖν, ἀπὸ προσώπων ἀπὸ πραγμάτων ἀπὸ καιρῶν, ἢ  
 ἐκ πάντων ἅμα ἢ τινῶν· οἷον μετὰ τὴν Πλαταιέων  
 κατασκαφὴν νόμον εἰσφέρουσι Λακεδαιμόνιοι πόλιν  
 5 Ἑλληνίδα μηκέτι κατασκάπτεσθαι, ἐνταῦθα γὰρ ἀπὸ  
 μὲν τοῦ προσώπου ἐμπεσεῖται ἤδη ἄλλὰ πικροὶ τινες  
 ὄντες Λακεδαιμόνιοι καὶ πόλιν Ἑλληνίδα κατασκάψαν-  
 τες οὐ δίκαιοι περὶ τούτου νομοθετεῖν, ἀπὸ δὲ τοῦ  
 καιροῦ ἄλλ' ἐν τῷ πολέμῳ ἤμιστα προσήκει νομοθε-  
 10 τεῖν, γνώμης γὰρ σωφρονούσης οὐ τετραγαμένης ἔκ-  
 γονος ὁ νόμος, ἀπὸ δὲ τοῦ πράγματος ἄλλ' ἢ Πλα-  
 ταιέων παράνομος ἄλωσις οὐ συγχωρήσει βέβαιον  
 εἶσθαι τὸν νόμον'.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ πραγματικὴ περὶ μελλόντων ποι-  
 15 ουμένη τὴν ζήτησιν οὔτε προβολὴν οὔτε διήγησιν  
 ἐπιδέχεται, εἴπερ ἢ τε προβολὴ καὶ ἢ διήγησις τῶν  
 γεγονότων ἢ ὡς γεγονότων ἔκθεσιν περιέχουσιν, ἀλλ'  
 ἀντὶ τούτων τὴν κατάστασιν ἔξει συνδεικτικὴν οὔσαν  
 τῶν τε προοιμίῶν καὶ τῶν ἀγώνων. τρόποι δὲ κατα-  
 20 στάσεως εἰσι IB, ὡς Ἀψίνης ἐν τῇ περὶ τῶν μερῶν  
 τοῦ λόγου τέχνῃ φησίν, οὓς χρῆ διασκευασμένους  
 ἀκριβῶς κατ' ἐκείνους ποιεῖσθαι τὰς καταστάσεις·  
 μάλιστα δὲ τὸ παρ' Ἰσοκράτους εὖ ἐχόντως εἰρημένον  
 ἐν τῇ τέχνῃ μνημονευτέον ὡς ἑπισκοπητέον ἐν τῇ  
 25 καταστάσει τό τε πρᾶγμα καὶ τὰ πρὸ τοῦ πράγματος  
 καὶ τὰ μετὰ τὸ πρᾶγμα καὶ τὰς διανοίας, αἷς ἐκάτε-  
 ρος τῶν ἀγωνιζομένων τόδε τι πέπραχεν ἢ μέλλει

5 ante γὰρ 2 litt. er. V      6 ἀντίθεσις ἤδη Wiv 712, 8  
 9 τῶ om. Wiv      19 ἀγώνων | f. 91<sup>v</sup> | τρόποι V      20 Aps.  
 1 348, 15—23 Sp. cf. p. 65, 7      24 ὡς ἐπισκοπητέον] ὥσπερ  
 σκοπητέον V; ὡς σκοπητέον Wiv 712, 25      27 χρώμενος ante  
 τόδε p. 65, 6 (om. Syr. 1 25, 6)

πράττειν, καὶ τούτων τοῖς συμβαλλομένοις ἡμῖν χρη-  
στέον'.

Τελικὰ δὲ κεφάλαια κυρίως μὲν ἐστὶ τρία, ὡς καὶ  
ἐν προγυμνάσμασιν ἡμῖν εἴρηται, εἴ γε καὶ τρία τῆς  
ῥητορικῆς ἔγνωμεν εἶδη, ὧν τοῦ μὲν δικανικοῦ τέλος 5  
τὸ δίκαιον, τοῦ δὲ συμβουλευτικοῦ τὸ συμφέρον, τοῦ  
δὲ πανηγυρικοῦ τὸ καλόν· τούτων δὲ ἕκαστον ὑπο-  
διαίρειται εἰς τὰδε, τὸ μὲν δίκαιον εἰς τε τὸ νόμιμον  
καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἔθος, τὸ δὲ συμφέρον εἰς χρή-  
σιμον ἀναγκαῖον δυνατὸν ῥάδιον ἐκβησόμενον, τὸ δὲ 10  
καλὸν εἰς τε τὸ πρόπον καὶ τὸ ἔνδοξον.

Τὸ μὲν οὖν νόμιμον πλατύνεται τῇ τε γνώμῃ τοῦ  
νομοθέτου καὶ τοῖς περιστατικοῖς μορίοις καὶ νόμοις  
ἑτέροις, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στε-  
φάνου τὸ νόμιμον διὰ νόμων ἑτέρων ἐπλάτνουν — 15  
ἔθηκε δὲ τὸ νόμιμον ἐξ ἀρχῆς· οὐ γὰρ ὡς ἕτεροί  
φασιν ἐν μέσῳ τοῦ λόγου· ἀφ' οὗ γὰρ τὴν πολιτείαν  
τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν περὶ τὸν δῆμον εὐνοίαν ἐξετάζει,  
οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ ἢ τὸ νόμιμον κατασκευάζει· τοῦ  
γὰρ Αἰσχίνου τὸ Κτησιφῶντος ψήφισμα παρὰ τρεῖς 20  
γεγράφθαι λέγοντος νόμους, πρῶτον μὲν ὅτι ψευδῆ  
γέγραφε περὶ Δημοσθένους γράμματα γράψας ὅτι  
εὐνοὺς - νόμος δὲ ἐστὶν ὁ κωλύων ψευδῆ εἰσφέρειν  
γράμματα -, δεύτερον δὲ μὴ ἐξεῖναι ἐν τῷ θεάτρῳ  
στεφανοῦσθαι ἀλλ' ἐν πυκνί, τρίτον τὸν ὑπεύθυνον 25  
μὴ στεφανοῦσθαι, πρῶτον ἐξετάζει Δημοσθένης τὸν  
περὶ τοῦ μὴ ψευδῆ γράφειν νόμον καὶ δεικνύσει διὰ  
τῆς αὐτοῦ πολιτείας τὴν γε εὐνοίαν ὡς οὐ ψευδῆ

12 Wiv 724 || H 164, 10 19 τὸ νόμιμον Wiv 725, 6] τὸν  
νόμον V 24 θεάτρῳ Wiv 725, 11 (om. τῷ)] θεάτρῳ V  
28 γε] τε VWiv || ὡς οὐ Wiv 725, 15] καὶ ὡς V



γέγραφε Κτησιφῶν ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἀληθῆ· ἀφ' οὗ  
 γοῦν τόπου τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας ἄρχεται καὶ τῆς  
 εὐνοίας, ἀπ' ἐκείνου καὶ τοῦ νομίμου τὴν ἐξέτασιν  
 ποιεῖται· ἐπιδεικνυσι γὰρ ὡς οὐ παράνομον τὸ ψήφισμα  
 5 Κτησιφῶντος μὴ ψευδῆ γράμματα περὶ Δημοσθένους  
 περιέχον ὡς εὐνοὺς τῇ πόλει ἀλλ' ἀληθῆ —. ζηλώσω-  
 μεν οὖν τὸν Δημοσθένην πλατύνοντες τὸ νόμιμον,  
 καθάπερ ἐκεῖνος ἐν τε τῷ περὶ τοῦ στεφάνου καὶ ἐν  
 τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους καὶ πρὸς Λεπτίνην. πλατυ-  
 10 νοῦμεν δὲ τὸ νόμιμον καὶ ἀπὸ τῶν προσώπων καὶ  
 τῶν πραγμάτων, ἀπὸ προσώπων μὲν τίς ἐστὶν ὁ γρά-  
 φων πολεμεῖν ἢ βοηθεῖν καὶ τίσι καὶ πότε καὶ πῶς,  
 ἀπὸ δὲ πραγμάτων διὰ τί χρῆ πολεμεῖν ἢ βοηθεῖν.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ἐγγράφῳ πραγματικῇ τὸ νόμιμον  
 15 ἐμπίπτει, ἔπειτα δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἔθος, ἐν δὲ τῇ  
 ἀγράφῳ τὸ μὲν νόμιμον οὐκ ἐμπίπτει, τὸ δὲ ἔθος  
 ἀντὶ αὐτοῦ παραληψόμεθα. ἔθος δὲ ἐστὶν, ὅπερ ἢ  
 χρόνος ἐκράτουνεν ἢ ὡς συμφέρον αἰ τῶν πολλῶν  
 ἐκύρωσαν γινώμαι. διαφέρει δὲ νόμος ἔθους τῷ τὸ  
 20 μὲν ἄγραφον εἶναι τὸν δὲ ἐγγραφον, καὶ τὸ μὲν  
 καθόλου τὸν δὲ ἐπὶ μέρους, καὶ τὸ μὲν φύσει τὸν δὲ  
 θέσει τι . . . . . παρὰ τινων. πλατύνεται δὲ  
 τόποις ἕξ, διὰ τε τῆς πατρίου πολιτείας, ὅπερ ἐστὶ  
 τὰ παρ' ἡμῖν ἔθνη, καὶ διὰ παραδειγμάτων, τουτέστιν  
 25 εἰ τινες ἄνδρες ἄριστοι τετυγχῆασι παρ' ἡμῖν δωρεᾶς,  
 καὶ ἀπὸ τῶν εὐνομουμένων πόλεων καὶ τῶν παρ'

3 ἐκείνου | f. 92<sup>r</sup> | καὶ V      6 ζηλώσωμεν Wiv 725, 20  
 12 fors. καὶ πότε καὶ πῶς del.      14 H 164, 10 sq.      17 Wiv  
 727      20 τὸν δὲ Wiv 728, 2] τὸ δὲ V || τὸ μὲν Wiv] τὸν μὲν  
 V      22 θέσει τι [lac. 1, 2 cm.] παρὰ τινων V; θέσει· ζητεῖ-  
 ται δὲ καὶ ἐπὶ τούτου, τίνες τε τοῦτο ἔθεσαν καὶ παρὰ τίνων  
 Wiv 728, 3      25 τετυγχῆασι V

αὐτοῖς ἀρίστων, καὶ ἀπὸ τῶν περὶ τοὺς ἥρωας τιμῶν, ἔτι δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ βαρβάρους τιμηθέντων καὶ ἀπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐπαράτων. τοῦτο δὲ ἰκανῶς Ἀριστείδης ἐν τῷ Περικλεῖ ἐπλάτυνεν, ὃν ἀξιοὶ τις ἀποστήναι τῆς προσηγορίας τοῦ Ὀλυμπίου κατέχοντος τοῦ 5  
λοιμοῦ κατάλογόν τε τῶν προγόνων ποιούμενος καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν διεξιὼν καὶ τὴν παλαιὰν πολιτείαν ἀννυμῶν καὶ δεικνὺς ὡς οὐδεὶς πώποτε ἄνθρωπος ὦν ὄνομα θεῶν ἔλαβεν. καὶ τὸν μὲν Ἀριστείδου Περικλέα παράδειγμα ἔξομεν περὶ τοῦ μὴ δεῖν τοῖς μὴ 10  
κατὰ ἔθος οὔσι κεχρησθαι, εἰς δὲ τὸ μὴ χρῆναι λύειν τὰ ἔθη τὸν πρὸς Λεπτινήν Δημοσθένους. λύεται δὲ τὸ ἔθος τοιωσδε, ὡσπερ ἐπὶ Κλέωνος τοῦ ἀξιούontos καλεῖσθαι Πυθίου μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ, πρὸς γὰρ τὴν ἀντιθεσιν τὴν ὅτι 'καινὰ αἰτεῖς' ἀπαντήσῃ ὁ Κλέων 15  
λέγων 'ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὸν βίον ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα παρηλθεν οὐδὲ τέλειον ἕκαστον εὐθύς ἀνεφάνη, ἀλλὰ μὴ πρότερον ὄντα κατὰ μέρος ἤρξατο γίνεσθαι· οὕτω καὶ τέχνηαι ἠϋξήθησαν καὶ τὰ πράγματα εἴληφε τὰς ἐπιδόσεις' καὶ παραδείγματα ἐπάξει νόμων τεχνῶν 20  
ιατρικῆς κυβερνητικῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν τοιούτων. ἕκαστα δὲ τούτων κατὰ ἔνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν εἰσάξομεν.

Τὸ δὲ δίκαιον ὁ μὲν θεῖος Πλάτων εἰς τε τὸ ὄσιον καὶ τὸ δίκαιον ὁμωνύμως τῷ γένει διαιρεῖ ἐν 25  
τῷ Ἐυθύφρονι, καὶ ἔστιν ἡ τοιαύτη ἀκρίβεια φιλο-

1 αὐταῖς Wiv 6 τε Wiv 728, 14] τὸ V 8 ἄνθρωπος  
ὦν V] ἀνθρώπων Wiv 10 παράδειγμα σαφεῖς Wiv  
13 post κλέωνος lac. 3 cm. (fin. vers.) V 16 οὐδὲ | f. 92v |  
πρὸς V 20 ἐπιδόσεις Wiv 729, 7] ἀποδ[ό]σεις, ex ω, V  
24 Wiv 731 || H 164, 22 || Plat. Euthyph. 12 E 25 [δ]μωνύ-  
μως, ex ω, V

σοφωτέρα τὸ μὲν ὄσιον τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν ἀπονέ-  
 μουσα τὸ δὲ δίκαιον τοῖς συστοίχοις. οἱ δὲ ῥήτορες  
 ἀδιαίρητον ἔωντες αὐτὸ ἅτε τὸ περὶ τὰ ἀνθρώπινα  
 καθήκον αὐτοῦ μάλιστα θεωροῦντες πλατύνουσιν αὐτὸ  
 5 καθάπερ ἐν ταῖς δικαιολογίαις· ἐν γὰρ πάσαις ταύταις  
 πολυτρόπως τὸ δίκαιον ἐξετάζεται ὃ τε κρινόμενος τοὺς  
 ἀκολούθους ἀπὸ τῶν ἐξῆς κεφαλαίων ἐπάγει λογισμούς,  
 ὁ μὲν φεύγων δίκαιον εἶναι τὸ γεγονὸς ἀποφαινόμενος,  
 ὁ δὲ διώκων ἄδικον αὐτὸ διὰ τῶν ἐναντίων  
 10 λογισμῶν ἀποδεικνύων. ἐν μὲν γὰρ ἀντιλήψει λέγον-  
 τος <τοῦ φεύγοντος> εἰ τύχοι ὡς 'κατὰ φύσιν γελᾶσας  
 οὐκ ὀφείλω κρίνεσθαι' ἐξετάζομεν πότερον ἀφεῖναι τὸν  
 τοιόνδε δίκαιον ἢ μὴ, ἐν δὲ ἀντιστάσει ὁμοίως ὁ φεύγων  
 ἐρεῖ 'οὐ δίκαιόν ἐστιν ἐμὲ κρίσιν ὑπέχειν ὑπὲρ σοῦ  
 15 πεποιηκότα', ἐν δὲ μεταστάσει ἄλλου αἰτίου ὄντος, ἐν  
 δὲ ἀντεγκλήματι τοῦ πεπονθότος ὑπάρχοντος ἀξίου  
 παθεῖν ἢ πέπονθεν, ἐν δὲ συγγνώμῃ τῆς ἀνάγκης τῆς  
 ἀγνοίας ἢ τινος ἄλλου κρείττονος βιασαμένου. ἔτι δὲ  
 πλατύνεται τὸ δίκαιον ταῖς εὐλόγοις αἰτίαις· ταύτας  
 20 δὲ διαιρετέον τῇ τε κατὰ πρόσωπον σχέσει καὶ τῇ  
 κατὰ πράγματα καὶ μερικῶς τῇ ἐκβάσει, οἷον τῇ μὲν  
 κατὰ πρόσωπον σχέσει εἰ φίλοι οἱ τὴν συμμαχίαν  
 αἰτοῦντες ἢ ἐχθροί, ἀδικούμενοι ὑφ' ἐτέρων ἢ ἐπι-  
 βουλευόντες ἄλλοις, ὑπὲρ οἰκείας ἀγωνιζόμενοι ἢ τὴν  
 25 ἄλλοτριαν διασῶσαι σπεύδοντες· ἐκ τούτων γὰρ καὶ  
 τῶν τοιούτων τὸ κατὰ τὰ πρόσωπα δίκαιον ἐπισκεψό-

4 αὐτοῦ V] αὐτοὶ Wiv 731, 22 5. δικαιολογίαις Wiv  
 6 fort. ἐξετάζει ὁ κατήγορος, ὃ τε (vel ὁ δὲ) κρινόμενος . .  
 ἐπάγει 11 τοῦ φεύγοντος Wiv 732, 4] om. V 12 (cf.  
 p. 95, 23) || ὀφείλω V 14 ἐστιν ἐμὲ] εἶναι με V 24 οἰ-  
 κείας Wiv 732, 17] οἰκείας V 25 διασῶσαι V; fort. δηῶσαι  
 26 τὰ om. Wiv

μεθα. ὁ δὲ Θουκυδίδης βιαιότερον κατασκευάζων τὸ  
 δίκαιον ἐν τῇ Κερκυραίων δημηγορίᾳ καὶ μὴ δυνά-  
 μενος εἰπεῖν ὅτι 'ὡς φίλοις οὔσι βοηθητέον' - οὐ γὰρ  
 συμμαχήσαντες ἦσαν Ἀθηναίοις οἱ Κερκυραῖοι - ἐκ  
 τῆς τοῦ ἐναντίου ἀποφάσεως μεθοδεύσας εἰσήγαγεν 5  
 αὐτὸ λέγων 'ὡς οὐκ ἐχθροῖς οὔσι βοηθήσατε'. φησὶ  
 γὰρ οὕτως 'εἶτα ἐν ἀδικήματι θήσονται πεισθέντων  
 ὑμῶν ἃ δεόμεθα. πολὺ δὲ ἐν πλείονι αἰτία ἡμεῖς μὴ  
 πείσαντες ἔξομεν· ἡμᾶς μὲν γὰρ κινδυνεύοντας καὶ  
 οὐκ ἐχθροὺς ὄντας ἀπώσεσθε, τῶνδε δὲ οὐχ ὅπως 10  
 κωλυταὶ ἐχθρῶν ὄντων καὶ ἐπιόντων γενήσεσθε, ἀλλὰ  
 καὶ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς δύναμιν πρόσλαβεῖν περι-  
 όψεσθε, ἣν οὐ δίκαιον'. τῇ δὲ κατὰ πράγματα σχέσει,  
 ὅταν τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἐξετάζωμεν, οἷον  
 εἰ δίκαιον τοῖς μὴ συμμαχήσασι βοηθεῖν ἢ τοῖς ἀδι- 15  
 κοῦσιν ἐπικουρεῖν ἢ τοὺς εὐεργετήσαντας λυπεῖν ἢ τὰ  
 ἐναντία, ὡς καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ Κορινθίων δημη-  
 γορίᾳ 'καίτοι δίκαιοί γέ ἐστε μάλιστα μὲν ἐκποδῶν  
 στηῖναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μὴ, τούναντίον ἐπὶ τούτους  
 μεθ' ἡμῶν ἰέναι· Κορινθίοις μὲν γε ἔνσπονδοί ἐστε, 20  
 Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πάποτε ἐγένεσθε'.  
 εἰ δέ γε λυποῖ ἡμᾶς τὸ κατὰ πρόσωπον δίκαιον,  
 ἐπὶ τὸ κατὰ πράγματα μόνον φευξόμεθα, ὡς καὶ  
 Ἀριστείδης ἐν Καλλιξένῳ πεποιήκεν· λυποῦντος γὰρ  
 αὐτὸν τοῦ κατὰ πρόσωπα δίκαιου - οὐ γὰρ ἡδύνατο 25  
 λέγειν δίκαιον εἶναι θάπτειν τοὺς μὴ ἀνελομένους τὰ

2 δυνάμενος V 4 οἱ om. Wiv || κερκυραῖοι | f. 93<sup>r</sup> | ἐκ  
 V 7 Thuc. 1, 35 9 πείσαντες ὑμᾶς Thuc. || post γὰρ 2 litt.  
 er. V 11 κωλυταὶ Thuc. Wiv] κωλύεται V || γενήσεσθαι V  
 12/13 περιόψεσθαι V 15 δίκαιον καὶ Wiv 733, 17  
 15/16 ἀδικουμένοις Wiv 733, 18 17 Thuc. 1, 40 18 καίτοι  
 Thuc. Wiv] καὶ τὸ V 23 φευξόμεθα Wiv 734, 2

νανάγια πρὸς ταφήν τῶν ἐν Ἀργινοῦσαις πεπτωκό-  
των - ἐπὶ τὸ κατὰ πράγματα δίκαιον ἐχώρησε καθόλου  
τὸν λόγον εἰσάγων καὶ φησιν ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βου-  
λεύεσθε εἰ χρὴ τινα θάψαι τῶν τετελευτηκότων'. τοῦ  
6 δὲ κατὰ τὰς ἐκβάσεις τόπου ἐφαψόμεθα μόνον ἐν τῷ  
δικαίῳ, ἐν δὲ τῷ συμφέροντι τὴν πλατύτητα αὐτοῦ  
τηρήσομεν. ἡ δὲ τοῦ δικαίου λύσις ὡς καὶ ἀνωτέρω  
εἰρηται κατὰ μίαν τῶν δικαιολογικῶν γίνεταί στα-  
σεων, οἷον ἐπ' ἐκείνου τοῦ ζητήματος φυγάδες πόλιν  
10 ἔκτισαν καὶ γράφει τις στρατεύειν ἐπ' αὐτούς, λεγόν-  
των γὰρ ἡμῶν μὴ δίκαιον εἶναι περιορᾶν κατοικιζο-  
μένους τοὺς φυγάδας καὶ τρόπον ἕτερον καταγόνας  
ἑαυτοὺς ἀντιτεθήσεται ἡμῖν ἀντιληπτικὸν τόδε ἄλλ'  
οὐδεὶς κεκόλυκε νόμος κτίζειν ὅποι βούλοιντο τοὺς  
15 φυγάδας πόλιν'.

Τὸ δὲ συμφέρον διαιρεῖται μὲν εἰς τε τὸ χρησίμον,  
ὃ καὶ ἐκ περιουσίας καλοῦσι, καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον καὶ  
τρίτον τὸ ἐκβησόμενον· θεωρεῖται δὲ ἐν κτήσει ἀγα-  
θῶν, ἐν φυλακῇ ἀγαθῶν, ἐν ἀπωλείᾳ κακῶν, ἐν  
20 φυλακῇ τοῦ μὴ προσελθεῖν τὰ κακά, ἐν συγκρίσει  
(ἀγαθῶν, ἐν συγκρίσει) ἀτόπων. ληψόμεθα δὲ ταῦτα  
ἐπὶ μὲν τῶν καθ' ἓνα ἀπὸ ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἀπὸ  
τῶν ἐκτός - ἔστι δὲ κατὰ μὲν ψυχὴν καλὰ αἰ ἀρεταὶ  
δηλονότι ἀνδρεία φρόνησις δικαιοσύνη σωφροσύνη καὶ  
25 ὅσα τούτων ἔχεται, κακὰ δὲ δειλία ἄγνοια (ἀδικία  
ἀκολασία καὶ τὰ ὅμοια), κατὰ δὲ σῶμα καλὰ μὲν ἰσχύς

14 ὅπου Wiv || βούλοιντο τοὺς Wiv 734, 18] βούλοικό τ[οῦ]ς,  
ex 4, V 15 πόλεις Wiv 16 Wiv 738 || H 164, 25 18 τρέ-  
τον | f. 93<sup>v</sup> | τὸ V 19 ἀπολείαι V; ἀποβολῇ Wiv. rhet. ad Alex.  
1422<sup>a</sup> 6 21 ἀγαθῶν ἐν συγκρίσει Wiv 738, 14] om. V 22 τῶν  
Wiv 738, 15] τὸν V 25 ἀδικία — 26 ὅμοια inserui, cf. Wiv  
738, 18; κακὰ δὲ ἄγνοια ἀκολασία ἀνελευθερία καὶ τὰ ὅμοια

ὑγίεια κάλλος, κακὰ δὲ ἀσθένεια νόσος αἰσχος, ἐπὶ δὲ  
 τῶν ἐκτὸς καλὰ μὲν φίλοι χρήματα περιφάνεια δόξα,  
 κακὰ δὲ ἐχθροὶ ἔνδεια καταφρόνησις ἀδοξία -, ἐπὶ δὲ  
 πόλεως ἀντὶ μὲν τῶν ἀπὸ ψυχῆς παραληψόμεθα νόμων  
 θέσιν πολιτείας εὐταξίαν, ἀντὶ τῶν ἀπὸ σώματος τείχη 5  
 νεώρια ἱερῶν κατασκευὴν πεζοὺς ὀπλίτας ἰππέας καὶ  
 ναυτικόν, ἀντὶ δὲ τῶν ἐκτὸς χρήματα συμμαχους  
 δόξαν. ἐξετάσομεν δὲ τὸ συμφέρον διὰ τόπων ἐπτά,  
 ἀπὸ τοῦ τοῖς ἐχθροῖς κακοῦ ἡμῖν δὲ ὠφελίμου, ἀπὸ  
 τοῦ τοῖς ἐχθροῖς ἡδέος ἡμῖν δὲ ἀσυμφόρου, ἀπὸ τοῦ 10  
 σφόδρα δεῖν ἐκείνων ἀντέχεσθαι ὑπὲρ ὧν πόρους τε  
 παμπόλλους ἐπονήσαμεν καὶ χρήματα ἀνηλώσαμεν, ἀπὸ  
 τῆς πάντων ἀνθρώπων ἢ τῶν πλειόνων κρίσεως, ἀφ'  
 ὧν οἱ ἐχθροὶ θαναμάξουσιν, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν  
 μὴ ψέγεσθαι, ἀπὸ <τῆς> τῶν ἐνδόξων κρίσεως. διπλῆ 15  
 δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ συμφέροντος ἐξέτασις ἢ μὲν τὸ χρήσι-  
 μον κατασκευάζουσα ἢ δὲ τὸ ἀναγκαῖον, οἷον χρή-  
 σιμον μὲν Ἀθηναίοις Κερκυραίους ποιήσασθαι συμ-  
 μάχους διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ δύναμιν, οὐ μέντοι  
 σφόδρα ἀναγκαῖον, Ὀλυνθίους δὲ συμμαχους προσλα- 20  
 βεῖν ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ Φίλιππος σὺν ἐκείνοις στρα-  
 τεύσῃ κατὰ τῆς πόλεως. χρήσιμον δὲ ἢ τοῦ ἀναγκαίου  
 ἐξέτασις καὶ μάλιστα χώραν ἔχει ἐν ταῖς δυσκολίαις  
 τῶν πραγμάτων, ὅταν ἐπὶ πόρους ἢ δαπάνας ἢ ἄλλο  
 τι τῶν δυσχερῶν παρακαλῶμεν τοὺς ἀκούοντας· ἐνθα 25  
 καὶ ἢ τοῦ ἐκβησομένου ἐξέτασις ἀναγκαία ὡς εἰ μὴ  
 τάδε πράξομεν, τάδε ἡμᾶς καὶ τάδε περιστήσεται τὰ

περι

2 ἐπιφάνεια, περι man. rec., V 6 καὶ om. Wiv 738, 26  
 12 [παμ]πόλλους (παμ sup.) ἐπονήσαμεν V 15 τῆς Wiv  
 739, 8] om. V 17 κατασκευάζουσα Wiv 739, 10] ἐξετάξουσα  
 V 27 πράξομεν Wiv 739, 19] πράξωμεν V || ἡμᾶς | f. 94<sup>r</sup> | καὶ V

SYRIANUS II, ed. Rabe.

12

δεινά', ὅπερ ὁ Δημοσθένης ἐν Ὀλυμπιακοῖς ποιεῖ κατασκευάζων οἷα συμβήσεται τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ μὴ βοηθήσειαν Ὀλυμπίοις· φησὶ γὰρ 'εἰπέ μοι· τίς αὐτὸν καλύσει δεῦρο βαδίζεις; Θηβαῖοι; μὴ λίαν πικρὸν  
 5 εἰπεῖν ἢ καὶ συνεισβάλλουσιν ἐτοίμως. - ἀλλὰ Φωκεῖς; οἱ τὴν οἰκίαν οὐχ οἷοί τε ὄντες φυλάττειν, ἂν μὴ βοηθήσητε ὑμεῖς; - ἢ ἄλλος τις;' πολλάκις δὲ οἱ ῥήτορες καὶ τὸ χρήσιμον μεθοδεύοντες ἀναγκαῖον περὶ ὧνται δεικνύναι, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ Κερκυραίων  
 10 δημηγορίᾳ 'τὸν δὲ πόλεμον, δι' ὅνπερ χρήσιμοι ἂν εἴημεν, εἰ τις ὑμῶν μὴ οἰεταὶ ἔσεσθαι, γνώμης ἀμαρτάνει καὶ οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαιμονίους φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ πολεμῆσειν καὶ τοὺς Κορινθίους δυναμένους τε παρ' αὐτοῖς καὶ ὑμῖν ἐχθροὺς ὄντας  
 15 καὶ προκαταλαμβάνοντας ἡμᾶς νῦν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιχειρήσιν'. διττῶν δὲ οὐσῶν τῶν ἀποδείξεων πανταχοῦ ἐν τε γεωμετρίᾳ καὶ διαλεκτικῇ καὶ ῥητορικῇ - ἦτοι γὰρ προηγουμένως ἀποδείκνυμεν ἢ εἰς ἄτοπον ἀπάγοντες, προηγουμένως μὲν οἷον 'διὰ τὸ ἐπιβου-  
 20 λεύειν τῇ πόλει Φίλιππον συμφέρει κησασθαι συμμάχους Ὀλυμπίους', εἰς ἄτοπον δὲ ἀπάγοντες οἷον 'εἰ γὰρ ἐθέλοιτε τῆς ἐλευθερίας ἀπαλλαγέντες καὶ τοῦ τῶν ἄλλων ἡγεῖσθαι δουλεύειν ἑτέροις καὶ ὑποτετάχθαι, μὴ πολεμεῖτε Φιλίππῳ' - διττῶν οὖν οὐσῶν  
 25 ὡς ἔφαμεν τῶν ἀποδείξεων ἔοικεν ἢ μὲν τοῦ χρήσιμου κατασκευῆ τῇ προηγουμένῃ ἀποδείξει, ἢ δὲ τοῦ

3 Dem. 1, 25 4 βαδίζοντα Dem. Wiv 739, 23 (cf. p. 190, 23)

5 ἢ V, om. Dem. Wiv || συνεισβαλοῦσιν Dem. Wiv 9 Thuc. 1, 33 14 ὑμῖν Thuc.] ἡμῖν V 19 et 21 ἀπάγοντες Wiv 740, 10 et 12] ἀνάγοντες V 23 τε ἑτέροις Wiv 740, 14; ἑτέρως V 25 p. 178, 16

ἀναγκαίου τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τῶν φηγορικῶν τῇ εἰς ἄδοξον καὶ ἀσύφορον ἀπαγωγῇ. τὴν δὲ τοῦ χρησίμου καὶ τοῦ ἀναγκαίου ἐξέτασιν ποιησόμεθα τετραχῶς ἑκατέραν, ἐπὶ μὲν τοῦ χρησίμου καταφατικῶς <ἐπὶ δὲ τοῦ ἀναγκαίου ἀντι- 5 φατικῶς> κατασκευάζοντες, οἷον εἰ μὲν ἐλοίμεθα τότε περὶ οὗ ἢ βουλή - συμμαχῆσαι εἰ τύχοι Ὀλυνθίοις -, τὰ ὄντα ἀγαθὰ παραμενεῖ ἐλευθερία ἀσφάλεια, τὰ οὐκ ὄντα προσέσται δόξα σύμμαχοι χρημάτων πρόσοδοι τῶν ἄλλων ἡγεμονία· τὰ παρόντα φαῦλα ἀπωσόμεθα 10 χρημάτων ἔνδειαν συμμάχων ἀπορίαν ἐχθρῶν ἰσχύν, τὰ οὐκ ὄντα φαῦλα οὐ προσέσται ὑπὸ ἐχθρῶν ἠττηθῆναι συμμάχων ἀπορῆσαι καὶ ὅσα τοιαῦτα. <εἰ δὲ μὴ ἐλοίμεθα, τὰ τούτοις ἐναντία συμβήσεται ἡμῖν.> ἢ δὲ τῶν τοιούτων ἐργασία τε καὶ χρῆσις ἔστι μὲν 15 καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν Φιλιππικοῖς τε καὶ συμβουλευτικοῖς, μάλιστα δὲ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν ταῖς δημογορίαις· διὸ καὶ δριμύτατος ἐν αὐταῖς ἔστι διὰ πάντων τῶν εἰρημένων τόπων ἐξετάζειν τὸ χρησίμου ἐπιχειρῶν καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ μετάρων, ὡς εἴρηται πολ- 20 λάκις. τάξομεν δὲ καὶ τὴν ἔκφρασιν ἐν τοῖς τοῦ συμφέροντος λογισμοῖς, ἐὰν μὲν ἐπὶ τι χαλεπὸν δοκοῦν εἶναι παρακαλῶμεν, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῦ συμφέροντος κατασκευῶν, οἷον κινεῖται συνεχῶς ἢ Σικελία καὶ συμβουλεύει τις μετοικεῖν - ἐὰν γὰρ 25

5 καταφατικῶς V] ἀντιφατικῶς Wiv 740, 21 || ἐπὶ — 5/6 ἀν-  
βουλή

τιφατικῶς inserui 7 κρείσις, κρείσις lin. del., V || οἷον συ-  
μαχῆσαι Wiv 8 ἀσφάλεια καὶ Wiv, cf. H 164, 32 10 ἡγεμο-  
νεία V 12 φαῦλα om. Wiv 741, 2 || οἷον ὑπ' Wiv 13 ἀπορῆ-  
σαι | f. 94<sup>v</sup> | καὶ V || εἰ — 14 ἡμῖν Wiv 741, 3] om. V  
16/17 fort. τε καὶ συμβουλευτικοῖς del.



εὐθύς ἐν ἀρχῇ μὴ προτάξωμεν τὴν ἀπὸ τῶν σεισμῶν  
 ἔκφρασιν, οὐδ' <ἂν> ἀνάσχοιντο ἡμῶν τὰ ἄλλα κατα-  
 σκευαζόντων, ὑπομνησθέντες δὲ τῶν φοβερῶν διὰ τῆς  
 ἔκφράσεως εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ πεισθῆναι γενήσον-  
 5 ται -, ἐὰν δὲ περὶ τινος εὐκολωτέρου συμβουλευόμεν,  
 μέσσην τῶν ἄλλων τοῦ συμφέροντος λογισμῶν ἢ καὶ  
 τελευταίαν πολλάκις τάξομεν τὴν ἔκφρασιν αὐξήσιν  
 δι' αὐτῆς τοῖς κατασκευαζομένοις ἐπάγοντες.

Τὸ δὲ δυνατὸν ὁ μὲν Βασιλικὸς ἀξιοῖ μετὰ τὸ  
 10 συμφέρον τάττειν λέγων περιττὸν εἶναι μὴ συμφέρον-  
 τος τοῦ ζητουμένου σκοπεῖν εἰ δυνατόν ἐστιν. ἀλλ'  
 ἀντιστρέφων ὁ λόγος φανεῖται· καὶ γὰρ μὴ δυνατοῦ  
 ὄντος τοῦ προκειμένου περιττὸν ἂν εἴη ἢ τοῦ συμφέ-  
 ροντος ἐξέτασις. χρῆ δὲ μάλιστα τῷ θεῷ Πλάτωνι  
 15 καὶ περὶ τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων τούτων ἀκολουθη-  
 σαι, ἥπερ ἀκείνος ἐν τῇ πολιτείᾳ κέχρηται· δεῖ γὰρ  
 ἐπ' ἐκεῖνο πρότερον ἡγεῖν τὸ κεφάλαιον, ὅπερ μάλιστα  
 διαταράττει τοὺς ἀκρωμένους καὶ προηγουμένους  
 ζητεῖται παρ' αὐτοῖς· ἐν γὰρ τῷ πέμπτῳ τῆς πολι-  
 20 τείας κατασκευάσαι βουληθεῖς, ὅτι τὰ αὐτὰ μετε-  
 λευστέον ἀνδράσι τε καὶ γυναιξὶν ἐπιτηδεύματα, εἶδεν  
 ὅτι τὸ μὲν συμφέρον ἐνταῦθα πρόδηλον ἦν, τὸ δὲ  
 δυνατόν ἐλύπει τὸν λόγον ὡς δυσχερεστέρας ἐν αὐτῷ  
 τῆς κατασκευῆς γενομένης, διόπερ πρότερον τὸ δυνατόν  
 25 κατασκευάσας, ἐφ' ὅπερ κατήπειγεν ὁ λόγος, οὕτως  
 ἐπὶ τὸ συμφέρον ἐτρέπη· πάλιν ἐν τῷ ἔχοντι θεω-

2 ἂν ἀνάσχοιντο Wiv 741, 19] ἀνάσχοιτο (om. ἂν) V  
 4 εὐαγωγότεροι Wiv 741, 21] εὐαγώτεροι V 9 Wiv 747 ||  
 H 165, 6 13 περιττὴ Wiv 747, 5 19 Plat. reip. v 452 E sq.  
 21 αἰδέν Wiv 747, 13 23 [ἐλυ]πει V || δυσχερεστ[έρως] V  
 26 Plat. reip. v 458 A sq.

ρήματι περὶ τοῦ δεῖν κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας  
 λυποῦντος αὐτὸν τοῦ συμφέροντος ἐπ' ἐκεῖνο πρῶτον  
 χωρήσας οὕτως ἐπὶ τὸ δυνατόν ἐτρόπη. φαίνεται δὲ  
 καὶ Δημοσθένης ἐνίοτε τῇ τοιαύτῃ μεθόδῳ κεχη- 5  
 μένος καὶ τοῦ τε καιροῦ καὶ τῶν λυποῦντων ἄριστα  
 στοχαζόμενος καὶ πρὸς ἐκεῖνα πρότερον μετάγων τὸν  
 λόγον· καὶ ἐπὶ ζητημάτων δὲ φανερόν τὸ τοιοῦτον,  
 οἶον Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβουλευεῖ Δη-  
 μοσθένης ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων - γελοῖον  
 γὰρ ἐνταῦθα μὴ πρότερον κατασκευάσαντα τὰ δυνατὰ 10  
 μνήμην τινὰ ποιεῖσθαι τοῦ συμφέροντος -. ἡ δὲ τοῦ  
 δυνατοῦ ἐξέτασις ἐπὶ μὲν τῶν καθ' ἓνα γενήσεται,  
 ὥσπερ ἐπὶ τοῦ συμφέροντος, ἀπὸ ψυχῆς ἀπὸ σώματος  
 ἀπὸ τῶν ἐκτός - ἀπὸ μὲν ψυχῆς εὐορκίας ἐπιορκίας  
 πίστεως ἀπιστίας εὐνοίας φθόνου μεγαλοψυχίας φιλο- 15  
 χρηματίας ἐμπειρίας ἀπειρίας καὶ τῶν τοιούτων, ὅποσα  
 ψυχῆς ἐστὶ πάθη, ἀπὸ δὲ σώματος ῥώμης ἀσθενείας  
 εὐεξίας καχεξίας καὶ τῶν τοιούτων, ἀπὸ δὲ τῶν ἐκτός  
 χρημάτων φίλων <περιφανείας δόξης εἴτε προσόντων  
 εἴτε ἀπόντων -, ἐπὶ δὲ πόλεως ἀπὸ χρημάτων> στρα- 20  
 τιωτῶν ὄπλων συμμάχων τριήρων ἵππων τόπων λιμέ-  
 νων καιρῶν τύχης καὶ τῶν παραπλησίων· ἀπὸ γὰρ  
 τῶν προσόντων ἡμῖν αὐτοῖς ἢ τοῖς ἐναντίοις ἢ πάν-  
 των ἅμα ἢ τινῶν ληψόμεθα τὴν εὐπορίαν εἰς τὴν τοῦ  
 δυνατοῦ κατασκευήν. ὑποδιαιρήσομεν δὲ τὸ δυνατόν 25  
 πρῶτον μὲν ἐὰν ἐγγωρῇ τῷ μὴ χαλεπὸν εἶναι, ἔπειτα

2 πρῶτον | f. 95<sup>r</sup> | χωρήσας V      4 ἐνίοτε] ἐν V (ἐν τῇ  
 om. Wiv)      6 πρότερον Wiv 747, 23] πρότερα V      13 cf.  
 p. 176, 22      16 ὅσα Wiv      19 περιφανείας — 20 χρημάτων  
 inserui      21/22 λιμένων τόπων Wiv      24 εἰς Wiv 748, 11/  
 ἢ V      26 πρ[ῶ]τον V || ἐγγωρῇ Wiv 748, 12] γωρῇ V

τῷ εἰ καὶ χαλεπὸν εἶη ἄλλ' οὖν ἀναγκαῖον καὶ ὅτι δεῖ  
 ὑπὲρ τῶν χρηστῶν καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν  
 καὶ ὅτι ὑπὲρ τοῦ μὴ χαλεπωτέροις περιπεσεῖν ἀντι-  
 ληπτέον τῶν πραγμάτων, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιπ-  
 5 πικοῖς 'εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης μεγάλης  
 καὶ πόνων πολλῶν καὶ πραγματείας εἶναι, καὶ μάλα  
 ὀρθῶς δοκεῖ· ἀλλ' ἐὰν λογίσῃται τὰ τῇ πόλει μετὰ  
 ταῦτα γενησόμενα, ἐὰν ταῦτα μὴ θέλῃ ποιεῖν, εὐθὺς  
 λυσιτελοῦν τὸ ἐκόντας ποιεῖν τὰ δέοντα' καὶ τὰ ἐξῆς,  
 10 εἴτα ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν αὐτῷ ὅτι 'εἰ καὶ χρήσιμον τὸ  
 πολεμεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον' τέθεικεν εὐθέως τὴν  
 τοῦ ἀναγκαίου κατασκευὴν λέγων 'ποῦ οὖν ἀναδυό-  
 μεθα; ἢ τί μέλλομεν; ἢ πότε, ὧ' Ἀθηναῖοι, τὰ δέοντα  
 ποιεῖν ἐθελήσομεν; ὅταν νῆ Δί' ἀνάγκη τις ᾖ. ἀλλ'  
 15 ἦν μὲν ἄν τις ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἀνάγκην εἴποι,  
 οὐ μόνον ἤδη πάρεστιν ἀλλὰ καὶ πάσαι παρελήλυθε,  
 τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δῆπον μὴ γενέσθαι  
 δεῖ', εἴτα τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ κατεσκευάσεν οὕτως  
 'οὐδὲ γὰρ Φεραίοις πρότερον πρὸς τὰ τεῖχη προσ-  
 20 βάλλων ἔφασκε πολεμεῖν οὐδὲ Ὀλυνθίοις ἐξ ἀρχῆς,  
 ἕως ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τὸ στράτευμα παρῆν ἔχων. ἢ  
 καὶ τότε τοὺς ἀμύνεσθαι κελεύοντας πόλεμον ποιεῖν  
 φήσομεν; οὐκοῦν ὑπόλοιπον δουλεύειν· οὐ γὰρ ἄλλο  
 γε οὐδέν ἐστι μετὰ τὸ μῆτε ἀμύνεσθαι μῆτε ἄγειν  
 25 ἡσυχίαν ἔασθαι'. ἐπὶ δὲ τούτοις κατασκευάζειν χρῆ  
 καὶ τὸ ῥᾶδιον· αὐξήσεις γὰρ τοῦ δυνατοῦ ἢ τοῦ ῥάστου

3/4 ἀντιληπτέον τῶν πραγμάτων om. H 165, 10 4 Dem.  
 8, 48 8 θέλει V 10 αὐτῷ Wiv 748, 22] αὐτοῖς V 11 ἐπι-  
 γερκεν εὐθέως Wiv 12 λέγων | f. 95v | ποι V 12 Dem. 8, 50 - 51  
 17 ἀπεύχεσθαι Dem.] ἀπέχεσθαι V 19 Dem. 8, 59  
 19/20 προσβάλλων Dem. cf. Wiv 749, 6] προσβαλῶν V

ἀπόδειξις, καὶ πᾶν μὲν ῥάδιον δυνατὸν, οὐ πᾶν δὲ  
 δυνατὸν ἤδη καὶ ῥάδιον. εἰσάξομεν δὲ αὐτὸ οὕτως  
 ὅτι ἡμεῖς μὲν χρημάτων τοσῶνδε καὶ πόνων καὶ  
 στρατείας ἠγείσθε τὰ παρόντα προσδεῖσθαι πράγματα,  
 τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει· καὶ ἐξῆς ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις 5  
 τοῦ ῥαδίου χωρήσομεν· καθόλου γὰρ ἢ δυσχερέϊα τις  
 πρόσσεισι τοῖς συμβουλευομένοις ἢ ῥαστώνῃ· εἰ μὲν  
 οὖν δυσχερέϊα πρόσσειη, διὰ τῶν προειρημένων ποιη-  
 σόμεθα τοῦ δυνατοῦ τὴν κατασκευὴν τελείως ἐκάστου  
 ταῖς ἐργασίαις ἐπεξιόντες, εἰ δὲ εὐκολία πρόσσειη, 10  
 περιττὸν πρὸς τοὺς εἰδότας ὅτι ῥάδιον ἔχει τὴν ἐπι-  
 χείρησιν τὰ πράγματα, περὶ ὧν ἢ βουλή, τοιαύτας  
 ἀποδείξεις καὶ κατασκευὰς ἐπάγειν, ἀλλὰ διὰ βραχέων  
 αὐτοῦ [ῥάδιον] ἐφασάμενοι ὡς μὴ δοκεῖν παντελῶς  
 παραλιμπάνειν ἐπὶ τὴν κατὰ ὑπόθεσιν τρεψόμεθα 15  
 μέθοδον λέγοντες ὅτι ἔει καὶ δυσκολίαν τινὰ συν-  
 ἔβαινε πρόσσειναι τοῖς πράγμασιν, οὐδ' οὕτως ἐχρήθη  
 αὐτῶν ἀποστῆναι· προσήκει γὰρ ὑπὲρ τῶν χρηστῶν  
 καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν· καὶ συστήσομεν  
 τοῦτο ἀπὸ παραδειγμάτων ὅτι ἔει καὶ σύνηθες ὑπὲρ 20  
 τοιοῦτων ἀγωνίζεσθαι τῇ πόλει· καὶ γὰρ τόνδε τὸν  
 πόλεμον - εἰ τύχοι - προθύμως ὑπέστησαν· τελέα  
 δὲ δυνατοῦ κατασκευὴ ἐστὶν ἢ ἐκατέρων ἐξέτασις, τῶν  
 τε ἡμῖν αὐτοῖς προσόντων καὶ τῶν τοῖς ἀντιπάλοις,  
 ὥσπερ Θουκυδίδης πεποίηκεν ἐν τε τῷ Περικλεῖ λέγων 25  
 ἑταῖρα δὲ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐκατέροις ὑπαρχόντων  
 ὡς οὐκ ἀσθενέστερα ἔξομεν, γινώτε καθ' ἕναστον

2 ῥάδιον· εἰσαὶ γὰρ τινὰ καὶ μέσα. εἰσάξομεν Wiv 749, 14  
 4 ἠγείσθαι V 6 τις] τισι V 7 εἰ Wiv 749, 20] ἢ V  
 10 ἐνεργεσίαις Wiv 14 ῥάδιον delevi; Wiv 749, 25· βραχέων  
 τοῦ ῥαδίου 20 δὲ τοῦτο Wiv 25 Thuc. 1, 141 26 ἐκα-  
 τέροις | f. 96<sup>r</sup> | ὑπαρχόντων V

ἀκούοντες. αὐτοῦργοί τε γάρ εἰσι Πελοποννήσιοι καὶ οὔτε ἰδία οὔτε ἐν κοινῷ χρήματα αὐτοῖς ἔστιν, ἔπειτα χρόνιων πολέμων καὶ διαποντίων ἄπειροί' καὶ τὰ ἐξῆς, εἴτα ἐπήγαγε 'καὶ τὰ μὲν Πελοποννησίων τοιαῦτα  
 5 καὶ παραπλήσια τούτοις ἔμοιγε δοκεῖ· τὰ δὲ ἡμέτερα τούτων τε ὧν ἐκείνοις ἐμεμφάμην ἀπηλλάχθαι καὶ ἄλλα οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου μεγάλα ἔχειν' καὶ τὰ ἐξῆς· πάλιν ἐν τῇ Κορινθίων πρὸς Λακεδαιμονίους δημηγορία τοῦτο ποιεῖ λέγων 'οἱ μὲν γὰρ νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπι-  
 10 νοῆσαι ὄξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργω ὃ ἂν γνῶσιν, ἡμεῖς δὲ τὰ ὑπάρχοντά τε σφάζειν καὶ ἐπιγνώναι μηδὲν καὶ ἔργω οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐξικέσθαι· αὐθις δὲ οἱ μὲν καὶ παρὰ δύναμιν τολμηταὶ καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλ-  
 15 πιδες, τὸ δὲ ἡμέτερον τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξιαι καὶ τῆς γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι τῶν τε δεινῶν μηδέποτε οἴεσθαι ἀπολυθήσεσθαι· καὶ μὴν καὶ ἄοκνοι πρὸς ὑμᾶς μελλητάς καὶ ἀποδημηταὶ [καὶ] πρὸς ἐνδημοτάτους'. καὶ ἔστι τοῦτο τῶν δαιμονίως  
 20 τε καὶ συντόμως ἀπηγγελέμενων ἀντιθέτων· καθελῶν δὲ τὰ Λακεδαιμονίων ἠϋξήσε τὰ τῶν Ἀθηναίων ἐναντιῶν ὄντων, διότι λίαν ἐπηρμένους ἑώρα τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ καταφρονοῦντας τῶν Ἀθηναίων, ἡπίε-  
 25 γετο δὲ πρὸς τὸν πόλεμον αὐτοὺς παροξύναι· χρὴ γὰρ τὸν ἔμφρονα ρήτορα θαρροῦντάς τε παρὰ τὸ δέον τοὺς συμβουλευομένους καταπλήξαι φυλαττόμενον εἰς

4 Thuc. 1, 143 5 τούτοις V; τοιούτοις Wiv 750, 17; om. Thuc. (ordine verborum differente) 7 καὶ πάλιν Wiv  
 9 Thuc. 1, 70 || γὰρ V] γε Wiv 750, 21. Thuc. 13 τολμηταὶ καὶ παρὰ γνώμην κινδυνεύουσι καὶ Thuc. 13/14 ἐδέλ-  
 10 πιδες V 17 καὶ V; om. Thuc. et Wiv 751, 5 19 ἀπηγγελέμενων Wiv 751, 6] ἀπηλλαγμένων V 25 φυλ. ἐν τοῦτο εἰς Wiv 751, 12

ἀθυμίαν αὐτοὺς ἐμβάλλειν, ὅπερ καὶ ὁ ῥήτωρ ἐν τρίτῳ τῶν Ὀλυμπιακῶν εὐθύς ἐκ προοιμιῶν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀθύμως διακειμένους ἐγείρει καὶ φρονήματος ἐμπλήσαι φυλάττοντα κἀνταῦθα, ὅπως μὴ προαχθῶσιν εἰς καταφρόνησιν καὶ ῥαθυμότεροι γένωνται. τοῦτο δὲ πρῶτος 5 μὲν Ὅμηρος πεποίηκεν· Ἀχιλλεὺς γὰρ ἐπιστρέφει τὸν βασιλέα βουλόμενος εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν παρόντων φροντίδα πρότερον καταπλήττει λέγων Ἄτρεϊδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας δῖω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ἁμοῦ πόλεμὸς τε δαμαῖ 10 καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς, εἴτα καταπλήξας οὐ συγκεχώρηκε τραπῆναι πρὸς ἀθυμίαν, ἀλλὰ τὴν ἴασιν ἐδειξε πλησίον ὑπάρχουσιν εἰπὼν ἄλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείοιμεν ἢ ἱερεῖα· Δημοσθένης δὲ καλῶς ἐξήλωσεν ἐν τε τῷ προειρημένῳ τρίτῳ τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ 15 ἐναργέστερον ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης ἐκ προοιμιῶν ὄρω μὲν, ὧ Ἀθηναῖοι, τὰ παρόντα πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα καὶ ταραχὴν οὐ μόνον τῷ πολλὰ προεἶσθαι καὶ μηδὲν εἶναι προὔργου περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν' καὶ τὰ ἐξῆς, εἴτα διὰ τούτων καταπλήξας 20 αὐτοὺς ἐπανήγαγε πρὸς τὸ θαρρεῖν λέγων ὅου μὴν ἀλλὰ καίπερ τούτων οὕτως ἐχόντων οἴομαι καὶ πεπεικῶς ἐμαυτὸν ἀνέστηκα, ἂν ἐθέλητε τοῦ θοροβεῖν καὶ φιλονεικεῖν ἀποστάντες ἀκούειν, ὡς ὑπὲρ πόλεως βουλενομένοις καὶ τηλικούτων πραγμάτων προσήκει, ἔξειν 25 καὶ λέγειν καὶ συμβουλεύειν, δι' ὧν καὶ τὰ παρόντα

1 ἐμβαλεῖν Wiv] ἐμβάλλειν V 2 Dem. 3, 1 sq. 4 προ-  
αχθῶσιν Wiv 751, 16] προσαχθῶσιν V 8 A 59 9 παλιμ-  
πλαγχθέντας V 11 συγκεχώρηκεν | f. 96<sup>v</sup> | τραπῆναι V  
13 A 62 15 p. 185, 1 17 Dem. 5, 1 19 προεἶσθαι  
Dem.] προεἶσθαι V 21 Dem. 5, 3 25 ἔξειν Dem.] ἔξειν V

ἔσται βελτίονα καὶ τὰ προειρημένα σωθήσεται'. εἰ δέ τις ἐν τῇ τελείᾳ τοῦ δυνατοῦ ἐργασία μὴ δύναται χρῆσθαι τῇ ἀντεξετάσει, ἑτέρως αὐτὸ μεθοδεύσομεν καὶ διὰ παραδειγμάτων τὸ δυνατόν κατασκευάσομεν,  
 5 ὥσπερ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν 'εἰ δέ τις ὑμῶν, ὧ Ἀθηναῖοι, δυσπολέμητον οἰεται τὸν Φίλιππον εἶναι σκοπῶν τό τε πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνάμεως καὶ τὸ τὰ χωρῖα πάντα ἀπολωλέναι τῇ πόλει, ὀρθῶς μὲν οἰεται, λογισάσθω μέντοι τοῦτο,  
 10 ὅτι εἶχομεν ἡμεῖς ποτε, ὧ Ἀθηναῖοι, Πύδναν καὶ Ποτείδαιαν καὶ Μεθώνην καὶ πάντα τὸν τόπον τοῦτον οἰκεῖον κύκλῳ καὶ πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων ἔθνων αὐτονομούμενα καὶ ἐλεύθερα ὑπῆρχε καὶ μᾶλλον ἡμῖν ἐβούλετο οἰκείως ἔχειν ἢ ἐκείνῳ. εἰ τοίνυν <ὁ>  
 15 Φίλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην, ὡς χαλεπὸν πολεμεῖν ἔστιν Ἀθηναίοις ἔχουσι τοσαῦτα ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας ἔρημον ὄντα συμμαχῶν, οὐδὲν ἂν ὦν νυνὶ πεποιήκεν ἔπραξεν οὐδὲ τοσαύτην ἐκτήσατ' ἂν δύναμιν'.  
 20 Τὸ δὲ ἐνδοξον καλεῖται καὶ πρέπον, ἔστι δὲ πρέπον τὸ καθῆκον ἐκάστῳ, οἷον Ἀθηναίοις τὸ ἐλευθερίας μᾶλλον φροντίζειν ἢ χρημάτων, τὸ συμμαχεῖσθαι τοῖς ἀτυχοῦσι, τὸ τοῖς πρότερον ἡδίκηκόσι κειμένοις ὕστερον μὴ ἐπεμβαίνειν· τὰ δὲ τοιαῦτα καὶ δόξαν ἐπάγοντα  
 25 τοῖς θρῶσι δηλονότι τοῦ ἐνδόξου ἔχεται, τὸ δὲ ἐνδοξον ὑπὸ τὸ καλὸν ἀνακτέον. τὴν δὲ τοῦ ἐνδόξου

1 βέλτιον V; βελτίω Dem. 5 Dem. 4, 4—5 (non est or. Olynth. II); tamen recensio Aldinae (ἐν τῷ πρώτῳ κατὰ Φιλίππου) diffido, Syrianus ipse errasse videtur 8 καὶ τῷ V 9 λογισάσθω Dem. Wiv 752, 18] ἀπολογησάσθω V 11 ποτείδαιαν V 14 ὁ Wiv 752, 20. Dem.] om. V 20 Wiv 755 || H 165, 28

ἐργασίαν διχῶς ἐξετάσομεν 'ποιούντων ἡμῶν τότε τί προσγενήσεται' καὶ 'μὴ ποιούντων τότε τί συμβήσεται', καὶ τούτων ἐκάτερον διὰ τεσσάρων πλατυνοῦμεν τόπων, οἷον 'συμμαχησάντων <μὲν ἡμῶν> Ὀλυνθίοις ἢ οὔσα δόξα παραμενεῖ, καὶ ἢ μὴ οὔσα προσέσται, ἢ 5 οὔσα ἀδοξία ἀπελαθήσεται, ἢ μὴ οὔσα οὐ προστεθήσεται, μὴ συμμαχησάντων δὲ τοῖς κινδυνεύουσιν ἢ νῦν οὔσα δόξα οὐ παραμενεῖ, ἢ μὴ οὔσα οὐ προσέσται, ἢ προσοὔσα ἀδοξία οὐκ ἀπελαθήσεται, ἢ μὴ οὔσα προσγενήσεται'. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς 10 Λεπτίνην φησὶν - ἃ γὰρ οὐ πρόσεστι τοῖς Ἀθηναίοις, ταῦτα φησὶν ἀπαντήσεσθαι, εἰ τὴν ἀτέλειαν ἀφέλαιντο τοὺς εὐεργέτας - 'νῦν γάρ' φησὶν 'οὗτος ὁ νόμος ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν τῇ πόλει περιάπτει δόξαν καὶ οὔτε τῶν προγόνων οὔθ' ὑμῶν ἀξίαν. τρία γὰρ τὰ μέγιστα 15 ὄνειδη κτᾶται, φθονερούς ἀπίστους ἀχαρίστους εἶναι δοκεῖν'. περὶ δὲ τῆς οὔσης δόξης ἐν Ὀλυνθιακῶν δευτέρῳ τάδε φησὶν 'ἀλλ' ἵνα οἱ ἄλλοι τῶν δικαίων τύχωσι, τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀνηλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προεκινδυνεύετε στρατευόμενοι', καὶ πάλιν ἐν τῷ περὶ 20 τοῦ στεφάνου ἐκ παραδειγμάτων κατασκευάζει τὸ ἐνδοξον λέγων 'καίτοι τότε ταῦτα ἀμφοτέρω, Αἰσχίνῃ, οὐχ ὑπὲρ εὐεργετῶν ἐποίουν οὔτ' ἀκίνδυνα ἐώρων. ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα προῖεντο τοὺς καταφεύγοντας ἐπ' αὐτούς, ἀλλ' ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς ἠθέλου τοῖς 25

2 προσγενήσεται | f. 97<sup>r</sup> | καὶ V 4 μὲν ἡμῶν inserui, cf. p. 189, 27 (Wiv hic et lin. 7 συμμαχήσασιν) 5 καὶ om. Wiv 6/7 οὐ προσέσται Wiv; fort. οὐ προσγενήσεται, cf. lin. 10 6 et 9 ἀδοξία Wiv 756, 12 et 14 (cf. H 165, 31)] δόξα V || ἀπελαθήσεται Wiv] ἀπελασθήσεται V 13 Dem. 20, 10 18 Dem. 2, 24 19 ἀνῆλίσκετε, ex α, V 22 Dem. 18, 97 25/188, 1 τοῖς δεινοῖς Wiv 757, 7. Dem.



κινδύνους ἑαυτοὺς διδόναι ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι'.

Κοινή δὲ τῶν τελικῶν κεφαλαίων μέθοδος ἐστὶν ἢ κατὰ ἀντίφασιν εἰσαγωγή· εἰ μὲν γὰρ ἔχοιμεν δεῖξαι, 5 ὅτι δίκαιον ἢ συμφέρον τὸ προκείμενόν ἐστι, τοῦτο κατασκευάσομεν, εἰ δὲ μή, ἐροῦμεν ὅτι οὐκ ἄδικον ἢ οὐκ ἀσύμφορον. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι· μὴ δυνηθεῖς γὰρ κατασκευάσαι, ὅτι δυνατόν ἐστι λυθῆναι τὴν Φιλίππου δύναμιν, ἐπὶ τὴν ἀντίφασιν χωρήσας ἔφη 'μὴ γὰρ ὡς θεῶ νομίζετε ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέσθαι πράγματα ἀθάνατα', οὐκ ἀδύνατον γὰρ λυθῆναι τὴν Φιλίππου δύναμιν ἐν χρόνῳ τὴν γε ἀπὸ τινος ἀρξαμένην χρόνον. εἰ δὲ ὁ ἀντίδικος τῇ ἀντιφάσει χρῆσαιο, ἡμεῖς τὸ κατὰ θέσιν ἀπαιτήσομεν 10 λέγοντες ὡς 'οὐκ ἀρκεῖ τὸ μὴ βλάπτειν μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ συμφέρει δεικτέον'. καὶ γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους αἰσθόμενος τοὺς ἀντιλέγοντας τὸ κατὰ ἀντίφασιν εἰσάγοντας ὅτι 'εἰ καὶ μὴ εὖνους ἐστὶν ὁ Χαρίδημος τῇ πόλει, ἀλλ' οὔτι γε 20 δύσνους', ἐκ προοιμίων εὐθὺς ἀναιρεῖ τὸ τοιόνδε καὶ δεῖξειν ἐπαγγέλλεται κακονούστατον <φάσκων> 'ἐγὼ δ' ἐάνπερ ἂ βούλομαι τε καὶ οἶδα πεπραγμένα ἐκείνῳ δυνηθῶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οἶμαι δεῖξειν οὐ μόνον οὐκ εὐεργέτην ἀλλὰ καὶ κακονούστατον ἀπάντων ἀνθρώπων καὶ πολὺ τούναντίον ἢ προσῆκεν ὑπειλημμένον'. ἔτι γε μὴν κάκεινῃ τῶν τελικῶν κεφαλαίων ἢ μέθοδος κοινή τὸ ποτὲ μὲν καθολικοὺς ἀφορισμοὺς

5 ἐστὶν ex ἐσται V

20 δύσνους | f. 97<sup>v</sup> | ἐκ V  
(init. vers.) || Dem. 23, 6

10 Dem. 4, 8 || νομίζεται V

21 φάσκων Wiv 757, 27] om. V  
24/25 ἀνθρώπων ἀπάντων Dem.

25 προσῆκεν Wiv 758, 4. Dem.] προσήκειν V

προθέντα περὶ τῶν προκειμένων οὕτως ἐπάγειν τὰς  
κατὰ μέρος ἀποδείξεις, ποτὲ δὲ ἐπὶ ταῖς μερिकाῖς  
κατασκευαῖς ἐπάγειν τοὺς ἀφορισμούς· καὶ πολλὰ τῶν  
τοιούτων παρὰ τε Θουκυδίδη καὶ Δημοσθένει τὰ παρα-  
δείγματα, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν προτάξας 5  
τὸν ἀφορισμὸν ἐπάγει τὰς κατασκευὰς ἄλλ' οἶμαι  
παρόμοιον ἔστιν ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων  
κτῆσεως· ἂν μὲν γὰρ ὅσα ἂν τις λάβῃ καὶ σώσῃ,  
μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν, ἂν δὲ ἀναλώσας  
λάθῃ, συνανήλωσε καὶ τὸ μεμνησθαι τῇ τύχῃ τὴν 10  
χάριν. καὶ περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως οἱ μὴ χρησά-  
μενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς οὐδ' εἰ συνέβῃ τι παρὰ τῶν  
θεῶν χρηστὸν μνημονεύουσιν· πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον  
ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προὑπαρξάντων κρίνεται. διὸ καὶ  
σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς, ὧ Ἀθηναῖοι, φροντίσαι, 15  
ἵνα ταῦτα ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις  
ἀδοξίαν ἀποτριψάμεθα'. πάλιν μετ' ὀλίγα περὶ τῶν  
θεωρικῶν χρημάτων τὰς μερικὰς κατασκευὰς εἰπὼν  
ἐπάγει τὸν ἀφορισμὸν ἔστι δὴ λοιπὸν οἶμαι πάντας  
εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. 20  
δεῖ δὲ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι  
τῶν θεόντων'. ἔτι γε μὴν καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ  
ἥττον τόπος κοινός ἔστι τῶν τελικῶν κεφαλαίων.

Ἐπὶ τῷ δὲ ἐκβησόμενον κατὰ ὑπόθεσιν λαμβάνεται'.  
ἀπορήσεις δ' ἂν τις, τίτι διαφέρει τὸ ἐκβησόμενον 25  
<τὸ> κεφάλαιον τῆς ἐν τῷ συμφέροντι ἐκβάσεως, ἐν ἧ  
φαιμεν ὅτι συμμαχησάντων μὲν ἡμῶν τάδε ἀποβήσεται  
μὴ συμμαχησάντων δὲ τάδε· φαιμεν οὖν ὅτι ἐν μὲν

2 μέρος V 6 Dem. 1, 11 10 συνανήλωσε Wiv 758, 15. Dem. 7  
συνάλωσεν V 12 οὐδ' ἢ σ[υ]ν[ε]βῆ V 17 ὀλίγων Wiv 758, 22  
19 Dem. 1, 20 24 Wiv 761 || H 166, 4 26 τὸ inserui

τῇ τοῦ συμφέροντος ἐκβάσει τὰ προσεχῆ ἐξετάζομεν  
 τέλη, ἐν δὲ τῷ ἐκβησομένῳ τῶν ἐκεῖ τελῶν ἐξετασθέν-  
 των τὰ τέλη διασκοποῦμεν. τὴν δὲ διαφορὰν ταύτην  
 ἔδειξεν ἡμῖν Δημοσθένης ἐν πρώτῳ Ὀλυνθιακῶν· τὸ  
 5 μὲν γὰρ συμφέρον ἐξετάζων ἔφη ὅτι 'συμφέρει Ὀλυν-  
 θίοις βοηθῆσαι', εἴτα ἢ ἐκβασίς 'τοῦτο γὰρ ἡμῶν  
 ποιησάντων ἐν Μακεδονίᾳ ἔσται ὁ πόλεμος, μὴ συμ-  
 μαχησάντων δὲ τοῖς Ὀλυνθίοις ἐλθῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα  
 Φίλιππος πολεμήσει τὴν Ἀττικὴν'. καὶ ταῦτα μὲν  
 10 προσεχῆ τῆς ἐκβάσεως τέλη· τὰ δὲ τῶν τελῶν τέλη,  
 ἄπερ εἰς τὸ ἐκβησόμενον ἀνάγομεν, ἐκεῖνα ὅτι 'ἐν  
 Μακεδονίᾳ μὲν πολεμοῦντες πλεῖστα κερδανοῦμεν, ἐν  
 δὲ τῇ Ἀττικῇ τοῦ πολέμου συστάντος τάδε καὶ τάδε  
 ἡμᾶς περιστήσεται τὰ δεινά'. ἄξιον δὲ καὶ ἀπ' αὐτῆς  
 15 ἐκάτερον γνῶναι τῆς λέξεως· τὴν μὲν οὖν τοῦ συμφέ-  
 ροντος ἐκβασίον ἐξετάζων τάδε φησὶν 'ἔτι τοίνυν, ὡ  
 Ἀθηναῖοι, μηδὲ τοῦθ' ὑμᾶς λανθανέτω, ὅτι νῦν  
 αἴρεσίς ἐστιν ὑμῖν, πότερον ὑμᾶς ἐκεῖ χρὴ πολεμεῖν  
 ἢ παρ' ὑμῖν ἐκεῖνον· ἐὰν μὲν γὰρ ἀντέχη τὰ τῶν  
 20 Ὀλυνθίων, ὑμεῖς ἐκεῖ πολεμήσετε καὶ τὴν ἐκείνου  
 κακῶς ποιήσετε τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκίαν  
 ταύτην ἀδεῶς καρπούμενοι· ἐὰν δὲ ἐκεῖνα Φίλιππος  
 λάβῃ, τίς αὐτὸν καλύσει δεῦρο βαδίξεν; Θηβαῖοι; μὴ  
 λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἢ καὶ συνεισβάλλουσιν ἐτοιμῶς. -  
 25 ἀλλὰ Φωκεῖς; οἱ τὴν οἰκίαν οὐχ οἴοι τε ὄντες φυλάτ-  
 τειν, ἂν μὴ βοηθήσητε ὑμεῖς; - ἢ ἄλλος τις;' τὰ δὲ  
 ἀπὸ τοῦ ἐκβησομένου πάλιν ἐξετάζων τάδε φησὶν  
 'ἀλλὰ μὴν ἡλίκα γέ ἐστι τὰ διάφορα ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ

5 ἔφη | f. 98<sup>r</sup> | ὅτι V 9 μὲν τὰ Wiv 761, 21 11 ἄγομεν  
 Wiv 13 τοῦ om. Wiv 16 Dem. 1, 25—26 20 πολεμήσεται  
 V 21 ποιήσεται V 23 cf. p. 178, 4 sq. 28 Dem. 1, 27—28

πολεμείν, οὐ λόγου προσδεῖν ἠγοῦμαι. εἰ γὰρ ὑμᾶς δεήσειεν αὐτοὺς τριάκοντα ἡμέρας μόνας ἔξω γενέσθαι καὶ ὅσα ἀνάγκη στρατοπέδω χρωμένους τῶν ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν - μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ πολεμίῳ λέγω -, πλείον ἂν οἶμαι ζημιωθῆναι τοὺς γεωργοῦν- 5  
 τας ἡμῶν, ἢ ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ χρόνον δεδαπάνησθε· εἰ δὲ δὴ πόλεμός τις ἦξει, πόσα χρὴ νομίσαι ζημιωθήσεσθαι; καὶ πρόσσεσθ' ἢ ὕβρις καὶ ἔτι τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττω ζημίας τοῖς γε σώφροσιν. πάντα δὲ ταῦτα δεῖ συνιδόντας ἅπαν- 10  
 τας βοηθεῖν καὶ ἀπαθεῖν ἐκεῖσε τὸν πόλεμον, τοὺς μὲν οὖν εὐπόρους, ἵνα ὑπὲρ τῶν πολλῶν ἂ καλῶς ποιοῦντες ἔχουσι μικρὰ ἀναλίσκοντες τὰ λοιπὰ ἀδεῶς καρπῶνται, τοὺς δὲ ἐν ἡλικίᾳ, ἵνα τὴν τοῦ πολεμείν ἐμπειρίαν ἐν τῇ τοῦ Φιλίππου χώρα κτησάμενοι φο- 15  
 βεροὶ φύλακες τῆς οἰκείας ἀκεραίου γένωνται, τοὺς δὲ λέγοντας, ἵνα αἱ τῶν πεπολιτευμένων αὐτοῖς εὐθυναὶ θάδια γένωνται'. καὶ προτρέψαι δὲ καὶ ἀποτρέψαι ἱκανωτάτη ἐστὶν ἢ τοῦ ἐκβησομένου ἐξέτασις, διόπερ ἐπιμελῶς αὐτῇ κεχρησθαι προσήκει. 20

Χρὴ δὲ καὶ τὰς γνώμας ἐν ταῖς συμβουλαῖς ἐξετά-  
 ζειν, τὴν τε οἰκείαν, μεθ' ἧς ἐπὶ τὸ συμβουλεύειν ἀπήντηκε, καὶ τὰς τῶν ἀντιλεγόντων, μεθ' ἧς ἕκαστος ἐναντιοῦσθαι ἐπιχειρεῖ, ἔτι δὲ καὶ τὰς τῶν ἀκουόντων, δι' ἃς ἐπὶ τὸ προθεῖναι τὴν βουλὴν ὤρμησαν· ἱκαναὶ 25  
 γὰρ αὐταὶ καὶ συστήσαι καὶ διαβαλεῖν τὰ πρόγματα.

6 ἡμῶν Dem. 8 ἔτι ἢ τῶν Dem. 9 ἐλάττων Dem.  
 10 συνιδόντας Dem.] συνιδότας V; an legit Syrianus συνει-  
 δότας? 12 οὖν om. Dem. || ὦν καλῶς Dem. 13 ἔχο|υσι|  
 V 14 καρπῶνται V || καρπῶνται ἀδεῶς Dem. || ἵνα | f. 98' |  
 τὴν V 15 κτησάμενοι <sup>β</sup>χώραι <sup>α</sup>V 23 ἀπήντησε Wiv  
 762, 14

Διαφέρει δὲ συμβουλή προτροπῆς, ὅνπερ τρόπον  
καὶ τοῦ ὅλου τὸ μέρος - ὅλον μὲν γάρ τι ἢ συμβουλή,  
μέρος δὲ ἢ προτροπή -, καὶ τῷ τὸ μὲν περιέχειν  
τὸ δὲ περιέχεσθαι. ἔτι διαφέρει παραίνεσις  
6 συμβουλῆς τῷ τὴν μὲν συμβουλήν περὶ ἐνὸς γίνεσθαι  
πράγματος τὴν δὲ παραίνεσιν περὶ πλειόνων,  
καὶ τῷ τὴν μὲν συμβουλήν πρὸς πρᾶξιν τινα τῶν  
ἔξωθεν γίνεσθαι - πότερον ἄξιόν ἐστι τόδε <τι>  
πράττειν ἢ μὴ - τὴν δὲ παραίνεσιν πρὸς ἡθούς ἐν-  
10 ρυθμίαν παραλαμβάνεσθαι, καὶ τῷ τὴν μὲν παραίνεσιν  
πρὸς ἓνα γίνεσθαι τὴν δὲ συμβουλήν πρὸς πολλούς,  
καὶ ἢ μὲν συμβουλή ἀντιλογίαν ἐπιδέχεται, οἷον 'χρη-  
βοηθεῖν Ὀλυνθίοις', ἢ δὲ παραίνεσις οὐ, οἷον 'χρη-  
τὸ θεῖον σέβειν, γονεῖς τιμᾶν'.

15

## XI. ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΙΑΣ.

Ἰκανῶς ἡμῶν ἤδη καὶ περὶ τῆς πραγματικῆς τῆς  
τε ἀγράφου καὶ τῆς ἐγγράφου διεληλυθότων καὶ τὴν  
πλατύτητα τῶν κεφαλαίων ἐκθεμένων ἀναγκαῖον ἂν  
εἶη μετελθεῖν ἐπὶ τὰς νομικάς, αἵπερ λοιπὰ τῶν στα-  
20 σεῶν εἰσιν. ὠνομάσθησαν οὖν νομικαί, διότι περὶ  
νόμους καὶ ῥητά τινα τὴν σύμπασαν ἔχουσι ζήτησιν·  
οὐ γάρ, ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις στάσεσιν οἱ νόμοι καὶ  
τὰ ῥητά πρὸς ἐτέρων ἀπόδειξιν παρελαμβάνοντο, οὕτω  
κάνταῦθα, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν, κἂν περιαιρεθῶσιν οἱ νόμοι,

1 συμβουλή|ς], s. lin. del., V 8 πότερον Wiv 763, 10]  
πρότερον V || τι Wiv] om. V 12 οἷον ὅτι οὐ χρη Wiv  
15 Wiv 797-802 || H 168; cf. 140, 17 23 πρὸς | f. 99r |  
ἐτέρων V

σφάζεται τὰ ἀδικήματα, ἐνταῦθα δὲ τὸ ὅλον κῦρος ἐν τοῖς νόμοις ἐστίν, ὃν σιωπηθέντων οὔτε ἔγκλημα οὔθ' ὄλως ἀδίκημα τὸ λειπόμενον τυγχάνει. ἀνάγονται δὲ πᾶσαι ὑπὸ τὴν ἔγγραφον ποιότητα.

Καὶ πρῶτόν γε περὶ τοῦ ῥητοῦ καὶ τῆς διανοίας 5 λεκτέον, ὅπερ ὠνομάσθη μὲν οὕτως, διότι ὁ μὲν κατήγορος τῷ ῥητῷ ὁ δὲ φεύγων τῇ διανοίᾳ κέχρηται· ὄρος δὲ αὐτῆς ἐστὶν οὗτος ῥητὸν καὶ διάνοιά ἐστι στάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν ὁ φεύγων ῥητῷ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκόντος παραβεβασμένῳ 10 ἐπ' οὐδεμιᾷ ἀδικίᾳ διάνοιαν ἀντιτίθησιν', καὶ γένος μὲν τοῦ ὄρου ἢ στάσις τὰ δὲ λοιπὰ διαφοραὶ χωρίζουσαι αὐτὴν ἀντιστάσεώς τε καὶ συγγνώμης καὶ πραγματικῆς τῆς κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν· ταύταις γὰρ καὶ κοινωνεῖν δοκεῖ. 15

Ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσαι αἱ νομικαὶ μονοειδεῖς εἰσιν, ὥσπερ αἱ τε ἀντιθετικαὶ καὶ ἡ πραγματικῆ· ἔφαμεν γὰρ πολλάκις εἶδη διάφορα γίνεσθαι ἐν ταῖς στάσεσιν ἢ κατὰ ἐναλλαγὴν κεφαλαίων ἢ κατὰ διπλασιασμόν ἢ τάξιν [ἢ] διάφορον, εἰ δὲ μηδὲν τούτων 20 ὑπάρχοι, μονοειδῆς ἂν εἴη ἡ στάσις.

Διαφέρει δὲ τὸ ῥητὸν καὶ ἡ διάνοια ἀντιστάσεως μὲν τῷ τὴν μὲν ἀντίστασιν ἀδίκημα ἔχειν φανερόν καὶ ἐν αὐτοῖς κείσθαι τοῦτο τοῖς προβλήμασι πρόδηλον, ἐν δὲ τῷ ῥητῷ καὶ τῇ διανοίᾳ μήτε ἀδίκημα 25 ἄντικρον ἄλλ' ὡς ἀδίκημά πως εἶναι τὸ γεγονὸς καὶ

νόμοις

2 ὀνόμασιν, ὀνόμασιν lin. del., V || ἔγκλημα Wiv 797, 24 |  
 ἐγκλήματα V 3 τυγχάν[ει], ex η, V 5 τοῦ et τῆς om.  
 Wiv 14 ταύται[s], s sup., V 15 καὶ om. Wiv 798, 7  
 20 ἢ V, om. Wiv 798, 12 26 εἶναι om. Wiv

περιαιρεθέντος τοῦ νόμου ἀσύστατον εἶναι τὸ λειπό-  
 μενον, οἷον νόμος τὸν ξένου εἰς τὸ τεῖχος μὴ  
 ἀνιέναι, πολέμου καταλαβόντος ἀνελθῶν τις ξένος ἐπὶ  
 τὸ τεῖχος ἤριστευσε καὶ κρίνεται μετὰ τὴν νίκην  
 5 νόμου παραβάσεως, οὔτε γὰρ ἀδίκημα τὸ ἀριστεύσαι  
 ἐν πολέμῳ, καὶ περιαιρεθέντος τοῦ νόμου εὐεργέτημα  
 μάλλον οὐκ ἀδίκημα τὸ γεγενημένον, καὶ συκοφάν-  
 τῆς ὁ τὰς εὐθύναις ἐπάγων. τῆς δὲ συγγνώμης διε-  
 νήνοχε τῷ ἐν ἐκείνῃ μὲν ἄκοντα τὸν κρινόμενον  
 10 πεποιημένῳ τοῦτο, διὸ καὶ τὴν κρίσιν ὑπέχει, ἐν δὲ  
 τῷ ῥητῷ καὶ τῇ διανοίᾳ ἐκόντα. τῆς δὲ κατὰ ῥητὸν  
 καὶ διάνοιαν πραγματικῆς διαφέρει ταύτη, ὅτι ἐν  
 ἐκείνῃ μὲν εἰ δεῖ παραβαθῆναι τὸν νόμον ἢ μὴ γίνε-  
 ται [δὲ] ἢ σκέψις, ἐνταῦθα δὲ ὁ μὲν νόμος παρα-  
 15 βέβασται, ζητοῦμεν δὲ εἰ δίκαιον τὸ πεπραγμένον  
 ἢ μὴ.

Διαιρεῖται δὲ κεφαλαίοις τοῖσδε· προβολῇ ῥητοῦ,  
 διανοίᾳ τῇ πρὸς τὸ ῥητὸν αὐτοῦ τοῦ παραβάντος τὸν  
 νόμον, προσδιορισμῷ, διανοίᾳ τῇ πρὸς τὸν διορισμὸν,  
 20 συλλογισμῷ, ὄρω, ἀντιστάσει, μεταλήψει τῇ ἐκ πράγ-  
 ματος, πρὸς τι, ὄρω βιαίῳ, μεταλήψει τῇ ἐκ προσώπου  
 ἐὰν ἐμπίπτῃ.

Αἱ δὲ ἐργασίαι τῶν κεφαλαίων τούτων ἐκ τῶν ἐν  
 ταῖς ἄλλαις στάσεσιν εἰρημένων πρόδηλοι τυγχάνουσι  
 25 πλὴν ἴσως τοῦ προσδιορισμοῦ, ὅσπερ ἐστὶ τοιοῦσδε·  
 τοῦ γὰρ φεύγοντος ἀντιτιθέντος τῇ προβολῇ τὴν  
 διάνοιαν καὶ λέγοντος ὅτι τὸς ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς

9 κρινόμενον | f. 99<sup>v</sup> | πεποιημένα V 14 δὲ V; om. Wiv  
 799, 1 22 ἐμπίπτει V || Wiv 801 25 προσδιορισμοῦ Wiv  
 801, 24] προσδιορισμοῦ V || [ὄ]σπερ, ex ω, V 26 ἀντιθέντος  
 Wiv

πόλεως ἀνιόντας ἐπὶ τὸ τεῖχος τῶν ξένων ὁ νόμος  
 κωλύει ἀνιέναι, οὐχὶ τοὺς ἐπ' εὐεργεσίᾳ, ἀντιτίθησι  
 τὸν προσδιορισμὸν ὁ κατήγορος λέγων ὡς 'οὐδαμοῦ  
 τοῦτο προσδιώρισεν ὁ νομοθέτης ἀλλ' ἀπλῶς ἀπειργεῖ  
 τὸν ξένον τῆς ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνόδου'.

5

## XII. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΝΟΜΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀντινομία ἐκ μὲν τοῦ ὀνόματος πρόδηλος  
 ὡς ἐναντίωσίν τινα περιέχει νόμων οὐχὶ καθ' αὐτό -  
 ἄτοπον γὰρ τοῦτό γε καὶ πολιτείας οὐκ εὖ διοικου-  
 μένης νόμων ἐναντιότητι δουλεύειν - ἀλλὰ φύσει μὲν 10  
 οὐδαμῶς ἐναντιουμένων ἀλλήλοις κατὰ δέ τινα περι-  
 στασιν ἐναντιοῦσθαι δοκούντων· ὅρος δὲ αὐτῆς οὗτος  
 'ἀντινομία ἐστὶ στάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ  
 μέρους, καθ' ἣν ὁ φεύγων ἕτερον ἀντιτίθησι νόμον  
 τῷ ὑπὸ τοῦ κατηγόρου προτεινομένῳ ὡς παρα- 15  
 βεβασμένῳ'. ἴδιον δὲ ἀντινομίας τὸ δύο νόμων ὄντων  
 ἢ τριῶν ἢ ὄσων δὴ ποτε ἓνα πάντως παραβεβάσθαι ἢ  
 ἑνὸς μόνου ὄντος νόμον μέρος μὲν τι αὐτοῦ παρα-  
 βεβάσθαι μέρος δὲ μὴ. καὶ ἐν ῥητῷ δὲ <καὶ> διανοία  
 παραβεβάσθαι ἀνάγκη τὸν νόμον, περὶ οὗ ἡ κρίσις· 20  
 εἰ γὰρ μίῃ παραβεβασμένος εἴη, ἀλλὰ βουλή προ-  
 κέοιτο πότερον δεῖ παραβαίνειν ἢ μὴ, οὔτε ῥητὸν καὶ  
 διάνοια οὔτε ἀντινομία συστήσεται ἀλλὰ πραγματικῇ

1 τῶν ξένων Wiv 801, 27] τὸν ξένον V 2 εὖ[1 litt. er.]  
 εργεσίαι V 3 προσδιορισμὸν V 6 Wiv 815—820 || H 169—  
 171; cf. H 141, 6 8 περιέχονσα τῶν νόμων Wiv 815, 14  
 15/16 παραβεβασμένῳ V 16 ἀντινομίας | f. 100<sup>r</sup> | τὸ V  
 17 ὄσων δὴ ποτε Wiv 815, 23] ὄσων ποτε V 18 μὲν τι Wiv  
 815, 24] μέντοι V || αὐτοῦ om. Wiv 19 καὶ Wiv 815, 25]  
 om. V 22 πότερον Wiv 815, 27] πρότερον V



κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν καὶ πραγματικὴ κατὰ ἀντι-  
 νομίαν, διόπερ οὔτε Ἑρμογένει οὔτε Μητροφάνει τῷ  
 τούτου ἐξηγητῇ πεισόμεθα ἀντινομικὰ λέγουσιν εἶναι  
 τὰ ζητήματα ἐκεῖνα, τῆς μὲν κατὰ δύο νόμους τόδε  
 5 νόμος τὸν ἀποκήρυκτον μὴ μετέχειν τῶν πατρῶων  
 καὶ νόμος τὸν ἐπιμείναντα χειμαζομένη νηὶ δεσπότην  
 εἶναι αὐτῆς, ἀποκήρυκτος ἐπέμεινεν ἐν χειμαζομένη  
 πατρῶα νηὶ καὶ ἀξιοῖ δεσπότης εἶναι αὐτῆς, εἴργει δέ  
 τις ὡς πατρῶας· τῆς δὲ κατὰ ἓνα νόμον ἀντινο-  
 10 μίας τόδε νόμος τὴν βιασθεῖσαν ἢ γάμον ἢ θάνατον  
 αἰρεῖσθαι τοῦ βιασαμένου, δύο τις κόρας κατὰ ταῦτον  
 ἐβιάσατο, καὶ ἡ μὲν γάμον αὐτοῦ ἢ δὲ θάνατον αἰ-  
 ρεῖται· ἐν ἑκατέρῳ γὰρ τούτων βουλή πρόκειται πότε-  
 ρον δεῖ παραβαθῆναι νόμον ἢ ποῖον νόμου μέρος,  
 15 ἐχρῆν δὲ ὡς ἔφαμεν ἤδη παραβεβάσθαι. διόπερ ταῦτα  
 μὲν πραγματικῆς κατὰ ἀντινομίαν ἐροῦμεν τὰ ζητή-  
 ματα, παράδειγμα δὲ ἀντινομίας μὲν τῆς κατὰ δύο  
 νόμους ἔστω τόδε νόμος τὸν μὴ θάψαντα τὸν αὐ-  
 τοῦ πατέρα τῆς πατρῶας ἐλαύνεσθαι χάρας μηδενὸς  
 20 τῶν ἐκείνου μετασχόντα καὶ νόμος τὸν ἀποδόμενον  
 τὰ ὄπλα ἄτιμον εἶναι, πένης τις τελευτήσαντος αὐτῷ  
 τοῦ πατρὸς ἀποδόμενος τὰ ὄπλα ἔθαψε τὸν πατέρα  
 καὶ ὑπάγεται τῷ ἑτέρῳ τῶν νόμων· τῆς δὲ κατὰ ἓνα  
 νόμον ἀντινομίας παράδειγμα τόδε νόμος τὸν λυπή-  
 25 σαντα τοὺς αὐτοῦ πατέρας εἰ τελευτήσειεν ἄταφον  
 μένειν, ἔχων τις γυναῖκα καὶ υἱὸν ἀπεδήμησεν, ὑπὸ  
 καταποντισταῖς γενόμενος ἐδήλωσε τοῖς οἴκοι περὶ

1 πραγματικὴ om. Wiv 816, 3 || cf. H 141, 6 sq. 7 fort.  
 ἐν delendum 14 μέρος νόμον Wiv 15 p. 195, 15. 18  
 17 μὲν τῆς V; μὲν om. Wiv 816, 15; fort. τῆς μὲν 19/20 τῶν  
 ἐκείνου μηδενὸς Wiv 23 ὑπάγεται | f. 100<sup>v</sup> | τῶι V

λύσεως, ἡ γυνὴ συνεχῶς ἐντυγχάνουσα τοῖς γράμμασι καὶ δακρύνουσα τῶν ὄψεων ἐστερήθη, καταλιπὼν ὁ παῖς παρὰ τῆ μητρὶ τὴν οὐσίαν καὶ πρὸς τοὺς καταποντιστάς ἀπελθὼν ἀντέδωκεν ἐναντὸν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς, ἐν δεσμοῖς ἐτελεύτησεν, ἐρρίφη κατὰ τῆς θαλάσσης, 5 προσηνήχθη τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν πατέρων τὸ σῶμα, καὶ ὁ μὲν πατὴρ βούλεται θάπτειν, ἡ δὲ μήτηρ ἀντιλέγει· ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν κατὰ τὴν μητέρα μέρος παραβέβασται - λελύπηται γὰρ παρ' αὐτοῦ ὡς τυφλὴν καταλιπόντος -, τὸ δὲ κατὰ τὸν πατέρα σῶόν ἐστιν. 10

Διαιρεῖται δὲ ἡ ἀντινομία κεφαλαίως τοῖσδε· προβολαῖς δύο τῆ μὲν τοῦ κατηγοροῦ τῆ δὲ τοῦ φεύγοντος, διανοαῖς δύο - οἱ δὲ προσδιορισμοὶ καὶ αἱ δευτέραι διάνοιαι ὄροι τε καὶ συλλογισμοὶ διὰ τὸ ἐξισάζειν ἐκλείπουσιν -, ἀντιθέσει συγγνωμονικῆ <ἦ> 15 ἀντιστατικῆ, μεταλήψει, τοῖς πρὸς τι διπλοῖς - ὧν τὰ μὲν σύγκρισιν ἔχει τὰ δὲ τὸ περιέχον ἐξετάζει καὶ περιεχόμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀποδομένου τὴν πανοπλίαν καὶ θάψαντος τὸν πατέρα· ἐρεῖ γὰρ ὁ φεύγων ὡς θάψας μὲν τὸν πατέρα διὰ τοῦ ἀποδόσθαι τὰ ὄπλα 20 πάλιν ἐτέρων εὐπορήσει ῥαδίως ἢ τῷ σώματι καμῶν ἢ φίλων χαρισαμένων, ἄταφον δὲ περιδῶν οὐδ' ἐπὶ τῆς πατρίδος ἔτι μένειν ἠδύνατο· ὥστε ὁ μὲν περὶ τῆς ταφῆς νόμος περιέχει τὸν περὶ τῶν ὄπλων, ὁ δὲ περὶ τῶν ὄπλων ὑπὸ τοῦ ἐτέρου περιέχεται -, βιαίως 25 ὄρω, μεταλήψει τῆ ἐπὶ πρόσωπον.

5 ὧν ἐτελεύτησεν Wiv 817, 4      9 παρ' ] κατ' V  
10 καταλιπόντος Wiv 817, 8 | ἀπολιπόντος V      11 Wiv 819  
13 προσδιορισμοὶ V      15 ἦ Wiv 820, 1; om. V      18 τὸ περι-  
εχόμενον Wiv 820, 3      21 εὐπορήσει V      22 fort. οὐδ' ἂν  
ἐπὶ      26 πρόσωπον | f. 101<sup>r</sup> | περι συλλογισμοῦ V

## XIII. ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΥ.

Ὁ δὲ συλλογισμὸς ὠνόμασται μὲν ἀπὸ τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν συλλογισμοῦ· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος διὰ τῶν ἀληθῶν ἀποδείξεων κατασκευάζει τὸ ζητούμενον, οὕτω  
 5 καὶ οὗτος διὰ τῶν πιθανῶν λόγων εἰς ταῦτόν ἄγει τὸ ἄγραφον τῷ ἐγγράφῳ· ὅρος δὲ ἐστὶν αὐτοῦ οὗτος ὁ συλλογισμὸς ἐστὶ στάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους, καθ' ἣν διάνοιαν μὲν οὐκ ἀντιτίθεμεν τῷ ῥητῷ, ἄγραφον δὲ τι ὡς ὅμοιον τῷ ὑπὸ τοῦ νόμου  
 10 κεκωλυμένῳ εἰς ταῦτόν ἄγομεν'.

Τοῦ δὲ συλλογισμοῦ ὁ μὲν τις ἐκ τοῦ κατηγοροῦ γίνεται ὁ δὲ ἐκ τοῦ φεύγοντος - ἔφαμεν γὰρ καὶ ἐν τῇ διαιρέσει τῶν στάσεων ὅτι ὁ συλλογισμὸς ἐξ ἐκατέρων γνωρίζεται τῶν μερῶν - γίνεται οὖν ἀπὸ μὲν  
 15 τοῦ κατηγοροῦ, οἷον νόμος τὸν ἐκ πόρου μὴ λέγειν, ἐκ πόρου τις ὧν βούλεται λέγειν καὶ κωλύεται, ἀπὸ δὲ τοῦ φεύγοντος, οἷον νόμος τοὺς μοιχοὺς στίξεσθαι, στίζων τις μοιχὸν ἀπέκτεινε καὶ κρίνεται φόνου, ἐρεῖ γὰρ ὁ φεύγων ὅτι τὸ στίζειν δοῦς καὶ τὸ ἀκόλου-  
 20 θον δίδωσι τὸ κτείνειν'.

Εἶδη δὲ οὐκ ἔχει ὁ συλλογισμὸς, ὥσπερ οὐδὲ αἱ ἄλλαι νομικαί· ἅ γὰρ ἕτεροὶ φασιν εἶδη, ταῦτα τρόποι εἰσίν.

Τῶν δὲ κατὰ συλλογισμὸν προβλημάτων τρόποι  
 25 εἰσὶ τέσσαρες, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἀπὸ τοῦ ἴσου καὶ

1 Wiv 831—836 || H 171—173; cf. H 140, 32 5 οὗτος  
 Wiv 831, 5] αὐτὸς V 6 αὐτοῦ ἐστὶν Wiv 8 ἀντιτίθ[ε]μεν,  
 ex η, V 12 γὰρ V] δὲ Wiv 831, 13 || p. 57, 23—24  
 15 πόρου μὴ] V 19 ὡς ὁ στίζειν διδοῦς Wiv 22 νομικαὶ  
 στάσεις Wiv 831, 21 24 τρέ[π]οι V

ὁμοίου, ἀπὸ τοῦ μείζονος, ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· ἀπὸ  
 μὲν οὖν τοῦ ἐναντίου, οἷον νόμος τὸν λιπόντα τὴν  
 τάξιν ἀναιρεῖσθαι, ἀριστεύσας τις ἀξιοῖ τιμᾶσθαι -  
 τοῦτο δὲ ἔοικε τῇ κατὰ ἀξίωσιν πραγματικῇ - ἀπὸ  
 δὲ τοῦ ἴσου καὶ ὁμοίου, οἷον νόμος τὸν ἐκ πόρου 5  
 μὴ λέγειν, ἐκ πόρου τις ὢν βούλεται λέγειν καὶ  
 κωλύεται - τοῦτο δὲ ἔοικε τῷ ἀντονομάζοντι καὶ τῷ  
 κατὰ σύλληψιν ὄρω - ἀπὸ δὲ τοῦ μείζονος, οἷον  
 νόμος τοὺς καταστείχοντας φυγάδας στίλβεισθαι, στίλβων  
 τις φυγάδας ἀπέκτεινε καὶ κρίνεται φόνου - τοῦτο δὲ 10  
 ἔοικε μεταλήψει τῇ ἀπὸ τοῦ τρόπου, ἔνθα καταλαβῶν  
 τις μοιχὸν ἐπὶ τῇ γυναικὶ ἐμπροσθας τὴν οἰκίαν ἀνεῖλεν  
 ἄμφω - ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλάττονος, οἷον νόμος τοὺς  
 καταστείχοντας φυγάδας ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ θανάτῳ  
 ζημιούσθαι, στρατηγὸς κατιόντας φυγάδας ἐμάστιξε 15  
 καὶ κρίνεται παρανόμου τιμωρίας - ἔοικε δὲ πως καὶ  
 τοῦτο τῇ ἀπὸ τρόπου μεταλήψει -. ἀπλῶς τε εἰπεῖν  
 ὁ συλλογισμὸς ἔοικε κατὰ μὲν τὸ ἐναντίον τῇ κατὰ  
 ἀξίωσιν πραγματικῇ, κατὰ δὲ τὸ ἴσον καὶ ὅμοιον τῷ  
 κατὰ σύλληψιν καὶ ἀντονομάζοντι ὄρω, κατὰ δὲ τὸ 20  
 ἀπὸ τοῦ μείζονος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τῇ ἀπὸ τρό-  
 που μεταλήψει. διαφέρει δὲ τῆς μὲν κατὰ ἀξίωσιν  
 πραγματικῆς, ὅτι ἐν ἐκείνῃ μὲν οὐ πρὸς τι ἐγγραφον  
 ἢ παραθέσις γίνεται ἀλλ' ἐξ εὐθείας τόδε ἢ τόδε ὁ  
 συμβουλευῶν ἀξιοῖ, ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ ἀπὸ τοῦ 25  
 ἐναντίου ἐπιχειρῶν τῇ πρὸς τὸ ἐγγραφον παραθέσει ὁ  
 βούλεται κατασκευάζει· ἔτι ἢ μὲν κατὰ ἀξίωσιν πραγ-

3 λιπὼν τις καὶ ἀριστεύσας Wiv 832, 4 9 et 14 κατα-  
 στείχοντας V 10 φυγάδας om. Wiv 11 sq. cf. p. 154, 14  
 17 τε om. Wiv 832, 14 18 μὲν | f. 101<sup>v</sup> | τὸ V 20 ἴσως.  
 καὶ τῷ ἀντονομάζοντι

ματική ἄγραφός ἐστιν, ὁ δὲ συλλογισμὸς ὑπὸ τὴν  
 ἔγγραφον ἀνάγεται ποιότητα. τοῦ δὲ ὄρου διαφέρει,  
 ὅτι ἐν ἐκείνῳ μὲν ἐστὶ ζήτησις <ιδιότητος>, ἐνταῦθα  
 δὲ ὁμοιότητος· κάκει μὲν τὸ πρᾶγμα ἄδηλόν ἐστιν ὅτι  
 5 ἡρῆ καλεῖν, ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ  
 νόμου διηγορευμένον ἐστὶ δῆλον καὶ τὸ πεπραγμένον  
 φανερόν, ζητοῦμεν δὲ εἰ τὸ πεπραγμένον τῷ ὑπὸ τοῦ  
 νόμου διηγορευμένῳ τυγχάνει ὅμοιον, οἷόν ἐστι  
 κάκεινο νόμος ὀνομαστὶ μὴ κωμωδεῖν, αὐτοπροσώ-  
 10 πους τις εἰσάγων κωμωδεῖ καὶ ὑπάγεται τῷ νόμῳ -  
 ζητοῦμεν γὰρ εἰ τῷ ὀνομαστὶ κωμωδεῖν τὸ αὐτο-  
 προσώπου εἰσάγειν ὅμοιον ἐστὶν -. τῆς δὲ ἀπὸ  
 τρόπου μεταλήψεως διαφέρει, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τὸ μὲν  
 πεπραγμένον ἀνεύθυνόν ἐστιν ὁ δὲ τρόπος τοῦ γεγο-  
 15 νότος ὑπεύθυνος, ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ τὸ γεγονὸς  
 ἄντικρος παρὰ τὸν νόμον ἐστίν· καὶ ἡ μὲν ὑπὸ τε  
 τὴν ἔγγραφον ἀνάγεται ποιότητα καὶ ἐκ μόνου τοῦ  
 κατηγοροῦ γνωρίζεται, ὁ δὲ ὑπὸ τὴν ἔγγραφον τελεῖ  
 καὶ ἐξ ἀμφοτέρων γνωρίζεται τῶν μερῶν.

20 Διαιρεῖται δὲ κεφαλαίοις τοῖσδε· προβολῆ ἐκ πράγ-  
 ματος, προβολῆ ἐκ ῥητοῦ - κέχρηται δὲ τῇ μὲν ἐκ τοῦ  
 πράγματος ὁ διώκων τῇ δὲ ἐκ τοῦ ῥητοῦ ὁ φεύγων -,  
 τῷ ὁμοίῳ συλλογισμῷ, <ὄρω>, γνώμη νομοθέτου,  
 πηλικότητι, πρὸς τι, γνώμης ἐρωτήσει, χρώματι, ἀντι-  
 25 θέσει ἕξωθεν ἐκ τῶν ἀντιθετικῶν κινουμένη, ἔστι δὲ  
 ὅτε καὶ στοχαστικῇ καὶ ὀρικῇ καὶ ἀντιληπτικῇ· πολ-

2 δηλονότι ἀνάγεται Wiv 3 ιδιότητος Wiv 832, 26] om.  
 V 5 καλεῖν αὐτό Wiv 8 [τυγχάνει ὅμοιον οἷον ἐστὶ κα-  
 κείνο] V 9 μὴ sup. V 15 ἀνεύθυνος, α lin. del., V ||  
 γεγονός Wiv 833, 11] γένος V 16 τε om. Wiv 20 Wiv  
 836 23 ὄρω Wiv 836, 7] om. V

λάκις δὲ καὶ μέχρι μόνων τῶν πρὸς τι ἵσταται ἡ  
 διαίρεσις, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκ πόρνης γεγυότος καὶ διμη-  
 γορεῖν κωλυομένου. σχεδὸν δὲ τοῖς αὐτοῖς διαιροῦν-  
 ται κεφαλαίοις ὃ τε ὕρος καὶ ἡ ἀντίληψις καὶ ὁ  
 συλλογισμὸς, διαφέρουσι δὲ τῇ τε τάξει καὶ τῇ διαι- 5  
 ρέσει καὶ αὐτῷ πρό γε ἀπάντων τῷ εἶδει.

#### XIV. ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ.

Τὴν ἀμφιβολίαν Κορνοῦτος πρώτην τῶν ἄλλων  
 ἀξιοῖ τάττεσθαι στάσεων, δι' ἣν κατ' ἀρχὰς ἔφαμεν  
 αἰτίαν· δύο γὰρ εἶναι φησιν ἐν ταῖς στάσεσιν ἀμφι- 10  
 βολίας, τὴν μὲν ἐν πράγμασι τὸν στοχασμὸν λέγων,  
 τὴν δὲ ἐν ῥητοῖς τὴν ἀμφιβολίαν, πρότερα δὲ τὰ ῥητὰ  
 τῶν πραγμάτων, πρότερα ἄρα καὶ ἡ περὶ τὰ ῥητὰ  
 ἀμφιβολία μελετηθήσεται.

Ἄτεροι δὲ ἀσύστατον αὐτὴν εἶναι φασὶ τῷ μηδὲν 15  
 ἔχειν τεκμήριον φανερὸν ὥσπερ καὶ τὸν στοχασμὸν·  
 ἄλλοι δὲ πρὸς τῷ συνεστάναι καὶ εἶδη φασὶν αὐτὴν  
 ἔχειν τὸ κατὰ πνεύματα καὶ τόνους καὶ ὁμωνυμίαν  
 σύνθεσίν τε καὶ διαίρεσιν. ἡμεῖς δὲ συνεστάναι μὲν  
 αὐτὴν φήσομεν, εἶδη δὲ οὐκ ἐροῦμεν ἔχειν διὰ τὴν 20  
 πολλάκις εἰρημένην αἰτίαν, ἀλλὰ τρόπους αὐτὰ φήσομεν  
 τῶν κατὰ ἀμφιβολίαν προβλημάτων.

᾿Ωνόμασται δὲ οὕτως ἡ στάσις ἐκ τοῦ μηδέν τι  
 τελέως φανερὸν πρὸς τὴν τοῦ ζητουμένου σύστασιν

2 διαίρεσις | f. 102<sup>r</sup> | ὡς V 3 δὲ Wiv 836, 12] γὰρ V  
 7 Wiv 843—845 || H 173—174; cf. H 141, 19 8 κορνοῦτος  
 V 9 p. 60, 19 11 πράγμα[σ]ι, ex τ, V 12 νομικῆν  
 ἀμφιβολίαν Graeven coll. p. 60, 21 15 ταύτην Wiv  
 21 αὐτῆς Wiv 843, 13 (codd. Monac.)

μηδέτερον παρέχεσθαι τῶν ἀγωνιζομένων ἅτε ῥητοῦ  
 διάνοιαν ἐξετάζοντας, ἧς πολυσχιδῆς τε καὶ ἀόριστος  
 ἐστὶν ἡ ἐξέτασις. ὄρος δὲ αὐτῆς ἐστὶν οὗτος ἄμφι-  
 βολία ἐστὶ στάσις πολιτικοῦ πράγματος τῶν ἐπὶ μέρους,  
 5 καθ' ἣν τὴν διάνοιαν ἐξετάζομεν τοῦ ῥητοῦ, οἷον  
 τελευτῶν τις κατέλιπέ τινη τὴν οὐσίαν ἐφ' ᾧτε  
 ἀναθεῖναι τῇ πόλει Ἑρακλέα χρυσοῦν ῥόπαλον ἔχοντα,  
 καὶ ὁ μὲν τὸ ῥόπαλον μόνον ἀναθεῖναι βούλεται χρυ-  
 σοῦν, οἱ δὲ τὸν ὅλον Ἑρακλέα φασὶ δεῖν ἀναστῆσαι  
 10 χρυσοῦν· ὁ μὲν γὰρ κατὰ ὑποστιγμὴν ἀναγινώσκει  
 μέχρι τοῦ Ἑρακλέα καὶ οὕτως ἐπάγει ἔχοντα χρυσοῦν  
 ῥόπαλον ἔχοντα, οἱ δὲ μέχρι τοῦ Ἑρακλέα χρυσοῦν  
 ὑποστίζουσιν, εἶτα ἐπάγουσι ῥόπαλον ἔχοντα.

Διαιρεῖται δὲ κεφαλαίως τοῖσδε· προβολῇ ῥητοῦ,  
 15 διάνοια, περιέχοντι καὶ περιεχομένῳ, πηλικότητι, πρός  
 τι, γνώμη νομοθέτου, γνώμης αἰτήσεσι, χρώματι, μετα-  
 λήψει, ἀντιθέσει ἀντεγκληματικῇ τῇ ἐμπιπτούσῃ.

Τρόποι δὲ εἰσι τῶν τῆς ἀμφιβολίας προβλημάτων  
 τέσσαρες, κατὰ πνεῦμα κατὰ τόνους κατὰ ὁμωνυμίαν  
 20 κατὰ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν· ἔστι δὲ κατὰ πνεῦμα  
 μὲν ἀμφιβολία, ὡς τότε κατέλιπέ τις φίλῳ τὴν  
 οὐσίαν ἐφ' ᾧτε τὸν πιστότατον τῶν οἰκετῶν ἔνδεκα  
 ἔτεσι θρῆψαι καὶ ὁ μὲν δασύνων ἔνδεκα ἔτη ἀξιοῖ  
 τραφῆναι, ὁ δὲ ψιλῶς ἀναγινώσκων δέκα ἔτη μόνον·  
 25 κατὰ δὲ τόνους, οἷον ἑταίρα χρυσία εἰ φοροῖη δη-

1 ἅτε ῥητοῦ Wiv 843, 16] ἀπερητοῦ V      2 ἐξετάζοντας  
 Wiv (ἐξετάζοντι codd. Monac.) || πολυσχιδῆς V || ἐστὶ post  
 τε lin. del. V    9 οἱ Wiv 843] ὁ V    12 οἱ Wiv 844] ὁ V  
 13 ὑποστίζουσιν | f. 102<sup>v</sup> | εἶτα V    17 ἀντεγκληματικῇ Wiv  
 844 (codd. Monac.); cf. H 173, 28] ἀντιθετικῇ V  
 19 et 25 τόνον Wiv 844, 3 et 9    25 χρυσία, ex ei, V

μοσία ἔστω, ἐάλω χρυσία φοροῦσα ἑταίρα, καὶ ὁ μὲν  
 παροξυτόνως ἀναγινώσκων δημοσίαν αὐτὴν εἶναι κε-  
 λεύει, οἱ δὲ συνηγοροῦντες ἐκείνη προπαροξυτόνως  
 ἀναγινώσκοντες τὰ χρυσία φασὶ δεῖν εἶναι δημόσια·  
 κατὰ δὲ ὁμωνυμίαν τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἑταῖρος 5  
 Τριτογενεὶ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς· οἱ μὲν εἰς  
 τὴν ἀκρόπολιν ἀξιοῦσι καταφεύγειν κοτίνοις τότε  
 πικνοῖς περιπεφραγμένην, Θεμιστοκλῆς δὲ πρὸς τὰς  
 τριήρεις κελεύει μετασκευάζεσθαι· κατὰ δὲ σύνθεσιν  
 καὶ διαίρεσιν, οἷον τελευτῶν τις κατέλιπέ <τινι> τὴν 10  
 οὐσίαν ἐφ' ᾗτε ἀναθεῖναι τῇ πόλει Ἑρακλῆα χρυσοῦν  
 ῥόπαλον ἔχοντα, ὁ μὲν γὰρ κατὰ διαίρεσιν ἀναγι-  
 νώσκων τὸ ῥόπαλον μόνον βούλεται χρυσοῦν ἀναθεῖ-  
 ναι, οἱ δὲ κατὰ σύνθεσιν ὅλον τὸν Ἑρακλῆα χρυσοῦν  
 ἀξιοῦσιν ἀναστῆσαι τῇ πόλει. 15

1 ἔστ[ω], ex αι, V || χρυσ[ί]α, ex ει, V      4 τὰ χρυσ[ί]α,  
 int. α et χ 1 litt. er., ι ex ει, V || εἶναι δεῖν Wiv      5 οἷον τοῦ  
 Wiv      6 Τριτογενεὶ Wiv 844, 18. Herod. 7, 141] τριτογενεῖαι  
 V      10 τινι Wiv 845, 2; om. V (cf. p. 202, 6)      12/13 ἀνα-  
 γινώσκ[ω]ν, ex ει, V



## I.

- Αισχίνης*. Tim.: π 157, 10. 158, 17. 160, 4 et 11. Ctes.: π 51, 18. Ctes. 77: π 21, 3, 78: π 21, 8. 171: π 25, 21
- Αισχύλος*. sept. 575: π 18, 4
- Ακύλας*. π 35, 2. 37, 26. 39, 8. 41, 12. 43, 13. 50, 24. 55, 6. 56, 21. 60, 24. 128, 23
- Αλκμάν*. fg. 1 B.: ι 61, 20. 45: ι 61, 16
- Αμμόνιος ὁ Λαμπρεύς*. π. βωμῶν: ι 76, 13
- Ἀντίοχος ὁ ἐξ Αἰγῶν σοφιστής*. π 2, 8 et 14
- [*Ἀντιφῶν*. ι 109, 1]
- Ἀριστείδης*. π 1, 13. Callixenus: π 175, 24. Pericles: π 173, 3
- Ἀριστογείτων*. π 3, 21. in Demosth. (?): ι 56, 11
- Ἀριστόξενος*. ι 18, 20
- Ἀριστοτέλης*. π 58, 24. 97, 9. 128, 5. rhet.: π 11, 8. top.: ι 57, 5. *ἐταῖροι ἐξωτερικοί, ἀκροαματικοί*: π 59, 21 sq. metaph. Z. 1039<sup>a</sup> 20: π 55, 10. rhet. A. 1355<sup>a</sup> 21: π 59, 9. rhet. A. 1359<sup>b</sup> 20 (ad Alex. 1423<sup>a</sup> 23?): cf. π 168, 4. ad Alex. 1421<sup>b</sup> 7: π 11, 17. 1422<sup>a</sup> 4: cf. π 176, 17. 1427<sup>b</sup> 12: π 11, 24
- Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός*. π 23, 10
- Ἀριστοφάνης*. παρ.: ι 38, 16
- Ἀρποκρατίων*. π 60, 14
- Ἀρχίλοχος*. ι 47, 22. fg. 15 B.: cf. ι 6, 14. 54: ι 73, 12. 70: ι 31, 4
- Ἀρχύτας ὁ Πυθαγόρειος*. π 58, 23
- Ἀσπάσιος*. ι 66, 10
- Ἀψίνης ὁ Γαδαρεύς*. ι 36, 22 sq. 66, 9. π 11, 8. *περὶ τῶν μερῶν τοῦ πολιτικοῦ λόγου* I 348, 12 Sp. sq.: π 64, 15. 65, 7. 170, 19
- Βακχυλίδης*. fg. 42 B.: ι 47, 4
- Βασιλικὸς ὁ σοφιστής*. π 180, 9. π. ἰδεῶν: ι 13, 1. π. τόπων: ι 57, 6. *τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ὑπομνήματα*: ι 13, 9
- Γοργίας*. ι 51, 12. 64, 20. π 8, 23. epitaph.: ι 90, 19
- Δημάδης*. π 3, 20.
- [*Δημήτριος*. ι 99, 21]
- Δημοσθένης*. ι 7, 3. 9, 3. 12, 17. 13, 24. 15, 9. 29, 11. 49, 6. 55, 6. 60, 6. 64, 23. 67, 7. 68, 10. 84, 2. 87, 1. [104, 19 sq. 107, 2. 109, 1. 112, 3.] π 9, 2. 27, 8. 52, 3. 53, 9. 127, 13. 179, 16. 181, 4. — eius commentatores Basilicus et Zenon: ι 13, 6; Hermogenes: ι 1, 10. π 2, 3. 3, 3. — Olynth. Γ: π 185, 1. cor.: ι 12, 21. π 10, 6. 26, 20. 44, 21. 171, 14 sq. f. leg.:

- π 160, 13. Lept.: ι 66, 8. π 162, 24. 172, 9. 173, 12. Mid.: π 26, 17. 118, 18. Aristocr.: ι 33, 11 et 18. 80, 5. π 111, 14. 172, 9. Timocr.: π 111, 20. Aristog. (?): ι 56, 11. epitaph.: π 9, 11. — Ol. A 1: ι 17, 16. 26, 23. 68, 6. 5: ι 29, 13. 11: π 189, 6. 20: π 189, 19. 22: π 30, 9. 25—26: π 178, 3. 190, 16. 27—28: π 190, 28. Ol. B 4: ι 35, 25. 17: π 30, 18. 24: π 187, 18. Ol. Γ 1: ι 27, 11. Phil. A 1: ι 27, 10. 4—5: π 186, 5. 8: π 188, 10. 27: ι 65, 9. de pace 1: π 185, 17. 3: π 185, 21. Halonn. 45: ι 23, 11. Cherron. 16: ι 75, 12. 79, 4. 48: π 182, 5. 50—51: π 182, 12. 59: π 182, 19. Phil. Γ 22: ι 50, 18. 31: ι 53, 23. Phil. Δ 1: ι 27, 8 et 21. 6: ι 23, 13. cor. 3: ι 26, 19. 39, 10. 7: π 22, 16. 9: ι 35, 15. π 52, 23. 52, 12. 17: π 52, 8. 18: ι 27, 18. 19: ι 58, 13. 21: ι 39, 8. 24: ι 50, 22. 34: π 52, 17. 35: ι 43, 14. 45: ι 28, 2. 48: ι 54, 2 et 21. 68—69: π 28, 7. 71: ι 72, 3. 54, 2. 82: ι 29, 21. 97: π 187, 22. 112: π 109, 11. 119: π 109, 13. ι 87, 8. 129: π 26, 3. 139: ι 59, 14. 170: π 130, 4. 209: ι 59, 15. 242: ι 26, 12. 251: ι 82, 10. 71, 5. 257: π 25, 24. 265: π 31, 8. 303: π 28, 22. f. leg. 4: ι 32, 19. 177—178: π 89, 25. 189: π 31, 11. 199: ι 56, 15. 272: ι 26, 16. 289: ι 16, 20. Lept. 1: ι 17, 21. 67, 1. 10: π 187, 13. ι 35, 16. 14: π 26, 16. 102: π 26, 15. Mid. 1: π 101, 14. 12: π 64, 16. 58: ι 24, 6. 31, 7. 58, 20. 69: ι 74, 1. 71: π 112, 9. 72: π 105, 6 sq. 78: ι 56, 14. 162: π 27, 21. 167: π 27, 24. Androt. 1: ι 64, 5. 64: ι 44, 23. Aristocr. 6: π 188, 21. 8: ι 33, 1. 66: ι 76, 4. 186: ι 81, 7. Timocr. 1: ι 18, 13. 84, 6. 6: ι 27, 15. Aristog. A 15: ι 45, 5. 80: ι 30, 1. 86, 22. Boeot. 1: ι 15, 20. Spud. 1: ι 15, 11. Conon. 4: ι 74, 18. 9: ι 74, 21. epist. 3, 38: ι 49, 13 sq. fg.: ι 36, 11.
- Διονύσιος*. [ι 99, 18. 103, 10] π. *μμήσ*. fg. 2 Vs.: π 5, 1. 3: ι 3, 16. 4: ι 6, 1. 7: ι 10, 13. 8: ι 11, 20. 9: ι 12, 4. 87, 16. π. *συνθ*. 4 (22, 4): ι 48, 3. 11 (57, 9): ι 32, 3. 14 (75, 7): ι 69, 5. 18 (117, 13): ι 23, 5. 18 (119, 1): ι 23, 2. 25 (189, 8): ι 11, 7. 25 (196, 11): ι 11, 16. 30, 10. π. *χαρακτ*. A de Lys. 18 (492, 12): ι 25, 16. 21—25: cf. ι 88—89. de Isocr. 2 (538, 14): ι 10, 21. de Isaeo 20 (628, 12): ι 14, 3. π. *χαρακτ*. B: ι 90, 14
- Εμπεδοκλής*. ι 22, 11
- Ἐπίκουρος*. π. *ἠστορικῆς*: ι 5, 3
- Ἐπίταφος*. cf. ι 6, 10
- Ἐρμογένης*. vita et scripta: π 1—3. 11. [π. *ἰδεῶν*: ι 108—112]
- Ἐναγόρας ὁ φιλόσοφος*. *περὶ τῶν στάσεων*: π 3, 23. 35, 3. 41, 11. 55, 6. 56, 21. 60, 24. 128, 23
- Ἐσθλός*. π 42, 2
- Ἐυριπίδης*. Andr. 166—167: ι 41, 7. 229—230: ι 16, 16. 63, 12. 70, 12. Licymn. fg. 474 N.: cf. ι 6, 11. Or. 729: ι 73, 11

- Ζήνων.* π 60, 11. τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ὑπομνήματα: ι 13, 9  
[*Ζώπυρος ὁ Κλαζομένιος.* π 47, 18 ann.]
- Ἡγήμων.* π 3, 21  
*Ἡρόδοτος.* 8, 84: ι 76, 14. 8, 94 (cf. 84 fin.): ι 76, 20  
*Ἡρακλείων.* ι 18, 20
- Θεόκριτος.* 3, 54: ι 15, 6. 8, 78: ι 15, 5. 15, 17: ι 39, 21. 15, 19: ι 39, 20. 15, 65: ι 39, 20. 15, 88: ι 40, 1. 16, 44: ι 85, 24
- Θουκυδίδης.* ι 42, 15. π 27, 8. 179, 17.—1, 6: ι 47, 5. π 16, 19. 1, 22: ι 14, 22. 1, 32: ι 43, 3. π 29, 4. 1, 33: π 178, 10. 1, 35: π 175, 7. 1, 37: π 53, 14. 29, 12. 1, 40: π 175, 18. 1, 70: π 184, 9. 1, 80: ι 43, 8. 1, 141: π 183, 26. 1, 143: π 184, 4. 2, 18: π 33, 18. 2, 35: ι 43, 6. 2, 60: π 20, 12. 2, 97: ι 38, 13
- Ἰάμβλιχος.* π. κρίσεως ἀρίστου λόγον: ι 9, 11. π. τῆς Πυθαγ. αἰρέσε. 25 (81, 15 N.): ι 22, 4
- [*Ἰππάρχος.* ι 99, 20]  
*Ἰσοκράτης.* ι 10, 20. 17, 4. 29, 10. 64, 22. 67, 8.—*πανηγυρ.*: π 10, 6. 44, 25. *τέχνη*, fg. 5 S.: ι 19, 23. 8: ι 93, 25. 9: ι 25, 3. π 65, 3. 170, 24. 13: ι 28, 8. 30, 15. 32, 2. 67, 11. ad Demon. 6: π 24, 1. 18: ι 51, 13. 29: π 2, 16. eius dictum: ι 85, 11
- [*Ἰωάννης σχολαστικῆς Καισαρεύς.* vol. ι pag. XIV]
- Καικίλιος.* π 11, 9  
*Κόραξ.* π 127, 4
- Κορνοῦτος.* π 60, 19. 201, 8  
*Κράτης ὁ κόων.* π 31, 20  
τῶν κωμικῶν τις. adesp. fg. 129 K.: ι 40, 3
- Λυσίας.* ι 12, 8. 17, 4. 25, 15. 87, 16. 88, 1. [105, 17.]—in Diog. 1—3: ι 88, 15. 4: ι 89, 16. 15, 13
- Μαῖωρ.* π 67, 1  
*Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων.* π 1, 10 et 15  
*Μένανδρος.* π 23, 6. fg. 878 K.: π 22, 13
- Μητροφάνης ὁ Πλατωνικὸς ὁ Ἐρμογένους ἐξηγητής.* π 55, 5. 60, 11. 61, 20. 75, 18. 139, 1. 196, 2
- Μινουκιανός. τέχνη:* π 42, 13. 50, 14. 60, 8. 61, 8 et 25. 99, 1. 101, 20. 103, 25. 127, 22. 128, 18. 138, 13 et 19. 144, 2. 147, 9. 167, 23
- Νέστωρ.* π 7, 5  
τῶν νεωτέρων τις (poëta). ι 16, 18. 63, 13
- Ξενοφῶν.* cyneg. 3, 9: ι 16, 13. 63, 12. 70, 11. Cyrop. VII 3, 8: ι 83, 9
- Ὀδυσσεύς.* π 7, 6  
*Ὅμηρος.* ι 9, 17. A 59—61: π 185, 8. 62: π 185, 13. 286—287: ι 82, 14. 464: ι 16, 24. B 200: ι 4, 17. Γ 108: π 23, 22. Δ 299: ι 94, 24. Z 242: ι 77, 2. Θ 343: ι 17, 1. I 54: π 23, 24. Ξ 347—348: ι 14, 24. O 187: ι 48, 19. P 542: ι 17, 1. X 147: ι 77, 4. δ 71: ι 77, 2. η 112: ι 77, 3. 120—121: ι 75, 6. ι 347: ι 48, 20. ξ 466: π 27, 3. ρ 486: π 8, 1. τ 203: ι 26, 4

- Παλαμήδης.* π 7, 6  
 [Παῦλος. vol. ι pag. XI V]  
*Πίνδαρος.* Ol. 1, 6: ι 41, 9 1,  
 13: ι 41, 12. 2, 7: ι 41, 11.  
 7, 2: ι 41, 9. 9, 100: ι 5, 2  
*Πιπθὲς ὁ Τροϊζήνιος.* π 7, 8  
*Πλάτων.* ι 6, 10 (cf. *Ἐπίχαμος*)  
*Πλάτων.* ι 7, 4. 9, 17. 23, 5 37,  
 14. [104, 19. 112, 3.] π 30,  
 16. Alcib. I 123 B: π 30, 21.  
 apol. 18 A: π 4, 12. 59, 13.  
 conv.: ι 38, 18. 185 C: ι 51,  
 14. 65, 6. [209 CD: ι 98, 10.]  
 Crat. 399 C: cf. π 48, 5.  
 Euthyph. 12 E: π 87, 8. 173,  
 24. Gorg. 448 C: π 9, 2.  
 465 A: ι 4, 12. π 6, 14. 508 C:  
 π 4, 14. leg. I 631 C: π 24, 3.  
 Phaedr. 230 D: ι 75, 4. 241 BC:  
 π 90, 15. 241 D: ι 41, 22.  
 241 E: ι 42, 1. [263 A: π 47,  
 18 ann.] 264 C: ι 85, 1. 269 D:  
 π 4, 16. reip. V 452 E sq.:  
 π 180, 19. 458 A sq.: π 180,  
 26. 473 C: π 17, 6. Tim.  
 27 E sq.: ι 38, 23  
*Πλατωνικοί φιλόσοφοι.* ι 1, 8.  
 cf. π 55, 5  
*Πορφύριος. περὶ τῶν στάσεων:*  
 π 14, 11. ι 93, 10
- [*Πρόκλος ἐν τῷ Πλατωνικῷ:*  
 π 47, 18 ann.]  
*Πρωταγόρας.* π 42, 2  
*Πυθαγόρας.* ι 22, 3 et 11  
*Πυθαγόρειοι.* ι 21, 25. cf. π  
 58, 24  
*Πυθίας.* π 3, 21  
*Πῶλος.* ι 64, 21. *τέχνη:* π 8, 23
- Σαπφώ.* fg. 4 B.: ι 15, 1. 93:  
 ι 15, 2  
*Σιμωνίδης ὁ μελοποιός.* ι 47,  
 3. fg. 147 B.: ι 86, 5. 173:  
 ι 36, 16  
*Σοφοκλῆς.* Oed. R. 928: ι 37, 9.  
 fg.: ι 6, 11 (cf. *Ἐὐριπίδης*)  
*Στωϊκοί.* π 42, 1  
*Σωκράτης.* ι 77, 8. π 19, 22
- Τιμοκλῆς.* fg. 4 K.: ι 50, 7
- Υπερείδης.* Deliac. fg. 71 S.:  
 ι 37, 20. Phryn. fg. 203 S.:  
 π 31, 23. fg. 209 S.: π 91, 13
- Φιλόστρατος.* vit. soph. II 7:  
 π 1, 9  
*Φοίνιξ.* π 7, 5  
*Φωνιλίδης.* 162 B.: cf. ι 6, 12  
 (*ἐν Μιλήτῳ ὁ θεός*)

## RHETORES NOMINATIM NON LAUDATI.

- ἄλλοι.* π 13, 5. 201, 17  
*ἔτιοι.* π 7, 8. 10, 18. 13, 3; 4.  
 22, 8 sq. 34, 8. 35, 2. 92, 11;  
 18. 109, 20. 111, 22. 117, 18.  
 143, 17. 155, 12. 160, 26.  
 162, 16  
 [*ἐνιστάμενοι πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν*  
 (i. e. π. *ἰδεῶν*). ι 108,  
 11]  
*ἔτεροι.* ι 21, 3. π 171, 16. 198,  
 22. 201, 15  
*τῶν κριτικῶν οἱ εὐδοκιμώτατοι.*  
 π 9, 4
- οἱ μὲν — οἱ δὲ —.* π 3, 16. 5,  
 13. 11, 14 sq. 12, 6 sq. 18,  
 17. 35, 15. 46, 3. 47, 7. 58,  
 7. 152, 11. — *οἱ μὲν ἄλλοι.*  
 π 35, 23. — *οἱ μὲν πρὸ ἡμῶν.*  
 ι 10, 4  
*οἱ μεταγενέστεροι.* (post Dion.  
 H.) ι 3, 18. (post Hermog.)  
 π 151, 14  
 [*παροφθγγόμενοι.* ι 98, 23]  
*σοφιστής.* π 3, 25  
*οἱ τεχνικώτερον διεξιόντες.* π  
 127, 7

- τῶν παλαιῶν τεγγογράφων οἱ πλείονες. π 151, 22  
 οἱ τῶν τεγγογράφων ἄριστοι. π 161, 22  
 π 161, 22
- τινίς. π 5, 26. 9, 11. 44, 19.  
 85, 4. 87, 2. 131, 22. 138, 1.  
 139, 18. 152, 3. 156, 7. 158,  
 8. 169, 2

## ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΑ.

- Αἰσχίνης. π 41, 21. 156, 16. —  
 130, 2. — 130, 9. 133, 8. —  
 155, 13. — 164, 4
- Ἀλκιβιάδης. π 83, 27. 24, 15.  
 84, 18. 87, 14. — 165, 7; 17. —  
 165, 9; 19
- Ἀριστοφῶν. π 122, 13 sq. 167, 8  
 (cf. ι 71, 4 sq.)
- Ἀρχίδαμος. π 33, 13. 86, 16.  
 143, 18 sq. 144, 16
- Δημάδης. π 85, 17 sq.
- Δημοσθένης. π 79, 19. — 129,  
 25. — 130, 10. 133, 10. — 164,  
 3. — 165, 3. — 181, 8. — 85, 15
- Ἐπίνορος. π 165, 1
- Θεμιστοκλῆς. π 42, 18. — 122,  
 1. — 163, 10. 203, 8. 123, 23
- Θουκυδίδης. π 135, 20
- ὁ Καλλιμάχου πατήρ. π 164, 24
- Κέφαλος. π 122, 13 sq. 167, 8  
 (cf. ι 71, 12)
- Κλέων. π 146, 3. — 173, 13
- Κροῖσος. π 148, 20
- ὁ Κυνεγείρου πατήρ. π 164, 24
- Μιλτιάδης. π 165, 5
- Νικίας. π 146, 4
- Ξάνθικπος. π 165, 6
- Πανταλέον. π 123, 24
- Πανσανίας. π 96, 10; 18. —  
 122, 1
- Περικλῆς. π 68, 2. 73, 14. 75,  
 12. 77, 1. 80, 12. 83, 21. 88,  
 2. 138, 22
- Πλάτων. π 135, 17
- Ἵππείδης. π 85, 16

## II.

- ἄγραφος*. π 151, 5. 162, 11  
*ἄγον*. ι 86, 4. 64, 6. π 80, 26.  
 111, 19. 157, 7. 170, 19. —  
*ἀγωνιζόμενοι*. π 89, 13. 119,  
 16. — *ἀγωνιστικότερος*. ι 56,  
 21. π 92, 17  
*ἀδίκημα*. π 134, 3. 193, 3  
*ἄδοξον*. π 39, 4. 43, 24. 44, 2  
*ἄδρός*. ι 41, 6. — [cf. *χαρακτήρ*]  
*ἄδύνατον*. π 38, 19  
*ἄθροισίς*. ι 44, 7. 55, 19  
*αἴνγμα*. ι 36, 13  
*αἴτησις γνώμης*, cf. *γνώμη*  
*αἰτία* (προκαταρκτική, τελική)  
 π 75, 5. — *αἰτιῶν ὑπεξαιρέσεις*.  
 π 78, 15. — *αἰτίας μετάθεσις*  
 (= *χωῶμα*). π 34, 16. 83, 8. —  
*εἴλογοι αἰταί*. π 109, 7. 133,  
 25. 174, 19  
*αἰτιάσθαι*. π 134, 13. 151, 14. —  
*αἰτίας*. π 50, 16  
*αἴτιον*. π 50, 15; 24  
*ἀκατάληκτος*. ι 48, 20. 49, 4  
*ἀκατάσπενος*. π 30, 5  
*ἀκηή*. ι 52, 22—55, 4  
*ἀκόσμητος λόγος*. ι 56, 9. 62, 18  
*ἀκύρωσις*. ι 41, 1  
*ἄληθεια*, *ἀληθινὸς λόγος*. ι 81,  
 4—84, 13  
*ἀλληγορεῖν*. ι 38, 21. — *ἀλλη-*  
*γορία*. ι 38, 15  
*ἄλυτα τεκμήρια*. π 156, 16  
*ἀμαθής*. ι 4, 11. — *ἀμαθαίνειν*.  
 π 117, 18  
*ἀμάργυρος*. π 70, 7; 24. 157, 14  
*ἀμελετήτως*. π 8, 13  
*ἀμφιβολία*. π 201, 7—203, 15.  
 202, 3. 60, 19. 123, 1; 7; 19.  
 124, 21. (cf. π 120, 15. 129, 12)  
*ἀμφίβολος*. ι 69, 13. — *ἀμφι-*  
*βόλωσις*. ι 19, 6  
*ἀμφίδοξον*. π 43, 24. 44, 18  
*ἀμφισβητεῖν*. π 42, 25. 139, 26. —  
*ἀμφισβήτησις*. π 15, 11 sq.  
 18, 8. 150, 20. — (*ἀμφιβολία*)  
 π 123, 11; 19. 124, 21. (ἄρος)  
 120, 11 sq. 125, 18. 166, 26.  
 (πραγματική) 121, 21. 123, 17.  
 164, 18; 21. 166, 25. (στο-  
*χασμός*) 63, 16. 92, 11. 121,  
 13. 123, 9; 11  
*ἀναβάλλεσθαι μέλος*. ι 22, 14  
*ἀναγινώσκειν*. π 202, 10  
*ἀναγκάιον*. π 176, 17. 177, 17.  
 179, 1  
*ἀνάγνωσις*. ι 2, 4. 70, 5. [108,  
 9. 111, 4; 11]  
*ἀναίρεσις*. π 134, 3  
*ἀνακεφαλαίωσις*. π 89, 22. 109, 25  
*ἀναλογεῖν*. ι 62, 24. [98, 17]  
*ἀνάπαιστος*. ι 30, 21. 31, 2. —  
*ἀναπαισιτικός*. ι 11, 15. 45, 20  
*ἀναπαύειν*. ι 29, 23. — *ἀνάπαν-*  
*σις*. ι 18, 11. 52, 20  
*ἀναπόδεικτος*. ι 29, 1  
*ἀναστρέφειν*. ι 77, 9. π 118, 9  
*ἀνατρέπειν*. π 74, 16. 84, 25  
*ἀνευδοκίματος ἀπόφασις*. ι 44, 11  
*ἀνεξέταστος*. π 19, 9. 29, 20.  
 34, 9. 36, 9  
*ἀνεπιτήδεντος*. ι 12, 5  
*ἀνεύθυνος*. π 55, 21 saep. (se-  
 mel ἀνυπέθυνος, π 112, 5)  
 [ἐνθρόσις, cf. *χαρακτήρ*]

- ἀνθορισμός. π 104, 3 sq. 133, 18. — κατά ἀνθορισμὸν ὄρος. π 117, 19  
 ἀνταποδιδόναι. ι 84, 5. — ἀνταπόδοσις. ι 61, 10. 71, 22  
 ἀντεγκαλεῖν. π 92, 10. — ἀντεγκλημα. (στάσ.) π 147, 5—148, 12. 149, 18. 174, 16. (diff. μετάληψις) 156, 7. — (κεφάλ.) π 148, 6. — ἀντεγκληματικός. π 147, 19. ἀντ. στοχασμός. π 63, 15. 92, 9  
 ἀντεισαγωγή. π 117, 3  
 ἀντεξέτασις. π 186, 3  
 ἀντίθιμος. ι 35, 4. π 188, 13  
 ἀντίθεσις. ι 9, 22. π 12, 9. 45, 24. — π 73, 12. 86, 22. 173, 15. — ἀντιθέσεις ἀντιθετικά. π 114, 21. — ἄ. ἀντεγκληματική. π 156, 5. — ἀντιληπτική. π 200, 26. — ἀντιστατική. π 197, 16. — μεταληπτική. π 114, 21. — ὀρική. π 114, 22. 135, 16. 200, 26. — στοχαστική. π 114, 22. 135, 20. 142, 8. 143, 3. 146, 9. 200, 26. — συγγνωμονική. π 197, 15. — ἄ. νομικαί—δικαιολογικαί. π 169, 20. — ἀντιθετικά στάσεις. π 123, 5. 138, 5. 193, 17. (diff.) 149, 11. — ἀντιθετικός λόγος. ι 81, 19. — ἀντιθετα. π 184, 19  
 ἀντιλέγων. ι 87, 5. π 110, 23  
 ἀντίληψις. (στάσ.) π 127, 16—138, 3. 129, 3. 138, 23. 174, 10. (diff. μετάληψις) 154, 24. (diff. μετάστασις) 145, 5. 146, 24. (diff. ὄρος) 130, 17. (diff. στοχασμός) 130, 13. (diff. συλλογισμός) 201, 4. — (κεφάλαιον) π 79, 3. 134, 6. 135, 10. 146, 14. (diff. στάσις et κεφάλαιον) 80, 18. — ἀντιληπτικός. π 131, 24. 176, 13. — ἀντιληπτικός. π 155, 24  
 ἀντιλογία. π 104, 17. 192, 12  
 ἀντινομία. π 195, 6—197, 26. 195, 13. 158, 15. 159, 9. (diff. κατά ἀντινομίαν πραγματική) 166, 4. — ἀντινομικός. π 196, 3  
 ἀντιπαράστασις. π 81, 22. 82, 8. 134, 16. 173, 22  
 ἀντιπίπτειν. π 182, 10  
 ἀντιπροβάλλεσθαι. π 117, 27. 124, 2  
 ἀντίρρησις. π 156, 23  
 ἀντίστασις. (στάσ.) π 138, 4—143, 26. 139, 7. 149, 14. 174, 13. (diff. δητὸν κ. διάνοια) 193, 22. — (κεφάλ.) π 141, 26. 194, 20. — ἀντιστατικός. π 138, 3. 143, 16. 169, 26  
 ἀντιστρέφον. π 180, 12. (diff. ἰσάζον) 38, 8  
 ἀντίστροφος. ι 61, 22. — (ἀντιστροφή? opp. ἐπαναφορά) ι 65, 6  
 ἀντιτιθέναι. π 86, 23. 176, 13  
 ἀντίφρασις. π 188, 4 sq.  
 ἀντονομάζων ὄρος. π 116, 26. 118, 4. 125, 8  
 ἀντωνυμικά. ι 42, 18  
 ἀνυπεύθυνος. π 112, 5  
 ἀξίωμα. ι 44, 15. 68, 24. 86, 18. — ἀξιωματικός. ι 94, 1  
 ἄοριστος. ι 26, 21. π 19, 11. 29, 21  
 ἀπάγειν εἰς ἄτοπον. π 178, 18; 21. — ἀπαγωγή εἰς ἄ. π 179, 1. 182, 18  
 ἀπαντᾶν. ι 75, 13. [108, 11.] π 173, 15. — ἀπάντησις. π 71, 6. 75, 12. 79, 2  
 ἀπαρίθμησις. ι 55, 20. π 106, 10  
 ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. π 76, 8. 109, 22. 141, 21. 145, 25. 149, 7. (diff. διήγησις) 78, 6  
 ἀπερίστατον. π 39, 21  
 ἀπλότανον. π 38, 14; 22  
 ἀποδεικνύον—ἀποδεικνύμενον. π 58, 2. — ἀπόδειξις π 12,

8. ι 33, 5. ιι 51, 13. (διττή) 178, 16. (philos.) 198, 4  
 ἀποδιδόναι. ι 36, 4. 84, 12. —  
 ἀπόδοσις. ι 72, 18. 76, 4  
 ἀπόθεσις. ι 52, 18  
 ἀποίητος. ι 12, 5  
 ἀποκρίνεσθαι. ιι 114, 3. — ἀπό-  
 κρισις. ι 51, 2  
 ἀπολογεῖσθαι. ιι 147, 21. — ἀπο-  
 λογία πιθανή. ιι 87, 1  
 ἀπόλυτος μερισμός. ι 84, 5; 9  
 ἀπομιμῆσθαι. ι 62, 5; 9  
 ἀπορον. ιι 38, 11. — ἄ. χρώ-  
 ματα. ιι 113, 26  
 ἀπόστασις. ι 52, 12. 53, 18. 54, 9  
 ἀποστρέφειν. ι 44, 25. — ἀπο-  
 στροφή. ι 44, 19. 83, 23. 87,  
 12. ιι 68, 10  
 ἀποτρέπειν. ιι 191, 18  
 ἀποφαίνεσθαι. ι 9, 8. ιι 17, 25.  
 — ἀποφαντικῶς. ι 55, 1. —  
 ἀπόφασις. ι 44, 11  
 ἀπόφασις. (opp. κατάφασις) ι  
 62, 15. ιι 175, 5. 17, 24  
 [ἀρεταὶ τοῦ λόγου. ι 97, 7]  
 ἄρμονία. ι 2, 19. 10, 17  
 ἀρνεῖσθαι. ιι 117, 5. — ἄρνησις.  
 ιι 60, 10. 117, 1. (οὐ) ι 10, 8  
 ἄρσις. ι 18, 7. 62, 12  
 ἀσάφεια. ι 36, 7. 84, 22  
 ἀσκεῖν. ι 8, 22. — ἄσκησις. ι 6,  
 19. 26, 7. 58, 13  
 ἀσύνδετον. ι 71, 3. ιι 92, 3. —  
 ἀσυνδέτως. ι 82, 21  
 ἀσύστατος. ιι 36, 24. 41, 12. 92,  
 15. 201, 15  
 ἄτεγχοι πίστεως. ι 57, 17  
 ἀξάνειν. ιι 134, 3. 184, 20. —  
 ἀξήσις. ι 25, 12. [103, 14.]  
 ιι 134, 1  
 ἀδστηρός. ι 13, 19  
 ἀφέλεια. ι 74, 4—75, 22. 25, 10  
 ἀφηγεῖσθαι. ι 27, 18. 81, 1. ιι  
 65, 1. — ἀφήγησις. ι 25, 9. —  
 ἀφηγηματικόν. ι 75, 25
- ἄφορισμός καθολικός. ιι 188,  
 27 sq.  
 ἄχαρις. ι 62, 18
- βαρότης. ι 84, 14—16  
 βάσις. ι 18, 4; 6. 46, 21. 47, 15  
 βεβηκῶς ἕνθμός. ιι 91, 27. —  
 β: ἀνάπανσις. ι 18, 11  
 βίαιος ὄρος, cf. ὄρος  
 βουλεύεσθαι. ι 91, 22. 94, 7. ιι  
 164, 2  
 βούλησις καὶ δύναμις. ιι 72,  
 21 sq. 135, 22. 142, 9. 143, 7.  
 146, 12  
 βραχυλογία. ιι 25, 24
- γένος. (opp. εἶδος) ι 2, 20. —  
 γ. καὶ διαφοραί. ιι 61, 11.  
 62, 22. 128, 1. — γενικός. ι  
 7, 17. 58, 22. [108, 13.] ιι 58,  
 21. 105, 23. 168, 5. (γ. πρό-  
 βλημα) 47, 8  
 γένη δητορικῆς, cf. δητορικῆ  
 γλυκύτης. ι 75, 23—78, 21  
 γνώμη. ιι 28, 4; 20. 141, 14.  
 145, 24. 191, 21. — γ. νομο-  
 θέτου. ιι 109, 1. 133, 21. 156,  
 1. 171, 12. 200, 23. 202, 16. —  
 γνώμης αἰτησις. ιι 113, 1.  
 126, 17; 21. 134, 20. 202, 16.  
 (γ. ἐρώτησις) 200, 24. — γνώ-  
 μης στοχασμός, cf. στοχασμός.  
 — γνωμικός. ι 44, 19  
 γῶσις. ι 5, 6. 6, 16. 7, 2. [ι 97,  
 15. 101, 1. saep.]  
 γοργότης. ι 70, 10—73, 13. (opp.  
 μῆκος) 84, 23  
 γράμματα. ι 13, 15. ιι 197, 1. —  
 γραμματικός. ιι 47, 14. 23, 9  
 γράφεσθαι. ι 66, 14. ιι 66, 17.  
 134, 13. — γραφή. ι 66, 14.  
 ιι 137, 2; 27  
 [γραφικός, cf. χαρακτήρ]  
 γράφος. ι 36, 13  
 γυμνάζειν. ι 9, 9. 11, 7. —



- γυμνασία. π 8, 21, 9, 14. —  
 γύμνασμα. π 58, 15
- δάκτυλος. ι 30, 21, 31, 1. —  
 δακτυλικός. ι 30, 6, 45, 20,  
 61, 19
- δασύνειν. π 202, 23  
 δεινότης. ι 84, 17—95, 4  
 δεινοῦν. ι 16, 3. — δεινώσις.  
 ι 24, 7, 25, 12
- δεῖξις διάλληλος. ι 28, 25  
 δημηγορεῖν. π 15, 23, 201, 2. —  
 δημηγορία. ι 43, 2. π 179, 17,  
 184, 8
- διαβάλλειν. ι 12, 20, 28, 25. —  
 διαβεβλημένα πρόσωπα. π 22,  
 2, 23, 11. — διαβολή. π 22,  
 11, 23, 1, 134, 17
- διαγορεύειν. π 142, 22, 200, 6  
 διαιρεῖν. ι 92, 17. — διαίρεσις.  
 ι 92, 11. π 10, 20, 19, 22,  
 25, 1, 141, 15. (diff. συγκοπή)  
 10, 23. (cf. σύνθεσις) 123, 24,  
 202, 20. (κατὰ δ. ἀντίληψις)  
 136, 1; 8, 137, 3. — διαιρε-  
 τική ἐπιστήμη. π 46, 26. —  
 δ. φιλοσοφία. π 58, 23
- διακομφδεῖν. π 5, 26  
 διαλέγεσθαι. ι 17, 10, 39, 19.  
 [108, 4; 22.] π 1, 18
- διαλεκτικός. ι 51, 1. π 9, 18,  
 6, 1. — διαλεκτική. π 60, 1,  
 178, 17
- διάλεκτος. ι 78, 17  
 διάλληλος δεῖξις. ι 28, 24  
 διάλογος. ι 51, 2. — διαλογο-  
 γράφος. ι 95, 8
- διανάπανσις. ι 68, 19  
 διάνοια. ι 17, 11; 15. π 109, 4,  
 194, 18; 19, 197, 13, 202, 15
- διαπλάττειν. ι 38, 17. π 58, 17. —  
 διάπλασις. π 127, 10  
 διαπόρησις. ι 21, 1; 12  
 διάστασις. π 124, 22  
 διαστέλλειν. π 11, 9  
 διδάσκειν. ι 24, 19. — διδάσκα-
- λος. π 5, 12. — διδασκαλία.  
 ι 25, 1. [108, 17.] π 152, 2. —  
 διδασκαλικῶς. π 11, 9
- διελέγχειν. π 5, 16, 9, 22, 21, 23  
 διεξέρχεσθαι. ι 7, 9, π 96, 24  
 διεξιέναι. ι 6, 2, 9, 22, 33, 9  
 διεξοδος. π 91, 11
- διηγείσθαι. ι 80, 3. π 127, 12. —  
 διήγησις. ι 9, 22, 25, 7, 88,  
 13. π 12, 7; 8, 126, 23 sq.  
 170, 16. (diff. κατάστασις)  
 64, 23. (diff. ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι  
 τέλους) 78, 6
- διθραυραμβάδης. ι 10, 12 sq. 41, 21  
 διυγνρίζεσθαι. ι 33, 8  
 διαδέξεσθαι. ι 91, 22. π 159, 12  
 δικαιολογία. π 55, 21, 174, 5,  
 37, 7, 138, 8. — δικαιολογικαὶ  
 στάσεις. π 138, 7, 115, 14,  
 151, 17
- δίκαιον. π 173, 24 sq. — μόρια  
 τοῦ δικαίου. π 132, 24  
 δικανικόν, cf. δημοτική. — δι-  
 κανικότητα. π 44, 22
- δῖμετρον. ι 49, 4  
 διορίζεσθαι. π 97, 10. — διο-  
 ρισμός. π 194, 19  
 διποδία. ι 31, 13, 48, 22
- δίφθογγος. ι 69, 15  
 δῖπειν. π 147, 22
- δριμεία λέξις. ι 16, 10. δ. ἔν-  
 νοια. 63, 10. — δριμύτης. ι 78,  
 22—79, 24
- δύναμις, cf. βούλησις καὶ δύ-  
 ννατόν. π 180, 9 sq.  
 δύο ὄροι. π 124, 25 sq.  
 κατὰ δύο πρόσωπα. π 120, 12  
 δύσφωνος. ι 77, 15  
 δωριστί. ι 39, 19
- ἐγγράφειν. π 157, 21  
 ἐγγράφος. ι 57, 18. π 151, 6,  
 163, 13
- ἐγκαιεῖν. π 40, 2. — ἐγκλημα.  
 π 118, 15, 130, 24, 193, 2  
 ἐγκωμιαστικός, cf. τύπος

- ἐγκόμιον. π 14, 2  
 ἔθος. π 169, 19. 172, 15 sq.  
 (diff. νόμος) 16, 11. 172, 19  
 εἶδος. (diff. γένος) π 2, 20. (diff.  
 ἰδέα) 2, 21, 7, 14. (diff. μέ-  
 ρος) 19, 7. (cf. τρόπος) π 131,  
 23. 198, 22. — εἰδικός. π 58,  
 23. π 106, 8. 144, 21. — εἰ-  
 δοποιούντα. π 140, 9. — εἰ-  
 δοποιὸς διαφορά. π 153, 18  
 εἰκάζειν. π 78, 11  
 εἰκός. π 156, 13. 76, 11  
 εἰρωνεία. π 20, 25. 21, 12. 73, 24  
 εἰσάγειν. π 157, 21. — 175, 5.  
 183, 2. — εἰσαγωγή. π 34, 22.  
 π 188, 4. — εἰσαγωγίμος. π  
 158, 2  
 ἔκβασις. π 161, 2. 174, 21. 176,  
 5. (diff. ἐκβησόμενον) 189, 25  
 ἐκβησόμενον. π 176, 18. 177, 26.  
 191, 19. (diff. ἔκβασις) 189, 25  
 ἐκμεισθῆναι. π 94, 23. π 23, 7  
 ἐκπραγαδεῖν. π 27, 7  
 ἐκφράζειν. π 14, 23. π 135, 3. —  
 ἐκφρασις. π 84, 17; 22. 108, 5.  
 141, 28. 146, 8. 179, 21 sq.  
 ἐκφώνησις. π 69, 10  
 ἐλεγειακός. π 11, 15  
 ἐλέγγειν. π 41, 6. 70, 21  
 ἐλέγχων ἀπαίτησις. π 35, 25.  
 70, 5. 85, 1  
 ἐλεεινολογεῖν. π 94, 11. — ἐλε-  
 εινολογία. π 91, 8; 14  
 ἐμμεθόσως. π 81, 2  
 ἔμμετρος. π 29, 16  
 ἐμπειρία. π 4, 9. π 7, 1. 3, 17.  
 5, 26. — ἐμπειρικός. π 6, 7  
 ἐμπύκτων ὄρος. π 119, 1. 125, 14.  
 — ἐ. στοχασμός. π 63, 20. 93,  
 6. 116, 2. 119, 27. 128, 8  
 ἔμφρασις. π 36, 11. 71, 16. — ἐμ-  
 φραντικός. π 63, 11  
 ἐναντιοῦσθαι. π 71, 8. π 191,  
 24. — ἐναντιώσις. π 71, 11  
 ἐναργῶς. π 16, 12; 18  
 ἐναρμόνιος. π 20, 7. 29, 12. 64,  
 1. 78, 12  
 ἐνδιάθετος λόγος. π 81, 4—84,  
 13. 74, 1  
 ἐνδοιάζειν. π 44, 14  
 ἐνδοξον. π 186, 20 sq. 43, 24  
 ἐνθῆγμα. [π 111, 16.] π 14, 4.  
 27, 20. 68, 9. 156, 13  
 ἐνίστασθαι. π 158, 1  
 ἐννοια. π 7, 22 etc. [98, 19. 107,  
 2.] π 91, 23  
 ἐννομος. π 29, 25. 152, 9  
 ἐνστασις. π 81, 20. 82, 6. 134,  
 15. 173, 22  
 ἔντεχνοι πίστεις. π 57, 19  
 ἐξαγώνιος. π 53, 10  
 ἐξεταζόμενα πρόσωπα. π 19, 6.—  
 ἐξέτασις. π 119, 13  
 ἐξισάζον. π 30, 1. 31, 1  
 ἐπαγγελία. π 161, 1  
 ἐπαινεῖν. π 167, 7. — ἐπαινος.  
 π 30, 17  
 ἐπανακεφαλοῦσθαι. π 46, 26  
 ἐπαναλαμβάνειν. π 36, 1. — ἐπ-  
 ἀνάληψις. π 21, 6; 14. 35, 23.  
 65, 4. 81, 11  
 ἐπαναφορά. π 51, 19. 55, 2. 65,  
 2; 7  
 ἐπάνοδος. π 89, 20; 24. 90, 13  
 ἐπεμβολή. π 35, 21; 25  
 ἐπεξηγεῖσθαι. π 38, 15  
 ἐπιβεβουλενυμένος λόγος. π 64, 17  
 ἐπιδεικτικόν, cf. ῥητορικὴ  
 ἐπιείκεια. π 80, 4—81, 3  
 ἐπίκρισις. π 44, 1; 10. 75, 14.  
 π 30, 13  
 ἐπιλέγειν. π 62, 7. — ἐπίλογος.  
 π 12, 8; 9. 89, 11. 111, 19.  
 (diff. προοίμιον) 91, 23 sq. —  
 ἐπιλογίζεσθαι. π 111, 14 sq. —  
 ἐπιλογικός. π 111, 12  
 ἐπιμέμφεσθαι. π 154, 13  
 ἐπίρηγμα. π 42, 20  
 ἐπισημαίνεσθαι. π 41, 20. 44, 1.  
 π 20, 4. 44, 18  
 ἐπιστήμη. π 35, 2. [97, 15.] π 5,

6. 9, 4. 47, 1. — *ἐπιστήμων*.  
 ι 55, 24. — *ἐπιστημονικός*.  
 ι 63, 6  
*ἐπισομβεβηγός*. ι 131, 16  
*ἐπιτετηδευμένος λόγος*. ι 10, 6.  
 30, 9. 64, 17  
*ἐπιτιμᾶν*. ι 59, 14. — *ἐπιτίμη-*  
*σις*. ι 59, 11. — *ἐπιτιμητικός*.  
 ι 53, 22. 59, 23  
*ἐπιτρέχον*. ι 60, 9  
*ἐπίκριτος*. ι 45, 13. 48, 10  
*ἐπιφορά*. ι 83, 16. ι 51, 14.  
 (= κεφάλαιον) 46, 4  
*ἐπιχειρεῖν*. ι 88, 21. 134, 4. —  
*ἐπιχείρημα*. ι 57, 23. 73, 6.  
 93, 5. ι 14, 18. 20, 18. 51, 8. —  
*ἐπιχείρησις*. ι 24, 5. 183, 11  
*ἔπος*. ι 67, 7. 78, 19  
*ἐπιδόξ*. ι 17, 13. 62, 6  
*ἐρηνεύειν*. ι 20, 25  
*ἐρώτησις*. ι 44, 7. 51, 1. 71, 22.  
 83, 23. — *ἐ γνώμη*. ι 200, 24  
*ἐτερορροπές*. ι 40, 11  
*ἐτυμολογία*. ι 47, 13. 48, 10  
*εὐάριστος μῆξις*. ι 52, 4  
*εὐθνηδικία*. ι 157, 8; 24. 158, 4  
*εὐθνηναι*. ι 116, 13. 194, 8  
*εὐθνήνειν*. [ι 108, 20.] ι 34, 21.  
 160, 23  
*εὐκαταγώνιστος*. ι 87, 5  
*εὐκρίνεια*. ι 32, 12. 37, 10  
*εὐλόγος*, cf. *αἰτία*  
*εὐρεσις*. ι 92, 15. ι 13, 20 sq.  
*εὐρηθμία*. ι 10, 17  
*εὐφημεῖν*. ι 10, 14. — *εὐφημία*.  
 ι 12, 23. 47, 21. ι 10, 3  
*ἐφθνημιμερής*. ι 67, 6  
  
*ζῆλος*. ι 3, 20. [101, 3.] — *ζη-*  
*λοῦν*. ι 10, 20. [102, 6]  
*ζητούμενον*. ι 100, 8. (= κεφά-  
 λαιον) 13, 5. — *ζήτημα*. ι 93,  
 18. ι 13, 1. 43, 20 sq. 50, 13.  
 58, 5; 7. 46, 4. — *ζήτησις*.  
 ι 18, 12  
  
*ἦθος*. ι 73, 14—74, 3. — *ἠθικός*.  
 ι 10, 2. — *ἠθικά πρόσωπα*.  
 ι 22, 25. — *ἠθική πλοῖσις*.  
 ι 57, 25  
*ἠρωτικὸν μέτρον*. ι 48, 16  
  
*θέσις*. (depositio, mus.) ι 18, 8.  
 62, 12. — (affirmatio) ι 62,  
 12; 15. ι 84, 4. 142, 1. 188,  
 14. — *θετικοὶ τόποι*. ι 84, 7. —  
*θετικῶς*. ι 85, 2  
*θεώρημα*. ι 34, 8. 52, 9. ι 6,  
 11. — *θεωρία*. ι 13, 8. (δ.  
*τεχνική*) ι 5, 16. 25, 13  
  
*ἵαμβος*. ι 29, 11. 30, 21. — *ιαμ-*  
*βικός*. ι 30, 4; 18. 31, 14. —  
*ιαμβόκροτος*. ι 67, 6  
*ιδέα*. ι 2, 16. 7, 17 sq. 14, 7 sq.  
 [107, 22. 108, 13. 110, 5.] ι  
 26, 9; 15; 19; 25. 46, 17.  
 (diff. εἶδος) ι 2, 19. 7, 14  
*ιδιάζειν*. ι 63, 22  
*ιδιότης*. [ι 98, 21. 103, 17.] ι  
 99, 3. 200, 3  
 [ιδίωμα. ι 104, 9; 11]  
*ιδιωτισμός*. ι 25, 11  
*ιδυοφαλλικόν*. ι 30, 24. 47, 16 sq.  
*ισάζον*. ι 29, 21. 38, 1; 8. 92, 15  
*ισοσύλλαβος*. ι 64, 10  
*ιστορία*. ι 20, 3. — *ιστορικός*.  
 ι 95, 8. 14, 21. ι 112, 2; 12.  
 cf. *ἡγορηκὴ*  
 [ισχνός, cf. *χαρακτήρ*]  
*ισχυρίζεσθαι*. ι 103, 27. 133, 1  
*ιονικός*. ι 46, 6. 47, 9  
  
*καθαρότης*. ι 23, 19—32, 11  
*καθιστάναι*. ι 82, 20  
*κακία λόγον*. ι 36, 6  
*κακόπλαστον*. ι 40, 17  
*κάλλος*. ι 52, 3. 62, 17—69, 16  
*καλλοπιζειν*. ι 68, 12. 91, 18. —  
*καλλωπισμός*. ι 65, 13  
*καλόν*. ι 171, 7; 11. 186, 26  
*καταδρομή*. ι 20, 25. 91, 6

- κατατιᾶσθαι. π 155, 6. 158, 6  
 καταληκτικός. ι 48, 13. 31, 6;  
 19.—κατάληξις. ι 31, 10. 48, 12  
 κατάληψις. [ι 100, 23 sq.] π 6,  
 16. 7, 2. 8, 15  
 κατασκευάζειν. ι 24, 10. π 5, 25.  
 141, 23. — κατασκευαστικός.  
 ι 75, 16. π 30, 7  
 κατασκευή. ι 58, 12; 17. 73, 6.  
 π 30, 11. 145, 26  
 κατάστασις. ι 52, 10. 81, 19; 23.  
 93, 22. π 64, 20. 127, 5 sq.  
 170, 19. (diff. διήγησις) π 64,  
 23. — καταστατικός. ι 93, 22.  
 52, 10  
 κατάφασις. ι 62, 16. — κατα-  
 φατικός. π 179, 5  
 καταφορά. ι 56, 7. 59, 5. 66,  
 18. 84, 16. π 148, 7. — κατα-  
 φορηκός. ι 83, 17  
 καταχρηστικῶς. ι 19, 20. 84, 20.  
 18, 25  
 κατηγορεῖν, κατηγορος, κατηγο-  
 ροία (π 22, 21) passim. —  
 (sensu philos.) κατηγορία. π  
 58, 25. — κατηγορεῖν. π 48, 9  
 κεφάλαιον. π 13, 11. 13, 4; 24.  
 46, 2. [ι 111, 15.] (κοινὰ πάν-  
 των προβλημάτων) π 64, 11.  
 161, 3. (τελικά) 84, 20. 91,  
 17. 171, 3. 188, 3  
 κλίμαξ. ι 21, 6; 14  
 κοινή ποιότης. π 89, 11  
 κοινὸς τύπος, cf. τύπος  
 κόμμα. ι 17, 11. — κομματικός.  
 ι 29, 21. 50, 24. 56, 21. 86,  
 21. π 92, 2  
 κομματικὸν κάλλος. ι 52, 3. 64,  
 9. 65, 15  
 κόσμος. ι 21, 5  
 κρίνειν. ι 4, 1. π 2, 20. — κρι-  
 νόμενον. π 50, 22. 51, 1. 100,  
 7. 115, 18. (diff. τεκμήριον)  
 π 62, 8. 64, 4. 96, 9. — κρι-  
 σις. ι 4, 7. π 177, 13. 32, 16. —  
 κριτικός. ι 1, 14. π 9, 4  
 κροκοδειλίτης. π 42, 1  
 κύριος. ι 40, 15. — κυρίας. ι 13,  
 13. 16, 11  
 κῶλον. ι 17, 14. 71, 1. — ι 61,  
 15; 19  
 κωμικότερος. ι 29, 9. 38, 19  
 κωμωδεῖν. ι 50, 6. π 200, 9  
 λαλεῖν. ι 40, 2. [101, 6.] π 4, 6  
 λαμπρότης. ι 51, 6—52, 21  
 λέποντα — πεπραγμένα. π 103,  
 27. 110, 2  
 λέξις. ι 11, 6. 21, 14; 15. 28, 8.  
 42, 10. [107, 2.] — (λέξεις)  
 ι 17, 12. 18, 16. 58, 21. 68,  
 5; 20. π 58, 25. — π 190, 15  
 λεπτός. ι 51, 10. (cf. ι 40, 19.) —  
 λεπτολογία. π 47, 13  
 λόγιοι θεοί. ι 2, 10  
 λόγος. [ι 98, 2 sq.] (αἰάνιος ὁ  
 ἐν ψυχῇ λ.) π 7, 12. (ῥητο-  
 ρικὸς λ.) 2, 20. (τεχνικός) 9,  
 13 (πολιτικὸς λ. μέρη) ι 84,  
 25. π 12, 6 sq. 45, 22. (δη-  
 μόσιος, ἰδιωτικός) 26, 23. (δι-  
 κανικός, συμβουλ., πανηγ.,  
 μικτός) ι 9, 23. 95, 6. — λο-  
 γοειδής. ι 29, 8. 30, 2. — λο-  
 γικός. ι 6, 18. λ. πίστις. ι 57,  
 21. cf. στάσις  
 λύσις. π 12, 9; 45, 24. — 156, 6.  
 176, 7  
 μάθησις. ι 5, 22; 24  
 μακροκατάληκτος. ι 68, 6  
 μέγα καὶ ποσόν. π 109, 20  
 μεγαλοπρεπής. ι 68, 23  
 μέγεθος. ι 37, 11—62, 16. (opp.  
 ταπεινότης) 84, 22  
 μέθοδος. ι 20, 24. 21, 18. [97,  
 10.] π 30, 7. 52, 2. (diff.  
 σχήμα) ι 21, 6. — μεθοδεύειν.  
 ι 54, 7. [98, 16.] π 82, 12  
 μειοῦν. π 110, 4. — μείσαις. π  
 110, 24. 134, 1  
 μελέτη. π 5, 7. 60, 3. 58, 12. —

- μελετᾶν. ἰ 13, 25. ἡ 4, 2. 21, 17. 116, 23. 122, 21
- μερισμός. ἰ 44, 7. 55, 20. 71, 21. (ἀπόλυτος μ.) 84, 5; 9
- μέρος. (diff. εἶδος) ἰ 19, 7. (cf. μέλος) 62, 22 sq. (diff. ὄλον) 2, 20. ἡ 192, 2
- μείστωσις. ἰ 35, 21. 36, 7
- μετάθεσις αἰτίας. ἡ 34, 16. 83, 8. 87, 20
- μετάληψις. (στάσ.) ἡ 55, 3. 138, 24. 151, 1—156, 24. 153, 7. 199, 11; 17; 22. (diff. ἀντιέγκλημα) 156, 7. (diff. ἀντίληψις) 154, 24. (diff. παραγραφή) 152, 15. 157, 4. (diff. συλλογισμός) 200, 13. — (κεφάλ.) ἡ 81, 15. 108, 20. 115, 15. 134, 15. 135, 6. 142, 6; 14; 25. 146, 9; 13. 148, 8. 155, 25. 194, 20; 21. 197, 16; 26. 202, 16. — μεταληπτικός. ἡ 156, 6
- μετάστασις. (στάσ.) 144, 1—147, 4. 144, 10. 149, 15. 174, 15. (diff. ἀντίληψις) 145, 5. 146, 24. — (κεφάλ.) ἡ 142, 11. 145, 14. 146, 6. — μεταστατικῶς. ἡ 28, 21
- μεταφέρειν. ἰ 77, 14. [107, 22.] — μεταφορά. ἰ 28; 2. 65, 16. — μεταφορικός. ἰ 18, 4. 78, 3. [107, 22]
- μεταφράζειν. ἰ 21, 13
- μετοχικά. ἰ 42, 18
- μέτρον. ἰ 29, 18. 30, 8. 48, 15
- μῆκος. (opp. γοργότης) ἰ 84, 23
- μικτόν εἶδος, cf. ἡθροική μιμῆσθαι. ἰ 51, 2. [99, 13. 101, 12.] — μίμησις. ἰ 3 17. [98, 22. 105, 24]
- μολοττός. ἰ 67, 21
- μονομερές. ἡ 37, 22. 40, 11
- μόρια τοῦ δικαίου. ἡ 132, 24. 133, 16. — μ. περιστατικά, cf. περιστατικά
- μῦθος. ἰ 37, 20. — μυθικός. ἰ 14, 22. 80, 2. — μυθώδης. ἰ 37, 15. 75, 25
- νοεῖν. ἰ 75, 18. ἡ 9, 24. 18, 20. — νόημα. ἡ 13, 12. 14, 10. 59, 5
- νομικός, cf. στάσις νόμιμον. ἡ 171, 12
- νόμος. (diff. ἔθος) ἡ 16, 9. 172, 19
- ὄγκος. ἰ 40, 13. 53, 15
- ὁμοίωαρκτος. ἰ 51, 11. 91, 18
- ὁμοιοκατάληκτος. ἰ 64, 11
- ὁμοιοτέλετος. ἰ 51, 11. 87, 14. 91, 18
- ὁμόχρονος. ἰ 46, 12. 67, 17; 19
- ὁμωνυμία. ἡ 123, 20. 201, 18. 202, 19
- ὄνομα. ἡ 48, 3. [ἰ 106, 20.] — ἰ 4, 3. 29, 23. 56, 21. — ἰ 42, 15; 20. — ὀνομαστική φράσις. ἰ 43, 10; 12. 44, 1. — ὀνομαστί. ἡ 200, 9
- ὀξύτης. ἰ 78, 22—79, 24
- ὀρθότης. ἰ 52, 11
- ὄρος. (var. signific.) ἡ 97, 3 sq. 58, 10. — (= definitio) ἡ 15, 10. 61, 10. 128, 11. — (στάσ.) ἡ 96, 23—127, 15. 99, 15. 158, 14; 20. 167, 20. 168, 8. 199, 7; 8; 20. (diff. ἀντίληψις) 130, 17; 25. (diff. πραγματική) 166, 13. (diff. στοχασμός) 96, 26. 97, 20. (diff. συλλογισμός) 200, 2. — (κεφάλ.) ἡ 102, 19. 133, 14. 156, 1. 194, 20. (δ. βίαιος) 142, 21. 146, 13. 197, 25. — ὀρικός. ἡ 155, 17. 169, 24. — ὀρίζεσθαι. ἰ 3, 16. ἡ 6, 3. — ὀριστός. ἡ 152, 19
- παθητικόν. ἰ 10, 2. 25, 13. ἡ 89, 18. 91, 6. — π. πίστις. ἰ 57, 26

- παίων. ἰ 45, 9. — παιωνικός. ἰ 46, 8  
 πανηγυρίζειν. ἰ 12, 21. 91, 22. ἡ 44, 22. — πανηγυρικόν, cf. ἠητορικὴ  
 παραγράφεισθαι. ἡ 69, 22. 157, 20; 10. — παραγραφή (στάσις). ἡ 157, 1—161, 20. 157, 25. (diff. μετάληψις) 152, 15. 157, 4. — παραγραφικόν (κεφάλ.). ἡ 66, 15. 131, 19. 133, 2; 17. 155, 23. — diff. παραγραφή et παραγραφικόν. ἡ 69, 22  
 παράδειγμα. ἰ 68, 9. 102, 25. 104, 19. 161, 2  
 παράδοξον. ἡ 43, 24. 44, 3  
 παράθεσις. (opp. σύνθεσις) ἰ 78, 21  
 παραινεῖν. ἡ 2, 16. 135, 8. — παραινέσις. (diff. συμβουλή) ἡ 192, 4  
 παράληψις. ἰ 80, 21  
 παραλήγειν. ἰ 68, 21  
 παράνομος. ἡ 152, 9. — παρανομεῖν. ἡ 22, 21. — παρανομία. ἡ 111, 6  
 παρειμένα. ἡ 78, 13  
 πάριος. ἰ 51, 11. 87, 13. 91, 17. — παρίωσις. ἰ 51, 22. 64, 8; 19. 65, 4  
 παροξυνόνως. ἡ 203, 2  
 παρῶδειν. ἡ 9, 19  
 πεποιημένοι λέξεις. ἰ 59, 13  
 πεπραγμένα — λείποντα. ἡ 103, 26. 110, 1  
 περιβολή. ἰ 55, 5—62, 16  
 περιεχόμενον. (= κεφάλαιον) ἡ 13, 5. 46, 4. 47, 9. — περιέχον (= στάσις) ἡ 47, 8  
 περίοδος. ἰ 17, 18. 52, 19. — ἰ 61, 15; 23  
 ἐκ περιουσίας. (= χρήσιμον) ἡ 176, 17  
 περιστασις. ἡ 130, 24. 195, 11. — περιστατικά μόρια. ἰ 24, 25. 56, 24. ἡ 39, 19. 70, 25. 105, 10. 109, 26. 153, 9  
 περιτροπή. ἡ 103, 7  
 περιφράζειν. ἰ 41, 6. — περίφρασις. ἰ 41, 14  
 πεῦσις. ἰ 51, 3.  
 πηλικότης. ἡ 70, 9. 109, 19. 133, 21. 156, 2. 200, 24. 202, 15  
 πιθανὴ ἀπολογία. ἡ 87, 1. (diff. χρῶμα) 87, 18  
 πίστις. ἰ 57, 14—58, 4. ἡ 51, 8. — ἡ 12, 7. — πιστοῦσθαι. ἡ 78, 10. 112, 7  
 πλάγιασμός. ἰ 52, 12. 58, 8  
 πλάττειν. ἡ 38, 24. 71, 19. — πλάσμα. ἡ 58, 15. — πλάσις. ἡ 41, 3  
 πνεῦμα. ἡ 201, 18. 202, 20  
 ποιητικός. ἰ 10, 5 sq. 86, 2  
 ποιότης. ἡ 55, 15  
 κοινὴ ποιότης. ἡ 89, 11  
 πολιτικός λόγος. ἰ 5, 4. 10, 15. ἡ 12, 5. — π. ζήτημα, ζήτησις. ἡ 12, 25 sq. 18, 12. — π. κάλλος. ἰ 52, 2. — π. φρόνησις. ἰ 1, 6  
 πολόπτωτος. ἰ 51, 19  
 πομπεία. ἰ 12, 22  
 πούς. 131, 11. — ποδίζειν. ἰ 48, 22  
 πραγματική. ἡ 122, 23; 25. 123, 6; 17. 158, 14; 24. 161, 21—192, 14. 162, 7. 193, 17. 195, 23. 199, 4; 19. (diff. ἀντινομία) 166, 4. (diff. ὄρος) 166, 14. (diff. ἠητόν καὶ διάνοια) 165, 25. 194, 12. (diff. στοχασμός) 166, 9. (diff. συλλογισμός) 199, 22  
 πραγματικόν. ἰ 10, 2. ἡ 89, 18. — cf. ἠητορικὴ  
 πρέπον. ἡ 186, 20  
 προβάλλειν. ἡ 81, 18  
 προβλημα. ἰ 53, 17. ἡ 58, 8. 47, 8 (γενικὸν π.). — ἡ 42, 16. 59, 23. 148, 9. 161, 24  
 προβολή. ἡ 101, 11. 104, 13.

- 132, 21. 133, 17. 141, 11. 145, 12; 22. 155, 23. 170, 15. 194, 17. 197, 11. 200, 20. 202, 14. (diff. *πηλικότης*) 109, 22  
*προηγουμένη απόδειξις*. π 178, 26. — *προηγουμένως*. (εισάγειν, opp. *ἐξ ὑποβολῆς*) ι 15, 17. 54, 7. (ἀποδεικνύναι) π 178, 19  
*προκατασκευαζόμενος στοχασμός*. π 63, 21. 93, 14  
*προκατάστασις*. π 64, 12. 101, 9  
*προοίμιον*. ι 9, 22. 33, 3. π 12, 7; 8. 64, 10. 101, 8. 127, 6. 170, 19. (diff. *ἐπιλογος*) 91, 23. — *προσιμαίεσθαι*. ι 94, 11. — *προσιμαστικός*. ι 93, 21  
*προπαροξεντόνως*. π 203, 3  
*προσδιορίζειν*. π 195, 4. — *προσδιορισμός*. π 194, 19. 197, 13  
*προσηγορία*. ι 7, 6. — *προσηγορικός*. π 48, 3. 20, 9  
*πρόσληψις*. ι 57, 12  
*πρός τι*. π 70, 10; 22. 111, 21. 133, 21. 142, 17. 146, 12. 149, 13. 156, 2. 197, 16. 200, 24. 202, 15. (diff. *σύγκρισις*) 71, 2  
*προσφθία*. π 124, 22  
*πρόσωπον*. π 39, 19. 133, 3. (*ἐξεταζόμενον, ἀνεξέταστον*) 19, 5 sq.  
*πρότασις*. ι 36, 3. 58, 12. π 48, 19. 58, 22. 97, 15  
*προτρέπειν*. π 191, 18. — *προτροπή* (diff. *συμβουλή*) π 192, 1  
*πρόφρασις*. π 32, 11. 51, 21  
*πτῶσις*. (ὄρθή, *πλαγία*) ι 27, 15; 17  
*πυρρίχιος*. ι 31, 14; 20. 67, 20  
*ῥάδιον*. π 171, 10. 182, 26  
*ῥῆμα*. ι 42, 15. 43, 1. — ι 21, 11. — *ῥημάτων*. π 2, 13  
*ῥητόν*. ι 10, 8. 32, 25. π 109, 4. 148, 18. — *ῥητόν και διάνοια*. π 158, 14. 159, 5. 192, 15—  
 195, 5. 193, 8. 195, 19. (diff. *ἀντίστασις*) 193, 22. (diff. *πραγματική*) 165, 25. 194, 12. (diff. *συγγνώμη*) 194, 8.  
*ῥητορεία*. ι 64, 7  
*ῥητορεύειν*. ι 85, 17. π 14, 7  
*ῥητορικός*. (*λόγος*) π 2, 20. (*πρόβλημα*) 59, 22. — *ῥητορική*. π 3, 17. 7, 4. 10, 17. 35, 14. (*ἀληθινή*) ῥ. 156, 19. — (*ῥητορικῆς γέννη, εἶδη*) π 11, 14 sq. (*τρία εἶδη*) ι 84, 24. π 10, 9. 16, 23. (*δικανικόν*) ι 9, 23. π 11, 15. 57, 3. (*ἐπιδεικτικόν*) π 11, 15. (*ιστορικόν*) π 11, 17. (*μικτόν*) ι 9, 24. (*πανηγυρικόν*) ι 93, 19. π 11, 16. 57, 5. (*πραγματικόν*) π 11, 15. (*συμβουλευτικόν*) ι 93, 19. π 11, 16. 57, 4  
*ῥήτωρ*. = *technicus, rhetor*: ι 62, 15. 93, 17. π (2, 1.) 35, 3. 47, 15. — = *orator* (*Demosthenes imprimis*): *semel et quinquagies*  
*ῥυθμός*. ι 18, 18. 22, 2 sq. (*ἀνηρητημένος*) 68, 17. (*βεβηκός*) 69, 5. (*ἐμβατήριος*) 21, 23. (*κορεμάμενος*) 69, 7. (*λελυμένος*) π 92, 4. (*μαλθακός*) ι 22, 17  
*σαφήνεια*. ι 23, 19—37, 10. (opp. *ἀσάφεια*) 84, 12  
[*σαφηνίζειν*. ι 112, 19]  
*σεμνότης*. ι 37, 11—49, 4  
*σημαινόμενον*. ι 40, 15  
[*σημασία*. ι 108, 12; 21]  
*σημειον*. π 34, 18; 24. 156, 14.—*σημειοῦσθαι*. ι 67, 10  
*σκληρὰ λέξις*. ι 50, 12. (diff. *τραχεῖα*) 50, 15  
*σοφιστική τέχνη*. π 1, 15  
*σπονδεῖος*. ι 30, 21. 31, 3. 48, 10. — *σπονδεῖον μέλος*. ι 22,

10. — σπονδειακός. ι 30, 6, 45, 16
- στάσις. π 48, 14. 55, 1 sq. (εἰδη) 89, 3. 100, 21. 193, 19. (ἐτυμολογία) 47, 17. 48, 8. (πολυωνυμία) 47, 7. (τάξις) 60, 8. (χρήσιμον) 58, 18. (στ. μουσικαί, ἀριθμητικαί, πολιτικά) 62, 25. (ἀντιθετικά) 138, 7. 139, 18. (δικαιολογικά) 138, 7. 151, 17. (λογικά) 56, 25. (νομικά) 56, 26. 192, 19. 193, 16
- στοιχεῖον. ι 13, 13 sq. 39, 14
- στομφάζειν. ι 39, 11. — στομφώδης. ι 39, 12
- στοχασμός. π 61, 3—96, 22. 62, 20. 123, 2; 4; 11. 128, 7. 138, 20. 158, 13. 161, 7. 167, 16. 169, 2; 15. 201, 11; 16. (diff. ἀντίληψις) 130, 13. (diff. ὄρος) 96, 26. 97, 20. (diff. πραγματική) 166, 9. (γνώμης στοχ., diff. συγγνώμη) 150, 5. — στοχαστικός. π 34, 12; 18. 157, 14
- στοροφή. ι 61, 14
- συγγνώμη. π 148, 13—150, 22. 169, 15. 174, 17. (diff. γνώμης στοχασμός) 150, 5. (diff. ἔητόν καὶ διάνοια) 194, 8. — συγγνωμονικόν. (κεφ.) π 131, 19. 149, 7. (χρῶμα) 113, 7. 115, 8
- συγκατασκευαζόμενος στοχασμός. π 63, 21. 94, 5. 128, 8
- συγκοπή. (diff. διαίρεσις) π 10, 23
- σύγκρισις. π 70, 9. 134, 3. 149, 14. 167, 6. 197, 17. (diff. πρὸς τι) 71, 2. — συγκριτικά. π 111, 21
- συγκροναμός. ι 18, 2. 64, 13
- συγχώρησις. ι 71, 8. 82, 7
- συζυγία. ι 31, 12. 48, 15; 21. — 54, 22. 61, 8
- συκοφάντης. π 134, 11. 194, 7. — συκοφαντεῖν. ι 49, 21. — συκοφαντία. π 3, 22
- σύλλαβη. ι 17, 13. π 124, 22
- κατὰ σύλληψιν ὄρος. π 117, 23. 125, 9
- συλλογισμός. (philos.) π 198, 3. — (στάσις) π 198, 2—201, 6. 198, 7. (diff. ἀντίληψις) 201, 4. (diff. μετάληψις) 200, 13. (diff. ὄρος) 200, 2. 201, 4. (diff. πραγματική) 199, 22. — (κεφάλ.) π 106, 15. 133, 18. 155, 25. 194, 20. 200, 23
- συμβολικῶς. ι 47, 19. [106, 13; 20]
- συμβουλευέν. ι 12, 17. π 8, 5. — συμβουλευτικόν, cf. ἔητορική
- συμβολή. π 122, 10. 168, 4. 191, 21. (diff. παραίσεις) 192, 4. (diff. προτροπή) 192, 1
- σύμμετρος μῆξις. ι 52, 4. 56, 2
- συνπέρασμα. (= κεφάλαιον) π 13, 4. 46, 3
- συνφέρον. π 171, 6. 176, 16
- συναγωνίζεσθαι. π 40, 15. 80, 25. 109, 5
- συναμφισβητεῖν. π 121, 22
- συνδρομή. ι 71, 7; 10. 82, 9
- συνεξευγμένος στοχασμός. π 61, 15. 63, 16. 76, 16. 85, 26. 92, 24.
- συνεισάγειν. π 159, 16
- συνέχον. π 50, 14; 20. 51, 1
- συνηγορεῖν. π 109, 3. — συνηγορία. π 36, 26
- σύνθεσις. (opp. παράθεσις) ι 78, 20. (cf. διαίρεσις) π 123, 23. 203, 9. (κατὰ σ. ἀντίληψις) 136, 1
- συνθήκη. ι 29, 9. 30, 5; 8
- συνιστάναι. π 28, 4. 29, 1. 183, 19. 191, 26
- συντόμως. π 184, 19. — συντομία. π 137, 26



- σύστασις. π 20, 24. 23, 1; 19.  
 27, 4. — συστατικῶς. π 20, 15  
 σύστημα. ι 61, 12. π 6, 5; 6  
 σφοδρότης. ι 50, 20—51, 5  
 σχετλιασμός. ι 81, 10  
 σχετλιαστικός. ι 81, 12  
 σχῆμα. ι 21, 1; 3. (diff. μέθο-  
 δος) 21, 6. — σχηματίζειν.  
 ι 36, 21. 37, 8. 44, 13. π 65, 16  
 σχοινοτενές. ι 17, 17. π 91, 26  
 ταπεινότης. (opp. μέγεθος) ι 84,  
 22  
 ταντολογία. ι 34, 11  
 τεκμήριον. π 85, 7; 14. 156, 15.  
 (diff. κρινόμενον) 62, 8. 64, 4.  
 96, 10  
 τελικός, cf. κεφάλαιον  
 κατὰ τέσσαρας ὄρους. π 117, 20  
 τετραμέτρον. ι 30, 24. 49, 3  
 τετραμμένη λέξις. ι 50, 11  
 τέχνη. ι 4, 20. 5, 4. [101, 4 sq.]  
 π 5, 26. 6, 3; 19. 134, 14. —  
 τεχνικός. ι 1, 13. π 6, 18. 46,  
 25. — τεχνογράφος. ι 1, 5. 6,  
 6. — τεχνολογία. π 12, 20  
 τμητικός. ι 70, 15. 71, 17  
 τόνος. π 201, 18. 202, 25  
 τόπος. ι 57, 5; 16. 92, 18; 21.  
 93, 4. π 70, 9. 88, 13; 20. 89,  
 19. 107, 21. 170, 1. 172, 23.  
 177, 8. 187, 4. 189, 23. — τ.  
 ἔγκωμιστικοί. π 25, 9. 27, 1.  
 73, 16. 141, 17. — τ. θετικοί.  
 π 84, 7. — τ. κοινοί. π 51, 6.  
 70, 11. 84, 22 sq. 148, 7  
 τραχέα λέξις. (diff. σκληρά)  
 ι 50, 15. [cf. χαρακτήρ.] —  
 τραχύτης. ι 49, 4—50, 19  
 τρίμετρον. ι 30, 19. 49, 4  
 τροπή. ι 41, 13. 79, 17. — τρο-  
 πικός. ι 40, 13. 54, 9. 63, 11.  
 [104, 3]  
 τρόπος. (cf. εἶδος) π 131, 23.  
 198, 22  
 τροχάϊος. ι 31, 1; 16. 48, 17. —  
 τροχάϊκός. ι 30, 23. 46, 7.  
 47, 11; 17  
 τύπος. ι 53, 9. 70, 15. [102, 22.  
 105, 5]  
 ὑπεξαίρεσις αἰτιῶν. π 78, 15; 27  
 ὑπερβατόν. ι 79, 12  
 ὑπέρθεσις. π 5, 25  
 ὑπέθρονος. π 32, 25. 55, 22  
 ἕξ ὑποβολῆς. (opp. προηγου-  
 μένως) ι 54, 8. 15, 17  
 ὑπογραφή. π 138, 16. — ὑπο-  
 γραφικότερος. π 56, 18  
 ὑποδιαίρειν. π 171, 7. 181, 25  
 ὑπόθεσις. ι 41, 16. π 23, 7.  
 (πεπλασμένη) 29, 22. — π 58,  
 11. — 183, 15. [ι 101, 19]  
 ὑπότασις. ι 60, 25  
 ὑποστίζειν. π 202, 13. — ὑπο-  
 στιγμή. π 202, 10  
 ὑποστρέφειν. ι 45, 4. — ὑπο-  
 στροφή. ι 45, 2  
 ὑπιότης. ι 55, 14. 75, 25. π  
 92, 21  
 φάσις. π 48, 15. 49, 6; 21  
 φεύγειν. π 44, 7. 56, 3  
 φιλολογάτατος. π 1, 11  
 φράζειν. ι 38, 25. — φράσις.  
 ι 85, 15. [111, 16.] π 91, 24  
 φύσις. ι 5, 10. [101, 4 sq.] π  
 134, 14  
 φωνήεντα. ι 69, 4  
 χαρακτήρ. ι 14, 4. [103, 2 sq.  
 110, 8 sq. 111, 24. (ποσότης)  
 99, 19 sq. (ἀδρός) 99, 20. 100,  
 7 sq. (ἀνθηρός) 99, 21. 109,  
 25. (γραφικός) 99, 21. 100, 1.  
 (ισχνός) 99, 20. 103, 12 sq.  
 (μέσος) 99, 20. 100, 10 sq.  
 (τραχύς καὶ ἀσθηρός) 109, 26.  
 (πολιτικός) 108, 22.] — cf.  
 χαρακτήρ π 19, 15. χαρακτη-  
 ρίζειν ι 3, 5. 20, 11. π 128, 20  
 χορείος. ι 30, 22. 67, 21

- χρήσιμον.* π 171, 9. 176, 16 sq.  
*χρόνος.* ι 18, 21  
*χρώμα.* π 34, 24. 82, 22. 113, 3.  
 200, 24. 202, 16. (*ἀντιστατι-  
 κόν*) 134, 24. (*ἄπορον*) 113,  
 26. (*πεπλανημένον*) 35, 19.  
 86, 4. (*diff. πιθανή ἀπολογία*)  
 87, 18
- χολός.* ι 31, 8. — *χολιάμβος.*  
 ι 29, 11. 31, 16. — *χολεύειν.*  
 ι 31, 15
- ψιλῶς ἀναγινώσκειν.* π 202, 24  
*ψέγειν.* π 167, 7. — *ψόγος.* ι  
 22, 23. ι 12, 18  
*ψυχροτέρα τροπή.* ι 42, 8

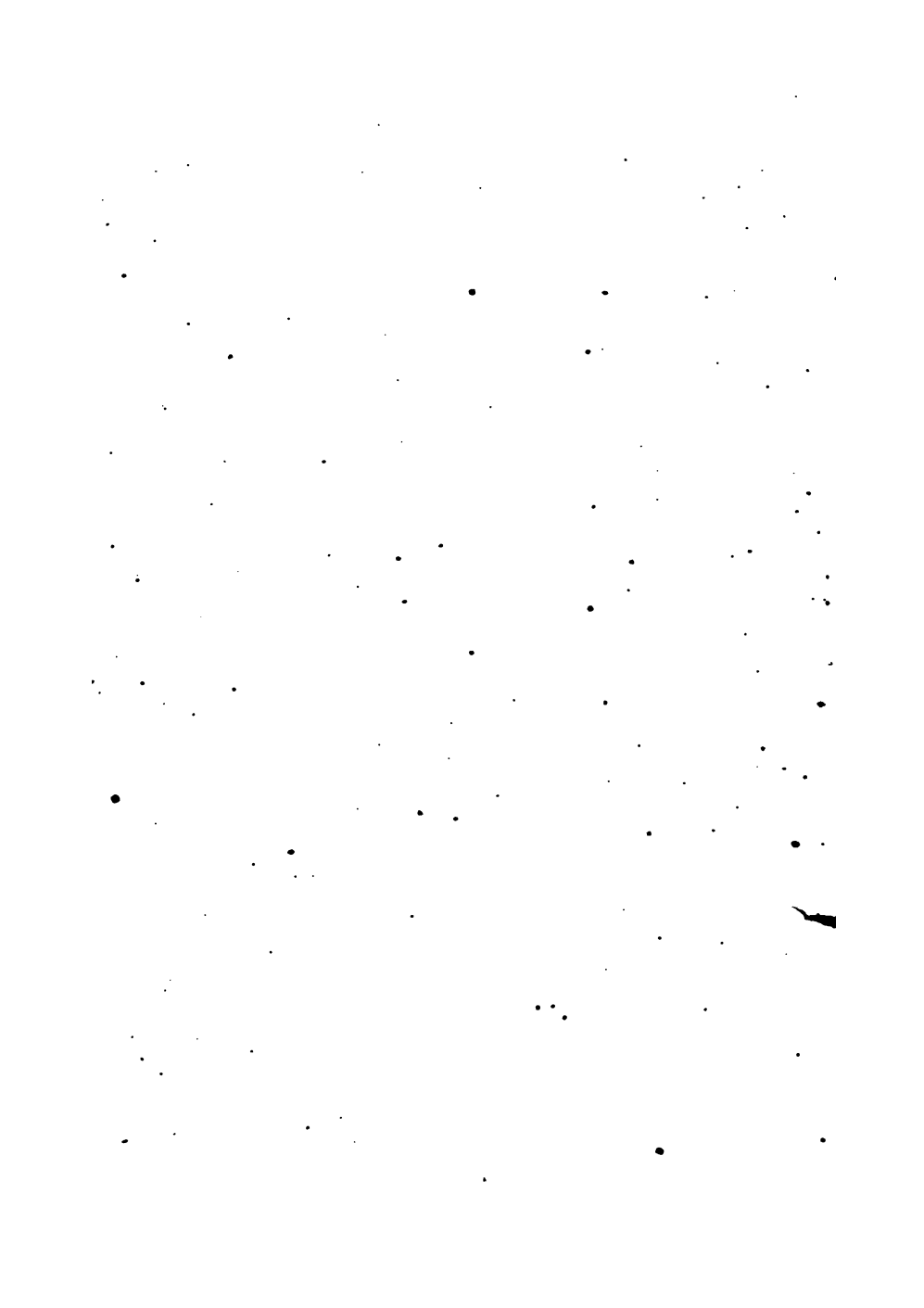
ADDENDA ET CORRIGENDA.

- vol. I p. V lin. 7 τούτων· πλη-  
 ρώσας  
 1, 11 ποιείται  
 9, 8 cf. H 398, 18  
 10, 12 <καί>  
 13, 18 ann.: pro 18 cf.  
 W v scrib. 20 cf. W v  
 17, 20 τελειοῦν corr. Grae-  
 ven  
 18, 6 βάσιιν διορίζονται  
 corr. Vsener  
 18, 79 σημειώσεις: ἄρσις  
 . . . λαμβάνον'.  
 21, 12 εἰρωνείαν  
 23, 1 ἀλικαρνασέων V  
 31, 12 συζυγίας  
 32, 24 ὑμᾶς scrib., cf. S  
 (in ann. scribe 24 pro  
 23)  
 39, 21 ἦνθε scrib., cf. S  
 42, 6 παρέχει  
 46, 2 <αἱ>  
 47, 5 πρώτη  
 49, 19 ἀπῆλθεν  
 54, 9 σχηματισθὲν  
 59, 20 <τῆ μὲν σεμνότητι>  
 60, 20 ἐμπέσοι scrib., cf. S  
 61, 16 fort. συγχειμένη,  
 <ἐξ ὁμοίων μὲν> ὡς  
 61, 22 ἔειδεν scrib., cf. S  
 62, 20 πόσιν.  
 73, 12 ἄστεως restitue  
 85, 19 ὅπως ἂν αἰε scrib.,  
 cf. V et S  
 90, 24 post θνητὸν add.

- W v 549, 6: πολλὰ μὲν  
 δὴ τὸ παρὸν ἐπιεικὲς  
 τοῦ ἀβθάδου δι-  
 καίου προκρίνοντες  
 πολλὰ δὲ νόμον ἀκρι-  
 βείας λόγων ὀρθό-  
 τητα  
 91, 1 post ποιεῖν add.  
 W v: καὶ διςσὰ ἀση-  
 σαντες μάλιστα ὧν  
 δεῖ γνώμην <καὶ ὄα-  
 μην ins. Weber> τὴν  
 μὲν βουλευόντες τὴν  
 δ' ἀποτελοῦντες  
 91, 3 post εὐτυχούντων  
 add. W v: ἀβθάδεις  
 πρὸς τὸ συμφέρον  
 108, 7 scrib. βιβλίον <καὶ>  
 μάλιστα, cf. W vii 40,  
 12

- vol. II 17, 24 fort. ἐκ del.  
 24, 12 καὶ πρᾶγμα συν-  
 ἔξενξε V S W iv] scrib.  
 καὶ <πραγμαμάτων>,  
 πρᾶγμα συνέξενξε  
 33, 18 ann.: Thuc. 2, 18  
 78, 15 et 27 αἰτιῶν  
 87, 8 Plat. Euthyph. 12 E  
 109, 20 fort. μέγα καὶ  
 περιέχον (cf. 110, 23)  
 111, 6 Ἰλιάδος  
 115, 8 ann.: pro 137, 7  
 scrib. 113, 7  
 120, 15 fort. ἀμφιλογίαν

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY,  
DEPARTMENT OF GREEK.





B. G. TEUBNER  
IN LEIPZIG UND BERLIN.



Januar 1909.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum  
Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1350 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem \* bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aeliani de nat. anim. II. XVII, var. hist.,  
epist., fragm. Rec. R. Hercher.  
Vol. I. *M.* 5.—5.50. Vol. II. *M.* 7.20 7.70.  
— varia historia. Rec. R. Hercher.  
*M.* 1.50 1.90.  
Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.  
A. Hug. *M.* 1.35 1.75.  
\*Aeschylus orationes. Ed. Fr. Blass.  
Ed. II. min. *M.* 2.80 3.30.  
— — — — — Ed. maior (m. Index v.  
Preuss). *M.* 2.20 2.80.  
Aeschylus tragoediae. Iter. ed. H. Weil.  
*M.* 2.40 3.—  
— — — — — Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.  
Chosphorae. Eumenides. Persae. Promethus.  
Septem c. Th. Supplices)  
*M.* —.40 —.70.  
— cantica. Dig. O. Schroeder.  
*M.* 2.40 2.80.  
[—] Scholia in Persas. Rec. O. Dahn-  
hardt. *M.* 3.60 4.20.  
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.  
*M.* —.90 1.30.  
Aleichronis Rhetoris epistularum lib. IV.  
Ed. M. A. Schepers. *M.* 3.20 3.60.  
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.  
Brinkmann. *M.* 1.— 1.25.  
Alypius: s. Musici.  
Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.  
*M.* 1.— 1.40.  
Anaritius: s. Euclid. suppl.  
\*Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass.  
Ed. III. *M.* 1.40 1.80.  
Annae Commae Alexias. Rec. A. Reiffers-  
scheid. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.  
Anonymus de incredibilibus: s. Mytho-  
graphi.  
Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan-  
Ed. H. Stadtmueller.  
Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).  
*M.* 6.— 6.60.  
Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III).  
*M.* 8.— 8.60.  
\*Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—565.  
Plan. I. I) *M.* 8.— 8.60.  
— lyricas. lyr. Graec. rell. Edd. Th. Bergk,  
E. Hiller, O. Crusius. *M.* 3.— 3.60.  
Antiphontis orationes et fragmenta. Ed.  
Fr. Blass. Ed. II. *M.* 2.10 2.50.  
Antonini, M. Aurel., commentar. II. XII.  
Rec. I. Stieh. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.  
Antoninus Liberalis: s. Mythographi  
Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg  
*M.* 1.20 1.60.  
Apollodori bibliotheca. Ed. R. Wagner:  
siehe Mythographi. Vol. I

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Apollonius Pergaeus.** Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.—10.—  
**Apollonius Rhodii Argonautica.** Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.  
 \***Applian hist. Rom.** Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Vierock. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.  
**Archimedis opera omnia.** Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80.  
**Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim.** Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.  
**Aristophanis comediae.** Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. *M.* 4.— 5.—  
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax. *M.* 2.—, 2.50.  
 — II: Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus. *M.* 2.— 2.50.  
 Einzeln jedes Stück *M.* —.60 —.90.  
**Aristoteli de partib. anim. II. IV.** Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.  
 \*— de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]  
 \*— de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.  
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.  
 — physica. Rec. C. Prantl. [z. Zt. vergr.]  
 — ethica Nicomachea. Rec. Fr. Sussemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.  
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.  
 — quo feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.  
 \*— politica. Post Fr. Sussemihlium rec. O. Immisch. *M.* 3.— 3.50.  
 — magna moralia. Rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.20 1.60.  
 — de anima II. III. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.20 1.60.  
 [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Ad. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.80 2.20.  
 — ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—  
 \*— metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.  
 — qui ferob. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—  
 — oeconomica. Rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.50 1.90.  
 — quo feruntur de plantis, de mirab. ascultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melissa Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.  
 — parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.80 2.20.  
**Aristoteli *Πολιτεία Ἀθηναίων*** Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.  
 —: s. a. Musici.  
 [—] \*Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae. Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.  
**Arriani Anabasis.** Rec. Car. Abicht [z. Zt. vergr.]  
 \*— quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. Vol. I. Anabasis. Ed. msior. Mit 1 Tafel. *M.* 3.60 4.20.  
 \*— Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.  
 — scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.  
**Athenaei dipnosophistae II. XV.** Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.  
**Autolyei de sphaera quae movetur I., de orbitis et occasibus II. II.** Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—  
**Babri fabulae Aesopae.** Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrat. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.  
 — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—  
**Bacchius:** s. Musici.  
**Bacchylidis carmina.** Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M.* 2.40 2.90.  
**Batrachomyomachia:** s. Hymni Homero: s. Bucolici. [rist.]  
**Blemyomachia:** s. Eudocia Augusta  
**Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae.** Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—  
 \***Caecilii Calactini fragmenta.** Ed. R. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.  
**Callinici de vita S. Hypatii I.** Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 5.— 3.40.  
**Cassianus Bassus:** s. Geoponica.  
**Cebetis tabula.** Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.  
**Chronica minora.** Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praetor Canonem Paschalem fragmm. chronol. *M.* 6.80 7.40.  
**Claudiani carmina:** s. Eudocia Augusta  
**Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II.** Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.  
**Colluthus:** s. Tryphiodorus.  
**Cornuti theologiae Graecae compendium.** Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—  
**Corpusculum poesis epicae Graecae Indubundae.** Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. je *M.* 3.— 3.50.  
 \***Damasii vita isidori.** Ed. J. Hardy. [In Vorb.]  
**Demades:** s. Dinarchus.  
**Demetrii Cydon. de contemn. morte or.** Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.

**Die fetten Ziffern** verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Demosthenis orationes.** Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 1.80 2.20, 6 partes. je *M.* —.90 1.20.
- Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippum epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoris. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. *M.* —.90 1.20.
- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. *M.* —.90 1.20.
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Andronem. Adversus Aristocratem. *M.* —.90 1.20.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantacnetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. *M.* —.90 1.20.
- III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macariatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euerгом. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. *M.* —.90 1.20.
- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus. *M.* —.90 1.20.
- Didymus de Demosthene.** Rec. H. Diels et W. Schubart. *M.* 1.20 1.50.
- Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis *ὄνειρος τῆς δωδεκαετίας.*** Ed. Fr. Blass. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- Diodori bibliotheca hist.** Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je *M.* 6.— 6.60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. Vol. V. *M.* 5.— 5.60.
- Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M.* 3.— Vol. V. *M.* 3.75.
- \*Diogenis Oenoandensis fragmenta.** Ord. et expl. J. William. *M.* 2.40 2.80.
- Dionis Cassii Cocceiani historia Romana.** Ed. J. Melzer. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]
- Dionis Chrysostomi orationes.** Rec. L. Dindorf. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]
- Dionysi Halic. antiquitates Romanae.** Ed. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I—IV. je *M.* 4.— 4.60.
- opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. — — — Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.— 7.60. \* — — — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
- Diophranti opera omnia c. Gr. comment.** Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—
- \*Divisiones Aristotelicae, s. Aristoteles.**
- Eclogae poetarum Graec.** Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta.** Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.
- Epicteti dissertationes ab Arriano dirigi. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.50. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.**
- \*Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv.** Ed. St. Witkowski. *M.* 3.20 3.60.
- Eratosthenis catasterismi: a Mythographi III. 1.**
- \*Eroticiscriptores Graeci.** Ed. A. Mewaldt. [In Vorb.]
- Euclidis opera omnia.** Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.
- Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpres. est Heiberg. *M.* 24.60 27.60.
- VI. Data. Ed. H. Menge. *M.* 5.— 5.60.
- VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60. [Forts. in Vorb.]
- — — Supplem.: Anarith. comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.
- : s. a. Musici.
- Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Blemymachiae fragm.** Rec. A. Ludwich. *M.* 4.— 4.40.
- violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.
- Euripidis tragoediae.** Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 7.80 9.30.
- Vol. I: Alcestis. Andromacha. Baechae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 2.40 2.90.
- II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. *M.* 2.40 2.90.
- III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M.* 3.— 3.50.
- Einzeln jede Tragödie *M.* —.40 —.70.
- Eusebii opera.** Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 23.60 25.80.
- Fabulae Aescopicae: s. Aesop. fab.**
- Fabulae Romanenses Graec. conscr.** Rec. A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Forts erscheint nicht.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.



- Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.
- Florilegium Graecum in usum primi gymnasium ordinis collectum a philologo Afrania. kart. Fasc. 1—10 je *M.* —,50; Fasc. 11—15 je *M.* —,60.
- Hierzu unentgeltlich an Lehrer: Index argumentorum et locorum.
- Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.
- Galenii Pergameni scripta minora. Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.20.
- \* — de utilit. part. corporis humani II. XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. I. *M.* 8. — 8.60.
- Institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.
- de victu attenuante I. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.
- de temperamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 2.40 2.80.
- Gaudentius: s. Musici.
- Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. *M.* 10. — 10.80.
- Georgii Aepopol. annales. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14. —
- Georgii Cyprii descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. dlatyopsis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3. — 3.50.
- Georgii Monachi Chronicon. Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18. — 19.20.
- Heliiodori Aethiopic. II. X. Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.
- \* Hephaestionis enchiridion. c. comm. vet. ed. M. Conbruch. *M.* 8. — 8.60.
- Heraclitus: s. Mythographi.
- Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Vierock. *M.* 1.80 2.20.
- Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.
- Herodoti historiarum II. IX. Edd. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
- Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* — 80 1.10.
- Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* — 80 1.10.
- II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* — 60 — 90.
- Fasc. II: Lib. 7. *M.* — 45 — 75.
- Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* — 60 — 90.
- \* Heronae mimiambl. Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimiambl. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]
- Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druckwerke u. Automatentheater, gr. u. dtseh. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. üb. Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv. z. Pneumatik. *M.* 9. — 9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textüberliefg. Gr. Wortregister. *M.* 3. — 3.40.
- Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrgs. v. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor. Vitruv., Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8. — 8.80.
- Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrgs. von H. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8. — 8.80.
- \* Hesiodi quaefer. carmina. Rec. A. Rzach. Ed. II. *M.* 1.80 2.30.
- Hesychii Milesii qui fertur de viris III. I. Rec. I. Flach. *M.* — 80 1.10.
- Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Manitius. *M.* 4. — 4.60.
- Hippocratis opera. 7 voll. Rec. H. Kuehlein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6. — 6.60. Vol. II. *M.* 5. — 5.50. [Fortsetz. noch unbestimmt.]
- Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
- Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf. Illas. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V. cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* — 75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2. —] Pars I: II. 1—12. Pars II: II. 13—24.
- Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V. cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* — 75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2. —] Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.
- Rec. A. Ludwig. 2 voll. Ed. min. [je *M.* — 75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
- Hymni Homerici acc. epigrammatici et Batrachomyomachia. Rec. A. Baummeister. *M.* — 75 1.10.
- Hyperidis orationes. Ed. Fr. Biaß. Ed. III. *M.* 2.10 2.50.
- Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.20.
- de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.20.
- in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- \* — vita Pythagorae. Ed. L. Deubner. [In Vorb.]
- Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.
- Inc. auct. Byzant. de re milit. I. Rec. R. Vari. *M.* 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- \*Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae. Ed. F. Solmsen. Ed. II. *M.* 1.60 2.—
- Ioannes Philoponus; s. Philoponus. Iosephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. *M.* 36.— 29.—
- Rec. I. Bekker. 6 voll. [Vol. I—V vergr.] Vol. VI. *M.* 2.10.
- Isaai orationes. Ed. C. Scheibe. *M.* 1.20 1.60.
- Ed. Th. Thalheim. *M.* 2.40 2.80.
- Isocratis orationes. Rec. Benseler-Blass. 2 voll. *M.* 4.— 4.80.
- \*Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit. von Fr. Cumont u. J. Bidez in Verb.]
- Iustiniani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.
- — — Appendix (I). *M.* —.60 1.—
- — — Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
- Leonis diatyposis; s. Georgius Cyprus. \*Libani opera. Ed. R. Foerster. Vol. I—IV. *M.* 43.— 46.60. Vol. IV. *M.* 10.— 10.80. [Vol. V in Verb.]
- Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part. je *M.* 1.05 1.40.] 3 voll. je *M.* 2.10 2.60.
- Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. lib. I—XIV. *M.* 2.80 3.20.
- \* — — Prolegg. Fasc. I. *M.* 1.— 1.25
- \*[—] Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabé. *M.* 6.— 6.60.
- Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
- Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.
- de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.80.
- de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.— 5.60.
- Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3.— 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.
- Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. *M.* 1.80 2.20.
- Metrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. *M.* 2.70 3.20.
- Metrologieorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Moschus; s. Bucolicus.
- Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudenius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. a tabulae. *M.* 9.— 9.80.
- — — Supplementum: Melodiarum rell. *M.* 1.20 1.60.
- \*Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense. *M.* 3.20 3.80.
- Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Peditasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.
- Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. περί ἑρωτικῶν παθημάτων, ed. P. Sakolowski. Antonii Liberalis μεταμορφώσεων συναγωγῆ, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.
- Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catarismis. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.
- Vol. III. Fasc. II: Palaephati περί ἀπίστων, Heracliti lib. περί ἀπίστων, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.
- Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.
- Nicephori archiepiscopi opuscul. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.30 3.70.
- Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40.
- Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.20.
- ; s. a. Musici.
- Nonni Dionysiacoium II. XLVIII. Rec. A. Koechly. Voll. I u. II. je *M.* 6.— 6.50.
- paraphrasis s. evangeli Ioannel. Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—
- \*Olympiodori in Plat. Phaedon. Ed. W. Norvin. [In Verb.]
- Palaephatus; s. Mythographi.
- Parthenius; s. Mythographi.
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, cooptice, arabice, armenice. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Πανσανίου Ἑλλάδος περιήγησις Pausaniae Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. *M.* 7.60 9.—
- Peditasimus; s. Mythographi.
- Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.
- de musica II. Ed. I. Kempe. *M.* 1.50 2.—
- \* — π. οἰκονομία; lib. Ed. Chr. Jensen. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Philothoni de officio mundi II.** Rec. W. Reichardt. *M.* 4.—4.60.
- **de aeternitate mundi c. Proclam.** Ed. H. Rabe. *M.* 10.—10.80.
- Philostrati (mai.) opera.** Ed. C. L. Kayser. 2 voll. *M.* 8.25 [z. Zt. vergr.]
- **imagines.** Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.20.
- Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones.** Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M.* 14.—15.20.
- Pindari carmina.** Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
- \* — ed. O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.
- [—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8.—8.60.
- Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi.** Ex recogn. C. F. Hermann et M. Wohlrab. 6 voll. *M.* 14.—17.50. [Vol. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2.40 3.— Vol. II. *M.* 2.—2.50.]
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:**
- Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* —70 1.—
- 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* 1.—1.40.
- 3. Sophista. Politicus. *M.* 1.—1.40.
- 4. Parmenides. Philebus. *M.* —90 1.30.
- 5. Convivium. Phaedrus. *M.* —70 1.—
- 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M.* —70 1.—
- 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* —70 1.—
- 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* —70 1.—
- 9. Gorgias. Meno. *M.* 1.—1.40.
- 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* —70 1.—
- 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.80 2.20.
- 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* 1.—1.40.
- 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 2.40 3.—
- 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.
- 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M.* 2.—2.40.
- Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.  
— 4—6 = Vol. II.  
— 7—10 = Vol. III.  
— 11. 12 = Vol. IV.  
— 13 = Vol. V.  
— 14. 15 = Vol. VI.
- Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello.** Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9.—10.20. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 6.40 6.—]
- Plutarchi vitae parallelae.** Rec. C. Sintenis. 5 voll. Ed. II. *M.* 13.60 16.10. [Vol. I. *M.* 2.80 3.30. Vol. II. *M.* 3.40 4.—. Voll. III—IV. je *M.* 2.50 3.—. Vol. V. *M.* 2.40 2.80.]
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:**
- Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M.* 1.50 1.90.
- 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* 1.50 1.90.
- 3. Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M.* 1.20 1.60.
- 4. Aristides et Cato, Philopomen et Flaminius, Pyrrhus et Marius. *M.* 1.40 1.80.
- 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M.* 1.20 1.60.
- 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* 1.—1.40.
- 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* 1.—1.40.
- 8. Alexander et Caesar. *M.* 1.—1.40.
- 9. Phocion et Cato minor. *M.* —80 1.10.
- 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M.* —80 1.10.
- 11. Demosthenes et Cicero. *M.* —80 1.10.
- 12. Demetrius et Antonius. *M.* —80 1.10.
- 13. Dio et Brutus. *M.* 1.20 1.60.
- 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M.* 1.40 1.80.
- Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.  
— 3—5 = Vol. II.  
— 6—8 = Vol. III.  
— 9—12 = Vol. IV.  
— 13. 14 = Vol. V.
- \* — Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]
- **moralia.** Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M.* 5.—5.60.
- Polemonis declamationes duae.** Rec. H. Hinck. *M.* 1.—1.40.
- Polyaeni strategematon II. VIII.** Rec. E. Woelfflin et J. Melber. Ed. II. *M.* 7.50 8.—
- Polybii historiae.** Rec. L. Dindorf. 5 voll. Ed. II. cur. Th. Büttner-Wobst. Voll. I. II. III. je *M.* 4.40 5.— Vol. IV. *M.* 5.—5.60. Vol. V. *M.* 2.40 3.—
- \* **Polystрати Eple. π. ἀλόγου καταστροφίσεως.** Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Porphyril opuscul. sel.** Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.— 3.50.  
— *Πορφύριου ἀπορρητὰ πρὸς τὰ νοητά.* Ed. B. Mommert. *M.* 1.40 1.80.
- Procli Lyeii carmina:** s. *Eudocia Augusta.*
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii.** Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.  
— in *Platonis rem publicam commentarii.* Ed. G. Kroll. Vol. I. *M.* 5.— 5.00. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.  
\* — in *Platonis Timaeum commentaria.* Ed. E. Diehl. Vol. I. *M.* 10.— 10.80. Vol. II. *M.* 8.— 8.60. Vol. III. *M.* 12.— 12.80.  
\* — in *Platonis Cratylum commentaria.* Ed. G. Pasquali. *M.* 3.— 3.40.
- \* **Procopii Caesariensis opera omnia.** Rec. I. Haury. Voll. I. II. je *M.* 12.— 12.80. Vol. III. 1. *M.* 3.60 4.—
- \* **Prophetarum vitae fabulosae.** Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—
- Ptolemaei opera.** Vol. I. *Syntaxis*, ed. I. L. Heiberg. P. I. *Libri I—VI.* *M.* 8.— 8.60. P. II. *Libri VII—XIII.* *M.* 12.— 12.60.  
\* Vol. II. *Op. astron. min.* *M.* 9.— 9.60.
- Quinti Smyrnaei Posthomeri corum II. XIV.** Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.
- Repertorium griech. Wörterverzeichnis u. Speziallexika v. H. Schöne.** *M.* —. 80.1.—
- Rhetores Graeci.** Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergr.]
- Scriptores erotici. s. Erotici scriptores.**  
— *metrici*, siehe: *Metrici scriptores.*  
— *metrologici*, siehe: *Metrologici scriptores.*
- \* — **originum Constantinopolit.** Rec. Th. Preger. 2 *Fasc.* *M.* 10.— 11.20.  
— **physiognomnici**, siehe: *Physiognomnici scriptores.*  
— **sacri et profani.**  
Fasc. I: s. *Philoponus.*  
Fasc. II: s. *Patrum Nicaen. nomm.*  
Fasc. III: s. *Zacharias Rhetor.*  
\* Fasc. IV: s. *Stephanus von Taron.*  
Fasc. V: E. Gerland, *Quellen z. Gesch. d. Erzbst. Patras.* *M.* 6.— 6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula.** Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.
- Simoneis Sethi syntagma.** Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae.** Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI. cur. S. Meiler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80.  
Einzeln jede *Tragödie* (Ajax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* —. 30 —. 60.
- \* **Sophoclis cautica.** Dig. O. Schroeder. *M.* 1.40 1.80.  
[—] *Scholia in S. tragoedias vetera.* Ed. P. N. Papageorgios. *M.* 4.80 5.40.
- \* **Stephanus von Taron.** Edd. H. Gelzer et A. Burekhardt. *M.* 5.60 6.—
- Stobaei florilegium.** Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]  
— *eclogae.* Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
- Strabonis geographica.** Rec. A. Meineke. Vol. I—III. je *M.* 3.60 4.20.
- \* **Synkellos.** Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.] *Syriani in Hermogenem comm.* Ed. H. Babe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis rell.** Ed. L. Spengel. 3 voll. *M.* 9.— 10.20.
- Theocritus:** s. *Bucolici.*
- Theodreti Graec. affect. curatio.** Rec. H. Baeder. *M.* 6.— 6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia.** Ed. B. Hercher. *M.* —. 50 —. 75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util.** Rec. E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.
- Theophrasti Eresii opera.** Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. *M.* 2.40.
- Theophylacti Simocatae historiae.** Ed. K. de Boor. *M.* 6.— 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII.** Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carm.** Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri.** Rec. W. Gemoll. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60. Ed. min. *M.* —. 80 1.10.  
— *historia Graeca.* Rec. O. Keller. Ed. min. *M.* —. 90 1.30.  
— — Rec. L. Dindorf. *M.* —. 90.  
— *institutio Cyri.* Rec. A. Hug. Ed. maior. *M.* 1.50 2.— Ed. minor. *M.* —. 90 1.30.  
— *commentarii.* Rec. W. Gilbert. Ed. maior. *M.* 1.— 1.40. Ed. minor. *M.* —. 45 —. 75.  
— *scripta minora.* Rec. L. Dindorf. 2 *Fasc.* *M.* 1.40 2.10.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte.** Deutsch hrg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. *M.* 10.— 10.80.
- Zonarae epitome historiarum.** Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.80.
- Novum Testamentum Graecae ed. Ph. Buttmann.** Ed. IV. *M.* 2.25 2.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

## b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I. *M.* 9.— 9.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80
- Amnian Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
- Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
- Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Ross. Ed. II. *M.* 1.— 1.25.
- Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
- Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. *M.* 8.80 10.—
- II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fasc. *M.* 9.20 10.40.
- Suppl.: a. Damasus.
- Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* — 60 — 90.
- \*Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. *M.* 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. [U. d. Pr.] Vol. III. Scr. philos. Ed. P. Thomas. *M.* 4.— 4.40.
- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vlieth. *M.* 4.— 4.50.
- Augustini de civ. del II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII [z. Zt. vergr.] Vol. II. Lib. XIV—XXII. *M.* 4.20 4.80.
- confessionium II. XIII. Rec. P. Knöll. *M.* 2.70 3.20.
- Aulularia sive Querolus comedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.—
- Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adiecta tabula. *M.* 8.— 8.60.
- Avieniaratea. Ed. A. Breysig. *M.* 1.— 1.40.
- Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1.60 2.—
- Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60.
- commentarii in I. Aristotelis *περὶ ἰσχυράτων*. Rec. C. Meiser. 2 partes. *M.* 8.70 9.70.
- Cassaris comment. cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
- Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M.* — 75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.40 1.80.
- II: de bello civili. Ed. min. *M.* — 60 — 90. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40.
- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M.* — 70 1.— Ed. mai. *M.* 1.10 1.50.
- III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M.* 1.50 1.90.
- — — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M.* 1.50 2.10.
- — — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M.* — 75 1.10.
- — — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M.* — 60 — 90.
- Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M.* 1.40 1.80.
- Cassii Felicis de medicina I. Ed. V. Ross. *M.* 3.— 3.40.
- Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M.* 1.— 1.40.
- Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M.* — 45 — 75.
- , Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 2.70 3.20.
- Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.— 3.50.
- Censorini de die natali I. Rec. F. Hultsch. *M.* 1.20 1.60.
- Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller. G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. *M.* 26.5 30.60.
- Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. *M.* 1.60 2.— Vol. II. *M.* 2.40 2.80.
- II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.
- III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—
- IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.
- V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorb.]
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen
- Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. *M.* — 80 1.10.
- 2. De inventione, ed. Friedrich. *M.* — 80 1.10.
- 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.10 1.50.
- 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* — 7 1.—
- 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* — 5 — 75.
- 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* — 50 — 75.
- 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comedo, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
- 8. Divinatio in Q. Caeciliam, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* — 5 — 75.
- 9a. Actio in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
- 9b. — — — II. IV. V, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.
- 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fontelo, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M.* — 50 — 75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* — 80 1.10.  
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.  
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.  
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippicæ XIV, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.  
 — 19. Epist. ad fam. I I—IV, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.  
 — 20. Epist. ad fam. I V—VIII, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.  
 — 21. Epist. ad fam. I IX—XII, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.  
 — 22. Epist. ad fam. I XIII—XVI, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.  
 — 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* — 60 — 90.  
 — 24. Epist. ad Att. I I—IV, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.  
 — 25. Epist. ad Att. I V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.  
 — 26. Epist. ad Att. I IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.  
 — 27. Epist. ad Att. I XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.  
 — 28. Epist. ad Brutum\* et epist. ad Octavianum, ed. Müller. *M.* — 60 — 90.  
 — 29. Academica, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.  
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* — 80 1.10.  
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* — 70 1.—

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* — 70 1.—  
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.  
 — 3—6 = Pars I, vol. II.  
 — 7—9 = Pars II, vol. I.  
 — 10—14 = Pars II, vol. II.  
 — 15—18 = Pars II, vol. III.  
 — 19—23 = Pars III, vol. I.  
 — 24—28 = Pars III, vol. II.  
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.  
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.  
 — 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III.  
 — orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. *M.* 1.70 2.30.  
 Pars I: Orat. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* — 80 1.10.  
 — II: Orat. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicæ I. II. XIV. *M.* — 90 1.20.  
 — orationes selectae XIX. Edd. indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.  
 Orat. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicæ I. II, divinat. in Caeciliam.  
 — epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II. *M.* 3.— 3.60.  
 — epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.  
 \* — de virtut. I. fr. Ed. H. Knoellinger. *M.* 2.— 2.40.  
 [—] Scholla in Ciceronis orationis Boibensia ed. P. Hildebrandt. *M.* 8.— 8.60.  
 Claudiani carmina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.  
 Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.  
 Comediani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.  
 [Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.  
 Cornelius Nepos: s. Nepos.  
 \*Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. [vergr.]  
 — Ed. E. Hedicke. Ed. minor *M.* 3.60 4.20.  
 Ed. maior *M.* 3.60 4.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Ad. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. (s. Zt. vergr.)
- Donati comm. Terenti. Ed. P. Weissner. I. *M.* 10 — 10.80. Vol. II. *M.* 12. — 12.80. \*Vol. III, I. *M.* 8 — 8.50.
- \* — Interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24. — 26. —
- Dracontii carum. min. Ed. Fr. de Duhan. *M.* 1.20 1.60.
- Ecloge poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1. — 1.40.
- Eutropii breviarum hist. Rom. Rec. Fr. Rühl. *M.* — 45 — 75.
- Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4. — 4.50.
- \* — — de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. *M.* 3.20 3.60.
- Flori, L., Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Frontii strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Placidiana, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de actibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. B. Helm. *M.* 4. — 4.50.
- \*Gal Institutionum comment. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VII cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.
- Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 8.00 8. —
- Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8. — 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Brey-sig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2 — 2.40.
- \*Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12. — 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. *M.* 1. — 1.30.
- Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadii catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.
- Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5. —
- Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. mai. [vergr.] Ed. min. [vergr.]
- \* — — Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2. — 2.40. Ed. minor. *M.* 1. — 1.40.
- Hygini grammaticus I. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. *M.* — 75 1.10.
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40. Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kübler. Vol. I. *M.* 4.40 5. — Indices et Fabricius. [vergr.] — Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke. *M.* — 75 1. —
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5. — 5.60. Pars II. Sectio I. *M.* 3. — 3.60. II. *M.* 8. — 8.80.
- Iustiniani Institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1. — 1.40.
- Iustinii epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Rühl. Acc. prologi in Pompeium Trogius ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum II. Rec. C. F. Hermann. *M.* — 45 — 75.
- Iuveni II. evangelicorum IV. Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidius: a. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri. Rec. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III je *M.* 1.20 1.70. Pars IV—VI je *M.* 1.50 2. — Pars I—V auch in einzelnen Heften: Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* — 70 1.10. — I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* — 70 1.10. — II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* — 70 1.10. — II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* — 70 1.10. — III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* — 70 1.10. — III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* — 70 1.10. — IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* — 85 1.25. — IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* — 85 1.25. — V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* — 85 1.25.
- \* — — Ed. II ed. G. Heraeus. *M.* — 85 1.25.
- \*Pars V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* — 85 1.25. — VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. II. X. II. Ed. C. Hosius. *M.* 4.40 5. —
- Lucretii Cari de rerum natura II. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. *M.* 2.10 2.50. Appendix einzeln. *M.* — 30.
- Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 8. — 8.60.
- Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammatum II. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- \*Martianus Capella. Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Mela, Pomponii, de chorographia libri. Ed. C. Fricke. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6. —
- Minucii Felicii Octaviani. Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2. —
- Mulomedicina Chironis. Siehe Claudii. Nepotis vitae. Edd. C. Halm et A. Fleck-eisen. *M.* — 30 — 60.
- \* — — m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. 15. Auflage. *M.* 1.75.

**Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.**

- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina libros XX. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III: lib. I—XX et ind. *M.* 17.20 19.—  
 Orosii hist. adv. paganos II. VII. Rec. C. Zangemeister. *M.* 4.—4.50.  
 Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.  
 Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.—1.40.  
 Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.  
 Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. *M.* 1.—1.40.  
 — tristium II. V. *M.* —.45 —.75.  
 — fastorum II. VI. *M.* —.60 —.90.  
 — metamorphoseon delectus Siebelianus. Ed. Fr. Polle. Mit Index. *M.* —.70 1.—.  
 Palladii opus agriculturae. Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.  
 Panegyrici Latini XII. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 3.60 4.20.  
 Patrum Nicaenorum nomina graecae, iatine, syriacae, copticae, arabicae, armenicae. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.—6.60.  
 Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.  
 Persii satirarum I. Rec. C. Hermann. *M.* —.30 —.60.  
 Phaedri fabulae Aesopiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.  
 — mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M.* —.90 1.30.  
 Pysognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 6.—6.60.] *M.* 14.—15.20.  
 Plauti comediae. Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. *M.* 10.50 14.—  
 Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. vet. *M.* 1.50 2.—  
 \* II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2.—  
 — III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.50 2.—  
 — IV. \*Menaechmi, Mercator, \*Miles glor. *M.* 1.50 2.—  
 — V. \*Mostellaria, Persa, \*Poenulus. *M.* 1.50 2.—  
 — VI. \*Pseudolus, \*Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—  
 — VII. \*Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—  
 Einzeln die mit \* bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.  
 \*Plini naturalis historia. 6 voll. Ed. II. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 3.—3.50. Vol. III. *M.* 4.—4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.—3.50.  
 — II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.  
 — (Iun.) epistulae. [vergr.]  
 \* — rec. R. C. Kukulka. *M.* 5.—3.60.  
 Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilli Martialis medicina. Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.  
 Poetae Latini minores. Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Vol. VI vergr.] *M.* 20.10 23.40.  
 Pomponius Mela: s. Mela.  
 Porphyriionis commentari in Horatium. Rec. G. Meyer. *M.* 5.—5.60.  
 Prisciani euphoriston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afrī quae feruntur rell. *M.* 7.20 7.80.  
 Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.60 —.90.  
 \* — — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]  
 Pseudacronis scholia in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. *M.* 9.—9.80 vol. II. *M.* 12.—12.80.  
 Quintilliani instit. orat. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I vergr.] je *M.* 1.80 2.20.  
 — liber decimus. Rec. C. Halm. *M.* —.30 —.60.  
 \* — — Ed. L. Radermacher. P. I. *M.* 3.—3.50.  
 — declamationes. Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.  
 \* — decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M.* 12.—12.60.  
 Remigii Autissiodori in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.  
 Rutilii Namatiani de reditu suo II. II. Rec. L. Mueller. [z. Zt. vergr.]  
 Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. *M.* —.45 —.75.  
 Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M.* 4.—4.60. Vol. II. Comicoorum fragm. *M.* 5.—5.60.  
 Scribonii Largi compositiones. Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.  
 Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.  
 Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. \*Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. \*Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]  
 \*Suppl. Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40.  
 — tragoediae. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.



- Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—
- Sidonius Apollin. Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.20.
- Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll. je *M.* 2.40 2.80.
- Soranii gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
- Statius. Ed. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.— 2.50. — II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz. *M.* 1.20 1.60. \* — II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. *M.* 8.— 8.60. — III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. *M.* 8.— 8.60.
- \* Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. Ed. minor. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. *M.* 2.40 2.80. 2 Fasc.: Rec. C. L. Roth. Fasc. I [vergr.] Fasc. II. de grammaticis et rhetoribus. *M.* —.80 1.20.
- Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
- Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]
- II. Historiae et libb. minores. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M.* —.90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. *M.* —.45 —.75.]
- Terenti comediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
- Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Hauton Timorionenos, Hecyra, Phormio) *M.* —.45 —.75.
- [—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlegel. *M.* 2.— 2.40.
- Tibulli II. IV. Rec. L. Müller. *M.* —.30 —.60.
- Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M.* —.75 1.10.
- Valeri Maximi factorum et ditorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Iulii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempl. Ed. II. *M.* 7.20 7.80.
- Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. *M.* 4.— 4.50.
- Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 1.50 2.—
- Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. *M.* 1.60 2.—
- Vegeti Renati digestorum artis milit. medicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. *M.* 6.— 6.60.
- — epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
- Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
- — Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —.90.
- Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- — Aeneis. *M.* —.90 1.30.
- — Bucolica et Georgica. *M.* —.45 —.75.
- — Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.05.
- Tom. I: Bucolica, Georgica. *M.* —.45 —.75. — II: Aeneis. *M.* —.90 1.30.
- Virgili Grammatici opera. Ed. J. Huemer. *M.* 2.40 2.80.
- Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Ross. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

## 1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

- Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merzdorf. *M.* 3.— 3.40.
- Amarei sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.
- Canabuzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.
- Christus patiens. Tragedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. *M.* 2.40 2.80.
- Comediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.
- \* Egidii Corbollenensis vaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. *M.* 2.80 3.20.
- Gulielmi Blesensis Aldae comedia. Ed. C. Lohmeyer. *M.* —.80 1.20.
- Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kalser. *M.* 4.40 5.—
- \* Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.20 1.60.
- \* Hrotsvita opera. Ed. K. Strecker. *M.* 4.— 4.60.
- Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M.* 4.— 4.60.
- Thiofridi Epternacensis vita Willibrord metrica. Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.20.
- Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. *M.* 3.— 3.50.

## 1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

### Edidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.
- Mantii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M.* 1.50 2.—
- Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. *M.* 2.40 3.20.
- Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M.* —.45 —.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

## 2. Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begogen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Aetna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—  
 Lucretius de rer. nat. Buch III. Von  
 R. Heinze. *M.* 4.— 5.—  
 Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden.  
*M.* 12.— 13.—  
 Sophokles Elektra. Von G. Kaibel.  
*M.* 6.— 7.—  
 \*Zwei griechische Apologeten. Von J.  
 Geffcken. *M.* 10.— 11.—  
 \*Catull Veronensis liber. Von G. Fried-  
 rich. *M.* 12.— 13.—

Unter der Presse:

Philostratus περί γυμναστικής. Von H.  
 Jüthner.

In Vorbereitung:

Clemens Alex. Pädagogos. Von Schwartz.  
 Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.  
 Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.  
 Tacitus Germania. Von G. Wissowa.  
 Pindar Pythlen. Von O. Schröder.

## 3. Einzel erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

### a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum; s. Lucas.

Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F.  
 Schultz. *M.* 8.—

— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A.  
 Weidner. *M.* 3.60.

Aeschyl. Agamemnon. Ed. R. H. Klausen.  
 Ed. alt. cur. R. Enger. *M.* 3.75.

— Agamemnon. Griech. u. deutsch mit  
 Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—

— Orestie mit erklärend. Anmerkungen  
 von N. Wecklein. *M.* 6.—

Daraus einzeln je *M.* 2.—:

I. Agamemnon.

II. Die Choephoren.

III. Die Eumeniden.

— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf.  
 4. *M.* 4.—

— Septem ad Thebas. Rec. Fr. Rit-  
 schellus. Ed. II. *M.* 3.—

Aleiphronis rhet. epistolae. Ed. A. Mei-  
 neke. *M.* 4.—

Ἰ ἀγάπητος: τῆς ἀγάπης. Das ABC der  
 Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder.  
 Hrg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.

Anthologiae Planudae appendix Barbe-  
 rino-Vaticana. Rec. L. Sternbach.  
*M.* 4.—

Apollonius von Kitium illustr. Kommen-  
 tar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἰσθμίων.  
 Hrg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in  
 Lichtdr. 4. *M.* 10.—

Aristophanis fabulae et fragm. Rec.  
 G. Dindorf. 4. *M.* 6.—

— equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II.  
 cur. K. Zacher. *M.* 3.—

— Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—

— ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen.  
*M.* 2.40.

— thesmophoriazusae. Rec. A. von  
 Velsen. Ed. II. *M.* 2.—

\* — pax. Rec. K. Zacher. [U. d. Pr.]  
 Aristotelis ars rhet. cum adnotatione  
 L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina.  
 2 voll. *M.* 16.—

— politica cum vet. translatione G. de  
 Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—

— ethica Nicomachea. Ed. et comment.  
 instr. G. Ramsauer. Ad. est Fr. Suse-  
 mihlii epist. crit. *M.* 12.—

Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher.  
*M.* 8.—

Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L.  
 Ahrens. *M.* 1.50.

Buccolleorum Graec. Theocriti, Bionis et  
 Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens.  
 2 tomi. *M.* 21.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—  
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—  
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—  
**Carmina Graeca medii aevi.** Ed. G. Wagner. *M.* 9.—  
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—  
**Christianor. carm.** Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—  
**Comicorum Atticorum fragmenta.** Ed. Th. Kock. 3 voll. *M.* 48.—  
 Vol. I. Antiquae comediae fragmenta. *M.* 18.—  
 — II. Novae comediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—  
 — III. Novae comediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—  
**Corpus medicorum Graecorum.** Vol. X 1, 1. Philumeni de venenatis animalibus eorumque remediis ed. M. Wellmann. *M.* 2.80.  
**Demetrii Phaleri de elocutione libellus.** Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—  
**Demosthenis orat. de corona et de falsa legatione.** Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—  
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—  
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.  
*Περὶ διαλέξεων* excerptum ed. R. Schneider. *M.* — 60.  
**Didymi Chalcenteri fragmenta.** Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—  
**Dionysii Thracis ars grammatica.** Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—  
 \* *Διοφύσιου ἢ Λογγύλου περὶ ὕψους.* De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. *M.* 2.80 3.20.  
**Epicurea.** Ed. H. Usener (Anast. Neudruck.) *M.* 12.— 13.—  
**Eratosthenis carminum reliquiae.** Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—  
 — geographische Fragmente, hrg. von Berger. *M.* 8.40.  
**Euripidis fabulae et fragmenta.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—  
 — Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.  
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.  
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.  
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.  
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—  
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.  
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—  
 — I. — VII. Cyclops. Ed. II. *M.* 1.40.  
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.  
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—  
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—  
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 3.—  
**Euripidis fabulae.** Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.  
 Vol. II. — V. Hercules. *M.* 2.40.  
 — II. — VI. Iphigenia Aulidensis. *M.* 2.80.  
 — III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.  
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.  
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80.  
 — III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.  
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80.  
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.  
 — tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz-Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)  
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba. Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II. *M.* 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20. — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis. Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens. Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II. *M.* 2.35. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. *M.* 1.20.  
**Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita.** Verterunt notisque illustrant C. Siegfried et H. Gelzer. 4. *M.* 6.—  
**Galenii de placitis Hippocratis et Platonis.** Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vera. Lat. *M.* 20.—  
**Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Euagrii Pontici sententiae.** Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40.  
 — II. Epicteti et Moschonis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.  
**Grammatici Graeci recogniti et apparatus critico instructi.** 8 partes. 15 voll. Lex.-8. Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—  
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 36.—  
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider et G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26.—  
 \* Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]  
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. I. *M.* 20.—  
 Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. 2 Fasc. *M.* 34.—  
 Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. *M.* 14.—  
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. *M.* 22.—  
 [Fortsetzung in Vorb.]  
**Herodas' Mimiamben,** hrg. v. R. Meister. Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]  
**Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII.** Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80.  
**Herodiani technici rell.** Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M.* 54.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrg. v. A. Wiedemann. *M* 12.—  
 \**Ἡροδοτῶν τὰ ἄπαντα ἐξ ἐπισημίας*; K. Σιττλ. *M* 10.—
- Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzsch. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. *M* 18.—  
 — Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M* 5.—  
 [Fortsetzung erscheint nicht.]  
 — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. *M* 6.60.
- [—] Glossen und Scholien zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M* 8.—
- Hesychii Milesii onomatologiae rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M* 9.—
- Hipparch, geograph. Fragmente, hrg. von H. Berger. *M* 2.40.
- \*Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I. Ilias. 2 voll. Vol. I. *M* 16.— 18.— Vol. II. *M* 20.— 23.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M* 16.— 20.—  
 — Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 part. *M* 13.—  
 \*Ilias. Ed. I. La Roche. 2 part. *M* 22.—  
 — Iliadis carmina selecta, discretata, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 part. *M* 16.—
- [—] D. Homer. Hymnen hrg. u. erl. v. A. Gemoll. *M* 6.80.
- [—] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrg. u. erl. v. A. Ludwich. *M* 20.—
- Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M* 3.—
- Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M* 8.—
- Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M* 2.80.
- [Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M* 5.60.
- Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.  
 — deutsch v. J. Neumann. *M* 1.—
- Kosmas und Damian. Texte und Einleitung von L. Deubner. *M* 8.— 9.—
- Kyriillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.
- Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prot et L. Ziehen. 2 faecc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prot. *M* 2.80. Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M* 12.—
- \*Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. *M* 2.—
- Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]  
 I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).  
 II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).  
 III. Homerlexika (A. Ludwich).  
 IV. Stephanus von Byzanz.  
 V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel).  
 VI. Photios.  
 VII. Suidas (G. Wentzel).  
 VIII. Hesych.  
 IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M* 14.—  
 X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.  
 [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]
- [Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blaß. *M* 2.—  
 [—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blaß. *M* 4.—
- Lykophron's Alexandria. Hrg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M* 15.—
- [Lyrik.] Auswahl aus drei griech. Lyrik von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. *M* 1.— 15.
- [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M* —, 80.
- [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blaß. *M* 3.60.
- Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subli. A. Koerte. *M* 2.40.
- Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M* 1.—
- Nicandra theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M* 9.—  
*Περι παθήων* excerpta ed. R. Schneider. *M* —, 80.
- Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denno ed. A. Dieterich. *M* 2.—
- \*[Papyrusurkunden.] Mittels, L., und U. Wilcken, Chrestomathie griechischer Papyrusurkunden. [U. d. Pr.]  
 Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M* 10.80.  
 — *περι ποιημάτων* I. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M* 2.—
- Philumenos s. Corpus medicorum Graecor.  
 \*Phoinix von Kolophon. Neue Papyrustexte hrg. von G. A. Gerhard. [U. d. Pr.]  
 \*[Photios.] Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. *M* 7.— 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Pindari carmina** rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) *M.* 14.—
- **Siegeslieder**, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8.—
- **carmina prolegomenis et commentariis instructa** ed. W. Christ. *M.* 14.— 16.—
- **versezetel kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kiadta** Hómann Ottó. I. Kötet. *M.* 4.— [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia**. Rec., prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Commentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
- Apologia Socratis et Crito**. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M.* 2.40.— Protagoras. Ed. IV. cur. I. S. Kroschel. *M.* 2.40.— Phaedrus. Ed. II. *M.* 2.40.— Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. *M.* 2.70.— Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M.* 2.70.— \*Cratylus. *M.* 2.70.— Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6.— Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M.* 3.60.— Sophista. Ed. II. cur. O. Apelt. *M.* 5.60.— Politicus et incerti auctoris Minos. *M.* 3.70.— Philebus. *M.* 2.70.— Leges. 3 voll. [je *M.* 3.60.] *M.* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]
- **Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario**. Ed. I. Wrobel. *M.* 11.20.
- Plutarchi de musica**. Ed. R. Volkmann. *M.* 3.60.
- **de proverbis Alexandrinorum**. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2.80.
- — Fasc. II. Commentarius. 4. *M.* 3.—
- **Themistokles**. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M.* 2.—
- **τὸ ἐν Λαίπορις**. E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1.50.
- <sup>2</sup> — **vitae parallelae Agesilai et Pompeii**. Rec. Cl. Lindskog. *M.* 3.60 4.40.
- Poetae lyrici Graeci**. Ed. V. 2 voll. Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M.* 14.—
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Poetaram sceniorum Graecorum Aeschylli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta**. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20.—
- Pollucis onomasticon**. Rec. E. Bethé. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14.—
- Porphyrii quaest. Homer. ad Iliadem pertin. rell.** Ed. H. Schrader. 2 fasc. gr. Lex.-8. *M.* 16.—
- — ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 10.—
- Ptolemaei περί χωρηρίου καὶ ἡγεμονικῶν lib.** Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1.—
- [Scylax.] **Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice**. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 29.
- Scriptorum Graecorum qui christ. impug. relig. quae supers.** Fasc. III: Iulian. imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M.* 6.—
- Sophoclis tragoediae et fragm.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5.—
- — Recc. et explann. Wundern-Weeklein. 2 voll. *M.* 10.80.
- Philoctetes**. Ed. IV. *M.* 1.50.— **Oedipus Rex**. Ed. V. *M.* 1.50.— **Oedipus Coloneus**. Ed. V. *M.* 1.80.— **Antigona**. Ed. V. *M.* 1.50.— **Electra**. Ed. IV. *M.* 1.80.— **Ajax**. Ed. III. *M.* 1.20.— **Trachiniae**. Ed. III. *M.* 1.50.
- **König Oidipus**. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5.—
- **Antigone**. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Böckhs.) 2. Aufl. *M.* 4.40.
- Staatsverträge des Altertums**. Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- \***Stolorum veterum fragmenta**. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. *M.* 8.— Vol. II. *M.* 14.— Vol. III. *M.* 12.— Vol. IV. Indices [In Vorb.]
- \***Terentii comediae**. Hrsg. v. M. Warren, E. Hauler u. R. Kauer. [In Vorb.]
- Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.**
- [**Theodosios.**] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyryllus, hrsg. von H. Usener. *M.* 4.—
- Theophanis chronographia**. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50.—
- Theophrasti Charaktere**. Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6.—
- Thucydidis historiae**. Recens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10.—
- II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12.—
- **de bello Peloponnesiaco II. VIII**. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl. 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 23.80.
- Lib. 1. Ed. III. *M.* 4.50.— Lib. 2. Ed. III. *M.* 3.— Lib. 3. Ed. II. *M.* 2.40.— Lib. 4. Ed. II. *M.* 2.70.— Lib. 5. Ed. II. *M.* 2.40.— Lib. 6. Ed. II. *M.* 2.40.— Lib. 7. Ed. II. *M.* 2.70.— Lib. 8. Ed. II. *M.* 2.70.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—
- \*Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mittels. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. *M.* 28.—
- Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. B. Heinze. *M.* 5.60.
- Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—
- Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.  
De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. *M.* 3.60.  
Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.  
Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M.* 6.60.  
Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80.  
— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.
- Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—
- ### b. Lateinische Schriftsteller.
- Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—
- Aurelli Imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.
- Averrois paraphrasis in I. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—
- Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.
- [Caesar.] Pollonis de b. Africo comm.: s. Pollio.
- Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.
- Catonis praeter lib. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—
- de agri cult. L. Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.  
Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.  
— I — II Varro. *M.* 6.—  
— II — I Comm. in Cat. *M.* 6.—  
— II — II Comm. in Varr. *M.* 8.—  
— III — I Ind. in Cat. *M.* 3.—  
— III — II Ind. in Varr. *M.* 8.—
- Catulli l. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 3 voll. *M.* 16.40.  
Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—  
— II Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.
- Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernerer et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—
- ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdegen. *M.* 3.20.
- \* — Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor., de divinat., de fato. Rec. O. Plasberg. Fasc. I. *M.* 8.—
- [ — ] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].
- Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.
- Claudianae carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.
- Commentarii notarum Tironianarum. Cum proleg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe. *M.* 40.—
- Cornificii rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—
- Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 8 voll. Lex.-8.  
Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Ed. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—
- III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—
- IV. Glossae codicum Vaticanis 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—
- V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—
- VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. jo. *M.* 18.—
- VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. *M.* 24.— Fasc. II. *M.* 12.—
- Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.  
Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. *M.* 3.60.
- Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—
- \*Ennianae poesis reliquiae. Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M.* 16.—
- Exuperantius, Epitome. Hrsq. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —.60.
- Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M.* 1.60.
- Frontonis et M. Aurelli Imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. *M.* 8.—
- Gedichte, unedierter lateinische, hrsq. von E. Baehrens. *M.* 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Accusivum opuscula glossographica coll. a G. Goetz. *M* 6.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. *M* 139.20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. *M* 10.—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. *M* 12.—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principallium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. *M* 7.—

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M* 11.—

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M* 8.—

— V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M* 9.—

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilii. *M* 10.—

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M* 9.—

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M* 14.—

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Vellius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus. *M* 10.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

Vol. VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelli Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M* 11.20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. *M* 19.—

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Cicero ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M* 14.—

\*Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M* 16.— Vol. II. *M* 12.— Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M* 12.—

— II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M* 10.—

— — Editio minor. *M* 4.—

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M* 2.40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M* 3.60.

— Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M* 16.40.

— — Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M* 7.—

— — siehe auch: Satura, v. Blümner. — Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. [B. I. vergr.] B. II. *M* 3.—

— Briefe, im Vermaß der Urchrift veröffentlicht von H. Bachmeißer u. O. Keller. 8. *M* 2.40 3.20.

\*Institutionum et regularum iuris Romani syntagana. Ed. R. Gneist. Ed. II. *M* 5.20.

[Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M* 4.—

Iuvenalis satirae. Ed. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M* 4.40.

— — siehe auch: Satura, v. Blümner. [Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]

Lucii carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. I.: Prolog, testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M* 8.— 10.60.

— — Vol. II. (Komment.) *M* 14.— 17.—

Neptis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M* 2.40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. *M* 32.—

Novatians epist. de cibis Indalcis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M* 1.20.

Optatianii Porfyrii carmina. Rec. L. Mueller. *M* 3.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Orestis tragoedia. Ed. I. Machly. 16. *M.* 1.20.
- Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M.* 5.—  
— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelachläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2.40, eleg. geb. 3.20.
- Persius, siehe: Satura, v. Blümner.
- Phaedri fabulae Aesopiacae. Ed. L. Müller. *M.* 3.—
- Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuring. *M.* 2.80.
- Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschellius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M.* 92.20.
- Tomus I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
- Tomus I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. *M.* 4.—  
— I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.  
— I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.  
— I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4.80.  
— II fasc. I. Anularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.  
— II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.  
— II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.  
— II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.  
— II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschellius schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—  
— III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—  
— III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—  
— III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.  
— III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5.60.  
— III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.  
— IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.  
— IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—  
— IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.  
— IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—  
— IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5.60.
- Plauti comoediae. Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschellii. [Vergriffen außer:]  
Tomus I Pars 3. Bacchides. *M.* 3.—  
\*— III. Pars 1. Persa. *M.* 3.—  
— III. Pars 2. Mercator. *M.* 3.—  
— Scholarum in usum rec. F. Ritschellius. [Vergr. außer:]  
Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M.* —.50.  
— miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2.50.
- Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —.80.
- Pollionis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodoński. Ad. est tab. photolithograph. *M.* 6.80.
- [Probus.] Die Appendix Probi. Hrg. v. W. Heraeus. *M.* 1.20.
- Propertii elegiae. Rec. A. Baeihrens. *M.* 5.60.
- Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—
- Quintilliani institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—
- Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. *M.* 17.—
- Saliarum carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. *M.* 1.—
- Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7.20.  
— historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritzius. *M.* 9.—  
— historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.  
Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2.—  
Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—
- Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.—.580.
- Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—  
— Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—  
— II. Comicorum fragmenta. *M.* 14.—
- Servii grammaticel qui fer. in Vergilli carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.  
Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—  
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—  
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—  
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—  
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.  
— III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20.—  
[— III fasc. III (Indices) in Verbo.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.



- Staatsverträge des Altertums. Hrag. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- Statil silvae. Hrag. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
- Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M.* 8.—
- \*Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
- Symmachi relationes. Rec. Guil Meyer. *M.* 1.60.
- Syri sententiae. Rec. Guil Meyer. *M.* 2.40.
- — — Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
- — — dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
- [—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
- Varronis saturarum Menippearum. Rec. A. Biese. *M.* 6.—
- rerum rusticarum II. III, rec. siehe: Cato.
- antiquitatum rer. divin. II. I. XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
- \*— de lingua latina. Edd. G. G. Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilli Maronis opera app. crit. in contracto iterum rec. O. Ribbeck. I. *M.* 22.40.
- Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 4
- II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 4
- III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 4
- IV. Appendix Vergiliana. *M.* 4
- — — Ed. I. [Vergriffen außer:]
- Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 4
- IV. Appendix Vergiliana. *M.* 4
- [—] Scholia Bernensia ad Vergilli et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
- Volusi Maeciani distributio pat. Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

#### 4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Schritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
- IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis. K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.4
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Weck. 2 Hefte. *M.* 1.—
- IX. Briefe des jüngeren Plinius. R. C. Kukulka. 2 Hefte. *M.* 1.—
- X. Lykurgos' Rede gegen Leok. von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.—
- XI. Plutarchs' Biographie des Aris. von J. Simon. 2 Hefte. *M.* 1.—
- XII. Tacitus' Rednerdialog, v. R. D. 2 Hefte. *M.* 2.—

## 5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

### a. Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon.** Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plaß. *M.* 2.25 2.75.
- **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—
- **Prometheus.** Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- — Von L. Schmidt. *M.* 1.20.
- **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.
- **die Schutzbehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
- **Orestie.** Von N. Wecklein. *M.* 6.— Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—
- Aristophanes' Wolken.** Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
- \* — **Wespen.** Von O. Kaehler. [In Vorber.]
- Aristoteles, der Staat der Athener.** Der historische Hauptteil (Kap. I—XL). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
- Arrians Anabasis.** Von K. Abicht. 2 Hefte [I. Heft. M. Karte. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—
- Demosthenes' ausgewählte Reden.** Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.
- I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden 2 Hefte. *M.* 4.50 5.95.
- Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.
- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—
- II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.
- II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blaß. *M.* 2.10 2.60.
- Euripides' ausgewählte Tragödien.** Von N. Wecklein.
- I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
- \*VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.
- \*VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—
- \*VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—
- Herodotus.** Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 12.50 16.—
- Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.
- Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- \* — III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50
- IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.30
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Homers Ilias, erklärt von J. La Roche.** 6 Teile.
- Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]
- VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]
- — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände zu je 4 Heften.
- Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 2. Ges. 4—6. 6. A. *M.* 1.40 1.80
- I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
- I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
- \* — I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30
- \* — II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. *M.* 1.40 1.80
- II. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
- \* — II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.70
- \* — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
- \* — II. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.50

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Homers Ilias.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.
- Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60  
 — 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—  
 — 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30  
 — 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70  
 — 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30  
 — 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60  
 — 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—  
 — 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30
- **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 12. A. *M.* 1.80 2.30  
 — I. H. 2. Ges. 7—12. 11. A. *M.* 1.80 2.30  
 — II. H. 1. Ges. 13—18. 8. A. *M.* 1.35 1.80  
 — II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. *M.* 1.40 1.80  
 — II. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.35
- Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—  
 — 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70  
 — 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70  
 — 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60
- Isokrates' ausgewählte Reden.** Von O. u. M. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.
- I. Bändchen. Demonikus, Euaforas, Areopagitikus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.
- II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- Lucians ausgewählte Schriften.** Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M.* 3.60.
- I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.50 2.—
- Lykurgos' Rede gegen Leokrates.** Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.
- [Lyriker.] **Anthologie a. d. griech. Lyr.** Von E. Buchholz. 2 Bändchen. *M.* 4.20 5.20.
- I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.
- II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 4. Aufl., von J. Sitzler. *M.* 2.10 2.60.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Frobergberger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.
- I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.
- II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 3. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Frobergberger. Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]
- I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.
- Platons ausgew. Schriften.** Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.
- I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.
- II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M.* 2.10 2.60.
- III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. *M.* — 75 1.20.
- III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* — 60 — 90.
- IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 5. A., v. E. Bochmann. *M.* 1.20 1.70.
- V. Teil. Symposion. 2. Aufl. [3. Aufl. von Schöne u. d. Fr.]
- VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* — 60 — 90.
- VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. Zilles [In Vorb.]
- Plutarchs ausgew. Biographien.** Von O. Siefert und Fr. Blaß. 6 Bändchen. *M.* 6.90 9.60.
- I. Bändchen. Philopoemen u. Flamininus. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* — 90 1.30.
- II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—
- III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blaß. *M.* — 90 1.30.
- Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.**
- I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. 3. Aufl. 1. Heft [Vergr.] 2. Heft *M.* 1.80 2.30.
- Sophokles.** Von G. Wolff und L. Beller-mann.
- I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—  
 II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—  
 III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—  
 IV. — König Oidipus. 5. Aufl. *M.* 1.60 2.—  
 V. — Oidipus auf Kolonos. [Vergr.]
- Supplementum lect. Graecae.** Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Testamentum novum Graece. Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.] *M.* 10.80 15.30.

1. Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage.

2. — 2. — 6. —

3. — 3. — 5. —

4. — 4. — 5. —

5. — 5. — 5. —

6. — 6. — 6. —

7. — 7. — 5. —

8. — 8. — 5. —

9. Bdehn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.

\*Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht.

10. (bzw. 9., 8., 7.) Aufl.

Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurentaf.

u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—

II. — B. III. IV. *M.* —.90 1.20.

III. — B. V—VII. *M.* 1.60 2.—

\*Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht

B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt.

Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und

Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.

— Kyporädle. Von L. Breitenbach.

2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von

B. Büchsen-schütz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

— griech. Geschichte. Von B. Büchsen-

schütz. 2 Hefte.

I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

\*II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.

— Memorabillen. Von Raph. Kühner.

6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.

— Agesilaos. Von O. Güthling. *M.* 1.50 2.—

— Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit

Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text

und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdehn.

I. Bdehn. Anab. Buch 1—4.

Text. *M.* 1.20 1.50.

Kommentar. *M.* 1.20 1.50.

II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika.

Text. *M.* 2.— 2.20.

Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

## b. Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii

liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl.,

von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—

I. Heft. Buch I—III. M. Einleit. u. Karte

v. Gallien. *M.* —.90 1.40.

II. — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.

III. — Buch VII u. VIII u. Anhang.

*M.* —.90 1.40.

— commentarii de bello civili. Von

A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter.

*M.* 2.40 2.90.

Cicero de oratore. Von K. W. Piderit.

6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte.

*M.* 4.80 6.35.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.

II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—

III. — Buch III. M. Indices u. Register

z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—

Aus Hft. III besonders abgedruckt:

Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn.

*M.* —.45.

— 5. Aufl., von Fr. Th. Adler.

In 1. Band. *M.* 4.50.

— Brutus de claris oratoribus. Von

K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Fried-

rich. *M.* 2.25 2.75.

— orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.

*M.* 2.— 2.60.

— partitiones oratoriae. Von K. W.

Piderit. *M.* 1.— 1.40.

\* — Rede f. Roscius. Von Fr. Richter

u. A. Fleckeisen. 4. Aufl., von G. Am-

mon. *M.* 1.— 1.40.

Cicero div. in Caeciliam. Von Fr. Richter.

2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45—,80.

— Reden gegen Verres. IV. Buch. Von

Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eber-

hard. *M.* 1.50 2.—

— V. Buch. Von Fr. Richter.

2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.

— Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.

Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eber-

hard. *M.* —.75 1.20.

— Reden g. Catilina. Von Fr. Richter.

6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.

— Rede f. Murena. Von H. A. Koch.

2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.

— Rede f. Sulla. Von Fr. Richter.

2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.

— Rede f. Sestius. Von H. A. Koch

2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.

— Rede f. Plancius. Von E. Köpke.

3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.

— Rede f. Milo. V. Fr. Richter u. A. Eber-

hard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.

— I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch.

3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.

— I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von

E. R. Gast. *M.* —.60—,90.

— Rede f. Marcellus, f. Ligarius u.

f. Delotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl.,

von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.

— Rede f. Archias. Von Fr. Richter

u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl.

*M.* —.50—,80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Cicero, Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil. *M.* 3. 60 4.10.  
 — ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2. 20 3.—  
 — Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte.  
 I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1. 20 1.70.  
 II. — Buch III—V. 4. Aufl. *M.* 1. 65 2.15.  
 \* Cato maior. Von C. Meißner.  
 5. Aufl., von Landgraf. *M.* — 60 1.—  
 — somnium Scipionis. Von C. Meißner.  
 4. Aufl. *M.* — 45 — 80.  
 — Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* — 75 1.20.  
 — de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. [Vergr.]  
 — de legibus. Von A. du Mesnil. *M.* 3. 90 4.50.  
 — de natura deorum. Von A. Goethe. *M.* 2. 40 2.90.  
 [—] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weisenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.  
 [—] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.  
 Cornelius Nepos, siehe: Nepos.  
 \* Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.  
 I. Bd. B. III—V. 4. A. *M.* 2. 40 2.80.  
 \*II. — B. VI—X. 3. A. *M.* 2. 60 3.20.  
 [Elegiker.] Anthologia a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3. 50 5.10.  
 1. Heft: Catull. *M.* — 90 1.30.  
 2. Heft: Tibull. *M.* — 60 1.—  
 3. Heft: Propert. *M.* 1.— 1.40.  
 4. Heft: Ovid. *M.* 1.— 1.40.  
 Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weisenfels. *M.* 2. 25 2.75.  
 [—] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. *M.* — 15.  
 — Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.  
 I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 1. 80 2.30.  
 II. — Episteln. 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 2.— 2.50.  
 — Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4. 40 5.40.  
 I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2. 40 2.90.  
 II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2.— 2.50.  
 Livius, ab urbe condita libri.  
 Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1. 50 2.—  
 Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1. 50 2.—  
 Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1. 20 1.70.  
 \*Lib. 23. Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1. 35 1.80.  
 Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1. 20 1.70.  
 Nepos. Von J. Siebelis - Janovicus. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M.* 1. 20 1.70.  
 — Von H. Ebeling. *M.* — 75.  
 — Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. E. Ortman. Editio V. *M.* 1.— 1.40.  
 Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 1. 50 2.—] *M.* 3.— 4.—  
 I. Heft. Buch I—IX. 17. Aufl.  
 II. — Buch X—XV. 14. Aufl.  
 — fastorum libri VI. Von H. Peter. 2 Abteilungen.  
 I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 2. 80 3.20.  
 II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M.* — 90 1.30.  
 — ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr. Von H. Günther. *M.* 1. 50 2.—  
 Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M.* — 75 1.30.  
 Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdchn.  
 I. Bdchn. Trinummus. 5. Aufl., von M. Niemeyer. *M.* 1. 60 2.—  
 II. — Captivi. 5. Aufl. *M.* 1.— 1.40.  
 III. — Menaechni. 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M.* 1.— 1.40.  
 IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage. *M.* 1. 80 2.30.  
 Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuzer. *M.* 1. 50 2.—  
 \*Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft *M.* 1. 80 2.30. 2. Heft *M.* 2. 40 3.— 3. Heft. *M.* 2. 70 3.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Quintiliani institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1.— 1.40.
- Sallusti Crispil bell. Catil., bell. Jugurth., orat. et epist. ex historis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.05 3.20. I. Heft: Bellum Catilinae. *M.* —.60 1.— II. — Bellum Jugurthinum. *M.* 1.— [1.40.]
- III. — Reden u. Briefe a. d. Historien. *M.* —.45 —.80.
- Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 5.40.
- I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. *M.* 2.20 2.80.
- II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.
- Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.
- \*I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.— 2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2.—
- II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.35 1.75.
- \*Tacitus, Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.* —.80 1.20.
- dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.
- \*— Germania. Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.
- Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.
- I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90.
- II. — Adelphoe. 2. Aufl., von R. Kauer. *M.* 2.40 2.90.
- Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.
- I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl. *M.* 1.40 1.90.
- II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3. Abt. je *M.* —.50 —.80.
- II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M.* 2.—
- III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3. Abt. je *M.* —.50 —.80.
- IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2.—

## 6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrisartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhang Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

- Demesthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
- \*Herodot B. I—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40.
- B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—
- Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
- Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
- Einzel: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—
- B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
- \*Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.
- \*— Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10.
- Memorabillen. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.
- Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.
- Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.
- Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.
- Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.
- Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. *M.* —.40.
- Rede für Roscius. Von G. Landgraf. *M.* —.60.
- Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—
- Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.
- Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.—
- Buch XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2.—
- Sallusti Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —.55.
- Jugurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.* —.80.
- Beides zusammenged. *M.* 1.20.
- Vergils Aeneide. Von O. Günthling. *M.* 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

### Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 3.40.

Auch in 5 Hefen: I. Heft *M.* 1.40. II.—V. Heft je *M.* —.60 1.—

I. Heft. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

II. — Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und Celsus.

Maximus und Plinius d. J. V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. D. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *art.* *M.* —.90.

2. Heft: De officiis libri III. *art.* *M.* —.60.

3. Heft: Cato Maior de senectute. *art.* *M.* —.30.

4. Heft: Laelius de amicitia. *art.* *M.* —.30.

5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. *art.* *M.* —.60.

Ciceros philosophische Schriften.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. *art.* *M.* —.90.

7. Heft: De re publica. *art.* *M.* —.30.

— rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. D. Weissenfels. *M.* 1.80 2.40.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. *art.* *M.* 1.—

2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. *art.* *M.* 1.—

3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *art.* *M.* —.60.

### 7. B. G. Teubners Schülersausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitt und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülersausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- \*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen. Demosthenes, ausgew. politische Reden. Von H. Reich.
- \*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.  
 2. Hilfsheft. *M.* 1.—  
 3. Kommentar. I. II. steif geb. je *M.* —, 80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.20.  
 Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40.
- \*Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.
- Herodot. in Auswahl. Von K. Abicht.
- \*1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen im Text. *M.* 1.80.  
 2. Hilfsheft. M. Abb. i. Text. *M.* —, 80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.40.  
 3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.  
 || \*Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2.—  
 Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.
- Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.
- \*1. Text. 2 Bchn: B. 1—12. 4. Aufl. B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je *M.* 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.  
 2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—  
 \*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geb. je *M.* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—  
 Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —, 05.  
 — II: Ilias. Von O. Henke.
1. Text. 3. Aufl. 2 Bchn: B. 1—13. —  
 \*B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.—  
 B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—  
 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—  
 3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geb. *M.* 1.60 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd. geb. *M.* 2.40.
- \*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.  
 \*Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.
- \*[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil. I Teil: Auswahl aus Plato. Von O. Weissenfels.
- Ausgabe A. Text. 2. Aufl. *M.* 1.80. Kommentar. *M.* 1.60.  
 Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton und Protagoras). Text. *M.* 1.40. Kommentar. *M.* 1.40.
- \*II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den nachfolgenden Philosophen (Aristoteles, Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast, Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1.20. Kommentar. *M.* 1.20.
- Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn. a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Rösiger.
1. Text. steif geb. *M.* —, 80.  
 2. Hilfsheft. *M.* 1.— } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.60.  
 3. Kommentar. steif geb. *M.* —, 80.
- \*[—] Auswahl a. Pl., siehe: Philosophen.  
 \*Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.
- Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.
- I. Text: I. Antigone. 2. Aufl. Mit Titelbild. *M.* —, 70. II. König Ödipus. *M.* —, 80. III. Alas. *M.* —, 80. Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.  
 2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M.* —, 70.  
 3. Kommentar: I. Antigone. 2. Aufl. *M.* —, 70. \*II. König Ödipus. 2. Aufl. *M.* —, 80. III. Alas. *M.* —, 80.  
 2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.). *M.* 1.60.
- \*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.  
 Thukydes I. Ausw. Von E. Lange.
1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.40.  
 2. Hilfsheft. Mit Abb. i. Text. *M.* —, 70. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.—  
 3. Kommentar. *M.* 1.60. }  
 Ausgabe in 2 Teilen:  
 I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.60. b. Kommentar. *M.* 1.—  
 II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.10. b. Kommentar. *M.* 1.—  
 III. Zelttafel, Namensverz. u. Karten, z. beid. Teil. 2. Aufl. *M.* —, 50.
- || Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2.80. Dazu Kommentar. *M.* 1.60.
- Xenophons Anabasis I. Ausw. Von G. Sorof.
1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80. [5]  
 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* —, 80. } 2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* 1.80. [3]  
 3. Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.40.
- \*|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—  
 Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.  
 Wörterbuch. *M.* 1.20.
- Hellenika in Auswahl. Von G. Sorof.
- \*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.  
 2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 1.—  
 — Memorabilien in Auswahl. Von F. Rösiger.
1. Text. *M.* 1.—  
 3. Kommentar. steif geb. *M.* —, 80.
- Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner.
1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten, sowie 8 Plänen u. 3 Abb. im Text. *M.* 1.80.  
 \*2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abb. im Text. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.20.  
 3. Kommentar. 6. Aufl. } *M.* 2.40.  
*M.* 1.60.  
 Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4) 2. Heft (Buch 5—7). je *M.* —, 80.
- || Text B. M. Einleitg. 7. Aufl. *M.* 2.—  
 Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.60.  
 — Bürgerkrieg. Von F. Fügner.
1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1.60. ]  
 2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg. ]  
 3. Kommentar. *M.* 1.20. ]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.



- Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.
1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.
- \*2. Hilfsheft. 3. Aufl. } 2/3. Erklärungen.  
*M.* 1.20. } *M.* 1.80.
- \*3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* —,90.
- || Text B. M. Einleit. 5. Aufl. *M.* 1.35.  
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* —,80.
- Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.
- \*1. Text. 2. Aufl. *M.* —,80.
- \*2/3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —,60.
- \*— Reden für Q. Ilgarius und für den König Deiotarus. Von C. Stegmann.
1. Text. *M.* —,60.
- \*3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —,60.
- Cato maior de senectute. Von O. Weisenfels.
1. Text. steif geh. *M.* —,50.
3. Kommentar. steif geh. *M.* —,50.
- Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weisenfels.
- \*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.
2. Hilfsheft. *M.* —,60. } 2/3. Erklärungen.  
3. Kommentar. 2. Aufl. } *M.* 1.60.  
*M.* 1.—
- Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.
1. Text. *M.* 1.20.
3. Kommentar. *M.* 1.40.
- [—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —,60.
3. Kommentar (verkürzte Ausg.). *M.* 2.40.
- Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.
- I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.
- II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—
- Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—
- \*2. Hilfsheft. [In Vorb.]
- \*3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.
- Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.
- I. Der zweite punische Krieg.
1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—
2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—
- \*3. Kommentar. 2 Hefte.
- I. Heft: Buch 21—22. 3. Aufl. *M.* 1.20.
- II. Heft: Buch 23—30. 2. Aufl. *M.* 1.40.
- II. Auswahl aus der 1. Dekade.
- \*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.
2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—
3. Kommentar. Buch 1—10. *M.* 1.60.
- Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
1. Text. 2. Aufl. *M.* 2.20.
- \*2. Hilfsheft. *M.* 2.—
- \*3. Kommentar. I. Heft: Buch 1—10. *M.* 1.40.  
II. Heft: Buch 21—30. *M.* 1.60.
- Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.
1. Text. 5. Aufl. M. 3 Karten. *M.* 1.—
2. Hilfsheft. 5. Aufl. } 2/3. Erklärungen.  
Mit Abbild. 1. Text. } *M.* 1.—  
3. Kommentar. 4. Aufl. } *M.* —,90.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.
- \*1. Text. 5. Auflage. *M.* 1.20.
- \*2. Hilfsheft. 3. Aufl. } 2/3. Erklärungen.  
M. Abbild. im Text. } *M.* 1.20.  
3. Kommentar. 5. Aufl. } *M.* 1.40.
- Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. *M.* —,50
- \*\*|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 1.35.  
Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.40.
- Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von C. Stegmann.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* —,80.
- 2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* —,60.
- \*— Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.
- \*Text. Mit Karte. *M.* —,80.
- \*Kommentar. *M.* 1.—
- Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataveraufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.
- \*1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. 2. Aufl. *M.* 2.40.
2. Hilfsheft. *M.* 1.80. } 2/3. Erklärungen.  
3. Kommentar. *M.* 1.40. } *M.* 2.80.
- Ausgabe in 2 Teilen:
- \*I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl. *M.* 1.20. b) Kommentar. *M.* 1.—
- II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V. a) Text. *M.* —,80. b) Kommentar. *M.* —,80.
- III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid. Teilen. *M.* —,80.
- Agricola. Von O. Altenburg.
1. Text. *M.* —,60.
- 2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —,80
- Germania. Von O. Altenburg.
1. Text. *M.* —,60.
- 2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —,80.
- Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer.
1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.
- \*3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

## B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

### 1. Zu den griechischen Schriftstellern.

#### Aeschylus.

**Dindorf**, Gail., lexicon Aeschyleum.

Lex.-8. 1873. *M.* 16.—

**Richter**, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8. 1892. *M.* 6.50.

**Westphal**, R., Proleg. z. Ä.'s Tragödien. gr. 8. 1869. *M.* 5.—

#### Aristarchus.

**Ludwich**, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. *M.* 28.—

#### Aristophanes.

**Müller-Strübing**, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. *M.* 16.—

**Roemer**, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I Teil. gr. 8. 1902. *M.* 8.—

**Zacher**, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M.* 6.—

#### Aristoteles.

**Heltz**, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. *M.* 6.—

#### Buccolici.

**Hiller**, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. *M.* 3.20.

#### Demosthenes.

**Fox**, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M.* 5.60.

**Preuß**, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1892. *M.* 10.—

**Schaefer**, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. gr. 8. 1885—1887. *M.* 30.—

#### Etymologica.

**Reitzenstein**, R., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. *M.* 18.—

#### Herondas.

**Crusius**, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. *M.* 6.—

#### Hesiodus.

**Dimitrijevič**, M. B., studia Hesiodica. gr. 8. 1900. *M.* 6.—

**Steitz**, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M.* 4.—

#### Homerus.

**Autenrieth**, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 11. Aufl., von Kaegi. gr. 8. 1908. *M.* 3.60.

**Frohwein**, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. *M.* 3.60.

**Gehring**, A., index Hom. Lex.-8. 1891. *M.* 16.—

**Gladstone's**, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1863. *M.* 9.—

#### Homerus.

**Kammer**, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. *M.* 16.—

**La Roche**, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M.* 10.—

**Lexicon Homericum**, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M.* 42.—, Vol. II. *M.* 18.—

**Ludwich**, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M.* 6.—

**Noack**, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M.* 2.80 3.80.

**Nutzhorn**, F., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M.* 5.—

**Volkmann**, R., die Wolfischen Prolegomena. gr. 8. 1874. *M.* 8.—

#### Isocrates.

**Preuß**, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. *M.* 8.—

#### Lucian.

**Helm**, R., I. und Menipp. gr. 8. 1906. *M.* 10.— 13.—

#### Oratores.

**Blaß**, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M.* 14.— 16.—

II. 1892. *M.* 14.— 46.— III I. 1893. *M.* 16.— 18.— III 2. 1898. *M.* 12.—

#### Pindarus.

**Rumpel**, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. *M.* 12.—

#### Photios.

**Reitzenstein**, R., Der Anfang des Lexikons des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. gr. 8. 1907. *M.* 7.— 9.50.

#### Plato.

**Finsler**, G., Platon und die aristotelische Poetik. gr. 8. 1900. *M.* 6.—

**Immlsch**, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. *M.* 3.—

II. Heft. De rebus. Platon. proesidius atque rationibus. gr. 8. 1903. *M.* 3.00.

\***Raeder**, H., Pl.'s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. *M.* 8.— 10.—

**Ritter**, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M.* 3.20. Kommentar zum griech. Text. *M.* 10.—

**Schmidt**, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M.* 4.—

— exegetischer Comment. z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M.* 3.20.

**Wohlrab**, M., vier Vorträge über Pl. 1879. *M.* 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

## Poetae comici.

Ziellński, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10.—

## Sophocles.

Plüß, Th., S' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. *M.* 3.—

## Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. *M.* 8.—

## Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1899. *M.* 2.80. II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correctas iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M.* 1.60.

## 2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

## Caesar, C. Iulius.

Ebelling, H., Schulwörterbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1.80.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. *M.* 18.—

## Cicero, M. Tullius.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. *M.* 12.—

Ziellński, C., im Wandel der Jahrhunderte. 8. 2. Aufl. 1907. *M.* 7.— 8.—

## Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6.—

Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je *M.* 8.—) *M.* 24.— I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. *M.* 2.40.

Plüß, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. *M.* 6.—

\*Stemplinger, Ed., das Fortleben der H'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

## Iuris consulti.

Kalb, W., Roma Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4.—

## Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. *M.* 1.20.

## Ovidius.

Siebelis-Palle, Wörterbuch zu O's Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4.40 4.80.

Stange, D., kleines Wörterbuch zu O's Metamorphosen. gr. 8. 1899. *M.* 2.50.

Tolkiehn, J., quaest. ad Heroides O. spect. gr. 8. 1888. *M.* 2.80.

## Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzalez Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je *M.* 7.20.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M.* 4.—

## Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8. 1877—1903. *M.* 64.—

## Vergilius.

Comparetti, V. im Mittelalter. gr. 8. 1875. *M.* 6.—

Heinze, R., Vergils epische Technik. 2. Aufl. gr. 8. 1908. *M.* 12.— 14.—

Plüß, V. und die epische Kunst. gr. 8. 1884. *M.* 8.—

\*Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901. *M.* 4.— 4.60.

\*—Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. *M.* 5.— 5.60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. *M.* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. *M.* 8.—

## B. G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

Umsonst und postfrei vom Verlag.

## C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—

Archiv für Religionswissenschaft. Nach A. Dieterich. Herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. *M.* 16.—

Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik. Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—

Byzantinische Zeitschrift. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—

Ansfeld, A., der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—

Bardt, C., zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M.* —, 60.

Baumgarten, F., F. Poland und B. Wagner, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text. *M.* 10.— 12.—

Bender, H., Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. *M.* 1.—

Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.  
I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörter-

buch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10.50.

Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—

Blaß, F., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—  
I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. *M.* 14.— 16.— II. Abteil. Isokrates und Isäos. *M.* 14.— 16.— III. Abteil. 1. Abschn. Demosthenes. *M.* 16.— 18.— III. Abteil. 2. Abschn. Demosthenes' Genossen und Gegner. *M.* 12.— 14.—

Blümner, H., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 50.40.

Büchh, A., und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.

Bretzl, H., Botanische Forschungen des Alexanderzuges. Mit zahlreichen Abbild. und Kartenskizzen. *M.* 12.— 14.—

Brunn, H., kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreichen Abbild. *M.* 10.—  
*M.* 13.— II. Band. *M.* 20.— 23.—  
III. Band. *M.* 14.— 17.—

Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1203 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. *M.* 24.— 26.—

Commentarii notarum Tironianarum ed. W. Schmitz. Mit 132 Taf. In Mappe. *M.* 40.—

Crönert, Guil., Memoria Graeca Herculanensis, cum titulorum Aegypti papyrorum codicum denique testimoniis comparatam proposuit G. C. *M.* 12.—

Cumont, E., die Mysterien des Mithras. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. *M.* 5.— 5.5

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**

- Diels, H.**, Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 3. —
- Dieterich, A.**, Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6. —  
— eine Mithrasliturgie. *M.* 6. — 7. —  
— Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3. 20 3. 80.
- Dziatzko, K.**, Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M.* 6. —
- Finster, F.**, Homer. Erläuterungen. *M.* 6. — 7. 40.
- Gardthausen, V.**, Augustus und seine Zeit. 2 Teile.  
I. Teil. I. Band. *M.* 10. — II. Band. *M.* 12. —  
III. Band. *M.* 8. — Zusammengeb. *M.* 32. —  
II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6. — II. Band. *M.* 9. — III. Band. *M.* 7. — Zusammengeb. *M.* 24. —  
— Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. *M.* 18. 40.
- Geßlein, J.**, das griechische Drama. Aischylos, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane. *M.* 1. 60 2. 20.
- Gelzer, H.**, ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelszers. *M.* 5. — 6. —
- Gercke, A.**, u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Be the, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretzschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden. 2 Bände. geb. je ca. *M.* 10. — [U. d. Pr.]
- Gilbert, G.**, Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 13. 60.  
I. Band. Der Staat der Lakedaemonier und der Athener. 2. Aufl. *M.* 8. — II. Band. *M.* 5. 60.  
— O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24. —  
I. Abteil. *M.* 6. — II. Abteil. *M.* 8. —  
III. Abteil. *M.* 10. —  
— die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums, Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20. — 22. 50.
- Grammatik, historische, der lateinischen Sprache.** Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.  
I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7. —  
III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8. — [Fortsetzung u. d. Pr.]
- Supplement** Müller, C. F. W., Syntax des Nominativs und Akkusativs im Lateinischen. *M.* 6. —
- Gudeman, A.**, Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. *M.* 4. 80 5. 20.
- Hagen, H.**, gradus ad criticum. Für philologische Seminaristen und zum Selbstgebrauch. *M.* 2. 80.
- Heinichen, Fr. A.**, lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 8. Aufl., bearb. von C. Wagener. ca. *M.* 6. 30 ca. 7. 50. II. Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 5. 25 6. 50.
- Helbig, W.**, Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 15. — [Die Bände sind nur zusammen käuflich.]  
— auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. *M.* 17. —
- Herkenrath, E.**, der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6. — 8. —
- Herzog, E.**, Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33. —  
I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 15. —  
II. Band. Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokletians. I. Abt. Geschichtliche Übersicht. *M.* 10. — II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. *M.* 8. —
- Hoffmann, M.**, August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. *M.* 7. — 9. —  
— Briefwechsel zwischen August Böckh und Ludolf Dissen, Pindar und anderes betreffend. *M.* 5. — 6. —
- Imhoof-Blumer, F.**, Porträtköpfe v. römischen Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 3. 20.  
— Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M.* 10. —  
— und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M.* 24. —
- Immisch, O.**, die innere Entwicklung des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. *M.* 1. —
- Kaerst, J.**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.  
I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12. — 14. —  
II. Band. 1. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus. *M.* 12. — 14. —  
— die antike Idee der *Ökumene* in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. *M.* 1. 20.

**Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.**

- Keller, O., lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz, Reinh., Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M.* 4. 80.
- Rich., Grundzüge altrömischer Metrik. *M.* 12.—
- Krumbacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M.* 3. 60.
- Lehmann, K., die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M.* 10.— 13.—
- Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—
- Leo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7.—
- Lexikon, ausführliches, dergriechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band. (A—E.) *M.* 34.— II. Band. (I—M.) *M.* 38.— III. Band. 37.—57. Lieferung. Jede Lieferung *M.* 2.— Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10.— II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.— III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M.* 1. 80.
- Pöhlner's Reallexikon des Maß. Mittelalters für Gemmaßen. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14.— 16. 50.
- Ludwich, A., Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M.* 28.—  
[I. Teil. *M.* 12.— II. Teil. *M.* 16.—]
- Masqueray, F., Abriss der griechisch. Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Preßler. *M.* 4. 40 5.—
- Mau, G., die Religionsphilosophie Kaiser Julians in seinen Reden auf König Helios und die Göttermutter. Mit einer Übersetzung der beiden Reden. *M.* 6.— 7.—
- Mayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M.* 14.— 17.—
- Misch, G., Geschichte der Autobiographie. I. Band: Das Altertum. *M.* 8.— 10.—
- Mittels, L., Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M.* 14.—  
— zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. *AG Wph.* XX. *M.* 2.—  
— aus d. griech. Papyrusurkunden. *M.* 1. 20.
- Monnssen, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heortologie. *M.* 16.—
- Mutzbauer, C., die Grundbedeutung des Konjunktiv und Optativ im Griechischen. *M.* 8.— 9.—
- Nilsson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Anschluß der attischen. *M.* 12.— 15.—
- Nowak, F., Ovalhaus und Palast in Kreta. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses. *M.* 2. 40 3. 20.
- Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einzel jeder Band *M.* 14.— 16.—) *M.* 28.— 32.—
- Otto, W., Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus. 2 Bände je *M.* 14.— 17.—
- Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände, je *M.* 12.—  
— der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M.* 6.—
- Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. *JG XXXVIII.* [U. d. Pr.]
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M.* 19. 20.  
— Reden und Vorträge. *M.* 6.— 8.—
- Riese, A., das rheinische Germanien in der antiken Literatur. *M.* 14.—
- Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—  
I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M.* 7. 20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. *M.* 6. 80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M.* 8.— II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen metrischen Metra von Roßbach und Westphal. *M.* 14.—
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. *M.* 30.—
- Schmarsov, A., Grundbegriffe der Kunstwissenschaft. *M.* 9.— 10.—
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. *M.* 51.—  
— Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M.* 12.—
- Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. geb. *M.* 16.—  
— die 12 Pläne auf festem Papier abgeb. *M.* 6.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**

- Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Vorgeschichte. *M.* 5.— 6.—
- Schulz, O. Th., Kaiserhaus der Antonine und der letzte Historiker Roms. Nebst einer Beigabe: das Geschichtswerk des Anonymus. Quellenanalysen und griechische Untersuchungen. *M.* 8.— 9.—
- Schwartz, E., Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 2. Aufl. *M.* 2.— 2.60.
- Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M.* 10.—
- Sitzler, J., Abriss der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- Stähelin, F., Geschichte der kleinasiatischen Galater. 2. Aufl. *M.* 4.80 5.60.
- Stempling, Ed., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaiss. *M.* 8.— 9.—
- Stoll, S., die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von S. Zamer. 3 Bände. Mit 79 Abb. geb. je *M.* 3.60, in 1 Band *M.* 6.—
- die Götter des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von S. Zamer. Mit 92 Abbildungen. *M.* 4.50.
- Studniczka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—
- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Band. *M.* 16.— 18.— II. Band. *M.* 14.— *M.* 16.—
- Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 5. Aufl., von L. Schwabe. 2 Bände. [Vergr. Neubearb. in Vorb.]
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabris des Verfassers. *M.* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. 1900—1908. Vol. I. *M.* 74.— 82.— Vol. II. *M.* 82.— 90.— Voll. III. fasc. 1. *M.* 7.60. fasc. 2 u. 3 je *M.* 7.20. Vol. IV, fasc. 1—5. je *M.* 7.20.
- Thesaurus linguae Latinae. Index libriscriptorum inscriptionum ex q exemplis adferuntur. *M.* 7.20.
- Einbanddecke *M.* 5.—
- Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen 455 Abbildungen. geb. *M.*
- Troels-Lund, Simmelisbild und Seitenbild im Wandel der Zeiten. Deutsch von S. S. 2. Auflage. geb. *M.* 5.—
- Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. *M.* 5.—
- der heilige Tychon. (Sonderbare H Texte u. Untersuchungen I.) *M.* 5.—
- Vahlen, I., opuscula academica. 2 p Pars I. Prooemia indicibus lecti praemissa I—XXXIII ab a. MDCCCL ad a. MDCCCLXXXI. *M.* 12.— 1 Pars II. [U. d. Pr.] Prooemia indictionum praemissa XXXIV—LXI a. MDCCCLXXXII ad a. MDCCC *M.* 14.— 16.50.
- Vaníček, Al., etymologisches Wörterbuch lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—
- griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M.* 21.—
- [I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 11.—]
- Verhandlungen der 19.—49. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner (Einzeln käuflich.)
- Volkman, R., Geschichte und Kritik Wolfschen Prolegomena zu Homer. *M.*
- die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2. verbesserte Auflage. *M.* 12.—
- Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 3 Karten. *M.* 11. Band. I. Abteil. *M.* 12.— [2. A in Vorber.]
- Welcker, G., der Seelenvogel in der Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 10 Abbildungen im Text. *M.* 28.—
- Weiße, D., Charakteristiken der lateinischen Epik. 2. Auflage. *M.* 2.80 3.40.
- Willieenus, W. F., astronom. Chronol. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M.* 5.—
- Witte, C., Singular und Plural. Forschu über Form und Geschichte der griechischen Poesie. *M.* 8.— 9.—

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

# NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR UND FÜR PÄDAGOGIK

HERAUSGEGEBEN VON

**JOHANNES ILBERG UND BERNHARD GERTH**

XII. Jahrgang. 1909. Jährlich 10 Hefte. Preis: M. 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungsweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstständig tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhangs zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

## BYZANTINISCHE ZEITSCHRIFT

UNTER MITWIRKUNG ZAHLREICHER FACHGENOSSEN HERAUSGEGEBEN VON  
**KARL KRUMBACHER**

O. Ö. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT MÜNCHEN

XVIII. Band. 1909. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: M. 20.—

Soeben erschien: **Generalregister** zu Band I—XII, 1892—1903.

Mit Unterstützung des Therianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von **Paul Marc**. [VIII u. 592 S.] gr. 8.  
1909. Geh. M. 24.—

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von K. Krumbacher (München) unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen seit 1892 herausgegebene *Byzantinische Zeitschrift* von der nunmehr 17 stattliche Bände vorliegen. Sie sieht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschieht einmal durch selbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2—3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promptheit, die von keiner anderen mit Inhaltsangaben versehenen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 12 Bände, und zwar sowohl der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen analysiert das von P. Marc ausgearbeitete Generalregister.



Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

# ARCHIV FÜR RELIGIONSWISSENSCHAFT

NACH ALBRECHT DIETERICH

UNTER MITWIRKUNG VON H. OLDENBERG, C. BEZOLD, K. TH. PREUSS

IN VERBINDUNG MIT L. DEUBNER

HERAUSGEGEBEN VON RICHARD WÜNSCH

XII. Jahrgang. 1908/09. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 16.—

Das „Archiv für Religionswissenschaft“ will auch ferner zur Lösung der nächsten und wichtigsten auf diesem Gebiete bestehenden Aufgaben, der Erforschung des allgemein ethnischen Untergrundes aller Religionen wie der Genesis unserer Religion, des Untergangs der antiken Religion und des Werdens des Christentums, insbesondere die verschiedenen Philologien, Völkerkunde und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie vereinigen. Die Förderung vorbereitender Arbeit, wie sie eine Zeitschrift leisten kann, ist hier zum gegenwärtigen Zeitpunkt in besonderem Maße berechtigt. Der Aufgabe der Vermittlung zwischen den verschiedenartigen Forschungsgebieten soll die Einrichtung der Zeitschrift besonders entsprechen. Neben der **I. Abteilung**, die wissenschaftliche Abhandlungen enthält, sollen als **II. Abteilung Berichte** stehen, in denen von Vertretern der einzelnen Gebiete kurz, ohne irgendwie Vollständigkeit anzustreben, die hauptsächlichsten Forschungen und Fortschritte religionsgeschichtlicher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben und beurteilt werden. Regelmäßig sollen in fester Verteilung auf drei Jahrgänge wiederkehren zusammenfassende Berichte über wichtige Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Religionswissenschaft, so für semitische Religionswissenschaft (C. Bezold, Fr. Schwally; Islam: C. H. Becker), für ägyptische (A. Wiedemann), indische (H. Oldenberg und W. Caland), iranische (Geiger), klassische (L. Deubner, A. v. Domaszewski, G. Karo, R. Wünsch), christliche (H. Holtzmann), germanische (F. Kauffmann), ferner für die Religion Chinas (O. Franke) und Japans (Riess), der Naturvölker (Afrika C. Meinhoff, Amerika K. Th. Preuß, Australien W. Foy, Indonesien H. H. Juynbolt, Sibirien L. Sternberg). Gelegentlich sollen in zwangloser Auswahl und Aufeinanderfolge Berichte über andere Gebiete ihre Stelle finden, so über neugriechische Volksreligion (N. G. Politis und Bernh. Schmidt), über slawische und russische Volksreligion (L. Deubner), über die Religion in der Geschichte des Mittelalters und der Neuzeit (A. Werminghoff), in der Medizin (M. Höfler) und der Jurisprudenz (A. Hellwig). Die **III. Abteilung** soll **Mitteilungen** und **Hinweise** bringen, durch die wichtige Entdeckungen, verborgenerer Erscheinungen, auch abgelegenerer und vergessener Publikationen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht werden sollen, ohne daß auch hier irgendwie Vollständigkeit angestrebt würde.







